COSTIN CLIT

SATUL VĂLENI, ȚINUTUL ISTORIC AL FĂLCIULUI

DOCUMENTE INEDITE (SECOLELE XVII-XIX)

EDITURA TRITONIC
BUCUREȘTI
2019

Satul Văleni, ținutul istoric al Fălciului
Documente inedite (secolele XVII-XIX)

https://biblioteca-digitala.ro

https://biblioteca-digitala.ro

COSTIN CLIT

SATUL VĂLENI, ȚINUTUL ISTORIC AL FĂLCIULUI
DOCUMENTE INEDITE

https://biblioteca-digitala.ro

https://biblioteca-digitala.ro

PROPRIETARII SATULUI VĂLENI DIN ȚINUTUL ISTORIC AL FĂLCIULUI[1]

Satul Văleni din ținutul istoric al Fălciului, astăzi în județul Vaslui, nu a constituit obiectul unei cercetări științifice sau a unui studiu monografic, fenomen istoriografic de amploare în perioada postdecembristă. Prin studiul de față lămurim curgerea proprietății și a proprietarilor moșiei Văleni de la începutul secolului al XVII-lea până în prima jumătate a secolului al XIX-lea și ne aducem contribuția modestă la deslușirea unor chestiuni genealogice.

Satul Văleni (ent. *vale* + -suf. col. *-eni* = văleni, cei din vale (locuitori, apoi nume de sat) este situat între dealurile Dumbrava Mare și Comoara (Dealurile Fălciului), pe cursul pârâului Văleni (Făgădăul). La sfârșitul secolului al XIX-lea era înglobat administrativ în comuna Viltotești, plasa Mijlocul, județul Fălciu[2], astăzi în comuna Viișoara, județul Vaslui. Toponimul Stolniceni este explicat în hotarnica Vălenilor din 1846: „Bătrânul Ioan Frunteș stolnicului i-au fost remas partea din mijloc a Vălenilor între Baltag pe din gios și între Popințel pe din sus …, partea acestui bătrân s-au numit mai cu samă Stolnicenii după boeriea sa de stolnic”[3].

Moșia Văleni se împărțea în trei bătrâni: Popințăl, stolnicul Ioan Frunteș și Băltagu (Băltag). Bătrânul întreg **Popințăl** a fost împărțit în cinci părți: **Ciocârlă** (un Toader Zavule a ținut-o pe Ciocărlănița și au împreună pe Vlasie, Hilimon, Petcu și Avrămie), **Ionașcu Popințe** (din el se trage popa Vârlan, care are doi fii și o fiică, Grigorie, Nohit și Nedele), **Gheorghi Baldovici** (din el avem pe Enachi Porpșorul, care la rândul său are pe Timuș, Marie și Anastasie), **Vrâncianu** (îl are pe popa Necoară, iar acesta pe Iftimi și Ioan) și **Ionașcu Davidu** (are pe Ștefana)[4].

Bătrânul întreg al **stolnicului Ioan Frunteș** se împarte în trei părți: Petru Bumbariul, Frâncul și Bălae. **Petru Bumbariul** are pe Crucean și Costin Bumbariul („de la acești doi frați, adică de la Crucian și de la Costin au început a să schimba poreclile, când Bumbar, când Frunteș, când Budacu și Cozmița”). Din Crucean se trag Cozmița călugărul, Enachi și Budac Crucianul. Cozmița călugărul are patru fii, anume Lupan (are pe Tofana călugărița, iar aceasta pe Pavăl), Gavril (are pe Vasâlache), Onil (are pe Maria, Tadica? și Mălina) și „fimeia lui Neculai Bădăru” (are pe Gheorghiți). Enachi are un urmaș Cozmița, care la rândul său are doi băieți, Simion și Iancul (acesta îl are pe Lupu vameșul). Budac Crucianul are ca urmaș pe Costandin Budacu. Costin Bumbariul are doi urmași, pe Dumitrașcu Frunteș și Armanca, „fimeia Gapii” (afirmație incertă, dovedită de aserțiunea: „Armanca, că-i fată sau Gapie că-i ficior lui Costin Bumbariu și ș-au zis și Frunteș, să mărturisăști aciasta din zapisul lor ci-i din 7212 dec(em)vr(ie) 25”). Dumitrașcu are pe Marica,

[1] A se vedea Costin Clit, *Proprietarii satului Văleni din ținutul istoric al Fălciului (secolele XVII-XIX). Documente inedite*, în „Carpica”, XLVIII, 2019, p. 104-144.
[2] George Ioan Lahovari, General C.I. Brătianu, Grigore G. Tocilescu, *Marele dicționar geografic al României*, București, Stab. Grafic J. V. Socecu, 1902, vol. V, p. 731.
[3] Arhivele Naționale Iași (în continuare ANI), Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/152.
[4] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I /101.

https://biblioteca-digitala.ro

Chiriana și Trofana (are pe Alexandru, nepotul lui Frunteș, Grigori Bumbariul și Ursul Bumbariul). Armanca are pe Ioan, Apostol, Sandu, Grigoraș și surorile lor. **Frâncul** are doi urmași, Ioan și Brândușa, iar **Bălae** pe Grozava și Marica[5].

Bătrânul Băltagu este moștenit de Ionașc Băltag, care are o fiică Angheluța, iar aceasta pe Ștefan[6].

Popa Gligorie din Mălăești cu preoteasa sa Măriica, nepoata lui Frunteș din Belciug, vând la 25 octombrie 1637 lui **Ionașco,** nepotul hatmanului Nicoară, partea lor din Stolniceni, Dăncești și Belciug „pre hotariul lui Frunteș ce au fost stolnic mare”[7]. Ionașco, nepotul hatmanului Nicoară, cumpără la aceeași dată părțile lui Ion și Onofreiu, nepoții lui Frunteș Isac din satul Belciug, anume Stolniceni, Belciug, Dăncești (ținutul Fălciu), Sârbi și Ciorăști de pe apa Bârladului[8]. Un sat Sârbi a existat și pe valea Elanului[9].

Măriica și Grozava, fetele Bălaei din Văleni, nepoatele stolnicului Ion, vând fraților **Scărlet** și **Aiupul** la 5 iulie 1633 „a lor direaptă ocină și moșie din sat din Văleni”, a treia parte dintr-un bătrân, cu loc de prisacă, pomăt, casă în vatra satului, loc de fânaț, din câmp, pădure și din tot locul[10].

Ștefana, fiica lui Ionașco Dăvidu din Văleni, vinde la 15 octombrie 1636 lui Scărlet din Zorileni (Zorleni), partea sa din Văleni cu prețul de 15 galbeni[11], care mai cumpără la 25 octombrie 1637 și partea Frâncului de la Ion și Brândușea, copiii Frâncului, ce se va alege din Văleni, Dăncești și Stolniceni, cu vaduri de moară în Bârlad, drept „un cal biciuluit” în valoare 20 de galbeni[12]. Popa Necoară de Brăițeni cu fii săi, Ion și Aftinicul, nepoții lui Vrâncian de Văleni, vând lui Scărlet și lui Toderachi din Zorleni la 31 august 1638, a lor dreaptă parte din satul Văleni, „din bătrânul lui Vrâncean din a patra parte, cu vad de moar(ă) la apa Bârladului și cu loc de fânaț și cu loc de hrană și cu tot venitul de va hi”[13], iar în 1647-1648, Ionașcu Baltag, Grozava, soția sa și fii lor îi vând lui Scărlet „ocina lor câtă au avut de la Văleni cu tot venitul, care au avut într-un loc cu Scrălet, și cu vatra satului, și cu loc de dumbravă”, drept 60 de lei bătuți[14].

---

[5] Ibidem.
[6] Ibidem.
[7] *DRH.* A. Moldova, XXIV, p. 191, nr. 207
[8] *Ibidem*, p. 191-192, nr. 208.
[9] Toma, fost armaș, vindea la 22 iunie 1677 fraților Cârstea și Andreiu, precum și nepotului lor Toader, nepoții lui Cujbă, partea lor de moșie din satul Sârbi de pe Elan, cumpărată de la Purcariul (a se vedea ANI, Colecția Documente, 514 / 14). În însemnarea de pe verso-ul filei a doua este notat alături de satul Fâstâci, situat în apropiere de localitatea Tupilați, de pe valea Elanului, astăzi în comuna Găgești, județul Vaslui; Malcoci sirbul vinde lui Andreiu și Cârstea Cujbă în 7195 <1686 septembrie 1-1687 august 31> „*dre(a)ptă moșii la Sirbi pe Elan, cât(ă) parte am avut toat(ă) de la so(a)cră-me(a) Gotculeas(ă)*” cu 12 lei bătuți (a se vedea ANI, Colecția Documente, 514 / 35).
[10] DRH A. Moldova, XXI, p. 430-431, nr. 337.
[11] DRH A. Moldova, XXIII, p. 590, nr. 540.
[12] DRH A. Moldova, XXIV, p. 192-193, nr. 209.
[13] Ibidem, p. 426-427, nr. 450.
[14] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 7; CDM, II, p. 398, nr. 2042.

https://biblioteca-digitala.ro

Ionașcu Băltag, Grozava și fiii lor vând la văleatul 7156 <1657 septembrie 1-1658 august 31> „ocina lor câtă au avut de la Văleni cu tot venitul, care au avut într-un loc cu Scrălet, și cu vatra satului, și cu loc de dumbravă, pre unde li-au venit hotarul”[15].

Ștefan Petriceicu întărește între 25 decembrie 1683 și martie 1684 fostului sluger Ștefan și lui Dabija ciohodarul, fiii lui Scărlet din Zorileni, stăpânirea asupra părților de moșie cumpărate de tatăl lor în satele și siliștile: Tominești, ținutul Tutova, Băncești pe Ezăr, Călinești, Beșăcani, Văleni, Pițigani în gura Băncii, ținutul Fălciu, Valea Epii, Mastatici, Vrânceni și Stolniceni, cu vaduri de moară în Bârlad, locuri de prisacă, pomet, fânaț, case, vatră de sat și dumbravă[16].

Marele paharnic **Dabija Scărlet** se învoiește și îi dă la 8 iulie 1706 cumnatei sale **Anița**, soția răposatului **Ștefan Scărle**t, fost armaș mare, partea sa „de la Văléni ce iaste pe apa Bârladului, în ținutul Fălciiului, și dumneaei mi-au dat mie la Gura Băncii, iarăș(i) ci iaste la ținutul Fălciiului, anum(e) siliștia Călineștilor și din siliștia Beșicanilor”[17].

Ștefan Scărlet, fost armaș mare, a fost căsătorit cu Anița și era răposat înainte de 8 iulie 1706. În aceeași zi, Anița cu feciorii ei, Ioniță comisul, Enache medelnicerul și Bejan, dau zestre paharnicului **Sandul Radu**, ginerele lor, căsătorit cu Maria, partea lor din satul Văleni și jumătate din schimbul efectuat cu Dabija Scărlet („i-am dat gium(ă)tate de sat de la Banca, și dumnialui mi-au dat la Văléni gium(ă)tate de sat. Dici eu i-am dat ginerelui și partia mea acéia ce-am luat de la cumnatul Dabij(a), cari i s-au dat locul tot, ce să aibă a-ș(i) ține moșiia din hotar în hotar pe unde a arăta hotarul cumnatul Dabij(a) păharnicul, și i-am dat și zapisăli Vălénilor și zapisul de schimbu ce iaste de la dumnialui cumnatul Dabij(a)”)[18]. Postelnicul Velișcu Dabija încredințează la 29 mai 1755 pentru zapisele lipsă ale Vălenilor, „drepte” a stolnicesei Ilinca Jora, date nepoților săi Vasile și Toader, fiii lui Mihalachi Dabija[19].

Marele medelnicer **Lupul Costache** primește o danie la 25 octombrie 1691 de la Ciocârlănița și fiul ei Vlasie, cel ce „s-au făcut tâlhar și au jicuit pre un țigan anume pre Butucea” și a fost iertat de gloabă, pentru cari „bini di ni-au scos dintr-aci(a) nevoi(e), noi încă am dat dumisali danie a noastră driaptă ocină și moșii ce avem din sus di Văléni și mai gios di Docolina întri hotarul Vălénilor și-ntra Docolini(i) în stâlpitura noastră, din giumătate di parte a patra parte”[20].

---

[15] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 73; ibidem, Colecția Documente, 611/53, f. 3, nr. 6 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 40v., nr. 5.

[16] CDM, IV, p. 189-190, nr. 809; ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 3v. (rezumat): hrisovul prin cari „*cari întărești stăpânire(a) fiilor lui Scărlet di Zorleni pi părțili cuprinsă în 6 zapisă încredințate ci-au arătat, din cari numai 5 sânt acum, din Văleni, Stolniceni, Dăncești, zic vânzătorii că vându. Hrisovul esti rupt parte(a) undi au fost velet(ul) și s-au prescris copie pi cât s-au găsit, cari (copii) esti încredințată di spat(arul) Jora”* (conform perilipsisului din martie 1804).

[17] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 23; *CDM*, V, p. 146, nr. 564.

[18] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 24; CDM, V, p. 146, nr. 565.

[19] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 43.

[20] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 18; ibidem, I / 73, nr. 6; CDM, IV, p. 317, nr. 1415.

https://biblioteca-digitala.ro

Prin schimbul făcut cu fostul paharnic Radu și Maria, soția sa, la 16 septembrie 1708, marele vornic al Țării de Jos, Lupul Costache devine proprietarul părții acestora din satul Văleni[21] și mai cumpără la 8 decembrie 1708 partea de moșie a lui Petco, fiul lui Toader Zavul și surorii sale Avrămia, „câtu să va alegi ca-s(ă) fie driaptă ocin(ă) și moșie dum(i)sali, și giupân(es)ii dum(i)sali, și cuconilor dum(i)sali, și săminții dum(i)sali în veci, care această parte esti dintr-un cu Ciocârlan, care partea lui Ciocârlan o ține iar dumne(a)lui Lupul vel vornic”[22]. Schimbul dintre Lupul Costache și Radul, fost al doilea paharnic, a fost întărit de Mihail Racoviță la 17 septembrie 1709 marelui vornic „acél sat, anumi Vălénii, de la ținutul Fălciiului, sat întreg, ca să-i fie și de la domniia mea driaptă ocină și moșiie, și schimbari, și cumpărătur(ă), și uric, și întăritur(ă), cu tot vinitul stătător în véci”[23].

Fostul paharnic Radu și soția sa Maria dau la 16 septembrie 1708 marelui vornic al Țării de Jos, Lupul Costache, satul Văleni, zestrea de la Anița, „cu tot vinitul și cu tot hotarul” și pentru care primesc părți de ocină în Olteneşti „ce să vor alege părțili pré zapise ce ni-au dat dumnealui, cari și dumisali i-au rămas acéste părți de moșiie de la părintele dumisali Gavril Costachi vornicul, și ni-au mai dat și altă parte de moșiie de la Popești de lângă Agărăci – Agarici –, tot de la ținutul Fălciiului, de pe Lohan, care această parte de la Popești au fostu a nepotu-său a lui Gavril biv vel sulgear, și s-au apucat dumne(a)lui Lupul vornicul că-i va face plată nepotu-său lui Gavril sulgériul”, precum și a 160 de lei bătuți[24], schimb întărit la 17 septembrie 1708 de către domnul Mihai Racoviță[25]. Stolnicul Ioan Codreanu constată în jalba din 31 martie 1815 schimbul moșiilor de către urmașii lui Scărlet cu vornicul Lupu Costachi[26].

Antiohie Jora[27] cumpără de la Tofana călugărița, fata lui Lupan, la 14 februarie 1684 partea ei dreaptă de „ocină și și moșii de Văleni” de pe tatăl său Lupan, drept 8 stupi și o iapă cu căruță[28], iar la 7 octombrie 1687 primește danie de la Timuș, fiul lui Enachi Porpșorul, nepotul lui Gheorghe Boldovici, „ș(i)-a surorilor méle, a Măriei ș(i)-a Nastasiei, părțile noastre din Văleni, din săliște(a) ce să chiamă Dănceștii, a cincea parte, parte(a) moșu-nostru lui Boldovici, din vatra

[21] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 30; ibidem, I / 73, nr. 9; CDM, V, p. 213-214, nr. 800.
[22] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 26; ibidem, I / 73, nr. 11; CDM, V, p. 219, nr. 820.
[23] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 31; ibidem, I / 73, nr. 10; EDIȚII: *CDM*, V, p. 214, nr. 801.
[24] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 30; ibidem, I / 73, nr. 9; CDM, V, p. 213-214, nr. 800.
[25] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 31; ibidem, I / 73, nr. 10; CDM, V, p. 214, nr. 801.
[26] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 90.
[27] Despre proprietățile familiei Jora din ținutul Tutova a se vedea Horia Stamatin, *Valea Horăieții - Istorie și onomastică de la origini până în prezent,* Bârlad, Rditura Tiparul, 2003; și ediția a II-a, Iași, Editura PIM, 2016.
[28] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 13; ibidem, I / 73, nr. 13; CDM, IV, p.190-191, nr. 814.

https://biblioteca-digitala.ro

satului, și cu vad de moară în Bârlad, și din câmpu, și din pădure, și din tot locul, cu tot vinitul, din hotar în hotar, care trage și peste Bârlad”[29]. Gheorghiță, feciorul Neculii Bădărău, vinde la 24 iulie 1683 lui Antiohie cămărașul „o parte de moșie de în silișteden Dăncești den parte(a) Cozmiții călugărului a patra parte” cu 12 lei, în prezența martorilor: popa Miron, David Cârjă, Bostaca, Cozmița, Ionașco Răciul, Ion Didiaul (Dediul) și Budacul[30].

Gligorie, Nohit și sora lor Nedelea, copiii popii Vârlan, nepoții lui Ionașco Popențea, din satul Văleni dăruiesc la 25 februarie 1688 lui Antiohie cămărașul o parte de ocină din moșia Văleni, a cincea parte din bătrânul Popenței, din câmp, țarină, fânaț, pădure și vad de moară în Bârlad[31], iar între 1 septembrie 1688 și 31 august 1689 (7197) primește partea de moșie din Dăncești și Văleni a Mariei Mârzoaie, fiica lui Onil, nepoata lui Cozmiță călugărul și cumpără părțile surorilor ei Tudosia și Mălina cu 4 lei[32].

Vasilache, feciorul lui Gavril, prin schimbul din 16 iunie 1690, îi dă marelui cămăraș Antiohie, un pământ și patru pași în Văleni și primește aceeași suprafață în moșia Scânteiești, dar și dania de la Cozmița, fiul lui Enachie[33].

Pavăl, nepotul lui Lupan, îi dăruiește la 14 august 1689 marelui cămăraș partea sa din satul Sârbi (Sârghi) „ci să va alegi din țarină, din câmpu, din fânaț și din vad de moară pentru mult bini ci-au cunoscut”[34], iar Ștefan, fiul Anghelușoaei, fiica lui Ionașco Baltag, vinde la 13 ianuarie 1696 hatmanului Antiohie Jora „a trie parte din sat din Sârbi, parte(a) maicii sale Anghelușoaei ci o are de la tatăl său Băltag”[35].

Antioh Cantemir voievod poruncește la 6 septembrie 1700 vornicului de poartă Buta și fostului vornic Apostol Talpeș să stâlpească „părțili de moșie sau de cumpărătur(ă) sau de danii a cinstit și cridincios boerilui nostru a dumisali lui Antohie, ce-au fostu hatman, și de pe aiurile de pi undi va hi mai având”, de la Corlătești pe Horăiata și Văleni pe Bârlad[36].

Antiohie Jora mai primește danii la 25 decembrie 1703 (partea Bumbăreștilor din Văleni și Stolniceni dată de Gapie, Armanca și feciorii lor, Ion, Apostol, Sandul, Gligorașco, „din pădure, cu loc de pomăt și cu livad(ă), și din câmpu, și dintr-apă, cu vad de moar(ă), din tot locul, cu tot vinitul, ce s-ar alege partea mea din partea Bunbăreștilor, răzășilor miei, și de iasta parte de apa

[29] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 14; ibidem, I / 73, nr. 14; CDM, IV, p. 251, nr. 1114.
[30] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 12; ibidem I / 73, nr. 12 (regest); CDM, IV, p.186, nr. 790.
[31] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 15; ibidem, I / 73, nr. 15; ibidem, Fond Episcopia Hușilor, XXIV / 79, nr. 70; CDM, IV, p. 253, nr. 1127.
[32] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 16; ibidem, I / 73, nr. 16; CDM, IV, p. 272, nr. 1206.
[33] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 17; ibidem, I / 73, nr. 17; CDM, IV, p. 283, nr. 1252.
[34] ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 16 (rezumat).
[35] ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 19 (rezumat).
[36] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 20; ibidem, I / 73, nr. 18; CDM, IV, p. 481, nr. 2194.

https://biblioteca-digitala.ro

Bârladului, și de iasta parte", „pintru mult bine ce mi-au făcut de m-au scos dumnialui de la o nevoe")[37] și la 19 noiembrie 1705, când era mare logofăt (partea din Văleni a lui Alecsandru Ionuc Frunteș, feciorul Trufanii, „partea mea ot Văleni ce am de la moșu-meu Frunteș ce să va alégi")[38]. Gligorie și Ursul Bumbar, feciorii Trofanii, fiica lui Dumitrașco Frunteș dăruiesc vel logofătului Antiohie Jora la 20 mai 1713 a lor „driaptă ocină și moșie câtă să va alegi parte(a) mâne-noastră a Trofanii, fata lui Dumitrașco Frunteș, câtă să va alegi din câmpu, și din țarină, și din fânață, și din pădure, și din vadu de moar(ă), și din paragină de vie, și din tot locul, cu tot vinitul, ce să va alegi parte(a) moșu-nostru lui Dumitrașco Frunteș de Văleni, noi această moșie ce este în Văleni de treci piste apa Bârladului de amândoauă părțili"[39].

Ajungând la mare lipsă și cu datorii, Chiriana și Mărica, fetele lui Frunteș, vând la 30 aprilie 1708 marelui logofăt Antiohie Jora moșia lor din Văleni care le era „di la moșii noștri Costin Bunbari și di la tatul nostru" cu 150 de lei, după consultarea rudelor. Cumpărătorul le-a „scos din greu și di la mare datorii torcești"[40].

Hotarnica vornicului de poartă Dimitrie Meleghi din 23 decembrie 1810 înregistrează cartea domnească a lui Nicolae Mavrocordat din 11 octombrie 1714 în care „scrie că răpousatul Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t au avut mori în Bârladu pe Văleni, fiind vadul mai bătrân și mai vechiu decât alti vaduri, câtâ sânt pe apa Bârladului". Stăpânirea Joreștilor rămâne și în toponimia zonei prin morile Jorăi și prin „lunca Jorăi" din râul Bârlad[41].

Moșia Ciorăști ajunge și ea în stăpânirea Joreștilor. Apostul, feciorul popii Simion, cu soția sa Alexandra și cu copiii lor vând la 4 iulie 1675 lui **Cărăiman armașul** a lor „dreaptă ocin(ă) și moșie din sat din Ciorăști la ținutul Tutovei, la apa Bârladului, dintr-un bătrân giumătate de bătrân" cu 20 de lei, iar printre martori întâlnim pe popa Merăuță și Stahie din satul Tămășeni, Gligorie, fiul Măriei și Gligorie Bujete din Pencești și Marin din Fălciu. Zapisul este scris de un Vasilachi[42].

Maria, fata Măricăi, nepoata lui Andreiaș din Vată, cu feciorii ei Costantin, Savin și Ion dăruiesc la 15 iulie 1671 lui **Vasilie Gheuca**, al treilea logofăt, „dintr-un bătrân a șésea parte, și din a șésea parte giumătate din sat din Ciorăști, din vatra

[37]ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 21; ibidem, I / 73, nr. 19; CDM, V, p. 67, nr. 269.

[38] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 22; ibidem, I / 73, nr. 20; CDM, V, p. 128, nr. 495.

[39]ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 32; ibidem, I / 73, nr. 23; CDM, V, p. 315, nr. 1166.

[40] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 25; ibidem, I / 73, nr. 21; CDM, V, p. 197, nr. 742.

[41] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 75; ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 94.

[42] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 9; *ibidem,* I / 73, nr. 59 (rezumat); *ibidem*, I / 146, nr. 5 (mențiune); I. Antonovici, *Documente ale fostelor schituri Orgoești, Bogdănița, Pârvești, Cârțibașii și Mânzații, din jud. Tutova*, p. 6-7, nr. 3; CDM, III, p. 509, nr. 2458.

https://biblioteca-digitala.ro

satului și în apa Bârladului, și în țarină, și din câmpu, cu fânață, și din tot locul, cu tot vinitul", pentru binele făcut[43].

Silion Orbul cu frații săi Vasilie și Ariton, feciorii lui Ifrim, fiul Măricăi, fata lui Andreiaș, feciorul lui Văscan din satul Vârlezi de la Cohurlui, dăruiesc la 20 august 1678 lui Vasile Gheuca, logofătul al doilea și jupânesei sale „o parte de ocină din sat din Ciorăști, pe apa Bârlad(u)lui, ce iaste în ținutul Tutovei, partea Măricăi, fétei lui Andreiaș, din partea lui Andreiaș, a cincea parte". Printre martori se regăsesc: Dumitrașcu Scântee din Bicani, Toader și Ion Bujoranul din Hulpășeni, Costache Star, Alecsandru zet Costache, Costantin stolnicul, Ștefan Iftodie și Lupu din Pătrășcani, Ion sin Crăiț și Patrichie Țaul ot Cohurlui, Alecsandru sin popa din Mândrești ot Cohurlui și Alicsandru Popovici, iar zapisul a fost scris de Costantin Iftimie vătavul[44].

Isac și Gafia, fiica lui Cărăiman, cu fii lor Andronache și Darie, vând la 10 august 1681 **Todosiicăi Jora** și marelui cămăraș **Antiohie Jora**, fiul ei, „o moșiie de la Ciorăști, ce iaste la apa Bârladului, cu tot vinitul, giumătate de bătrân, dreptu 25 de lei". Redactarea zapisului s-a făcut în prezența preotului Miron de la Costești, a fraților Toader și Ion Bujoranul, a lui Corlat uricarul, Ștefan Corne, Gavril Bâtcă, Talpeș Apostol, Bodac (Budacu), Cozmița, Lupan, Bostache și Ule[45]. Probabil, la aceeași dată (10 august 1681), Potorac zălogește Joroaiei partea sa de la Costești pe Horăiata, Ciorăști de la gura Albiei și din Cărăbăț, în prezența lui Scărlet de Horuiata și Bostaca, zapisul fiind scris de Gheorghiță Pavăl[46].

Mihai Racoviță judeca la 30 iunie 1709 pricina dintre marele logofăt Antiohie Jora, moșinaș vechi de 30 de ani, și marele vornic Lupul Costache pentru partea de moșie din Văleni zisă Stolniceni cumpărată de Lupul fără a avea dreptul de la Radu, cei doi învoindu-se pentru banii dați la cumpărare. În același timp s-au judecat și pentru partea de ocină Hițoci, din care 2 bătrâni erau a lui Antiohie Jora, iar unul a lui Lupul Costache, cumpărat de la Ion Bujoranul[47]. În hrisovul domnului Mihai Racoviță din 30 iunie 1709 sunt arătate judecățile dintre logofătul Antiohie Jora și vornicul Lupu Costachi „de la carele au luat toată vatra satului Vălenii sau Stolnicenii și toate părțile ci intrase în mâna vor(ni)c(ului) Lupul, din Văleni, Stolniceni, Dănceni și Ciorăști, le-au luat de la vor(ni)c(ul) Lupul, înprotiva cărora i-au dat log(o)f(ă)t(ul) Jora prin învoeală dreaptă"[48].

---

[43] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 8; ibidem, I / 73, nr. 58 (regest); ibidem, I / 146, nr. 4 (mențiune); I. Antonovici, *op. cit.*, p. 6, nr. 2; CDM, III, p. 440, nr. 2094.

[44] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 10; *ibidem,* I / 73, nr. 60 (rezumat, cu data 24 august); *ibidem*, I / 146, nr. 6 (mențiune); I. Antonovici, *op. cit.*, p. 7, nr. 4; CDM, IV, p. 84-85, nr. 292.

[45] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 11, nr. 1; ibidem, I / 73, nr. 61; ibidem, I / 147, nr. 1; ibidem, I / 146, nr. 7; I. Antonovici, *op. cit.*, p. 7, nr. 5; CDM, IV, p. 157-158, nr. 649.

[46] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 11, nr. 2; ibidem, I / 73, nr. 62; ibidem, I / 147, nr. 1bis; ibidem, I / 146, nr. 8; CDM, IV, p.158, nr. 650.

[47] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 29; CDM, V, p. 233-234, nr. 873.

[48] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I/146, nr. 10 (rezumat, cu data 30 iulie 1709); ibidem, I/147, nr. 2 (rezumat, cu data 30 iunie 1709).

https://biblioteca-digitala.ro

Nicolae Mavrocordat poruncește vel banului Dabija la 11 octombrie 1711 să cerceteze pricina dintre Antiohie Jora și Lupul Costache, pentru că atunci „când au fost cumpărat Lupul vor(ni)c acele moșii Vălenii și Stolnicenii de la Radul pah(a)r(nic), n-au întrebat pe vel log(o)f(ă)t(ul), fiindu răzeșu în Cojări, și au avut multă pâră și gâlceavă cu divanul, ci fiindu frați s-au învoit de au făcut schimb, căci vel log(o)f(ă)t(ul) mai ave(a) moșie și în Văleni, și au luat vel log(o)f(ă)t(ul) Vălenii de tot, avându și mori acole, luându și Stolnicenii. Iar Lupul vor(ni)c(ul) au luat Cojării, ce-au fost cumpărătură lui vel log(o)f(ă)t(ul) de la Vasilie jic(ni)cer, și dându samă cum li au fost tocmala alesu pentru mori ca să-ș(i) facă mori și Lupul vor(ni)c(ul) la Cojări, înse se socotească unde va face și precum va ezi, să nu înece morile dum(nea)l(ui) vel log(o)f(ă)t(ului) de la Văleni, fiindu vadul mai bătrân și mai vechiu decât alti vaduri câte sântu pre apa Bârladului”[49].

Stolnicul Ioan Codreanu credea la 31 martie 1815 că „părțile cumpărate de Scărlet au trecut în schimbu la vor(ni)c(ul) Lupu Costachi, și de la vor(ni)c(ul) Lupu Costachi prin giudecata domnului Mihai Racoviță trec la log(o)f(ă)t(u)l Antiohie Jora, carile au dat vor(ni)c(u)lui Lupu Costache înpotriva părților din Văleni pe moșâ(i)e sa Cojării cu întreg vadu de moară, afară din toate cumpărăturile log(o)f(ă)t(u)lui Antiohie Jora ci-au avutu dintr-acesti numi, Văleni, Stolniceni, Dănceni și Sârbi, ce sânt de la anii 7191 și pără la 7221 <1712 septembrie 31-1713 august 31> cându sfârșăști log(o)f(ătul) Jora cu cuprindiri a tuturor părților acelor vechi răzăși cu cumpărături, danii și cu schimbul ci-au făcut cu vor(ni)c(ul) Lupu, stăpânindu-să acesti numi arătati întregi, cu întregu vadul morii, supt sângur numili Vălenilor din Cojări pără în Petricani, atât de log(o)f(ă)t(ul) Jora, de fiiul său stol(ni)c(ul) Neculaiu, cum și de noru-sa stolniciasa Ilinca Joroae, păr(ă) la 7268”[50].

Neculai Jora, fiul lui Antiohie și al Ecaterinei, fiica soției domnului Grigore Ghica[51], devine proprietar în Văleni. Este întâlnit ca biv vel medelnicer (20 mai 1722)[52] postelnic (20 iulie 1725)[53], stolnic[54], al doilea logofăt (8 februarie 1732)[55] și biv vel stolnic în actele ulterioare decesului său (27 iunie 1753[56], 29 iunie

[49] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I/73, nr. 24; ANI, Manuscrise, 106, f.45v.-46, nr. 24 (rezumat). CDM, V, p. 344-345, nr. 1258.

[50] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 90; a se vedea și Costin Clit, *Cojeri-un sat dispărut de la ținutul istoric al Fălciului (sec. XVII-XIX). Documente inedite*, în „Carpica”, XLVII, 2018, p. 148.

[51] N. Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova în sec. XIV-XVII*, București, Editura enciclopedică română, 1971, p. 412-413; Sergiu Bacalov, *Activitatea neamului Joreștilor în țara Moldovei în secolul al XVII-lea-începutul secolului al XVIII-lea*, în Iulian Pruteanu-Isăcescu (coordonator), *Românii din afara granițelor țării Iași-Chișinău: legături istorice*, Iași, Casa Editorială *Demiurg*, 2008, p. 63-80.

[52] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 33; ibidem, I / 73, nr. 40.

[53] Gheorghe Ghibănescu, *Surete și izvoade*, *(Documente slavo-române)*, Iași, Tipografia „Dacia” P & Iliescu, 1912, VII, p. 205-206, nr. CXLV.

[54] Sergiu Bacalov, *Boierimea Țării Moldovei la mijlocul secolului al XVII-lea-începutul secolului al XVIII-lea (Studiu istorico-genealogic),* Chișinău, 2012, p. 186.

[55] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 34; ibidem, I / 73, nr. 38.

[56] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 40.

https://biblioteca-digitala.ro

1753[57], 16 decembrie 1753[58]). Primește danie la 20 mai 1722 partea lui Ion Cârjă și surorii sale Lupa din „*sat din Vilțotești, ce esti în ținutul Fălciiul(u)i, carile să întâlnești cu hotarul dumisali de la Văleni*", „*cu tot locul și cu tot vinitul, din cânp, și din păduri, cu pomeți, cu loc de prisacă, cu to(a)tă parte(a) tătâne-meu, lui David Cârje*" [59].

Mihai Racoviță întărește la 20 iulie 1725 postelnicului Neculai Jora, care contribuise alături de frații săi la achitarea datoriilor rămase după moartea logofătului Antioh Jora, stăpânirea asupra satului Șerbești, ținutul Covurlui, cu viile de acolo și cu tot venitul, lui și soției sale Ilinca, „*și când s-or împărți ei frații cu moșiile ce li-au rămas de la părinții, acestu satu la împărțala fraților să nu să pue*"[60]. Împărțirea moșiilor și datoriilor „părințăști" s-a realizat la 8 februarie 1732 în fața mitropolitului Nichifor[61], Constantin Canta vel logofăt, Constantin Roset vel vornic, Ion Neculce vel vornic și Sturza hatman. Actul este semnat și de Toader Jora și Ioniță Jora. Neculai Jora, al doilea logofăt, achită datoriile pentru Văleni, Sârbi, cu mori în Bârlad, parte din Ciorăști (300 de lei), Hițocii pe Bârlad, 190 de pământuri (170 de lei), partea din Fruntișeni, „danie mamii Joroaii" (25 de lei), casele din Iași și dughenile de la Panu ot Hagioaia (400 de lei), Strășinești pe Horăiata (150 de lei), jumătate din Șerbești, 6 pogoane de vie și vad de moară (400 de lei), 2 pogoane și 3 hirte de vie la Odobești (55 de lei). Cuantumul datoriilor menționate s-a ridicat la 1500 de lei pentru Neculai Jora, însă achită în total 2114 de lei „cu alte cheltu(i)ele ci au cheltuit la grija părințască și la nunta surori-sa Ilincăi, care pentru aceste datorii i s-au dat moșii de ona mie și cinci sute lei, cu casăle din Eș, și cu dughenili de pe podul Hagioaii, iar cinci sute patrusprezece lei i-au (i)ertat fraților celor mici"[62].

Mărturia hotarnică a Strășineștilor din 10 iunie 1732, executată de Gavril Pilat vornic glotnii, Mârzac postelnicel și Toader Hurmuz diac, atestă măsurarea a două rânduri de pământuri din hotarul Cernaților până în valea Albii, „iar un rând nu s-au măsurat, adică al triile(a) rând, pentru carili au pus pricină Pascal căpitan că esti din hotarul Borăștilor, iar dumne(a)l(u)i Neculai Jora log(o)f(ă)t și alți răzăși de acolo au zis că esti din hotarul Streșăneștilor, și pentru ace(a) pricină nu s-au măsurat până nu ș-or întreba la divan să li să aliagă, în cari parte ar rămâne acel rând de pământuri"[63]. La 11 august 1827 sunt menționate două hotarnice a

[57] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 41.
[58] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 39.
[59] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 33; ibidem, I / 73, nr. 40.
[60] Gheorghe Ghibănescu, *Surete și izvoade*, VII, p. 205-206, nr. CXLV.
[61] Grec din Peloponez, mitropolit de Sidis din jurul anilor 1724-1725, mitropolit al Moldovei între 1740 și 1751; Preot Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1992, vol. II, p. 343—345; pr. dr. prof. Bogdan Racu, *Nichifor Peloponesianul, singurul mitropolit grec al Moldovei,* https://doxologia.ro/viata-bisericii/biografii-luminoase/nichifor-peloponesianul-singurul-mitropolit-grec-al-moldovei
[62] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 34; ibidem, I / 73, nr. 38; ibidem, I/146, nr. 9 (rezumat); ibidem, I/147, nr. 3 (rezumat).
[63] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 35.

https://biblioteca-digitala.ro

Străşineştilor, prima din 20 mai 1745 a paharnicului Palade, iar a doua din 4 iulie 1759, „dată la mâna sulgeriului Costandin Jora pentru 95 pământuri, 12 paşi pol, ce i-au ales din moşiia Costeştii”[64].

Un zapis al lui Neculai Jora privitor la moşia Văleni este din 1 iulie 1741[65], iar o hotarnică a moşiei Văleni a fost realizată la 1 iunie 1742[66].

Medelnicerul Neculai Jora cumpără la 1 mai 1735 de la Ioan, fiul lui Savin Băsăscu, nepotul lui Lavrentii din Băsăşti, partea acestuia „di pi tatăl său din Băsăşti cum şi partea fraţilor lui Andriiu şi Postolachi, şi a suroril(o)r lui, Ruxandii şi Măriuţăi, câti un leu pământul, dându-i 35 lei”[67]; apoi în 7244 <1 septembrie 1735-31 august 1736> de la Ioan, nepotul de fată a Trâncăi din Băsăşti, partea deţinută de la mama sa cu 4 lei[68], deşi s-ar fi tocmit pentru 9 lei, aşa cum reiese din cartea domnului Grigorie al II-lea Ghica din 31 mai 1737, trimisă lui Neculai Jora, în urma jalbei lui Ion Trinca (!), „şi scriind Jorăi să-i dei şi cielanţi bani, sau netrebuindu-i moşâe să-ş(i) ei şi acei patru lei ”[69]; la 10 septembrie 1737 cumpără de la Pavăl sin Alixandru Ciornei, nepotul lui Grigorii şi al lui Năsti (Năstasi) Drăbila, pârcălabul de Fălciu, partea fraţilor Soare şi Manu, şi a lui Băltag şi Dumitrachi Zbanţul, zălogită „la moşul lui Nastasii Drăbila de sus arătat, drept 120 lei, şi aceli părţi le-au vândut Jorăi drept 60 lei, încredinţat zapisul cu multi iscălituri” [70]; iar la 20 februarie 1638 primeşte danie de la Toader, fiul lui Ioan Idricianul, nepotul de fată al Petrii Sălcianul, „partea lui din din Băsăşti din bătrânul lui Heră, parte(a) lui Tăpălagă”[71].

Medelnicerul Neculai Jora „ş-au făcut aşăzari şi casă” în satul Băseşti. Domnul Grigore al II-lea Ghica porunceşte la 29 mai 1737 vornicului de poartă Gavril Pilat pentru a cerceta plângerea răzeşilor de Băseşti „cum că altă dată casă bo(i)ereşti în mijlocul moşiilor Băsăştii n-au fost”. Scărlătachi, comisul al doilea, arată la rândul său ispisocul de la Mihai Racoviţă „în cari hotărăşti ca să nu fii Jorăştii volnici a cumpăra sau cu dănii a intra din capul Vălenilor spré răsărit, undi sânt Băsăştii, nici răpoosatul vor(ni)c Lupu din malu(l) Bârladul(u)i spré apus, şi med(elni)ce(rul) Jora au călcat hotărârea ispisocul(u)i şi învo(i)elile acelor bătrâni bo(i)eri ”. Domnul porunceşte stricarea caselor medelnicerului Neculai Jora din Băseşti „şi să-ş(i) miargă la casăle lui”[72].

Conflictul dintre răzeşi şi medelnicer continuă şi în 1741, când la 8 februarie Grigore al II-lea Ghica porunceşte stolnicilor Vasile Sturza şi Ioan Bogdan „şi câte cumpărături să vor dovedi reli, să rumpă zapisăle”, iar părţile cumpărate cu acordul răzeşilor „să vor lămuri de bune, şi alegându-le să i le dei despré Văleni

[64] ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I/125bis.
[65] ANI, Fond Eforia Şcoalelor Moldova, I / 36.
[66] ANI, Fond Eforia Şcoalelor Moldova, I / 37.
[67] ANI, Manuscrise, 106, f. 49, nr. 36 (rezumat).
[68] Ibidem, f. 49, nr. 37 (rezumat).
[69] Ibidem, f. 49, nr. 38 (rezumat).
[70] Ibidem, f. 49-49v., nr. 39 (rezumat).
[71] Ibidem, f. 49v., nr. 40 (rezumat).
[72] Ibidem, f. 50, nr. 41 (rezumat); vezi şi ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I/146, nr. 11 (rezumat); ibidem, I/147, nr. 4 (rezumat).

https://biblioteca-digitala.ro

dum(i)sale, și di vor rămâne casăle pi părțile alése med(elni)ce(ru)lui Jora, să nu să strice, iar di vor rămâne pi locul răzășâlor să să strice lemnul”[73].

Constantin Mavrocordat poruncește la 19 februarie 1742 biv vel căpitanului Negre Apostul și vel căpitanului de codru să cerceteze jalba răzeșilor, conform căreia medelnicerul „moșan de baștină acolo n-au fost, ci de curând au intrat cu cumpărături și danii, și pi dânșii nu i-au întrebat, și făcându-ș(i) casăli calcă locul și le strică pământul”. Domnul poruncește „să lămuriască, adiverind părțâli cumpărături și danii a Jorăi să li dei deopart, iar pentru casăle Jorăi să urmezi precum în cărțile g(os)p(o)d arată”[74].

Hotarnica satului Băsești din 1 iunie 1742 se referă și la biv vel medelnicerul Neculai Jora: „Iar pentru cumpărăturile ce-au avut dum(nea)lui Necolaiu Jora biv vel med(elnice)r a mai lungi pricinile ce-au fost a giudecății le-am lăsat, căci lămurindu-se zapisele dum(i)sa(le), foarte un lucru puțin rămăsese să stăpânească dum(nea)lui. Pentru aceia și dum(nea)lui sângur de voe dum(i)s(a)le toate le-au lăsat și le-au dat toate zapisile în mâna lor, și încă i-au dat banii dum(isa)le după poronca mării tale, pe cât s-au aflat părțile acelor oameni care i-au vândut dum(i)s(a)le, iar alți bani ce-au dat dumn(ea)lui mai mult pisti părțile acelora ci i-au vândut dum(i)s(a)le, iarăș după luminată porunca mării tale i s-au dat voi dum(i)s(a)le să-și ei banii înapoi de la vânzători, cari s-au făcut și izvod curat pe acei bani”[75].

Cartea de judecată din 14 decembrie 1753 a domnului atestă judecata dintre moșenii satului Băsești, pe de o parte Ioniță Ciolpan, fiul lui Strătulat, cu frații săi, Grigori Băltag cu frații săi, Manolachi, fiul Sandului Bogos cu frații lui, Chiriac, cumnatul lui Ciolpan și alții ai lor, Savin, fiul lui Chichiță, „răzășși din giumătati de sat din Băsăști din partea din giosu” cu „răzășii lor din giumătati de sat Băsăștii, din partea din sus, care să înparti în doi bătrâni, anumi Ștefan Popăscu vor(ni)c de poartă, și Vasâlii sin Gheorghiță Parșovii, și Vasâlachi, ficiorul lui Bucșâlă zăt Ioan Beșleaga, i Con(stan)din Boboc, nepot lui Gheorghii Bodescu și alți frați, răzăși ai lor din Băsăști, partea de sus, care să hotărăște cu hotarul Petricanil(o)r”, fiind rânduiță cu judecata la vel logofătul Radu Racoviță[76].

Neculai Jora dă 1 iulie 1741 o scrisoare la mâna lui Simion, feciorul Cozmiții, și a lui Lupul vameș, fiul Iancului, la rândul său feciorul Cozmiții, „pentru moșie lor ci-au rămas de la tatăl său aice în Văleni, pre cât li s-ar alegi”, care „nici să află vândută, nici dată danie”, „osăbit de o vie din dial cari-i în dumbravă, cari mi-au vândut Cozmița, tatăl lor, giumătate de pogon în 9 lei”. De la această dată și până „la facire(a) hotarnicilor Popăscului d(umnealui) med(elni)cer(ului) Jora și stolniceasa Ilinca s-au stăpânit tot locul Belciug, și Dăncești, și Sârbi, și moara, supt sângur numile Vălenilor, și după ce în putere(a) aceștii neadivărate scrisori răzășii au luat mai toată moșie”[77].

[73] ANI, Manuscrise, 106, f. 50-50v., nr. 42 (rezumat).
[74] Ibidem f. 50v., nr. 43 (rezumat).
[75] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 37; ANI, Manuscrise, 106, f. 50v., nr. 44 (rezumat).
[76] ANI, Manuscrise, 106, f. 51, nr. 45 (rezumat).
[77] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 36.

https://biblioteca-digitala.ro

În timpul năvălirii tătarilor din 1758[78] sunt incendiate morile, casa și biserica din satul Văleni, stolniceasa Ilinca Jora este luată roabă, „cu toate lucrurile ei", „iar scrisorile aceștii moșii li-au aruncat tătarii și li-au lepădat în ogradă" și au fost adunate de vătavul stolnicesei Simion Cozmița. Stolniceasa Ilinca s-a întors după 4 ani de robie și s-a așezat la Pădureni, ținutul Romanului, unde „i-au adusu arătatul vătav Cozmița din hârtiile aceștii moșii câti au vrut, iar celi mai buni precum și hotarnica și hrisoavile ce întăre(au) ace(a) hotarnică li-au oprit răzășii la dânșii și nu sau mai găsit pără astăzi"(30 august 1835)[79].

Alte documente amintesc casa stolnicesei Ilinca Jora din Văleni prădată de tătari în 1758, „la prada tătarâl(o)r cea di pi urmă", „înpreună cu alti lucruri" și toate documentele moșiilor, lăsate pe câmp „la locul undi era(u) toț(i) robii, și celi robiti adunati li-au strânsu de pi câmpu însuși oamenii sătini din Văleni și oameni a casăi Joroaei ci să afla(u) robiț(i) di tătari și duși acolo". Cozmița, vătavul stolnicesei, și tatăl său Trifan Cozmița, au adunat documentele respective și i le-au înmânat Ilincăi Jora după patru ani. Dintre acte lipseau hotarnica Vălenilor, Dăncenilor, Sârbilor și Ciorăștilor, precum și hrisovul domnesc de întăritură a hotarnicii. Casele stolnicesei Ilinca Jora se găseau amplasate pe coasta „din gios a Vălenilor", iar casele țiganilor, ariile și „damurile vitil(o)r" pe coasta din sus (numită de răzeși moșia Belciug). Se constată că „în toată vreme(a) cât au trăit log(o)f(ă)t(ul) Jora și fiiul său stol(ni)c(ul) Neculaiu Jora, și stol(ni)ce(a)sa Ilinca Joroaa păr(ă) la prada tătarilor, nici o supărari n-au avut dispre răzășii din Belciug". „Dar de după prada tătarâl(o)r încoaci au început răzășii a supăra pi stolniciasa Ilinca Joroaiia cu jalubi și cu giudecăți și cu numi de Belciug i-au luat din Văleni, i-au luat și Dănceștii, și Sârbii și Ciorăștii"[80].

Actele de proprietate intră în mâna răzeșilor și „cu vicleni chipuri, cari prin vrednice dovezi sânt dovidite, vor(ni)c(ul) de poartă Ștefan Popăsc(u), vechil fiind din parte(a) bo(i)eriului, hotarnic rânduit, hotărăști aciastă moșâe numită cu trii nume, și strâmbătățindu pe casa Jorăi fără a fi vreo jalubă sau poroncă pentru Belciug di osăbești o bucată de locu supt numi de Belciug și o dă în stăpânire(a) unor oameni din Băsăști, ce nici niamu cu acei vechi răzăși nu sânt, nici cumpărători într-acel numi de moșii nu sânt, cu cari înpreună să face și el hotarnicul Popăscu răzăș de Belciug. Asămine și o altă al trie parte de loc supt numile de Dăncenil(o)r o dă în stăpânire(a) răzășilor ce curgu din niamul celor vechi vânduț(i) răzăș(i), lăsându urmașilor Jorăi în stăpânire numai o a trie parte din tot satul și

[78] În hotarnica din 1846 este amintită expunerea comisului Codreanu: „năvălind tătarii în țară pe după anii 7250 <1741 septembrie 1-1742 august 31> au ars casele și toate acareturile stoln(icului) Neculai Jora, fiul logof(ătului) Antohie, au robit pe văduva sa stolniceasa Elinca prădându-o de toate, până și de docomentele moșiei, însă aceste docomente socotindu-le netrebuitoare lor le-au aruncat gios în mijlocul Taberei, și în asăminea înpregiurare s-au strâns de lăcuitorii Vălenilor ce era(u) înpreună robiți și că după trecerea de 4 ani s-au dat iarăș(i) stolnicesei, însă numai un număr dintr-însele, dară nu toate, lipsind pre lângă altele hotarnica veche încungiurătoare acestei moșii, făcute de logof(ătul) Antohie Jora, precum și hrisovul întăritoriu acestei hotarnice, și că aseminea hârtii s-ar fi îndoit chiar de cătră aflătorii lor cu scop a se pute(a) face în urmă iară simpartași" (ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/152).

[79] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/138; ANI, Manuscrise, 106, f. 78v.-79.

[80] ANI, Manuscrise, 106, f. 58-60v., nr. 62.

https://biblioteca-digitala.ro

locul acestor 3 numi arătate. Asămine urmari au făcut și cu moșie Sârbii, a căru(i)e Popăsc (?) hotarnice au stătut în casa lui tăinuite 27 ani după dovezile ce sânt" (conform jalbei stolnicului Ioan Codreanu din 31 martie 1815)[81].

Moșiile Joreștilor de pe Horăeta și Albia erau dijmuite de Cozmița din Văleni, vătavul stolnicului Neculai Jora, așa cum mărturisea la 5 iulie 1802 Vasâle Ghidiu „om de 80 ani" și „într-ace(a) vreme cruceriu(l) Talpeș ave(a) țarnă pe ace(a) bucată di loc ce-i lângă puțul Cornii și n-au pricinuit să nu de(a) dejmă, dar acel Cozmiță vătav i-au luat dijmă din toate sămănăturile ce au avut pi acel loc, și de atunce și până acum sânt aproape la 60 ani, și într-această curgere di vreme di câti ori ne-am hrănit pi acel loc dijmă ne-au luoat tot vechili(i) bo(i)erilor Jorăștii, și cumpărători(i) ci au avut moșâia luoată cu anul di la bo(i)erii Jorăști, iar neamul Tălpeșăștilor să fi avut stăpânire vreodată sau să fi dejmuit n-am apucat"[82].

A fost căsătorit cu Ilinca, fiica lui Darie Donici mare vornic, și li se cunosc până acum doi fii: Safta, căsătorită cu Vasile Adam jicnicer și Alexandru Jora șetrar[83]. Un mazil, Lupu Guțu din Cărpești, mărturisea la 16 august 1825 de vremea copilăriei înainte de prada tătarilor când l-a însoțit la pădure pe tatăl său și a văzut lemnul și scândurile tăiate de Neculai Jora „ca să-ș(i) facă zăplaji la casăli dum(isa)li di la Văleni"[84]. Putem deduce existența caselor lui Neculai Jora în satul Văleni. Neculai și Ilinca Jora au mai avut un fiu, anume Manolache Jora, prezent la hotărârea moșiilor Văleni, Dăncești și Sârbi din 23 august 1760, când „ș-au scos toate zapisile și alte scrisori ci au avut pe aceste moșii"[85].

În cartea de judecată a lui Radu Racoviță vel logofăt din 27 iunie 1753 este atestată „Ilinca stolniceasa răpoosatului Neculai Jora biv vel stol(nic)"[86], mort, probabil, în timpul domniei lui Constantin Racoviță (20 august 1749-22 iunie 1753), căruia stolniceasa **Ilinca Jora** i-a înaintat trei jalbe.

După moartea stolnicului Neculai Jora, Eni Focșa, în vârstă de 80 de ani, mazil din satul Miclești, ocolul Roșiești, mărturisea la 24 septembrie 1807 că a „văzut pi o samă din răzășii vechi a Vălenilor că ș-au scos hotarnicii și cu ce dreptăți nu știu, au luat în stăpânire din matca Vălenil(o)r în sus până în balta Zbierii cuprinzând și vad(ul) morii Jorii și lunca ce să numește a Joroae". Stolnicul Neculai Jora era singurul stăpânitor al moșiei Văleni „din hotar(u)l Cojărilor în sus pără în balta Zbierii în hotar(ul) Petricanilor au stăpânit cât au trăit el și cocoana dum(nealu)i, având și mori în apa Bârladului în cari am și măcinat"[87].

Matei Ghica voievod poruncește la 29 iunie 1753 lui Scărlătachi Costache biv vel stolnic și Iordache Costache să cerceteze pricina dintre Dumitrașco, Crucean, Enache Cozmița, Măriuța, Corodoae și Frunteș Bumbar, feciorii lui Pătru Bumbar cel bătrân, cu stolniceasa Ilinca Jora, Bumbărești „zicând pe cum s-au știut

[81] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 90.
[82] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 63.
[83] Gheorghe Ghibănescu, *Surete și izvoade*, VII, p. 205-207, nr. CXLV și CLVII, Sergiu Bacalov, *Activitatea neamului Joreștilor*, p. 80-81.
[84] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/122.
[85] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 50.
[86] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 40; ibidem I / 41; ibidem, I / 73;
[87] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 70.

https://biblioteca-digitala.ro

moșeni de(n)preună cu Jora logofătul în sat în Văleni, ce să chiamă Stolnicenii, și în Sârbi, și în Dăncești, ce sânt pe apa Bârladului", iar părțile lor s-au „împresurat de răpoosatul Antohie Jora logofătul pe când tră(i)e și de fiiul său Neculai Jora stolnicul". În timpul cercetării făcute de logofătul Radu Racoviță, stolniceasa Ilinca Jora „nu-i știe să aibă parte" Bumbăreștii în moșiile arătate și „nici au stăpânit înpreună cu boiariul dumisale Neculai Jora sau cu logofătul Jora, dară cu șidere(a), adevărat au șezut pe hotarul satului Vălenilor, însă nu cu numire că sint moșeni, ce cu nume de săténi și de slugi boiarești, iară cum să ia vr(e)odată dejmă de la cineva din streini n-au luat". Scărlătachi și Iordache Costache primesc poruncă pentru alegerea și hotărârea moșiilor după zapisele stolnicesei Ilinca Jora, iar „aceia ci va rămâne o viț(i) da a cui va fi di o parte să o stăpâniasc(ă)"[88].

Matei Ghica poruncește la 16 decembrie 1753 lui Vasile Costachi biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Fălciu, Scarlatachi Costachi biv vel stolnic și Iordachi Costachi vel medelnicer să cerceteze jalba stolnicesei Ilinca, soția răposatului biv vel stolnic Neculai Jora, îndreptată împotriva lui Ion Roiul și Pavăl Ghilțu „călugăr monah, și pi alți frați ai lor ce să fac și ei moșeni în satul dum(i)sal(e) Vălenii" și să meargă acolo la Văleni „și-s(ă) strângiți pe toți acei oameni față și-s(ă) le luați sama foarte cu amănuntul și cu bun(ă) dreptate pe scrisori și pe mărturii a bătrâni ce vor arăta dispre îmbe părțil(e), și precum veți afla mai cu dreptate și s-a dovedi acolo, și-ți cunoaști dreptate, să-i giudecați și să hotărâți și moșie, atâta părțil(e) dum(i)sali, cât și a răzeșilor, să le alegeți și-s(ă) le stâlpiți cu pietre, și să-i așezați, și-s(ă) le dați și mărturii hotarnici în semne, ca să li dăm și întăritur(ă) de la d(o)mniia mea". Stolniceasa Ilinca Jora adresase anterior trei jalbe la domnul Constantin Racoviță (și una la Matei Ghica (22 iunie 1753-8 februarie 1756)[89].

Matei Ghica volnicește pe stolniceasa Ilinca Jora la 26 mai 1755 să cheme și să fixeze la divan pe Simion Cozmița și răzeșii lui de Văleni, care au refuzat participarea la judecățile fixate prin cărțile domnești trimise ispravnicilor. Domnul le fixează zi de soroc la 1 iunie 1755, în caz contrar urmând a fi aduși cu om „gospod"[90]. În condițiile judecăților de la divan, Ilinca Jora l-a tras „tras tovarăș" pe diacul de divan Sava „și răzășu făcându-l la locul di moșie ci li-a rămâne din locul ci-l va cuprindi scrisorili Joroa(e)i, pintru ca si ste(a) Sava diiacu(l) să-i agiute în pricina giudecăților cu Joroai" conform mărturiei din 18 noiembrie 1817 a șase locuitori birnici din Văleni, după știința „di la părinții și moșii noștri și di la Pavăl Ghilțul i Simion Cozmița și Trifan Cozmița", semnată și de șase preoți și încredințată de protoiereul ocolului Crasna[91]. Se pare că Sava diacul împreună cu vornicul de poartă Ștefan Popăscu au întocmit și spițele răzeșilor de Belciug la 1760[92].

Nemulțumirile Bumbăreștilor sunt expuse și în jalba adresată domnului Ioan Teodor Callimachi (Calmașul), urmată de porunca domnească din 18 iulie

[88] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 41.
[89] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 39; ibidem, I / 73.
[90] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 42.
[91] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 97.
[92] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I /100.

https://biblioteca-digitala.ro

1760 către Iordachi Costachi biv vel paharnic, Neculai Tiron, vornic de poartă, Ghiorghi Juverdian și Costandin Talpeș, mazili ot Fălciu, de a hotărî moșiile Văleni, ce se numesc și Stolniceni, Dăncești și Sârbi: „Și pentru aceasta cerșindu-și dreptati Bumbăreștii, iată că v-am orânduit pi dum(neavoastră) hotarnici, văzind carte(a) domnii meli, să vă sculați să mergiți la acesti moșii și fiind de față vechil cu scrisorili și din parte(a) stolnicesă(i), să strângeți bătrâni răzeș(i) și înpregiurași, fiind de față și dum(nealui) banul Scărlătache sau vechil din parte(a) dum(nealui), fiind că dum(nealui) banul să hotărăști cu aceli moșii; și așe fiind cu toții de față, întâi să le cetiți carte de blăstăm întru auzul tuturor, și să cercetați ca să aflați pe câți bătrâni înblă aceli moșii ca să nu să facă înpresurari nici la o parti, apo să măsurați moșiile aceli cu fun(i)e, și pe câte zapisă s-or dovedi că ari drepte stolniceasa, atâta cunpărături, cât și danii de la răzeși, măsurând cu stânjinul să i le alegiți de o parti, și ce moșie va mai rămâne necuprinsă de scrisorile stolnicesă(i), acee să rămâ(i)e a răzeșilor, și în scurt silindu-vă cu dreptati în frica lui Dumn(e)zău după cum veți afla dreptate la amândoauă părțile, să dați mărturie hotarnică în semne, ca să-și e și întăritură de la domnie me(a”[93].

Iordachi Roiu din Puntișeni se plângea domniei în 1760 (7268) de supărarea provocată de către stolniceasa Ilinca Jora care și-ar fi „lăsat săliștia satului și-ș(i) face casă pe locul lor” (conform anaforalei din iulie 1817)[94].

Paharnicul Iordache Costache, vornicii de poartă Ștefan Popăscul și Neculai Tiron, și hotarnicii Gheorghie Juverdean și Costantin Talpeș hotărăsc la 20 august 1760 moșia Belciug, aflată între Văleni și Stolniceni și se împarte în cinci bătrâni: „Ostahie Bodescul, și Vasâli Soare, și Simeon Soare, și Dan, și Manul, care din Ostahie Bodesc(ul) să tragi niamurili lui, iar din Simion nu s-au aflat neamuri, iar din Vasâli Soare să trag Roeștii, anumi Iordachi Roiul, și Vasâli diiaconu(l), și Costantin, ficiorii lui Ion Roiul, strănipoții lui Vasâli Soare. Așijdire și preot(ul) Ștefan și cu frații lui iar să tragi din Manul, iar din Dan să tragi Ștefan Popăscul vornicul de poartă, di pe moașă-sa Rucsanda, nepoată de fată lui Dan”. La hotărâtul moșiei ar fi participat și postelnicelul Manolache Jora-iscălitura sa este contestată de urmași -, popa Dumitru din Dăncești și alții[95]. De la Vasile și Constantin Roiu vor cumpăra Constantin și Constandachi Bușilă și alți frați ai lor, care cereau în 1792 „ca după a săbornicescului hrisov hotărâri să să facă legiuita publicațâe pentru o a cince(a) parte din hotarul aceștii moșii Belciugul”[96]. Pe la 1726, Ștefan Poiană și Gheorghe Bodescul și-ar fi ridicat crâșmă pe moșia Belciugul, „în șăsul Bârladului la drumul cel mare și s-au stăpânit crâșma și s-au luoat dijma di pi ace(a) moșii Belciugul tot acei oameni, pân(ă) când sculându-să stol(ni)ce(a)sa Joroae și ducând o bute de vin au pus-o într-ace(a) crâșmă. Apoi Ștefan Poiană și Ghiorghi Bodescul cu răzășii lor au dat butea afară din crâșmă, unde făcând Joroae și casă pe ace(a) moșie au dus răzășii carte domniască și ș(i)-au mutat stol(ni)ce(a)sa Joroae casa ce

[93] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 48.
[94] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 96, f. 1v.
[95] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 49; ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 5-6v., nr. 32; ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 96, f. 1v.; vezi și ibidem, I/146, nr. 12 (rezumat); ibidem, I/147, nr. 5 (rezumat).
[96] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 96, f. 2.

https://biblioteca-digitala.ro

făcusă pe moșiia Belciugul" (conform mărturiei lui Trifan Cozmița și Constantin Ghilțul, oameni de 90 de ani, din 1804)[97]. La 18 noiembrie 1817 locuitorii birnici din Văleni mărturiseau că pe „co(a)sta din matca Vălinilor în sus ci-i zâc acum Belciugul așa am auzit di la părinții și moșii noștri că ar fi șăzut țiganii Jorăștilor cilor bătrâni, undi li-au fost și damurili și vitili Jorăștilor"[98].

La hotărâtul moșiilor Văleni, Dănceni și Sârbii de pe apa Bârladului, de la ținutul Fălciului, ale stolnicesei Ilinca executat la 23 august 1760 de paharnicul Iordache Costache, vornicii de poartă Ștefan Popăscul și Neculai Tiron, și hotarnicii Gheorghie Juverdean și Costantin Talpeș, participă și **Manolache Jora**, fiul stolnicesei, care „întâiu au scos dum(nealu)i cinci zapisă de danie și de cumpărăturile lui Scârlet de Zorileni și Dabijii pah(a)r(nicu)lui sin Scârlet ci au cumpărat din sat din Văleni; aşijdere au scos două zapisă ci au cumpărat Lupul Costache vel vor(ni)c, iarăș din Văleni; aşijderea au mai scos opt zap(i)s(e) ci au cumpărat răp(o)s(atul) Antohi Jora vel logofăt, tatăl dum(i)sale stol(ni)c(u)lui Nicolai Jora tot din sat(ul) Văleni, care aceste zapis(e) toate ci s-au arătat mai sus căutându-le noi au cuprins tot satul Vălenii ci s-au numit și Stolnicenii, după cum adeverește și un ispisoc din velet 7212 / 1708 săpt(embrie) 17, a măriei sale lui Mihaiu vodă întărit Lupului Costachi vel vor(ni)c pe satul Văleni, ce i-au fost luat dum(nealui) cu schimb de la Radul biv vtori pah(a)r(nic) și-l adeverești sat întregu Vălenii; aşijderea și alt ispisoc iar a măriei sale lui Mihaiu vodă ci au întărit dum(i)sale răp(o)s(atului) Antohie Jora vel log(o)f(ă)t pe tot satul Vălenii ci s-au numit și Stolnicenii, după ci l-au luat cu judecată de la d(umnealui) Lupul Costachi vel vor(ni)c" (prezintă și alte documente). Răzeșii s-au aflat în imposibilitatea de a arăta vreun document doveditor al stăpânirii lor. Mărturia hotarnică este dată „la mâna dum(i)sale stol(ni)ces(ei) Ilincăi Joroaea și fiiului dum(i)sale lui Manolachi Jora"[99]. Stolnicul Scărlătachi scria unui Ursachi să dea trimisului stolnicesei Ilinca Jora „o copilă di țiganu în locul Lăcătușății" „și pentru niști urici ci li-am găsit în scrisorile meli a dum(i)s(a)li badil(u)i Neculaiu Jorăi, și li-am dat la Gheorghii Juverdianu ca să li de(a) la dum(nea)ei lele Ilinca și nu l(e)-o dat până acum, să zici lui Gheorghii Juverdianu să li dei" (răvașul este nedatat, probabil înainte sau în anul 1760)[100].

Manolache Jora împrumuta 60 de lei, cu o dobândă de o para la un leu, de la Isac jicnicerul la 1 octombrie 1765, „căci me-au făcut bine di m-am plătit de banii lui Rat ce luasim în chizășii pe Du(mi)trașcu Talpeș"[101]; la 9 decembrie 1768 încheia o tocmală cu Suleiman agă pentru 60 de lei „și la crăciun să-i dau dum(i)sal(e) cu mulțemit"[102]; se adresează bunului „prietin" Husain pentru un împrumut de 15 lei până „oi veni din gios, și cu mulțămită oi plăti dum. cu suhaturi de or trebui, ori oi da dum(i)voastri boi de negoț, că am, ori ban(i), păgubaș nu-ț(i) rămâne dum(i)voastră de la mine" (documentul este nedatat, poate fi între 1768 și

[97] *Ibidem.*
[98] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 97.
[99] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 50; ibidem, I / 73.
[100] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/168.
[101] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 51.
[102] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 52.

https://biblioteca-digitala.ro

1774)[103], iar la 1 ianuarie 1769 dădea un înscris „să-s(e) știi că din triizeci di lei ce am luat în anul trecut ban(i) pe brânză s-au dat de 20 lei brânză, iar zeci lei au rămas să dau cu dobânda lor din zeci 12. Așijdire au mai dat tot unchesul Gavril Burchi doispre(ze)ci lei rămășița goștinii, carii să fac 22 lei capetile, și acești ban(i) arătați(i) mai sus să aibu ai da dum(i)sal(e) la sfeti Ghiorghii cu dobândă”[104].

Divanul Cnejiei Moldovei volnicește la 25 septembrie 1773 pe jicnicerul Manolache Jora de „a lua și a strângi di toate de a zăci pe obiceiu și hotărâre(a) ponturilor” de la oamenii „șăzători” pe moșia Văleni, de unde se „hrănesc” fără „a da dijma obicinuit(ă) a moșii și i s(e) pricinu(i)ești pagubă de 3 ani”[105].

Paharnicul Ioan Adam împuternicește la 26 mai 1774 pe un Panțiru cu împlinirea dijmei „după poruncă or(i) di la cini ar arăta ficiorul jic(nicerului)”[106]. Porunca divanului cnejiei Moldovei din 2 iunie 1774 trimisă spătarului Costandin Sturza pentru efectuarea cercetărilor aferente, face referire la jalba jicnicerului Manolache Jora în care arăta că „ari la țin(utul) Tutovii și a Fălciiului o moșâe Frunteșani, Văleni și Ulișăni și s-ar fi înpresurând dispre alți răzăș(i)”[107].

Să fi decedat Manolache Jora în intervalul dintre 25 septembrie 1773 și 26 mai 1774? Manolache și Anița Jora au avut ca urmași pe Neculai și Ecaterina, căsătorită cu Ioan Codrianul, care primea zestrea la 1 martie 1801, așa cum ne demonstrează și izvodul semnat la 1 martie 1801 de către Anița, mama sa, și Neculai Jora, fratele său[108]. Jicnicereasa Anița și fiul ei Nicolae Jora realizau un schimb de țigani la 11 ianuarie 1793 cu Dumitrachi polcovnic, primind pe Caterina, fiica Acsinii, pe care au măritat-o cu Dumitrachi herarul, fiul lui Iordache herarul, și au dat-o pe Irina „fata lui Neculau Cotoce și a Paraschivii țigancii, drepții țigani dumnisali, de am măritat-o și noi după un țigan a nostru, anume Ion bucătaru”[109].

Biv vel stolnicul Ilii Iani, aflat în dispută „di împărțală pentru părțile di clironomii” cu jicnicereasa Anița Jora, cumnata sa, „ci cerim din clironomiia cumnatul(u)i meu răposatul Manolachi Jora”, „cari părți li trag ei di pi giupâniasa me(a), fiind sor(ă) cu răposatul Manolachi”, ajunge la o învoială la 27 iunie 1781 cu vechilul trimis la divan de jicnicereasă, încheiată prin intermediul , tatăl Aniței Jora. Lui Ilii Iani îi revine din clironomie jumătate de sat din moșia Șerbești, ținutul Covurlui, un bătrân, cumpărătură de la Chircuță, alăturat cu Șerbeștii pe din jos și o parte din moșia Vlădești, ținutul Tutova, pe Horăeta, cumpărătură de la Gheorghi Cociorvă, partea lui Ghenghe „și cu baștina ci s-a alegi pi zapisul lui Cociorvă”, la care se adaugă un sălaș de țigani primit anterior și alți țigani. Scrisoarea de învoială menționează pe Magda, fiica vel stolnicului Ilii Iani, care a primit o țigancă de la

[103] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 53.
[104] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 54.
[105] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 55.
[106] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 56.
[107] ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 6v.; ANI, Manuscrise, 106, f. 56-56v., nr. 54 (rezumat).
[108] Preotul Ioan Antonovici, *Frații Gheorghie și Neculai Roșca-Codrianu. Fondatorii Liceului și a Școalei Secundare-Profesionale de fete din Bârlad*, Bârlad, Tipografia George V. Munteanu, 1908, p. 14-15, nr. X.
[109] ANI, Colecția Documente, 611/12.

https://biblioteca-digitala.ro

soacra sa „pentru că apoi la moarte și la îngropare(a) sa tot eu <Ilii Iani> am grijit-o”[110].

Neculai Jora, fiul lui Manoloche Jora și al Aniței a fost căsătorit cu Ruxanda, conform pomelnicului de biserica din Dealul Mare, datat cu probabilitate în 1813 (Ana- Anița -, Neculai și Ruxanda figurau la cei vii)[111].

La 18 iunie 1786, diacul Samson Burghele, Ion Cozmița și alții se plângeau domniei de împresurarea suferită din partea jicniceresei Anița Jora, „cu cuprindire că din opt părț(i) ce umbla moșie Vălenii ce să număsc Stolnicenii, jic(ni)ceriasa Joroae ar fi având a trie parte din a opta parte, parte(a) unui Scântei, cu care întinzându-să li s-ar fi luat a trie parte din moșiile lor”. Actele doveditoare ar fi fost la Sava Burghele, un frate al lor, „și vestindu-să boala ciumii la acel Sava din poruncă i s-au arsu casa și toate lucruri(le) și au arsu atunce și scrisorile lor”[112].

Alexandru Ioan Mavrocordat scrie la 19 iunie 1786 episcopului Iacov Stamati al Hușului, Balasache biv 2 spătar și Iacovache Păun, biv cămăraș de ocnă, ispravnicii ținutului Fălciu, să cerceteze pricina moșiei Văleni despre care s-au jeluit diacul Samson Burghelea, Ion Cozmița, Neculai Budac și Scărlătache Mârza „arătându că moșiia Vălenii, ce s-ar fi numit atunce și Stolnicenii, de la acel țin(ut), ar fi a lor de baștină de pe un Frunteș, stol(ni)c, care s-ar fi înpărțindu pe 8 bătrâni, și dintr-un bătrân ar fi având cumpărătură și jic(ni)ce(rea)sa **Anița Joroaia** o a triia parte, partea unui Scântei, și în anii trecuți cu hotărâtura acei părți ce ar fi făcut răpusatul pah(a)r(nic) Iordache Costache, li s-ar fi făcut mare împresurare, atât la moșiia aceasta, cât și la alti părți de p(r)inpregiur”[113]. Iacov Stamati, spătarul Vasile Costachi și cămărașul Iacovache stabilesc la 4 septembrie 1786 zi de soroc pentru 26 octombrie 1786 în pricina de judecată dintre diacul Samson Burghele și răzeșii săi cu „Neculaiu, fiiul dum(nealui) jâcn(i)ce(resei) Joro(a)ei pentru numita moșie Văleni” când împricinații urmau să se prezinte „cu toati scrisorili ce vor ave(a)”[114].

Scrisoarea din 20 septembrie 1786 a episcopului Iacov Stamati și ispravnicilor de Fălciu adeverește cercetarea făcută fără izbândă a pricinii de judecată dintre răzeși și „Neculache, fiiul jic(ni)ce(re)sei Joroaei, pentru moșiia Vălenii”[115]. Spătarul Vasile Costachi și Balasachi Rosăt, ispravnicii ținutului Fălciu însărcinează la 11 noiembrie 1786 pe Eni Focșa cu cercetarea pricinii diacului Samson și Neculai Jora, pentru moșiile Sârbi, Dănceni și Văleni, invocându-se hotarnica deținută de Ioniță Popăscu, „fiind părintele său vor(ni)c(ul) de po(a)rtă, și neplătindu havaetu hotarnicii ar fi rămas ace(a) hotarnică la dânsul păr(ă) acum. Acum după ce am adus pe Ioniță Popăscul cu hotarnica aice s-au cunoscut din hotarnică dreptate(a), și fiind că au arătat că hotarăle sânt smintite au cerut ca să li să îndrepte hotarăle și o parte și alta”. Eni Focșa urma să măsoare moșiile amintite

[110] ANI, Manuscrise, 106, f. 91-92.
[111] Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. 110.
[112] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 98.
[113] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 73.
[114] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 58.
[115] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 73.

https://biblioteca-digitala.ro

după vechea hotarnică „și pe unde vor fi p(i)etrile stricate și strămutate, dum(nea)v(oastră) să le îndreptați și să dați mărturie cu drept(ate)”[116].

Răvașul ispravnicilor ținutului Fălciu către Eni Focșa din 6 decembrie 1786 face referire la judecata dintre „Samson Burghelea, diiacul, și cu alți ai răzeși” și „Neculai, fiiul jic(ni)ce(re)sei Aniței, înnaintea preosfinției sale părintelui vlădicăi” și a lor[117]. În urma jalbei lui Neculai Jora prin care se plângea de împresurarea moșiei Văleni de către neamul Bumbăreștilor, domnul Alexandru Ioan Callimah poruncește biv vel banului Iordachi Lambrino, cerut de jăluitor ca hotarnic, să facă „cu amăruntul cercetari din scrisori dovezi ce vor fi de îmbe părțâle ca să afli și să dovidești celi drepti și adivărati margini a numitei moșii pe undi au umblat hotarăle din vechi și oricé înpresurare vei cunoaști că pătimești acea moșii Vălenii ori dispré cari parté să îndreptezi, și pe la locurile ce va ceri trebuința și va da dreptati să pui și pietre hotară dispărțâtoaré, după cari să dai și mărturie hotarnică în sămni și în măsură iscălită pe obiceiu și de toți înpregiurașii și alții cari să vor întâmpla față la hotărât”[118].

Moșia Văleni, părți din Dăncești, „cum și alti părți ci se încep din capul Vălenilor din apa Bârladului, ci vin în țin(utul) Tutovii i din hotarul Sirbilor i a Ciorăștilor și moșiia Strășineștii” ajung în 1801, în proprietatea **stolnicului Ioan Codreanul**, născut pe la 1763, fiul lui Dediul Codreanu și al Ecaterinei Luca (căsătoriți în 1762)[119], fiind luate de la „soacra dum(i)s(ale) Anița Joroaia, jic(ni)ce(rea)sa”, pe care le găsește „înpresurate de cătră însuși neamurile acelor vânduți răzeși de mai înnainte”, pentru care se plânge domnului Alexandru Constantin Moruz la 27 aprilie 1806[120]. Stolnicul Ioan Codreanu s-a căsătorit în 1801 cu Ecaterina, fiica lui Manolache Jora și Aniței[121]. Izvodul de zestre din 1 martie 1801 este semnat de Anița Joroae jicnicereasa și Neculaiu Jora, pe care Iacov Antonovici îl consideră fratele ei[122]. Neculai Jora scria la 11 mai 1802 stolnicului Ioan Codreanu, cumnatul său, despre judecățile avute în pricina țiganilor cu vistierniceasa, Racovițeștii și Antohi Codrescu, poftindu-l „să nu scoți izvod să-l arăți cuiva, căci scoțind pe numiții țigani pe bătrâni ii vei (i)erta și dum(neata) a șăde(a) la casa noastră, iar pentru 4 feti ce ari măritati și cu copii vei lua și dum(neata) parte avându-te numai pe dum(neata) fratele meu”. La sfârșitul scrisorii se închină „pri iubitii sorori Catrinii” „și nepoțălului cu părințască dragosti” (este vorba despre Dimitrie, primul fiu al stolnicului Ioan Codreanu și al Ecaterinei)[123]. Ecaterina Codreanu, mama stolnicului Ioan Codreanu, primise ca zestre de la stolnicul Toma Luca, tatăl său, moșiile Brițcani, Negrilești, Spărcoceni, Rănceni și bălțile Geamănului, de la ținutul Fălciu[124]. Stolnicul Ioan Codreanu moștenește

[116] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 59.
[117] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 73.
[118] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 60.
[119] Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. X-XI.
[120] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I/73.
[121] Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. XI-XII.
[122] Ibidem, p. 14-15.
[123] ANI, Colecția Documente, 611/51.
[124] ANI, Colecția Documente, 611/8.

https://biblioteca-digitala.ro

moșiile Spărcoceni și Rănceni, dar și problemele de împresurare din partea megieșilor.

Pomelnicul bisericii din Dealu Mare, datat cu probabilitate în 1813, consemnează printre cei vii pe Ana, soacra lui Ioan Codrianu, cu fiul său Neculai Jora și soția sa Ruxanda[125]. Ioan Codreanu și Ecaterina Jora au avut cinci copii: Dimitrie, Gheorghie, Neculai, Maria și Mihail. Ecaterina Jora (Codreanu după căsătorie) a decedat pe la 1820[126], înaintea mamei sale Ana / Anița. La Văleni, potrivit unor opinii, stolnicul Codreanu ctitorește în 1819 o biserică, vechiul lăcaș de cult fiind incendiat în 1758 de tătari împreună cu casa și moara familiei Jora de pe pârâul Văleni[127]. Documentele cercetate de noi indică o altă datare pentru biserica din Văleni. Astfel, la 18 noiembrie 1817 Theodor Focia, protoiereul ocolului Crasna, rânduit „spri dișchidiri(a) bisăricii nouă din Văleni", după ieșirea de la sfânta liturghie stolnicul Ioan Codreanu „li-au citit o carte di blăstăm a preosfințitului mitropolit în pricinili moșii Vălinilor și pintru cili ci au știut șasi oamini alegându-si au făcut ace(a)stă mărturii, și pintru ca si si criazi au cirut dum(nea)lui stolnic(ul) ca si o încredințăm". Mărturia a fost dată de șase locuitori birnici din Văleni, fiind de față și preoții Gheorghe Nanes (?), Ioan, Gavril (nu este precizată localitatea de proveniență, pot fi din Văleni), Ștefan din Idrici, Alexandru și Vasile din Băsești[128], ultimii doi fiind atestați și la 12 aprilie 1812[129]. Diaconul Mile (Milu ?) din Văleni, răzeș de Belciug, semna la 1 aprilie 1820 înștiințarea pentru termenul de judecată fixat la 5 mai 1820[130]. Catagrafia din 1820 atestă pe preotul Gheorghi, diaconii Arhiri, Gheorghi, Milu și dascălul Zaharia[131].

La 26 mai 1801, Neculai Jora, cumnatul biv vel stolnicului „Ioniți Codreanu", îi trimite 36 de acte „cu totul cu zapisi, cu cărți domnești și cu alti scrisori, că atâte(a) am găsit, iar zapi(se)le Strășineștilor nu li-am triimis acmu", însoțite și de o scrisoare de care ne folosim, iar vizita sa la Văleni era întârziată de plecarea la Roman. Îl sfătuiește să nu caute „scrisori la țărani". „Eu socotescu cumnate să ei dum. ostenială să mergi întâi la Văleni să vezi vadul morii unde este și cetind și scrisorili vechi și hotarnica aceasta te vei pliroforisi, că mii îmi pare că arătare(a) scrisorilor vechi și cu hotarnica aceasta nu să unești și-i ră hotarnica, și de aceasta nici tatăl meu socotescu că n-au știut-o, eu n-am găsit-o în scrisori. Întâi că au făcut o hliză de moșii Belciugul, făr(ă) nici o scrisoari, al doile(a) vadul morii îl face pe seliști(a) Dănceștilor și de această hliză Belci(ugu)l în scrisorili vechi te vei pliroforisi dum. că nu s-au pomenit țăranilor de Văleni și acelor cu Belciugul foarti

[125] Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. 110; „Anuar", Administrațiunea Casei Bisericii, 1909, p. 426 (a fost reparată în 1886); „Anuarul Eparhiei Hușilor pe anul 1938", Tipografia și librăria George Cerchez, Huși, p. 97.
[126] Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. XII.
[127] Ibidem, p. 110.
[128] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 97.
[129] Constantin N. Tomescu, *Biserica din Principatele Române la 1808-1812. Mărturii și documente*, Galați, Editura Partener, 2010, p. 185.
[130] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 110.
[131] *Catagrafiile Vistieriei Moldovei (1820-1845).* X. *Ținutul Fălciiul*, Partea 1 (1820), volum editat de Mihai-Cristian Amăriuței și Mircea Ciubotaru, Iași, Casa Editorială *Demiurg* Plus, Iași, 2016, p. 253.

https://biblioteca-digitala.ro

le place hotarnica aceasta că li-au dat și li-au făcut hotară și moșii cu deosăbit nume din trupul moșii Vălenilor, și făr(ă) de nici o scrisoare vechi”[132].

Alexandru Suțu voievod poruncește la 15 decembrie 1801 vornicului Gavril Conache, spătarului Ștefanache Sturza, banului Gavril Iamandi și ispravnicilor ținutului Fălciu, să cerceteze jalba stolnicului Ioan Codreanu pentru împresurarea moșiei Văleni, a părților din Dăncești, ținutul Fălciu, și a moșiei Sârbi (Sârghi) de la ținutul Tutova, „ci le are zăstre de la soacră-sa Anița Joroai”, deposedate de răzeși și „cu altu nume de moșâe ar fi dizbinat din moșâe Vălenii și Dăncești o bucată de locu numindu-o Belciugu”[133].

La 5 iulie 1802, stolnicul Ioan Codreanu se interesa de un loc din moșia Strășinești și obține mărturia unor săteni din Bogdănești-Vasâle Ghidiu, Iacob Petcu, Petre Neniță și Ion Căptari-, conform căreia „vornicu(l) Gheorghie Talpeș de vr(e)o trii ani ară și acel loc, zâcând că ari moșâe, dar dejmă tot oameni(i) bo(i)erilor Jorăști i-au luoat”[134]. Căminarul Iordache Miclescu îl informa pe spătarul Ștefan (Ștefănache) Sturdza la 26 iulie 1802 despre cele cinci pământuri „de pi Albie, din hotar(ul) moșii Streșănișți, ce o ari dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ioan Codrian zăstre”, cerute de fostul vornic de poartă Gheorghe Talpeș „cu o scrisoari de învoială a bo(i)erilor Jorăști și cu o hotarnică a pah(arnicului) Paladi” și pe care urma să le hotărască. Astfel, „în hotarnica pah(arnicului) Paladi esti arătat la ce loc au dat Jorăștii deplin pământurile ci-au fost îndatorițț(i) Jorăștii a da Tălpișăștilor, cum și în hotarnica pah(arnicului) Crăstesc ce ari de pământurile ce le țini în stăpâniri den moșie Costeștii esti pre largu arătat ... acesti cinci pământuri ci li cer ei acum n-au avut a li lua de la Jorăști, ci dintr-a lor baștini și cumpărături, căci ci trebuință era ca-s(ă) mai de(a) Jorăștii deosăbit și acesti pământuri de pi Albie, când Jorăștilor li-au mai rămas la stăpâniri tot alătură cu acest schimbu încă 50 pământuri ci li stăpânesc astăz(i)”[135]. Stăpânirea Joreștilor în Strășinești și a celor 36 de pământuri de lângă puțul Cornii va fi confirmată de mărturia oamenilor bătrâni „ca de 80 ani” din satul Bogdănești din 25 iulie 1802, precum și a preotului Toader din satul Onțăști, răzeș pe Horăeta, din 10 mai 1817[136].

Spătarul Ștefănachi Sturza și banul Gavril Iamandi cercetează la 20 august 1803 din porunca domnului Alexandru Moruzi din 30 mai 1803[137] disputa stolnicului Ioan Codreanu cu Matei Scarlatachi, care solicită „să să întindă cu Cojerii dum(i)sale în moșiia Vălenii p(r)inti sămnile hotară ce din vechiu s-au păzit dispărțitoari întri Cojeri și Văleni, și nici moșii, nici părinții, nici însușu dum(nea)lui Mateiu Scarlatachi pân(ă) acum n-au făcut vreo cerire sau arătari că Cojerii dum(i)sale ar treci din sămnili hotară vechi mai în sus ... adică din din gura văii Porcenilor în sus să începu Vălenii și în gios să începu Cojerii”. Cei doi au decis

[132] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 62; a se vedea și copia din 4 iunie 1829 a scrisorii amintite în ANI, Colecția Documente, 611/50.
[133] ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 6v.; ANI, Manuscrise, 106, f. 57, nr. 59.
[134] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/63.
[135] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 64; ibidem, I/125bis.
[136] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/125bis.
[137] ANI, Manuscrise, 106, f. 57, nr. 60; ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 105.

https://biblioteca-digitala.ro

respectarea vechilor hotare încredințate de hotarnica Vălenilor[138]. În vara anului 1816, Gheorghie Scărlătache, „fiiul răpoosatului Mateiu Scărlătachi s-au întinsu trecând pisti sămnile hotară și di pi drept locul moșâii mele Vălenii au luat tot fânul ci-au găsit cosit cu voe me(a) di cătră mulți săraci lăcuitori birnici din megieșitul sat Tămășăni, cărora îndestulă pagubă le-au pricinuit, păgubindu-mă și pi mine de dijma locului", pregătindu-se să acționeze în acest sens și în 1817, așa cum reiese din jalba stolnicului Ioan Codreanu din 21 iulie 1817[139] sau din cea de la 18 iunie 1819[140]. Pe baza documentului din 21 iulie 1817, în care este pomenit răposatul Matei Scărlătachi,[141] și a poruncii domnești din 9 decembrie 1814 în vederea cercetării pricinii dintre Matei Costache și serdarul Costache Lambrino[142], putem stabili decesul lui Matei Scarlatachi după 9 decembrie 1814 și înainte de 21 iulie 1817.

Spătarul Ștefănachi Sturza stabilea la 23 iunie 1805 zi de soroc la 30 iunie pentru judecarea împresurării părților de moșie ale stolnicului Ioan Codreanu din Dâncești și Sârbi de către Constantin Ghilțu și nepoții săi – Gheorghe și Vasile -, Trifan Cozmița, Cozma Budacu, cu neamul lor, Apostol Țiple, Vasile Băcal și preotul Neculai, primul aducând „di patru ani necontenit cărți domnești". Ilie Săvăscul, cel desemnat cu transmiterea dispoziției spătarului Ștefănachi Sturdza nota la 2 iulie 1805 refuzul răzeșilor din cauza „lucrului". Spătarul Ștefanachi Sturdza arată la 20 noiiembrie 1805 mărturia lui Trifan Cozmița din Viltotești, om bătrân din neamul stolnicului Frunteș, „carile au mărturisit că stăpânire(a) Jorăștil(o)r au fost pi toți Sârbii și pi Ciorăști"[143].

Stolnicul Ioan Codreanu se plângea la 27 aprilie 1806 domnului de împresurarea de către urmașii vânzătorilor a moșiei sale Văleni și a unor părți din Dăncești, Sârbi, Ciorăști, Strășinești, luate în stăpânire la 1801 de la „soacră-me(a) dum(nea)ie(i) Anița Joroae jic(ni)ce(rea)s(ă)", precum și a unui loc numit Belciug pe care voia să-l vândă căpitanul Vasile Bușilă cu ai săi răzeși. Autorul jalbei amintește hotarnicii investiți de către domnii Constantin Ipsilant (1799-1801) și Alexandru Moruz, căruia i se adresa, anume vornicul Gavril Conachi, spătarul Ștefănachi Sturza și banul Gavril Iamandi, însă acum cere desemnarea spătarului Grigoraș Costachi, căminarului Iordache Miclescu și a paharnicului Ioan Jora. Alexandru Moruz poruncește la 2 mai 1806 spătarului Grigoraș Costachi și căminarului Iordache Miclescu să cerceteze „cu amăruntul" și să facă „îndreptare cu scoatire(a) locului de supt toată înpresurare"[144]. Porunca domnului este urmată de cea a Marii logofeții din 8 mai 1806 către ispravnicii ținuturilor Fălciu și Tutova

[138] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 65; ibidem, I/105; ibidem, I/107 (în jalba din 18 iunie 1819 stolnicul Ioan Codreanu se plânge de fii răposatului Matei Costachi); ANI, Manuscrise, 106, f. 57-58, nr. 61.
[139] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/105.
[140] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/107
[141] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/105.
[142] Costin Clit, *Cojeri-un sat dispărut de la ținutl istoric al Fălciului (sec. XVII-XIX)*, p. 153.
[143] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/146, nr. 13 (rezumat); ibidem, I/147, nr. 6 (rezumat).
[144] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/68.

https://biblioteca-digitala.ro

pentru oprirea publicației căpitanului Vasile Bușilă „ de vreme ce au născut pricină”, precum și trimiterea răzeșilor la boierii rânduiți „ cu toate scrisorile”[145].

Între timp, căpitanul Vasile Bușilă (mort înainte de 28 noiembrie 1810) vinde partea ocupată din Belciug unui Coste Grecu din satul Viltotești, „cum și alți răzăși ș-au vândut și-ș(i) vând părțile lor unora și altor”, iar stolnicul Ioan Codreanu intervine la 28 noiembrie 1810 prin jalba către Divanul Cnejiei Moldovei pentru a cere desemnarea vornicului de poartă Meleghi în vederea efectuării cercetării necesare, aflându-se împreună cu un inginer la hotărârea moșiei Brăiteni[146]. Porunca Divanului Cnejiei Moldovei către vornicul de poartă Dimitrie Meleghi survine la 30 noiembrie 1810[147].

La 10 decembrie 1810, Dima Necșaolu hagi, din târgul Bârlad, mărturisea „că di la oștirili muschiciști din întâi și încoaci preste doozăci di ani am ținut eu moșie Văleni i părțili din Dăncișți, i din Sârbi și moșie Strășinești di la dum(nea)lui Neculai Jora”. Moșia Strășinești a stăpânit-o din „hotariu și capul moșii Cirnații piste Albie până în Sârbi, măcar că Strășănești să coboară până în matca Albii, după arătare(a) hortarnecii <hotarnicii>, dar fiind că eu am găsât ace(a) coastă din matca Albii la di(a)l spre răsărit până în zari și din ruptură în gios în stăpânire(a) Joăi, am stăpânit și eu din Strășănești în jos spre Fisoci <Hițoci>, și din zare din hotarul Sârbilor preste vali(a) Albii la de(a)l până în capul Borăștilor aci(a) hliză di loc auzind că este tot a Jorii cumpărătură di la Băltag după spunere a brătâni oameni din Unțășți, încă am stăpânit-o luând di pi acil loc și dijmă”. Vechilul Saftei Bogdan îi va lua dijma sub motiv „*că* aci(a) parte di loc nu este din moșie Ciorăști, ci este osăbită parte(a) lui Băltag, pi care bo(i)erul cucoani(i) Saftei o are cumpărătură di la ne(a)mul acilui Băltag”[148].

Gheorghe Strătilă, numit în 1809 pristav al moșiei Strășinești de către stolnicul Ioan Codreanu, unde „oameni den sat(ul) Onțășții și Bogdăneștii … de a pururе s-au hrănit pe acea moșiie cu plug(ul) și cu coasa”, intră în conflict cu vornicul de poartă Gheorghe Talpeș, care după finalizarea dijmei „popușoilor de strâns” „viind cu ai săi oameni în satul Onțășții la gazda ce mă aflam, m-au prins, m-au dezbrăcat de toate straile ce am avut pe mine și m-au și bătut întocmai ca pe un tâlhariu, m-au batgiucorit vrând să mă și lege să mă ducă la casa sa cu cuvânt că i-aș fi dijmuit cinci pământuri, moșiie a sa ce-ar fi având în numita moșiie Streșăneștii, și sărind oamenii din Onțășți m-au scos din mâinile sale, de la care oameni am și mărturie”. Judecata urmată s-a prelungit până în 1815 fără niciun rezultat, așa cum reiese din jalba adresată la 9 februarie 1815 domnului de către Gheorghe Strătilă[149], însoțită și de mărturia locuitorilor din satul Onțești din 15 ianuarie 1815, favorabilă mazilului Strătilă[150]. Comisul Enăcachi Lambrino arendează în noiembrie 1816 moșia Strășinești de pe Horăeta, alături de Borăști, „cu 36 pământuri di la puțul Cornii” de la stolnicul Ioan Codreanu, pentru perioada 1

[145] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/69.
[146] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/71.
[147] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/72.
[148] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 74.
[149] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 88.
[150] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 87.

https://biblioteca-digitala.ro

aprilie 1817 și 1 aprilie 1820, cu prețul de 1500 de lei anual, cu obligația achitării la începutul anului, a păzirii hotarelor „ce sânt cuprinsă în scrisori, tot locul de fânaț, șăsul cu marginile costișurilor cu plugul nu să va ara, iar cu vitile voiu fi slobod al paști". „Orice lucru voi faci pe numita moșâi cu a me(a) cheltuială să rămâi la înplinire(a) anilor a moșâii fără să pretenderisăsc vreo plată"[151].

Vornicul de poartă Dimitrie Meleghie hotărăște moșia Văleni la 23 decembrie 1810, de când datează mărturia hotarnică[152], după cercetarea amănunțită a documentelor înregistrate în perilipsisul din 11 decembrie 1810[153].

Hotărâtul vornicului Dimitrie Meleghie nemulțumește răzeșii de Viltotești - postelnicelul Costandin Chichiță, Alexa Postolachi, Ion Vasâlachi, Ion Mâță, Toader Iordachi și Antohi Chiriiac -, aflați în judecată cu stolnicul Ioan Codreanu „pentru un colțu de moșie cu pădure din moșiia noastră Viltoteștii, ce s-au fost tras cu liniia de cătră hotarnicii ce-au hotărât Vălenii și s-au dat în cuprinsul moșiei Vălenii". În fața ispravnicilor ținutului Fălciu stabilesc la 2 iunie 1811 zi de soroc, pentru luna octombrie, la judecata divanului cu stolnicul Ioan Codreanu[154]. Divanul Cnejiei Moldovei scrie ispravnicilor ținutului Fălciu la 19 iulie 1811 despre rânduirea biv vel vornicului Lupul Balș pentru cercetarea pricinilor de hotar dintre spătarul Iordache Catargiu cu răzeșii de Viltotești și Cârpești, dar și dintre stolnicul Ioan Codreanu și aceștia. Tododată se poruncește sistarea tăierii lemnelor până la sfârșitul judecății, „iar lemni de foc din celi căzute la pământ și din copaci(i) ce nu vor trebuincioș(i) pentru cheresteli, după obșteștile ponturi de păduri nu vor fi opriti a lua pentru casăle lor lăcuitorii răzăși dintr-acel loc de pricină"[155]. Biv vel vornicului Lupu Balș, rânduit cu cercetarea și hotărâtul „de moșii" de la ținutul Fălciului, i se scrie la 19 iulie 1811 de către Divan să se deplaseze la moșia Stolniceni (Văleni) ca să examineze „cu amăruntul toate scrisorile de îmbe părțile și stare(a) locului", precum și harta „închipuită" de vornicul de poartă Dimitrie Meleghi[156]. Harta iscălită de Lupu Balș, a fost executată în august 1811 de către inginerul Vasili Pavlovici[157]. Scarlat Callimachi poruncește la 18 iunie 1819 lui Ioan Jora biv vel spătar, Petrachi Negre biv vel agă, Ioan Costachi biv vel spătar și Ioan Iamandi biv vel ban să cerceteze pricina dintre fii răposatului Matei Costachi (Scărlătachi) și stolnicul Codreanu pentru împresurarea dinspre moșia Cojeri și să îndrepte hotarele dintre Văleni și Viltotești, unde este tăiată samavolnic pădurea de răzeși, „înplinind și fânul luat de cătră fii răp(osatului) Matei Costachi, și păgubire(a) stricării pădurii de cătră răzășii de Viltotești"[158].

Cercetarea vel logofătului Lupu Balș din 1811 nu a fost fructificată de stolnicul Ioan Codreanu, „din pricina boalilor ci mi s-au întâmplat și alte neagiunsuri", care în februarie 1814 cerea domnului fixarea unei zile de soroc la 10

[151] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 95.
[152] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 75.
[153] ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 73.
[154] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 76.
[155] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 78.
[156] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 80.
[157] ANI, Manuscrise, 106, f. 63v., nr. 70.
[158] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 107.

https://biblioteca-digitala.ro

februarie pentru judecată cu răzeșii acuzați că „prin obraznica lor urmari au tă(i)et și tai(e) necontenit o puțină pădure ci-i pe locul cari eu îl am în stăpânire”. Solicită totodată și un aprod „cu cheltuiala me(a) să-i aducă pi toți acie ci au giudecată cu mine, ca să-s(e) poată da sfârșit aceștii pricini în vreme(a) aciasta cându nu ne oprești vremi(a) nici a unui lucru”[159].

După judecata din 1810 dintre stolnicul Ioan Codreanu și spătăreasa Safta Bogdan, domnul Scarlat Callimahi dispune la 15 martie 1814 fixarea zilei de soroc la 20 mai pentru judecarea pricinii de împresurare, cerând spătăresei „să-și trimită cu toate scrisorile și dovezile vechi”, iar în cazul amânării termenului se „va trimite zapciu a o aduce în înfățoșare”[160]. Logofătul Constantin Balș dă o carte de judecată Saftei Bogdan la 19 iunie 1814 prin care fixează lungul moșiei Ciorăști „strâmbătățindu-mă”, iar Safta Bogdan „după ci fără dreptati stăpânești Ciorăștii, apoi să întinde cu Ciorăștii în putere(a) sa îmi stăpânești și capătul moșii Strășăneștii”[161].

Judecățile pentru partea de moșie numită Belciug, „ce au fost ruptă prin vicleană și tăinuită hotărâtură”, dar și pentru o bucată de loc din Dănceni, continuă și în 1816, așa cum reiese din jalba stolnicului Ioan Codreanu trimisă isprăvniciei ținutului Tutova la 10 iunie, nemulțumit de hotărârea divanului domnesc din 1 aprilie 1815, la care a participat și logofătul Constantin Balș, cerut de răzeși. Un Stăthache Carimanate (Caramanitul), biv mubaengi bașa, agent otoman care cumpăra cereale pentru depozitele de stat, grec de origine, a „început a să întinde cu necuviincioasă urmări supărându-mi oamenii mii din Văleni cu bătăi și cu de tot feliul di chipuri păgubitoare, luându-li dobitoacile de la apa fântâne(i) ci esti a zestrii satul(u)i meu Vălenii”. De la 1 aprilie 1815 și până la 10 iunie 1816 răzeșii de Belciug au tăinuit zilele de soroc pentru judecățile aflate în desfășurare. Stolnicul Codreanu menționează „carantinile și groaza tâlharilor”, iar după „vreme(a) a tot lucrul” urma să stea în judecată cu răzeșii de Belciug[162]. Anaforaua din iulie 1817, semnată de vel logofătul Balș, vel logofătul Vasile Costachi, un alt vel logofăt Balș-probabil Constantin-, vel vornicul Alexandru Ianculeu, vel vornicul Andronachi Donici, vel vornicul Vasile Roset, vel vornicul Costache Conachi și banul Ioan Tăutu, este favorabilă lui Stathachi Caramanitul și răzeșilor săi, însă l-a nemulțumit pe stolnicul Ioan Codreanu și aduce porunca domnului Scarlat Callimachi din 15 februarie 1818 pentru o nouă judecată în divan „de față înaintea noastră și a tot sfat(ul)”. Domnul decide „ca răzășii în putere(a) hotarnicii lor din 7268/1760 av(gus)t 20, să-ș(i) stăpânească moșiia lor Belciugul întocmai după cuprindirea ei, precum și pân(ă) acum au stăpânit. Așijdirea și dum(nealu)i stol(ni)c(ul) Ion Codreanu să stăpâniască moșiile dum(i)s(ale) Vălenii i Dăncenii întocmai după cuprindirea scrisoril(o)r vrednice de credință ce va fi având asupra lor, și oricând dum(nealu)i stol(ni)c(ul) Ion Codreanul va dovedi prin vrednice de credință dovezi că nu stăpânește moșiile dumn(ealui) în celi din învechime firești ali lor hotară și că

[159] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 81.
[160] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 82.
[161] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/147, nr. 10 (rezumat); ibidem, I/146, nr. 17 (rezumat).
[162] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 93.

https://biblioteca-digitala.ro

după ce(a) adivărată spiță de niam răzășii aceștie ce stăpânesc acum cu numi de Belciug nu ar fi chear adivărat(i), nici s-ar trage din niamul celor vechi răzăș(i) de Belciug, atunce prin drumul giudecății îș(i) va căuta dreptul dum(i)s(ale), întărindu-să anaforao(a) aceasta cu al noastră domnească pecete”[163].

Jalba stolnicului Ioan Codreanu din 26 iunie 1816 este urmată de porunca domnului Scarlat Callimah din 29 iunie 1816 către Costache Conache biv vel agă și Petrache Negre biv vel ban pentru cercetarea pricinii dintre jăluitor și răzeșii de Belciug, Dănceni, Sârbi cu o parte din Ciorăști, cu cartea de blestem scoasă[164].

Scarlat Callimachi voievod poruncește la 5 aprilie 1818 lui Neculai Stratilat, vel logofătul Țării de Sus, și biv vel vornicului Mihail Sturdza, să cerceteze spițele de neam ale stolnicului Ioan Codreanu și ale răzeșilor implicați în judecata pentru părțile de moșie din Văleni, Stolniceni, Dănceni și Sârbi[165]. Cercetarea spițelor respective, reîntoarcerea la Iași a vel logofătului Neculai Stratilat/Stratulat și cheltuielile suportate determină înaintarea unei noi jalbe către domnie la 17 iunie 1818, prin care solicită „luminată porunca înălțimii tale la dum(nea)lor veliții bo(i)eri să facă acea cercetare cuprinsă prin țâdula g(os)pod din 5 a trecutii luni apr(ilie) și să înștiințezi pe înălțimea ta”[166]. Cercetarea spiței și a documentelor este fixată de vel logofătul Lupu Balș pentru 26 octombrie 1818, când răzeșii ce stăpâneau părți din Văleni, Dănceni și Sârbi urmau să se prezinte „la divanu fără sminteală, căci cari din cii ci stăpânesc loc din numele arătatelor hlize sau satul Vălenii nu vor veni va fi adus cu om domnesc”[167].

Stolnicul Ioan Codreanu, conform jalbei din 10 mai 1818, identificase „în anii trecuți” trei martori dintre „lăcuitorii vechi bătrâni oameni di p(r)inpregiurul moșii Vălenilor”, „cu deplină știință fiind pentru în ce chip și di undi și pără undi au stăpânit bo(i)erii Jorăști mai înnainte de hotărâtul vor(ni)c(u)lui de poartă Ștefan Popăsc(u)”, anume pe Condurachi Berciu, mazil din Puntișeni, diaconul Vasile Mile din Costești și Ștefan Roșca din Coroești de pe Bogdana, primul nefiind transportabil. Mărturiile lor au fost luate prin carte de blestem și scrise de Sava Popăscu, nepotul hotarnicului Ștefan Popăscu de la 1760[168]. În urma intervenției vorniciei de aprozi pe lângă duhovniceasca dicasterie a mitropoliei Moldovei sunt confirmate la 13 mai 1818 mărturiile diaconului Vasile Mile și a lui Ștefan Roșca drept „adevărate și scrisă după a lor arătari și fără nici vreo părtinire și cu toată deplină știința lor; pre lângă care au mai arătat că știu bine că pe co(a)sta locul(ui) care acum să numește Belciugul, ei au apucat lăcuința țiganil(o)r Jorii și odăile vitelor Jorii mai înnainte de prada tatarilor cii din urmă, cum și de pe o vale ce-i zic Saca, unde acum să stăpânește de cătră d(umnea)ei Safta Bogdan cu hotarul

[163] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 96.
[164] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 94.
[165] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/99.
[166] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/104.
[167] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/106.
[168] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 102.

https://biblioteca-digitala.ro

Docolinii, cum că ar fi avut un preotul Gavril, cumnat diaconului Vasâli, grâu sămănat și după rugăciunea ci i-au făcut lui Neculai Jora i-au iartat dejma”[169].

Scarlat Callimachi poruncește la 23 iunie 1818 biv vel spătarului Gavril Iamandi și biv vel banului Ioan Iamandi să cerceteze jalba stolnicului Ioan Codreanu din 21 iulie 1817 (!) „pentru supărare(a) și păgubire(a) ce i să pricinuești despre fii răp(osatulu) Matei Costachi cu înpresurare(a) ce-i fac moșii sali Vălenii cu numele moșii lor Cojării”. Gavril Iamandi cercetase diferendul dintre stolnic și Matei Costachi, așa cum reieșea din mărturia de la 20 august 1803. În cazul veridicității plângerii stolnicului Codreanu domnul dispune ca „pentru toată ace(a) pagubă pricinuită lăcuitorilor cum și dum(i)sali stol(ni)c(u)lui câtă veț(i) dovedi prin cercetare(a) ce veț(i) faci, să îndatorițț(i) pe pârâț(i) să o răspundă jăl(u)itoriului și lăcuitorilor fără ce(a) mai mică prelungiri, arătând pârâților să plătiască dreptul și să continiască de a mai pricinui supărări și păgubiri ca să nu ne mai vii jalobă întru aciastă pricină, și pintre Văleni și Cojări după stăpânire(a) ce din vechi s-au urmat prin semnile hotară arătate prin scrisorile Vălenilor și însămnate în planul moșii Vălenilor, să faceț(i) semne dispărțitoare, puind pietrile ce vor fi lipsind de la locurile mărturisite prin scrisori, ca să păzască despărțire(a) amândouă părțile și să lips(e)ască pricinile și gâlcevile”[170]. Ioan Iamandi era epitropul „casii răpoosatului Mateiu Costache”, așa cum reiese din jalba stolnicului Ioan Codreanu de la 18 iunie 1819[171].

Jalba stolnicului este urmată de intervenția marii logofeții din 18 iunie 1819 pe lângă banul Ioan Iamandi, epitropul fiilor lui Matei Costachi în vederea cercetării pricinii dintre stolnicul Ioan Codreanu și fii răposatului Matei Costache pentru împresurarea moșiei Văleni dinspre Cojeri[172], urmată de o altă solicitare la 18 martie 1820, pentru anunțarea fixării termenului de judecată la 20 mai[173].

La 22 iunie 1819 caimacamii (logofătul Balș, vel logofătul Dimitrie Sturdza și alții doi) scriu spătarului Ioan Jora, agăi Petrachi Negre, spătarului Ioan Costachi și banului Ioan Iamandi să cerceteze pricina dintre stolnicul Ioan Codreanu și fii răposatului Matei Costachi pentru împresurarea moșiei Strășinești de moșia Borăști a spătarului Costachi Crupenschi, a Vălenilor de Cojerii fiilor lui Matei Costachi, a moșiilor Fruntișeni și Dealu Mare de a Schitului Grăjdeni[174]. Spătarul Ioan Codreanu se plânge domnului la 31 august 1825 și amintește tăierea unor copaci însemnați în 1819 de către aga Gheorghe și comisul Iordache, „fiii răpoosatului Mateiu Costachi”, când s-a găsit „o piiatră hotaru din Vale(a) Adâncă scoasă și luată”, luând și fânul cosit „de orândatariul Costandin Niculau cari țâne moșâe me(a) Vălenii cu anu”, abuz săvârșit și în 1820, a cărui cercetare a căzut în seama banului Ioan Iamandi (spătar în 1825), epitropul casei Matei Costachi,

[169] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/ 03; mărturia diaconului Vasile Mile este din 8 octombrie 1814; vezi ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/146, nr. 14 (rezumat); ibidem, I/147, nr. 7 (rezumat).
[170] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/105.
[171] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/107.
[172] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/108.
[173] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/111.
[174] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 108bis.

https://biblioteca-digitala.ro

ca să „să miargă la stare(a) locului să îndreptezi dispărțire(a) hotarul(u)i, și câtă pagubă a dovidi că mi-au făcut, să-i facă pe dumn(e)alor să mi-o răspundă", însă acesta a prelungit-o. În vara anului 1825 aga Gheorghe și comisul Iordache „de la sini făcându-să hotarnică au pus oamenii dumilorsale di-au tras brazdă cu plugul pe undi li-au fost vo(i)e, dispărțind Cojării dumilorsali cu îndestul loc din trupul Vălenilor luând în parte(a) dumilorsale fără să aibă vreo dovadă în scrisorile ci-au pe Cojări, au mai tă(i)et și copacii di p(r)in dumbravă ci mai rămăsăsă din cei însămnați de bo(i)erii hotarnici arătați(i), pe lângă cari mai adaog dumnelor a lua și vitile lăcuitorilor Văleni, le duc la casa dumilorsali de le închidu și fără plată nu le dau drum(ul) fără să facă vitile ce(a) mai mică străcăciuni, din cari viti luate astăzi un cal a unui vătășăl al meu din Văleni nu să mai găsăști". Domnul Ioniță Sandu Sturza poruncește la 1 septembrie 1825 biv vel vornicului Ioan Palade, biv vel postelnicului Ioan Jora, biv vel postelnicului Ioan Costachi și biv vel spătarului Ioan Iamandi să execute îndreptarea moșiei Văleni de moșiile Cojeri și Băsești[175].

Marele logofăt Dimitrie Sturdza poruncește la 18 martie 1820 răzeșilor de Viltotești să se prezinte cu actele doveditoare la judecata din 20 mai dintre stolnicul Ioan Codreanu și răzeșii de Belciug și Dănceni[176]. De asemenea s-a scris la aceeași dată și lui Stathachi mubaengi bașa, care împreună cu răzeșii săi stăpânea o bucată de loc din Belciug, căpitanului Petrachi Cozmița ce stăpânea împreună cu răzeșii „ locurile numite Dănceni și Sârbi i părți din satul și hotarul moșii Vălenilor, ce-i zic Stolniceni"[177].

Neamul Talpiș a avut părți de moșii pe valea Albia, pe care serdarul Gheorghi Talpiș le-a vândut banului Iordachi Lambrino. Paharnicul Ioan Jora și stolnicul Ioniță Iamandi în urma cărții logofătului Iordachi Canta din 1806 cercetează și judecă pricina prin prisma actelor prezentate isprăvniciei de către serdarul Gheorghi Talpiș și nepotul său Gheorghi Gociu „și din zapisul ce au văzut luat de Tălpișăști de la Jorăști cuprinzători de 27 pământuri ce le-(a)u dat din Costești despre Horiiata în rândul al treile(a) de pe care zapis au luat dumni(a)lui spat(a)r(ul) Codre(a)nu copii încredințată de isprăvniciia Tutovii careli s-au văzut de noi, și cu 8 pământuri, 10 paș(i), ce le-(a)u dat Jorăștii din Corlătești cu zapisul din let 7293 <1785> fevr(uarie) 1 de la Pascul sân Vasâli Corlat după arătarea ce faci hotarnica paharnicului Dimitrașcu Paladii s-au înplinit acele 35 pământuri ce au avut să dei Jorăștii; și l-au dovidit pe sărd(a)r(ul) Talpiș de acolisitoră dându-l rămas"[178].

Stolnicul Ioan Codreanu se judecă și cu vornicul de poartă Gheorghi Talpiș „pentru cinci pământuri de la Puțul Cornii, ce sânt cuprinsă în hotarnica moșii dum(i)sale Strășineștii de pe Horăeta" pe care vornicul le dorea în stăpânirea sa, „și după multili giudecăți ce au avut cu dumi(tale) pentru supărările ce i-ai făcut și în tării dejma ce ai luat ti-au dat rămas, precum încredințazi carte(a) de giudecata isprăv(ni)ci(ei) Tutovii din (1)810 ghen(a)r 20". Marea logofeție îi cere la 18 martie 1820 vornicului de poartă prezentarea la termenul de judecată fixat pentru 20 mai

[175] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/123.
[176] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 109.
[177] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 110.
[178] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/125bis.

https://biblioteca-digitala.ro

„cu toate dovezile ce-i fi având să vii fără sminteală să ia sfârșit giudecata, căci neviind vei fi adus cu omu domnesc”[179]. Ioan Codreanu se plânge divanului Cnejiei Moldovei în 1811 „pentru bătaia și dezbrăcare(a) vătavului său și pentru necontenita păgubire și supărare ce-i faci sărd(a)r(ul) Talpiș cu stăpânire(a) acelelor arătate cinci pământuri”. Din 1820 Ioan Codreanu își arendează moșia anual, iar „întâmplările urmate l-au gonit peste Prut”. Serdarul Gheorghi Talpiș îi stăpânește cele cinci pământuri în anii 1820, 1821 și 1822 „și de pe celelalte 31 pământuri i-au luat 81 căpiță fân, făcându-i și alte multe supărări, și orândatoriul numit Vasâli Șoitul au rămas cu 62 lei datoriu”[180]. Hliza de la Puțul Cornii „di la Albie” era arendată de stolnicul Codreanu lui Vasilie Șoitul, care i se plângea la 20 noiembrie 1820 de întocmirea zapisului „în curte la sărdariul Gociu, și dumne(a)lui n-au zis nimică, și la vreme(a) coasii s-au pus în dumbravă și au cosit-o giumătati”, care dorea „să-ș(i) ia pământuri ci li ari în Costeștii despre Horăeta analogu din dumbravă”. Sunt amintite încă 36 de pământuri[181]. La 23 aprilie 1823 spătarul Codreanu încheia un zapis de arendă a moșiei Strășinești și a celor 36 de pământuri de la Puțul Cornii cu Ioan Nedelcu pe o perioadă de 3 ani, câte 1300 de lei anual [182]. Ioniță Sandu Sturza poruncește la 24 iunie 1827 biv vel vornicului Ioan Greceanu și biv vel spătarului Ioan Iamandi să cerceteze „socotelile” dintre spătarul Ioan Codreanu cu urmașii serdarului Gheorghi Talpiș și a lui Sava Popăscu, a mazilului Vasile Șoitu, de la care „după giudecățile ce au avut au rămas a tragi o sumă de bani”[183]. Căminarul Ioan Liga și stolnicul Pascal Gane sunt investiți prin porunca vornicului Ion Greceanu (bolnav de friguri) din 6 august 1827 cu cercetarea pricinii de judecată dintre spătarul Ioan Codreanu și urmașii spătarului Gheorghi Talpiș „pentru cinci pământuri de la puțul Cornii din numărul a 36 pământuri ci le cuprindi hotarnica Streșăneștil(o)r”, precum și pentru socoteala de bani cu poroșnicul Costandin[184], răspunsul celor doi survenind la 8 august 1827[185]. Porunca Divanului judecătoresc al Cnejiei Moldovei din 28 noiembrie 1828 în această cauză către vornicul Ioan Greceanu și postelnicul Ion Jora[186] va fi urmată de intervenția din 2 martie 1829 a postelnicul Ioan Jora Iordache Talpiș și frații săi, „ficiorii răpoosatul(u)i sărd(a)r(ul) Gheorghi Talpiș” în vederea prezentării la judecată[187], apoi cea din 11 martie 1829 către „cuviosie lor călugării Tălpișăști” (împreună cu serdarul Gheorghe Gociul). Ieromonahul Climent a luat act de înștiințare[188]. Postelnicul Ioan Jora cerea isprăvniciei ținutului Tutova la 28 noiembrie 1830 rânduirea unui zapciu „ca să-l rădici și să-l aducă numaidicât cu hârtiile” pe Gheorghi, fiul serdarului Gheorghi Talpiș, împreună cu Vasile Șoitu din Rediul Ulii, în pricina cu spătarul Ioan

[179] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 112.
[180] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/125bis.
[181] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 113.
[182] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/116.
[183] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/124.
[184] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/125.
[185] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/127bis.
[186] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/128.
[187] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/129.
[188] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/130.

https://biblioteca-digitala.ro

Codreanu și un diacon[189]. Isprăvnicia însărcinează la 29 noiembrie 1830 un călăraș „cari mergând la numiții și pornind până mâni sară să să afli cu dânșii la dipart(ament), căci zăbovind mai mult sau vinind fără numiț(ii), volnicit să va certa cu bătai(e)”[190].

Primul document din cele cercetate de noi care îl atestă ca spătar pe Ioan Codreanu este din 24 februarie 1823, când adresează o jalbă domnului Ioniță Sandu Sturdza, urmată de porunca acestuia către ispravnicii ținuturilor Fălciu și Tutova pentru înștiințarea răzeșilor de Belciug, Sârbi, Dănceni, Ciorăști, „stâlpitura lui Ciocârlan” (ultimele două ajungând în stăpânirea spătăresei Safta Bogdan, rămase de la „bo(i)eriu(l) dumn(isa)le”), de termenul de judecată fixat la divan în ziua de 5 mai, în caz contrar urmând a fi aduși „cu zapciu și grele ciuboti”. Alături de răzeșii moșiilor arătate, spătarul Ioan Codreanu cheamă în judecată și pe „Andriiu Bujoranul cu ai lui răzăși ci stăpânescu părțile Jorăști din moșie Fruntișanii de pe Horăeta, cu cari am avut giudecăț(i) și este iarăș nesfârșită, cum și pe un Petrachi Cozmița, care mai ceri pisti cât locu au luat ii o a opta parte să ei din Văleni cu un neadevărat răvașu ci zice că este a stol(ni)c(u)lui Nicolaiu Jora”[191].

Marea Logofeție fixează la 24 aprilie 1824 un nou termen de judecată la divan la sfârșitul lunii mai pentru răzeșii care stăpânesc părți de moșii în Văleni, Dănceni, jumătate de sat „cu numi de Belciugu” (ținutul Fălciu) și Sârbi (ținutul Tutova) „rămâind după cuprindire(a) țidulii domnești din 5 apr(ilie) 1818 să să cercetezi spița de esti adivărată, după cari spiță și scrisori să să facă cercetari tuturor zapisilor i dănii și schimburi amânduror părților ca să să vadă cât locu din totu hotarul Vălenilor sau Stolniceni, i Belciug, și Dănceni, și Sârbi, i stâlpitura lui Ciocârlan și Ciorăști, cuprind scrisorile dumisali spat(arului) lui Ioan Codrian”[192]. Isprăvnicia ținutului Fălciu intervine pe lângă răzeșii amintiți la 10 iunie 1824 pentru a le solicita să se prezinte la Iași în momentul când vor primi știre de la spătarul Ioan Codreanu, pe care „diosăbiti pricini nu l-au lăsat a mergi la divan” la termenul fixat în luna mai[193], iar la 6 decembrie 1824 aga Grigore și spătarul Ioan Cuza, ispravnicii de Fălciu, îi anunță pentru ziua de 10 ianuarie 1825[194], fiind desemnat în acest sens Vasile Postolache, mazil din satul Viltotești[195]. Și în aceste condiții răzeșii nu s-au prezentat la judecată găsind „urnele, puind multe pricini și că acum nu ați fi având scrisorile aice, cuvinte care nicidecum nu să cred, căci de lipsăsc Coste Grecul și Statachi, dar scrisorile locului numit Belciugu li-au lăsat la cielanți a lor răzăși când s-au dus piste Prut”. Apropierea lucrărilor agricole și intervenția răzeșului Gavril Chichiță pe lângă spătarul Codreanu au făcut posibilă o nouă fixare a judecății pentru sfârșitul lunii aprilie a anului 1825 „și de nu veți veni, cu hotărâre să știți că veți fi aduș(i) cu om domnesc și nu numai osteniala omului domnesc veți da, dar veți fi îndatoriți a plăti și tot venitul acel(o)r părți de moșii,

[189] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/136.
[190] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/137.
[191] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/115.
[192] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/117.
[193] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/118.
[194] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/119.
[195] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/119, f. 2.

https://biblioteca-digitala.ro

încă și cheltuiala ce au făcut dum(nea)l(ui) spat(arul) în Eș așteptându-vă, dacă dreptate(a) nu vă va agiuta pre voi" (conform poruncii Marii Logofeții din 15 martie 1825)[196]. Aceleași motive erau invocate de Gheorghie Cozmița, Safta Bodiaca, Gheorghie Anton și răzeșii de Dănceni, Belciug și Sârbi la 21 iunie 1829, când cer Divanului judecătoresc al Cnejiei Moldovei fixarea zilei de judecată pentru 30 octombrie (divanul hotărăște ziua de 15 august)[197].

Cu prilejul despărțirii moșiilor Tămășăni, Horăști și Ordești (Urdești) ale agăi Neculai Greceanu, zestrea de la răposatul boier Costachi Iamandi, de moșia Băsești a vistiernicului Iordache Catargiu din 19 iunie 1825, spătarul Ioan Cuza, ispravnicul ținutului Fălciu, cercetează și împresurarea moșiei Cojeri a agăi Gheorghe Costachi dinspre moșia Tămășeni[198]. Aga Gheorghe Costachi trăgând „brazdă cu plugu(l) pentru ca să despartă pe Cojări de Văleni" a luat și o bucată de loc cu pădure și dumbravă din moșia spătarului Ioan Codreanu. Mazilii Lupu și Gheorghe Guțu, primul în vârstă de 80 de ani și al doilea de 77 de ani, dau mărturie la 16 august 1825 despre hotarnica făcută de serdarul Iamandachi, ginerele banului Scărlătache Costachi, proprietarul Băseștilor, „după prada tătarilor ce di la zioa crucii în vreme(a) lui Crăm Gheri"(Gherai, hanul de la Crâm), când și-a ales partea din Tămășeni lângă cea din Cărpești „și în colțu din sus dispre apus au pus pe(a)tră hotar lângă unu carpănu din sus di drumu despărțitor Cărpeștilor di parte(a) dumn(ealui) din Tămășăni, cari che(a)tră și astăzi să află din sus di drumu lângă acel carpăn"[199].

Ioan și Ecaterina Codreanu (decedată pe la 1820) au avut cinci copii: Dimitrie, Gheorghie, Neculai, Maria (căsătorită cu Neculai Ventura la 9 noiembrie 1824 și a primit zestre moșia Fruntișeni) și Mihail (născut pe la 1817 și decedat de mic)[200].

Prin testamentul din 1 martie 1828, spătarul Ioan Codreanu lăsa fiului său Gheorghie moșiile Văleni și Dănceni cu sat și biserică, părți de moșie din jur și țigani prin izvod[201]. Dimitrie și comisul Gheorghie Codreanu desemnează ca vechil la 27 mai 1829 pe spătarul Ioan Codreanu, tatăl lor, în judecata pentru hotarul moșiei Văleni (Stolniceni) „de hlizile lui Belciugu, Dăncenii, stâlpitura lui Ciocârlan, Sârbii și Ciorăștii cu vadul lor de moară ce au în apa Bârladului, de la țun(u)t(u)l Fălciiului și a Tutovi"[202].

În biserica din Văleni va fi înmormântat în iulie 1829 Dimitrie, fiul cel mai mare, răpus de ciumă, a cărui parte de avere revine lui Gheorghie, prin noul testament întocmit la 20 august 1833, anume „342 stânjini din moșia Sârbii și cu tot celalalt loc al Sârbilor și a Stâlpiturei lui Ciocârlan ce le stăpâniau acolisitorii răzăși și boerii megieși cu ră credință, va stăpâni Gheorghie tot locul întrupat de marele

[196] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/120.
[197] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/135.
[198] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/121.
[199] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/122.
[200] Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. XII.
[201] Ibidem, p. XII-XIV.
[202] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/134

https://biblioteca-digitala.ro

logofăt Antiohie Jora sub numele și hotarul Vălenilor". Spătarul Ioan Codrianu, decedat la 3 aprilie 1835, va fi înmormântat la biserica din Dealu Mare[203].

Gheorghie Roșca Codreanu, născut la Bârlad la 10 martie 1805, botezat cu numele Kesar (Cesarie) de moșul său Kesarie (Damian), călugăr la Mănăstirea Neamțului, cunoscător al limbilor greacă, franceză și germană, apropiat Institutului Vasilian înființat la 1828, se înscrie în miliția regulată a Moldovei la 7 octombrie 1830 (comandant de companie) de unde demisionează la 1 noiembrie 1832. Dragostea pentru limba latină se reflectă în creștinarea a numeroșii copii din Văleni cu nume romane: Romulus, Nerva, Caton, Marius, Claudia, Fulvia, Lucreția. Sănătatea sa precară îl ține legat de moșia Văleni unde este preocupat de „cultura știinților, pentru care simțea sporind mare plecare" [204].

Costandin căpitanul, Toader, Maria, Vasâlca, Ioana, Casandra și Zoița, feciorii lui Neculai Ghețău, fac danie la 5 aprilie 1828 comisului Gheorghe Codreanu partea lor ce se va alege din moșia Viltotești, partea mamei lor Safta, fiica lui Postolache Anton, „pentru mult bini ci am avutu noi". Preotul Necolai din Văleni a fost martor la danie[205]. Comisul Gheorghie Codreanu încredințează „tocmala" cu familia Ghețău pentru partea lor din moșia Viltotești „moșteniri di la părinții lor", evaluând stânjenul de pământ la 15 lei. Surorile căpitanului Costandin Ghețău nu trăiau în Viltotești, iar căpitanul Costandin Ghețău le-a dat în schimb părțile sale din Igești, ținutul Covurlui, așa cum reiese din scrisoarea trimisă comisului Codreanu la 3 mai 1829 [206]. Postelnicul Ioan Cuza scrie la 30 martie 1829 vornicului de poartă Neculai Buta și lui Necolachi Oai din Băsești să cerceteze partea de moșie a căpitanului Costandin Ghețău din Viltotești pe care ar fi avut-o de pe Safta Postolăchioaie, mama sa[207], parte aleasă la 29 aprilie 1829[208].

După decesul tatălui său, comisul Gheorghie Codreanu continuă judecățile începute de acesta. Astfel, la 30 august 1835 se adresa Divanului de Apel al Țării de Jos de răpirea părților de moșii din „Văleni, Dănceni, stălpitura lui Ciocârlan și Sârbii", cărora prin falsificarea actelor „ș-au luatu parti din această moșii și s-au făcut răzăși, botezând și cu streini numii trii bucăți din această moșii, una dispre răsărit de Bârlad i-au dat numi de Belciugu, celelanti două dispre apus de Bârlad, unie i-au pusu numile Ciorăștii și altie Docolina, cari amândouă aceste li-au luat hotarnica drept mulțămiri unii asămine hotărâturi"; iar prin altă jalbă din aceeași zi, se plânge de împresurarea suferită din partea lui Iordache Catargiu (Băseşti), aga Gheorghe Iamandi (Petricani), răzeșii de Viltotești și Cărpești, aga Neculai Greceanu „cu Ordeștii sau Tămușănii", Iorgu Costachi (Cojeri), Casandra Costachi (Docolina), „diosăbit că d(umnea)ei și din parte(a) din gios a moșiei din hliza Sârbii mai ari răpită o bucată mari di loc supt alt numi Ciorăștii"[209].

[203] Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. XII-XIV.
[204] Ibidem, p. XV-XVI.
[205] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/126
[206] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/127.
[207] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/132.
[208] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/133.
[209] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/139.

https://biblioteca-digitala.ro

La 6 / 18 noiembrie 1837 își întocmește testamentul la Viena prin care hotărăște eliberarea robilor, construirea unei școli pe moșia sa Văleni, „pentru una sută elevi, cari să învețe Limba Latină, și care școală să se susțină pentru totdeauna din veniturile acestei moșii ". Moare la 7 noiembrie 1837 și este înhumat la groapa comună din cimitirul Schmeltz[210].

Desemnat epitrop prin testamentul lui Gheorghie Roșca Codreanu, postelnicul Ion Costachi Epureanu nu se îngrijește de transportul în țară a corpului celui decedat, dar nici de înmormântarea la Viena, arendează moșia Văleni, vinde pădurea, fără a plăti datoriile răposatului Gheorghie Roșca Codreanu, pentru care este scoasă la mezat în martie 1840[211].

Neculai Ventura arăta la 24 mai 1841 imposibilitatea construirii școlii din Văleni și împreună cu Neculai Codreanu propune folosirea averii comisului Gheorghie Codreanu la „ospitalul târgului Bârlad cu sporire de crivaturi pe cât starea va erta, ca să rămâi atât spre pomenirea răposatului cumnatului meu, cât și a părintelui său ci este îngropat într-acel târg a Bârladului"[212].

Epitropia Scoalelor acționează în judecată pe postelnicul Ion Costachi Epureanu și obține în primăvara anului 1843 decretul favorabil al Divanului Țării de Jos, ajungând stăpână pe moșia Văleni și achitând datoria de 1500 de galbeni a lui lui Roșca Codreanu către logofătul Costachi Conachi[213].

Un raport nedatat și neiscălit, sub formă de concept, face referire la deplasarea autorului la moșia Văleni „ce este dănuită casei scoalelor de către răposatul comis Gheorghie Codreanu" pentru întocmirea unei catagrafii și cercetarea contractului posesorului moșiei. Sunt arătate și precizate distanțele față de Huși, Bârlad, drumul cel mare, „½ ceas de podul Docolinei, ½ ceas de posta Strâmtura". Epitropia școalelor a primit de la comisul Gheorghie Codreanu și „un alt trup de moșie stearpă de 300 st(ânjeni) în lățime cu nume de Sârbi" dat în posesie „cu deosebit contract încă de la moartea comisului Codreanu de către fostul epitrop d-lui Ioan Costachi". La data întocmirii raportului, moșia Văleni se afla în posesia banului Iordachi Mălinescul cu 210 galbeni anual, iar pe cuprinsul ei se găseau „18 lăcuitori birnici, 1 preot și 1 diacon ... o biserică nouă de lemn cu catapiteasmă foarte bună și cu toate celelalte trebuincioase. O crâșmă în sat, carea umblă 250 lei pe an, o casă cu 4 despărțituri și 1 tindă; grajdul de 5 cai; 1 cuhne cu do(u)ă odăi și o cămăruță; o șură încăpătoare de 10 trăsuri; o casă cu 2 despărțituri și o tindă pentru slugi; do(u)ă pivnițe; 3 coșere pentru popușoi ... îngrădite înpregiur cu un gard de nu(i)ele și pari de stejar în periferie de 66 stânjini domnești ... făcute de posesorul de astăzi cu cheltuiala sa" (excepție fac cele 3 coșăre), „căci la intrarea sa pe moșie era numai o căsuță țărănească în care obicinuia a șede posesorii de mai înainte". Raportul expune și foloasele „osebite" ale Casei școalelor „ca moștenitoare averei răposatului comis": un sinet de 700 de galbeni împrumutați de vornicul Ion

[210] Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. XIX; a se vedea testamentul redactat în limba greacă și traducerea la p. 33-37, nr. XV; respectiv p. 38-39, nr. XVI (nota cancelarului Metternich din 5 martie 1838).
[211] Ibidem, p. XXI.
[212] Ibidem, p. 51-52, nr. XXVII.
[213] Ibidem, p. XXII; p. 52-53, nr. XXVIII.

https://biblioteca-digitala.ro

Costachi Epureanu „de la răposatul comis Codreanul la purcederea acestuia la Viena", 400 de galbeni împrumutați de vornicul Ion Costachi Epureanu dinViena după moartea comisului, 420 galbeni primiți de la banul Iordache Mălinescu pe primii doi ani de posesie, 50 de galbeni de la Neculai Codreanu și alte sume, în total 2585 de galbeni „cu carii nu numai că se despăgubește casa scoalelor de 1500 # plătiți d(umi)sale log(o)f(ă)t(ului) Conachi, dar încă îi va prisosi o somă de 1085 #, afară de dobânzile ce i s-ar cuveni". Autorul raportului propune desigilarea pachetului „cu documentele priimite" și inițerea lucrărilor de înlăturare a efectelor împresurării moșiei, recuperarea banilor împrumutați vornicului Ion Costachi Epureanu și Neculai Codreanu, recuperarea contractelor de arendă a moșiei Sârbi de la vornicul Ion Costachi Epureanu, inițerea unui protest față de vânzarea caselor și a două locuri din Bârlad de către vornicul Ion Costachi Epureanu, care a trecut casele și locul lor „către d-lui doctorul Lafari"[214].

Hotarnica Vălenilor din 31 septembrie 1846 arată moșia în proprietatea Casei Școalelor din 15 septembrie 1844[215]. Căminarul Gheorghe Săulescu, vechilul Epitropiei învățăturilor publice, se adresează inginerului hotarnic Iosif A. Baiardi la 9 august 1845, căruia îi trimite și adeverința Divanului apelativ al Țării de Jos „di reclamațâia făcută la 1834 pentru înpresurarea moșâe(i) Vălenii"[216].

În urma referatului Epitropiei Scoalelor din 28 septembrie 1845[217], Mihail Sturza aprobă înființarea unui Clas Real (de latină) pe lângă Școala publică din Bârlad, „fiindcă folosul unei școale, înființate într-o politie, este mult mai mare decât acelei dintr-un sat, precum sânt Vălenii dănuiți de răposatul, mai vârtos că astăzi venitul lor este încă mic"[218]. Domnul Mihail Sturza emite la 29 martie 1846 hrisovul atingător de moșiile date Epitropiei școalelor[219]. La 31 septembrie 1846 este dată hotarnica moșiei Văleni[220]

Epitropia dispune la 12 octombrie 1846 înființarea „în grabă ... a acelui clas, și a raportui. Epitropia asemine (să) vadă a se face inscripția Clasul fundației Codrianului"[221]. Solemnitatea deschiderii Clasului Codreanu s-a făcut la 20 octombrie 1846[222].

---

[214] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/156.
[215] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/152, f. 1.
[216] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/151.
[217] Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. 54-55, nr. XXIX,
[218] Ibidem, p. XXIII.
[219] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/165; Fondul Eforia Școalelor DIN Moldova a fost transferat în 2012 de la Arhivele Naționale Istorice Centrale din București la cele din Iași, prilej cu care s-a pierdut urma acestui hrisov.
[220] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/156; vezi și ibidem, I/150 („*Semnele arătătoare hotarelor și a părților întregitoare moșiei Vălenii de la ținutul Fălciiului și Tutova, carea astăzi este proprietate a Casei Scoalelor*", document nedatat).
[221] Preotul Ioan Antonovici *op. cit.*, p. 55, nr. XXX.
[222] Ibidem, p. 56-57, nr. XXXII; mai ales Traian Nicola, *Liceul „Gheorghe Roșca Codreanu" din Bârlad. Monografie,* Iași, 1971; idem, *Colegiul Național „Gh. Roșca Codreanu" Bârlad. 150 ani*, Bârlad, Fundația Culturală „Dr. Constantin Teodorescu", 1996; Oltea Răşcanu-Gramaticu, *Istoria Bârladului,* Ediția a III-a, revăzută și adăugită, Iași, Editura Sfera, 2015, vol. II, p. 479-482 (domnia sa citează documente pe care nu le-a văzut).

https://biblioteca-digitala.ro

Iosif A. Baiardi întocmește la 28 decembrie 1846 „calculația fălcilor moșiei Vălenii cu părțile pretinse, precum și a trupurilor megieșite care vinu în contactu cu Vălenii, măsurate de subscrisul în conta onoratei epitropii a învățăturilor publice”[223].

Posesorul moșiei Văleni era la 19 iunie 1850 sulgerul G. Păun, care se plângea Departamentului averilor bisericești și a învățăturilor publice de încălcarea samavolnică a hotarelor de către megieși[224], jalbă urmată de intervenția căminarului Gheorghe Săulescu la isprăvnicia ținutului Fălciu[225].

La rândul său, **Neculai Roșca Codreanu**[226], fratele comisului Gheorghie, lasă prin testamentul din 30 ianuarie 1854 suma de 6000 de galbeni pentru înființarea unei școli de fete în Bârlad cu numele „Școala lui Neculaiu Roșca Codreanul”[227].

Asupra personalității sale nu ne oprim, amintim doar hrisovul cu nr. 114 din 19 iulie 1852 prin care primește „privilegiu pe triizăci și șasă ani ... pentru a deschide navigație cu vapoară pe toată întindere(a) râurilor Prutul și Siretiul prin întrebuințare de capital de la sine”[228].

[223] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/155.
[224] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/159.
[225] ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/160.
[226] Oltea Răşcanu-Gramaticu, *Istoria Bârladului,* Ediția a III-a, revăzută și adăugită, Iași, Editura PIM, 2015, vol. III, p. 678-679.
[227] Preotul Ioan Antonovici *op. cit.*, p. 57-65, nr. XXXIII; vezi și Costin Clit, *Testamente și dispoziții testamentare privind școlile din Moldova,* în „Academia bârlădeană”, Bârlad, Anul XIX, nr. 2 (47), 2012, p. 17.
[228] ANI, Fond Ministerul de Război-Moldova, *dosar 201 / 1852*, f. 1; copia hrisovului la f. 2-3; Preotul Iacov Antonovici, *op. cit.*, p. 111-112, nr. LX (preluat din *Manualul administrativ al Principatului Moldovei*, Iași, Tipografia Buciumul român, 1856, tom. II, p. 116-117).

https://biblioteca-digitala.ro

https://biblioteca-digitala.ro

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1603 (7111) iunie 14. *Cruceanu Bumbar şi Chiţa zălogesc lui Chicoş stolnicul, jumătate din satul Sârbi cu locuri de prisacă şi vad de moară pe Bârlad, cu 100 de lei pe timp de două luni şi vând 40 de pământuri la Ruptura din Cojeni cu 40 de lei.*

2. 1671 (7179) iulie 15, Iaşi. *Maria, fata Măricăi, nepoata lui Andreiaş din Vată, cu feciorii ei Costantin, Savin şi Ion dăruiesc lui Vasilie Gheuca, al treilea logofăt, partea lor de moşie din satul Ciorăşti, de pe apa Bârladului, ţinutul Tutova, jumătate din a şasea parte dintr-un bătrân, pentru mult bine ce le-a făcut.*

3. 1675 (7183) iulie 4. *Apostul, feciorul popii Simion, cu soţia sa Alexandra şi cu copiii lor vând lui Cărăiman armaşul partea lor de moşie din satul Ciorăşti, ţinutul Tutova, pe apa Bârladului, o jumătate de bătrân, cu 20 de lei.*

4. 1678 (7186) august 20. *Silion Orbul cu fraţii săi Vasilie şi Ariton, feciorii lui Ifrim, fiul Măricăi, fata lui Andreiaş, feciorul lui Văscan din satul Vârlezi de la Cohurlui, dăruiesc lui Vasile Gheuca, logofătul al doilea şi jupânesei sale a cincea parte din partea lui Andreiaş din satul Ciorăşti pe apa Bârladului, ţinutul Tutova.*

5. 1681 (7189) august 10. *Isac cu soţia sa Gafia, fata lui Cărăiman şi cu copiii lor vând jupânesei Tudosicăi Jora şi fiului ei Antiohie, marele cămăraş, partea lor de moşie, jumătate din satul Ciorăşti, de pe apa Bârladului, cu 25 de lei.*

6. <Cca 1681 (7189) august 10>. *Potorac pune zălog moşia sa de la Costeşti pe Horuiata, de la Ciorăşti, din gura Albiei şi din Cărăbăţ, pentru 4 lei primiţi de la jupâneasa Joroaia până când îşi va alege partea şi-i va face zapis.*

7. 1683 (7191) (iulie 24)[1]. *Gheorghiţă, feciorul Neculii Bădărău, vinde lui Antiohie cămăraşul a patra parte din partea de moşie din siliştea Dăncești, din partea Cozmiţii călugărul.*

8. 1684 (7192) februarie 14. *Tofana călugăriţa, fata lui Lupan, vinde lui Antiohie Jora, mare cămăraş, partea ei de moşie din Văleni, cu 8 stupi şi o iapă cu căruţă.*

9. 1687 (7196) octombrie 7, Costeşti. *Timuş, feciorul lui Enachi Porpşorul, nepotul lui Gheorghi Boldovici, cu soţia şi feciorii lui, dăruieşte lui Antiohie, fost mare cămăraş, partea lui şi a surorilor lui Măria şi Nastasia din Văleni, din săliştea Dăncești, a cincea parte.*

10. 1688 (7196) februarie 25. *Gligorie, Nohit şi sora lor Nedelea, copiii popii Vârlan, nepoţii lui Ionaşco Popenţea, din satul Văleni, pe apa Bârladului, ţinutul Fălciu, dăruiesc lui Antiohie cămăraşul a cincea parte din bătrânul Popenţei.*

11. <1688 septembrie 1-1689 august 31> (7197). *Maria Mârzoae, fata lui Onil, nepoata lui Cozmiţă călugărul, dăruieşte lui Antiohie cămăraşul, toată partea sa de moşie ce o are de la părinţi în Dăncești şi Văleni, iar surorile ei Tudosia şi Mălina îi vând părţile lor de la părinţi şi de la moşul lor, din Dăncești şi Văleni, cu 4 lei.*

https://biblioteca-digitala.ro

12. 1689 (7197) august 14. *Pavăl, nepotul lui Lupan, dăruieşte partea sa ce se va alege din satul Sârghi cămăraşului Antiohie Jora.*

13. 1690 (7198) iunie 16. *Vasilachie, feciorul lui Gavril, dă lui Antiohie, mare cămăraş, un pământ şi patru paşi în Văleni, pe Bârlad, în schimbul unui pământ şi patru paşi de moşie din Scânteeşti; primeşte danie un pământ şi patru paşi de la Cozmiţa, fiul lui Enachie.*

14. 1691 (7200) octombrie 25, Micleşti. *Ciocârlăniţa, cu feciorul ei Vlasie, dăruiesc lui Lupul Costache, mare medelnicer, moşia ce-o au între hotarul Văleni şi al Docolinei, a patra parte din jumătate de loc, pentru binele ce le-a făcut acesta, scăpându-l pe Vlasie, care s-a făcut tâlhar şi a jefuit pe ţiganul Butucea.*

15. 1696 (7204) ianuarie 13. *Ştefan, fiul Angheluşoaei, fiica lui Ionaşco Baltag, vinde hatmanului Antiohie Jora a treia parte din Sârbi.*

16. 1700 (7209) septembrie 6, Iaşi. *Antioh Constantin Cantemir voievod porunceşte lui Buta, vornic de poartă, şi lui Apostol Talpeş, fost vornic, să meargă la Corlăteşti pe Horăiata şi la Văleni pe Bârlad şi împreună cu oameni buni, megieşi şi răzeşi să aleagă şi să stâlpească părţile de moşie, de cumpărătură şi de danie ale lui Antiohie Jora, fost hatman, dinspre răzeşi.*

17. 1703 (7212) decembrie 25, Horăiata. *Gapie cu soţia lui Armanca şi cu feciorii lor Ion, Apostol, Sandul, Gligoraşco şi cu fiicele lor dăruiesc lui Antiohie Jora, mare logofăt, pentru mult bine ce le-a făcut scoţîndu-l de la o nevoie, moşia lor din satul Văleni şi Stolniceni, pe apa Bârlad, partea Bumbăreştilor, din pădure, cu loc de pomet, livadă, câmp, cu vad de moară.*

18. 1705 (7214) noiembrie 19, Bârlad. *Alecsandru Ionuc Frunteş, feciorul Trufanii din Văleni dă lui Antiohie Jora mare logofăt partea sa de moşie din Văleni.*

19. 1706 (7214) iulie 8, Bârlad. *Dabija Scărlet mare paharnic dă cumnatei sale Aniţa, jupâneasa răposatului Ştefan Scărlet, fost mare armaş, partea lui din Văleni, pe apa Bârladului, ţinutul Fălciu şi primeşte siliştile Călineşti şi Beşicani de la Gura Băncii, acelaşi ţinut.*

20. 1706 (7214) iulie 8, Bârlad. *Aniţa, jupâneasa răposatului Ştefan Scărlet, fost armaş mare, cu copiii ei, Ioniţă comisul, Enache medelnicerul şi cu Bejan, dau zestre ginerelui ei, Radu paharnicul, jumătate din partea lor din satul Văleni şi jumătate luat în schimb de la cumnatul Dabija paharnicul.*

21. 1708 (7216) aprilie 30, Corlăteşti. *Chiriana cu sora sa Mărica, fetele lui Frunteş, ajungând la mare lipsă şi datorii, vând lui Antiohie Jora mare logofăt moşia lor din Văleni, cu 150 de lei.*

22. 1708 (7217) septembrie 16, Iaşi. *Radu fost paharnic cu soţia sa Maria fac schimb de moşie cu Lupul Costache mare vornic de Ţara de Jos dându-i satul Văleni din ţinutul Fălciu, zestre de la mama lor Aniţa, jupâneasa lui Scărlet fost mare armaş şi primind de la acesta nişte părţi de ocină din satul Olteneşti, rămase de la Gavril Costache vornicul şi o parte de moşie de la Popeşti, lângă Agărăci, ţinutul Fălciu, pe Lohan, care a fost a nepotului său, Gavril, fost sulger, precum şi 160 de lei bătuţi, bani gata.*

23. 1709 (7217) septembrie 17. *Mihail Racoviţă voievod întăreşte uric lui Lupul Costachi, mare vornic de Ţara de Jos, stăpânirea peste satul Văleni, din ţinutul Fălciu, pe care l-a luat de la Radul, fost al doilea paharnic, în schimbul*

https://biblioteca-digitala.ro

unor părți de ocină din satul Olteneşti, o parte din Popeşti, de la Agărăci, pe Lohan, dându-i şi 160 de lei bani gata bătuți în spătărie.

24. 1708 (7217) decembrie 8. *Petco, feciorul lui Toader Zavul, cu sora sa Avrămia, vând lui Lupu Costachi, mare vornic, partea lor de moşie din Văleni, la un loc cu partea lui Ciocârlan, pe care o ține tot Lupul.*

25. 1709 (7217) iunie 30. *Mihai Racoviță voievod judecă pricina dintre Antiohie Jora, mare logofăt şi Lupu Costachi, mare vornic, pentru o parte de moşie din satul Văleni, zisă Stolniceni, ținutul Fălciu, cumpărată de Lupul de la Radul paharnicul, iar acesta a avut-o zestre de la socrul său Scărlet, fost mare armaş, şi fratele său Dabija, fost mare paharnic, precum şi pentru pricina pentru o parte de ocină numită Hițoci.*

26. 1713 (7221) mai 20. *Gligorie şi Ursul Bumbar, feciorii Trofanii, fata lui Dumitraşco Frunteş, dăruiesc lui Antiohie Jora logofătul, partea mamei lor de moşie din Văleni, de pe amândouă părțile apei Bârladului.*

27. 1722 (7230) mai 20. *Ion Cârje şi sora sa Lupa dăruiesc vel medelnicerului Neculai Jora partea lor din Vilțoteşti (Viltoteşti) ce se hotărăşte cu moşia Văleni.*

28. 1732 (7240) februarie 8. *Mitropolitul Nechifor şi boierii divanului dau partea de moştenire lui Neculai Jora, fiul marelului logofăt Antiohie Jora.*

29. 1732 (7240) iunie 10. *Hotarnica Străşineştilor executată de Gavril Pilat vornic glotnii, Mârzac postelnicel şi Toader Hurmuz diiac.*

30. 1741 (7249) iulie 1. *Neculai Jora biv vel medelnicer încredințează stăpânirea lui Simion, fiul Cozmiții, şi a Lupului vameş, fiul lui Iancu, pe partea lor din Văleni.*

31. 1745 (7253) mai 20. *Hotarnica Costeştilor şi a siliştei Scânteeştilor dată de paharnicul Dumitraşcu Palade lui Gheorghe, Vasile şi Constantin Talpiş, fiii lui Apostol Talpiş de Horăeta.*

31a. 1746 <7254> februarie 10. *Ioan Neculai Mavrocordat voivod porunceşte stolnicului Vasile Sturza să cerceteze jalba clucerului Scărlătache pentru vadul de moară de pe moşia Petricani.*

32. 1753 (7262) decembrie 16, Iaşi. *Matei Ghica voievod porunceşte lui Vasile Costachi biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Fălciu, Scarlatachi Costachi biv vel stolnic şi Iordachi Costachi vel medelnicer să cerceteze pricina dintre stolniceasa Ilinca, soția răposatului Neculai Jora, cu Ion Roiul şi Pavăl Ghilțul, şi să aleagă şi să stâlpească satul Văleni.*

33. 1754 (7262) iunie 27. *Radu Racoviță vel logofăt judecă, la porunca domnului Matei Ghica, pricina de împresurare a moşiei Văleni dintre stolniceasa Ilinca, soția răposatului Neculai Jora, şi Sava călugărul, feciorul lui Gapie şi a Armancăi.*

34. 1754 (7262) iunie 29. *Matei Ghica voievod porunceşte lui Scărlătachi Costache biv vel stolnic şi Iordache Costache să cerceteze pricina dintre Dumitraşco, Crucean, Enache Cozmița, Măriuța, Corodoae şi Frunteş Bumbar, feciorii lui Pătru Bumbar cel bătrân cu stolniceasa Ilinca Jora şi să aleagă şi să stâlpească moşiile Văleni, ce s-a numit Stolniceni, Sârbi şi Dăncești.*

https://biblioteca-digitala.ro

35. 1755 (7263) mai 26. *Matei Ghica voievod volniceşte pe stolniceasa Ilinca Jora să cheme la divan pe Simion Cozmiţa şi alţi răzeşi din Văleni şi stabileşte zi de soroc.*

36. 1755 (7263) mai 29. *Veleşcu Dabija post. dă mărturie pentru nişte zapise ale stolnicesei Ilinca Jora date nepoţilor săi, Vasile şi Toader, fiii lui Mihălachi Dabija.*

37. 1760 (7268) iulie 18. *Ioan Teodor Callimachi porunceşte lui Iordachi Costachi biv vel paharnic, Neculai Tiron, vornic de poartă, Ghiorghi Juverdian şi Costandin Talpeş, mazili, să hotărască moşiile Văleni, ce se numeşte şi Stolniceni, Dăncești şi Sârbi, de la ţinutul Fălciului.*

37a. <cca 1760>. *Scarlatachi stolnicul scrie lui Ursachi să dea Ilincăi Jora o copilă de ţigani în locul Lăcătuşăţii.*

38. 1760 (7268) august 20. *Hotarnica moşiei Belciugul.*

39. 1760 (7268) august 23. *Hotarnica moşiilor Văleni, Dăncești şi Sârbi.*

39a. 1762 <7270> iunie 24. *Hotarnica Băseştilor.*

40. 1765 (7274) octombrie 1. *Manolache Jora jicnicer se împrumută cu 60 de lei de la Isac jicnicerul din Galaţi.*

40a. 1766 iulie 23. *Anaforaua veliţilor boieri din Divan întărită de domnul Grigore al III-lea Alexandru Ghica.*

41. 1768 (7277) decembrie 9. *Tocmala dintre Manolache Jora jicnicer şi Suleiman pentru 60 de lei.*

42. <după 1768>. *Manolache Jora scrie prietenului său Husain pentru un împrumut de 15 lei.*

43. 1769 ianuarie 1. *Jicnicerul Manolache Jora adevereşte pentru nişte bani.*

44. 1773 septembrie 28. *Divanul Cnejiei Moldovei volniceşte pe jicnicerul Manolache Jora să ia şi să strângă de-a zecea de la oamenii şezători pe moşia Văleni.*

45. 1774 mai 26. *Ioan Adam paharnic volniceşte pe un Panţiru să împlinească dijma locuitorilor din satul Văleni după cum arată feciorul jicnicerului Manolache Jora.*

46. 1778 iulie 30. *Izvod de împărţală.*

46a. 1784 iunie 25. *Hotarnica moşiilor Idrici şi Petricani.*

47. 1786 septembrie 4. *Iacov Stamati, spătarul Vasile Costachi şi cămăraşul Iacovache stabilesc în pricina de judecată dintre diacul Samson Burghele şi răzeşii săi cu Neculai Jora, fiul Aniţei jicnicereasa.*

48. 1786 noiembrie 11. *Spătarul Vasili Costachi şi Balasachi Rosăt poruncesc lui Eni Focşa se cerceteze pricina dintre diacul Samson Burghele şi răzăşii săi cu Neculai Jora şi să aleagă părţile de moşie a fiecărei părţi.*

49. 1793 ianuarie 11. *Aniţa Jora cu fiul ei Nicolae fac schimb de ţigani cu Dumitrachi polcov.*

50. 1798 iunie 20. *Alexandru Ioan Callimah voievod porunceşte biv vel banului Iordachi Lambrino să hotărască moşia Văleni a lui Neculai Jora.*

51. 1801 ianuarie 16. *Hotarnica moşiei Dăncești.*

52. 1801 mai 26. *Neculai Jora scrie cumnatului său Ioan Codreanu biv vel stolnic.*

https://biblioteca-digitala.ro

53. 1802 mai 11. *Neculai Jora scrie cumnatului său Ioan Codreanu stolnic în pricina unor țigani.*

54. 1802 iulie 5. *Vasâle Ghidiu și alții din satul Bogdănești dau mărturie stolnicului Ioan Codreanu pentru stăpânirea moșiei Străşinești.*

55. 1802 iulie 26. *Scrisoarea căminarului Iordache Miclescu către spătarul Ștefănachi Sturza.*

56. 1803 august 20. *Spătarul Ștefănachi Sturza și banul Gavril Iamandi cercetează împresurarea moșiei Văleni a stolnicului Ioan Codreanu dinspre moșia Cojeri a lui Matei Scarlatache.*

57. 1805 iunie 23. *Spătarul Ștefănache Sturza și banul Gavril Iamandi stabilesc zi de soroc pentru judecarea pricinii dintre stolnicul Ioan Codreanu cu Constantin Ghilțu și alții pentru moșiile Dănceşti și Sârbi.*

58. 1806 aprilie 27. *Stolnicul Ioan Codreanu se plânge domnului de împresurarea moșiei sale Văleni și a unor părți din Dănceşti, Sârbi, Ciorăşti, Străşinești, dar și a unei bucăți de loc numită Belciug pe care căpitanul Vasile Belgiug cu răzeșii săi vrea să o vândă.*

59. 1806 mai 2. *Alexandru Moruz voievod poruncește spătarului Grigoraș Costachi și căminarului Iordache Miclescu să cerceteze „cu amăruntul" jalba stolnicului Ioan Codreanu și să facă „îndreptare cu scoatire(a) locului de supt toată înpresurare".*

60. 1806 mai 8. *Marea logofeție poruncește ispravnicilor ținuturilor Fălciu și Tutova să oprească publicația căpitanului Vasile Buşilă și să trimită răzeșii spre cercetare la boierii rânduiți.*

61. 1807 septembrie 24. *Ene Focșa, mazil din satul Micleşti, ocolul Roșiești, ținutul Fălciu, dă mărturie pentru stăpânirea stolnicului Neculai Jora în moșia Văleni, cu mori în Bârlad.*

62. 1810 noiembrie 28. *Stolnicul Ioan Codreanu se plânge Divanului Cnejiei Moldovei de împresurarea moșiei Văleni și a părților din Dănceni, Sârbi, Ciorăni, Străşinești și a unui loc numit Belciug pe care îl vindeau răzeșii și cere desemnarea vornicului de poartă Meleghi pentru efectuarea cercetării necesare.*

63. 1810 noiembrie 30. *Divanul Cnejiei Moldovei scrie vornicului de poartă Dimitrie Meleghi să cerceteze jalba stolnicului Ioan Codreanu pentru împresurarea moșiei Văleni și a părților din Dănceni, Sârbi, Ciorăni, Străşinești și a unui loc numit Belciug pe care îl vindeau răzeșii.*

64. 1810 decembrie 18. *Dima Necșaol hagi din târgul Bârlad dă mărturie pentru arendarea moșiei Văleni cu părțile din Dănceşti, Sârbi și Străşinești.*

65. 1810 decembrie 23. *Vornicul de poartă Dimitrie Meleghi dă mărturie hotarnică pentru moșiile stolnicului Ioan Codreanu.*

66. 1811 iunie 2. *Răzeșii de Viltotești stabilesc zi de soroc pentru colțul de moșie cu pădure din Viltotești împresurat prin hotarnica din 23 decembrie 1810 a vornicului de poartă Dimitrie Meleghie.*

67. 1811 iulie 19. *Divanul Cnejiei Moldovei scrie ispravnicilor ținutului Fălciu despre rânduirea biv vel vornicului Lupul Balș și sistarea tăierii lemnelor până la sfârșitul judecății, cu excepția celor de foc.*

https://biblioteca-digitala.ro

68. 1811 iulie 19. *Divanul Cnejiei Moldovei scrie biv vel vornicului Lupu Balș pentru cercetarea pricinii dintre stolnicul Ioan Codreanu și răzeșii de Viltotești și pentru facerea altei hărți.*

69. <după 1811 iulie 19 >. *Arătarea unor semne de moșie.*

70. 1814 februarie 21. *Stolnicul Ioan Codreanu se plânge domnului și cere termen de judecată cu răzeșii din Văleni și trimitirea unui aprod pe cheltuiala sa.*

71. 1814 martie 15. *Scarlat Callimachi voievod stabilește zi de soroc în pricina de împresurare a moșiei Ciorăști între stolnicul Ioan Codreanu și spătăreasa Safta Bogdan.*

72. 1814 august 5. *Logofeția cea mare scrie spătarului Ioan Jora, ispravnicul ținutului Fălciu, să confirme autenticitatea iscăliturii lui Manolache Jora de pe o hotarnică.*

73. 1814 octomvrie 5. *Răspunsul dat de spătarul Ioan Jora Marii Logofeții în privința iscăliturii lui Manolache Jora de pe o hotarnică.*

74. 1814 decembrie 30. *Porunca logofeției către răzeșii de Belciug și Dănceni de la ținutul Fălciu pentru a se prezenta la judecata cu stolnicul Ioan Codreanu.*

75. 1815 ianuarie 15. *Mărturia locuitorilor din satul Onțești dată lui Gheorghe Strătilă, mazil din ținutul Tutova, pristav al stolnicului Ioan Codreanu pe moșia Strășinești, în pricina avută cu vornicul de poartă Gheorghe Talpeș.*

76. 1815 februarie 9. *Gheorghe Strătilă, mazil din ținutul Tutova, se plânge domnului de abuzurile suferite din partea vornicului de poartă Gheorghe Talpiș în 1809, pe când era pristav al stolnicului Ioan Codreanu la moșia Strășinești, de pe valea Horăetii.*

77. 1815 martie 9. *Mărturia jicnicerului Vasilachi Miclescu pentru niște acte văzute la sora sa Safta.*

78. 1815 martie 31. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu către domn.*

79. 1816 iunie 10. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu către isprăvnicia ținutului Tutova.*

80. 1816 iunie 26. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu către domnul Scarlat Callimah în pricina cu răzeșii de Belciug.*

81. 1816 iunie 29. *Domnul Scarlat Callimah poruncește lui Costache Conache biv vel agă și Petrache Negre biv vel ban să cerceteze pricina dintre stolnicul Ioan Codreanu și răzeșii de Belciug cu carte de blestem.*

82. 1816 noiembrie <f.z.>. *Comisul Ianacachi (Enăcachi) Lambrino arendează moșia Strășinești de pe Horăeta de la stolnicul Ioan Codreanu.*

83. 1817 iulie. *Anaforaua veliților boieri în pricina de judecată dintre răzeșii de moșia Belciug și stolnicul Ioan Codreanu.*

84. 1817 noiembrie 18. *Mărturie dată de șase locuitori birnici din satul Văleni și preoți despre Sava, diacul de divan, și stăpânirea răzeșilor de Belciug.*

85. 1818 fevruarie 15. *Scarlat Callimachi întărește anaforaua veliților boieri din iulie 1817 în pricina de judecată dintre răzeșii de moșia Belciug și stolnicul Ioan Codreanu.*

86. 1818 februarie 29. *Balș vel logofăt și Ioan Tăutul ban judecă pricina dintre Petrachi Cozmița și stolnicul Ioan Codreanu.*

87. 1818 februarie 29. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu adresată domnului.*

https://biblioteca-digitala.ro

87a. <1818 februarie 29>. *Perilipsis de documente.*

88. 1818 aprilie 5. *Scarlat Callimachi voievod porunceşte lui Neculai Stratilat, vel logofătul Ţării de Sus, şi biv vel vornicului Mihail Sturza, să cerceteze spiţele de neam ale stolnicului Ioan Codreanu şi ale răzeşilor implicaţi în judecata pentru părţile de moşie din Văleni, Stolniceni, Dănceni şi Sârbi.*

89. 1818 mai 10. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu către domn în care arată mărturiile date de diaconul Vasile Mile din Costeşti şi a lui Ştefan Roşca din Coroeşti prin carte de blestem.*

90. 1818 iunie 17. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu către domn, prin care cere o nouă cercetare de către veliţii boieri.*

91. 1817 iulie 17. *Stolnicul Ioan Codreanu se plânge domnului despre împresurarea moşiei Văleni de către moşia Cojeri a fiilor răposatului Matei Scărlătachi.*

92. 1818 iunie 24. *Logofeţia scrie răzeşilor de Văleni, Dănceni şi Sârbi de la ţinutul Fălciului în pricina avută cu stolnicul Ioan Codreanu stabilindu-le vade.*

93. 1819 iunie 13. *Stolnicul Ioan Codreanu se plânge domnului despre împresurarea moşiei Văleni de către moşia Cojeri a fiilor răposatului Matei Costachi. Porunca domnului Scarlat Callimachi din 18 iunie 1819 către Ioan Jora biv vel spătar, Petrachi Negre biv vel agă, Ioan Costachi biv vel spătar şi Ioan Iamandi biv vel ban pentru efectuarea cercetărilor.*

94. 1819 iunie 18. *Logofeţia cea mare scrie banului Ioan Iamandi să cerceteze pricina dintre stolnicul Ioan Codreanu şi fii răposatului Matei Costache pentru împresurarea moşiei Văleni de Cojeri.*

95. 1819 iunie 22. *Caimacamii scriu spătarului Ioan Jora, agăi Petrachi Negre, spătarului Ioan Costachi şi banului Ioan Iamandi să cerceteze pricina dintre stolnicul Ioan Codreanu şi fii răposatului Matei Costache pentru împresurarea moşiei Străşineşti de moşia Borăşti a spătarului Costachi Crupenschi, a Vălenilor de Cojerii fiilor lui Matei Costachi, a moşiilor Fruntişeni şi Dealu Mare de a Schitului Grăjdeni.*

96. 1820 martie 18. *Marele logofăt Dimitrie Sturdza porunceşte răzeşilor de Viltoteşti să se prezinte cu actele doveditoare la judecata din 20 mai dintre stolnicul Ioan Codreanu şi răzeşii de Belciug şi Dănceni.*

97. 1820 martie 18. *Marele logofăt Dimitrie Sturdza porunceşte lui Stathache mubaengi başa, căpitanul Petrachi Cozmiţa să se prezinte cu actele doveditoare la judecata din 20 mai cu stolnicul Ioan Codreanu pentru părţile de moşie din Belciug, Dănceni, Sârbi şi Văleni (Stolniceni).*

98. 1820 martie 18. *Marele logofăt Dimitrie Sturdza porunceşte banului Ioniţă Iamandi să se prezinte cu actele doveditoare la judecata din 20 mai cu stolnicul Ioan Codreanu.*

99. 1820 martie 18. *Marele logofăt Dimitrie Sturdza porunceşte vornicului de poartă Gheorghi Talpeş să se prezinte cu actele doveditoare la judecata din 20 mai cu stolnicul Ioan Codreanu pentru 5 pământuri de la Puţul Cornii din moşia Străşineşti.*

100. 1820 noiembrie 9. *Vasile Şoitul, arendaşul hlizei stolnicului Ioan Codreanu de la Puţul Cornii de pe Albia, se plânge de împresurare şi cosirea ierbii*

https://biblioteca-digitala.ro

de către serdarul Gociu (58 de căpițe de fân), deși zapisul de arendă a fost întocmit în curtea sa.

101. 1823 februarie 24. *Jalba spătarului Ioan Codreanu către domnul Ioniță Sandu Sturdza prin care cheamă în judecată pe răzeșii de Belciug, Sârbi, Dănceni, Ciorăști, „stâlpitura lui Ciocârlan" (ultimele două în stăpânirea spătăresei Safta Bogdan) și pe Andrii Bojoranul cu răzeșii săi care împresurau moșia Fruntișeni.*

102. 1823 aprilie 23. *Contractul de arendă dintre spătarul Ioan Codreanu și Ioan Nedelcu pentru moșia Strășinești.*

103. 1824 aprilie 24. *Porunca Marii Logofeții către răzeșii care stăpânesc părți de moșii în Văleni, Dănceni și Sârbi prin care se fixează termen de judecată la Divan.*

104. 1824 iunie 10. *Porunca isprăvniciei ținutului Fălciu către răzeșii care stăpânesc părți de moșii în Văleni, Dănceni și Sârbi prin care se amână termenul de judecată la Divan.*

105. 1824 decembrie 6. *Porunca isprăvniciei ținutului Fălciu către răzeșii care stăpânesc părți de moșii în Văleni, Dănceni și Sârbi prin care se amână termenul de judecată la Divan.*

106. 1825 ianuarie 6. *Isprăvnicia ținutului Fălciu aduce la cunoștință despre rânduirea lui Vasile Postolachi, răzeș din Viltotești, pentru informarea răzeșilor de termenul fixat la judecată.*

107. 1825 martie 15. *Marea Logofeție stabilește un nou termen de judecată între spătarul Ioan Codreanu și răzeșii de Văleni, Dănceni și Sârbi.*

108. 1825 iunie 19. *Spătarul Ioan Cuza, ispravnicul ținutului Fălciu cercetează și desparte moșiile Tămășăni, Horăști și Ordești (Urdești) ale agăi Neculai Greceanu, zestrea de la răposatul boier Costachi Iamandi, de moșia Băsești a vistiernicului Iordache Catargiu și Cojeri a agăi Gheorghe Costachi.*

109. 1825 august 16. *Mărturia dată de Lupu și Gheorghe Guțu, mazili din satul Cărpești.*

110. 1825 august 31. *Jalba spătarului Ioan Codreanu împotriva agăi Gheorghe și comisului Iordache, fiii răposatului Matei Costachi, pentru împresurarea moșiei Văleni despre Cojeri și alte abuzuri. Porunca domnului Ioniță Sandu Sturza din 1 septembrie 1825 trimisă biv vel vornicului Ioan Palade, biv vel postelnicului Ioan Jora, biv vel postelnicului Ioan Costachi și biv vel spătarului Ioan Iamandi.*

111. 1827 iunie 24. *Ioniță Sandu Sturza poruncește la 24 iunie 1827 biv vel vornicului Ioan Greceanu și biv vel spătarului Ioan Iamandi să cerceteze „socotelile" dintre spătarul Ioan Codreanu cu urmașii serdarului Gheorghi Talpiș și a lui Sava Popăscu, a mazilului Vasile Șoitu.*

112. 1827 august 6. *Vornicul Ion Greceanu poruncește căminarului Ioan Liga și stolnicului Pascal Gane să cerceteze pricina de judecată dintre spătarul Ioan Codreanu și urmașii spătarului Gheorghi Talpiș pentru 5 pământuri de la puțul Cornii, precum și pentru socoteala de bani cu poroșnicul Costandin.*

113. 1827 august 8. *Răspunsul căminarului Ioan Liga și stolnicului Pascal Gane dat vornicului Ion Greceanu în pricina de judecată dintre spătarul Ioan*

https://biblioteca-digitala.ro

Codreanu și urmașii spătarului Gheorghi Talpiș pentru 5 pământuri de la puțul Cornii, precum și pentru socoteala de bani cu poroșnicul Costandin.

114. 1827 august 11. *Ioan Liga căminar și Pascal Gane stolnic cercetează pricina dintre spătarul Ioan Codreanu și urmașii serdarului Gheorghe Talpeș pentru cinci pământuri din Strășinești de pe Horăeta, ținutul Tutova.*

115. 1828 aprilie 5. *Costandin căpitanul, Toader, Maria, Vasâlca, Ioana, Casandra și Zoița, feciorii lui Neculai Ghețău, fac danie comisului Gheorghe Codreanu partea lor ce se va alege din moșia Viltotești, partea mamei lor Safta, fiica lui Postolache Anton pentru binele făcut.*

116. 1828 aprilie <f. z.>. *Tocmala dintre comisul Gheorghie Codreanu și Costandin căpitanul, Toader, Maria, Vasâlca, Ioana, Casandra și Zoița, feciorii lui Neculai Ghețău.*

117. 1828 noiembrie 28. *Divanul judecătoresc al Cnejiei Moldovei scrie vornicului Ioan Greceanu și postelnicului Ion Jora să cerceteze pricina dintre spătarul Ioan Codreanu și neamul Talpiș pentru moșia Streșinești.*

118. 1829 martie 2. *Postelnicul Ioan Jora scrie lui Iordache Talpiș și fraților săi să se prezinte în pricina cu spătarul Ioan Codreanu pentru moșia Streșinești.*

119. 1829 martie 11. *Postelnicul Ioan Jora scrie călugărilor Tălpișăști să se prezinte împreună cu Gheorghi Gociul în pricina cu spătarul Ioan Codreanu pentru moșia Streșinești.*

120. 1829 mart(ie) 26. *Gheorghe Codreanu dă chitanță pentru 26 de lei și 20 parale, bani datorați lui Toader Bogos.*

121. 1829 mart(ie) 30. *Postelnicul Ioan Cuza scrie vornicului de poartă Neculai Buta și lui Necolachi Oai din Băsești să cerceteze partea de moșie a căpitanului Costandin Ghețău din Viltotești pe care ar fi avut-o de pe Safta Postolăchioaie, mama sa.*

122. 1829 aprilie 29. *Vornicul de poartă Neculai Buta alege partea căpitanului Costandin Ghețău din moșia Viltotești de pe mama sa Safta Ghețău.*

123. 1829 mai 3. *Căpitanul Costandin Ghețău scrie comisului Gheorghie Codreanu pentru dania din moșia Viltotești.*

124. 1829 mai 27. *Dimitrie și comisul Gheorghie Codreanu desemnează ca vechil pe spătarul Ioan Codreanu.*

125. 1829 iunie 21. *Gheorghie Cozmița, Safta Bodiaca, Gheorghie Anton și răzeșii de Dănceni, Belciug și Sârbi cer Divanului Cnejiei Moldovei fixarea termenului de judecată pentru 30 octombrie.*

126. 1829 iunie 27. *Divanul judecătoresc al Cnejiei Moldovei scrie isprăvniciei ținutului Fălciu în privința fixării zilei de judecată pentru 15 august 1829 între Gheorghie Cozmița, Safta Bodiaca, Gheorghie Anton și răzeșii de Dănceni, Belciug și Sârbi cu familia Codreanu.*

127. 1830 noiembrie 28. *Postelnicul Ioan Jora cerea isprăvniciei ținutului Tutova la 28 noiembrie 1830 rânduirea unui zapciu pentru ai aduce pe Gheorghi Talpiș și Vasile Șoitu din Rediul Ulii.*

128. 1830 noiembrie 29. *Isprăvnicia însărcinează un călăraș pentru a-i duce la departament pe Gheorghi Talpiș și Vasile Șoitu din Rediul Ulii.*

https://biblioteca-digitala.ro

129. 1835 august 30. *Comisul Gheorghie Codreanu se adresează Divanului de Apel al Țării de Jos de răpirea părților de moșii din „Văleni, Dănceni, stălpitura lui Ciocârlan și Sârbii.*

130. 1835 august 30. *Comisul Gheorghie Codreanu se plânge Divanului de Apel al Țării de Jos de împresurarea moșiei Văleni din partea lui Iordache Catargiu (Băsești), aga Gheorghe Iamandi (Petricani), răzeșii de Viltotești și Cărpești, aga Neculai Greceanu „cu Ordeștii sau Tămușănii”, Iorgu Costachi (Cojeri), Casandra Costachi (Docolina), care răpise o bucată din hliza Sârbi sub numele Ciorăști.*

131. 1835 octombrie 24, Iași. *Logofeția cea mare a dreptății scrie comisului Gheorghe Codreanu în privința jalbei date împotriva postelnicului Ioan Costachi.*

131a. 1835 noiembrie 20, Iași. *Șetrarul D. Chesarie scrie comisului Gheorghe Codreanu.*

132. 1836 septembrie 13. *Jalba comisului Gheorghe Codreanu către Divanul apelativ al Țării de Jos pentru cercetarea pricinilor moșiei sale Văleni.*

133. 1836 septembrie 24. *Răspunsul primit de comisul Gheorghe Codreanu pentru jalba prin care a cerut alegerea unei părți din moșia Văleni.*

134. 1836 octombrie 30. *Comisul Gheorghe Codreanu este înștiințat de termenul fixat pentru cercetare.*

135. 1836 noiembrie 12. *Comisul Lascarache Mihalache, cilenul judecătoriei Fălciu, scrie comisului Gheorghe Codreanu despre amânarea termenului fixat pentru cercetare.*

136. 1836 noiembrie 28. *Divanul Apelativ al Țării de Jos dă adeverință comisului Gheorghe Codreanu.*

137. <după 1836>. *Perilipsis de documente.*

138 <după 1843>. *Raportul înaintat Epitropiei învățăturilor publice despre moșia Văleni.*

139. 1845 august 10. *Iosif A. Baiardi confirmă primirea unor acte de la căminarul Gheorghe Săulescu, vechilul Epitropiei învățăturilor publice.*

140. <ante 1846 septembrie 31>. „*Semnele arătătoare hotarelor și a părților întregitoare moșiei Vălenii de la ținutul Fălciiului și Tutova, carea astăzi este proprietatea Casei Scoalelor*”.

141. <după 1846 septembrie 31>. „*Perilipsul documentelor atingătoare de locul dispărțitoriu la răsărit și meazăzi între Cojeri, Tămășăni, partea de Băsăști numită Viltoteștii și Vălenii*”.

142. 1846 septembrie 31. *Hotarnica moșiei Văleni.*

143. <1846 septembrie 31>. *Hotarnica Viltoteștilor.*

144. 1846 septembrie 31. *Hotarnica Băseștilor.*

145. 1846 decembrie 28. *Iosif A. Baiardi calculează fălcile moșiei Văleni cu părțile pretinse și a trupurilor de moșie megieșite.*

146. 1849 iulie 15. *Listă de documente „întimpinătoare și anerisitoare hotarnicei de la 7268 avg(ust) 23” întocmită de Gheorghe Săulescu.*

147. 1850 mai 15. „*Perilipsul documentelor lămuritoare liniei hotarului Vălenilor despre Viltotești*”.

148. 1850 iunie 19, Huși. *Adresă atingătoare pentru moșia Văleni a Casei Școalelor, aflată în posesia sulgerului G. Păun.*

https://biblioteca-digitala.ro

DOCUMENTE INEDITE

1. 1603 (7111) iunie 14. *Cruceanu Bumbar şi Chiţa zălogesc lui Chicoş stolnicul, jumătate din satul Sârbi cu locuri de prisacă şi vad de moară pe Bârlad, cu 100 de lei pe timp de două luni şi vând 40 de pământuri la Ruptura din Cojeni cu 40 de lei.*

† Crucean Bumbar, făcut-am zapisul mieu la mâna lui Chicoş stolnicului, şi eu Chiţa, precum am pus zălog giumătati di sat di Sârbi ci esti pi apa Bârladului cu locuri di prisăci, cu-n vad di mo(a)ră pi apa Bârladului, drept o 100 di lei în 2 luni, iar nefiind banii până la zi să fie moşie ficiorilor şi nepoţilor şi a toată seminţie lui véci di veci, şi am mai vândut 40 di pământuri în 40 di lei la Ruptură din Cojeni din hotar(ul) Sirbilor. Şi când am făcut a(ces)[1]t zapis au fost şoltuzul Sandul din Bârlad cu 12 pârgar(i), cari mai gios s-au pus peceţili, Gligori, Gavril, Dumitraşc(u), Neculaiu, Ion, Ursul, Guiul, Căzacul, Dediul, Taşlica, Ursul, Dumitraşc(u). Aiasti o(a)meni sint toţ(i) din târg din Bârlad. Să aibă a faci şi dresi domneşti pi scriso(a)re(a) no(a)stra.

Pe cum m-am iscălit eu C(r)ucean Bumbar.
Eu Chiţa mi-am pus digitul cu ficiorul.
Şi eu Cosmiţa.
Popa Vasili am scris zapisul ot Cojăr(i).
Бъ лєт ⁎ѕрдї <7111 / 1603> ми(с)ца июн(їє) дї <14>.

ANI, Fond Eforia Şcoalelor Moldova, I/2; ibidem, I/152, nr. 91, f. 27 (rezumat); ANI, Colecţia Documente, 374/68, copie din 12 iunie 1829; ANI, Colecţia Documente, 611/53, nr. 12 (rezumat); f. 46v., nr. 26 (rezumat).

EDIŢII: *CDM*, I, p. 272, nr. 1160 (rezumat).

2. 1671 (7179) iulie 15, Iaşi. *Maria, fata Măricăi, nepoata lui Andreiaş din Vată, cu feciorii ei Costantin, Savin şi Ion dăruiesc lui Vasilie Gheuca, al treilea logofăt, partea lor de moşie din satul Ciorăşti, de pe apa Bârladului, ţinutul Tutova, jumătate din a şasea parte dintr-un bătrân, pentru mult bine ce le-a făcut.*

† Adecă eu, Măriia, fata Măricăi, nepoată lui Andreiaş din Vată, şi cu ficiorii mii, cu Costantin, şi Savin, şi Ion, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru de nime nevoiţi, nice asupriţi, ce de a noastră bună voe am dat şi am dăruit a noastră direaptă ocină şi moşâe câtă să va alége partea Măriei, fata Măricăi, nepoată lui Andreiaş din Vată, din sat din Ciorăşti, pre apa Bârladului, în ţinutul Tutovei, dintr-un bătrân a şésea parte, şi din a şésea parte giumătate din sat din Ciorăşti, din vatra satului şi în apa Bârladului, şi în ţarină, şi din câmpu, cu fânaţă, şi din tot locul, cu tot vinitul, aceasta am dat şi am dăruit dumisale lui Vasilie Gheucăi tretie logofet, pentru mult bine ce ni-au făcut, iar alţi fraţi ai mii sau altă sămenţâe să nu să mai améstece la această parte de ocină ce mai sus scriem din Ciorăşti din a şésea

https://biblioteca-digitala.ro

parte giumătate, ce dumnialui logofătul să-ș(i) ție această parte de ocină a Măriei și a ficiorilor săi, cu tot vinitul în véci, și să-ș(i) fac(ă) dumnialui și direasă domnești. Și la acesta zapis cându s-au făcut, tâmplatu-s-au dumnialor Ion Răcoviță vel comis, și Contăș vel sulgear, și Lupașco vel jitnicér, și Enachie biv păharnic, și Irimiicea vornic glotnii, și Pătrășcan tij, și Ursul, și Ghiorghiță tij vornici glotnii, și pentru credința noi ne-am pus dégetele, și acești boiari au iscălit cu toții, și eu Zota am scris zapisu(l) să-s(e) știe.

Ѯ Ѩс, л(ѣ)то ҂зр҃оѳ <7179 / 1671> иѯл(їє) е҃і <15> дни.

† Măriia.

† Costantin.

† Savin.

† Ion.

Аз, (...) вел столник, искаал.

Аз, Ион Раковиц вел комис, искал.

Контѧш вел сѯлцiар.

Аз, Лѯпашкѯ вел жит(ничер), искал.

(...) бив чеашник.

Аз, Пътръшкан ворник, искал.

† Ѯрсѯл.

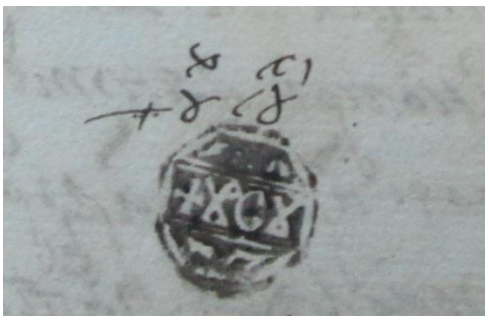

Аз Гиорге дворник, искал.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7179 iuli(e) 15 / De la Mărie, fata Măricăi. / Zapisul de danie de la Tănăsoae și di la ficiorii ei pe gium(ă)tate de a șésea parte de sat de Ciorăști, ce iaste pe apa Bârladului; No. 30 / În condică trecut No. 15; în tetradon trecut; ANI, Manuscrise, 106, f. 47v., nr. 30 (rezumat).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 8, original, difolio, filigran, pătat, sigiliu inelar, octagonal în tuș pe verso; ibidem, I / 73, nr. 58 (regest); ibidem, I / 146, nr. 4 (mențiune).

EDIȚII: I. Antonovici, *Documente ale fostelor schituri Orgoești, Bogdănița, Pârvești, Cârțibașii și Mânzații, din jud. Tutova*, p. 6, nr. 2 (rezumat); CDM, III, p. 440, nr. 2094 (rezumat).

https://biblioteca-digitala.ro

3. 1675 (7183) iulie 4. *Apostul, feciorul popii Simion, cu soția sa Alexandra și cu copiii lor vând lui Cărăiman armașul partea lor de moșie din satul Ciorăști, ținutul Tutova, pe apa Bârladului, o jumătate de bătrân, cu 20 de lei.*

† Adec(ă) eu Apostul, ficiorul popei lui Simion, și cu fămĕia mea Alicsandra, și cu cuconii noștri, scriem și mărturisim cu cest adevărat zapis al nostru la mâna dumisali armașului Cărăiman, pe cum am vândut a mea dreaptă ocin(ă) și moșie din sat din Ciorăști la ținutul Tutovei, la apa Bârladului, dintr-un bătrân giumătate de bătrân, i-am vândut eu dumisali armașul derept 20 lei, de nime nesilit, nici asuprit, ce de a mea bună voe i-am vândut, și s-au făcut acest zapis denaintea popei lui Merăuțe ot Tămășéni, și a lui Stahie ot tam, și a lui Gligorie sin Mărie ot Pencești, și a lui Gligorie Bujéte ot tam, și a lui Marin ot Fălciiu, și mulți oameni buni și bătrâni s-au făcut acest zapis. Și pentru mai mare credința ne-am și dégeteli să-s(e) știe. Și eu Vasilachi de acol(o) am scris să-s(e) știe.

Л(ѣ)т(ѳ)ѯ ѕрпг <7183> июл(їє) а <4>.

Apostul.
Alicsandra.
Gligorie.
Bujéte.
Marin.

<Pe verso-ul primei file>: 7183 iuli(e) 4 / Zapis ot Ciorăști pe apa Bârladului la Tutova.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 9, original, filigran, rupt, lipit pe altă hârtie; ibidem, I / 73, nr. 59 (rezumat); ibidem, I / 146, nr. 5 (mențiune); ANI, Manuscrise, 106, f. 47v., nr. 31 (rezumat).

EDIȚII: I. Antonovici, *Documente ale fostelor schituri*, p. 6-7, nr. 3 (rezumat); CDM, III, p. 509, nr. 2458 (rezumat).

4. 1678 (7186) august 20. *Silion Orbul cu frații săi Vasilie și Ariton, feciorii lui Ifrim, fiul Măricăi, fata lui Andreiaș, feciorul lui Văscan din satul Vârlezi de la Cohurlui, dăruiesc lui Vasile Gheuca, logofătul al doilea și jupânesei sale a cincea parte din partea lui Andreiaș din satul Ciorăști pe apa Bârladului, ținutul Tutova.*

† Adec(ă) noi, Silion Orbul și cu frații mei Vasilie și Ariton, ficiorii lui Ifrim, ficiorul Măricăi, fata lui Andreiaș, ficiorul lui Văscan, din sat de Vârlezi ot Cohurluiu, scriem și mărturisim, cu cestu adevărat zapis al nostru, cum noi de bună voia noastră, de nime silit(i), nici înpresurați, ce de a noastră bună voe ne-am tocmit și ne-am învoit tute trei frații carii mai sus scriem, Silion, și Vasilie, și Ariton, am dat ș(i) am dăruit dumisale lui Vasilie Gheuca log(o)fătul al doile(a) și giupânésii dumisale și cuconilor și nepoților o parte de ocină din sat din Ciorăști, pe apa Bârlad(u)lui, ce iaste în țânutul Tutovei, partea Măricăi, fétei lui Andreiaș, din partea lui Andreiaș, a cincea parte, aceasta ocină și moșie să-i hie dumisale de la noi direaptă danie neclătită în véci, iar alți frați sau sămențiile noastre nime să n-aibă

https://biblioteca-digitala.ro

treabă a să mai amesteca la această danie, neci dănăoară, căci această moșie n-are nime nici o treabă fără noi, iar cine să va amesteca sau s-a ispiti din oamenii noștri și din ruda noastră, aceia or să hie blăstămaț(i) de trei sute și optspră(ze)ce oteț(i) ce (sân)[1]tu în Nechei(a), și să hie negru ca Ariie. Și acesta zapis și mărturie făcutu-s-au denaintea a mulți oameni buni bătrâni și tineri megiiași de pen pregiur, anume Dumitrașcu Scântée de Bicani, și Toader Buj(o)ranul, și Ion, fratele lui Toader Buj(o)ranul ot Hulpășéni, și Costache Star ot Pătrășcani, Alecsandru zăt Costache, Costantin stolnic ot tam, Ștefan Iftodie ot tam, Lupan ot tam, Ion s(i)n Crăiț ot Cohurluiu, Țaul ot tam, Alecsandru s(i)n pop(a) ot Mândrești ot Cohurluiu. Pentru mai mare credința ne-am pus dégetele și iscăliturile pără ce-ș(i) va faci dumnealui și ispisoc domnescu pe acestu zapis și mărturie să-s(e) crează.

ѦѢ)т(ѳ)ѯ ѕрпѕ <7186 / 1678> август к <20> дн(и).

Silion.
Vasilie.
Ariton.
Măriia, sor(ă) lui Ifrim.
Costache Star.
† Costantin Iftimie vătav am scris zapisul.
Alecsandru.
Lupan sin Costachi.
Ion s(i)n Crăiț.
Patriche Țaul.
† Alicsandru Popovici.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7186 avg(us)t 24 / † Zapis de la Vârlezi ot Covurluiu; † ot Ciorăști pe apa Bârladului dată danie lui Vasili Gheucăi в <2> log(ofăt); No. 32 în condică.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 10, original, difolio, filigran, rupt puțin la îndoitură, lipsă $^{1}/_{3}$ din f. 2-a, lipită altă hârtie; ibidem, I / 73, nr. 60 (rezumat, are 24 august); ibidem, I / 146, nr. 6 (mențiune); ibidem, I/152, nr. 88 (rezumat, are data 24 august); ANI, Manuscrise, 106, f. 47v.-48, nr. 32 (rezumat).

EDIȚII: I. Antonovici, *Documente ale fostelor schituri Orgoești, Bogdănița, Pârvești, Cârțibașii și Mânzații, din jud. Tutova*, p. 7, nr. 4 (rezumat); CDM, IV, p. 84-85, nr. 292 (rezumat).

5. 1681 (7189) august 10. *Isac cu soția sa Gafia, fata lui Cărăiman și cu copiii lor vând jupânesei Tudosicăi Jora și fiului ei Antiohie, marele cămăraș, partea lor de moșie, jumătate din satul Ciorăști, de pe apa Bârladului, cu 25 de lei.*

Adec(ă) eu, Isac și cu fămeae mea Gafiia, fata lui Cărăiman, și cu ficiorii noștri, anumé Andronachiie, și Dariie, scriem și mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru ca-s(ă) fiie de mari credință la cinstită mâna dumisali giupânesăi Todosăicăi Joroaia și a fiiului dumisali Antiohie cămărașul cel mari, precum am vândut dumilorsali o moșiie de la Ciorăști, ce iaste la apa Bârladului, cu tot vinitul, giumătate de bătrân, dreptu 25[1] de lei, ca-s(ă) fiie dumilorsali driaptă ocină și

https://biblioteca-digitala.ro

moșâie în veci, și să aibă dumnialor și dres dé a(i)ce de la domnie. Și zapisul acesta s-au făcut denainte(a) părintelui Miron, și denainte(a) dumisali lui Toader Bujoranul, și denaintia dumisali lui Ion Bujoranul, și denainte(a) lui Corlat uricariul, și denainte(a) lui Ștefan Corne, și denaintia lui Gavril Bâtcă, și denainte(a) lui Talpeș Apostol, și denaintia, și denainte(a)[2]a mulți oameni buni și bătrâni. Сѵлиχ.

† Аз по.

Și pentru mai mari credința ni-am pus iscăliturili și degeteli în loc de peceté, ca să-s(e) știie.

Лет ⁂ѕрпѳ <7189 / 1681> ав(гѵст) ї <10>.

† Исак зет Къръиман, искал.

† Гаχии.

Бодак.

Козмица.

Лѵпан.

† Аз попа Мирон от Костѣщи.

Бостаки.

Ѵлє.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7189 avg(u)st 10 / Zapis ot Ciorăști, pé apa Bârladului, vândută Todosăicăi Joroaia; De la Isac și fimee lui Gafie; No. 33, în condică trecut; No. 18, în (…) trecut.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 11, nr. 1, original, difolio, filigran, rupt la îndoituri; ibidem, I / 73, nr. 61 (regest); ibidem, I / 147, nr. 1 (rezumat); ibidem, I / 146, nr. 7 (mențiune); ANI, Manuscrise, 106, f. 47v.-48, nr. 33 (rezumat).

EDIȚII: I. Antonovici, *Documente ale fostelor schituri Orgoești, Bogdănița, Pârvești, Cârțibașii și Mânzații, din jud. Tutova*, p. 7, nr. 5 (rezumat); CDM, IV, p. 157-158, nr. 649 (rezumat).

---

[1] Scris cu altă cerneală.

[2] Repetiția conform documentului.

6. <Cca 1681 (7189) august 10>. *Potorac pune zălog moșia sa de la Costești pe Horuiata, de la Ciorăști, din gura Albiei și din Cărăbăț, pentru 4 lei primiți de la jupâneasa Joroaia până când îșî va alege partea și-i va face zapis.*

Adec(ă) eu, Potorac, scriu și mărturisesc ceastă scrisoar(e) a mea cum am pus zălog moșiia mea de la Costești pe Horuiata, și de la Ciorăști din gura Albiei, și din Cărăbăț, și din tot locul ce-s(e) va alege pe Horuiata, și mi-au dat dumneaei giupâniasa Joroae patru lei păr(ă) oi veni să-m(i) alegu partea și să fac dumisal(e) zapis. Și cându am făcut această scrisoar(e) o am făcut denaintea lui Scărlet de Horuiata, și Bostaca, și alți oameni buni, și eu Gheorghiț Pavăl am scris zapisul să-s(e) știe, și pentru credința au iscălit și ș-au pus dégetel(e).

Потърак.

Скрълєт.

https://biblioteca-digitala.ro

Бостака.
Из Георге, искал.

ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 11, nr. 2, original, filigran; I / 73, nr. 62 (rezumat); ibidem, I / 147, nr. 1bis (rezumat); ibidem, I / 146, nr. 8 (menţiune). (Datat după documentul cu această data de care este lipit originalul); ANI, Manuscrise, 106, f. 48, nr. 34 (rezumat).

EDIŢII: CDM, IV, p.158, nr. 650 (rezumat).

7. 1683 (7191) (iulie 24)[1]. *Gheorghiţă, feciorul Neculii Bădărău, vinde lui Antiohie cămăraşul a patra parte din partea de moşie din siliştea Dănceşti, din partea Cozmiţii călugărul.*

Adic(ă) iu Ghiorghiţ(ă), ficiorul Niculii Bădărău, scriiu şi mărturisescu cu acestu adevărat al meu zapis la mâna dumisale cămăraşului Antiohie precum să-s(e) ştie că de nime silit, nici asuprit, ce de a mea bun(ă) voe am vândut dumisale o parte de moşie de în silişte den Dănceşti den parte(a) Cozmiţii călugărului a patra parte, şi am vândut să hie dumisale moşie neclătit în véci. Şi cându am făcut tocmal(a) cu dumnealui să tă(m)plat mulţi oamen(i) buni bătrâni şi tiner(i), anum(i) preotul Miron, şi David Cârjă, şi Bostaca, şi Cozmiţa, şi Ionaşco Răciul, şi Ion Didiul, şi Budacul, şi a mulţi o(a)men(i) bun(i), şi pen(tru) credinţ(a) am pus şi dégitile şi iscăliturile să-s(e) ştie, şi a(m) scris eu Iane dascalul.
Бъ лѣт ⁂зрчѳ <7191 / 1683> (iulie 24)[1]
† Поп(а) Мирон искал.
David.
Ghiorghiţ(ă).
Ionaşco.
Budacul.
Ион Дидиѵл искал.
<Pe fila a doua>: 19 / 7191 / Actul lui Gheorghiţă, ficiorul lui Neculai Bădărău, prin care vinde cămăraşului Antiohie o parte de moşie din siliştea din Dănceşti, Stolniceni şi Sirbi din partea Cozmiţei călugărului a patra parte (rezumatul în grafie chirilică).
<Pe verso-ul filei a doua>: † Zapis de Dănceşti la Văléni de la Ghiorghi sin Neculai Bădărău. / 7191.

ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 12, original, difiolio, filigran, lipsă 2/3 din fila a 2-1, document lipit pe altă hârtie; ibidem I / 73, nr. 12, are iulie 24 şi preţul vânzării 12 lei (regestru); ibidem, I/152, nr. 19 (rezumat); ANI, Colecţia Documente, 611/53, nr. 13 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 43v., nr. 13 (rezumat); ibidem, f. 47.

EDIŢII: CDM, IV, p.186, nr. 790 (rezumat).

[1] După regestru.

https://biblioteca-digitala.ro

8. 1684 (7192) februarie 14. *Tofana călugărița, fata lui Lupan, vinde lui Antiohie Jora, mare cămăraș, partea ei de moșie din Văleni, cu 8 stupi și o iapă cu căruță.*

Adecă eu, Tofana călugărița, fata lui Lupan, scriu și mărumuturisăsc[1] cu acest zapis al meu la mâna dumisale lui Antiohi Jora vel cămăraș ca să-s(e) știe că de nime sălită, nici as(u)prit(ă), ce (de) a me(a) bun(ă) voe am vândut a me(a) dr(e)aptă ocină și și moșii de Văleni, ce am eu de la tatu-meu Lupan, câtă parte s-a alegi, am vândut dumisal(e) cămărașului driptu 8 stup(i) și o iap(ă) cu căruți cu tot, ca-s(ă) fie dumisal(e) dre(a)ptă ocină și moșie, și giupânesii dumisal(e), și cuconilor dumisal(e), și nepoților, și a cui alegi D(u)mnezeu den sămințe dumisal(e). Și această tocmal(ă) s-au făcut denainte a mulți o(a)meni buni a tineri și a bătrâni, și a răzăși și a megieși de a nostri[2] carii mai gios s-au iscălit și ș-au pus și degitel(e) să-s(e) crezi.

Лєт ⁘ ѕрчв <7192 / 1684> ф(є)в(рѵдрїє) ѧ <14>.
† Tofana călug(ă)rița.
† Apostul Talpiș.
Ștefan (C)orne.
† Ursul.
Ghe(o)rghe Nohit.
Budac.
Răciu.
David Cârjă.
Vasâli Coțaru.

<Pe fila a doua>:7192 / fevruar(ie) 14 / Actul de la Tofana călugărița, fata lui Lupan, prin care vinde lui Antiohie Jora marelui cămăraș partea ei din Văleni ce o are de pe tatăl său Lupan (rezumat în grafie chirilică).

<Pe verso-ul filei a doua>: † Tofana călugărița / Zapis de Văleni ot Fălcii / 7192 fevr(uarie) 14 / în condică / Tofana călugărița, fata lui Lupan, vinde parte din Văleni. Trebui(e) să fie și-s(ă) intre zapis și în Dăncești.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 13, original, rupt puțin la îndoituri, lipit; ibidem, I / 73, nr. 13 (regest); ibidem, I/152, nr. 92 (menține); ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 14 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 43v., nr. 14 (rezumat).

EDIȚII: CDM, IV, p.190-191, nr. 814 (rezumat).

---

[1] Mărturisăsc.
[2] Noștri

9. 1687 (7196) octombrie 7, Costești. *Timuș, feciorul lui Enachi Porpșorul, nepotul lui Gheorghi Boldovici, cu soția și feciorii lui, dăruiește lui*

https://biblioteca-digitala.ro

Antiohie, fost mare cămăraș, partea lui și a surorilor lui Măria și Nastasia din Văleni, din sălișstea Dăncești, a cincea parte.

† Adecă eu, Timuș, ficiorul lui Enachii Porpșorul, nepotul lui Ghiorghii Boldovici, cu feméia și cu ficiorii miei, scriu și mărturisăscu cu cest adevărit zapis al mieu, precum eu de nime silit, nici asuprit, ce de a mea bun(ă) voia am dăruit ș-am dat danie dumisale boerinului lui Antiohie biv vel cămăraș, dând eu dumisale a mea dreaptă ocină și moșie, parte(a) mea ce o am eu de la Gheorghii Boldovici, toată parte(a) lui ce să va alege a mea ș(i)-a surorilor méle, a Măriei ș(i)-a Nastasiei, părțile noastre din Văleni, din săliște(a) ce să chiamă Dănceștii, a cincea parte, parte(a) moșu-nostru lui Boldovici, din vatra satului, și cu vad de moară în Bârlad, și din câmpu, și din pădure, și din tot locul, cu tot vinitul, din hotar în hotar, care trage și peste Bârlad, ca să hie dumisale driaptă ocină și moșie, neclătită nici dănăoară în véci, și nimine dintru semenției noastră să n-aibă a să amesteca ș(i)-a strica daniia noastră, iar cine să are ispiti, să hie neertat de Dumnezău și afurisât de șăpte săbo(a)ră, și pe daniia noastră să aibă dumnialui a întări și a-ș(i) face dirése domnești. Într-aciasta danie s-au tâmplat mulți oameni bătrâni și buni, anume David Cârjă, și Cozmița, și Budacul sin Crucean, și Vasilachii Coțofana, și Grigorii Nohit, și Carpu, ficiorul Moisăi, ș-alți oameni buni, mulți. Și pentru mai mare credință ni-am pus dégetele și iscăliturile ca să hie de mare credință, și eu preotul Miron am scris.

Ѵ Костѣщи, Бъ л(ѣ)т(о) ѯзрчѕ <7196 / 1687> **м(ѣ)с(ѧ)цъ окто(м)вр(рїе) з** <7>.

† Timuș.
† Măriia.
† Nastasiia.
† **Поп(д) Мирон искал.**
† **Козмица искал.**
† David Cârje.
† Carpu sin Moisăi.
Budacul sin Creciun.
Grigori Nohit.
Ionașco Răciulă.
† Vasilachi Coțofana.

<Pe fila a doua>: Dănuește cămărașului Antohie din Văleni din siliștea ce să cheamă Dănceștii a cincea parte a moșului lor Bandovici cu vad de moară în Bârlad, din hotar în hotar, care trece și peste Bârlad (rezumat în grafie chirilică).

<Pe verso-ul filei a doua>: † Zapis de Văléni pe Bârlad ot Tutova; Din Văleni ci să chiamă Dăncești și vad di moară / Danie / No. 15, în condică; 7196 oc(tom)v(rie) 7; 17 stânj(eni), 7 palmi dau răzășii în Dăncești, iar în Săr(…) dar precum scrie zapisul; Timuș.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 14, original, rupt puțin la îndoituri, pătat, pe foaia a 2-a începutul documentului; ibidem, I / 73, nr. 14

https://biblioteca-digitala.ro

(regest); ibidem, I / 75 (menţiune); ibidem, I/152, nr. 22; ANI, Colecţia Documente, 611/53, nr. 15 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 43v., nr. 15 (rezumat).

EDIŢII: CDM, IV, p.251, nr. 1114 (rezumat).

10. 1688 (7196) februarie 25. *Gligorie, Nohit şi sora lor Nedelea, copiii popii Vârlan, nepoţii lui Ionaşco Popenţea, din satul Văleni, pe apa Bârladului, ţinutul Fălciu, dăruiesc lui Antiohie cămăraşul a cincea parte din bătrânul Popenţei.*

† Adecă eu, Gligorie şi Nohit, şi sora noastră Nedelea, toţi ficiorii popii lui Vârlan, nepoţii lui Ionaşc(o) Popénţea, din sat din Văléni, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, di nime siliţ(i), nici asupriţ(i), ce de a noastră bună voe ni-am învoit toţ(i) fraţii şi am dat dumisal(e) căm(ă)raşului Antiohie o parte de ocină ce avem la sălişte la Vălén(i), ce iaste pe apa Bârladului în ţinutul Fălciiului, a cincea parte din bătrânul Popénţei, acéia o am dat dumisal(e) ca să-i fie dumisal(e) driaptă ocin(ă) şi danie dumisal(e) şi cuconilor dumisal(e), şi nepoţilor dumisal(e), şi strănepoţilor, din tot hotarul, cu tot vinitul, din câmpu, şi din ţarin(ă), şi din fânaţ, şi din pădure, şi din vad de moară ce iaste în apa Bârladului, o am dat dumisal(e), ca să-i fie dumisal(e) danie în véci; deci ca să aibă dumnialui de pre zapisul nostru şi ispisoc domnescu a-ş(i) face. Şi la aceasta tocmal(ă) şi danie s-au prilejit mulţi oameni buni răzéşi şi megiéşi (…)[1](Apos)[1]tol Talpeş de Folteşti de Horăia(ta)[1], şi Ştefan Cornea di ac(olea)[1], şi Gavril Bâtcă de acolea, şi Bostaca, şi Cozmiţa, şi Costantin Crucian, şi Gapiie, şi Răcilă, şi Ştefan Bodacul din Văléni, şi alţi oameni răzéşi şi şi megiéşi. Deci noi aceşti oameni carii sint scriş(i) mai sus, dacă am văzut de bună voe danie lor ni-am pus toţi peceţil(e) caril(e) n-am ştiut carte, iar carii am ştiut ni-am iscălit ca să fie de mar(e) credinţe, să-s(e) ştie.

Ѧ(ѣ)т(о) ҃зрчѕ <7196 / 1687> ф҃евр(рⷭ҇аріе) к҃є <25>.
Apostol Talpeş.
Ştefan Corne.
Gavril Bâtcă.
Bostaca.
Şi eu Gheorghii, ficiorul lui Pavăl Grecul am scris să-s(e) ştie.
Cozmiţa.
Costantin Crucean.
Ştefan Bodacul.
Gapie.
Răcilă.
Ѧз Кѳзмица.
Gligori Vârlan.
Nohit Vârlan.
Nedelea.

<Pe verso-ul filei întâia>: † Deci pentru un zapis caril(e) s-au făcut întâiu pe această parte şi nu s-au găsit să-s(e) rumpă cându s-au făcut acest zapis unde s-a afla ca să nu să ţie în sam(ă) acel dentâiu şi să-s(e) rumpă.

https://biblioteca-digitala.ro

<Pe fila a doua>: 7196 fevruar(ie) 25 / Actul lui Grigorie și Nohit cu sora lor Nedelea, ficiorii popei Vârlan, nepoți lui Ionașcu Popență, prin carii dănuesc cămărașului Antohie parte(a) lor din siliștea Vălenii, a cincea parte din bătrânul Popenței cu vad de moară în apa Bârladului (grafie chirilică).

<Pe verso-ul filei a doua>: No. 24 / † Zapis de Văleni de la Grigori și Nohit pe apa Bârladului din tot hotar(ul) Vălenilot ot Fălciiu și din vad i moară; 7196 fevr(uarie) 25 / În condică 16; Acest zapis zici din tot hotar(ul), din scrisori să înțălegi c-au fost Văleni, Dănceștii și Sârghii tot una și a tuturor răzeșilor au fost, și nu i-au dat parte(a) nici în Dănceşti, nici în Sârghi.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 15, original, difolio, filigran, rupt, lipit, pătat pe foaia a 2-a începutul documentului; ibidem, I / 73, nr. 15 (regest); ibidem, I/152, nr. 21 (rezumat); ibidem, Fond Episcopia Hușilor, XXIV / 79, nr. 70 (mențiune); Colecția Documente, 611/53, f. 3 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 43v.-44, nr. 16 (rezumat).

EDIȚII: CDM, IV, p. 253, nr. 1127 (rezumat).

---

[1] Rupt.

11. <1688 septembrie 1-1689 august 31> (7197). *Maria Mârzoae, fata lui Onil, nepoata lui Cozmiță călugărul, dăruieşte lui Antiohie cămărașul, toată partea sa de moșie ce o are de la părinți în Dănceşti și Văleni, iar surorile ei Tudosia și Mălina îi vând părțile lor de la părinți și de la moșul lor, din Dănceşti și Văleni, cu 4 lei.*

Adic(ă) eu, Mariia Mărzo(a)e, fata lui Onil, nepoata Coz(miții)[1] (călu)[1]gărul, scriiu și mărturisescu cu acestu ad(evărat)[1] (zapis al meu)[1] la mâna dumisale cămărașului Antiohie (…)[1] (de)[1] nime silit, nici asuprit, ci di a mea bun(ă) voe am dat d(anie)[1] (…)[1]sale moșie, partea mea tătâni-miu lui Onil și a m(…)[1]. Așijderea și noi surorile Mării Mârzo(a)i, anum(e) Tudosiia (și Mălina) văzându pi soru-no(a)stră că dă danie dumisali, noi încă am vândut parțile no(a)st(re)[1] de la tat(ăl) nostru și de la îmă no(a)stră și partea de moșie a moșu-nostru Cozmiți(i) călugărului den siliște din Dănceşti și de în Văléni, și ne-au dat dumnealui ban(i) 40 lei păr(ă) se va alege părțile, deci ce ne-a mai face, ne-a mai da. Și am făcut această tocmal(ă) denaintea a mulți o(a)men(i) buni bătrâni și tineri, anu(me)[1] (p)[1]reotul Miron și David Cârjă, și Bostaca, și Cozmi(ța)[1], și Budacul, și Ionașco Răciul, și Ion diiacul, și Ștefan Cornea, și pentru mare credință ne-am pus dégetile și iscăliturile ca să-s(e) știe, și am scris eu Iane dascalul.

Бъ лѣт(о) ѯзрчз <7197 / 1688 septembrie 1-1689 august 31>.

† Поп(д) Мирон искал.

Măriia.

Mălina.

Tudosiia.

Ștefan.

(…)[2]

https://biblioteca-digitala.ro

<Pe fila a doua>: 7197 / Actul Mariei Mârzoaei, fata lui Ionil, nepoata Cozmiței călugărului , prin care dă danie cămărașului Antonie, iară surorile au vândut partea tatălui lor Onil și a mamei lor și partea moșului lor Cozmiță călugărul din siliște din Dăncești și din Văleni (grafie chirilică).

<Pe verso-ul filei a doua>: No. 17 / În condică / Ot Văleni ot Fălciiu / A Marii Mârzoaei din săliști din Dăncești și din Văleni parte(a) lor și parte(a) Cozmiții călugăr; 7197 / Acestu zapis noi dă(m) hotarnica răz(e)șilor toată parte(a) din Dăncești câtă să înțălegi c-au avut Mârzoae cu surorile ii și acum din niamul acesta stăpânesc în Dăncești.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 16, original, difolio, filigran, foarte rupt, pătat, lipsă din document, lipit pe altă hârtie; ibidem, I / 73, nr. 16 (regest); ibidem, I/152, nr. 23 (rezumat); ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 17 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 44, nr. 17 (rezumat).

EDIȚII: CDM, IV, p. 272, nr. 1206 (rezumat).

---

[1] Rupt.
[2] Partea de jos ruptă.

12. 1689 (7197) august 14. *Pavăl, nepotul lui Lupan, dăruiește partea sa ce se va alege din satul Sârghi cămărașului Antiohie Jora.*

(719)[1]7 avg(u)st 14. Zapis de la Pavăl, nepotul lui Lupan, c-au dat danie camaraș(u)lui Antohi Jora și moșâ(i)e din sat din Sârghi, parte(a) lui ci să va alegi din țarină, din câmpu, din fânaț și din vad de moară pentru mult bini ci-au cunoscut.

ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 16 (rezumat); ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/152 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 46v., nr. 27 (rezumat).

---

[1] Rupt.

13. 1690 (7198) iunie 16. *Vasilachie, feciorul lui Gavril, dă lui Antiohie, mare cămăraș, un pământ și patru pași în Văleni, pe Bârlad, în schimbul unui pământ și patru pași de moșie din Scânteești; primește danie un pământ și patru pași de la Cozmița, fiul lui Enachie.*

† Adecă eu, Vas(i)lachie, ficiorul lui Gavril, scriu și mărturisesc cu cestu adevărat zapis al meu precum am schimbat eu cu dumnialui Antiohie v(e)l căm(ă)raș o moșie den Scânteești, ci s-au ales un pământu și patru pași. Dici pentru această parte din Scânteiași am dat dumisali la Bârlad din Văleni iarăș să ia un pământ și patru pași în frunti, iar(ă)ș(i) dumnialui căm(ă)rașul(u)i i-au mai dăruit din acestu pământu și patru pași în frunte din Văleni și Cozmița snă Enachie. Și la această tocmală s-au tâmplat mulți o(a)meni buni și bătrâni, anume preutul Miron ot

https://biblioteca-digitala.ro

Costești, și David Cârjă, și Bostaca, și Lupul ficiorul îi Mohorătoae, și mulți o(a)meni carii s-or iscăli mai gios, și pentru credința ni-am pus degetul ca-s(ă) știe.

Л(ѣ)т(о) ѯзрчи <7198 / 1690> июн(їе) ѕї <16>.

Și eu pop(a) Miron m-am prilejit.

Vas(i)lachie snă Gavril.

<Pe fila a doua>: 7198 iuni(e) 16 / Actul lui Vasilie, ficiorul lui Gavril, prin care face schimbu cu Antohie, marele cămărașu dându-i un pământ cu patru pași în frunte din Văleni la Bârladu și un pământ și patru pași i-au dăruit și Cozmița, fiul lui Ianache.

<Pe verso-ul filei a doua>: † Zapis de schimbu o(t) Vălenii ot Tutova a lui Vasilache, ficior lui Gavril, cu Scânteești. / 7198 iun(ie) 16; No. 18 în condică.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 17, original, difolio, filigran, rupt puțin la îndoituri, lipit pe altă hârtie; ibidem, I / 73, nr. 17 (regest); ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 18 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 44, nr. 18 (rezumat).

EDIȚII: CDM, IV, p. 283, nr. 1252 (rezumat).

14. 1691 (7200) octombrie 25, Micleşti. *Ciocârlănița, cu feciorul ei Vlasie, dăruiesc lui Lupul Costache, mare medelnicer, moșia ce-o au între hotarul Văleni și al Docolinei, a patra parte din jumătate de loc, pentru binele ce le-a făcut acesta, scăpându-l pe Vlasie, care s-a făcut tâlhar și a jefuit pe țiganul Butucea.*

Adică eu, Ciocârlănița și cu ficiorul mieu Vlasii, scriem și mărturisim cu cestu adivărat zapis al nostru la mâna dumisali Lupului Costachi vel medelnicér, precum făcându ficiorul miu Vlasie tâlhușag di au mărsu și s-au făcut tâlhar și au jicuit pre un țigan anume pre Butucea, apoi prinzindu-li di fii la dânsul și fiindu-i la cap am căzut la dumn(ea)lui Lupul Costachi medilnicériul cel mari pentru gloaba dumisali di l-au (i)ertat dumn(ea)lui și l-au scos dintr-acea mari nevo(i)e. Dici făcându-ne dumn(ea)lui bini di ni-au scos dintr-aci(a) nevoi(e), noi încă am dat dumisali danie a noastră driaptă ocină și moșii ce avem din sus di Văléni și mai gios di Docolina întri hotarul Vălénilor și-ntra Docolini(i) în stâlpitura noastră, din giumătate di parte a patra parte, să-i hii dumisali ocină și moșie în véci dumisali și giupânésii dumisali și a cui să va alégi din sămânța dumisali, și pre acesta zapis să aibă dumn(ea)lui Lupul Costachi medelnicériul cel mari carile mai sus să scrie a-și faci și ispisoc domnescu. Și pre cându s-au făcut acestu zapis s-au tâmplat Ursul Papuc, și Darii hotnogul, și Nicodim călugărul di la măn(ă)stiri(a) lui de cin, și Petco, și Hilimon, ficiorul Ciocârlănții, fratele lui Vlasie, și pentru mai mari credința ni-am pus și dégeteli ca să să știe, și noi acești oameni carii ni-am tâmplat la facerea acestui zapis ni-am pus mai pre gios și noi pecețili și am iscălit.

Ѳ Миклиции, л(ѣ)т(о) ѯзс <7200 / 1691> окт(омвр҃їе) кє <25>.

Ciocârlăniți.

Vlasie.

https://biblioteca-digitala.ro

Ursul.
Petco răzeș.
Hilimon snă Cicârlan.
<ss> Ermunah Nicodim.

<Pe fila a doua>: 7200 octomvri(e) 25 / Actul de la Ciocârlănița cu ficiorul său Vlasie pintru partea lor ce vine între hotarul Vălenilor și între Docolina în stâlpitura lor; Dovadă că lui Belciug între Văleni și Dăncești.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapis din Vălin(i) / Ciocârlănița / 7200 oc(tom)v(rie) 25; ci-am dat hotarnica răzășil(o)r dă parte în Dăncești acest zapis mărturisăști că nu-i Belciug între Văleni și Dăncești, și Dăncești(i) au fost tot Văleni.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 18, original, difolio, rupt, lipit pe altă hârtie, sigiliu inelar în tuș; ibidem, I / 73, nr. 6 (regest); ibidem, I / 75 (mențiune); ibidem, I/152 (rezumat); ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 4, nr. 7. (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 40v.-41, nr.6 (rezumat).

EDIȚII: CDM, IV, p. 317, nr. 1415 (rezumat).

15. 1696 (7204) ianuarie 13. *Ștefan, fiul Angheluşoaei, fiica lui Ionaşco Baltag, vinde hatmanului Antiohie Jora a treia parte din Sârbi.*

7204 ghen(a)r 13. Zapis de la Ștefan, fecior Angheluşoaei, fata lui (Ionaşco Bal)[1]tag, c-au vândut hatmanului Antohi Jora driaptă (ocină și moșii)[1] lui a trie parte din sat din Sârbi, parte(a) maicii sale Angheluşoaei ci o are de la tatăl său Băltag.

ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 19 (rezumat); ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I /152, nr. 93 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 46v.-47, nr. 28 (rezumat).

[1] Rupt; completat după ANI, Manuscrise, 106, f. 46v., nr. 27 (rezumat).

16. 1700 (7209) septembrie 6, Iași. *Antioh Constantin Cantemir voievod poruncește lui Buta, vornic de poartă, și lui Apostol Talpeș, fost vornic, să meargă la Corlătești pe Horăiata și la Văleni pe Bârlad și împreună cu oameni buni, megieși și răzeși să aleagă și să stâlpească părțile de moșie, de cumpărătură și de danie ale lui Antiohie Jora, fost hatman, dinspre răzeși.*

† Ио Антиохъ Костантин воєвода вожїю) мил(о)ст(їю), г(ос)п(о)даръ Зимли Молдавскои. Scriem domniia mea la boerii noștri la Buta vornicul di poartă și la Apostol Talpeș ce-au fost vornic. Cătră aceasta facim știri, viind carte(a) domnii meli, iar voi să vă sculați(i) și-s(ă) mergiț(i) la Corlătiști de pe Horăiata și la Vălini de pe Bârlad și-ț(i) sta (…) oamen(i) bun(i) și megiiași și răziși din sus și din gios, și înpriun(ă) să căutați(i) și-s(ă) alegiț(i) și-s(ă) hotărâți ci ar hi părțili de moșie sau de cumpărătur(ă) sau de danii a cinstit și cridincios boerilui nostru a dumisali

https://biblioteca-digitala.ro

lui Antohie, ce-au fostu hatman, și de pe aiurile de pi undi va hi mai având, acil(ea) tot să-i aligiț(i) pe dris și zapis ci va arăta, și pe cum vi-ț(i) alige și vi-ț(i) hotărî să li și stâlpiț(i) ca să i s(e) știe părțili dumisali ale(a)să disp(r)e toți răzișii dumisali, și pe hotărâtur(ă) să faciț(i) și mărturie încredințat(ă) ca să i s(e) facă dumisali și dris domniscu. Aceasta scriem.

Ꙗ Ⅰ҃с, ѧ(ѣ)т(ѳ) ѯ҃зсѳ <7209 / 1700> съп(трмвр҃їє) ѕ <6>.

De are ave(a) cini a răspunde, să vie de faț(ă) și să-l(e) aduc(ă) și dresăli.

Ѣєл ѧѳг(ѳ)ф(є)т.

<Pe fila a doua>: 7209 sept(embrie) 6. Cartea de la domnul Antiohie Constantin pentru a se alege părțile de cumpărătură și de danie a lui Antonie hatmanul din Corlătești de pe Horieta și din Văleni de pe Bârlad și să le și stâlpească (grafie chirilică).

<Pe verso-ul filei a doua>: † Cartea de hotărât de Văléni și de alte siliște de Horăiata. / 7209 săpt(em)v(rie) 6 / No. 9 în condică.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 20, original, difolio, filigran, sigiliu mijlociu în chinovar; ibidem, I / 73, nr. 18 (regest); ibidem, I/152, rezumat; ANI, Manuscrise, 106, f. 44-44v., nr. 20 (rezumat).

EDIȚII: CDM, IV, p. 481, nr. 2194 (rezumat).

17. 1703 (7212) decembrie 25, Horăiata. *Gapie cu soția lui Armanca și cu feciorii lor Ion, Apostol, Sandul, Gligorașco și cu fiicele lor dăruiesc lui Antiohie Jora, mare logofăt, pentru mult bine ce le-a făcut scoțîndu-l de la o nevoie, moșia lor din satul Văleni și Stolniceni, pe apa Bârlad, partea Bumbăreștilor, din pădure, cu loc de pomet, livadă, câmp, cu vad de moară.*

† Adecă eu, Gapie și cu fămeia mea Armanca, și cu toți ficiorii miei, Ion, Apostol, și Sandul, și Gligorașco, și cu fiiceli noastre câte sintu, scriem (și) mărturisâm cu cest adevărat zapis al nostru, de nime siliț(i), nici asupriț(i), ce de a noastră bună voe dat-am și am dăruit a noastră dreaptă ocin(ă) și moșie ce avem la sat la Văleni și la Stolniceni, la apa Bârladului, dumisale Anteohie Joră v(e)l log(o)făt și giupânésii dumisali, și cuconilor dumisale, să hie de la noi driaptă și

https://biblioteca-digitala.ro

vecinică danie, însă câtă s-ar alege driaptă parte(a) mea din pădure, cu loc de pomăt și cu livad(ă), și din câmpu, și dintr-apă, cu vad de moar(ă), din tot locul, cu tot vinitul, ce s-ar alege partea mea din partea Bunbăreștilor, răzéșilor miei, și de iasta parte de apa Bârladului, și de iasta parte, ca să aibă dumnialui a o ținea și a stăpâni cu tot vinitul ei, frații sau răzéșii miei să n-aibă triab(ă), însă această danie dat-am dum(i)sale log(o)fătului pintru mult bine ce mi-au făcut de m-au scos dumnialui de la o nevoe, pintru aceia să n-aibă niime nici un amestec, iar din toț(i) frații miei sau răzéși de s-ar scula vr(e)u unul a strica a noastră driaptă danie, unii ca aceia să hie neertaț(i) de domnul I(isu)s H(risto)s și de pre(a)curata a lui maică Ficioar(a) Mariia, și de toț(i) svinții apostolic, și să hie supt blăstămul a 318 svinți părinți din sv(â)nta cetate Nichiia, lemnul, herul, piiatra, să-s(e) răs(i)p(e)ască și să-s(e) putrediască și să-s(e) ruginiască, iar trupul aceluia nici cum. Și când s-au făcut acest zapis s-au făcut denainte a mulți oameni buni și de folos, anum(e) preutul Gheorghie de Horăiata, și dumn(e)alui Talpeș vornicul de poartă, t(i)j de Horăiata, și dumnialui Pascal postelnicul ot tam, și dumn(e)alui Toader B(u)j(o)narul pârcălabul de Tutova, și Cozmița de Văléni, și Budacul de acolo, și Bostaca ot tam, și Ștefan Cornea de Horăiata curtian de cămar(ă) ot tam, și Ștefan Ulea și alții cari mai gios s-au iscălit. Pintru mai mar(e) credința ne-am pus dégetile să-s(e) cre(a)ză.

І Хоръната, л(ѣ)т(о) ѯзсвї <7212 / 1703> **дек(емврїє) кѣ** <25>.

† Gapie.

† Armanca (…)ias

Їз Тоад(ер) Б(ог)жоран.

Паскал пост(елник)л (?)

† Și eu pop(a) Miron ot Tomești m-am prilejit la daniia învoită și făr(ă) nici un supăr.

† Și eu pop(a) Ghiorghie m-am tâmplat la daanie.

† Sandul nipot lui Talpeș vornicul, martor.

† **Лѵпан.**

† Cozmița.

† Neculai Asorii, martor.

Bostaca.

Albul snă Minotici.

Pătrașco snă Dimitriț.

Păladii snă Ghețe.

<Pe fila a doua>: No. 26 / 7212 decem(vrie) 25 / Actul lui Gapie cu fimeia lui Armanca și cu toți fiii, prin carie dăruesc log(ofătului) Antonie Jora moșia lor din sat din Văleni și din Stolniceni și de iasta parte de Bârlad și de ceia parte cu pădure, pomăt și cu vad de moară din partea Bumbărețeșor răzeșilor lui.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7212 dec(em)v(rie) 25 / Văleni și Stolniceni și dincoaci și dincolo di apa Bârladului zici c-au dat parte(a) lui, și nici în Sârbi, nici în Dăncești că sânt Văleni, nu dă hotarnica răzășilor parte; No. 20 în condică / † Zapis de Văléni și Stolniceni de la Gapie cap., răz. / ot Fălciiu.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 21, original, difolio, filigran, corecuri în text, rupt la îndoituri, lipit; ibidem, I / 73, nr. 19 (regest); ibidem, I/152,

https://biblioteca-digitala.ro

nr. 26 (rezumat); ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 20 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 44-45v., nr. 20 (rezumat).

EDIȚII: CDM, V, p. 67, nr. 269 (rezumat).

18. 1705 (7214) noiembrie 19, Bârlad. *Alecsandru Ionuc Frunteș, feciorul Trufanii din Văleni dă lui Antiohie Jora mare logofăt partea sa de moșie din Văleni.*

Adec(ă) eu, Alecsandru, ficiorul Trufanii Ionuc Frunteș de Văléni, scriu și mărturisescu cu adevărat zapisul mieu la mâ(na) dumiisali Antiohie Jora mareli logofăt, precum am dat ș-am dăruit dumisali dreaptă ocin(ă) și moșie partea mea ot Văleni ce am de la moșu-meu Frunteș ce să va alégi, am dat dumiisali ca se-i fie dumiisali dreaptă ocin(ă) și moșie în véci, și cuconilor dumisali și a toat(ă) sămințiia ce va alégi D(u)mn(e)zău din sămânța dumiisali. Și la această danie s-au tâmplat mulți oamini buni megiiași, anume Simion Nohit de Idrici, și Gavril Siva de Bârlad, și Ilie Pandazi de Bârlad, pintru bun(ă) credința me-am pus degetul și acești oameni buni ce scriu mai sus să-s(e) știe.

Ѯ Бър(лад), л(ѣ)т(о) ѯ҃зсаї <7214 / 1705> ноем(врїе) ѳ҃ї <19>.
† Alicsandru Ionuc Frunteș.
† Gavri(l) Siva.
Simion Nohit.
Ilie Pandazi.
Павъл Бѫж(ран) б(и)в сѫлцєр искал.
David Cârjă.
Аз мног грєшнии Михаю дѣакон писал запис.

<Pe fila a doua>: 7214 noemv(rie) 19 / Actul lui Alicsandru, ficiorul Trufanii Ionuc Fruntești de Văleni, prin care dănuește log(ofătului) Antonie Jora partea lui din Văleni ce are de pe moșul său Frunteș.

<Pe verso-ul filei a doua>: † Zapis de la Alicsandru Frunteș de Văleni ot Fălciu dân(d) danii el și ceilanți frați a lui, iar mai dau parte(a) lor. / 7214 noe(m)v(rie) 19; No. 21 / în condică / în tesadon.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 22, original, difolio, filigran; ibidem, I / 73, nr. 20 (regest); ibidem, I/152, nr. 23 (rezumat); ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 21 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 45, nr. 21 (rezumat).

EDIȚII: CDM, V, p. 128, nr. 495 (rezumat).

19. 1706 (7214) iulie 8, Bârlad. *Dabija Scărlet mare paharnic dă cumnatei sale Aniţa, jupâneasa răposatului Ştefan Scărlet, fost mare armaş, partea lui din Văleni, pe apa Bârladului, ţinutul Fălciu şi primeşte siliştile Călineşti şi Beşicani de la Gura Băncii, acelaşi ţinut.*

https://biblioteca-digitala.ro

† Adic(ă) eu Dabij(a) Scărlet vel păharnic facem știre cu această scrisoari a noastră la mâna dumisali cumnatii Aniței, giupânias(a) dumisali răpăosatului Ștefan Scărlet, ce-au fostu armaș mari, precum noi de a noastră bun(ă) voe ni-am învoit cu dumneaei cumnata armășoaia și i-am dat partia mia toat(ă) de la Văléni ce iaste pe apa Bârladului, în ținutul Fălciiului, și dumneaei mi-au dat mie la Gura Băncii, iarăș(i) ci iaste la ținutul Fălciiului, anum(e) siliștia Călinéștilor și din siliștia Beșicanilor. Și când s-au făcut aceasta tocmală și așezari s-au prilejit mulți boiari mari și mici, și alți oamini buni, și pintru credința am iscălit.

Ѕ Бърлад, л(ѣ)т(о) ҂зсдї <7214 / 1706> **иѕл(їе) и** <8>.
Дабиж(а) Скърлєт вел пъх(арник), искал.
Величко армаш.
Єнаки армаш.
(...), **искал.**
Павъл Бѕж(оран) б(и)в сѕлцар, искал, мартѕрѕ.
Из То(а)д(є)р Бѕж(оранѕ) вор(ник), искал мартѕр.
(...).

<Pe fila a doua>: N° 23, Sinetul / 7214 iulie 8 / Actul lui Dabija Scărlet vel paharnic pentru toată partea sa din Văleni ci au dat-o cumnată-sa Anița în schimb, soția armașul(u)i Scărlet.

<Pe verso-ul filei a doua>: Zapis vălet (...) a lui Dabija Scărlet vel pah(arnic) pentru toată parte(a) sa din Vălen(i) c-au dat-o cumnată-sa Anița cu schimb / 7214 iuli(e) 8. / No. 7 în condică.

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 23, original, difolio, filigran, document lipit pe altă hârtie; ibidem, I / 73, nr. 7 (regestru); ibidem, I/152, nr. 7 (rezumat); ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 4, nr. 8 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 41, nr. 7 (rezumat).

EDIȚII: *CDM*, V, p. 146, nr. 564 (rezumat).

20. 1706 (7214) iulie 8, Bârlad. *Anița, jupâneasa răposatului Ștefan Scărlet, fost armaș mare, cu copiii ei, Ioniță comisul, Enache medelnicerul și cu Bejan, dau zestre ginerelui ei, Radu paharnicul, jumătate din partea lor din satul Văleni și jumătate luat în schimb de la cumnatul Dabija paharnicul.*

† Adecă eu, Anița, giupânias(ă) răpăosatului Ștefan Scărlet, ce-au fostu armaș mari, și cu fii mei cu Ioniț(ă) comisul, și cu Enachi medelnicériul, și cu Bejan, scriem și mărturisim cu cestu adevărat zapis al nostru la mâna dumisali ginerelui Radului păharnicului, precum i-am dat zăstre satul Vălénii, cari i-am dat și partea noastră și gium(ă)tate de sat, iarăș(i) ce-am făcut schimbu, cu dumnialui cumnatul Dabij(a) păharnicul, di i-am dat gium(ă)tate de sat de la Banca, și dumnialui mi-au dat la Văléni gium(ă)tate de sat. Dici eu i-am dat ginerelui și partia mea acéia ce-am luat de la cumnatul Dabij(a), cari i s-au dat locul tot, ce să aibă a-ș(i) tine moșiia din hotar în hotar pe unde a arăta hotarul cumnatul Dabij(a) păharnicul, și i-am dat și zapisăli Vălénilor și zapisul de schimbu ce iaste de la

https://biblioteca-digitala.ro

dumnialui cumnatul Dabij(a), ce să fie dumisali diriaptă ocin(ă) și moșie în véci neclătită, și giupâniasăi sali, și cuconilor. Și acésta zapis s-au făcut denaintea a mulți boiari și alți oamini de țar(ă) cari s-au iscălit mai gios, și noi încă pintru mai mari credința am pus pecéte și iscăliturile să-s(e) știe.

Ѵ Бырлад, л(ѣ)т(о) ѯзсдї <7214 / 1706> **юл(їе) и** <8>.

Anița armășo(a)e.

Дабиж Скърлєт вєл пъх(арник).

Великѡ армаш.

(...)

Павъл Бѵж(оранѣл) б(и)в сѵлг(є)р мартѵр, искал.

Йз Тод(є)р Бѵ(жоранѣл) вор. искал, мартѵр.

Єнаки армаș.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7214 iuli(e) 8 / N. 8 / În condica arăta(…) / Anița, giupâniasa armașul(u)i Ștefan Scărlet, au dat zăstri giniril(u)i său Radului pah(a)r(ni)c satul Vălenii, adică parte(a) Aniții, cum și giumătate de sat ci-au luat-o cu schimbu de la Dabija vel pah(arnic).

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 24, original, difolio, document lipit pe altă hârtie; ibidem, I / 73, nr. 8 (regestru); ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 4, nr. 9 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 41, nr. 8 (rezumat).

EDIȚII: *CDM*, V, p. 146, nr. 565 (rezumat).

21. 1708 (7216) aprilie 30, Corlătești. *Chiriana cu sora sa Mărica, fetele lui Frunteș, ajungând la mare lipsă și datorii, vând lui Antiohie Jora mare logofăt moșia lor din Văleni, cu 150 de lei.*

Adică eu, Chiriana cu soru-mea Mărica, fétili lui Fruntiș, scriem și mărturisim cu acistu adivărat zapis al nostru, di nimi siliti, nici asuprite, ce de a noastră driaptă bună voe, am vândut a noastră driaptă ocin(ă) și moșii din Văléni, dum(i)sali lui Antiohi Jora vel log(o)f(ă)t, cari parte de ocină și di moșie ni iasti noaă di la moșii noștri Costin Bunbari și di la tatul nostru carili să pominiști mai sus, ci noi agiungându la mari lipsă și dato(a)rili, neavându di altă di ce ne apuca, ni-am întrebat toati săminții noastri ca-s(ă) cumpiri această ocin(ă) și moșie, și niimi dintru a noastri săminții nu s-au aflat să ne o plătiască, ci căzindu cu rugăminti la dumn(ea)lui Antioh Jora vil log(o)f(ă)t, m(i)lostivitu-s-au dumn(ea)lui di au cumpărat-o di ni-au scos din greu și di la mare datorii torcești, carii ni-au dat dumn(ea)lui plat(ă) pi tocmala noastră 150 lei. Dici să-i fii dum(i)sali și giupânésii dum(i)sali dri(a)ptă ocin(ă) și moșie, dum(i)lorsali și cuconilor, și nepoților, și strinepoților, și cu-i ar alégi m(i)l(o)stivul Dumn(e)zău dintru a dum(i)sali săminții, să le fie driaptă ocin(ă) și moșie neclătiti și nerușiit în vici. Și la această tocmală și vânzari s-au tâmplat preuți și mulți oamini buni carii s-au iscălit și s-au pus mai gios piciții, și noi pintru mai mari credința ni-am pus dégitili ca să fie di bun(ă) credință.

Ѵ Корлътєщи, л(ѣ)т(о) ѯзсѳї <7216 / 1708> **ап(рилїе) л** <30> **днъ.**

https://biblioteca-digitala.ro

Chiriana.
Mărica.
Eu Ursul Murgulét am scris, martur.

<Pe prima filă>: 7216 april(ie) 30 / Actul de la Chireana cu soru-a Mărica, fetile lui Frunteș, prin care vând lui Antonie Jora moșia lor din Văleni, ce au de pe moșul lor Costachi Bumbariul și de pe tatăl lor.

<Pe verso-ul filei a doua>: N. 22 / În condică; Zapis de Văléni de la Chiriiana și soru-sa Mărica, fételi lui Frunteș; 7216 apr(ilie) 30 / Și acestu zapis să cadi să tragă din Dăncești și din Sârghi, ~~fiind toată moșie a lui Frunteș~~. / No. 22 în condică.

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 25, original, difolio, filigran, rupt puțin la îndoituri, lipit; ibidem, I / 73, nr. 21 (regestru); ibidem, I/152, nr. 28; ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 22 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 45, nr. 22 (rezumat).

EDIȚII: *CDM*, V, p. 197, nr. 742 (rezumat).

22. 1708 (7217) septembrie 16, Iași. *Radu fost paharnic cu soția sa Maria fac schimb de moșie cu Lupul Costache mare vornic de Țara de Jos dându-i satul Văleni din ținutul Fălciu, zestre de la mama lor Anița, jupâneasa lui Scărlet fost mare armaș și primind de la acesta niște părți de ocină din satul Olteneşti, rămase de la Gavril Costache vornicul și o parte de moșie de la Popești, lângă Agărăci, ținutul Fălciu, pe Lohan, care a fost a nepotului său, Gavril, fost sulger, precum și 160 de lei bătuți, bani gata.*

† Adecă eu, Radul ce-au fost păh(arnic), și cu soțul mieu Mariia, scriem și mărturisim cu acéstu adevărat zapis al nostru, précum să-s(e) știe că de nimé siliți, nici asupriți, ce de a noastră bun(ă) voia, am făcut schimbu cu niști moșii, cu dumnealui Lupul Costachi vel vornic de Ț(a)ra de Gios. Noi i-am dat dumisali un sat întreg, anumé Vălénii, cu tot vinitul și cu tot hotarul, carili easte la ținutul Fălciiului, cari acestu ne easte de zestre de la maica noastră și soacră, Anița, giupânias(a) lui Scărletu, ce-au fostu armaș mari, iar d(u)mnealui Lupul Costachi vel vornic ni-au dat schimbu pentru schimbu niște părți de ocină din sat din Olteneşti, ce să vor alege părțili pré zapise ce ni-au dat dumnealui, cari și dumisali i-au rămas acéste părți de moșiie de la părintele dumisali Gavril Costachi vornicul, și ni-au mai dat și altă parte de moșiie de la Popești de lângă Agărâci, tot de la ținutul Fălciiului, de pe Lohan, care această parte de la Popești au fostu a nepotu-său a lui Gavril biv vel sulgear, și s-au apucat dumne(a)lui Lupul vornicul că-i va face plată nepotu-său lui Gavril sulgériul. Deci și peste aciasté părți de moșiie ni-au mai dat d(u)mnea(lui) adaos o sută și șes(e)ăci de lei bătuți bani gata, pentru căci s-au socotiti că noi i-am dat dumisal(e) sat întreg și de bun(ă) voia noastră am priimit această tocmal(ă) și ni-am făcut zapis unul la altuia ca să-i fie dumisal(e) de la noi driaptă ocină și moșiie, și giupânesăi dumisal(e) și cuconilor dumisali în veaci neclătită, și ni-am dat cineș și zapisăl(e) moșiilor unul altuia, și ca să aibă

https://biblioteca-digitala.ro

dumnealui a-ş(i) face şi ispisoc domnescu di-ntăritur(ă) de pré acestu adevărat zapis al nostru, căci ni-au făcut plată deplin denainte(a) dumilorsali boiarilor célor mari şi a mici, care pentru mai maré credinţa cu toţi mai gios s-au iscălit, şi noi încă am iscălit (…). Şi eu Axintie uricar am scris да знамт сѧ.

Ѱ Їѵс, л(ѣ)т(о) ѯзсзї <7217 / 1709> сеп(тємврїє) ѕї <16>.

Из Радѵ б(и)в пъх(арник), искал.

† Мариа.

…

Дѵмитрашко Раковиц хатм(ан).

Из Дабиж(а) Скърлет бив вел пъх(арник).

Из Дѵмитрашко Кѵз(а) бив вил спът(а)р.

Дѣдиѵл вел спът(ар).

….

…

Из Бикол вел шетрар, искал.

Сандѵл Крѵпенски мед(елни)чеарѵл.

Васили Балш бив фтори лог(о)фът.

<Pe fila a doua>: 7217 septemvri(e) 16 / Actul di la paha(r)nicul Radu şi cu soţul său Maria prin care faci schimb cu vornic(ul) Lupu Costache un sat întreg, anumi Vălenii cu tot hotarul, la ţinutul Fălciului.

ANI, Fond Eforia Şcoalelor Moldova, I / 30, original, difolio, filigran, lipit documentul pe altă hârtie; ibidem, I / 73, nr. 9 (regest); ibidem, I/152, nr. 22 (menţiune); ANI, Colecţia Documente, 611/53, f. 4, nr. 10 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 41-41v., nr. 9 (rezumat);

EDIŢII: *CDM*, V, p. 213-214, nr. 800 (rezumat).

23. 1709 (7217) septembrie 17. *Mihail Racoviţă voievod întăreşte uric lui Lupul Costachi, mare vornic de Ţara de Jos, stăpânirea peste satul Văleni, din ţinutul Fălciu, pe care l-a luat de la Radul, fost al doilea paharnic, în schimbul unor părţi de ocină din satul Olteneşti, o parte din Popeşti, de la Agărăci, pe Lohan, dându-i şi 160 de lei bani gata bătuţi în spătărie.*

† Ио Михаи Раковицъ воєвода в(о)ж(їю) м(и)л(о)ст(ї)ю, г(ос)п(о)даръ Земли Молдавскои. Adec(ă) au vinit înainte(a) noastră şi denainte(a) a tuturor alor n(o)ştri moldoveneşti boiari a mari şi a mici, boiarinul nostru Radul biv ftori păh(arnic), de nimé silit, nici asuprit, ce de a lui bun(ă) voia, şi au făcut schimbu cu nişti moşii cu cinstit şi credincios boiarinul nostru d(u)mnealui Lupul Costachi vel dvornic Nijnei Zemli. Deci Radul păh(arnic) au dat dumisali Lupului vel vornic a sa driaptă ocină şi moşiie un sat întreg, anumi Vălénii cu tot vinitul şi cu tot hotarul ce iaste la ţinutul Fălciiului, caré i-au fostu de zestre de la soacră-sa Aniţa, giupânias(a) lui Scărlet ce-au fostu armaş mari, iar boiarinul nostru cinstit şi credincios dumnealui Lupul Costachi vornicul i-au dat Radului păh(arnic) şi giupânesii lui

https://biblioteca-digitala.ro

Marii, fata lui Scărlet armașul, schimbu pentru schimbu, niști părți de ocină a dumisali din sat din Olteneşti, ce să vor alégé părțili pré zapisé ce i-au dat la mâna Radului păh(arnic), și i-au mai dat și altă parté de moșiie de la Popești de lângă Agărăci, tot de la ținutul Fălciiului, de pe Lohan, care această parte de la Popești a nepotu-său a lui Gavril Costachi biv vel sul(ger), și s-au apucat d(u)mnealui Lupul vornicul că-i va face plată nepotu-său lui lui Gavril sul(ger). Deci și peste acéste părți de moșiie au mai dat d(u)mn(ea)lui adaos 160 lei bătuți bani gata denainte(a) noastră și denainte(a) boiarilor noștri în spătărie în mânuli Radului păh(arnic), pentru căci s-au socotit că el au dat sat întreg précum văzum și zapis de mărturiie cu iscălituri a boiari mari și a mici. Pentru acéia și domniia mea dacă am văzut de a lor bun(ă) voia tocmal(ă), și schimbaré, și plat(ă) deplin, iar domniia mea încă am dat și am întărit boiarinului nostru care s-au numit mai sus, dumne(a)lui Lupul Costachi vel vornic pre acél sat, anumi Vălénii, de la ținutul Fălciiului, sat întreg, ca să-i fie și de la domniia mea driaptă ocină și moșiie, și schimbari, și cumpărătur(ă), și uric, și întăritur(ă), cu tot vinitul stătător în véci.

Ѵ Ѩс, л(ѣ)т(о) ѯзсзї <7217 / 1709> **сеп(тємвріє) зї** <17>, **ѳтораг(ѡ) г(ос)п(о)дства.**

Ио Михаи Раковицъ воивода.

† Ѧзинтє Ѵрикар.

<Pe fila a doua>: 7217 sept(embrie) 17 / Hrisovul la domnul Mihail Racoviț(ă) întăritor schimbului pi sat(ul) Văleni întreg dat dumisale vornic(ului) Lupu Costache.

<Pe verso-ul filei a doua>: Hrisov a domnului Mihaiu vod(ă) pentru schimbul ci-au făcut Lup(ul) vor(ni)c cu Radul păh(arnic) pentru Văleni. / 7217 săpt(em)v(rie) 17 / N. 10 în condică;

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 31, original, difolio, lipit pe altă hârtie, invocația simbolică stilizată și intitulația în chinovar, sigiliu inelar octogonal în chinovar; ibidem, I / 73, nr. 10 (regest); ibidem, I/98 (rezumat); ibidem, I/152, nr. 22 (mențione) ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 4, nr. 11 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f.41v.-42, nr. 10 (rezumat).

EDIȚII: *CDM*, V, p. 214, nr. 801 (rezumat).

https://biblioteca-digitala.ro

24. 1708 (7217) decembrie 8. *Petco, feciorul lui Toader Zavul, cu sora sa Avrămia, vând lui Lupu Costachi, mare vornic, partea lor de moşie din Văleni, la un loc cu partea lui Ciocârlan, pe care o ţine tot Lupul.*

† Adecă eu, Petco, ficiorul lui Toader Zavului, şi cu soru-me(a) Avrămie, făcut-am acistu zapis al nostru, la mâna dum(i)sali Lupului Costachi vel vornic, precum noi de nime siliţi, nici asupriţi, ce de a noastră bună voe i-am vândut a noastră driaptă ocină şi moşie, parte(a) noastră din Văleni, câtu să va alegi ca-s(ă) fie driaptă ocin(ă) şi moşie dum(i)sali, şi giupân(es)ii dum(i)sali, şi cuconilor dum(i)sali, şi sămiņţii dum(i)sali în veci, care această parte esti dintr-un cu Ciocârlan, care partea lui Ciocârlan o ţine iar dumne(a)lui Lupul vel vornic. Şi acestu zapis s-au făcut denainti(a) dum(i)sali lui Costantin Zbieri 2 log(o)f(ă)t, şi dumne(a)lui Vas(i)lii Balş biv 2 log(o)f(ă)t, şi dumne(a)lui Ghiorghiţ(ă) comisul, şi dumne(a)lui Ion Mirescu, şi pentru credinţa au iscălit aceşti bo(i)eri carii mai sus snătu[1] pominiţi, şi noi ni-am pus degitili ca-s(ă) fie de mare credinţă.

Л(ѣ)т(о) ѯзсзї <7217 / 1708> **дик(емвріе) и** <8>.

Petco.

Avrămie.

Аз Костантин Збиер в <2> **лог(о)г(ъ)т.**

Василе Балш бив ѳтори лог(о)г(ъ)т.

Георгиє Фрътица, искал.

Георге Моцок мартѵр.

Ион Мъръскѵл.

<Pe verso-ul filei a doua>: N. 12 / Petcu, ficior lui Toad(e)r Zavuluiu, vinde vor(ni)c(u)lui parte(a) ci au la un loc cu Ciocârlan; N. 12 / 7217 dec(em)v(rie) 8 / Acestui zapis nu i-au scos răzăşii nimică când ş(i)-au hotărât ii sânguri.

ANI, Fond Eforia Şcoalelor Moldova, I / 26, original, difolio, filigran, lipit pe altă hârtie tergală; ibidem, I / 73, nr. 11 (regestru); ibidem, I / 75 (menţiune); ibiddem, I/152, nr. 11 (rezumat); ANI, Colecţia Documente, 611/53, f. 4, nr. 12 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f.42, nr. 11 (rezumat).

EDIŢII: *CDM*, V, p. 219, nr. 820 (rezumat).

---

[1] sântu.

25. 1709 (7217) iunie 30. *Mihai Racoviţă voievod judecă pricina dintre Antiohie Jora, mare logofăt şi Lupu Costachi, mare vornic, pentru o parte de moşie din satul Văleni, zisă Stolniceni, ţinutul Fălciu, cumpărată de Lupul de la Radul paharnicul, iar acesta a avut-o zestre de la socrul său Scărlet, fost mare armaş, şi fratele său Dabija, fost mare paharnic, precum şi pentru pricina pentru o parte de ocină numită Hiţoci.*

https://biblioteca-digitala.ro

† Ио Михаи Раковиц(ъ) в(оѥ)[1]вода в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)даръ Земли Молдавскои. Facem ştire cu această carté a domnii méle précum s-au pârât de faţă înnainte(a) do(mn)[1]ii méle şi a tot sfatul nostru cinstiţ(i) şi credincioş(i) boiarii noştri dumnealor Antiohie Jora marele log(o)f(ă)t şi cu Lupul Costachi vel vornic pentru o parte de ocină şi moşie ce-au cumpărat dumnealui Lupul vornicul în sat în Văleani cé le zic Stolnicenii, carii sintu la ţinutul Fălciiului, şi acea parte de ocină au cumpărat-o dumnealui Lupul vornicul de la Radul păharnicul, iară Radului fostu-i-au de zestre de la socru-său Ştefan Scărlet, ce-au fostu armaş mare şi de la fratele său Dabijă, ce-au fostu păharnic mare, de car(e) jelui Antiohie Jora vel log(o)fătu, că nu încapi Lupul vornicul să cumpere acolo pentru căci dumnealui Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t iaste acolo moşinaş véchiu, precum s-au adeverit din drese ce-au arătat că-i de triizăci de ani dumnealui Antiohie Jora vel logof(ă)tu, care de la unii aré de danie şi de la alţi răzăşi cumpărături de la acei moşinăşi bătrâni ce-s de loc de acolo, iar Lupul vornicul alti părţi sau amestecături n-au avut acolo, făr(ă) că-i numai o parté ce zisă Lupul vornicul că are danie de la C(io)ârlăniţa şi altă parte iar danie de la (Petcu)[2].

Deci domnie mea luându-le sama de amănuntul am aflat că nişte părţi puţini şi să mai poată a cumpăra dumnealui Lupul vornicul sau a stăpâni acolia nu i să cuvini a încăpe(a), căci dumnealui Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t s-au aflat acole într-acil hotar cum iaste véchiu moşinaş şi cumpărător, cé văzind şi dumnealui Lupul vornicul că acéli părţi sântu puţini şi cunoscându-ş(i) dumnealui singur giudecata că nu poate să încapă acolia să mai cumperi, singur dumnealui s-au lăsat şi cu dumnealui Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t s-au tocmit denainti(a) domnii méle şi s-au aşezat şi i-au întorsu dumnealui Jora vel log(o)f(ă)t câţ(i) bani au fost dat Lupul vornicul Radului păharnicul şi s-au dat rămas dumnealui Lupul vornicul (î)[1]n toati părţili acéle, şi dumnealui încă-ş(i) singur s-au lipsit şi de acmu-nainte să nu să mai amestice Lupul vornicul nici într-un fél, nici să-s(e) mai (ispi)[1]tiască a mai intra cel (hota)[1]r, nici (...)[1] cumpărături, nici cu un fel de socotială.

Aşijdirili mai avură dumnealor p(â)[1]ră pentru o parte de ocină cari să chiamă Hiţocii, care într-acel hotar sint trei bătrâni şi dintr-acei 3 bătrâni doi bătrâni sintu a dum(i)sale Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t şi (î)ntr-acei 2 bătrâni cuprind 190 de pământur(i) cari au fostu hotărât răpăosatul Velicico Costin vel vornic în zililé răpăosatului Costantin vod(ă) bătrânul, iar un bătrân au rămas să fie răzăşăsc, cari sint 95 de pământur(i).

Deci sculându-s(e) un om, anumi Gligori Bolea şi făcându-să răzăş cu o parti di ocină care au fost dat-o lui Ion Buj(o)ranul, iar Ion au fost-o vândut dum(i)sali Lupului vornicul, cé nici acolo n-au avut triab(ă) dumnealui Lupul vornicul să cumperi, fiind satul 2 părţi cuprinse de dumnealui Antiohie log(o)f(ă)tul încă din zililé Ducăi vod(ă) celui bătrân, şi nedându-i ştiri dumnealui Lupul vornicul când au cumpărat după cum iasti adetul moşii a întreba pe toţ(i) răzéşii, şi-ncă dédiră sam(ă) toţi acésti răzăşi Nohiteştii, la divanul domnii méle, cum acel om nu iasti moşinian, nici au avut nicio triab(ă) la darea moşii. Pentru acéia dară iarăş li-am ales giudecata, măcară de ar fi avut şi moşie acel om ce-au dat lui Ion Buj(o)ranul, încă nu poaté să încap(ă) dumnealui Lupul vornicul, fiindu Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t mai véchiu cu 2 părţi alése cumpărător acolo, după cum îi arată drésăli dum(i)sale log(o)fătului. Şi iarăş l-am datu rămas pe dumnealui Lupul

https://biblioteca-digitala.ro

vornicul ca să nu mai aibă triab(ă) nici la uneli, iar dumnealui log(o)fătul Antiohie să aibă a-ș(i) stăpâni toati părțile acelea, cu tot vinitul lor, iară pentru gium(ă)tati de vad de moară ce iasti la Hițoci, înpreună cu Cojărâi, aceia s-au socotit și între dumnealor s-au tocmit câte părți de moșii au avut dumnealui Lupul vornicul acolo, dar și luate în Văleani, și niște părți ce-au fostu dat Radului păharnicului cu chip de schimbu făr(ă) banii ce-au mai dat ca să încap(ă) în Văleani. De aceia încă să nu mai aibă a mai céri moșii, căci dumnealui Antiohie Jora vel log(o)f(ă)tu i-au întorsu toț(i) banii deplin ce au dat pe moșii și au lăsat și dumnealui acea gium(ă)tati di vad a Chițocilor cu p(o)l di vad de Cojări.

Pentru aceia văzând domnie mea că rămâni dumnealui Lupul vornicul din toată lége(a) țării, iară dumnealui Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t să aibă a-ș(i) stăpâni acesté părți neclătiti și nerușiiti nici odănoar(ă) în veci. Aceasta scriem.

Ѵ Ѩс, л(ѣ)т(о) ҂зсзї <7217 / 1709> **юн(їе) л** <30> **дни.**

Ио Михаи Раковиц(ъ) воєвод.

Vas(i)lii Popa diiac, iscal.

<Pe fila a doua>: ~~No. 29~~ / 7217 / 1709 iunie 30 / Hrisovul de la domnul Mihai Racoviță prin care să dă dreptate log(ofătului) Antonie Jora să răscumpere de la vornicul Lupu Costachi părțile de Văleni ce li țin și Stolnicenii în ținutul Fălciului, pre care vorn(icul) Lupul le avea de la Radul pahar(nic), iară acesta le ave(a) de la socrul său Stefanu Scărlet armașul mare și de la fratele lui Dabija pa(ha)rnicul, precum și danie de la Ci(o)cârlănița și de la Petcu. Asămine(a) să dă dreptate log(ofătului) Jora ca pe lângă doi bătrâni de 190 pământuri ce are în moșia Jisocii se răscumpere și pe un al triile(a) de la vornicul Lupul de 95 pământuri lăsând logofătul Jora vornicului Costachi giumătate de vad a Hițocilor cu giumătate vad de Cojăr(i).

† <Pe verso-ul filei a doua>: Ispisoc / No. 13; Carte g(ospo)d pentru părțile din Văleni și din Hițoci ot Tutova. / 7217 / 1709 iuni(e) 30 / No. 12 / În condică.

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 29, original, difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipit, semnătura domnului a fost presărată cu nisip auriu, sigiliu mic timbrat în ceară roșie; ibidem, I / 73, nr. 22 (copie prescurtată); ibide, I / 146, nr. 10 (rezumat, are luna iulie); ibidem, I / 147, nr. 2 (rezumat); ibidem, I/152, nr. 29 (rezumat); ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 4, nr. 13 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 42-43, nr. 12 (rezumat).

EDIȚII: *CDM*, V, p. 233-234, nr. 873 (rezumat).

---

[1] Rupt.

[2] Spațiu gol; completat după ANI, Manuscrise, 106, f.42, nr. 12 (rezumat).

26. 1713 (7221) mai 20, Iași. *Gligorie și Ursul Bumbar, feciorii Trofanii, fata lui Dumitrașco Frunteș, dăruiesc lui Antiohie Jora logofătul, partea mamei lor de moșie din Văleni, de pe amândouă părțile apei Bârladului.*

https://biblioteca-digitala.ro

† Adecă eu, Gligorie Bumbar și eu Ursul, frate lui Gligorie, ficiorii Trofanii, fetii lui Dumitrașco Frunteș, ce-au fostu de Văleni, scriem și mărturisâmu cu acestu adevăratu zapis al nostru la cinstit(ă) mâna dumisali Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t, precum noi de nime siliț(i), nici asupriț(i), ce de a noastră bună voi, am dat și am dăruit a noastră driaptă ocină și moșie câtă să va alegi parte(a) mâne-noastră a Trofanii, fata lui Dumitrașco Frunteș, câtă să va alegi din câmpu, și din țarină, și din fânață, și din pădure, și din vadu de moar(ă), și din paragină de vie, și din tot locul, cu tot vinitul, ce să va alegi parte(a) moșu-nostru lui Dumitrașco Frunteș de Văleni, noi această moșie ce este în Văleni de treci piste apa Bârladului de amândoauă părțili, această parte de moșie o am dat danie dumisali și giupânesăi dumisali, și cuconilor dumilorsali, și nepoților, strănepoților dumilorsalé, ca să le fie moșie în veci neclătit, și pre zapisul nostru să aibă dumn(e)alor a-și faci și ispisoc domniscu ca să-i fie moșie în veci. Și la această danie a noastră a noastră s-au tâmplat mulți oameni buni, bo(i)eri mari și mici, și alți oameni de țară, carii mai gios să vor iscăli, căci de s-ar mai scorni cineș dintru feciorii n(o)ștri sau din sămințe noastră, unii ca aceia să aibă a petreci care rușini ar hi mai rea, și pentru să să criază ni-am pus și degitile neștiindu carte ca să fie de mari credință la mâna dumilorsali.

Ѵ Ѩс, л(ѣ)т(о) ѯзскѧ <7221 / 1713> маи к <20>.
† Gligori Bumbar.
Ursul brat lui Gligor(i), ficiori Trofanii.
Паскал сън Грєк(ѳ) бив пит(а)р, мартѵр.
Аз Манол(а)ки ворнєк, мартор.
† Бежан Хѵдичи ворник глотнии, мартор.
† Вас(и)лии Рожниц мартор.
Ионицъ ворникѵл, мартѵр.

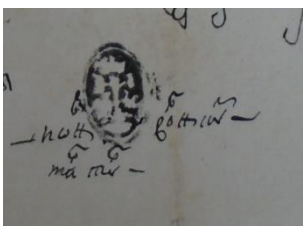

<Pe fila a doua>: 7221 maiu 20 / Actul lui Grigori Bumbariul și Ursul, fratele lui, ficiorii Trofanii, fata lui Dimitrachi Frunteș, prin care dănuescu logof(ătului) Jora partea moșului lor Dimitrachi Frunteș de Văleni ci trece peste apa Bârladului de amândouă părțile.

† <Pe verso-ul filei a doua>: Zapisul lui Gligori Bumbar pe parti(a) maică-sa di la Văleni; 7221 mai 20 / În Dăncești îi dau parte, iar în Sârghi precum scrie zapisul nu-i dau. / No. 23, în condică.

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 32, original, difolio, filigran, un sigiliu inelar oval în tuș; ibidem, I / 73, nr. 23 (regest); ibidem, I/152, nr. 30

https://biblioteca-digitala.ro

(rezumat); ANI, Colecția Documente, 611/53, nr. 24 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 45-45v., nr. 23 (rezumat).

EDIȚII: *CDM*, V, p. 315, nr. 1166 (rezumat).

27. 1722 (7230) mai 20. *Ion Cârje și sora sa Lupa dăruiesc vel medelnicerului Neculai Jora partea lor din Vilțoteşti (Viltoteşti) ce se hotărăşte cu moşia Văleni.*

† Adec(ă) eu, Ion Cârje și cu soru-mea Lupa, făcut-am acestu adevărat zapis al meu, la mâna dumisali giupânului Neculaiu Jora biv vel medelnicer, ca să-s(e) știie că de nime siliți nici asupriți și de a no(a)stră bun(ă) voia, am dat și am dăruit to(a)tă parte(a) no(a)stră din sat din Vilțotești, ce esti în ținutul Fălciiul(u)i, carile să întâlnești cu hotarul dumisali de la Văleni. Deci noi am dat dumisali cu tot locul și cu tot vinitul, din cânp, și din păduri, cu pomeți, cu loc de prisacă, cu to(a)tă parte(a) tătâne-meu, lui David Cârje. Deci și de la noi să fiie dre(a)ptă danie dumisali și cuconilor dumisali în veci, și noi pentru credința ne-(a)m pus și degiteli.

† Бъ лєт ѯ҃зсл маи к҃ <20>.

† Ion Cârjă.

Lupa, sora lui Ion.

Și eu preutul Gavril am scris cu zisa lui Ion Cârje.

Neculaiu Berescul.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7230 mai 20 / Zapis de la Ion Cârje pe toat(ă) parte(a) lor de la Vilțotești.

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 33, original, difolio; ibidem, I / 73, nr. 40; ANI, Manuscrise, 106, f. 46-46v., nr. 25 (rezumat).

28. 1732 (7240) februarie 8. *Mitropolitul Nechifor şi boierii divanului dau partea de moştenire lui Neculai Jora, fiul marelului logofăt Antiohie Jora.*

Parte(a) lui Neculaiu Jora 2 log(o)f(ă)t, de moșii și de datorii părințăști, precum s-au învoit și s-au împărțât frații, ce-i întru cea denainte(a) svinți sale părintelui mitropolitului și a dum(ilo)r(sale) boerilor celor mari, carei mai gios s-au iscălit. 7240 / 1732 fevr(uarie) 8.

Trei sute lei, Vălenii cu Sârbii, și cu mori în Bârladu, cu parte de Ciorăști.

O sută șaptezeci lei, Hițocii pe Bârlad, o sută no(u)ăzeci de pământuri.

Do(u)ăzeci și cinci lei, parte(a) din Fruntișăni, danie mamii Joroaii.

Patru sute lei, casăle ot Eș și cu dughenili de la Panu ot Hagioaia.

O sută cincizeci lei Streșănești pe Horăeta.

Patru sute lei, giumătate de Șărbești cu șasă pogoane de vie acolo, și cu vadu de moară în Dubasă.

Cincizeci și cincilei doauă pogoani și trei hirte de vie la Odobești.

Una mie cinci sute lei, fac prețul acestor moșii, iar datorie au plătit Neculaiu 2114 lei cu alte cheltu(i)ele ci au cheltuit la grija părințască și la nunta surori-sa

https://biblioteca-digitala.ro

Ilincăi, care pentru aceste datorii i s-au dat moșii de ona mie și cinci sute lei, cu casăle din Eș, și cu dughenili de pe podul Hagioaii, iar cinci sute patrusprezece lei i-au (i)ertat fraților celor mici.

Toader Jora.
Ioniță Jora.
Nichifor mitropolitu[1].
Cost(antin) Canta vel log(o)f(ă)t.
Cost(antin) Ros(e)t vel vor(ni)c.
Ion Neculce vel vor(ni)c.
Sturza hat(man).
<ss>
De mine s-au poslăduit și iaste întocma.

1811 iuni(e) 28

<ss> Iordachi Canta(cuzino) log(o)f(ă)t.
<ss> Ion Tăutul pah(arnic).

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 34, copie din 28 iunie 1811; ibidem, I / 73, nr. 38 (rezumat); ibidem, I / 75 (mențiune); ibidem, I/152, nr. 31 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 48-48v., nr. 35 (rezumat).

[1] Mitropolit titular de Sidis din 1724-1725, mitropolit al Moldovei între 1740 și 1750.

29. 1732 (7240) iunie 10. *Hotarnica Străşineştilor executată de Gavril Pilat vornic glotnii, Mârzac postelnicel şi Toader Hurmuz diiac.*

Copie di pi ce(a) adivărată hotarnică a moșăii Streșăneștilor din let 7240 / 1732 iunie 10

Precum s-au hotărât satul Streșăneștii di pi apa Horăeții ci esti la ținu(tul) Tutovii, mării sali lui vod(ă).

Măsuratu-s-au loc(ul) Streșăneștilor cu funie di 24 pași, și pasul câtu di 6 palme, însă numai două rânduri de pământuri s-au măsurat din zare(a) dialul(u)i dispre apus, din hotarul Cernaților păr(ă) în vale(a) Albii dispre răsărit, iar un rând nu s-au măsurat, adică al triile(a) rând, pentru carili au pus pricină Pascal căpitan că esti din hotarul Borăștilor, iar dumne(a)l(u)i Neculai Jora log(o)f(ă)t și alți răzăși de acolo au zis că esti din hotarul Streșăneștilor, și pentru ace(a) pricină nu s-au măsurat până nu ș-or întreba la divan să li să aliagă, în cari parte ar rămâne acel rând de pământuri.

78 pământuri s-au aflat din vale(a) Horăeții spre apus pără în margine(a) dumbrăvii piste Hârtoape, două rânduri.

22 pământuri s-au aflat la dumbravă până în hotarul Cernaților, două rânduri.

60 pământuri s-au aflat din matca Horăeții di peste pârău păr(ă) supt tufe spre răsărit, două rânduri.

20 pământuri s-au aflat pi dial diasupra în gios păr(ă) diasupra Găvanului.

10 pământuri s-au aflat pădure spre răsărit.

https://biblioteca-digitala.ro

38 pământuri din dumbravă la vale s-au aflat păr(ă) în Albie.

36 pământuri s-au aflat pi supt pădure pără în cărare(a) Docolinii.

7 pământuri s-au aflat pi dial diasupra în capul hotarul(u)i Băltag.

271 adică două sute șaptezăci și unul fac pisti tot.

Pre acesti pământuri câti s-au aflat s-au și stâlpit Streșăneștii pi din sus di cătră Onțăști și di cătră Costești, una piatră s-au pus dispre apus în dial lângă un stejar și s-au făcut și bo(u)r în stejar, undi să înpreună Streșăneștii cu Cernații Țopii, și de acolo drept la vale pisti dumbravă și piste Hârtoa(p)e suindu-ne la dial spre apa Horăeții, și acol(o) în dial s-au pus altă piiatră, și de acoli drept la vale piste Horăeta spre răsărit din dial di drumul ci vine din gios di pi Horăeta s-au pus altă piiatră, și de acole drept la dial și pisti o vâlce trecând și iar suindu-ne mult la dial pără în margine(a) dumbrăvii spre răsărit s-au pus altă piiatră di s-au înfundat Streșăneștii cu celi douăsprezăci pământuri a Costeștilor ci intră în Streșănești, și de acole drept în gios pi dial în capul acel(o)r 12 pământuri a Costeștil(o)r s-au pus altă piiatră, și de acole mergând puțin piste podiș și pogorând la vale p(r)in dumbravă spre vale(a) Albii spre răsărit și drept în costișă dincoace în margine(a) dumbrăvii s-au pus altă piiatră, și de acole drept în sus pi margine(a) dumbrăvii mergând cât va în sus pără undi să înpreună Streșăneștii și cu Costeștii din sus s-au pus altă piiatră în costișă dincoace și în margine(a) dumbrăvii, și de acole mergi drept la vale și piste Saca și piste un piscu păr(ă) în matca Albii dispre răsărit, și de acole tot drept în gios pe matca Albii pe lângă un puț a Cornii și piste buza unui pisc păr la un rându di pământuri iar a Costeștilor ci intră în hotarul Streșăneștilor dispre răsărit; și iarăș trecându acel rând di pământuri apucând drumul în gios pi lângă matca Albii dispre apus și mergi pără în hotarul lui Băltag dispre răsărit. Și așa s-au încheet tot hotarul Streșăneștilor parte(a) din sus dispre Onțăști și dispre Costești, iar din gios dispre Borăști nu s-au încheiat hotarul pără nu li s-a alegi de la divan.

Gavril Pilat vor(ni)c glotnoi.

Mârzac post(elni)ce(el).

Toad(e)r Hurmuz diiac.

Posleduitu-s-au copie aceasta din cuvânt în cuvânt, și fiind întocma cu ce(a) adivărată hotarnică s-au încredințat.

1814 avg(u)st 17

<3 iscălituri>.

De mine s-au posleduit și iaste întocma.

1814 avg(u)st 14

<ss>

<Pe verso-ul filei a doua>: Hotarnica Streșăneștilor / No. 12.

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 35, copie din 17 august 1814.

30. 1741 (7249) iulie 1. *Neculai Jora biv vel medelnicer încredințează stăpânirea lui Simion, fiul Cozmiții, și a Lupului vameș, fiul lui Iancu, pe partea lor din Văleni.*

https://biblioteca-digitala.ro

Copie di pi suretul zapisul(u)i lui Neculaiu Jora biv vel med(elni)ce(r) din anii ѯ҃ѕѯ҃ѳ҃ <7249 / 1741> ѝѳ҃ѧѝ(є) а҃ <1> .

Neculai Jora biv vel med(elni)ce(r) dat-am aciastă scrisoare noastră la mâna lui Simion, ficiorul Cozmiții, și a Lupului vameș, ficioru(l) Iancului, cari au fost iarăș ficior Cozmiții de aice din Văleni pentru moșie lor ci-au rămas de la tatăl său aice în Văleni, pre cât li s-ar alegi parte(a) lor din sus sau din gios, undi li s-a alegi parte(a) lor, să aibă a a o stăpâni, că nici să află vândută, nici dată danie, cari și eu am apucat de la tatăl meu, pentru cât s-ar alegi parte(a) lor, să o stăpâniască ei, osăbit de o vie din dial cari-i în dumbravă, cari mi-au vândut Cozmița, tatăl lor, giumătate de pogon în 9 lei, iar altă parte de loc ce s-ar vini să-ș(i) stăpâniască nepopriți, căci sânt moșinaș(i) vechi de aice. Și li-am făcut și eu aciastă scrisoare precum i-am apucat de la tatăl meu ca să-s(e) știe, însă în vadul morii n-au triabă căci că esti moara pe locul Sârbilor, iar nu-i pe a Vălenilor.

ѯ҃ѕѯ҃ѳ҃ <7249 / 1741> ѝѳ҃ѧѝ(є) а҃ <1> .

Neculai Jora med(elni)ce(r).

Gheorghi Beșliaga am scris zapis(ul).

<Pe verso>: În urmă au mai scos Petrachi Cozmița altă scrisoare iar din parte(a) Jorăi, fără a zici că-i copie, ci ca când ar fi ce(a) adivărată și nu-i nimi iscălit, decât scriitoriul Gheorghi Beșliaga zici că au scris ace(a) scrisoare cu zisa med(elni)ce(rului) Jora, tot din 7249 iul(ie) 1.

Pe când răzășii arată că aciastă scrisoare au făcut-o med(elni)cer(ul) Neculai Jora la let 7249, atât până atunce, cum și de atunce până la facire(a) hotarnicilor Popăsculuі d(umnealui) med(elni)cer(ului) Jora și stolniceasa Ilinca s-au stăpânit tot locul Belciug, și Dăncești, și Sârbi, și moara, supt sângur numile Vălenilor, și după ce în putere(a) aceștii neadivărate scrisori răzășii au luat mai toată moșie, acum după trecire(a) di 57 ani și după dizvălire(a) a tot vicleșugul urmat de dânșii să mai poată lua și acel puțin loc lăsat de dânșii casăi Jorăștilor ca o pomană supt numi iar di parte(a) Cozmiții, aceste dreptăți a lor eu unul nu le pot înțălegi, nici le pot cunoaști.

Copii di pi răvașul sau scrisoare(a) med(elni)cer(u)lui Neculai Jora

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 36, copie; ibidem I / 41 (rezumat); ibidem, I / 75 (mențiune); ibidem, I/ 98 (rezumat).

31. 1745 (7253) mai 20. *Hotarnica Costeștilor și a siliștei Scânteeștilor dată de paharnicul Dumitrașcu Palade lui Gheorghe, Vasile și Constantin Talpiș, fiii lui Apostol Talpiș de Horăeta.*

Suret di pi hotarnica ci-au dat pah(arnicului) Dimitrașc(u) Paladi Tălpișăștilor di(n) let 7253 / 1745 maiu 20.

Din luminată poronca preînălțatului stăpânului nostru mărie sa Ioan Nicolai v(oe)v(o)d; Ni-au adus o luminată carte carte a mării sale Gheorghi Talpiș și frati-

https://biblioteca-digitala.ro

său Vasâli, și Costandin, ficiorii lui Apostol Talpiș di Horăeta, întru cari ni poroncești mărie sa să mergim la sat la Costești ci esti la ținut(ul) Tutovii pi vale(a) Horăeții să-i alegim părțile lui di cumpărături ci ar ave(a) la acest sat numit mai sus la Costești, cari după poroncă mergând am strânsu toți răzășii și socotind toate cumpărăturile lor po zapise ci-au arătat, fiind toți răzășii față, s-au aflat cumpărăturile lor 35 pământuri, și pământul câti 24 paș(i), și pasul di 6 palmi, și mai având a lua de la dum(nealo)r Toader Jora biv vel șat(rar) și de la fratile dumisali Costand(i)n a lua Tălpișăștii 35 pământuri, osăbit de așăzământul ci-au fost avut întâiu la Eși înainte(a) bo(i)erilor celor mari cu scrisori unii la mâna altora, s-au așăzat și înainte(a) noastră și au dat dumi(sal)i Toader Jora șet(rar) și fratile dum(i)s(ale) Costand(i)n un zapis din let 7193/1685 fevr(uarie) 1, de la Pascul, ficior lui Vasâli Corlat uricariu, în cari cuprindi 8 pământuri, 10 pași, aceștie i-au dat din Corlătești dispre răsărit, și mai rămâind 27 pământuri să mai de(a) dumn(ealo)r Tălpișîștilor, li-au dat din Costești și li-au dat plinit ace(a) socotială ci-au avut a schimbului, și puindu-s(e) acesti 27 pământuri lângă 35 a Tălpișăștilor, s-au făcut toată parte(a) Tălpișăștilor în Costești 62 pământuri; cari stând am hotărât cu voe și a dum(i)l(o)rsali Jorăștilor și a răzășilor, li s-au dat 57 pământuri din 4 rânduri ci mergu din apa Horăeții spre răsărit rândul al triile(a), rămâind pi din gios de dânșii un rând ci s-au dat în partea dum(nealo)r Jorăștilor, cari după cum am arătat au cuprinsu acel rând din apa Horăeții spre răsărit pără în zare(a) dialului 57 pământuri după cum s-au arătat mai sus, iar pentru 5 pământuri ci mai rămâni să mai ei, acele(a) li s-au dat osăbit la o vali ci-i zic Albie, carile s-au pus și pietri, și la aceli 57 pământuri și la aceli 5 pământuri din Albie; Și mergând și la săliște(a) Scânteeștilor am socotit baștina ci au și cumpărături, și s-au aflat cu baștină, cu cumpărături ci li-am socotit di pi zapisăle lor 33 di pământuri, iarăș fiind toți răzășii fați(ă), și stând a le alegi părțile lor începând întâiu din din capul hotarului dispre apus alături pi din sus di locul ci s-au dat lui Costand(i)n Gând(u), ginirile lui Pascal căpitan, li s-au dat patru pământuri din Bârjovana, și din capul acestora spre răsărit pără în pârâul Horăeții li s-au dat 6 pământuri, și din capul acestora din pârău spre răsărit pi costișă 10 pământuri, și din capul acestora spre răsărit în pământurile ce li mergi pi dial 6 pământuri, 12 pași, și li s-au dat și din Albiie 6 pământuri, și așa s-au închiet soma baștinii și a cumpărăturilor cari piste tot locul li s-au pus și pietri și din sus și din jos, dispărțind părțile lor pi din sus dispre răzăș(i) și pi din gios dispre parti(a) lui Costand(i)n Gându, pentru două părți dii costiși ci intră în iazul lui Cărăbăț la malul dispre răsărit, acesti 27 pământuri ci au dat Jorăștii Tălpișăștilor n-au triabă la iazul lui Cărăbăț, căci și aceste pământuri să închei dispre apus în apa Horăeții, și vrând a faci heleștiu pi locul Costeștilor au și aceste(a) în malul dispre răsărit acole undi sânt, iar nu în iazul lui Cărăbăț. Zapisăle lor ci au pi acesti două părți din Costești și din Scântiești aice în mărturie nu li-am pus, ci ca să să poată înțălegi li-am dat osăbit izvod di toate anumi și în cari cât cuprindi, iscălind și izvod(ul) înpreună cu mărturie aciasta ci am dat-o la mâna lor aciasta.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 38, suret.

https://biblioteca-digitala.ro

31a. 1746 <7254> februarie 10. *Ioan Neculai Mavrocordat voivod poruncește stolnicului Vasile Sturza să cerceteze jalba clucerului Scărlătache pentru vadul de moară de pe moșia Petricani.*

7254 <1746> fevr(uarie) 10. O carte de la domnul Ioan Neculai v(oie)v(o)d scrisă către răposat(ul) Vasâli Sturz(a) stol(ni)c după jaluba răposatului Scărlătachi clucer pentru un vad di moară ci ari pi moșie sa Petricani la ținut(ul) Fălci(u) în apa Bârladului și să înpresoară di către alte hotară a dum(i)s(ale) jic(ni)ce(rului) Iordache și a dum(i)sali stolnicesăi Joroaei, și să poruncești pomenitul(u)i bo(i)eriu ca să cercetezi.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/77, original; ibidem, I/75 (rezumat).

32. 1753 (7262) decembrie 16, Iași. *Matei Ghica voievod poruncește lui Vasile Costachi biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Fălciu, Scarlatachi Costachi biv vel stolnic și Iordachi Costachi vel medelnicer să cerceteze pricina dintre stolniceasa Ilinca, soția răposatului Neculai Jora, cu Ion Roiul și Pavăl Ghilțul, și să aleagă și să stâlpească satul Văleni.*

† Ио Матеи Гика воєвода бож(і)ю м(и)л(о)ст(ію), г(о)сп(о)даръ Земл(и) Молдавскои. Scriem domniia mea la credincioși boiarii domnii méle dumnialor Vas(i)lie Costachi biv vel păh(arnic), is(pravnic) țin(u)t(ului) Fălciiul, i Scarlatachi Costachi biv vel stolnic, i Iordachi Costachi vel med(elnicer). Facem știri dum(i)lor voastri că aice la domniia mea au datu jalubă dumne(a)ei Ilinca giupâniasa răpoosatului Neculai Jora biv vel stolnic, pe niști oameni, anume Ion Roiul, și Pavăl Ghilțu călugăr monah, și pi alți frați ai lor ce să fac și ei moșeni în satul dum(i)sal(e) Vălenii, di acolo di la ținutul Fălciiului, zicându dumneaei stolniceasa că are multă supărare dispre acei oameni, făcându-să și ei moșeni în sat(ul) Văleni, și dumne(a)ei zisă că are multe scrisori, zapisi, de cumpărătur(ă) și ispisoace di întăritură pe acel sat Vălenii, pentru care pricină zisă dumne(a)ei stolniceasa că vi s-au mai scris dum(i)lor voastri vr(e)o 3 cărți di la domnie sa Costandin vodă Racoviță și o carte di la domnie me(a) ca să-i chemați pe acei oameni di mai sus numiț(i)ce-s(ă) fac moșeni în Văleni, și-s(ă) le luați sama cu bună dreptate pe scrisori și pe mărturii a bătrâni, hotărând toate pricinili, și dumn(ea)voastră nici dicât n-ați mai mersu până acum să le alegiți, și pentru aceasta să facu multe cheltueli di vin oaminii pe la Eși după jalube, și supărându divanul domnesc cu cheltuială; Pintru care că iată că vă poroncimu negreșitu să mergiț(i) la acel satu Vălenii și-s(ă) strângiți pe toți acei oameni față și-s(ă) le luați sama foarte cu amănuntul și cu bun(ă) dreptate pe scrisori și pe mărturii a bătrâni ce vor arăta dispre îmbe părțil(e), și precum veți afla mai cu dreptate și s-a dovedi acolo, și-ți cunoaști dreptate, să-i giudecați și să hotărâți și moșie, atâta părțil(e) dum(i)sali, cât și a răzeșilor, să le alegeți și-s(ă) le stâlpiți cu pietre, și să-i așezați, și-s(ă) le dați și mărturii hotarnici în semne, ca să li dăm și întăritur(ă) de la d(o)mniia mea, iar di nu s-or odihni vreo parte cu hotărâre(a) dum(i)lor voastri să le dați soroc cu mărturie precum viți afla, ca să vie

https://biblioteca-digitala.ro

cu toții aice fiești carii cu scrisori ce-or ave(a) să ste(a) față la divan, și cum va alegi divanul, așe va fi. Aceasta scriem.

Ѵ Їѵс, л(ѣ)т(о) ѯзсѯв <7262 / 1753> дек(ємврїе) ѕї <16>.

Бил л(о)г(о)ф(ъ)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: 7262 dec(em)v(rie) 16 / Cart(e) g(os)pod după jaluba stolnicesăi Joroae asupra Roeștil(o)r și Pavăl Ghilțu; No 4 / În condică trecut; No. 43 / În tretradon trecut.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 39, original, difolio, pecete rotunda; ibidem, I / 73 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 51v., nr. 46 (rezumat).

33. 1754 (7262) iunie 27. *Radu Racoviță vel logofăt judecă, la porunca domnului Matei Ghica, pricina de împresurare a moșiei Văleni dintre stolniceasa Ilinca, soția răposatului Neculai Jora, și Sava călugărul, feciorul lui Gapie și a Armancăi.*

† Fac știre cu această carte di giudecată că dând jalbă la preînălțat domnul nostru mării sa Matei Ghica v(oevoda) , Sava (…)[1] călugărul, ficiorul lui Gapie și a Armancăi di Văléni, pentru dumnéiai Ilinca stolniceasa răpoosatului Neculai Jora biv vel stol(nic), pe cum i-ar fi țâind cu înpresurare moșiia ce-au avut în Văleni, ce sint la ținutul Fălciiului, în parte(a) niamului său Bumbăréștii, măriia sa vod(ă) după jaloba lui, l-au rânduit la mine ca să i-au sama. Deci viind față și dumneaei stolniceasa, și luându-le sama, stolniceasa Ilinca au arătat dovadă zapis(ul) de la Gapie, tatăl acestui călugăr jăluitoriu, și de la maica călugărului, di la Armanca, din anii ѯзсвї <7212 / 1703[2]>, în care zapis ș(i)-au pus degetile și ficiori lor, călugărul acesta și frații sei Apostol, și Ion, și Grigoraș, scriind c-au dată danie răpoosatului Antohie Jora vel logof(ă)t toată parte(a) lor din Văleni ce să chiamă[3] și Stolniceni, ci sint pe apa Bârladului, pe dispre amândoau(ă) părțile de Bârlad, din parte(a) Bumbăréștilor, pentru multu bine ce i-au făcut, de care zapis n-au putut tăgădui nici călugărul, mărturisind că tatăl seu l-au făcut, numai i-au pus pricină zicând că deși scrie că pentru mult bine ce i-au făcut i-ar fi dat danie, dar nici un bine nu i-au făcut, c-au zis logofătul Jora că i-a râdica niște bani grei ce-l pusese și nu i-au râdicat; Dară la aceasta nu i-am ținut în samă, că s-au cunoscut că grăește făr(ă) de isprav(ă) că în zapis nu zice de bani că i-a râdicat, ci zice pentru multu bine ce i-au făcut, și di-au avut tată-seu Gapie a-ș(i) cere moșie înapoi, trenu(i)e să-ș(i) fi căutat mai

https://biblioteca-digitala.ro

dinainte, dară nu acmu piste 50 ani ce-au trecut de atunce și l-am dat rămas să de(a) pace moșii, și stolniceasa să-ș(i) stăpâniască moșie cu pace. Aceasta înștiințăm.

*зсѯв <7262 / 1754> иѳн(їє) кз <27>.

Р(а)д(ѳ) Р(а)к(ѳви)ц(ъ) вєл лог(ѳ)ф(ъ)т.

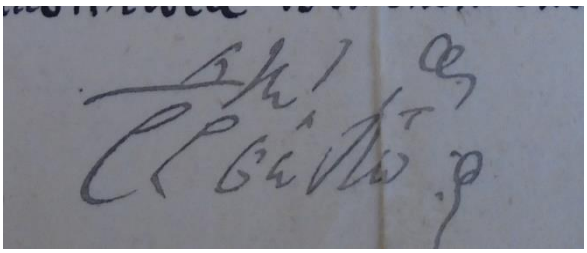

<Pe verso>: 7262 iuni(e) 27 / carte di giudecată cu ficior(ul) lui Gapie.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 40; ibidem, I / 73 (rezumat); ibidem, I/152 (mențiune); ANI, Manuscrise, 106, f. 52, nr. 47 (rezumat).

---

[1] spațiu gol.

[2] 25 decembrie 1703; ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 21.

[3] scris deasupra cu altă cerneală; cuvântul „din" tăiat („și ~~din~~ Stolniceni").

34. 1754 (7262) iunie 29. *Matei Ghica voievod poruncește lui Scărlătachi Costache biv vel stolnic și Iordache Costache să cerceteze pricina dintre Dumitrașco, Crucean, Enache Cozmița, Măriuța, Corodoae și Frunteș Bumbar, feciorii lui Pătru Bumbar cel bătrân cu stolniceasa Ilinca Jora și să aleagă și să stâlpească moșiile Văleni, ce s-a numit Stolniceni, Sârbi și Dăncești.*

† Нои Матеи Гика в(ѳє)вода в(ѳ)жиею м(и)л(ѳ)стїю, г(ѳ)сп(ѳ)дар Земли Молдавскои. Scriem domniia la cinstiți și credincioși boiarii domnii méle, dumnealor Scărlatachi Costache biv vel stol(nic) i Iordache Costache. Vă facem domniia mea în știre, că ni-au dat jalobă niamul ce s-au răspunsu din Dumitrașco Bumbar, și din Crucean Bumbar, și din Enache Cozmița Bumbar, și din Măriuța, și Corodoae, surorile lor, și din Frunteș Bumbariu, toți ficiorii lui Pătru Bumbariu cel bătrân, pentru dumneaei Ilinca stolniceasa răpoosatului Neculai Jora biv vel stol(nic), zicând pe cum s-au știut moșeni de(n)preună cu Jora logofătul în sat în Văleni, ce să chiamă Stolnicenii, și în Sârbi, și în Dăncești, ce sânt pe apa Bârladului, cari moșii să țin una de alta, arătând și niște scrisori véchi din anii *зрнв <7152 / 1643 septembrie 1-1644 august 31> și până la anii *зроѳ <7179 / 1670 septembrie 1-1671 august 31>, din care scrisori s-au luat și izvod, care li-ți ceti dum(neavoastră) și izvodul și cărțile, și părțile lor așe au zis pe cum s-au împresurat de răpoosatul Antohie Jora logofătul pe când tră(i)e și de fiiul său Neculai Jora stolnicul. Deci dându jalbă ca aceasta, domniia me(a) i-am rânduit la cinstit și credincios boiariul domnii mele, dumnealui Radul Racoviță vel logofăt, ca să le ia sama și să îndrepteze; Și fiind de față și dumneaei Ilinca, stolniceasa lui Neculai Jora, dumneaei au răspunsu pe cum pe acești Bumbărești, cum nici pe alții, pe nime,

https://biblioteca-digitala.ro

nu-i ştie să aibă parte în Văléni, ce să chiamă şi Stolniceni, şi în Dăncéşti, şi în Sirbi, nici au stăpânit înpreună cu boiariul dumisale Neculai Jora sau cu logofătul Jora, dară cu şidere(a), adevărat au şezut pe hotarul satului Vălenilor, însă nu cu numire că sint moşeni, ce cu nume de săténi şi de slugi boiarésti, iară cum să ia vr(e)odată dejmă de la cineva din streini n-au luat; care de aceasta cu dejma şi singuri Bumbăreştii au răspunsu că n-au luat, arătând pricină că pe moşiile aceste(a) niciodată oameni streini n-au lucrat, ce numai săténi, ei Bumbăréştii. Ş(i)-au arătat dumneaei stolniceasa şi câteva zapise de cumpărături şi de danii ce-au vândut ş(i)-au dat danii moşénii de Dăncești, şi de Văléni, şi de Sirbi, răpoosatului Antiohie Jora biv vel log(o)f(ă)t, pre când au fost cămăraş mari la anii ѫзрчв <7192 / 1683 septembrie 1-1684 august 31> şi până la anii ѫзскд <7221 / 1712 septembrie 1-1713 august 31>, de care zapise s-au făcut izvod cu slova lui Tănasie logofăt de taină, care viţ(i) ceti şi izvodul şi zapisele, şi viţi înţălege. Şi afară dintr-aceste zapise, zisă Ilinca stolniceasa că mai sint şi alte zapise pe acesti moşii şi la Vasile Dabije post., că de la Dabije păh(arnic) şi de la Radul păh(arnic) au încăput acesti moşii la logofătul Jora. Şi după toate aceste zapise câte s-au văzut de dumnealui vel logofăt în mâna stolnicesei Joroae, s-au văzut şi la mâna lui Sămion Cozmiţa, ficiorul Cozmiţii, nepotul lui Enachie Bumbar, un zapis din mâna răpoosatului Niculai Jora stolnec din anii ѫзсмѳ <7249 / 1741 iulie1>[1], volnicind pre acest Sămion şi pre Lupul vameşul, ficiorul Iancului, tij ficior Cozmiţii, să-ş(i) stăpâniască moşie lor din Văléni, pre cât li s-ar alege parte(a) lor din sat din Văléni din sus ori din gios, unde li s-ar alege, fiind că nici s-au aflat vândută, nici dată daanie, care au apucat şi stolnicul Jora de la tată-seu Jora logof(ă)t, pre cât li s-ar alege parte(a) Cozmiţii să o stăpâniască, osăbit de o vie din dial ce-au vândut-o Cozmiţa giumătate de pogon, di pre care zapis vi s-au trimis suret, că zapisul este zălojit aice la un loc. Deci văzându-să în mâna acestui Simeon Cozmiţa acest zapis şi de vréme că şi Aniţa, giupâneasa lui Ştefan Scărlet armaş, prin zapisul ei ce-au dat zestre Radului păh(arnic), gineri-său, satul Vălenii, nu alege parte(a) ei câtă au fost, ce numai atâta scrie c-au dat parte(a) ei, ş(i)-au dat şi giumătate de sat di Văleni, ce-au luat-o cu schimbu di la Dabije vel pah(arnic) la anii ѫзсѯ <7217 / 1708 septembrie 1-1708 august 31>[2] gineri-său Radului păh(arnic), macară deşi pomeneşti în ispisocul domnii sale lui Mihai vod(ă) Vălenii sat întreg; dară au găsit dumn(e)alui vel log(o)f(ă)t(ul) că tribu(i)e a să socoti pi zapise. Şi fiind că nici satul nu est(e) hotărât până acmu şi socotindu-să ca să nu să facă vreo înprisurari la vr(e)o parte că poate să le fi mai rămas şi Bumbăreştilor ceva moşie nevândută sau nedată danie Jorii logof(ă)t, având Sămion Cozmiţa şi acea scrisoare de sus scrisă din mâna răpoosatului Jorăi stolnec, iată pentru ca să-s(e) găs(e)ască dreptate, v-am socotit şi v-am ales pe dum(neavoastră) să mergeţ(i) acolo, şi mărgând să strângiţi oameni bătrâni din sus şi din gios, şi să staţi întâi să cetiţi zapisele ce au şi apoi viţ(i) căuta şi hotarăle acestor moşii cum vă arată stare(a) locului, şi să alegeţ(i) dispre alti hotară moşiile aceste(a), şi alegându-le să trageţ(i) locul şi cu fun(i)e, şi aflând câţi stânjini de moşie sint, apoi să începeţ(i) a scoate pe zapisele Ilincăi stolnicesii părţile ce să vor alege, atâta din Văleni, ce s-au chemat Stolniceni, cât şi din Sirbi, şi din Dăncești, şi să i le şi hotărâţi în semne, şi la hotărât, de mai rămâne moşie pist(e) cât cuprind scrisorile Jorăi, aceia ci va rămâne o viţ(i) da a cui va fi di o parte să o stăpâniasc(ă), şi să vă nevoiţi dum(neavoastră) în tot chipul ca să

https://biblioteca-digitala.ro

puteț(i) nimiri cu hotărâre(a) cum a fi cu dreptul, să cunoască și stolniceasa Ilinca, cum și oaminii dreptate(a) lor, și să dați(i) mărturie hotarnică. Aceasta vă scriem.

Și pentru dejmă ce-au jăluit dumne(a)ei stolniceasa Ilinca că au luat-o b(i)n(e) Bumbărești fără giudecată, după ce viț(i) hotărî moșie, ce-or fi luat rău fără cali să înpliniți dijma.

ѯ҃зсз҃в <7262 / 1754> ию҃ни(є) к҃ѳ <29>.

Прочи вел л(ѳ)г(ѳ)ф(ъ)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: Aceasta înpreună cu altă carte g(o)spod d(in) 7268 iuli(e) 18 și cu hotarnica ci-i pi (…)ile stolnicesăi din 7268/1760 avg(u)st 23 de la răzăș(i) li-au luat Iacov mitropolitul, când era episcop la Huși, și li-au dat în mâna lui Neculai Jora la 1786; 7262 iuni(e) 29 / Carte de giudecata ci-au avut și di di hotărât.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 41, original, difolio, sigiliu mic octogonal; ibidem, I / 75 (mențiune); ibidem, I/152 (mențiune); ANI, Manuscrise, 106, f. 52v.-53v., nr. 48, copie.

---

[1] Datat după ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 36;

[2] 8 iulie 1706 (7214); ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 23.

35. 1755 (7263) mai 26. *Matei Ghica voievod volniceşte pe stolniceasa Ilinca Jora să cheme la divan pe Simion Cozmița și alți răzeși din Văleni și stabileşte zi de soroc.*

† Ио Матеи Гика в(ѳє)в(ѳ)д(а) вож(їю) милост(їю), г(ѳс)п(ѳ)д(а)р(ъ) Земли Молдавскои. Dat-am carte(a) domnii mele d(u)m(neai) stolnicesii Ilincăi Joroae, ca să fie volnic(ă) cu carte(a) domnii meli a chema și a soroci la divan pre Simion Cozmița și pre alți răzăș(i) a lui de Văleni, de la ținutul Fălciiului, de vreme ce au jăluit domnii mele mai sus numita giupâneas(ă) că având pricin(ă) de giudecat(ă) cu dânșii pentru moșie Vălenii că au luat în câteva rânduri cărți domnești pre la ispravnici, și i-au chemat la giudecat(ă) și ei n-au vrut să m(e)argă. Drept acee iat(ă) că li s-au pus și zi de soroc de astăzi mai 26 zile pân(ă) în zi întâi a lui iunie să să afle aice la divan cu toate scrisorile ce vor ave(a) pre moșie Vălenii, că neaflându-s(e) la zioa însămnat(ă), să vor aduce cu om g(ospo)d. Într-alt chip să nu fie, că așa este poronca domnii mele.

Белет ѯ҃зсз҃г <7263 / 1755> маи к҃ѕ <26>.

<Pe aceiași pagină>: 7263 mai 26 / Soroc scos di stolniciasa Joroae să ducă pi Simion Cozmița cu ai săi răzăși să să giudici; În condică; Hotarnica făcută de Popăscu pe numile stolnicesăi Ilincă Joroae pentru Văleni, Sârbi și Dănceni din 7268 / 1760 avg(us)t au poprit-o d(umisa)li sluger(ul) Costandin Leondari / (1)815 apr(ilie) 11, cum și spița ce(a) adivărată a tot niamul răzășil(o)r vechi di Văleni, Stolniceni, Dănceni, Sârbi, ce s-au cercetat în divan și s-au încredințat de dum(isa)li vorn(icul) de aprozi Mihail Sturz(a) și de sluger(ul) Mardari ca să facă anafora.

https://biblioteca-digitala.ro

ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 42, original, pecete rotunda; ANI, Colecţia Documente, 611/53, f. 5v., nr. 29 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 53v.-54, nr. 49 (rezumat).

36. 1755 (7263) mai 29. *Veleşcu Dabija post. dă mărturie pentru nişte zapise ale stolnicesei Ilinca Jora date nepoţilor săi, Vasile şi Toader, fiii lui Mihălachi Dabija.*

Adec eu, Veleşcu Dabiji post., făcut-am această adivărat(ă) mărturii (a) mea, precum ştiu pintru nişti zapisă di moşii a Vălenilor, di la ţinutul Fălciiului, cari zapis(e) sântu drepte a dum(i)sali Ilincăi stolnicesăi Joro(a)i, şi zapisăli aceste au fostu la mâna mea, şi de la mâna mea li-au luat nipoţii méi Vas(i)li i Toader, ficiorii frăţine-meu lui Mihalachi Dabijii, aşe şteu şi mărturisăsc cu sufletul méu înnainte(a) lui Dumnezeu şi înnaint(ea) giudecăţii, cari pentru credinţa m-am şi iscălit mai gios.

Л(ѣ)т(о) ѯ҃зсз҃г <7263 / 1755> **маю к҃а҃** <29>.

Белєшкꙋ Дабиж(а) п(о)ст.

<Pe verso>: 7263 mai 29 / Încredinţari pentru scrisori a Vălenilor ci lipsăsc, de la Veleşco Dabij(a) post., şi că li-au luat de la dânsu(l) nepoţii lui Vasăli şi Toad(e)r, ficiori a fratilui său Mihălachi Dabija / No. 47.

ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 43, original; ANI, Colecţia Documente, 611/53, f. 5v., nr. 30 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 54, nr. 50 (rezumat).

37. 1760 (7268) iulie 18. *Ioan Teodor Callimachi porunceşte lui Iordachi Costachi biv vel paharnic, Neculai Tiron, vornic de poartă, Ghiorghi Juverdian şi Costandin Talpeş, mazili, să hotărască moşiile Văleni, ce se numeşte şi Stolniceni, Dănceşti şi Sârbi, de la ţinutul Fălciului.*

† Ио Иоан Ѳєодор в(о)в(о)дъ вожїю м(и)л(ос)тїю, г(ос)п(о)дарь Зе(м)ли Молдавскои. Scriem domnie me(a) la cin(stit) şi credincios boeriul domnii meli dum(nealui) Iordachi Costachi biv vel pah(arnic) i la boeriul nostru Necula Tiron vornicul de poartă i la Ghiorghii Juverdian i Costandin Talpeş mazili ot Fălciiu. Vă facem ştiré că domnii meli au dat jalobă niamul Bumbăreştilor asupra dum(neaei) Ilincăi stolnice(a)să a răpoosatului Neculaiu Jora biv vel stol(nic), zicând cum că ei sint moşeni de baştină în Văleni, ce să număscu Stolnicenii, şi în Dănceşti, şi în Sirbi, ot Fălciiu, fiind tot la un locu aceli 3 hotară, şi părţile lor de moşie le îniacă dum(neaei) stolniceasa Ilinca, pentru cari mai dându ei jalobă la domnie sa Mateiu vodă s-au fost orânduit cu giudecata la dum(nealui) Radul Racoviţi, fiind vel log(o)f(ăt), şi dum(nealui) cercetându-le scrisorile amândouaă părţile s-au făcut carti g(os)p(o)d, orânduindu-să bo(i)eri hotarnici ca să hotărască şi să le împartă pe zapisă, atâta cunpărăturile, cât şi danii ce va avea drepti dintr-acesti moşii dum(neaei) stolniceasa, şi câtă moşie a mai rămâne de nu or cuprindi-o zapisăle stolnicesă(i), să o de(a) răzeşilor, cari mai pre largu viţi înţălegi pricina din

https://biblioteca-digitala.ro

carte(a) g(os)p(o)d de hotărât ce-au fost luat(ă) atunci, și fiind că s-au tot lungit vreme, n-au mai mersu să e sfârșit hotărâtura; Și pentru aceasta cerșindu-și dreptati Bumbărești, iată că v-am orânduit pi dum(neavoastră) hotarnici, văzind carte(a) domnii meli, să vă sculați să mergiți la acesti moșii și fiind de față vechil cu scrisorili și din parte(a) stolnicesă(i), să strângeți bătrâni răzeș(i) și înpregiurași, fiind de față și dum(nealui) banul Scărlătache sau vechil din parte(a) dum(nealui), fiind că dum(nealui) banul să hotărăști cu aceli moșii; și așe fiind cu toții de față, întâi să le cetiți carte de blăstăm întru auzul tuturor, și să cercetați ca să aflați pe câți bătrâni înblă aceli moșii ca să nu să facă înpresurari nici la o parti, apo să măsurați moșiile aceli cu fun(i)e, și pe câte zapisă s-or dovedi că ari drepte stolniceasa, atâta cunpărături, cât și danii de la răzeși, măsurând cu stânjinul să i le alegiți de o parti, și ce moșie va mai rămâne necuprinsă de scrisorile stolnicesă(i), acee să rămâ(i)e a răzeșilor, și în scurt silindu-vă cu dreptati în frica lui Dumn(e)zău după cum veți afla dreptate la amândoauă părțile, să dați mărturie hotarnică în semne, ca să-și e și întăritură de la domnie me(a). Aceasta scriem.

*зсзи <7268 / 1760> иѕл(їє) ий <18>.

Прочи(и) в(є)л л(о)г(о)ф(ъ)т.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 48, original, difilio, sigiliu mic octagonal; ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 5v., nr. 31 (rezumat); ANI, Manuscrise, 106, f. 54-54v., nr. 51.

37a. <cca 1760>. *Scarlatachi stolnicul scrie lui Ursachi să dea Ilincăi Jora o copilă de țigani în locul Lăcătușății.*

Copii

Ursachi sănătati. Viind acest ficioru a dum(i)s(a)le lelii Ilincăi Joroaei cu acest răvaș al meu să-i dai o copilă di țiganu în locul Lăcătușății și să scrisoari de la mâna dum(i)s(a)le, precum că m-am mântuit, ca să nu mai avem nimică, și pentru niști urici ci li-am găsit în scrisorile meli a dum(i)s(a)li badil(u)i Neculaiu Joră, și li-am dat la Gheorghii Juverdianu ca să li de(a) la dum(nea)ei lele Ilinca și nu l(e)-o dat până acum, să zici lui Gheorghii Juverdianu să li dei, aciasta.

De binivoitoriu,

Scărlătachi stol(ni)c.

https://biblioteca-digitala.ro

<Însemnare de la sfârșitul documentului>: Cu drept cuvânt pentru Stolniceni, Dănceni, Sârbi, Ciorăști. / Pentru Văleni se prepuni a fi aceli urice și cu aceli scrisori s-au putut Juverdianu uni cu ciialanți acolisitori făcându-să și ei răzăș(i) în Belciug sau Dănceni, i Sârbi, căci urice între scrisorile ci-au luat n-am găsit, nici să văd, și niamu(l) lui Juverdian răzăși sau niam cu răzășii vechi a moșiilor pomeniti n-au fost.

Acest (…) Juverdian să vedi în carte(a) domnului Ioan Theodor v(oie)v(o)d din let 7268 iuni(e) 18, rânduit cu pah(arnicul) Iordache Costachi, i Neculai Tiron, vor(ni)c de poartă, și Cost(an)d(in) Talpiș, mazili, ca să-și hotărască părțile stolnicesăi din Văleni, Stolniceni, Dănceni i Sârbi, cari să țin una de alta, și ce moșâe va mai rămâne necuprinsă de scrisorili stolnicesăi să rămâi a răzășilor, și d(umnealu)i Juverdian având scrisori urice di-a Jorăi sau și unit, au și hotărât cu Popăsc(u), vechilul pah(arnicului) Iordache, precum li-au fost voe - cărue răzășie să vedi în carte(a) pah(arnicului) Mateiu Negel din 1796, pentru giudecata ci-au avut -, să ste(a) păzită aciastă hârtii spre aducirea aminte.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/168, copie de pe copie.

38. 1760 (7268) august 20. *Hotarnica moșiei Belciugul.*

Suret scos asămine di pi o hotarnică din Belciug și Dănceşti din let ѯ҃зсз҃и <7268 / 1760> ав(г҃с)т к҃ <20>.

Facem știre cu această mărturii hotarnică că din luminată poronca preînălțat(ului) domnului nostru mărie sa Ion Theodor v(oie)vod, fiind noi orânduiți ca să alegim și să hotărâm niști moșii, anume Vălenii, ce să numesc Stolnicenii, și Dăncenii, ce sânt pe apa Bârladului, în țin(utul) Fălciiului. Așijdere și o parte de moșii ce să numești Belciugul, care este spre Văleni, și între Dănceni, la mijloc, care această parte de moșii, anume Belciugul iaste osăbită din Văleni și de Dănceni, și să înparte pe cinci bătrâni, anume Ostahie Bodescul, și Vasâli Soare, și Simeon Soare, și Dan, și Manul, care din Ostahie Bodesc(ul) să tragi niamurili lui, iar din Simion nu s-au aflat neamuri, iar din Vasâli Soare să trag Roeștii, anumi Iordachi Roiul, și Vasâli diiaconu(l), și Costantin, ficiorii lui Ion Roiul, strănipoții lui Vasâli Soare. Așijdire și preot(ul) Ștefan și cu frații lui iar să tragi din Manul, iar din Dan să tragi Ștefan Popăscul vornicul de poartă, di pe moașă-sa Rucsanda, nepoată de fată lui Dan.

Deci noi strângând pe toți răzășii de Văleni și de Dănceni și pe alți megieș(i), și căutând toate scrisorile tuturor s-au ales și s-au adiverit această parti de moșie Belciugul că să începi din matca văii Vălenilor în sus până în hotarul Dăncenilor, undi au fost o cruce vechi și acmu nefiind cruce am întrebat pe toți răzășii să ne adeverească unde au fost ace(a) cruce, și s-au aflat un om, anume Pavăl Ghilțul, om bătrân de 80 de ani, și au mărturisit cu sufletul lui undi au fost ace(a) cruce vechi și ni-au arătat loculundi au fost cruce(a). Așijdere și un Simion Cozmița, iarăș om bătrân, așijdere au mărturisit pe carte(a) ce(a) de blăstăm, fiind ei amândoi răzăș(i) de Dănceni. Deci noi văzând mărturie acestor oamini și adeverindu-se și dintr-o mărturii a răpousatului Antohii Jora vel log(o)f(ă)t și a lui Ilie vel clucer, adeverind că fiind dum(nealo)r hotarnici au mărturisit un Ștefan

https://biblioteca-digitala.ro

Chichiță înainte(a) dum(ilo)rsale pentru un nepot a lui Ostahie Soare, anume Gheorghii, cum i-au fost poprit log(o)f(ă)t(ul) Dabija parte de moșii pentru un cal ce i-au fost furat acel Gheorghi, și pe urmă au luat-o iarăș Bodescul și cu Soari la stăpânire(a) lor, și adiveresc pentru ace(a) parte de moșii să începi din matca Vălenilor în sus și până în cruci. Deci noi pe mărturie acestor oamini ce-au arătat undi au fost cruce(a), am măsurat locul cu fun(i)e de 20 stânjăni, și stânjănu(l) de opt palme, și întâi am măsurat frunte(a) locului dispri apa Bârladului pe drumul cel mare și s-au aflat latul cincisprăzăci funi(i) și giumătate, iar la mijlocul locului pi cânpu s-au aflat optsprăzăci funi(i) și cinci stânjăni, iar capul moșii dispri răsărit p(r)in dumbravă s-au aflat treizăcișinoao de funi(i), și am pus și trei pietri hotară la tustrele măsurile dispre Dănceni margini pi din sus, iar pi din gios margine(a) Belgiugului tot pe pârâul pe matca Vălenilor, însă margine(a) pi din sus pe lângă Dănceni este alături cu o parti din Dănceni ce-am ales noi acum a dumisali Manolache post(elnicul) sin Neculai Jora, cari i s-au alis den hotarul Dăncenilor pre zapisă ce-au avut, iar lungul aceștii moșii Belciugul iaste din apa Bârladului înspre răsărit până în hotar(ul) Băsăștilor undi s-au pus piatră, și așă li-am ales și li-am hotărât această moșii Belciugul, și dup(ă) cum s-au ales am făcut această mărturii la mâna dumisale lui Ștefan Popăsc(ul) vor(ni)c di poartă, și a lui Iordachi Roiul și a frățâni-său lui Vas(i)li diaconu(l), și a lui Costantin Roiul, și la mâna preotului Ștefan și cu niamurili lor ce s-or afla dintr-acei bătrâni.

Și la această hotărâre s-au tâmplat dum(nea)lui Manolache post(elnicul) sin Neculai Jora, fiind dum(nea)lui răzăș și din sus și din gios. Așijdiri și răzășii de Dănceni, anume popa Dumitru, și Calistru, nepot Ghilțului, și Pavăl Ghilțul, și Simion Cozmița, și alți răzăș(i) de a lor și alții carii să vor iscăli mai gios, priimindu-să cu toți răzășii de Dănceni ce sânt pi din sus. Așijdire și dum(nea)lui Manolachi Jora post(elnic) fiind răzăș și din gios și din sus, deaca să aibă răzășii de Belciug a-ș(i) face și întărituri de la măriia sa vodă. Și noi pentru adevărată credința ni-am iscălit.

Iordachi Costachi biv vel pah(arnic).
Manolachi Jora.
Neculai / locul peceții / Tiron vor(ni)c de poartă.
Gheorghii Juverdian.
Costantin Talpiș.
Eu popa Dumitru ot Dăncești.

Cercitându-să pricina aciștii moșii și di noi, fiind toți răzășii de față s-au adevirit după mărturie tuturor răzășilor ce au mărturisit înainte(a) me(a) cu sufletili lor cum că în bătrânul lui Dan, ce s-au făcut Popăscul vor(ni)c di poartă că el să tragi răzăș, cum că cu șagă s-au pus, iar n-au fost moșan, nici niam cu Dan, nici au stăpânit vreodată și despre.

Întocma di pi hotarnica ci să află la dum(nea)lui giupânu(l) Cost. Gricu din Viltotiști, l-am scos eu cucernicul între (i)erodiaconi <ss> Miron (i)erodiacon la let 1810 noe(m)v(rie) 29.

<Pe verso-ul filei a doua>: Copie hotarnicii Belciugul(u)i și Dăncești, în cari scrii is(pravnicul) că cu saga s-au făcut Popaăcu răzăș / 18268 (?) apr(ilie) 20.

https://biblioteca-digitala.ro

2 răvaș(e) în cari sânt adivărati iscăliturili lui în;

1 scrisoari de la cumnatul lui Neculaiu Jora.

1 Mărturie di la Eni Focșa încredințată.

1 Mărturie a lui Ion Rotariu din 1780 oct(om)v(rie) 9.

1 Suret, acesta di pi hotarnica Belciugul(u)i din 7268 avg(u)st 20.

1 Izvod pentru part(ea) stol(ni)c(ului) Neculai Jora iscălit de mitropolit și veliții bo(i)eri din 7240 / 1732 fevr(uarie) 8.

1 Cart(e) de giudecata răzășil(o)r de la răposat(ul) Mateiu Costachi din 1796 avg(u)st.

1 Coali hârtie (…) pe cari au scris vor(ni)c(ul) Meleghi cuprindire(a) hotarnicii Sârbil(o)r a răzășil(o)r din (1)801 ghen(a)r 19;

Di pi hotarnica ci-au arătat Apost(u) Țiple, cum și cuprindere(a) hotarnicii ci au răzășii din (1)801 ghen(a)r 16, pentru Dănceşti, iar pi altă fără a coalii ce-au spița celor vânduți Jorii, ce-au făcutu vornicul Meleghie, arătând vor(ni)c(ul) Meleghie veleturili și numile vânzătoril(o)r.

1 Spiță data de preutul Vasâli i Sand(u) Covrig.

1 Copie di pi scrisoare(a) lui Cost(a)n(tin) și Gavril către pah.

2 Cărți g(os)p(o)d cu jalubili lo, una din (1)801 dec(em)v(rie) 15, alta din (1)803 mai 30 scoasă di mini către vor(ni)c(ul) Co(na)chi, spat(arul) Sturz(a) i ban(ul) Iamandi.

2 Jaluba și carte(a) divanului din (1)810 noemv(rie) cu vor(ni)c(ul) Meleghie.

1 Mărturie a lui Dima Niacș(u) Oglu.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 49, suret din 29 noiembrie 1810; ANI, Colecția Documente, 611/53, f. 5-6v., nr. 32; ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 96, f. 1v. (rezumat).

39. 1760 (7268) august 23. *Hotarnica moșiilor Văleni, Dănceşti și Sârbi.*

Copii

Facim știre cu această mărturie hotarnică din luminată porunca a pre înălțatului domnului nostru măriea sa Io Teodor v(oie)vod, orânduindu-ne cu luminată cartea măriei sale ca să alegem și să hotărâm părțile de moșie ce are dumne(a)ei Elenca stol(ni)ce(asa) a răposatului Nicolai Jora stol(ni)cu(l), la sat la Văleni, ci să numesc și Stolniceni, și la sat la Dănceni ci sânt în ținut(ul) Fălciiul, pe apa Bârladului de către răsărit, așijdere și din moșie Sirbii ci este iarăș pe apa Bârladului despre apus în ținutul Tutovii, dintr-aceste moșii să-i alegim părțile ci are dumn(ea)ei de danie și de cumpărături pe zap(i)s(e) ce are de către alți răzăș(i).

Deci noi pe poronca măriei sale viind la această moșii am chiemat și am strâns pe toți răzășii ci s-au răspuns că au moșie la aceste siliște cu toate scrisorile lor, și viind și d(umnealu)i Manolachi Jora, fiul dum(i)sali stol(ni)ce(sei) Ilincăi, de față, ș-au scos toate zapisile și alte scrisori ci au avut pe aceste moșii. Și întâiu au scos dum(nealu)i cinci zapisă de danie și de cumpărăturile lui Scârlet de Zorileni și Dabijii pah(a)r(nicu)lui sin Scârlet ci au cumpărat din sat din Văleni; așijdere au scos două zapisă ci au cumpărat Lupul Costache vel vor(ni)c, iarăș din Văleni;

https://biblioteca-digitala.ro

aşijderea au mai scos opt zap(i)s(e) ci au cumpărat răp(o)s(atul) Antohi Jora vel logofăt, tatăl dum(i)sale stol(ni)c(u)lui Nicolai Jora tot din sat(ul) Văleni, care aceste zapis(e) toate ci s-au arătat mai sus căutându-le noi au cuprins tot satul Vălenii ci s-au numit şi Stolnicenii, după cum adevereşte şi un ispisoc din velet 7212 / 1708 săpt(embrie) 17, a măriei sale lui Mihaiu vodă întărit Lupului Costachi vel vor(ni)c pe satul Văleni, ce i-au fost luat dum(nealui) cu schimb de la Radul biv vtori pah(a)r(nic) şi-l adevereşti sat întregu Vălenii; aşijderea şi alt ispisoc iar a măriei sale lui Mihaiu vodă ci au întărit dum(i)sale răp(o)s(atului) Antohie Jora vel log(o)f(ă)t pe tot satul Vălenii ci s-au numit şi Stolnicenii, după ci l-au luat cu judecată de la d(umnealui) Lupul Costachi vel vor(ni)c.

Deci noi văzând aceste zap(i)s(e) şi ispisoace domneşti pe satul Văleni, am răspuns răzăşil(o)r să ne arăte cu ce cer ei să e parte de moşiie din Văleni, şi ei nici o scrisoare sau altă dovadă n-au putut arăta, fără cât au răspuns că s-au ştiut şi ei de baştină în Văleni cum şi în Dănceni şi în Sirbi de pe un strămoş al lor Petru Bumbariu stol(ni)c, dar nici o dovadă sau scrisoare n-au arătat, şi căutând noi şi zapisile de Văleni n-am găsit neamurile lor în Văleni precum ne-au arătat ei bătrânii lor. Deci noi aşa am aflat c-au dreptate să-ş(i) stăpânească dumne(a)ei stol(ni)ce(a)s(a) Ilinca Joroaea tot sat(ul) Văleni, după cum îi scrii şi ispisoacele domneşti, şi după porunca măriei sale lui vodă l-am şi măsurat cu funie de 20 stâ(n)j(i)ni, şi stâ(n)j(enul) de opt palme, şi întâiu am măsurat capul hotarului despre apus, începând din matca văii Vălenil(o)r în gios pe drumul cel mare şi până în hotarul Cojăril(o)r, drept gura vâlcelii Porcenil(o)r, unde s-au pus o pieatră hotar din deal de drumul cel mare, şi s-au aflat treizăci şi şapte de funii şi zăci stâ(n)j(eni); aşijdere am măsurat şi capul hotarului Vălenil(o)r despre răsărit p(r)in pădure, unde să-ntâlneşte în cap cu moşiea Viltoteştii, şi s-au aflat cincizăci şi doi de funii, unde s-au făcut un buur într-un copac, şi dintr-acel buur şi până în apa Bârladului s-au pus patru p(i)etre hotară, una care s-au numit mai sus lângă drumul cel mare, şi al doilea s-au pus în dumbravă în fundul vâlcelii Porcenil(o)r, al treilea peatră s-au pus în valea adâncă din sus de drum, iar al patrule(a) piitară s-au pus în şăsul Bârladului despre apus; Iar marginea Vălenil(o)r pe din sus este tot pe matca văii Vălenil(o)r alături cu moşiia Belciugul, ci este din matca Vălenil(o)r în sus, şi aşa s-au hotărât şi s-au închiet satul Vălenii, ci să număsc şi Stolnicenii.

Aşişdere au scos dum(nea)lui Manolache Jora şi zap(i)s(e) de sat de Dănceni, anume un zap(i)s de la Măriea Mârzoaea de danii dum. lui Antohie Jora vel log(o)f(ă)t, carele au cuprins partea ei un stâ(n)j(en) şi o palmă, după cum au dat samă răzăşii cu sufletile lor pe cartea ce(a) de blăstăm.

Aşijderea un zap(i)s de la Măriuţa şi de la soră-sa Mălina, surorile Măriei Mârzoaei, carele au cuprins doi stâ(n)j(e)ni şi două palme.

Aşijderea un zap(i)s de la Gheorghiţă sin Nicol(a)i Bădărău, partea Aniţei şi Urâtei din partea Cozmiţei călugărul, care zapis au cuprins nouă stâ(n)j(e)ni.

Aşijderea şi alt zap(i)s de la Grigori şi de la frate-său Ursul, ficiorii Trofanii, carele au cuprins şăptespre(ze)ci stânj(eni) şi şapte palme.

Aşijdere şi alt zap(i)s de la Timuş şi cu surorile lui Mariia şi Nastasiia, ci să trag din Boldovici, carele au cuprins iarăş şaptesprezăci stâ(n)j(e)ni şi şapte palme.

Aşijderea şi alt zap(i)s de la Ciocârlănița cu feciorul său Vlasie ci au fost dat danie vor(ni)c(u)lui Lupu Costache, care zap(i)s au cuprins douăzăci şi doi de

https://biblioteca-digitala.ro

stâ(n)j(e)ni și patru palme, carele aceste șăsă zap(i)s(e) au cuprins peste tot șaptezăci de stânj(e)ni și cinci palme din hotarul Dăncenil(o)r, partea dum(i)sale stol(ni)ces(ei) Ilincăi Joroaei, și acești stâ(n)j(e)ni merg din cap în cap cât ține moșiia, care și această parte am ales-o din partea răzășil(o)r și am stâlpit-o în marginea Dăncenil(o)r din gios, alături cea cu Belciugu, și s-au pus și trei p(i)etre hotară, carele despart ace(a) bucată de loc de partea răzășil(o)r și de moșiia Belciugu.

Așijderea au mai scos dum(nealui) Manolachi Jora și alte zapisă de moșiea Sirbii, ci este piste apa Bârladului despre apus, pe ținutul Tutovii, anume un zapis de la Ștefan sin Angheluși, fetii lui Ionașco Băltag, pe a treea parte de sat de Sirbi, iscălit de mulți bo(i)eri mari din vălet ҂зсд <7204 / 1696> генаріе) гї <13>, carele au cuprinsu 333 stâ(n)j(eni), 3 palme.

Așijderea au mai scos un zapis de la Ghiorghie sin Nicolae Bădărău, carele au cuprins 4 stâ(n)j(eni) și patru palme.

Așijderea și alt zapis de danie de la Pavăl, nepot lui Lupan, carele au cuprins iarăș patru stâ(n)j(e)ni și patru palme, carele peste tot au cuprinsu trei sute și patruzăcișidoi de stâ(n)j(e)ni și trei palme, partea ce i s-au ales din hotarul Sirbil(o)r în fruntea locului, cari merg din cap în capul moșiei și toate zapisile acestor moșii scriu și cu vad de moară în apa Bârladului.

Deci noi după cum am aflat cu dreptate am părțile dum(i)sale stol(ni)ces(ei) Ilincăi precum am arătat mai sus, și am făcut această mărturie la mâna dum(i)sale stol(ni)ces(ei) Ilincăi Joroaea și fiiului dum(i)sale lui Manolachi Jora, și pentru credință ne-am iscălit ca să-ș(i) facă și întărituri de la domnie.

А(ѣ)т(о) ҂зсзи <7268 / 1760> августъ кг <23>.

Iscăliț(i):

Iordachi Costachi biv vel pah(a)r(nic).

Ștefan Popăscu, vor(nic) de poartă.

Neculai / Locul peceții / Tiron, vornic de poartă.

Gheorghie Juverdan.

Costandin Talpiș.

Popa Dumitru ot Deleni, răzăș.

Popa Ștefan, răzăș de Belciug.

Vlasie Roiul, diacon, răzăș de Belciug.

Eu Pahomi Ghilțul monah, răzăș.

Eu Simion Cozmița, răzăș.

Vlasie, răzăș.

Calestru Blănar ot Eși, răzăș.

De la giudecătoria Tutovii.

N° 1048.

Aprobăluindu-să originalul cu cari poslăduindu-i această copie și fiind întocmai cu aceia dată de d(umnealui) com(i)s(ul) Codreanu, după cerire(a) ce prin jalubă au făcut s-au încredințat.

1835 martie 2^{li}.

Înplinind datorii de pre(...).

<ss> (Iordache) Iamandi spat(a)r.

https://biblioteca-digitala.ro

<ss> (...) Cerchez.
D(irector) <ss> Ioan Caracaș.
Registrat(o)r <ss>.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 50, copie; ibidem, I / 73 (rezumat); ibidem, I / 75 (rezumat); ibidem, I/152 (mențiune); ANI, Manuscrise, 106, f. 54v.-56, nr. 52 (rezumat).

39a. 1762 <7270> iunie 24. *Hotarnica Băseștilor.*

7270 <1762> iuni(e) 24. O copie, ci s-au găsit în condica scrisorilor dului (?) și a dum(i)s(ale) stol(ni)ce(sei) Todosiica Costachi, di pi hotarnica Băsăștil(o)r făcută di Dediul Codrian sărd(a)r, i Vasâli Adam șetr(ar), i Dimitrachi ispravnic, și Grigoraș Agărici vor(ni)c di poartă, ci să arată că esti trecută și în condica divanului de Iordache 2 log(o)f(ă)t, în cari hotarnică arată înpregiur sămnile moșii Băsăștilor dispre alte megieșite moșii și cum s-au dispărțit părțile sărd(a)r(u)lui Iamandache di părțili răzășilor, undi la fundul moșii dispre apus zici că au tras cu măsura din hotarul Petricanilor di undi să întâlnești cu hotaru(l) Vălenilor de la doi copaci gâlcoș(i) ci sânt cu bour, mergându în gios spre amiazizi până în hotar(ul) Vălenilor, undi să întâlnești cu hotaru(l) Viltoteștil(o)r, s-au aflat 624 atânj(e)ni, și tot într-aciastă hotarnică la dispărțiri(a) cu pietri hotară a părților ~~răpousatul(u)i~~ sărd(a)r Iamandache dispre răzăși, iarăș la fundul dispre apus au pus piiatră undi să întâlnești cu hotar(ul) Vălenilor, 515 stânj(eni), 6 ½ palme, parte(a) sărd(a)r(ului) Iamandache s-au ales la capul dispre apus, cari ce(a) adivărată hotarnică a Băsăștilor (după arătare(a) răzășilor di Băsăști) să află la dum(nea)l(u)i spat(arul) Iordache Catargiu.

	D.	palm(e)	
802	72	6	1446 capăt(ul) din gios, răsărit.
	99	3	1987 din coastile moșii din gios din movilili Gemine în sus.
	97	-	1940 pi mal(ul) Bârlad(u)lui în sus.

<Pe verso>: Petricani / 1784 / 7254 / 7270.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 77, original; ibidem, I/75 (rezumat).

40. 1765 (7274) octombrie 1. *Manolache Jora jicnicer se împrumută cu 60 de lei de la Isac jicnicerul din Galați.*

Adică eu, Manolachi Jora jic(nicer), făcut-am adivărată scrisoare(a) mea la mâna dum(i)sali giupânului Isac jic(nicerul) ot Gălaț(i), precum să-s(e) știi că mi-au făcut bine cu 60 lei, adică cu șese(ze)ci lei cu dobândă câti 1 păra pe leu pe lună, și la sfârșitul lui decemvri(e) să aibu ai da dum(i)sal(e) banii cu dobândă, făr(ă) di nici o pricin(ă), iar nedând banii la zioa însămnat(ă), cât(ă) cheltuială și înplinială s-ar faci să fii toată dispre mine, căci me-au făcut bine di m-am plătit de banii lui Rat ce luasim în chizășii pe Du(mi)trașcu Talpeș, și pintru credința am iscălit am iscălit.

https://biblioteca-digitala.ro

ѯ҃ЗСѲД <7274 / 1765> ѳкт(томвріе) а҃ <1>.
<ss> Manolache Jora jic(nicer).

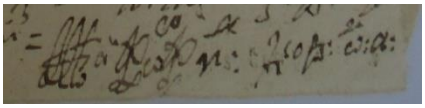

<Pe verso>: Iscăliturili j(i)c(ni)ce(rului) Manolachi Jora celi adivărate ci li-am găsât în hârtiile soacră-me(a) jicniceresăi Aniţa Joroae, cum şi slova din răvaşile aceste(a).

ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 51, original.

40a. 1766 iulie 23. *Anaforaua veliţilor boieri din Divan întărită de domnul Grigore al III-lea Alexandru Ghica.*

Copii di pi copie ci ari Petrachi Cozmiţa scoasă di pi o anafora a veliţilor bo(i)eri, întărită de domnul Grigorie Alexandru Ghica v(oie)vod ce i-au dat dum(nea)ei spăt(ă)r(ea)sa Safta Bogdan în anul trecut (1)814, când s-au giudecat răzăşii di Văleni cu dumn(ea)lui banul Costachi Iamandi.

Noi Grigorie Alexandr(u) Ghica v(oie)vod boj(iu) milstv g(o)spod Zemli Mold(a)vscoi! După cercetare(a) şi hotărâre(a) dum(ilo)rsale veliţilor bo(i)eri s-au scos la divan şi înainte(a) domniei mele, şi cercetându-să pricina şi giudecata aciasta şi cu divanul, şi măcar că dum(nea)l(o)r veliţii bo(i)eri s-au găsit că bine şi cu dreptate au giudecat-o, mai tot arătând Gheorghie, fiiul banului Scarlatachi că i s-ar fi făcând strâmbătati. Poruncim domnie me(a) să să scrii carte(a) domniei mele la bo(i)eriul carile să va socoti ca să meargă acolo la acea moşăi să cercetezi stăpânire(a) prin marturi, şi după ace(a) mărturii ce vor aduci la vom face hotărâre şi cu divanul domniei mele.

1766 iulie
Proci 2 log(o)f(ă)t.

Pre înălţate doamne!

Din luminată poronca înălţimii tale am luat sama întri dumn(ea)lui pah(arnicul) Iordachi Costachi cu Gheorghie, fiul răposatului banului Scarlatachi pentru pricina unui vad di moară din apa Bârladului di pi moşâe Docolina, în cari vad di moară vechi îş(i) faci moară dumn(ea)lui pah(arnicul) Iordache şi Gheorghie, fiul banului Scarlatache, pricinue (?) ca să nu facă moară acolo, pentru că ar fi vadul Petricanilor, fiind dar, cercetând pricina cu amăruntul, într-acest chip s-au aflat. Docolina au fost moşâe domniască şi Barnovschii v(oie)vod au dat-o comisului Furtunăi cu vad di moară în apa Bârladului, şi pentru moşâe Docolina, Olăieştii, Petricani, Idriciul di la hatm(anul) Neculai Buhuş au rămas la stăpânire(a) vor(ni)c(u)lui Manolachi Ros(e)t, şi vor(ni)c(ul) Manolachi Rosăt au înpărţit acesti patru moşâi , Docolina cu mori în apa Bârladului, Olăieştii i-au dat fiicii sale Marii

https://biblioteca-digitala.ro

Costăchioai, maicii dum(i)s(ali) pah(a)rnic(ului) Iordachi Costachi, iar Petricanii și Idriciul le-au dat vor(ni)c(u)lui Ștefan, moșul lui Gheorghi, fiul banului Scărlătachi, și de la atâte rânduri de oameni di la com(i)s(ul) Furtună și di la hatm(anul) Neculai Buhuș, de la vor(ni)c(ul) Manolache Roset, și di la vor(ni)c(ul) Stefan, cum și în viața dum(i)sale banului Scărlătachi și până acum au fost mori într-acel vad în Bârlad pe Docolina, și nici o pricină n-au născut, și acum pricinuind fiul banului Scărlătachi ca să nu facă moară dumn(ea)lui pah(arnicul) Iordache pe Docolina în apa Bârladului în vadul vechi di atâț(i)a ani, s-au dovedit că fiul banului Scarlatachi umblă fără cali, căci Petricanii săi nu să lovăsc cu Docolina în cap, ci să lovești cu altă moșâi mai pi din gios, anumi cu Olăieștii, iarăș moșâe dum(nealui) pah(arnicului) Iordache. Diosăbit din ispisocul mării sale Mihaiu v(oie)vod, ci-i la mâna fiului banului Scărlătachi ci scrii hotarăle moșâii Petricanilor din giur înpregiur, nu scrii Petricanii cu vad de moară în Bârlad, ci arată pe Idriciul vechiu păr(ă) aproapi di Bârlad la doi stâlpi di piiatră, și din stăpânire(a) vadului di moară a Docolinii de atâț(i)a oameni ci-au stăpânit tot parte(a) niamului dum(i)s(a)le pah(arni)c(u)lui Iordache, cum și dum(nea)lui pah(arnicul) Iordachi, și din ispisocul mării sale Mihai v(oie)vod ci scrii că Petricanii merg pi Idrici păr(ă) aproapi di Bârlad, iar nu că mergu Petricanii păr(ă) în Bârlad. Cu toati aceste dovezi di mai sus arătate, văzând că fiul banului Scărlătachi nu ari nici o dreptati la cerire(a) și jalubile lui asupra pricinii acestui vad di moară din Bârlad di pi Docolina, l-am dat rămas să nu să mai amestici nici cu o supărare asupra pi dum(nea)lui pah(arnicul) Iordache Costachi pentru acel vad di moară, ce dumn(ea)lui pah(arnicul) să-ș(i) facă moară, să stăpânească vadul vadul după cum s-au stăpânit și de niamul dum(i)s(a)le într-atâț(i)a ani cu paci nesupărați di cătră niamul ficiorilor banului Scărlătachi. Pre înălțate doamne după cum am aflat că esti cu cali și cu dreptate, înștiințăm pi mărie ta, iar ce(a) disăvârșit hotărâre rămâni la pre înaltă și lesni cunoscătoari înțelepciune(a) mării tale.

Let nou 1766 iuli(e) 23
Let vechi 7274
Proci 2 log(o)f(ă)t.

Plecate slugile măriei tale.
Iordachi vel log(o)f(ă)t.
Paladi vel vist(iernic).

Alti trii iscălituri arată, fiind încâlcite nu li-au putut dizlega scriitoriul ci-au scris copie dată lui Petrachi Cozmița.

1815 apr(ilie) 2 s-au prescris în Eși.

<Pe verso>: Copii di pi anaforaoa ci ari cucoana Safta Bogdan spat(areasa) pi moșâe Docolina i proci din cari să înțălegi că parte(a) lui Ciocârlan esti întri Sârbi și Docolină sau Olăiești, și pentru Ciorăști că i-au dat zăstri nu arată pentru că nu i-au avut, și aceli însămnări grecești s-au putut în urmă di cătră acei ci-au avut poftă să răpe(a)scă părțile din Ciorăști a Joräi. / 1766 iuli(e) / 7274.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I /168, copie de pe copie

https://biblioteca-digitala.ro

41. 1768 (7277) decembrie 9. *Tocmala dintre Manolache Jora jicnicer şi Suleiman pentru 60 de lei.*

Din toată socotiala ce am făcut cu dum(nea)lui giupânul Suleiman agă amu mai rămas dum(i)sali cu 60 lei, adică cu şiszeci de lei şi la crăciun să-i dau dum(i)sal(e) cu mulţemit.

Лет ⁎ѕ҃сѻ҃ѕ <7277 / 1768> дек(емвріе) ѳ҃ <9>.

<ss> Manolache Jora jic(nicer).

<Pe aceeaşi pagină>: Manoli ginere lui Curpesche ot Pădureni ţin(u)t(ul) Romanului; un rezumat în limba osmană;

<Pe verso>: Să nu să schimbi l-am încredinţat / 814 săpt(embrie) 20.

ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 52, original.

42. <după 1768>. *Manolache Jora scrie prietenului său Husain pentru un împrumut de 15 lei.*

A nostru bun prietin dum. giupân Husain cu fericit(ă) săn(ă)tat(e). Mă închin dum. şi poftescu pe dum. să-m(i) faci bine cu 15 lei, adică cu cincisprăzeci lei, păr(ă) oi veni din gios, şi cu mulţămită oi plăti dum. cu suhaturi de or trebui, ori oi da dum(i)voastri boi de negoţ, că am, ori ban(i), păgubaş nu-ţ(i) rămâne dum(i)voastră de la mine, şi atunce oi plăti dum(mneavoastră) şi (…)du-l ce am luat cu aceast(a). Şi-s(ă) fii dum. săn(ă)toşi.

A dum. prietin <ss> Manolache Jora jic(nicer).

<Notă marginală>: Şi acesta a fi dum. în loc de zapis.

ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 53, original.

43. 1769 ianuarie 1. *Jicnicerul Manolache Jora adevereşte pentru nişte bani.*

Făcut-am această scrisoari a me(a) precum să-s(e) ştii că din triizeci di lei ce am luat în anul trecut ban(i) pe brânză s-au dat de 20 lei brânză, iar zeci lei au rămas să dau cu dobânda lor din zeci 12. Aşijdire au mai dat tot uncheşul Gavril Burchi doispre(ze)ci lei rămăşiţa goştinii, carii să fac 22 lei capetile, şi aceşti ban(i) arătaţ(i) mai sus să aibu ai da dum(i)sal(e) la sfeti Ghiorghii cu dobândă din 17, 12 pe an, şi am iscălit.

Л(ѣ)т(ѳ) ⁎ѧѱѯ҃ѳ҃ <1769> ген(арїе) а҃ <1>.

Şi zapisul cel vechiu să nu să ţii în sam(ă).

<ss> Manolache Jora jic(nicer).

<Pe verso>: Doouăzăci şi doi lei am luat dintr-acest zapis capetele.

⁎ѧѱѳѕ <1776> иѳн(їе) ѯі҃ <17>.

Să nu să schimbe l-am încredinţat. / 814 oct(omvrie) 20.

<ss> Ioan Jora spat(ar).

https://biblioteca-digitala.ro

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 54, original.

44. 1773 septembrie 28. *Divanul Cnejiei Moldovei volniceşte pe jicnicerul Manolache Jora să ia şi să strângă de-a zecea de la oamenii şezători pe moşia Văleni.*

De la bo(i)erii divanului a Cnej(iei) Moldovii

De vremi ci la divan au jăluit dum(nealui) Manolachi Jora jic(nicer), arătându că la țin(utul) Fălciiului ari moșie Vălenii și oamini(i) ci sint șăz(ă)tori di-s(e) hrănesc nu să supun a da dijma obicinuit(ă) a moșii și i s(e) pricinu(i)ești pagubă de 3 ani, la cari cerându dreptate la divan, iată dar s-au dat volnicii prin carte(a) divanului cu car(e) să fii volnic a lua și a strângi di toate de a zăci pe obiceiu și hotărâre(a) ponturilor, iar cari să vor arăta înpotrivitor(i) și nu să vor supuni a da dejma obicinuită de pe la unii, ca acee să înpliniți dum(ilo)r(voastre) is(pravnicii) toți(i) deplin păr(ă) la cel mai puțin, iar di va ave(a) ciniva a răspundi să vii la divan. Aceast(a).

1773 săpt(embrie) 28

<ss> Balș log(o)f(ă)t.
<ss> Cropinţ̦chi vor(nic).
<ss> Arg(hir?) post(elnic).
<ss> Alexandru (?) pah(arnic).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 55, original; ANI, Manuscrise, 106, f. 56, nr. 53 (rezumat).

45. 1774 mai 26. *Ioan Adam paharnic volniceşte pe un Panțiru să împlinească dijma locuitorilor din satul Văleni după cum arată feciorul jicnicerului Manolache Jora.*

Să volnicești acest Panţ̦ir(u) ca-s(ă) aibă a mergi la oamenii di satul Vălenii și după porunca divanului ci ni-(a)u adus jic(nicerul) Manolachi Jora di (î)nplinit toată dijma di la dânșii să înpliniască după poruncă or(i) di la cini ar arăta ficiorul jic(nicerului), iar având cineva a răspundi să vin(ă) fați.

1774 maiu 26

Ioan Adam pah(arnic).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 56, original; ANI, Manuscrise, 106, f. 56, nr. 54 (rezumat).

46. 1778 iulie 30. *Izvod de împărțală.*

Copie di pi suretul ce s-au găsit la dum(nea)l(u)i spat(arul) Ioan Jora.
Suret di pi izvodul di sate a Meră ce s-au înpărțit pe frați(i).
Satul Mănceștii, giumătate de Clicești, parte(a) di păduri ci să va alege, s-au vinit dum(nealui) vor(nicului) Urechi.

https://biblioteca-digitala.ro

Giumătate de Pițcani, giumătate de Măcicași de Gios, giumătate de Ruptură și parte(a) ci să va alegi din Liurdești, s-au vinit lui Isacu, nepotului Toader Jora.

Giumătate di Măciucașii de Sus, și giumătate de Ruptură, i giumătate de Bârzășți, giumătate di Saulești, s-au vinit lui Ionașcu, ficiorului Simion Jora.

Giumătate de Pițcani, giumătati de Măciucașii de Gios, giumătate de Măciucașii de Sus și parte(a) ci s-a alegi din Românești, s-au vinit nepoților Salomii Mogâldoae.

ѫѧѱѳи <1778> иѳлиє л <30>

Acest izvod de înpărțală s-au scos de pe înpărțala celor ci să arată mai sus, însă găsând înpărțala la Petre Miclescul, fiind că să tragi tot din niamul Jorăștilor, și s-au dat la mâna dumi(sale) jic(nicerului) Antohi Jorăi, fiind că i s-au prăpădit izvodul cel de înpărțală, și pentru încredințare(a) acelora ce sânt iscăliț(i) cari mai gios, anumi Urechi vel vor(ni)c, Gherghișan vel sulger, Ionașc(u) Jora șat(rar), Pavăl Abote dvornic, și văzând noi cu ochii am iscălit.

Costin Catargiu spat(a)r.

Petré Miclesc(u).

Iordachi Iamandi stolnic.

Mih(a)lache Cerchez jic(ni)ce(r).

Scris di log(o)f(ă)t(ul) Panaiti, di mini poslăduindu-s(e) din cuvânt în cuvânt și fiind întocma adiverez.

(1)817 noemv(rie) 8

În Polițăni.

<ss>

ANI, Fond Eforia Școalelor Moldova, I / 34 bis, copie din 8 noiembrie 1817.

46a. 1784 iunie 25. *Hotarnica moșiilor Idrici și Petricani.*

1784 iuni(e) 25. Hotarnica moșii Idrici și Petricani de la pah(arnicul) Iordache Lambrino și alți doi mazili, Ion Docan și Ștefan Coatul în carii scrii măsurili moșiilor în curmeziș undi să arăti că la măsura mijlocului în curmezâș au început dintr-un stej(a)r ci să află între movilili Geminile ci sânt în dumbravă în marginile moșii din gios în dreptul Vălenilor lângă drumul Băsăștil(o)r, iar movilile sânt hotar vechiu după arătare(a) înpregiurași(lor) di atunce, ci disparate moșie Idrici i Petricani di Văleni, și tot la aciastă hotarnică arată înpărțala stânjinilor pi frați, pomenind că în malul Bârladului undi au fost piatră hotar de la vali di Șliahul Bârladului, cam pi margine(a) bălții Zberii pi din gios, cari piatră disparate moșie Idrici i Petricani di moșâe Văleni.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 77 (rezumat), original; ibidem, I / 75 (rezumat).

https://biblioteca-digitala.ro

47. 1786 septembrie 4. *Iacov Stamati, spătarul Vasile Costachi și cămărașul Iacovache stabilesc în pricina de judecată dintre diacul Samson Burghele și răzeșii săi cu Neculai Jora, fiul Aniței jicnicereasa.*

Copie

După luminată carti(a) preaînălțatului măriei sali domnului nostru Alecsandru Ioan Mavrocordat vodă din liatu 1786 iuni(e) 19, ci ni-au adus Samson Burgheli diiac, înpreună cu răzășâi săi din moșâe Vălenii de la țân(utul) Fălci(u), pren cari ni să poruncești ca să cercetăm pricina di giudecată ce au numițâi răzășâi cu dum(nea)l(ui) cuconu(l) Neculaiu, fiiul dum(nealui) jâcn(i)ce(resei) Joro(a)ei pentru numita moșie Vălenii, care viind aice di față înainte(a) no(a)stră și după cercetare(a) ce am făcut scrisorilor ce ne-au arătat amândou(ă) părțâle, neputându-să face curmare giudecățâi, arătându numiții răzășâi că mai au osăbiti scrisori ce nu sânt de fați la dânșii, cum și dum(nea)l(ui) cucon(ul) Nicolachi asămini. Drept aciia de cătră noi s-au pus zî de soroc de astăzi gioi sept(em)v(rie) 4 să-s(e) afle toți răzășii înpreună cu dum(nea)l(ui) cucon(ul) Nicolachi cu toati scrisorili ce vor ave(a) la Sfântu(l) Dimitrii oc(tom)v(rie) 26, aducându-și dum(nea)l(ui) cucon(ul) Nicolachi un vor(ni)c de poartă hotarnic, cât și numițâi răzășâi asămini să-ș(i) aducă hotarnic pe cini vor pute(a) râdica omu de ispravă și cu științi. Drept aceia s-au dat și acestu soroc la mâna diiacului Samson Burghele și răzășilor săi ca să-s(e) știi.

1786 sept(em)v(rie) 4

Iacov episcopu Hușului.

Vasâli Costachi spat(ar).

Iacovachi cam(a)raș.

Fiind întocmai după ace(a) adevărată s-au adeverit.

<ss> Dumit(ru) vel vor(nic) (?)

De mine s-au poslăduit din cuvânt în cuvânt cu cea adivărată și este întocma, iar cea adivărată s-au dat la mâna lui Petrachi Cozmița.

1818 fevr(uarie) 29

<ss> Iancul Anghelachi stol(ni)c.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 58, copie din 29 februarie 1818; ANI, Manuscrise, 106, f. 56v., nr. 56 (rezumat).

48. 1786 noiembrie 11. *Spătarul Vasili Costachi și Balasachi Rosăt poruncesc lui Eni Focșa se cerceteze pricina dintre diacul Samson Burghele și răzășii săi cu Neculai Jora și să aleagă părțile de moșie a fiecărei părți.*

Copii

Dumneata Eni Focșa sănătati. Aici ni-au adus luminată carte(a) mării sali lui vodă Samson Burghele diiac și cu alți răzăși di moșie Sârbii, Dăncenii i Vălenii, de la acestu țin(ut) al Fălciiului, după cari au avut giudecată cu dumn(ea)l(ui) Neculaiu, fiiul dumn(eaei) Aniții jâcn(i)cer(esei), înainte(a) preaosvințâei sale părintelui vlădicăi și înainte(a) no(a)stră, și după toate scrisorile ce au scos și o parte și alta, la urmă s-au oblicit o hotarnică la Ioniță Popăscu, fiind părintele său vor(ni)c(ul) de po(a)rtă, și neplătindu havaetu hotarnicii ar fi rămas ace(a) hotarnică

https://biblioteca-digitala.ro

la dânsul păr(ă) acum. Acum după ce am adus pe Ioniță Popăscul cu hotarnica aice s-au cunoscut din hotarnică dreptate(a), și fiind că au arătat că hotarăle sânt smintite au cerut ca să li să îndrepte hotarăle și o parte și alta. Deci fiind că dum(nea)l(ui) Neculaiu Jora au luat din parte(a) dumn(ealui) pe Ioniți Popăscul, ficior vor(nicului) ce au hotărât mai înainte, pentru aceia dar iată te rânduim și pe dum(nea)ta asupra dreptățâi să mergiți acolo la stare(a) moșâilor, strângându pe toți răzășâi și înpregiurașâi, și în frica lui D(u)mnezeu să măsurați tot locul moșâilor după cum arată hotarnica, alegându parte(a) răzășilor de o parte și a dumn(ealui) de o parte, și pe unde vor fi p(i)etrile stricate și strămutate, dum(nea)v(oastră) să le îndreptați și să dați mărturie cu drept(ate), arătându stânjănii și p(i)etrile la ci locuri s-au pus, puindu să iscăliască și toți răzășâi și iscălindu-o și dum(nea)v(oastră), căci vo(i)m să o cercetăm și noi, și de va fi făcută cu cale să o iscălim și noi. Iară cât pentru havaetul hotarnicei vechi s-au hotărât de cătră preaosvințâe sa și de cătră noi toati p(i)etrile vechi acei hotarnice să le plătiască câte doi lei și giumătati, iar pentru osteneala de acum după cum să vor pute(a) învoi.

1786 noem(brie) 11

Aciasta de binivoitoriu.
Vasâli Costachi spat(ar) i Balasachi Rosătu.
Fiind întocmai s-au adeverit.
<ss>

De mine s-au poslăduit din cuvânt în cuvânt cu cea adivărată și este întocma, iar cea adivărată s-au dat la mâna lui Petrachi Cozmița din poroncă.

1818 fevr(uarie) 29

<ss> Iancul Anghelachi stol(ni)c.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 59, copie din 29 februarie 1818; ANI, Manuscrise, 106, f. 56v., nr. 57 (rezumat).

49. 1793 ianuarie 11. *Anița Jora cu fiul ei Nicolae fac schimb de țigani cu Dumitrachi polcov.*

Adiverim cu această scrisoare de învoială a no(a)stră la mâna dum(neaei) cuco(a)nii Aniții jicnigereștii Jioroaia și dumi(sale) Nicolai Jiora, fiiul dumn(eae)i, precum se se știi că am făcut schimbu cu dum(nea)lor într-aceștaș chip, noi am dat dumisali o fată de țigani, anume Caterina, fata Acsinii, țigancii, țigancă driaptă a no(a)stră de au maritat-o dumne(a)lor după un țigan a dumilorsale, anume Dumitrachi hierari, fecioru(l) lui Iordachi hierarul și dumni(a)lor iarăș mi-au dat altă fată de țigani a dumnisali în loc, anume Irina, fata lui Neculau Cotoce și a Paraschivii țigancii, drepții țigani dumnisali, de am măritat-o și noi după un țigan a nostru, anume Ion bucătaru, și învoindu-ne întru aceștaș chip ne-am dat și scrisoare asemăne(a) unul la la mâna altuia pe schimbătura și de stăpânire ca pe niște drepți țigani în veci și neînpărțitori, și am iscălit.

*ᴀψчг <1793> генар аї <11>
<ss> Dumitrachi polc(o)v.
<ss> Ana Gaiba.

https://biblioteca-digitala.ro

ANI, Colecția Documente, 611/12, original.

50. 1798 iunie 20. *Alexandru Ioan Callimah voievod poruncește biv vel banului Iordachi Lambrino să hotărască moșia Văleni a lui Neculai Jora.*

† Ио Ѧлєксандръ Иоан Калимахъ в(ѳє)в(ѳ)да. Cu mila lui Dumnezeu domnu țării Moldavei. Cinst(it) credincios bo(i)eriul domnii meli dum(nea)ta Iordachi Lanbrino biv vel ban săn(ă)t(a)ti. Să faci știri du(m)i(ta)li că prin jaluba ce au dat către domniia mea Neculai Jora au arătat că la țin(u)t(ul) Fălciiului pé apa Bârladului ari o moșâi, anumi Vălenii și s-ar fi înpresurând de către niști oameni niamul Bumbăreștilor, și fiind că ti-au cerut pe dum(neata) hotarnic spré îndreptarea hotarălor acei moșii, iată té rânduim domniia mea să mergi acolo la fața locului unde adunând de față pe toți megieșâi înpregiuraș(i) să faci cu amăruntul cercetari din scrisori dovezi ce vor fi de îmbe părțâle ca să afli și să dovidești celi drepti și adivărati margini a numitei moșii pe undi au umblat hotarăle din vechi și oricé înpresurare vei cunoaști că pătimești acea moșii Vălenii ori dispré cari parté să îndreptezi, și pe la locurile ce va ceri trebuința și va da dreptati să pui și pietre hotară dispărțâtoaré, după cari să dai și mărturie hotarnică în sămni și în măsură iscălită pe obiceiu și de toți înpregiurașii și alții cari să vor întâmpla față la hotărât, iar născând vreo pricină pietri să nu pui, ce cu hartă și mărturiia de starea locului și de curgirea pricinii să le zi de soroc ca să vie la divan.

1798 iuni(e) 20

Прочи вєл л(ѳ)г(ѳ)ф(ъ)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: Cinst(it) credincios bo(i)eriul domnii meli dum(nea)tali Iordachi Lanbrino biv vel ban cu săn(ăta)ti să să dea; Neculai Jora; Din 1798, după jaluba lui Neculai Jora; S-au trecut în condică <ss> M. cond(icar).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 60, original, difolio, pecete în ceară roșie, deteriorate; ANI, Manuscrise, 106, f. 57, nr. 58 (rezumat).

51. 1801 ianuarie 16. *Hotarnica moșiei Dăncești.*

1801 ghen(arie) 16

Hotarnica Dănceștilor, alegire(a) într-u(n) bătrân răzășilor făcută din porunca cinst(itei) is(prăvnicii) a Fălciiului de un Gavril Hrănage, în care cu funii de 20 stânjini, și stânjenul de 8 palme, și au măsurat întâi pe malul Bârladului în sus dintr-o piiatră hotar ce este a Jorăi, și în sus pe malul Bârladului pân(ă) la o piiatră hotar ce desparte Dăncenii di Petricani, și s-au găsit 1100 stânjăni, cari înpărțindu-o pe cinci bătrâni li s-au venit di bătrân câte 220 stânjăni. Altă măsură pe drumul cel mari în gios, dintr-o piiatră hotar dispre Petricani di Dănceni până în piiatra Jorăi s-au găsit 957, ½ stânjăni și pe 5 bătrâni li s-au venit câte 191 stânjăni de bătrân. Și au măsurat pe dial, iar într-o piiatră a Jorăi și în sus tot pe curmeziș pân(ă) într-o groapă ci au zis răzășii că au fost piiatră hotar Dănceștilor di Petricani, și s-au aflat 680 stânj(eni), și înpărțindu-i pe 5 bătrâni li s-au venit câte 136 stânj(eni); au măsurat și capul moșăei despre răsărit undi să loveștiîn cap cu Băsăștii, începând iar

https://biblioteca-digitala.ro

din hotar(ul) Jorăi în sus pără în moșâe Petricanii, unde esti un stejar gâlcos, și s-au aflat 460 stânjăni, și înpărându-i pi 5 bătrâni li s-au venit câte 97 stânjăni di bătrân.

Vasâle Burghele, i Trifan Cozmița, și Apostul Țiple trag trei bătrâni și i-au ales în parte(a) de sus alături cu Petricanii, și stolnicesăi Todosăicăi Costachi, i Ion Ghilțul și Budac, aceștie trag doi bătrâni cu niamul lor, li s-au dat parte pe din gios despre moșăe Jorăi.

Iscălițț(i)
Costantin Ghilțul, un bătrân
Andrei Budacu, un bătrân.
Cozma Budacu, un bătrân.
Apostul Țiple, un bătrân.
Trifan Cozmița, un bătrân.
Vasâle Burghele, un bătrân.
Apostul Țiple au arătat această hotarnică.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 61.

52. 1801 mai 26. *Neculai Jora scrie cumnatului său Ioan Codreanu biv vel stolnic.*

Cu frățască dragosti mă închinu dum(neata)li cumneate Ioniți Cod(reanu) biv vel stol(nic)

Iubit(ă) și dorită scrisoari(a) dum(neata)li cu bucurii am priimit și pentru întrigimi(a) săn(ă)tății dum(nea)v(oastră), înțălegând foarti, ni-am bucurat, dându laudă milostivului Dumnezău dintru a căruia milă ne aflăm și noi săn(ă)toș(i). Pentru scrisorili Vălenilor cu Sârbi, iată am triimis 36 cu totul cu zapisi, cu cărți domnești și cu alti scrisori, că atâte(a) am găsit, iar zapi(se)le Strășineștilor nu li-am triimis acmu, pe cari scrisori am triimis și izvodu deosăbit, eram dorit ca să viu și eu acmu după cum îmi scrii dum., dar având mare trebuință a mergi la R(om)[1]an, ni-am pututu. Nădăjduescu că piste sapte, opt zili voi vini, fiind dorit di a vide(a) pe (dumnea)[1]v(oastră) săn(ă)toș(i). Înștiințăz cumnate că zapisili ce scriu de Frunteș răzăș și de niamul Bu(mbăre)[1]știi, și de Cozmița, sint toți pinpregiur, cum și în sat(ul) Vălenii șăzători, iar z(apise)[1]li niamului ci au dat vornic(ul) Lupului nici îi știu ei. Scrisori la țărani să nu (cau)[1]ți, că n-au nici o scrisoari vechi, nici cei cu Belciug, nici alții, iar nouă după hotărâtura aceasta ce ni-au dat ei, hotarnica poate să aibă. Eu socotescu cumnate, să ei dum(neata) ostenială să mergi întâi la Văleni să vezi vadul morii unde este și cetind și scrisorili vechi și hotarnica aceasta te vei pliroforisi, că mii îmi pare că arătare(a) scrisorilor vechi și cu hotarnica aceasta nu să unești și-i ră hotarnica, și de aceasta nici tatăl meu socotescu că n-au știut-o. Eu n-am găsit-o în scrisori. Întâi că au făcut o hliză de moșii Belciugul făr(ă) nici o scrisoari, al doile(a) vadul morii îl face pe seliști(a) Dănceștilor și de această hliză Belci(ugu)l în scrisorili vechi te vei pliroforisi dum(neata) că nu s-au pomenit. Țăranilor de Văleni și acelor cu Belciugul foarti le place hotarnica aceasta că li-au dat și și-au făcut hotară și moșii cu deosăbit nume din trupul moșii Vălenilor, și făr(ă) de nici o scrisoare vechi; Și eu cumnate la vânzările celi ce-au făcut țăranii lui Chichiță fără poblicații, tot de aceasta am tăcut, ca să nu dau vreo întăriri hotarnicii,

https://biblioteca-digitala.ro

socotind din zi în zi întâi să mă judecu cu scrisorili vechi de s-ar fi putut a să strica hotarnica, nefiind tatăl meu iscălit, nici în scrisorili tătâni-meu negăsindu-o, ce iarăș(i) la mâna lor. Eu socotesc cumnate să nu scoți scrisori în grabă, ci să mai poprești înpărțăleli lor, de-i socoti că s-a pute(a) strica hotarnica și de au mai mult temeiu spre lățire(a) moșii scrisorile vechi sau cum vei socoti dum(neata). Pentru un herariu din țigani ce am să dau dum(nea)v(oastră) pe Goroveiu h(erar)iu cât de în grabă îl vom triimeti, cum și ceilanți când oi veni eu îi voi aduce ca să-ș(i) caute să-ș(i) facă casă, cari să vin în parti(a) dum(nea)v(oastră), fiind că acmu prăsit-au la popușoi; Pentru vite mama foarti mulțămești dum(neata)li că s-au priimit aceli ce s-au triimes și să închină cu părințasca dragosti, și sintu

801 mai 26

Al d(umi)tali cumnat i slugă .
<ss> Neculai Jora.

Preiubitii surorii Catrinuții, cu multă frățască dragosti și mama cu cu părințasca dragosti, și foarti ne-am bucurat de celi ce ne scrii și rugăm pre milostiv(ul) Dumnezău să te țîi săn(ă)toas(ă) întru mulți ani și pre fericiți.

Cumnate noi Vălenii după hotarnica aceasta am dat dum(ita)li zăstri, iar de înpresurari(a) trupului moșii Vălenilor pe undi s-au stăpânit de moșul meu și de strămoșul meu, sint oameni mai bătrâni cari știu și cercetând îți vor spuni, și mi-i jăle și de s-ar pute(a) scoate să o stăpânești dum(nea)v(oastră), pre(a) m-aș bucura, dar vii ști și aceasta că după spus(a) oamenilor cei vechi a casii noastre hotar(ul) Vălenilor mergi până în balta Zberii și morili (Jor)ăștilor li-au avut niamul nostru pre dreptu(l) loc Vălenilor, și în multe rânduri s-au stricat și s-au arsu de tătari și iar li-au făcut moșii mei, și răzășii nici o pricină n-au pus, iar după prada tătarilor, prădându-ni casa, cum și scrisorili luându-le toati și li-au lepădat pe câmp, li-au găsit răzășii și ei li-au dat la tatăl meu câte li-au fost voia, și aceasta au hotărât ei Vălenii, cum li-au fost voia.

<Pe fila a treia>:

Vasâli Bușilă un bătrân din Belciug, luat pentru o pricină di gâlceavă de la neamul Roiului ot Băsășți cu frati-să Ilie cari să numești a fi Bășină Roiul.

Gheorghi Săvescu cu niamul lui un bătrân din Belciug.

Grigoraș Bogos ot Băsășți cu frații lui, alt bătrân din Belciug.

Altă parte a lui Boboc din Bel(ciu)[1]g o stăpânesc ginirii lui Boboc, alti niamuri.

Apostul Țiple ot Chițcan(i) cu niamul, un bătrân din Dăncești i Sârbi.

Trifan Cozmița cu n(ia)[1]mul alt bătrân din Dăncești di pe Burghele și Paladi Pascu ot Punti(șe)ni de la cari sint (?) cu schimbu iar fi luat parti din Dăncești.

Vasâli Băcal ot Dele(ni) (?) (…)[1] la Târzâi și la Lipovăț (…)[1] egumen (…)[1].

Cozma Budac alt b(ătrân) (…)[1].

Constandin Ghilțu ot Văleni (…)[1].

(…)[1].

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 62, original, diflio, foaia a doua ruptă ¾; ANI, Colecția Documente, 611/50, copie din 4 iunie 1829.

_____

https://biblioteca-digitala.ro

[1]Rupt.

53. 1802 mai 11. *Neculai Jora scrie cumnatului său Ioan Codreanu stolnic în pricina unor țigani.*

Cu frățască dragosti mă închin dum(ita)li cumna(te) Ioani Codr(eanu) stol(ni)c.

Dorită scrisoare(a) cu dragosti am luat și pentru dum(neata) că te afli săn(ă)tos foarti m-am bucurat, cum și pentru mini din mila lui Dumnezău mă aflu săn(ă)tos. Pentru dumn(ea)ei vist(erni)ce(easa) am (i)eșit la divan de m-am giudecat, și cu agiutoriu(l) lui Dumnezău am rămas și prin carte de giudecată ce am luat de la toți veliții bo(i)eri i-am anerisit toate scrisorile că sint răle, și gândescu că m-oi hodini de acmu, pentru țigani pricina ce am cu Racoviștii ni(…) început, iar pricina ce am cu un Antohi Codrescu de aice am început, cari acest Antohi să liag(ă) de un Ștefan țigan și de țiganca lui, și după adeveri(n)țele ce am văzut la mâna dumisali, socotesc că și acest țigan și cu țiganca lui și cu toți copii sint iarăș ai noștri, și am dat jalobă și oi să intru în giudecată, și macar că acest țigan la înpărțala ce am avut noi în izvod ce ai dat dum(n)ia(ta) s-au arătat parte străină; poftescu cumnate să nu scoți izvod să-l arăți cuiva, căci scoțind pe numiții țigani pe bătrâni ii vei (i)erta și dum(neata) a șăde(a) la casa noastră, iar pentru 4 feti ce ari măritati și cu copii vei lua și dum(neata) parte avându-te numai pe dum(neata) fratele meu și vrând și milostiv(ul) Dumnezău ca să-l rămâiu scrisoari dum(neata)li ce ai scris cătră dum(nea)lui cuconu(lui) Toma, vărul dum(neatale), pecetluindu-o voi mergi și o voi dao și foarti mulțămesc dum(neata)li pentru înpărțala moșilor Jorăști, am scos suret și am trimis dum(neata)li.

1802 mai 11

Și sint a dum(i)t(a)li ca un frati i cumnat.

<ss> Nec(ulai) Jora.

Pri iubitii sorori Catrinii mă închin cu frățască drag(os)t(e) și nepoțălului[1] cu părințască dragosti.

<Pe verso>: Să să ție păzită în pricina țiganilor di zăstri; Cinst(ite) al meu ca un frati dum(i)sali cumnatului Ioan Codr(eanu) stol(ni)c, cu frățască drag(os)t(e).

ANI, Colecția Documente, 611/51.

---

[1] Dimitrie.

54. 1802 iulie 5. *Vasâle Ghidiu și alții din satul Bogdănești dau mărturie stolnicului Ioan Codreanu pentru stăpânirea moșiei Strășinești.*

Dum(nea)lui stolnicul Ioan Codrian(u) făcându-ne întrebare noaă oamenilor din satul Bogdănești ca să-i arătăm și să-i spunem în ce chip am apucat și știm stăpânirea moșâi Strășăneștii. Iu Vasâle Ghidiu, om de 80 ani țâi minte în vremi ce tră(i)e stol(ni)cu(l) Neculai Jora ave(a) pe un Cozmița din Văleni vatav, careli dijmuie moșâile Jorăști di pe Horăeta și Albiia, și într-ace(a) vreme cruceriu(l)

https://biblioteca-digitala.ro

Talpeș ave(a) țarnă pe ace(a) bucată di loc ce-i lângă puțul Cornii și n-au pricinuit să nu de(a) dejmă, dar acel Cozmiță vătav i-au luat dijmă din toate sămănăturile ce au avut pi acel loc, și de atunce și până acum sânt aproape la 60 ani, și într-această curgere di vreme di câti ori ne-am hrănit pi acel loc dijmă ne-au luoat tot vechili(i) bo(i)erilor Jorăștii, și cumpărători(i) ci au avut moșâia luoată cu anul di la bo(i)erii Jorăști, iar neamul Tălpeșăștilor să fi avut stăpânire vreodată sau să fi dejmuit n-am apucat.

Eu Iacob Petcu, om di o samă la vârstă cu Vasâle Ghidiu, eu Petre Neniță și eu Ioniță Căptari, oamini di 60 ani, așa știm și mărturisâmcă pi ace(a) bucată de loc ne-am hrănit cu plugu(l) și cu coasa, și noaă dijmă Tălpeșăști(i) nu ne-au luoat, ce tot oameni(i) bo(i)erilor Jorăști ne-au dijmuit, iar vornicu(l) Gheorghie Talpeș de vr(e)o trii ani ară și acel loc, zâcând că ari moșâe, dar dejmă tot oameni(i) bo(i)erilor Jorăști i-au luoat, și în ce chip am știut, am dat această mărturii dum(i)sale stol(ni)cul(ui) Ioan Codrean(u).

1802 iul(ie) 25

Eu Vasâle Ghidiu ot Bogdănești.
Eu Iacob Petcu ot tam.
Eu Petre Neniță ot tam.
Eu Ioniță Căptari ot tam.
Faț(ă) fiind la facere(a) aceștii mărturii am iscălitu.
<ss>
<Pe verso>: Mărturie oamenilor din Bogdănești.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 63, original.

55. 1802 iulie 26. *Scrisoarea căminarului Iordache Miclescu către spătarul Ștefănachi Sturza.*

Cu frățască dragosti mă închin dum. Ștefănachi Sturza spat(ar)

Cinst(ită) frățască scrisoari dum. am priimit, întru carele scrii dum. că Gheorghii Talpeș, ci-au fost vornic de poartă, cu o scrisoari de învoială a bo(i)erilor Jorăști și cu o hotarnică a pah(arnicului) Paladi ceri acum să ia la stăpâniri cinci pământuri de pi Albie din hotar(ul) moșii Streșănișți, ce o ari dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ioan Codrian zăstre, și fiind că dum. prin carti g(os)p(o)d ești scos hotarnic moșiilor acestor di zestre a dum(nealui) stol(ni)c(ului) și la stăpânire(a) me(a) să află din moșiile Jorăști cari mă megieșăsc, vei fi având știință și vo(i)ești a afla adivărul, pentru care să te înștiințăz. Eu altă știință nu am, decât că în hotarnica pah(arnicului) Paladi esti arătat la ce loc au dat Jorăștii deplin pământurile ci-au fost îndatorițț(i) Jorăștii a da Tălpișăștilor, cum și în hotarnica pah(arnicului) Crăstesc ce ari de pământurile ce le țini în stăpâniri den moșie Costeștii esti pre largu arătat, di pi care hotarnici scoțând copii am dat la dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul), și văzându-li dum(nealui) și cercetându-li cu luari aminte ci-i înțălegi foarti bine, că acesti cinci pământuri ci li cer ei acum n-au avut a li lua de la Jorăști, ci dintr-a lor baștini și cumpărături, căci ci trebuință era ca-s(ă) mai de(a) Jorăștii deosăbit și acesti pământuri de pi Albie, când Jorăștilor li-au mai rămas la stăpâniri tot alături cu acest schimbu încă 50 pământuri ci li stăpânesc astăz(i); Pentru cari pricinăși la

https://biblioteca-digitala.ro

giudecata ci-am avut la Eși cu Talpeș între alte ceriri au făcut și aceasta cerând să e aceli cinci pământuri și cu însuș(i) scrisorile lui l-am rămas, precum pre largu o arătă în carte(a) de giudecată ci-am luat și pentru pricina aceasta, și rău să acolisăște de dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul). Am închipuit și hartă di stari moșiilor și stăpâniri(a) ce ari fiieștecari acum, pe care vei vede(a) dum. Iar eu sânt a dum. ca un frati știlug (?).

Iuli(e) 26
1802

<ss> Iordache Miclescu cami(nar).

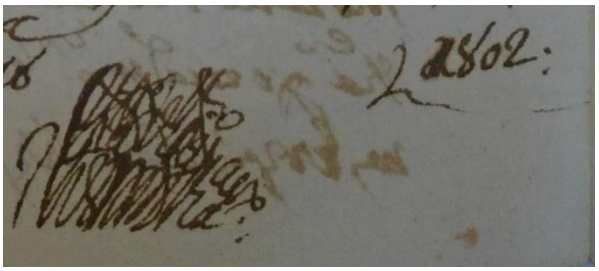

<Pe verso> Scrisoare(a) căm(ina)r(ului) Iordache Miclescu.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 64, original.

1802 septembrie 8. *Hotarnica moșiei Tămășeni.*

1811 avgust 24: Copie scoas(ă) di pe ce(a) adivărat(ă) hotarnic(a) moșiei Tămășănilor.

Din luminată porunca preînălțat domnului nostru măriia sa Alexandru Neculai Suțul v(oie)v(o)d fiind rânduit cu dum(nea)lor ispravnici(i) de ținu(u)t(ul) Fălciiului ca-s(ă) aleg și să hotărăsc 280 stânjăn(i) din moșiia Tămășăn(i), ci-i are sfânt(a) mănăstir(e) Floreștii din vechi aleși și hotărâți de răpăosatul vornicu Lupul Costachi și de Antohi Luți vornic de poart(ă), afar(ă) de 310 stânjăn(i) ce să arată în mărturiia hotarnică că sânt partea copiilor banului Scărlătachi, pe car(e) acum iar fi stăpânindu dumneaei stol(ni)ce(asa) Todosâica, și 250 stânjăn(i) a răzășilor de moșiia aceast(ă) Tămășănii, după cum pre largu arată hotarnic(a) răpăosatului bo(i)er și a vornicului de poartă.

Acum prin jaloba ce au dat către mărie sa vodă cuveoșiia sa Athanasii, ieromonahul și vechilul Sfintei Mănăstiri Floreștii, au arătat că mănăstir(ea) după ace(a) hotarnică ar fi și stăpânit cu pace pân(ă) la o vreme acei 280 stânjăni, iar de patru ani încoace răzășii ce mai au parte în numita moșii ar fi pus stăpânir(e) și pe partea mănăstirii, și dup(ă) înfățoșari ce au avut vechilul mănăstirii cu doi dintre răzășii numitei moșii, anum(e) Grigoraș Bosna diiacon Ghiorghii Zbanțu înnainte(a) dumisali vel logof(ă)t(ului), s-au hotărât ca mănăstir(ea) să ia deplin 280 stânjăn(i), asămine și dum(nea)ei stol(ni)ce(asa) 310 stânjăn(i) și răzășii 250.

Poruncindu-să, mergând la fața locului mai întâiu să fac cercetar(e) cu amăruntul tuturor scrisorilor și altor dovez(i) ca-s(ă) pot dovedi cele drepte și

https://biblioteca-digitala.ro

adivărate margini a aceștii moșii Tămășănii despre fieștecare parté, și măsurându-o cu stânjăn domnesc în lung și în curmezâș, apoi din toat(ă) soma stânjănilor mai întâi să scoat(e) 280 stânjăn(i) și să se de(a) în stăpânire(a) Mănăstirii Floreștii la loc unde arată hotarnica răposatului bo(i)er că s-au ales atuncea, și ce(i)lalți stânjăn(i) iarăș(i) înpărțându-s(e) să-s(e) de(a) 310 dum(i)sale stol(ni)ce(sei) Todosăicăi, și 250 răzășilor dup(ă) hotărâre(a) cărțâlor de giudecat(ă).

După poruncă mărgând la fața locului înpreun(ă) cu Ostahii Căuia mazâl, fiind rânduit din partea dumilorsali ispravnici(lor), unde față fiind atât precuvioșiia sa părintele Iosaf arhimandritul și egumen Sfintei Mănăstiri Florești, cât și dum(nea)ei stol(ni)ce(asa) și acești răzăș(i), anume preutul Toader, preutul Dumitru, diiaconul Grigoraș Bosca, diiacon(ul) Ghiorghie Chisar, Ghiorghii Acrodii, Năstas Tigheci, Vasăli Arsănii, Ion Tigheci, Ion Mihăilă, Petre Tălăbir și alți ai lor răzăș(i) de Tămășăn(i) și de Dodești, și diiaconul Gheorghii Guțul, i Vasâle Guțul, i Grigoraș Guzganu, i Ion Bâzgu, și Ion Bălan, răzăș(i) de Cârpești, mai întâi am făcut cercetar(e) spre a afla marginile aceștii moșii și s-au găsit și unile din pietrele hotar(ă) fați, adic(ă) din gios s-au găsit o piiatră hotar în vali și despre apus de pârâu, car(e) piiatră au dat sam(ă) toți răzășii că despart în gios Dodeștii de Tămășăn(i), și alt(ă) piiatră s-au găsit la colțul din sus a Tămășănilor și de cătră răsărit, car(e) au dat samăcă desparté în gios Tămășănii și în sus Cârpeștii; și făcând stânjăn(ul) de opt palmi, după măsur(a) stânjănului ce s-au potrivit cu hotarnica răposatului bo(i)er vornic(ul) Lupul Costache, am început a măsura întâi pe vale p(r)in mijlocul satului curmezișu(l) moșiei din hotarul moșiei Dodeștilor în sus, și unde s-au plinit 280 stânjăn(i) s-au pus piiatră hotar partea sfintei mănăstiri , unde hotarnica veche arată că au fost din vechi stâlpită, și din piiatra aceasta s-au dat în sus 250 stânjăn(i) răzășilor pân(ă) într-alt(ă) piiatră ce s-au găsât hotar vechi, și din piiatra aceast(a) au rămas în sus parte(a) dumisali stol(ni)ce(sei) Todosăicăi 310 stânjăn(i) pân(ă) în moșiia Cârpeștii, unde au dat samă răzășii că au fost buor într-un stejar și s-au găsit stejarul arsu, numai rădăcina să cunoaște, și întorcându-ne iarăș(i) la piiatra Dodeștilot de unde am început cu măsura întâiu, am căutat drept la răsărit în muche(a) dealului, și am pus și acolo o piiatră hotar dispărțâtoar(e) Tămășenilor de Dodești, fiind că nu s-au găsit și măsurându în sus drumul pe deal pân(ă) în piiatra hotar ce s-au găsit chiotoar(e) la colțul moșii Tămășănilor dispre răsărit, despărțind în sus Cârpeștii, car(e) mai sus s-au pomenit, s-au găsit 822 stânjăn(i), din car(e) s-au stâlpit 272 stânjăn(i) sfintei mănăstiri în part(a) de gios și au rămas și partea răzășilor 250 stânj(eni), iar dum(i)sale stol(nicesei) 300 stânjăn(i), și asemene am pus o piiatră hotar supt deal dispre soar(e) apun(e) despărțitoar(e) Tămășănilor de Dodești, din car(e) piiatră măsurând în sus pe deal 280 stânjăn(i) partea mănăstirii s-au pus piiatră hotar în muche(a) dealului în livada lui Zorile, și din piiatra aceasta măsurând în sus parte(a) răzășilor, unde s-au plinit 250 stânjăn(i) s-au găsit și piiatră hotar vechiu în muche(a) dealului din sus de bisărică, și din piiatra aceasta în sus au rămas partea dumisale stol(ni)ce(sei); și cu aceste măsuri s-au închiet toat(ă) moșiia Tămășănii și s-au stăpânit parte(a) mănăstirii, iară lungul moșiei nu s-au măsurat fiind pădur(e) deasă și dărmat(ă) la capătul de cătră apus de cătră Cojăr(i), ce să va urma stăpânir(ea) după hotarnica vechi, după cum le-au fost stăpânit și pân(ă) acum. Șu după alegir(ea) și hotărâtur(a) ce am făcut s-au dat această mărturie hotarnică sfintei mănăstiri.

https://biblioteca-digitala.ro

1802 sept(embrie) 8

Georghii Talpeș vornic de poartă.
Stahii Căuia mazâl.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 57, copie din 24 august 1811.

56. 1803 august 20. *Spătarul Ştefănachi Sturza şi banul Gavril Iamandi cercetează împresurarea moşiei Văleni a stolnicului Ioan Codreanu dinspre moşia Cojeri a lui Matei Scarlatache.*

Din luminată poroncă înălțimii sale Alexandru Co(stan)d(i)n Moruz v(oie)vod fiind rânduiți ca să cercetăm înpresurare(a) ce faci dum(nea)lui Mateiu Scarlatachi cu moșiia sa Cojerii moșii Vălenii a dumisali Ioan Codreanu, undi mergând la stare(a) locului am făcut întrebari stolnic(ului) ca să ne arăti ce înpresurari i să faci, ne-au arătat că dum(nea)lui Mateiu Scarlatachi ceri să să întindă cu Cojerii dum(i)sale în moșiia Vălenii p(r)inti sămnile hotară ce din vechiu s-au păzit dispărțitoari întri Cojeri și Văleni, și nici moșii, nici părinții, nici însuşu dum(nea)lui Mateiu Scarlatachi pân(ă) acum n-au făcut vreo cerire sau arătari că Cojerii dum(i)sale ar treci din sămnili hotară vechi mai în sus, ce sânt mărturisâti și prin scrisorile Vălenilor și din mărturiile a multor înpregiurași, oameni bătrâni, le-am adeverit, adică din din gura văii Porcenilor în sus să începu Vălenii și în gios să începu Cojerii. Am făcut întrebari dum(i)sale Mateiu Scarlatachi ca să ne arăti cu ce dovadă ceri să treacă cu Cojerii dum(i)sale în sus pisti gura văii Porcenilor; mai întâi ne-au scos toati scrisorile ce-au avut dum(nea)lui pi moșiia Cojerii și alti dovezi, pe cari cetindu-li n-am putut găsi în scrisorile dum(i)sale nici o dovadă că iar fi trecând Cojerii dum(i)sale mai sus de gura văii Porcenii; ne-au mai arătat dum(nea)lui Mateiu Scarlatachi că ar fi având pripus pe o piatră ce zâci dum(nea)lui că au găsit mai în sus de gura văii, ca s-au socotit că vini mai în mijlocul moșii Vălenilor, asupra cărie piatră că-i hotaru a marginii moșii Vălenilor din gios nici o încredințari nu ne-au putut faci. Ne-au mai arătat și un izvod în cari să arată zapisăle de cumpărături a moșii sali Cojerii și cu alt condeiu mai în urmă scris arătându căți stânjeni cuprindi fiișticari zapisu, și fi(i)nd că acel isvodu nu-i încredințat de nimi, n-am pusu nici un temeiu pi dânsu, și făr(ă) nici o dreptati au făcut cerire dum(nea)lui Mateiu Scarlatachi să-s(e) întindă cu Cojerii dum(i)sale pisti gura văii Porcenilor, însuși au cunoscut. Drept acie am hotărât ca și de astăzi înainti pintri Văleni și Cojeri să-s(e) păzască toati acele hotară vechi despărțitoari pe carile mărturisăști hotarnica Vălenilor, și precum au dat cunoștința noastră am dat această mărturii la mâna dumn(e)alui stolnic(ul) Ioan Codreanu.

1803 av(gus)t 20

<ss> Ștefan Sturza spat(ar).
<ss> Gavril Iamandi ban.

https://biblioteca-digitala.ro

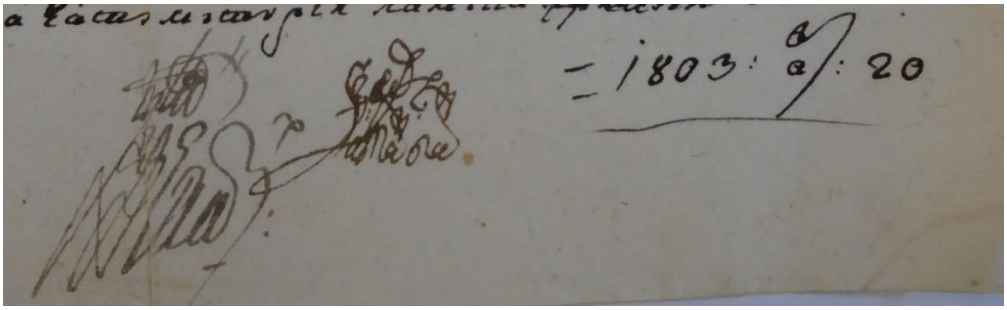

<Pe verso-ul filei a doua>: 1803 avg(u)st 20 / Mărturie spat(arului) Ștefănachi Sturz(a) și a banului Gavril Iamandi pentru înpresurare(a) ce făce dum(nea)l(u)i Mateiu Scărlătache.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 65, original; ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 75 (rezumat).

57. 1805 iunie 23. *Spătarul Ștefănache Sturza și banul Gavril Iamandi stabilesc zi de soroc pentru judecarea pricinii dintre stolnicul Ioan Codreanu cu Constantin Ghilțu și alții pentru moșiile Dănceşti și Sârbi.*

De la spat(arul) Ștefănachi Sturz(a) și banul Gavriil Iamandi

Cătră toț(i) răzășii ci stăpânesc moșâe Dănceștii și Sârbii, anumi Constan(tin) Ghilțu cu nepoții lui Gheorghi și Vasili, i Trifan Cozmița, i Cozma Budacu cu niamul lui, i Apostul Țiple, i Vasâli Băcal cu preut(ul) Neculaiu, fiind că dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ioan Codrian di patru ani necontenit cărți domnești ni-au tot adus ca să cercetăm pricina de giudecată ci ari ci cu voi pentru pomenitile mai sus moșâi Dăncești și Sârbi, și să-i alegim după putere(a) scrisorilor ci are toate părțile dintr-acesti moșii ci-i cuprind scrisorile, și nu ni-au dat mâna până acum să cercetăm aciastă pricină, și find că acum avem vremi di a cerceta pricina aciasta vi să scrie cu toate scrisorile și dovezi ci viț(i) ave(a) asupra acestor arătati moșii fără cât de puțină prelungiri și urnire să vă sculați cu toții și să viniți aice la târgul Bârladului în triizăci a lunii aceștie iunie, adică a do(u)a zi după Sin Chetriu să vă aflați(i) fără smintială, dar căutați(i) di luați la înțălegiri și fără a vă linevi sau a mai urni vreme(a) aceasta, să veniți numaidecât ca să cercetați pricina aciasta.

(1)805 iuni(e) 23

<ss> Ștefan Sturza spat(ar).

https://biblioteca-digitala.ro

Di(n) poronca d(umi)sali spat(arului) Ștefănachi Sturza am mers cu răvașu(l) acesta pi la numiți(i) răzăș(i), l-au cetit, au dat răspuns că-i vr(m)e(a) lutrului (!) și nu pot vini.

1805 iuli(e) 2

Eu Ili(e) Săvăscul.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 66, original.

58. 1806 aprilie 27. *Stolnicul Ioan Codreanu se plânge domnului de împresurarea moșiei sale Văleni și a unor părți din Dănceşti, Sârbi, Ciorăşti, Străşineşti, dar și a unei bucăți de loc numită Belciug pe care căpitanul Vasile Belgiug cu răzeșii săi vrea să o vândă.*

Pre înălțate doamne

Jălu(i)esc înălțimii tale că la let 1801 luând în stăpânire de la soacră-me(a) dum(nea)ie(i) Anița Joroae jic(ni)ce(rea)s(ă) o moșâe, anumi Vălenii și niști părți din moșie Dănceștii, ce sânt în țin(utul) Fălciiului, cum și alte părți ci să începu din capul Vălenilor, din apa Bârladului ce vin în țin(utul) Tutovii, din hotarul Sârbilor, a Ciorăștilor i moșie Streșăneștii, a cărora moșii, zapise de cumpărătură, hrisoave și cărți domnești, făcându-le cercetare cu amăruntul am găsit pomenitele moșii înpresurate di cătră însuș niamurile acelor vânduți răzăși de mai înainte. Diosăbit și cu altu numi de moșie răzășii vânduți prin hotarnicii ce au scos ii au mai dizbinat din numita moșie Vălenii o bucată de loc numindu-o Belciugu, pentru cari înpresurări prin luminate cărți g(os)p(o)d de la mărie sa Constandin Alexandru Ipsilant v(oie)v(o)d și de la mărie ta au fost rânduiț(i) hotarnici dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Gavril Conachi, dum(nea)l(u)i spat(arul) Ștefănachi Sturz(a) și dum(nea)l(u)i ban(ul) Gavril Iamandi ca să facă ce(a) cu amăruntul cercetari tuturor scrisorilor și dovezilor amânduror părților și să-s(e) și hotărască precum vor dovidi cu dreptul, și din pricină când dum(nealo)r bo(i)erii arătați nu s-au putut aduna cu tetrii să miargă înpreună la stare(a) locului, cum și din pricina nesupunerii răzășilor că n-au venit în vreme ce au fost chemați di cătră dum(nealo)r bo(i)erii hotarnici ca să-s(e) poată puni în lucrari cercetare(a) acestor pricini, prelungindu-să până acum, din cari nu numai că sântu păgubiri vinitului acelor părți de moșie ci mi le stăpânescu răzășii fără dreptate, dar acum un căp(i)tan Vasâli Bușilă cu a lui răzăș(i) ce au cu vicleșug luată în stăpânire bucata de loc din driaptă moșie me(a) Văleni, vor să o vândă cu mezat mai înainte de a-ș(i) sfârși giudecata ce au cu mine, vrându

https://biblioteca-digitala.ro

cu aciasta mai mult să-mi întunce dreptate(a) me(a). Mă rog înălțimii tali să mi să de(a) o luminată carte a înălțimii tale cătră dum(nea)l(u)i spat(arul) Grigoraș Costachi, i dum(nea)l(u)i cam(ina)r(ul) Iordache Miclescu, și dum(nea)l(u)i pah(arnicul) Ioan Jora, ca să facă ce(a) cu amăruntul cercetari la stare(a) locului și hartă, giudecând toate scrisorile meli și a răzășilor și alte dovezi ci vom ave(a) și precum vor adiveri cu dreptul să hotărască, și când vreo parte va rămâne nemulțămită cu mărturiia dumilorsale bo(i)erilor hotarnici și cu harta ci vor face pre largu arătătoare de toate pricinile, ni să va sfârșit giudecății di cătră luminatul divan a înălțâmii tale, iar numitului căp(i)tan Vasâli Bușilă cu ai săi să li să de(a) poroncă ca mai întâi să-ș(i) sfârșască giudecata ce au cu mine pentru Belciug, locul acel cu pricină, și dacă vor rămâne buni stăpânitori pi ace(a) bucată de loc Belciug îl vor vinde precum li va fi voe, și mari pomană va rămâne înălțimii tale.

A înălțimii tali pre plecată slugă.

<ss> Ioan Codrian stol(ni)c.

Dum(nealui) vel log(o)f(ă)t al Țării de Gios după cuviință să-s(e) pui la cale.

1806 apr(ilie) 27

<ss>

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 68, original, f. 1-1v.; ANI, Manuscrise, 106, f. 60v.-61, nr. 63.

59. 1806 mai 2. *Alexandru Moruz voievod poruncește spătarului Grigoraș Costachi și căminarului Iordache Miclescu să cerceteze „cu amăruntul" jalba stolnicului Ioan Codreanu și să facă „îndreptare cu scoatire(a) locului de supt toată înpresurare".*

Noi Alexandru Co(sta)nd(i)n Muruz v(oie)voda, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldaviei. Cin(stiți) credincioș(i) bo(i)erii domnii meli, dum(nea)v(oastră) Grigoraș Costachi biv vel spat(ar), i Iordache Miclescu biv vel căm(ina)r, și Ioan Jora biv vel pah(arnic), săn(ă)tate. Din jaluba dum(i)sali stol(ni)c(ului) Ioan Codrian pre larg veț(i) înțălegi arătare(a) și cerire(a) ce faci. Deci să scrii dum(nea)v(oastră) înfățoșindu pe amândoauă părțile cu toati scrisorile ce vor fi având, să faciți cercetare foarte cu amăruntul, și dovedindu-să că cu adivărat i s-ar fi făcut vreo înpresurari la vreo parti și dispre pârâții răzeș(i), să faciți și îndreptare cu scoatire(a) locului de supt toată înpresurare, iar când acolo cu cercetare(a) dum(nea)v(oastră) să va arăta vreo parti nemulțămită, cu mărturie arătătoare de curgire(a) pricinii pre larg și hartă, să-i soroci după vreme(a) a tot lucrul ca să vie la divan, de undi să li-s(e) de(a) ce(a) după dreptate hotărâri.

1806 maiu 2

Vel log(o)f(ă)t

S-au trecut.

https://biblioteca-digitala.ro

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 68, original, f. 2; ANI, Manuscrise, 106, f. 62, nr. 64.

60. 1806 mai 8. *Marea logofeție poruncește ispravnicilor ținuturilor Fălciu și Tutova să oprească publicația căpitanului Vasile Bușilă și să trimită răzeșii spre cercetare la boierii rânduiți.*

De la logofiția ce(a) mari
Cătră cinstit(a) is(prăvnicie) de țin(utul) Fălciiului și a Tutovii

După jaloba ce au dat dumn(ealu)i stol(ni)c(ul) Ioan Codreanu cu arătare că luând în stăpânire de la soacra dumn(ealui) o moșie, anume Vălenii și niște părți din moșii Dănceștii de țin(utul) Fălciiului, cum și alte părți din capul Vălenilor în țin(utul) Tutovii din hotarul Sârbilor i Ciorăni i moșiia Strășineștii, după cercetările ce s-ar fi făcut scrisorilor acestor moșii, s-ar fi găsât înpresurate de cătră însuși niamurile acestor vânduți răzăși de mai înainte, după cum un cap(i)t(an) Vasile Bușilă o bucată de loc din Belciugu, moșiia Vălenii, ar fi vrând să o vândă, luând și carte poroncitoare cătră isprăv(ni)ci(e) spre facirea publicații; Cu cartea mării sale lui vodă s-au rânduit pe dum(nea)l(u)i spat(arul) Grigoraș Costache i cam(ina)r(ul) Iordache Miclescu și pah(a)r(nicul) Ioan Jora, ca să cercetezi cu amărunt(ul) pricinile acestea. Deci fiind că unii din răzăși să află la țin(utul) Fălciiului și alții la al Tutovii, dum(nea)v(oastră) în vremea ce v-ar înștiința pe toți acestia din răzăși ce-i va cere trebuința cu toate scrisorile să-i triimetiți la dum(nea)l(o)r bo(i)erii rânduiți, ca și dum(nea)l(o)r urmând după poronca ce li s-au dat, să de(a) sfârșit, iar pentru facerea publicații ce s-au pornit după cerirea lui Bușilă, de vreme ce au născut pricină nu veți face nici o urmare de va fi venit vreo poroncă precum arată.

1806 maiu 8

<ss> Iordache Cantacuzino vel log(o)f(ă)t.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 69, original; ANI, Manuscrise, 106, f. 62-62v., nr. 65.

61. 1807 septembrie 24. *Ene Focșa, mazil din satul Miclești, ocolul Roșiești, ținutul Fălciu, dă mărturie pentru stăpânirea stolnicului Neculai Jora în moșia Văleni, cu mori în Bârlad.*

https://biblioteca-digitala.ro

Eu Ene Focșa mazilul, om de optzeciși cinci de ani, trăitor în sat(ul) Micleștii, ocol(ul) Roșieștii, ținu(utul) Fălci(u), întrebat fiind de dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ion Codrean(u), ca să-i arăt adevăr(ul), în ce chip am apucat că au stăpânit răp(osa)t(ul) stol(ni)c Neculae Jora pe moșiia sa Vălenii. Deci aceli ci am știut în frica lui Dumn(e)zeu printr-această a mea mărt(u)rie arăt că pi stol(ni)c(ul) Neculae Jora l-am apucat singur stăpânitor moșâi Vălenii, adecă din hotar(u)l Cojărilor în sus pără în balta Zbierii în hotar(ul) Petricanilor au stăpânit cât au trăit el și cocoana dum(nealu)i, având și mori în apa Bârladului în cari am și măcinat, stăpânindu-să de Jora, și pi moșâia Văleni fiind. Iar după moartea stol(ni)c(u)lui Neculae Jora mai târziu am văzut pi o samă din răzășii vechi a Vălenilor că ș-au scos hotarnicii și cu ce dreptăți nu știu, au luat în stăpânire din matca Vălenil(o)r în sus până în balta Zbierii cuprinzând și vad(ul) morii Jorii și lunca ce să numește a Joroae, și pi cât am știut mărt(u)risesc în frica lui Dumn(e)zeu, și pentru credință am iscălit, dând această mărt(u)ri(e) înaintea dumilorsale is(pravnicilor) de ținu(utul) Fălci(u).

1807 săpt(em)v(rie) 24

Iane Focșa mazil.
<ss> (…) sard(a)r, m-am întâmplat față.

De l(a) isprăv(ni)ci(a) Fălci(u)

Numit(u)l Ene Focșa mazâlu om bătrân arătându-ne că de a lui bună voe după cea adivărată știință ce au avut, au dat această mărt(u)rie dumisale stol(ni)c(u)lui Ion Codrean(u), pe care s-au încredințat și de noi.

1807 sept(em)v(rie) 24

<ss> Mihnei sărd(a)r.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 70, original; ANI, Manuscrise, 106, f. 63, nr. 66.

62. 1810 noiembrie 28. *Stolnicul Ioan Codreanu se plânge Divanului Cnejiei Moldovei de împresurarea moșiei Văleni și a părților din Dănceni, Sârbi, Ciorăni, Strășinești și a unui loc numit Belciug pe care îl vindeau răzeșii și cere desemnarea vornicului de poartă Meleghi pentru efectuarea cercetării necesare.*

Pre cinstit divanu(lui) Cnejii Moldavii

De la anu(l) 1801 luând în stăpânire de la soacră-me(a), dumn(ea)ei Anița Joroai jic(ni)cer(easa) o moșii, anumi Vălenii, și niști părți din Dănceni, ce-au fost tot Văleni, care sânt în ținutu(l) Fălciiului, cum și alti părți ce să începu din capul Vălenilor din apa Bârlad(u)lui, în cuprindere(a) ținu(u)t(u)lui Tutovii, adică din hotaru(l) Sirbilor i a Ciorănilor, și altă moșioară Strășineștii, tot alături(a) cu aceli pomenite, a cărora moșii, zapisă de cumpărătură, hrisoave și cărți domnești făcându-le cercetare, am găsit pomenitile moșii înpresurati de cătră însuși niamurile acelor vânduți răzăși de mai-nainte, deosăbit și cu alt numi de moșii răzășii vânduți prin hotarnicii ce au scos, ei au mai dizbinat din numita moșii Vălenii o bucată de locu numindu-o Belciug; Pentru care înpresurari am scos în trei rânduri bo(i)eri

https://biblioteca-digitala.ro

hotarnici pe dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Gavril Conachi, răp(o)s(a)t(ul) spat(a)r Stefănachi Sturza, pe dum(nealui) banu(l) Gavril Iamandi, pe dum(nea)l(ui) cami(na)r(ul) Iordachi Miclescu și pe dum(nea)l(ui) pah(a)r(nicul) Ioan Jora, ca să facă ce(a) cu amăruntul cercetare la stare(a) locului tuturor scrisorilor și dovezilor amânduror părților, și din pricină când dum(nealo)r bo(i)erii arătați nu s-au putut aduna să m(e)argă înpreună la stare(a) locului, cum și din pricina nesupunirii răzășilor că n-au venit în vreme(a) ce au fost chemați, prelungindu-s(e) din vremi în vremi până acum, din cari nu numai că sânt păgubire venit(u)lui acelor părți de moșii ce mi le stăpânescu acei ce să numescu răzăși fără dreptate, dar încă un mortul căp(i)t(an) Vasile Bușilă cu a lui răzăși ce au avut cu vicleșug luată în stăpânire bucata de locu din driaptă moșie me(a) Vălenii, o au vândut-o unui Coste Grecu din Viltotești, cum și alți răzăși ș-au vândut și-ș(i) vând părțile lor unora și altora, și eu așteptând din zi în zi ca prin cercetare și drumul giudecății să-m(i) dobândesc dreptate, văd că cu prelungire(a) ce să faci, mai mult mi să întunecă. Din poronca cinst(itu)lui divan, triimes fiind la ținut(ul) acesta dum(nea)l(ui) Meleghi vor(ni)c de poartă, înpreună cu-n ingineriu ca să hotărască o moșii, anumi Brăițenii, carile esti aproapi de pomenitele moșiile meli, mă rog pre cinst(itu)lui divan, să mi să de(a) o poroncitoare carti către dum(nea)l(ui) Meleghi vor(ni)c(ul) de poartă, ca după ce va ispărvi cercetare(a) și hotărâre(a) acei moșii Brăițenii, să m(e)argă să facă ce(a) cu amăruntul cercetare la stare(a) locului, și hartă, giudecând toati scrisorile meli și a răzășilor, și alti dovezi ce vom ave(a), și precum va adeveri cu dreptul, să de(a) mărturii pre largu arătare de toati pricinile, cu care viind la cinstitu(l) divan să ni să de(a) ace(a) desăvârșit(ă) hotărâre. Mă rogu să mi să de(a) și un aprod cu volnicii să aducă pe răzășii acie care cu chipuri urnescu venire(a) lor la cercetare.

Pre(a) cinst(itu)lui divan plecată slugă.
Ioan Codrian stol(ni)c.

Ceri carti la vor(ni)c(ul) de poartă Meleghi, să-i facă cercetare unor moșii pentru pricinile ce are cu niște răzăș(i) ci-i fac înprisurare.

Să-s(e) facă carte către vor(ni)c(ul) di poartă Meleghi.

1810 no(i)emv(rie) 28

<ss> Sturz(a) vel log(o)f(ă)t

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 71, original.

63. 1810 noiembrie 30. *Divanul Cnejiei Moldovei scrie vornicului de poartă Dimitrie Meleghi să cerceteze jalba stolnicului Ioan Codreanu pentru împresurarea moșiei Văleni și a părților din Dănceni, Sârbi, Ciorăni, Strășinești și a unui loc numit Belciug pe care îl vindeau răzeșii.*

Di la Divan(ul) Cnejii Moldaviei
Către d(umnea)lui Dimitrii Meleghi vor(ni)c de poartă

https://biblioteca-digitala.ro

D(umnea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrianu, prin jaloba ce au dat cătră divan, au făcut arătare că încă de la anul 1801 luând în stăpânire de la soacra d(umi)sali Aniţa Joroai jâc(ne)ce(reasa) o moşii, anume Vălenii şi nişti părţi din Dănceni, ce au fost tot Văleni, care sânt în ţin(u)t(ul) Fălciiului, cum şi alte părţi ce să încep din capul Vălenilor, din apa Bârladului, în cuprindere(a) ţin(u)t(ului) Tutovii, adică din hotarul Sârbilor i a Ciorenilor, şi altă moşioară Străşineştii, tot alături cu celi pominite, a cărora moşii, zapisă de cumpărătură, hrisoave şi cărţi domneşti, făcându-le cercetare au găsit pomenitul moşii înpresuratede către însuş niamurile acelor vânduţ(i) răzeş(i) mai dinainte. Deosăbit şi cu alt numi di moşii răzeşii vânduţ(i) prin hotarnicii ce au scos ei au mai dizbinat din moşie Văleni o bucată de loc, numindu-o Belciug. Pentru care înpresurare mai scoţind d(umnea)lui stol(ni)c(ul) în trii rânduri bo(i)eri hotarnici ca să facă cercetare la stare(a) locului, din pricină că bo(i)erii rânduiţ(i) nu s-au putut aduna să miargă la stare(a) locului şi din pricina nesupunirii răzăşilor că n-au mersu în vreme(a) ce au fost chemaţ(i), nu s-au mai făcut cercetare. Şi încă un trecutul din viaţă căp(i)t(anul) Vasâli Buşilă cu răzăşii luicu vicleşug luând o bucată de loc din driaptă moşie d(umi)sali Vălenii o au vândut-o unui Coste Grecu din sat(ul) Viltoteştii, cum şi alţii din răzeşi ş(i)-au vândut şi-ş(i) vând părţile lor altore, şi d(umnea)lui aşteptând ca prin drum(ul) giudecăţii să-ş(i) dobândiască dreptate să păgubeşti de dreptul dum(i)sali, pentru care cerşind punire la cali, după ce vei da sfârşit cercetării ce ai să faci la moşii Brăiţenii, apoi vei mergi înnpreună cu ingineriu şi la numitele moşii, unde faţă fiind ori d(umnea)lui stol(ni)c(ul) sau vechil deplin răspunzătoriu cu toate scrisorile şi dovezile ce va fi având, cum şi ceialanţi răzeşi ce va ceri trebuinţa, iarăş cu toate scrisorile ce vor fi având, şi mai întâi cercetând cuprindire(a) tuturor scrisorilor, apoi să te sileşti a afla celi drepte şi adivărate margini a fiişticăriia moşii, întocma după cuprindire(a) scrisorilor, după care moşii şi părţi de moşii ce să vor dovedi drepte a dum(i)sali stol(ni)c(ului), măsurându-le cu stânjinu(l) domnescu pe câte locuri va ceri trebuinţa să le alegi şi să le hotărăşti osăbindu-s(e) pre alţi răzeş(i) i megieş(i), dându-i şi mărturii hotarnică pre largu în semne şi în stânjini; iar dacă despre vreo parte va naşti mai mult pricină de nemulţămire la locul de pricină cu pietri hotară nu vei stâlpi, ce făcându-să hartă cu bună închipuire asemine de stare(a) locului, în care să-s(e) arate şi locul de pricină în măsuri de stânjini să dai şi mărturii cu arătare(a) tuturor pricinilor pre largu, prin care pe acei nemulţămiţi să-i soroceşti ca să vii la divan.

1810 noemv(rie) 30

<ss>
<ss>
<ss> L(upu) Balş vor(ni)c.
<ss>
<ss>

ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I / 72, original; ANI, Manuscrise, 106, f. 63, nr. 67.

64. 1810 decembrie 18. *Dima Necşaol hagi din târgul Bârlad dă mărturie pentru arendarea moşiei Văleni cu părţile din Dăncești, Sârbi şi Străşineşti.*

https://biblioteca-digitala.ro

Adică eu Dima Necșool, hagiu di târgul Bâ(r)ladului adiverez cu aceasta mărturii a me(a) precum să-s(e) știi că di la oștirili muschiciști din întâi și încoaci preste doozăci di ani am ținut eu moșie Văleni i părțili din Dăncișți, i din Sârbi și moșie Strășinești di la dum(nea)lui Neculai Jora, avându-le luo(a)te cu anu(l), și le stăpâne(a)m după hotarili lor ci le ave(au), iar pi Strășănești i-am stăpânit din hotariu și capul moșii Cirnații piste Albie până în Sârbi, măcar că Strășănești să coboară până în matca Albii, după arătare(a) hortarnecii[1], dar fiind că eu am găsât ace(a) coastă din matca Albii la di(a)l spre răsărit până în zari și din ruptură în gios în stăpânire(a) Jorăi, am stăpânit și eu din Strășănești în jos spre Fi(s)oci, și din zare din hotarul Sârbilor preste vali(a) Albii la de(a)l până în capul Borăștilor aci(a) hlizã di loc auzind că este tot a Jorii cumpărătură di la Băltag după spunere a brătâni[2] oameni din Unțăști, încă am stăpânit-o luând di pi acil loc și dijmă, iar într-o vară viind un Agachi, vechil a d(umi)sali cucoani(i) Safte(i) Bo(g)dan m-au apucat și me-(a)u luo(a)t aci(a) dijmă, zicând atunci acil Agachi că aci(a) parte di loc nu este din moșie Ciorăști, ci este osăbită parte(a) lui Băltag, pi care bo(i)erul cucoani(i) Saftei o are cumpărătură di la ne(a)mul acilui Băltag, și cu acil chip me-(a)u luo(a)t dijmă. Atâta știu și mărturisăscu în frica lui D(u)mnezeu, și pintru credința neștiind carte me-(a)m pus numile și digitul.

(1)810 dic(em)v(rie) 18

Eu Dima Necșaolu hagiu, mărturisăscu.
Și am scris cu zisa numitului di sus.
<ss> Ilie dascal.
Tâmplându-mi și eu la facire(a) aceștii mărturii am încredințat-o.

(1)810 dec(em)v(rie) 18

<ss> Ioan (…) stol(ni)c.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 74, original.

---

[1] hotarnicii.
[2] bătrâni.

65. 1810 decembrie 23. *Vornicul de poartă Dimitrie Meleghi dă mărturie hotarnică pentru moșiile stolnicului Ioan Codreanu.*

Prin jaluba ce au dat cătră cinstitul divan dum(nea)l(ui) Ioan Codreanul biv vel stol(ni)c, făcându-i arătare că încă de la anul 1801 luându în stăpânire de la soacra dum(nea)l(ui) Anița Joroaia jic(ne)ce(rea)sa o moșie, anume Vălenii și niști părți din Dănceni, ce au fost tot Văleni, în ți(u)t(ul) Fălciiului, cum și alti părți ce se începu din capul Vălenilor din apa Bârladului în cuprinderea ți(u)t(u)lui Tutovii, adică din hotarul Sirbilor, i a Ciorănilor, și altă moșie Strășineștii, tot alăturea cu acele pomenite, a cărora moșii făcându-le cercetare scrisorilor li-au găsit înpresurate de cătră însuși neamurile acelor vânduți răzeși mai dinainte, și cu altu nume de moșie răzeșii vânduți prin hotarnicii ci au scos ei au dizbinat din moșiia Vălenii o bucată de loc numindu-o Belciug. Pentru care împresurare au mai scos dum(nea)l(ui) în trii rânduri hotarnici ca să facă cercetare la fața locului și nu s-au

https://biblioteca-digitala.ro

mai făcut. Deci încă un trecutul din viață căp(i)t(an) Vasile Bușilă cu răzeșii lui cu vicleșug luându o bucată de loc din dreaptă moșiia Vălenii o au vândut unui Costea Grecul, cum și alții din răzeși ș(i)-au vândut și-ș(i) vându părțile lor altora, și dum(nea)l(ui) așteptându ca-s(ă) ia drumul giudecății să-ș(i) dobândească dreptatea, pentru care cerșindu punire la cale mi se poroncește mie să mergu înpreună cu ingineriu la numitele moșii, unde (fa)[1]ță să fie, ori dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) sau vechil deplin răspunzătoriu cu toati scrisorile și dovezile ci va fi având, cum și cielalți răzeși ci va cere trebuința, iarăș cu toati scrisorile ci vor ave(a); și mai întâi să cercetez cuprindirea tuturor scrisorilor, apoi să mă silesc a afla cele drepti și adivărati margini a fieștecăriia moșie întocma după cuprinderea scrisorilor. După cari moșii și părți de moșii ci să vor dovedi drepti a dum(nea)l(ui) stol(ni)c(u)lui să li măsor cu stânjăn domnesc și să li aleg, să li hotărăscu osăbit despre alții, să dau și mărturie hotarnică în sămni și în stânjăni; iar dacă despre vreo parte va naște pricină cu pietri hotară să nu stâlpesc, ci să se facă hartă cu bună închipuire de starea locului și mărturie cu arătarea pricinilor, și pre acii nemulțămiți să-i sorocescu să m(e)argă la divan cum pre larg se aratăîn cartea de poruncă ce este dintr-acest curgătoriu an 1810 no(i)emvrie 30.

Deci după poroncă înpreună cu ingineriul am mersu la satul Vălenii, ci este pe apa Bârladului, despre răsărit în țin(u)t(ul) Fălciiului, unde sântu și celelalte de sus numite moșii p(r)inpregiur. Am strânsu și pe răzeșii ci stăpânescu o parte de moșie alăturea cu Vălenii pe din sus, pe care o numescu Belciugul, anume pe Grigoraș Bogos, Toader Musteață, Grigori Rusul, Ștefan Pandeli, Antohi Popa, Ilie Săvăscu și Ion Iacob, dinpreună cu alții ai lor, încă și pe răzeșii ci stăpânesc părți în moșiile Dănceștii și Sirbii, anume preutul Neculai, preutul Chirilă, Vasile Ghilțul, Apostul Țiplea, Neculai Budacul, Cozma Budacul, Petrache căp(i)t(a)n și Costantin Budacul zăt lui lui Trifan Cozmița, dinpreună cu alții ai lor, i pe Ion Anton, Neculai Anton, Ion Mâță, Ion a lui Vasilache și Ion Condrea, dinpreună cu alții ai lor, răzeși de Viltotești și de Băsești, i preutul Gheorghie Chisariu, preutul Dumitru Erodiescul și Gheorghie Grigoraș, dinpreună cu alții ai lor, răzeși de moșiia Tămășeni; Și fiindu de față toți acești de mai sus arătați cu alții ai lor, cum și dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ioan Codreanul li-am citit cartea de poroncă în auzul tuturor.

Apoi înpreună cu ingineriul și cu toți de sus arătați și alții mulți din răzeși și megieși, am mersu de am cercetat marginile acestor moșii p(r)inpregiur despre alti megieșiti moșii.

Și marginea Vălenilor, acea din gios se hotărăște cu moșiia Cojării a dum(i)s(ale) Matei Costache, pe care margine s-au văzut la dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) o hotarnică de la răpousatul pah(a)r(nic) Iordache Costache și alții din anii 7268 / 1760 avgust 23, în care se arată că drept gura vâlcelei Porcenilor au pus piatră hotar din dial de drumul cel mare, și la capul moșiei despre răsărit p(r)in pădure, unde să tâlnește în cap cu Viltoteștii au făcut bour întru un copaciu, și dintr-acel bour și pân(ă) în apa Bârladului au pus patru pietri hotară, una care s-au numit mai sus lângă drumul cel mare, și al doilea au pus în dumbravă în fundul vâlcelei Porcenilor, al triile(a) piatră au pus în Valea Adâncă din sus de drum, iar al patrulea piatră au pus în șesul Bârladului despre apus. Aceste sămni arată hotarnica pe marginea Vălenilor din gios despre moșiia Cojării, din care sămni și hotară ci se

https://biblioteca-digitala.ro

arată la această hotarnică s-au găsit acum numai piatra hotar acea drept gura vâlcelei Porcenilor, iar alti hotară nu s-au găsit.

Și dum(nea)l(ui) Matei Costache însă au dat samă că pe moșiia dum(nea)l(ui) Cojării hotarnică nu are. Și fiindu piatra hotar drept gura vâlcelei Porcenilor fără pricină, și despre apa Bârladului încă li se urmează stăpânirea la o salc(i)e, unde zic că în dreptul acei sălce pe șesul Bârladului au fost și piatră hotar, pe care hotarnica o arată, și macar că acum pietrile acele nu sântu, dar văzindu-se învechită stăpânirea pe șesul Bârladului despre moșiia Cojării, adică salcea din malul Bârladului și hotarul din gura Porcenilor, asupra căru(i)e hotar au mai arătat dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) o mărturie de la răpousatul spat(a)r Ștefanache Sturza și de la dum(nea)l(ui) banul Gavril Iamandi din anii 1803 avgust 20, în care scrie că din poronca domnului Alexandru Costantin Muruz v(oie)v(o)d, fiindu rânduiți să cerceteze înpresurarea ce face dum(nea)l(u)i Matei Costache moșiia sa Cojării moșiei Vălenii a dum(i)s(ale) sto(lni)cului Ioan Codreanul, după cercetarea ce au făcut arată că din gura văei Porcenilor în sus se începi Vălenii și în gios se încep Cojării, și că făr(ă) de nici o dreptate cere dum(nea)l(ui) Matei să se întindă cu Cojării piste gura văei Porcenilor, însuș au cunoscut, și hotărăsc bo(i)erii rânduiți ca pintre Văleni și Cojări să se păzască tot acele hotară vechi dispărțitoare, cum pre larg se arată la mărturiia aceasta. Și după ce s-au văzut și mărturiia acestor bo(i)eri nu ni-au mai rămas îndoială, ci din salcea din malul Bârladului și prin piatra hotar din gura Porcenilor au tras ingineriul linie driaptă, cu care linie agiungându la Valea Adâncă au mersu pe din sus de drum, precum și la hotarnică așe arată că au pus atuncea hotarul, și megieșii încă au zis că pe unde au mersu cu liniia, pe acolo au apucat și ei piatra hotar din Valea Adâncă, și tot cu acea linie au mers până unde au dat samă megieșii că este capul moșiei Tămășenii, aproape de colțul Tămășenilor acel despre moșiia Viltotești, și colțul între aceste moșii neputându-se dovedi, fiindu mulți din răzeșii moșiilor li-am făcut îndestulă întrebare să arăte curat capul Tămășenilor și colțul unde se dispart Tămășenii de Viltotești, și răzeșii de Tămășeni dându răspuns că partea din moșiia Tămășenii acea despre Viltotești este a dum(neae)i stol(ni)cesei Tudosiicăi Costache hotărâtă, și în câteva rânduri scriindu-se dum(i)s(ale) stol(ni)cesei, n-au trimes hotarnica aflându-se în gre(a) boală, din care sau și săvârșit; și la răzeșii de Viltotești încă nefiindu hotarnică și nici pietri hotară. Atât despre Tămășeni, cât și despre Văleni. Apoi unde răzeșii de Tămășeni și de Viltotești au arătat cu cugetele lor că ar fi colțul dispărțirei între Tămășeni și Viltotești, am făcut cruce într-un copaciu, și în dreptul acestui loc puțin mai în gios și la vale în capul Tămășenilor am stătut cu liniia Vălenilor despre Cojări, făcându și sămni în pământ și p(r)in copaci pe marginea aceasta despre Cojări, iar pietri hotară nu s-au pus. Și nefiindu alti dovezi între Văleni și Cojări, întru altu chip nu s-au putut face deosăbire, fără numai cu liniia ce s-au tras, macar că dum(nea)l(ui) Matei Costache mai înnainte de a se trage liniia nu au arătat la starea că moșiia dum(i)s(ale) Cojării ar trece mai înnainte de sămnile ce au arătat acești răzeși, înse numai arătări din gură, ci noi pe unde atâța răzeși au mărturisit în dreptul acela am stătut cu liniia; și de aice capul moșiei Vălenilor acel despre răsărit se hotărăște cu moșiia Viltotești, unde nefiindu nici un sămnu de hotar sau scrisori între aceste

https://biblioteca-digitala.ro

moșii pentru sămnile dispărțirei nici la o parte, și lăsându-se colțul Viltoteștilor despre Tămășeni la locul unde răzeșii l-au arătat și știut fiindu și colțul moșiei Băseștilor acel din sus despre moșiia Petricanii a dum(i)s(ale) stol(ni)c(u)lui Costache Iamandi, și tot în dreptul acelui colțu stă și moșiia Viltoteștii, precum așe și răzeșii de Viltotești au arătat, și întru alt chip fără dovezi neputându-se, iarăș s-au tras linie dreaptă din colțul ce s-au însămnat a Viltoteștilor despre Tămășeni până la colțul Băseștilor din sus, unde se numește copaciul gâlcos; și pe liniia această s-au însămnat și colțul Vălenilor de Cojări, făcându-se sămnu groapă în pământ la înpreunarea liniilor, și pe linia despre Viltotești s-au tă(i)et și colnicu(l) p(r)in pădure, fiind deasă până la pârâul Vălenilor, care linie merge p(r)in capul Vălenilor i a Belciugului și a Dănceștilor, precum se stăpânesc aceste moșii acum, și despre capitele moșiilor Viltoteștii și Băseștii, iar pietri hotară pe liniia aceasta nu s-au pus, fiindu că răzeșii de Viltotești nu s-au priimit, arătându că stăpânirea lor p(r)in pădure au fost mai asupra Vălenilor, dar fără de nici un temeiu; și macar de vor fi și stăpânit, nu pot ei cu stăpânirea a face coturi și p(r)intr-alti moșii, ci de la o chietoare păr(ă) la alta trebu(i)e să m(e)argă linie dreaptă.

Deci am cercetat și marginea moșiei Dănceștilor acea din sus despre moșiia Petricanii a dum(nea)l(ui) stol(ni)c(u)lui Costache Iamandi, care moșie la colțul din sus despre Petricani stă tot în colțul Băseștilor, și de acolo asupra Bârladului la doauă movili îngemănati de lângă drumul ce merge la (Bă)[1]sești, și de acolo la un sămnu groapă în pământ ce este în câmpu, și de acolo la un hotar vechiu din malul Bârladului. Așa au arătat stăpânirea, atât dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Iamandi, cât și răzeșii de Dăncești, macar că liniia de la colțul despre Băsești pân(ă) în hotarul din Bârlad nu merge pe la acele doauă movili și pe la groapa în pământ, ci mai pe din sus, precum se va vide(a) în hartă, iar capul acestor moșii despre apus n-au nici o pricină, fiindu-le dispărțirea apa Bârladului.

Și după ce s-au făcut încungiurarea acestor moșii precum se arată mai sus, am făcut cercetare răzeșilor acelor ci stăpânescu o parte de moșie cu nume de Belciug, și adunându-se dintr-acii răzeși la fața locului li-am cerut să arăte scrisorile cu care stăpânesc partea aceasta de moșie Belciugul, și ei alti scrisori mai vechi au dat samă că n-au, fără numai au arătat o hotarnică de la răpousatul pah(a)r(nic) Iordache Costache i Neculai Tiron vor(ni)c de poartă i Gheorghie Jeverdean și Costantin Talpeș mazili, din anii 7268 avgust 20 în care că din poronca domnului Ioan Theodor v(oie)vod, fiindu rânduiți să aleagă și să hotărască niști moșii, anume Vălenii, ci se numesc și Stolnicenii, și Dăncenii, ci sântu pe apa Bârladului în țin(utul) Fălciiului; Așijderea și o parte de moșie ce să numește Belciugul, pe care o arată că este osăbită de Văleni și de Dănceni și se înparte în cinci bătrâni, anume Ostahie Bodescul, și Vasile Soare, și Simeon Soare, și Danul, și Manul, carii cu funie de 20 stănjăni și stânjănul de 8 palme, întâi au măsurat fruntea locului despre apa Bârladului și au aflat latul 15 funii și giumătate, iar mijlocul pe câmpu au aflat

https://biblioteca-digitala.ro

18 funii, 5 stânjăni, iar capul despre răsărit din dumbravă au aflat 39 funii, și au pus trii pietri hotară la cutetrele măsurile despre Dănceşti marginea din sus, iar pe din gios marginea Belciugului tot pe pârău pe matca Vălenilor, iar lungul Belciugului este din apa Bârladului spre răsărit în hotarul Băseștilor, cum la hotarnică pre larg se arată; în care hotarnică nici o scrisoare veche nu se vede că ar fi arătat răzeșii atunce, și încă arătat se vede că din bătrânul ce-l numesc Danul, se trage Ștefan Popăscul, ce au fost vor(ni)c de poartă, acel ce se vede iscălit hotarnicu în hotarnica Vălenilor tot de atunce, pe care la o carte de giudecată s-au arătat acești răzeși de la răpousatul Matei Costache biv vel post(elnic) în vreme ce era pah(a)r(nic) și ispravnic țin(utu)lui Tutovii din let 1796 avgust, cându acești răzeși între dânșii au avut giudecată, se arată între alti pricini și pentru vor(ni)c(ul) Ștefan Popăscu că în Belciug au fost un acolisitoriu și că știindu-și el singur acolisirea lui, fără a mai ave giudecată s-au lepădat și nu s-au mai amestecat la stăpânirea acestei moșie cât de puțin, cum pre larg arată cartea aceasta; și fiindu că pe vor(ni)c(ul) Ștefan Popăscul îl face hotarnica răzeș în Belciug pe un bătrân când față au fost la hotărâtul acela. Apoi în urmă singur se liapădă de partea acelui bătrân, du(pă)[1] aceasta se dă prinus că cu chipuri nedrepti s-au făcut acel Belciug între Văleni și Dănceni, căci de ar fi fost cu adivărat Belciug, cum singur fără nici o giudecată sau dovadă s-au lepădat de partea acei moșiei, numai așe se înțălege că singur s-au lepădat, știindu strâmbătatea ce s-au fost făcut. Și încă la hotarnica Belciugului sau mai văzut o iscălitură cu închipuire că ar fi a răpousatului Manolache Jora, unde dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul)au scos cele adivărati iscălituri a lui Manolache Jora, care alăturându-se cu acea din hotarnică nu s-au potrivit și s-au cunoscut a fi neadivărată acea iscălitură din hotarnică.

Deosăbit s-au cercetat la toate zapisile de cumpărări și dănii și alti scrisori a bo(i)erilor Jorăști de moșiile aceste(a) și nici la o scrisoare nu arată că s-ar fi întâmplat vreun răzeșu de Belciug, și nici de numile Belciugului nu se vede arătându, cercetându-se și p(r)in scrisorile megieșite și din Belciug nu se vede pomenindu, și Belciugul se vede a parte de moșie iar nu trup întreg. Hotarnicii de atunce încă o arată o parte de moșie, iar nu fac vreo dovadă pentru d(ân)[1]sa cu ce pricină au deosăbit-o și i-au făcut trup între Văleni și Dănceni, și din ce trup este scoasă partea aceasta încă nu fac dovadă. Răzeșii de p(r)inpregiur încă ni-au mărturisit că de la părinții lor n-ar fi auzit de numile Belciugului, ci numai de hotărâtul acela încoace s-au numit Belciugul, și nici siliște pe acea parte de moșie n-au apucat să se num(e)ască că ar fi fost, și în scrisorile vechi a (boie)[1]rilor Jorăști se vede arătându pe Dănceni și pe Sirbi alăturându-le în vânzări și (...)[1]nii cu Vălenii. Apoi de ar fi fost pe atunce această parte Belciugul trebu(i)e să o arăte macar cu cât de puțin cuvântu, fiindu la mijloc, care după dovezile de sus și cercetarea ce s-au făcut de cătră mine s-au cunoscut că Belciug nu este, și se înțălege că la hotărâtul de atunce cu chipuri au făcut acii hotarnici moșie Belciugul lucru nepotrivit.

Așijderea dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) au cerut a se face cercetare și răzeșilor de moșiia Dăncenii, să arăte dovezile ci vor fi având, făcându arătare dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) că aceste moșii Dăncenii i Stolnicenii și Vălenii ar fi fost tot un trup păr(ă) la hotărâtul ce s-au făcut de răpousatul pah(a)r(nic) Iordache Costache i Ștefan Popăscul vor(ni)c de poartă și cu alții la anii 7268 / 1760 avgust

https://biblioteca-digitala.ro

23, cându atunce cu ce dovadă și dreptate au deosăbit aceste moșii una de alta nu se arată, fără numai toată moșiia Vălenii, ce se numesc și Stolnicenii, au dat-o în stăpânirea dum(i)s(ale) stol(ni)cesei Ilincă Joroaei, și pun hotar din pârâul Vălenilor în gios, fac Văleni și Stolniceni, și din pârău în sus Belciug și Dăncești; și la acel de atunce hotărât răspundu hotarnicii răzeșilor să le arăte cu ce cer ei să ia parte de moșie din Văleni, și ei nici o scrisoare sau altă dovadă n-au putut atunce arăta, fără numai ar fi răspunsu că s-au știut și ei de baștină în Văleni, cum și în Dăncești și Sirbi de pe un bătrân a lor Pătru Bumbariu stol(ni)c, dar nici o dovadă n-au arătat, și căutându și zapisile de Văleni n-au găsit neamurile lor în Văleni, precum au arătat ei bătrânii lor, și așe au aflat să stăpânească dumn(ea)ei Ilinca Joroaia tot satul Vălenii, precum aceste se arată la hotarnica de atunce.

Deci strângându-se pe răzeșii de Dăncești ci sântu mai sus arătați anume și cu alții li-am cerut să dei întâi spița de neamul lor de pe care stăpânescu părți de moșie în Dănceni, să arătă și scrisorile ci vor fi având; și pentru spițile de neam mi-au arătat niști spiți ci au dat samă că sântu mai denainte făcute de părinții lor, în care așe răzeșii arată prin spițile lor, că partea din moșiia Dănceștii câtă o stăpânescu o înpart pe cinci bătrâni, și tot cu acele spiți stăpânesc și părțile din moșiia Sirbii tot pe acei cinci bătrâni. Iar pentru scrisori vechi au dat samă că n-au, fără numai un zapis pentru partea unui Grigori din satul Sirbii și o carte de la domnul Scărlat Grigorie Ghica v(oie)vod din let 7266 / 1758 iunie 5, dată de stăpânire Savvii diacului de divan și altora pe moșii de la țin(u)t(ul) Fălciiului și a Tutovii, anume Sirbii i Dănceștii i Stolnicenii i Ciorănii i Vălenii și Olăneștii pe apa Bârladului să iei de a zăcea, precum cartea arată; au mai arătat și alti cărți după jalubile lor, cum și o mărturie de la răpousatul pah(a)r(ni)c Iordache Costache din let 7271 / 1762 septemvrie 6, ce face înștiințare domniei, cu cuprindere că după cartea g(os)pod ce i-au adus răzeșii de moșiia Vălenii, și încă cu altă carte g(os)pod cu doi ani mai înnainte au fost rânduit să aleagă părțile de cumpărătură a stol(ni)cesei Joroaei dintru acea siliște, și că atunce au lăsat pe vor(ni)c(ul) Ștefan Popăscu și pe doi mazili să aleagă partea pe zapise de cumpărătură și de danie a stol(ni)cesei și încredințându-se de la vor(ni)c(ul) de poartă au iscălit hotarnica. Apoi de iznoavă cerându răzeșii hotărâre(a) siliștei Vălenilor, între altile ci arată prin înștiințarea ce face, arată că un bătrân de moșie din vatra satului să-l tragă un Simeon Cozmița cu neamurile lui la a lor stăpânire din stâlpitura ce s-au făcut, cum pre larg se arată la aceaești înștiințare. Apoi după ce răzeșii au dat spițile neamului pe numele bătrânilor ce arată că stăpânesc în Dăncești și în Sirbi, am cerut la dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) să arăte toate scrisorile cu cari stăpânește întreg numele moșiei Vălenilor ce-i zic și Stolnicenii, cum și părțile din moșiia Dăncenii și Sirbii, cari zapise s-au cetit înnaintea tuturor răzeșilor și se potrivescu spițile ci au dat răzeșii cu zapisile vechi a bo(i)erilor Jorăști, după zapise cuprindu mai multi părți din Dăncești, iar hotarnicii de atunce (ara)[1]tă că i-au alesu 70 stânjăni, 5 palmi, macar că dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) nu se ține de hot(ar)[1]nica de atunce, cu cuvântu că ar fi având știință de la soacra dum(i)s(ale) precum d(in)[1] acel hotărât n-ar fi avut mai de mult știință neamul Jorăștilor până în trecuții ani cându iarăș de la acești răzeși au (i)eșit acea hotarnică pe numele Jorăștilor, trăgându atunce răzeșii pentru aceste moșii pe dum(nea)l(ui) Neculai Jora în giudecata episcopiei Hușului și a bo(i)erilor ispravnici de țin(u)t(ul) Fălciiului, precum spre aceasta dovadă s-au

https://biblioteca-digitala.ro

văzut acum la răzeşi răvaşul bo(i)erilor ispravnici de atunce din anii 1786 no(i)emvrie 6, scris cătră un Enache Focşa, că după cartea g(os)pod ce li-au adus un Samson Burghelea diacul şi cu alţii răzeşi de moşiia Sirbi i Dăncenii şi Vălenii de la ţin(u)t(ul) Fălciiului, după care au avut şi giudecată cu Neculai, fiiul jic(ni)ce(re)sei Aniţii, şi după toate scrisorile la urmă au dovedit o hotarnică la Ioniţă Popăscul, fiindu părintele seu vor(ni)c(ul) de poartă, şi neplătindu havaetul hotarnicei ar fi rămas acea hotarnică la dânsul păr(ă) atunce, şi atunce, după ce-au adus pe Ioniţă Popăscul cu hotarnica au cunoscut din hotarnică dreptatea; şi din partea lui Neculai Jora au rânduit şi pe Ioniţă Popăscul dinpreună cu Enache Focşa să cerceteze tot locul moşiilor după hotarnică, cum pre larg se arată în răvaşul acela. După care nici o urmare de la acie acum nu s-au văzut, şi din răvaşul acesta încă se înţălege că răzeşii tăinuită de Jorăşti au ţinut hotarnica aceasta, şi se cunoaşte că s-au urmat vicleşug la acest hotărât, căci dacă neamul bo(i)erilor Jorăşti ar fi hotărât moşiia Vălenii şi părţile din Dăncești şi Sirbi, precum se vede arătându la hotarnică, trebu(i)e hotarnica acée a rămâne la bo(i)erii Jorăşti, dacă ar fi fost adivărată şi priimită, iar nu să rămâi la mâna răzeşilor 27 ani neştiută de Jorăşti; Cum şi de au fost tot un trup aceste trii nume de moşii, Vălenii i Stolnicenii şi Dănceştii încă s-au făcut cercetare din scrisorile bo(i)erilor Jorăşti, şi la un zapis din anii 7190 / 1681 octomvrie 7, un Timuş, ficior lui Enache au vândut partea lui din Văleni din silişte(a) ce să cheamă Dănceştii, din care zapis curat să înţălege că tot o silişte au fost numită Vălenii şi Dănceştii; şi alt zapis din anii 7230 octomvrie de la o Ciocârlănița cu ficiorul ei încă scrie că au dat danie med(elni)cer(u)lui Lupu Costache a lor dreaptă ocină şi moşie ced ave(a) din sus de Văleni şi mai gios de Docolina, între hotarul Vălenilor şi a Docolinei în stâlpitura lor, care parte macar că dintru acest zapis nu se înţălege curat din ce moşie au dat-o danii, dar de vreme ce se mai vede un zapis în urma acestu(i)e din let 7217 / 1708 decemvrie 8, de la un Petcu, ficior Zavului, şi soru-sa Avrămiia, cu care au vândut Lupului Costache vel vor(ni)c partea lor din Văleni câtă să va alege, pe care o arată că este dinpreună cu a lui Ciocârlan; Apoi cu aceasta dă a înţălege că şi partea lui Ciocârlan au fost tot din Văleni în partea de sus despre Docolina, unde acum cu nume de Dăncești stăpânesc răzeşii, din care zapise se înţălege că şi Dănceştii s-au numit tot Văleni; şi la o carte a domnului Neculai Alexandru v(oie)vod din let 7223 / 1714 octomvrie 11 încă scrie că răpousatul Antiohie Jora vel log(o)f(ă)t au avut mori în Bârladu pe Văleni, fiind vadul mai bătrân şi mai vechiu decât alti vaduri, câtâ sânt pe apa Bârladului, cum pre larg se arată în cartea aceasta, care şi locul acelui vadu de moară se află acum în stăpânirea răzeşilor cu nume de Dănceni, şi toate zapisele câti sântu a bo(i)erilor Jorăşti de danii şi cumpărături scriu cu vadu(l) de moară; şi întru aceste trii nume de moşii numai acel vadu de moară este, în care multă vreme au avut mori bo(i)erii Jorăşti, netăgăduindu-le nici acum răzeşii, au arătat că acolo au fost morile Jorăi, şi o luncă din Bârladu şi acumu o numesc tot lunca Jorăi, care (...)[1] acée este acum în stăpânirea răzeşilor de Dăncești. Şi încă la un suret de (...)[1] un izvod iscălit de dum(nea)l(ui) banul Costache Crupenschi că-i asăminea de pe cel adivărat se arată înpărţala ce fac fiei răpousatului log(o)f(ă)t Jora, ce este din anii 7240 / 1732 fevruarie 8, (so)[1]cotindu toate moşiile în bani, şi între altile arată că drept 300 lei au (ră)[1]mas atunce asupra lui Neculai Jora 2 log(o)f(ă)t Vălenii cu Sirbii şi cu mori în Bârlad, cu partea din Ciorăşti, precum în izvodu se arată, care izvodu se vede a fi

https://biblioteca-digitala.ro

încredințat de Nechifor mitropolitul și veliții bo(i)eri de atunce, din care izvod încă se înțălege că pe atunce moșiia Vălenii și Sirbii cu morile din Bârladu întregi au fost la stăpânirea bo(i)erilor Jorăști înpreună cu partea din Ciorăști.

Cum și într-o carte de la domnul Matei Ghica v(oie)vod din let 7262 / 1754 iunie 29 după jaluba răzeșilor arată că s-au știut moșeni dinpreună cu Jora log(o)f(ă)t în sat în Văleni ce se cheamă Stolnicenii i în Sirbi și în Dănceşti pe apa Bârladului, cari moșii se țin una de alta, și tot în cartea aceasta arată că s-au văzut atunce de log(o)f(ă)t un zapis de la stol(ni)c(ul) Neculai Jora din let 7249 / 1741 <iulie 1> volnicindu pe un Simeon Cozmița și pe Lupul Vameșul să-și stăpânească moșiia lor în Văleni pre cât li s-ar alege partea lor, ori din sus, ori din gios, și dintr-această carte încă se înțălege că aceste moșii s-au țînut una de alta, și partea moșiei Belciugul atunce n-au fost precum se vede acum și că numai partea acelui Cozmița au fost necuprinsă de Jorăști.

Apoi am cercetat și în scrisorile moșiilor megieșite, unde la dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Costache Iamandi în condica de scrisori ce are s-au mai găsit aceste dovezi. Întâi o carte de la domnul Ioan Neculai v(oie)vod din anii 7254 / 1746 fevruarie 10 către stol(ni)c(ul) Vasile Sturza după jaluba clucer(u)lui Scărlătache pentru un vadu de moară ce ave(a) la moșiia sa Petricanii la țin(u)t(ul) Fălciiului, pe apa Bârladului, și i se înpresura de către hotarul jic(ni)cer(u)lui Iordache și a stol(ni)cesei Joroaei, care moșie Petricanii este pe din sus alăturea cu Dănceștii și se înțălege din cartea aceasta că pe atunce Jorăștii stăpâne(au) și Dănceștii, iar nu răzeșii. Al doilea, o hotarnică din 7270 / 1762 iunie 24, de la Dediul Codreanul serd(a)r i Vasile Adam șatr(ar) și alții, cu care hotărăscu moșiia Băseștii, și la capul dispre apus arată că se hotărăște cu moșiia Vălenii, unde despre acel loc sântu acum Dănceni și o parte din Belciug. Al triilea, hotarnica moșiei Idriciul și Petricanii din 1784 iunie 25, de la pah(a)r(nicul) Iordache Lambrino și alții, care scrie că la marginea acestor moșii din gios se hotărăsc cu moșiia Vălenii, care acum sântu Dănceni, stăpânindu-se de răzeși, și macar că aceste doauă hotarnice de sus sântu în urma hotarnicii Vălenilor, care hotarnică în mulți ani fiindu tăinuită de răzeși, precum s-au arătat mai sus, să înțălege că megieșii au știut din vechiu tot Văleni, pentru acée i-au pus și prin hotarnice. Și la aceste trii nume de moșii dovedită și înțăleasă este numai o siliște veche pe care acum este satul Vălenii pe de amândouă părțile vâlcelei ce o numescu Vălenii, iar altă siliște adivărată într-aceste moșii nu s-au dovedit, și de sau și numit cu trii numi, dar tot un trup de moșie se înțălege că au fost din vechiu, căci de ar fi fost trii moșii precum hotarnicii li-au făcut atunce, trebu(i)e siliștile lor să rămâ(i)e cunoscute și știute, și scrisorile megieșilor încă să pomenească de numele lor, iar nu de Văleni. Deci după dovezile de sus arătate și cunoștința me(a) așe au dat, că din vechi au fost numai un trup de moșie, iar nu trii.

Au mai arătat dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) că scrisorile bo(i)erilor Jorăști s-ar fi prăpădit cu totul la prada tătarilor pe cându au prădat Țara de gios, care acum și megieșii au mărturisit că au știință de pierderea scrisorilor într-acea pradă, înțălegându-se și dintr-o înștiințare ce face către cinstita logofețiia cea mare răpousatul spat(a)r Ștefanache Sturza la 1805 no(i)emvrie 20, în care și pentru pierderea acelor scrisori și toate alti cercetări ci au mai făcut între aceste moșii pre larg se arată. Apoi vrându a face cercetare și zapisilor bo(i)erilor Jorăști de părțile ce cuprindu într-aceste moșii, din care acum cercetare nu s-au putut face din pricină că

https://biblioteca-digitala.ro

spițile de neam ci au dat răzeșii nu se potrivescucu numile acelor vechi răzeși ci se vădu prin zapisile bo(i)erilor Jorăști, și se mai vede că pe toati neamurile acestor răzeși hotarnica de mai înnainte îi leapădă din stăpânirea moșiei Vălenii și Stolnicenii și îi lasă cu părți numai în Dăncești, făcându la mijloc și osăbit nume de moșie Belciugul, precum s-au arătat și mai s(us)[1], și dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) arătându că scrisorile sântu prăpădite din trânsile, și că b(oie)[1]rii Jorăști mai înnainte au stăpânit cu totul aceste trei nume de moșii cere(…)[1] (…)psască partea moșiei Belciugul cu totul, cum și părțile ci stăpânescu răzeșii în Dăncești, și numai partea acelui Cozmița să rămâ(i)e, însă de va fi adivărată iscălitura stol(ni)c(ului) Neculai Jora; Și pentru toate aceste pricini între aceste trii nume de moșii rămâne prin giudecata cinstitului divan să li se de(a) hotărâre.

Deosăbit am făcut cercetare și pentru moșiia Sirbii ce este piste apa Bârladului despre apus, în țin(u)t(ul) Tutovii, megieșită în capite cu Dăncenii și Belciugul, și după scrisorile ce s-au văzut la dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul), mai cu totul cuprindu trupul acestei moșiei, și hotarnicii de la anul 7268 / 1760 avgust 23 pe unile zapise i-au alesu numai 342 stânjăni, 3 palmi, iar pe alti zapise nimică parte nu li-au alesu și nici fac cuvântu pentru dânsile; și răzeșii încă cu spița de niam ce-au arătat la Dăncești, tot cu acea spiță și tot în cinci bătrâni stăpânescu și părțile din moșiia aceasta Sirbii, care spiță de niam tot nepotrivită este cu zapisile bo(i)erilor Jorăști și în moșiia aceasta Sirbii, și răzeșii scrisori pe moșiia aceasta încă au răspunsu că n-au, fără numai un zapis au arătat pe partea unui Gligori, iar câtă parte la zapis nu arată, și pentru aceasta încă nu s-au putut face cercetare, iar din pricina nepotrivirei spiților de niam cu zapisele bo(i)erilor Jorăști; și fiind că dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) după tăriia scrisorilor cere ai lipsi pe acești răzeși cu totul și din stăpânirea părților acestor din moșiia Sirbii, și pentru aceasta încă au rămas prin giudecata cinstitului divan să li să de(a) hotărâre.

Au mai arătat dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Codreanul și alti scrisori pentru părți și din moșiia Ciorăști, care moșie este pe din gios alăturea cu moșiia Sirbii, având suret tălmăcit de Evloghie Dascalu de pe un ispisoc a domnului Stefan v(oie)vod din anii 6996 pe tot satul Ciorănii, și în urmă alti zapise pe părți de cumpărătură de neamul bo(i)erilor Jorăști tot din moșiia aceasta, care moșie se află acum stăpânindu-se de dumn(ea)ei spat(a)r(ea)sa Safta Bogdan, și făcându-se înștiințare, au triimis vechil pe polc(o)v. Ieremiia Giușcă și pe Andrunache Sânpetru, carii vechili viindu la fața locului mi-au arătat sămnile hotară a moșiei p(r)inpregiur, cum și un izvodu de măsurile altor moșii și de moșiia aceasta Ciorăștii de la Ștefan Popăscul, ce au fost vor(ni)c de poartă, i Neculai Tiron tij vor(ni)c, i Ghiorghie Jeverdean și Costantin Talpeș din anii 7268 / 1760 avgust 23, tot deodată cu hotarnica Vălenilor și a Belciugului, în care se cuprinde că au mersu și la moșiia Ciorăștii, carii sântu tot pe apa Bârladului în țin(u)t(ul) Tutovii pe din gios de moșiia Sirbii, între Sirbi și între moșiia Fisocii, care moșie Ciorăștii este tot satul a dumn(ea)l(ui) pah(a)r(nicu)lui Iordache Costache, închiindu-se în zapisile dumn(ea)l(ui) pe cinci bătrâni, precum adiveresc zapisele dumn(ea)l(ui), și făcându funie de 20 stânjăni, și stânjănul de 8 palmi, au măsurat hotarul Ciorăștilor de curmeziș și au aflat în capul moșiei despre răsărit pe lângă apa Bârladului 29 funii, 10 stânjăni, iar mijlocul moșiei pe lângă drumul cel mare au aflat 29 funii tocma. Și lungul merge până unde mergu și alti moșii ci sântu pe din gios, cum pre larg se

https://biblioteca-digitala.ro

arată la acel izvodu; Pentru care dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) au cerut să scoață dumn(ea)ei spat(a)r(ea)sa zapisile ce se arată într-acel izvodu, și dacă într-acele zapise s-or cuprinde și zapisile dum(nea)l(ui) stol(ni)c(u)lui să i le de(a) dinpreună cu hrisovul, și am cerut la vechili să arăte acele zapise și vechilii au dat răspuns că această moșie Ciorăștii de la acea hotarnică și până acu se stăpânește întreagă de dumn(ea)ei spat(a)r(ea)sa fără pricină despre nime și că zapisile acele(a), dacă a fi trebuință să vor scoate la cinstitul divan. Aceste răspunsuri au dat vechilii, mai arătând dum(nea0l(ui) stol(ni)c(ul) precum că moșiia Ciorăștii ar fi făcându înpresurare la o parte de moșiia dumn(ea)l(ui), anume Strășineștii, căci Ciorăștii n-ar fi stându de o potrivă cu moșiia Sirbii fiindu alături, ci cu stăpânirea trece mai înnainte și cu ace(a) trecire i se face înpresurare, unde spre aceasta dovadă au scos dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) pe un Dima Niacșaulu hagiu, neguțitori din Bârladu, carile au mărturisit că de la oștile moschicești dintâi și încoace piste 20 ani au ținut el moșiia Vălenii i părțile din Dăncești i din (Sir)[1]bi și moșiia Strășineștii de la dum(nea)l(ui) Neculai Jora, avându-le luate cu anul, p(e)[1] cari li stăpâne(a) după hotarăle ce ave(a), iar pe Strășinești i-au stăpânit din h(ota)[1]rul și capul moșiei Cernații piste Albiia păr(ă) în Sirbi, macar că Strășineștii se (po)[1]goară păr(ă) în matca Albiei, după arătarea hotarnicei, dar fiindu că el au găsit a(ce)[1]stă din matca Albiei la dial spre răsărit păr(ă) în zare și din Ruptură în gios în stăpânirea Jorăîi, au stăpânit și el din Strășinești în gios spre Fisoci, și din zaré din hotarul Sirbilor piste valea Albiei la dial păr(ă) în capul Borăștilor, acea hliză de loc auzindu că este tot a Jorăi cumpărătură de la Băltag, după spunirea a oameni bătrâni din Onțăști, încă au stăpânit luându de pe acel loc și dejmă într-o vară. Apoi viindu un Agachi, vechil a cucoanei Saftei Bogdan l-au apucat și i-au luat ace(a) dejmă, zicând atunce acel Agachi că ace(a) parte de moșie nu este din moșiia Ciorăștii, ci este osăbită partea lui Băltag, pe care bo(i)eriul cucoanei Saftei o are cumpărătură de la neamul acelui Băltag, precum asăminea se arată în mărturiia acestu(i)e ce au dat-o în scris, și această parte de loc unde se arată aceste pricini este în parte ace stăpânescu Ciorăștii din liniia Sirbilor înnainte, precum se va vide(a) la hartă, și dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) cere din moșiia Ciorăști numai părțile ci i se cuprindu prin zapise, iar nu mai mult, și încă mai cere ca să stei trupul acestei moșiei Ciorăștii în dreptul unde stau și Sirbii, fiindu megieșiti. Și pentru această moșie Ciorăști fiindu pricinile precum se arată mai sus, rămâne iarăși cu giudecata cinstitului divan să li se de(a) hotărâre; Iar pentru moșiia Strășineștii, macar că se arată în cartea de poroncă, iar acum cercetare nu i s-au putut face fiindu vreme de iarnă.

Deci aceste(a) sântu cercetările ce s-au făcut pentru aceste moșii de sus arătate, de care s-au închipuit și hartă inginerească întocma după starea locului, iar pentru scrisorile dumn(ealui) stol(ni)c(u)lui și a răzeșilor fiindu multi am făcut deosăbit perilipsis, și tuturor ci sântu în pricina aceasta li s-au dat cuvânt ca în vremea ce va merge dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) în giudecata acestor pricini, pe toți acie cu o săptămână mai înnainte să-i înștiințăze, și atunce fieștecare cu toati dovezile ci vor ave(a) să se afle la cinstitul divan, de unde să li să de(a) cea desăvârșit hotărâre, și i-am dat dum(nealui) stol(ni)c(ului) Ioan Codreanul această mărturie de cercetare.

1810 decemvrie 23

<ss> Dimitrie Meleghi vor(ni)c di poartă, hotarnic.

https://biblioteca-digitala.ro

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 75, original; ANI, Manuscrise, 106, f. 63, nr. 67 (rezumat).

[1] rupt.

66. 1811 iunie 2. *Răzeşii de Viltoteşti stabilesc zi de soroc pentru colțul de moşie cu pădure din Viltoteşti împresurat prin hotarnica din 23 decembrie 1810 a vornicului de poartă Dimitrie Meleghie.*

După poronca cinstitului divan ce am adus cătră cinstita isprăv(ni)cie de țin(utul) acesta al Fălciiului pentru pricina de giudecată ci avem cu dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ioan Codrianu pentru un colțu de moșie cu pădure din moșiia noastră Viltoteștii, ce s-au fost tras cu liniia de cătră hotarnicii ce-au hotărât Vălenii și s-au dat în cuprinsul moșiei Vălenii a dum(isa)le stol(ni)c(ului), fiind sorociti amândouă părțile ca să ni aflăm la Iaș(i) acum la sfârșitul trecutei lună maiu, să stăm în giudecată și neputând mergi la această vade fiind vremea a tot lucrul, ni-am pus înnainte(a) cinstitei isprăv(ni)cii vadea ca la 26 de zile a viitoarei lună oc(tom)v(rie) să ni aflăm la Iaș(i), când atunce să-s(e) afle și dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) ca-s(ă) stăm în giudecată să ni să dea sfârșit de cătră cinstitu(l) divan, dând această scrisoare a noastră dum(i)s(a)le stol(ni)c(ului) și asămine ni-au dat și dum(nea)l(ui) la mâna noastră.

(1)811 iuni(e) 2

Eu post(elni)ce(lul) Costandin Chichiț(ă).
Eu Alexa Postolachi.
Eu Ion Vasâlachi. } răzăș(i) de Viltoteşti.
Eu Ion Mâță.
Eu Toader Iordachi.
Eu Antohi Chiriiac.

Isprăv(ni)ciia Fălciiului

Înnainte(a) isprăv(ni)ci(ei) au dar răzășii de Viltoteşti această scrisoare de vade la mâna dum(i)sa(le) stol(ni)c(ului) Codrian(u) și s-au încredințat.

(1)811 iuni(e) 2

<ss> Carp Iordachi.
<ss> Buhuș med(el)n(i)ce(r).
<Pe verso>:
~~Sâneturili dascalilor copiilor de priimire(a) banilor lefii lor~~[1].
Pentru margine(a) despre Viltoteşti.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 76, original.

[1] Tăiat.

https://biblioteca-digitala.ro

67. 1811 iulie 19. *Divanul Cnejiei Moldovei scrie ispravnicilor ținutului Fălciu despre rânduirea biv vel vornicului Lupul Balș și sistarea tăierii lemnelor până la sfârșitul judecății, cu excepția celor de foc.*

De la Divanul Cnejiei Moldaviei
Cătră cinstiț(i) dum(nealo)r ispravnici de țin(utul) Fălciiului

Fiind că la înfățoșare(a) ce-au avut dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrianu în divanu cu răzășii de moșie Viltoteștii pentru pricina de hotar ci este între moșie dumisali Stolnicenii și între moșie lor Viltoteștii, dând răzășii pricină hărții ce-au arătat dum(nea)lui la giudecată că n-ar fi căpuită întocma după stare(a) locului de rânduitul vor(ni)c de poartă Dimitrie Meleghi, nu s-au putut da sfârșit acum, și fiind că de la divan s-au orânduit bo(i)eri hotarnici pe dum(nea)lui biv vel vor(ni)c(ul) Lupul Balș ca să cercetezi toate pricinile de hotar ci sânt între dum(nea)lui spat(arul) Iordachi Catargiu cu răzășii de Viltotești și de Cârpești, și între dum(nea)lui stol(ni)c(ul) iar cu dânșii. Drept aceia să scrie dum(nea)v(oastră) ca ace(a) bucată de loc de pădure apărată ci esti de pricină cu dum(nea)lui stol(ni)c(ul) să ste(a) oprită neîngăduind nici pe o parte să taie și să o strice, până când după cercetările de la stare(a) locului să va da sfârșit pricinilor prin giudecata divanului între dum(nea)lui și între răzăși, și atunce după hotărâre(a) giudecății veți ave(a) dum(nea)v(oastră) al doile(a) poroncă în ce chip să-s(e) urmezi, iar lemni de foc din celi căzute la pământ și din copaci(i) ce nu vor trebuincioș(i) pentru cheresteli, după obștestile ponturi de păduri nu vor fi opriti a lua pentru casăle lor lăcuitorii răzăși dintr-acel loc de pricină.

<ss>
<ss> Balș log(o)f(ăt).
<ss>
<ss>
(…)
1811 iuli(e) 19

<Pe verso-ul filei a doua>: Carte(a) divanului cătră isprav(ni)ci(i) Fălciiului pentru colțul Vălenilor ci-l cer Viltoteștii răzăș(i) să nu tai(e) pădure, ci să stea(a) oprită pără s-a sfârși giudecata. / No. 69.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 78, original, difolio; ANI, Manuscrise, 106, f. 63v., nr. 69 (rezumat).

68. 1811 iulie 19. *Divanul Cnejiei Moldovei scrie biv vel vornicului Lupu Balș pentru cercetarea pricinii dintre stolnicul Ioan Codreanu și răzeșii de Viltotești și pentru facerea altei hărți.*

De la Divanul Cnejiei Moldaviei!
Cătră cinstitul bo(i)eri dum(nea)lui Lupul Balș biv vel vor(ni)c.

Fiind că la înfățoșare(a) ce-au avut în cercetare(a) giudecății divanului dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrianu, stăpânul moșiei Stolnicenii, de la

https://biblioteca-digitala.ro

ținu)t(ul) Fălciiului, cu răzeșii ce să numesc de moșie Viltoteștii, nu s-au putut da sfârșit giudecății pentru înpresurare(a) ce are dum(nea)lui stol(ni)c(ul) dinspre Viltotești, dând răzășii pricină hărții ce-au arătat la giudecată dum(nea)lui stol(ni)c(ul), închipuită de Dimitrie Meleghi vor(ni)c (de) poartă, ce-au hotărât moșie dum(nealu)i în trecutul anu din poronca divanului, că n-ar fi închipuită întocma(i) după stare(a) locului. Deci fiind că dum(neata) prin carte(a) divanului mai ești orânduit la țin(u)t(ul) Fălciiului spre alte cercetări și hotărâturi de moșii, dând sfârșit acelora, vei mergi și la stare(a) moșiei Stolnicenii, undi fați fiind dum(nealu)i stol(ni)c(ul) și răzășii cu toate scrisorile, vei aduna dum(neata) și pre toți megieșii înpregiuraș(i) iarăș(i) cu toate scrisorile lor, și cercetând dum(neata) cu amăruntul toate scrisorile de îmbe părțile și stare(a) locului, de să va dovedi cu harta esti întocma după stare(a) locului și după glăsuire(a) scrisorilor, atunce să va încredința și de cătră dum(neata) și de ingineriul ce vei ave(a), cu care viind de iznoavă la divan să va da hotărâre giudecății după urmare(a) dreptății, iar dovedindu-se harta greșită, atunce vei puni dum(neata) ingineri de va închipui altă hartă întocma după stare(a) locului, în cari să-s(e) arăti și locurile de pricină în măsuri și cu bună înțălegire, dând și mărturie în scris pre largu arătătoare de pricinile cu care prin zi de soroc ci le vei puni dum(neata) vor veni la divan de unde vor lua ce(a) desăvârșit hotărâre.

<ss>
<ss> Balș log(o)f(ăt).
<ss>
<ss>
<ss>
1811
iuli(e) 19
Leondari Gu(….) proin, trecut.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 80, original; ANI, Manuscrise, 106, f. 63v., nr. 70 (rezumat).

69. <după 1811 iulie 19 >. *Arătarea unor semne de moșie.*

Pre a să pute(a) înțălegi bini în urmă, trebui(e) dispre Petricani din 2 moviliți să să măsoare cu stânjinul / însămnat în hartă / păr(ă) în piiatra ci-i la Gâlcosul făcut acum și să-s(e) însămne stânjănii ca să putem cunoaști în planul iscălit de log(o)f(ătul) Lupu Balș.

1. Apoi celelante pietri pusă de log(o)f(ătul) Andronachi să-s(e) însămnezi dintr-acele linii la piiatra găsâtă.

2. La un izvor Chiștilniță[1] lâ(n)gă o mlaș(t)iniță (?) și dintr-acee la piiatra /

3. / Piiatra arătată di răzășii di Cârpești și la ce(a)[2]/

4. pusă de vor(ni)c(ul) Grecean, cari să-s(e) însămnezi în plan, din cari să-s(e) măsoare cu stânjănul păr(ă) în piiatra di la carpăn ci trebui(e) însămnat carpănu(l) și piiatra în hartă, să-s(e)

6. însămnezi și locul gropii făcuti di Meleghie și colnic pi undi au fost să să vadă di va fi cu putință să vadă și locul pietrii.

https://biblioteca-digitala.ro

7. Din Vale(a) Adâncă arătată lui Meleghii să-s(e) arăti dumn(ealui) Bra(...) locul

8. sălcii din malul Bârladului, undi au fost piiatra, că acum esti socotită di megieș(i) mai în sus.

/ 4. Mărturie Viltoteștil(o)r răzăși ci-i la Cost(an)d(in) Cozma să să vadă[2]/.

Guțăști

Bătrânii din Tămășăni, bătrânii Văleni, cari știu toate sămnile hotarălor vechi.

Di va fi trebuință să-s(e) ducă și pe lungu.

/ la Gâlcosul la pietrile pusă de log(o)f(ă)t(ul) Andronachi, la Chiștelniță, la piiatra pusă di Grecianu, la piiatra găsâtă arătată de de Cârpești din sus răspântiili drumurilor ci mergu, unul a Băsăștil(o)r și Bârlad(u)l(u)i drumul morii lui Mateiu Costachi altă piiatră.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 79, original.

---

[1] Altă cerneală; scris deasupra.

[2] Altă cerneală.

70. 1814 februarie 21. *Stolnicul Ioan Codreanu se plânge domnului și cere termen de judecată cu răzeșii din Văleni și trimitirea unui aprod pe cheltuiala sa.*

Pre înălțate și milostivi doamne

Jăluesc înălțâmii tali că de la (1)801 am luat în stăpânire(a) me(a) de la soacră-me(a) Anița Joroae o moșâe, anumi Văleni, și Dăncenii i Stolniceni, ci li să zic tot Văleni, cari esti în țin(utul) Fălciiului, cum și altă moșie, anumi Sârbii i părți din Ciorăști, ci să începu din capul Vălenilor din apa Bârladul(u)i spre apus în cuprinsul ținu(tului) Tutovii, a cărora moșii zapise de cumpărătură, hrisoave i alte scrisori și cărți domnești vechi făcându-le cercetari am găsit pe numitile moșii înpresurate di cătră însuș niamurile acelor vânduți răzăși vechi mai dinainte și cu diosăbit nume de moșie au mai dizbinat din moșii Vălenilor o bucată de loc numindu-o Belciugul, pentru cari înpresurări de la (1)801 și păr(ă) la 1811 necontenit la stare(a) locului s-au cercetat pricina acestor înpresurări din poroncă prin vor(ni)c(i) de poartă,cu ingineri în două rânduri, făcându și hărți în măsuri, și prin bo(i)eri ci-au fost rânduiți din poroncă domniască, în sfârșit și di cătră dum(nea)l(u)i vel log(o)f(ă)t(ul) Lupul Balș s-au cercetat la (1)811, rămâind numai ca să viu la divan înpreună cu toți acie răzăș(i) ci fără dreptate au în stăpânire(a) lor cel mai mult locu și cu vadul de moară din moșiile arătate mai sus, și din pricina boalilor ci mi s-au întâmplat și alte neagiunsuri, n-am putut pără acum vini la Eși ca să stau cu răzășii în giudecata luminatului divan să mi să hotărască. Acum fiind că nici vreme(a) lucrului nu ne oprești, am făcut de știre până până a nu mă porni de la casa me(a) în 10 a curgătoarii luni fevr(uarie) tuturor răzășilor acelora ci sânt în giudecată cu mini ca să vie la luminat(ul) divan(ul) înălțimii tale să ni să hotărască, dar pentru că acei răzăș(i) știu pre bini că ii stăpânescu lucru(l) ci nu-i a lor și pi lângă locul acela prin obraznica lor urmari au tă(i)et și tai(e) necontenit o puțină pădure ci-i pe locul cari eu îl am în stăpânire, sânt încredințat că nu vor veni numai

https://biblioteca-digitala.ro

cu chemare(a) me(a). Mărog să fie poronca înălțâmii tale să triimată un aprodu cu cheltuiala me(a) să-i aducă pi toți acie ci au giudecată cu mine, ca să-s(e) poată da sfârșit aceștii pricini în vreme(a) aciasta cându nu ne oprești vremi(a) nici a unui lucru și mari pomană va rămâne înălțimii tale.

A înălțimii tali pre plecată slugă.

<ss> Ioan Codrian(u) stolnic.

Dumne(a)ta vel log(o)f(ă)t să se facă punire la cale.

1814 fevr(uarie) 21.

<ss> Palade

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 81, original; ANI, Manuscrise, 106, f. 63v., nr. 72 (rezumat).

71. 1814 martie 15. *Scarlat Callimachi voievod stabilește zi de soroc în pricina de împresurare a moșiei Ciorăști între stolnicul Ioan Codreanu și spătăreasa Safta Bogdan.*

Io Scarlat Alexandru Calimah v(oie)voda, cu mila lui Domnezeu domn țării Moldaviei.

De vréme ce dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codreanul prin jalba ce au dat domniei mele au cerșut ca să aibă giudecată la divan cu dum(nea)ei spat(a)r(easa) Safta Bogdan pentru moșiia Ciorăștii în care ar fi având și dum(nea)lui stol(ni)c(ul) părți și cu nedreptate s-ar fi stăpânind de cătră dum(nea)ei spat(a)r(easa).

Drept acéia prin această carte a domniei méle să pune zi de soroc dum(i)sale spat(a)r(easei) ca la 20 zile a viitoarii luni mai, negreșit ori înăși dum(nea)ei sau vechil deplin răspunzătoriu să-și trimită cu toate scrisorile și dovezile vechi și noauă ce va avea pi numita moșie Ciorănii, aducându-și și zapisăle de cumpărătură ce va fi având pe numita moșie, care la cercetare(a) de la fața locului din 1810 nu le-au arătat, zicând că le va arăta la divan, căci de va prelungi mai mult să va trimite zapciu a o aduce în înfățoșare.

1814 mart(ie) 15

P(...) vel log(o)f(ă)t.

S-au trecut la vel log(ofă)t: 35.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 82, original, pecete octogonală.

https://biblioteca-digitala.ro

72. 1814 august 5. *Logofeția cea mare scrie spătarului Ioan Jora, ispravnicul ținutului Fălciu, să confirme autenticitatea iscăliturii lui Manolache Jora de pe o hotarnică.*

De la logofiție ce(a) mare
Cătră cinstit dum(nea)lui spat(a)r(ul) Ioan Jora

La giudecata ce au avut la divan răzășii de moșiia Dăncenii i Belciugu de la acel țin(ut) cu dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ionițe Codrianu, au arătat o hotarnică iscălită de un Manolachi Jora și alți bo(i)eri hotarnici ce au fost, pe care dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) arată că nu ar fi adivărată ace(a) iscălitură a Jorăi. Deci să scrie dum(i)t(a)li din poronca mării sale lui vodă ca să o vezi ace(a) iscălitură, că poate să fi având știință și să o cunoști, și în frica lui Dumnezău să înștiințăzi pe logo(fe)ție de este adevărată ace(a) iscălitură.

1814 avg(u)st 5

<ss> Balș vel log(o)f(ă)t.

<Pe verso>: De la logofiție ce(a) mare cătră cinst(it) dum(nea)l(ui) spat(a)r(ul) Ioan Jora, isprav(ni)c de țân(utul) Fălciiului.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 84, original.

73. 1814 octomvrie 5. *Răspunsul dat de spătarul Ioan Jora Marii Logofeții în privința iscăliturii lui Manolache Jora de pe o hotarnică.*

De la spat(arul) Ioan Jora

Carte(a) cinstitei log(o)f(e)ții din 5 avg(u)st cu plec(ă)ci(une) am priimit, prin cari mi să scrii că la giudecata ce-au avut la divan răzășii de moșie Dăncenii și Belciug de la țin(u)t(ul) Fălciului, cu dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Ioan Codrian(u), au arătat răzășii o hotarnică iscălită de un Manolachi Jora și alți bo(i)eri hotarnici ci au fost, pe cari iscălitură a Jorăi dumn(ea)l(ui) stol(ni)c(ul) au arătat că nu-i adivărată, și mi-s(e) poroncești ca să văd ace(a) iscălitură din arătata hotarnică, și după știința ci voiu fi având și de cunoștința acii iscăliturі în frica lui Dumnezău să înștiințăz pe cinstita log(o)f(e)ții di esti adivărată. După poroncă înștiințăz că pe vreme(a) ci era în viață(ă) moșul meu Manolachi Jora, eu nu eram în deplină vrâstă ca să pot ține minte di pi atunce(a), dar după ci de la Fălcii am venit la Bârlad, am căutat toati hârtiili și scrisorili părințăști ci am avut, întri carili am găsât trii hârtii de însuș mâna moș(u)lui Manolachi Jora scrisă și iscăliti, adică un izvod arătător de niști zapisă a unii moșii, și două răvași arătătoari de bani ci au avut a da unor turci, pe cari iscălituri din arătatili hârtii alăturându-li pe lângă iscălitura ce(a) din hotarnica Belciugului să cunoaști foarti bini că nu să potrivăsc, precum să vor vide(a) și să vor cunoaști și de cătră cinstita log(o)f(e)ții, și făcând-o cunoscută răzășilor și-au luat hotarnica Belciugului de la mini, iar la răspunsu n-au mai venit să-l ei, și aceli arătati trii hârtii încredințându-li cu iscălitura me(a) ca să nu-s(e) schimbi li-am dat la dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul), carili cu carte de blăstăm au căutat scrisori ci pot agiuta dreptate(a) sa în pricina giudecății moșii Vălenii pe la toati casăli bo(i)erilor

https://biblioteca-digitala.ro

niamului Jorăsc, dar scrisori și di au fost mai multi asupra acii moșii Vălenii de la prada tătarâlor sânt prăpăditi atât di Văleni, cum și di alti moșii, cari nici păr(ă) acum nu s-au mai găsât.

1814 oct(om)v(rie) 5

<ss> Ioan Jora spat(ar).

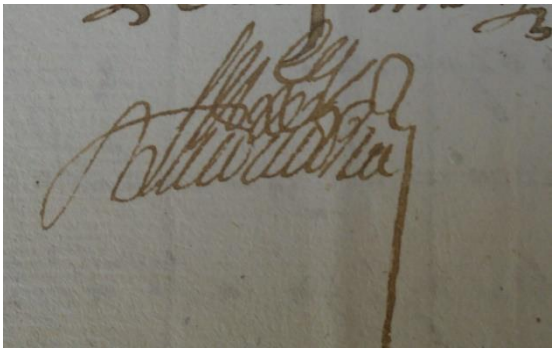

<Pe verso>: Cătră cinstita log(o)f(e)ții / De la spat(arul) Ioan Jora; Carte(a) log(o)f(ă)t(u)lui Balș să află înăuntru aice / Răspunsul spat(arului) Jora cu iscăliturili înpreună pusă aice înăuntru; Aice sânt și iscăliturile jic(ni)cer(u)lui Manolachi Jora.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 85, original.

74. 1814 decembrie 30. *Porunca logofeției către răzeșii de Belciug și Dănceni de la ținutul Fălciu pentru a se prezenta la judecata cu stolnicul Ioan Codreanu.*

De la logofeție

Cătră toți răzășii di Belciug și Dănceni din țân(utul) Fălciiului după toati giudecățile ci ați avut în vara trecută la divan cu dumn(ea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codr(eanu), sfârșit giudecății nu vi s-au dat puinduvi-să vade la 15 zile a trecutii luni no(i)emv(rie) să vă aflați la divan ca să vi să de(a) sfârșit giudecății. Acum dum(nea)lui stol(ni)c(ul) au vinit la Eși și șădi așteptându-vă, vi să scrii ca ca părâ în 20 zile a lunii ghen(a)r (1)815 cu toati dovezile și scrisori ci-ț(i) fi având să vă aflați la divan ca să vi să de(a) sfârșit giudecății, căci niviindu vi-ț(i) fi aduși cu aprod și vi-ț(i) plăti și cioboti.

1814 dec(em)v(rie) 30.

<ss>

După rânduială.

(…).

<Pe verso>: Ghenar 22 / (1)815. Mi l-au adus Toad(e)r Pârv(u) după ci l-au dus Toadir la toț(i) răzășii di l-au cetit. Mi l-au trimis vătav(ul); Soroc cătră răzășii de Belciug. / (1)814 dec(em)v(rie) 30.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 86, original.

https://biblioteca-digitala.ro

75. 1815 ianuarie 15. *Mărturia locuitorilor din satul Onțești dată lui Gheorghe Strătilă, mazil din ținutul Tutova, pristav al stolnicului Ioan Codreanu pe moșia Strășinești, în pricina avută cu vornicul de poartă Gheorghe Talpeș.*

Gheorghii Strătilă mazil arătâ(n)du-ni că ari judecat(ă) la luminatu(l) divan cu dum(nea)lui vornicu(l) di po(a)rtă Ghiorghie Talpeș pentru dezbrăcare(a) ce eu făcut în anii trecuți în satul nostru O(n)țeștii, au cerut di la noi ca să-i dămu o mărturii arătăto(a)r(e) în frica lui Dumnezeu precum s-au tâmplatu curgere(a) pricinii spre încredințare(a) luminatului devan, să-i fii.

La anul 1809 numitul Ghiorghii Strătilă aflându-să pristavu pe moșie Ștreșineștii, rânduit fiindu di stăpânu moșii, dumn(e)alui stolnicul Ionu, toamna în vreme ce strange(a) numitul Ghiorghii dijma păpușoilor dum(i)sali, dumn(e)alui vornecu(l) Ghiorghii Talpeșu cu ai săi o(a)mini vi(i)ind la satul nostru Onțești și găsându-l la gazda lui, l-au pri(n)s și l-au bătut și l-au și dizbrăcat. Noi l-am scosu din mâna vorneculuí Talpișu, carile întrebâ(n)du-l noi sătenii toți cari ne-(a)mu tâmplat la ace(a) pricină, pentru ce ai făcut această pricină, dumn(e)alui vornicu(l) Talpișu ne-(a)u răspuns că i-ar fi dijmuitu cinci pământur(i), dar noi nu știm undi sântu pământurile; și așe știm și mă(r)turisimu în frica lui Dumn(e)zeu, și pentru credi(n)ța am pus degitile neștiindu carti.

1815 ghenar 12

Eu Ioniți Ștefanu, amu pus degitul.
Eu Ghiorghii Cernat, adiverezu.
Eu Dumitr(a)șcu Cernat, adiverezu.
Eu Manolachi Petre, adiverezu.
Eu Radu Tărăbuți, adiverezu.
Eu Costantin Puzle, amu fostu fațe la mărturie aceasta.
Eu Costantin Cohu fați, amu fost fațe la această mărturii.
Eu Giurge Bogdănescul m-am întâmplat la această mărturii.
Și eu Manolachi Oprișanu amu scris această mărturi(i) cu zisa a totu satu(l) Onțeștii.

De la isprăv(nicia) Tutovii

Viindu unii dintr-acești ci li sânt numili tricuti în mărturii(a) ace(a)sta și arătându că toati arătării lor sânt adevărati s-au încridințat și di cătră noi.

1815 ghen(a)r 18

<ss> Ioan Jora spăt(a)r.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 87, original.

76. 1815 februarie 9. *Gheorghe Strătilă, mazil din ținutul Tutova, se plânge domnului de abuzurile suferite din partea vornicului de poartă Gheorghe Talpiș în 1809, pe când era pristav al stolnicului Ioan Codreanu la moșia Strășinești, de pe valea Horăetii.*

Pre înălțate și milostivi doamne

https://biblioteca-digitala.ro

Cu al doile(a) jalobă iarăș cu lacrămi jălu(i)esc înălțimii tale că la anul 1809 aflându-mă cu hac tocmit la dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrianul, să-i fiu pristav asupra unii moșii a dum(i)sali, anumi Strășăneștii de pe Horăeta, în țânu(tul) Tutovii, atât după arătare(a) dum(i)sali stăpânul moșii numite, pentru hotarăle arătatii moșii, cum și după arătare(a) megieșil(o)r bătrâni, oameni den sat(ul) Onțăștii și Bogdăneștii, cari de a pururе s-au hrănit pe acea moșiie cu plug(ul) și cu coasa, ce mi-au făcut după a lor driaptă știință de unde și păr(ă) unde este ace(a) moșiie, am strâns toată dijma după obiceiul și ponturile go(s)p(o)d, neatingându-mă măcar de un paiu, n-am luat de pe megieșitele moșii, și după ce am isprăvit și dijma popușoilor de strâns, dum(nea)lui Gheorghii Talpiș vornic de poartă viind cu ai săi oameni în satul Onțăștii la gazda ce mă aflam m-au prins, m-au dezbrăcat de toate straile ce am avut pe mine și m-au și bătut întocmai ca pe un tâlhariu, m-au batgiucorit vrând să mă și lege să mă ducă la casa sa cu cuvânt că i-aș fi dijmuit cinci pământuri, moșiie a sa ce-ar fi având în numita moșiie Streșăneștii, și sărind oamenii din Onțăști m-au scos din mâinile sale, de la care oameni am și mărturie pentru această urmare a vornicului Talpiș încredințată de dum(nea)l(o)r isprav(ni)ci(i) țânu(tu)lui Tutovii; și dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrianul stăpânul moșii într-ace(a) vremi ne(în)tâmplându-s(e) acasă, m-am dus de m-am jăluit la dum(nea)l(o)r bo(i)erii isprav(ni)ci ai țânu(tu)lui, și mi-au dat răspuns să fiu răbdător păr(ă) a veni dum(nea)lui stol(ni)c(ul) și apoi îmi vor căuta această giudecată. După ce au venit dum(nea)lui stol(ni)c(ul) i-am arătat toată pricina, și trăgând dum(nea)lui în giudecată pe vornicul Talpiș înnainte(a) isprăv(ni)ci(ei) pentru aceli cinci pământuri l-au rămas pe vor(ni)c(ul) Talpeș precum carte(a) de giudecată arată pricina, hotărând dum(nea)l(o)r isprav(ni)ci(i) vornicului Talpiș să-mi de(a) straile și să-s(e) înpaci cu mine pentru băta(i)e și batgiocura ce mi-au făcut, și nici păr(ă) astăz(i) nu mi-au mai dat straile. Și fiind că acum să află aice și dum(nea)lui stolnicu(l) și dum(nea)lui vornicu(l) de poartă, prin ce dintâi jalobă mă rugam înălțâmii tale ca să-mi aflu dreptate(a), cu cari jalobă fiind rânduit la dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul), s-au dat de știre vornicului Talpiș să viie la divanu să ste(a) în giudecată cu mini, carile și cu un chip și cu altul au tot urnit de astăz(i) mâini înfățoșare(a) sa la giudecată, acum lăsând baltă pricina aceasta nesupuindu-s(e) poroncii s-au dus acasă. Pre milostive doamne, eu cu nimică vinovat nu sânt vornicului Talpiș, cinci ani sânt acmu de când sânt răbdător și păgubaș de straile meli, bătut și batgiocurit mă aflu făr(ă) a fi vinovat, șăd și de trei săptămâni în Eș așteptând să-mi găsăsc dreptate, cu lacrămi mă rog înălțimii tale să-s(e) triimată om domnesc ca să aducă pe dum(nea)lui vornicul de poartă Gheorghii Talpiș să ste(a) în giudecata luminatului divan cu mine ca să-mi pot afla dreptate, și mari pomană va fi înălțimii tale.

Robul mării tale Gheorghii Strătilă, ma(zil) din țânu(tul) Tutovei.

Jalubă și mărturia lui Strătilă.

No. 102.

Dum(nealui) vel log(o)f(ă)t(ul) cercetând după cuviinț(ă) să pui la cale îndestulare(a) jăluitorului.

1815 fev(ruarie) 9

V(el) log(o)f(ă)t.

https://biblioteca-digitala.ro

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 88, original.

77. 1815 martie 9. *Mărturia jicnicerului Vasilachi Miclescu pentru niște acte văzute la sora sa Safta.*

Dum(nealu)i Ioan Codrianul mi-au arătat că răzășii de Belciug ar fi făcând strigare pentru scrisorili ce au dat soră-me(a) Safta dum(i)sali stol(ni)c(u)lui că ar fi scrisori a lor și de Belciugul lor. Pentru acele scrisori că li-am fost văzut eu în hârtiile surorii mele Saftii, eu sângur nesâlit de nime am arătat dum(i)sali stol(ni)c(u)lui în vara trecută când să giudeca cu răzășii de Dănceni și de Belciug, și după ce ni-am dus din Eș pe acasă în luna lui oct(om)v(rie) au venit dum(nealu)i stol(ni)c(ul) la mine și înpreună am mersu la soră-me(a) Safta, pe care rugându-o dum(nealu)i stol(ni)c(ul) i-au scos acele scrisori, adică un hrisov rupt stricat, cuprinzătoriu de multe părț(i) de moșie, între care cuprindu și șasă zapisă de păr(ț)i din Văleni, Stolniceni și Dănceni cumpărate de Scărlet din Zorleni. Al doile(a) două zapisă rupte stricate vechi fără velet, fără iscălituri, din care unul s-au văzut a fi de la ficiorii Frâncului, nepoțâii lui Frunteș, pentru părțili lor de Belciug i Stolniceni, Dănceni, Sârbi și Ciorășți, pe care le vinde lui Ionașc(u), nepotul lui Necoară hat(manul). Altul de la Mărica, preutiasa preotului Grigori din Mălăești, nepoata stol(ni)c(u)lui Frunteș, pentru parte(a) lui din Belciug i din Stolniceni și Dănceni, ci li vinde lui Ionașc(u), nepotul lui Necoară hat(manul), și diasupra unui zapis dintr-aceste(a) era scris / zapisul de la Ionașc(u) pe părțili din Văleni /. Al patrule(a) scrisoare era un zapis cuprinzătoriu pe giumătate de sat de Piciorășți di pi Bârlad, în care zapis pomenește și de Belciug, cum pre largu să arată în copiile ce au luat dum(nealu)i stol(ni)c(ul) de pe aceli zapisă, care copii sântu adiverite cu iscălitura me(a), și precum au fost acele două zapisă a nepoților lui Frunteș vechi, rupte și stricate atunce când li-am văzut în mâna surorii mele Saftii, așa li-am văzut și acum în mâna dum(i)sali stol(ni)c(u)lui și cu aceiaș(i) glăsuire, nimic mai mult nu să înțălege(a) atunce decât arăt aice. Iar cele cuprinsă în hrisov să vor vede(a) în copie ci-i încredințată de dum(nealu)i spat(arul) Ioan Jora, și pre credința am dat înscris adivărata știința me(a).

1815 mart(ie) 9

<ss> Vasilachi jic(nice)r.

Am scris cu zâsa după din gură arătare a dum(i)sali jic(ni)ce(ului) și mărturisăsc.

<ss> Iancul Anghelachi (?)

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 89, original.

78. 1815 martie 31. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu către domn.*

Pre înălțate și milostive doamne

Moșâe Vălenii, ce s-au numit și Stolniceni, și Dănceni, de la ținu(utul) Fălciiului, după glăsuire(a) zapisilor acelor adivărați stăpâni vechi răzăși dela 7141, de cându au început a vinde acei vechi răzăș(i) părțile lor din numile acesti arătati lui Scărlet de Zorleni, de la a căru(i)e urmași toate părțile cumpărate de Scărlet au

https://biblioteca-digitala.ro

trecut în schimbu la vor(ni)c(ul) Lupu Costachi, și de la vor(ni)c(ul) Lupu Costachi prin giudecata domnului Mihai Racoviță trec la log(o)f(ă)t(u)l Antiohie Jora, carile au dat vor(ni)c(u)lui Lupu Costache înpotriva părților din Văleni pe moșâ(i)e sa Cojării cu întreg vadu de moară, afară din toate cumpărăturile log(o)f(ă)t(u)lui Antiohie Jora ci-au avutu dintr-acesti numi, Văleni, Stolniceni, Dănceni și Sârbi, ce sânt de la anii 7191 și pără la 7221 cându sfârșășți log(o)f(ătul) Jora cu cuprindiri a tuturor părților acelor vechi răzăși cu cumpărături, danii și cu schimbul ci-au făcut cu vor(ni)c(ul) Lupu, stăpânindu-să acesti numi arătati întregi, cu întregu vadul morii, supt sângur numili Vălenilor din Cojări pără în Petricani, atât de log(o)f(ă)t(ul) Jora, de fiiul său stol(ni)c(ul) Neculaiu, cum și de noru-sa stolniciasa Ilinca Joroae, păr(ă) la 7268, după a însuși acestor răzăși mărturisiri și după vrednice dovezi în curgiri de 70 și mai bini de ani, făr(ă) să-s(e) iv(e)ască vreo jalubă sau să pominiască vr(e)un răzăș că i-ar fi rămas parte nevândută Jorăi, și de la prada tătarilor ce(a) din urmă intrându scrisorili în mâna răzășilor la 7268 cu vicleni chipuri, cari prin vrednice dovezi sânt dovidite, vor(ni)c(ul) de poartă Ștefan Popăsc(u), vechil fiind din parte(a) bo(i)eriului, hotarnic rânduit, hotărăști aciastă moșâe numită cu trii nume, și strâmbătățindu pe casa Jorăi fără a fi vreo jalubă sau poroncă pentru Belciug di osăbești o bucată de locu supt numi de Belciug și o dă în stăpânire(a) unor oameni din Băsășți, ce nici niamu cu acei vechi răzăși nu sânt, nici cumpărători într-acel numi de moșii nu sânt, cu cari înpreună să face și el hotarnicul Popăscu răzăș de Belciug. Asămine și o altă al trie parte de loc supt numile de Dăncenil(o)r o dă în stăpânire(a) răzășilor ce curgu din niamul celor vechi vânduț(i) răzăș(i), lăsându urmașilor Jorăi în stăpânire numai o a trie parte din tot satul și locul acestor 3 numi arătate. Asămine urmari au făcut și cu moșie Sârbii, a căru(i)e Popăsc (?) hotarnice au stătut în casa lui tăinuite 27 ani după dovezile ce sânt. Pe cari moșie, Văleni și Sârbii, luându-le eu zăstre la (1)801, din glăsuire(a) scrisoril(o)r și din arătările soacrii meli jicniceriasa Anița Joroae cunoscându înpresurare(a) ce s-au făcut cu hotărâtura Popăscului și facire(a) lui de răzăș prin vicleni alcătuiri și chipuri, de atunce i-am pornit jalubi și giudecăți cu răzășii. Prin tot feliul de cercetări făcând prin bo(i)eri hotarnici ce mi s-au rânduit la stare(a) locului și cu ingineri în două rânduri s-au rădicat planul acestor arătate nume de moșii; În sfârșit la (1)811 și dum(nea)l(u)i log(o)f(ă)t(u)l Balș la stare(a) locului mergându au pus di-au mai făcut și altă hartă, cercetându și toate pricinile din început păr(ă) în sfârșit cum au cursu, cu cari mărturii și dovezi mă aflu în Eși giudecându-mă la luminatul divan în curgiri de un anu de zile, și sfârșit aceștii pricini nu să mai dă, cari pricină de giudecată m-au adus în ce disăvârșit(ă) sărăcie, cu cheltu(i)elile ce am făcut de la (1)801 și pără astăzi și cu ședere(a) me(a) în Eș, am cheltuit mai mult decât face locul pentru cari mă giudec, pierzându-mi și vreme(a) altor folosuri a casăi meli. Cu lacrămi mă rog să fie poronca înălțâmii tale ca să-s(e) de(a) sfârșit aceștii giudecăț(i), fiind la cercetare și giudecata aciasta înpreună cu dum(nealo)r veliții bo(i)eri și preosvinție sa părintile mitropolitul și dum(nea)l(u)i log(o)f(ă)t(u)l Lupu Balș, carili ari deplină știință de curgire(a) tuturor pricinilor acestor moșii, fiind cercetate de dum(nea)l(u)i la stare(a) locului, cum și în divan la giudecățile ce am avut în anul trecut, și mari pomană a rămâne înălțimii tali.

Al înălțimii tale pre(a) plecată slugă.

https://biblioteca-digitala.ro

<ss> Ioan Codrian stol(ni)c.

Dum(nealui) vel vor(ni)c de aprozi fără întârzieri să înfățoșăzi aceasta la sfânta mitropolie în cercetare(a) divanului, faț(ă) fiind și dum(nealu)i biv vel log(o)f(ă)t(ul) Lupul Balș, unde cercetându-să cu amărunt(ul), prin anafora să avem știre.

1815 mart(ie) 31

V(el) log(o)f(ă)t.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 90, original.

79. 1816 iunie 10. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu către isprăvnicia ținutului Tutova.*

Copie

Cătră cinstita isprăvnicie țân(ut)ului Tutovii
Stol(ni)c(ul) Ioan Codrianul

Am priimit scrisoare(a) cinstitii isprăv(ni)cii din 10 iuni(e), înpreună cu poronca cinstit(e)i log(o)f(e)tii și jaluba ce-au dat d(umnea)l(u)i Stăthachi biv mubaengi baș[1], în pricina giudecății ce avem p(e)nt(r)u o bucată de loc supt numi de Belciug, ce au fost ruptă prin vicleană și tăinuită hotărâtură din moșâe me(a) Vălenii, din țin(utul) Fălciului, ca la 15 a aceștii luni să mă aflu la Eși ca să-mă înfățoșez la cinstitul divan, și am înțăles celi cuprinsă. Răspund că la aciastă vremi când di opști sânt dati poroncili mării sali și a cinstitului divan să-ș(i) cauti fiișticini trebuință hranii di pisti anu, și după vremi(a) a tot lucru(l) să miargă să-ș(i) cauti giudecăt(i)le ci vor ave(a), pi di altă parte carantinile și groaza tâlharilor nu oprescu nici cu un chip mie mâna acum (…) a mergi; Aciastă pricină eu o caut prin giudecăți de la (1)801 și pără la (1)815 apr(ilie) necontenit, când și hotărâre(a) ce(a) mai di pi urmă a cinstitului divan s-au dat, fiind și d(umnea)l(u)i log(o)f(ătul) Costanti(n) Balș, cerut di cătră răzăș(i) prin jaluba lor, în sfânta mitropolie cu opștiasca giudecată, ace(a) bucată de loc cu numi de Belciug o dau spre întregimi satul(u)i meu Văleni după putere(a) scrisoril(o)r ce am, și în harta acestor moșii di cătră d(umnealo)r veliții bo(i)eri prin linie trasă s-au însămnat cari hotărâri esti trecută în practică și în scris supt iscălitura dumn(ealui) log(o)f(ătului) Grigoraș Sturz(a) dată la mâna acestor răzăși să află; și după toată hotărâre(a) arătată cari lipsăști pe răzăși de ace(a) bucată de loc Belciug și din stăpânire(a) ii dar răzășii aceștie, și de atunce încoace nu numai acel loc Belciug îl bini stăpânesc, nefăcându-le eu nici o opriri pentru că am rămas nemulțămit cu ace(a) hotărâri ce s-au făcut și pentru altă bucată de loc Dăncenii alăturati cu Belciug tot din trupul moșii Vălenilor ruptă, până când oi pute(a) să stau în Eși să-mi mai giudec; Dar încă dum(nea)l(u)i Stăthache au început a să întinde cu necuviincioasă urmări supărându-mi oamenii mii din Văleni cu bătăi și cu de tot feliul di chipuri păgubitoare, luându-li dobitoacile de la apa fântâne(i) ci esti a zestrii satul(u)i meu Vălenii; cunoscut esti că să cadi eu a pofti pe d(umnea)l(ui) Stătache cu ai săi în giudecata cinstit(u)lui divan, dar nevoe și trebuințăle casăi, a hranii di pisti anu și alti arătati mai sus

https://biblioteca-digitala.ro

pricini cari ne opresc, mă supun rânduirii până în vreme(a) cuviincioasă, și după vreme(a) lucrului sânt sâlit a mergi și ne vom mai giudeca; Răzășii aceștie văd că nu contenesc sâlindu-să prin tot feliul di chipuri cu neadivărate jalubi să înșăli pe cinstitul divan ca să le de(a) vreo parte înputernicind stăpânire(a) lor pe Belciug, cu cari vor în urmă să-mi poată opri a nu-i mai tragi în giudecată; cu sânidisis (?) curat arătu arătu că de la (1)815 apr(ilie) 1, de când au dat cinstitul divan hotărâri aceștii giudecăți nimi nici un soroc nu mi-au arătat, di-au și jăluit răzășii, di-au și scos alte soroace, afară de acest di acum mie nu mi-au arătat, și precum a socoti cinstitul divan că esti cu cuviință în pricina aciasta, așa va faci; iar după vreme(a) a tot lucrul oi veni și voiu sta în giudecată.

(1)816 iuni(e) 10

Ioan Codrian stol(ni)c.

De la isprăv(ni)ci(a) Tutovii

Această copii fiind întocma di pi ce(a) adivărată scrisoari a dumn(ealui) stol(ni)c(u)lui scrisă cătră această isprăv(ni)ci(e), pi cari s-au triimes la cinst(i)ta logof(e)ți(e), s-au încredințat.

(1)816 iuni(e) 10

<ss>

<Pe verso-ul filei a doua>: Tetradon cuprinzătoriu de scrisorile moșiilor de zăstri Văleni, Stolniceni, Belciug, Dănceni, Sârbi, Ciorăști; / Două copii a spițălor răzășilor vechi, una făcută în divan și alta dată de răzăși, ace(a) greciască încredințată de dum(nealui) 2 log(o)f(ă)t după cercetare(a) ci i-au făcut și poslăduire cu a răzășilor dup(ă) poronc(ă) (…).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 93, original.

---

[1] Agent otoman care cumpăra cereal pentru depozitele de stat.

80. 1816 iunie 26. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu către domnul Scarlat Callimah în pricina cu răzeșii de Belciug.*

Pre înălțate și luminate doamne

Pricina de giudecată cu răzășii de Belciug, de Dănceşti și de Sârbi cu parte din Ciorăști, o caut de la (1)801 necontenit păr(ă) la (1)815 apr(ilie), cându s-au și dat hotărâri di cătră dumn(e)alor veliții bo(i)eri, cu cari nerămâindu mulțămit eu, au rămas ca să să facă anafora și să (i)eșim înnainte(a) înălțâmii tale; și fiind atunce asupra sărbătorilor paștil(o)r au rămas ca după vreme(a) lucrului să mergim să ne sfârșim giudecata, și din pricinile a tot feliul di nevoi eu n-am mai putut vini să stau în Eși ca să ceiu aducire(a) răzășil(o)r spre curmare(a) giudecății și răzășilor, și de atunce încoace au rămas nesmintită stăpânire(a) lor pi drept locul rupt din moșâe me(a) Vălenii cu nume de Belciug și Dănceni, diosăbite moșâi făcându-le răzășii cu nedriaptă hotărâtura vor(ni)c(u)lui di poartă Popăscu, și în loc să-i trag eu în giudecată ni jălu(i)esc, scot soroace și le țin la dânșii, și cu cel din urmă soroc scos în trecuta lună maiu, în zăci a lunii aceștie iuni(e) arătându-mi-l mă cer să mergu la Eși să mă giudec; Pe di altă parte la stare(a) locul(u)i de pricină îmi dau și îm(i) fac

https://biblioteca-digitala.ro

de tot feliul de supărări păgubitoare, pentru cari pre larg am înștiințat pe cinstita logofeție ce(a) mari. Și fiind că trebuințile lucrării pământul(u)i nu mă lasă a vini până după vreme(a) a tot lucru(l), mai cerând trebuința și la stare(a) locului a să mai faci o pătrunzătoare cercetari prin carte di blestăm ce din poronca dumilorsale veliților bo(i)eri s-au scos, mă rog înălțimii tali să mi să de(a) o luminată carti cătră dum(nea)l(u)i aga Costachi Conache și cătră dum(nea)l(u)i banu(l) Petrachi Negre să miargă la stare(a) locul(u)i a numitilor moșii ce să țin una de alta pe apa Bârladul(u)i, în parte(a) țin(utu)lui Fălciu sânt Văleni, Belciug, Dănceni și Sârbi cu parte din Ciorăști din capul Vălenilor, din apa Bârladul(u)i cătră apus în parte(a) țin(utu)lui Tutovii, pe cari nume de moșii esti în și vadul morii, cari locu a numilor de moșii arătate tot înpreună cu vadul morii le cuprind scrisorile câti am găsite în urma prăzii tătarâlor; Răzășii cei vechi prin vrednicile de credință scrisori și zapise a lor zic că vând din toate numile de moșii arătate numindu-le tot hotarul Vălenilor lor, dar și însuș acești di acum răzăși prin jalubile lor de mai înainte să vedi arătat c-au fost tot locul din Cojări pără în Petricani a satul(u)i lor Văleni. Și aducându pe toț(i) răzășii cu lesniri, fiind toți prin alăturatile și megieșite sate, aflându-mă și eu față cu toate scrisorile și dovezi ci am, prin carte(a) de blestăm ci esti scoasă asupra tuturor celor ci să numesc răzăși, ca să dovidiască cari sânt drepți răzăș(i) și di pi cari bătrân a lor trag moșâe, și cari sânt vânduț(i) și cari nu sânt, prin mărturisire(a) lăcuitorilor megieș(i) și înpreună cu răzășii aceștie lăcuitori, oameni de cinste și de credință, cari s-au hrănit din vechime și să hrănescu și astăzi pe numele de moșâi arătate, din cari bătrâni oameni a vremii vechi cu deplină știință tot să găsăsc încă în viiață și cei mai tiniri o au apucat de la părinții și moșii lor știință; Pentru toati pricinile a cărora adivăr cum au fost din vechiu, vo(i)ești luminatul divan a afla, să-i cercetezi în frica lui Dumnezeu cum au apucat și știu să arăti; întâi de au fost stăpânire(a) log(o)f(ă)t(u)lui Antiohie Jora și a urmașilor săi pe tot locul ci-l cuprind numile de moșâi astăz(i) diosăbite, anumi Văleni, Stolniceni, Belciug, Dănceni, Sârbi, cu parte(a) din Ciorăști, adică cuprinsul locului acestu(i)e din Cojări pără în balta Zberii în hotarul Petricanilor cu întreg vadul morii, și întregi Sârbii cu parte(a) din Ciorăști, păr(ă) după prada tătărâlor, păr(ă) la hotărâtul vor(ni)c(u)lui de poartă Popăsc(u), sau di n-au fost în stăpânire(a) Jorăștil(o)r, au de au stăpânit și răzășii înpreună cu log(o)f(ă)t(ul) Jora sau cu urmașii săi pe numile de moșii arătati și moara; al doile(a) pe toate numile aceste de moșii di să mai găsăști vreo altă săliște și vatră de satu sau numai aciasta a Vălenilor cari esti lăcuită, giumătate cu numi de Văleni și giumătate cu nume de Belciug, și di pot încăpe(a) pe ace(a) vali strâmtă a Vălenilor două siliște i două sate, cu un puț cu apă în matca văii, numai fiind unu (?). Al triile(a), pe arătatile numi di moșii de mai sânt și alte vaduri de moară sau de esti numai acela în cari au fost moara bo(i)erilor Jorăști păr(ă) cându au ars-o tătarâi în prada ce(a) di pi urmă. Al patrule(a), o luncă ci esti pe șăsul Bârladului pe locul numilor de moșii arătate înpregiurul vadului morii și s-au numit din învechime și o număsc toți înpregiurași(i) megieș(i) lăcuitori, cum și însuș(i) acești răzăș(i) ci o stăpânesc astăzi, tot lunca Jorăi o număsc, din ce pricină și cu cari cuvinte i s-au zis din învechime lunca Jorăi și i să zice și astăz(i), și dacă ace(a) luncă cu locul ii au fost din vechi a log(o)f(ă)t(u)lui Jora, cu care dreptati de la prada tătarâlor încoace au luat-o răzășii din stăpânire(a) urmașil(o)r log(o)f(ă)t(u)lui Jora. Al cincile(a), pe toți răzășii acei ci curgu din cei drepți vechi răzăși ci-au fost stăpâni a numilor de

https://biblioteca-digitala.ro

moșii arătate, pe cari îi mărturisăscu vrednicile de credință zapise a lor, cum și pe toț(i) acei cari mai înainte n-au fost răzăș(i), nici niam acelor vechi răzăși, și de la hotărâtul Popăscul(u)i încoace să văd răzăș(i) și stăpânesc locul ci-l ari log(o)f(ă)t(u)l Jora luat în schimbu și cu cumpărături, adiverindu-să aciasta din hrisoavile domnului Mihaiu Racoviț(ă) v(oie)v(o)d și din încredințatile zapise, cum și pe răzășii de Belciug pe toț(i) să-i aducă și să-i cercetezi, și di-au fost răzășii de Belciug mai înainti de hotărâtura Popăscul(u)i răzăș(i) de Văleni sau di-au fost mai înainte și să dovidescu și acum că sânt răzăș(i) de Băsăști, și cari din cari niam acelor vechi răzăși de Văleni sau di Băsăști curgu, și di pi cari bătrân de moșâe trag parte di loc cu numile Belciug sau de trag acest locu cu cumpărături, unii, să încredințăzi și din ce vremi să-s(e) dovidiască prin carte de blăstăm. Al șasăle(a), pentru parte(a) Ciocârlăniții ce au avut-o din vechi diosăbită din Văleni între Docolina și între Văleni, cum arată zapisul, prin cercetari să-s(e) dovidiască în cari parte de loc din apa Bârladul(u)i spre răsărit, au spre apus, au fost. Al șaptile(a), pentru un zapis vechiu din 7100 ci pominești di Sârbi, în cari să vedi Gheorghi Boldovici, ci-au fost vechiu răzăș, iscălit de mart(or), în cari numai numile acelui ce dă și a celui căru(i)e dă, fără porecli, să vedi scris, din cari lipsire poreclilor nu să poate înțălegi din cari niam și din ce bătrân sânt, și di n-au fost acest zapis trecut cu parte(a) lui la mâna bo(i)erilor cumpărători a Vălenilor i Sârbi, și de la prada tătarâl(o)r să fie oprit di cătră acei ci-au găsit celilant(e) scrisori a casăi stolnicesăi Ilinca Joroae din Văleni ci i s-au prădat, sau di au fost drept acestor răzăș(i) ci-l au, să încredințăzi pricina cari i-au oprit de nu l-au scos pără la cercetare(a) vor(ni)c(u)lui de poartă Meleghie, și cari sânt acie cari trag parte cu arătatul zapis. Asămine cercetare să facă și scrisorilor de Văleni ce scotu acum urmașii Bodesculuĭ, răzăș, și să dovidiască pricina ci nu i-au lăsatu a le scoate până acum. Și pentru toate aceste(a), prin pătrunzătoare cercetari ce vor faci d(umnealo)r bo(i)erii arătați, precum vor dovidi și vor afla de tot adivărul, să ni de(a) mărturie în scris cu cari să venim la luminatul divan după vreme(a) a tot lucrul, să ni să dei ace(a) disăvârșit(ă) hotărâri, și mari pomeniri va rămâne înălțâmii tali.

A înălțâmii tali pre(a) plecată slugă.

Ioan Codrian stol(ni)c.

Dum(i)tal(e) vel log(o)f(ă)t, să să de(a) carte g(os)p(o)d după rânduială.

1816 iuni(e) 26

V(el) log(o)f(ă)t

<Însămnare de pe fila a treia>: Toate dovezile acestor arătate ponturi s-au găsit prin carte de blăstăm și prin copiile scrisorilor megieșitel(o)r moșii ci am luat și sânt arătate în ecvosis.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 94, f. 1-3, original.

81. 1816 iunie 29. *Domnul Scarlat Callimah poruncește lui Costache Conache biv vel agă și Petrache Negre biv vel ban să cerceteze pricina dintre stolnicul Ioan Codreanu și răzeșii de Belciug cu carte de blestem.*

https://biblioteca-digitala.ro

Io Scarlat Alexandru Calimah v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldaviei. Cinstiți credincioși boiarii domniei méle, dum(nealui) Costachi Conachi biv vel agă și dum(nealui) Petrachi Negri biv vel ban, săn(ă)t(ate). Din cuprinderea jalubii aceștiia pré larg veți înțălege arătarea și cérerea sa. Domniia mea scriem dum(nea)v(oastră) ca să mérgiți la starea locului numitelor / prin jalbă / moșii, unde față fiind jăl(uito)r(ul) stol(ni)c să strângeți de față și pe toți răzășii i megieșii înpregiuraș(i), cum și pe alții ce-i va cére trebuința, fiștecarele cu toate scrisorile dovezi ce vor fi având și după cartea de blestem ce arată jăl(uito)r(ul) că au scos, să intrați în de iznoavă cu amăruntul pătrunzătoare cercetare asupra tuturor ponturilor cuprinsă prin jaluba aceasta, și în ce chip veți afla și veți dovedi adevărul pentru toate ponturile arătate să dați mărturie la parte ace să va cădea, cu arătare pre larg cu care soroci pe toate părțile interesate, ca după vrémea a tot lucrul în toamnă să vie la divan, de unde să-s(e) dea cea după dreptate hotărâre.

1816 iuni(e) 29

Vel log(o)f(ă)t.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 94, f. 3v., original, pecete octogonală.

82. 1816 noiembrie <f.z.>. *Comisul Ianacachi (Enăcachi) Lambrino arendează moșia Strășinești de pe Horăeta de la stolnicul Ioan Codreanu.*

Știut să fie pentru vinitul moșâii Streșănești ci esti pi Horăeta alături cu Borăștii din sus, țin(u)t(ul) Tutovii, cu 36 pământuri di la puțul Cornii, a dum(i)sali stol(ni)c(ului) Ioan Codrian, precum au avut-o pără acum în stăpânire, că l-am luat eu în orândă pe trii ani de zile, cari să încep de la zi întâiu apr(ilie) 1817 și să sfârșăsc la 1820 apr(ilie) 1, cu tocmală într-acestaș chip! 1500 lei, adică una mie cinci sute lei pe an, toți banii la începutul a fiișticăru(i)e an am să număr dum(i)sali stol(ni)c(u)lui Ioan Codrian. Orice lucru voi faci pe numita moșâi cu a me(a) cheltuială să rămâi la înplinire(a) anilor a moșâii fără să pretenderisăsc vreo plată. Hoatărâle moșâii datoriu sânt a le păzi nestrămutate din acee ce sânt cuprinsă în scrisori, tot locul de fânaț, șăsul cu marginile costișurilor cu plugul nu să va ara, iar cu vitile voiu fi slobod al păști. În urmare(a) acestor ponturi mai sus arătate volnic să fiu a lua și a strange tot vinitul aceștii arătate moșâi, iar la urmare dinpotrivă când sau banii nu voiu număra dum(i)s(a)le stol(ni)c(u)l(ui) la vadeoa arătată sau cursul hotarălor moșâii nu le voiu păzi, atunce volnic va fi dum(nea)l(u)i stol(ni)c(ul) a mă scoate de pe moșâi. Și spre încredințare(a) celor mai sus zise am iscălit.

1816 no(i)emvrie

<ss> Ianacachi Lam(brino) comis.

https://biblioteca-digitala.ro

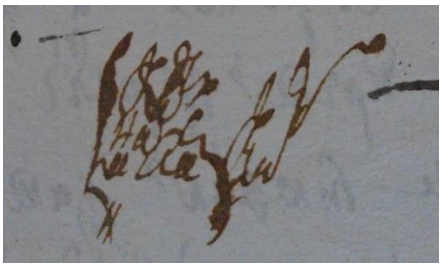

<Pe verso>: Contractul dum(i)s(ale) comisului Enăcachi Lambrino pentru Streșănești ci i-am dat cu anul câti 1500 lei pi an.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 95, original.

83. 1817 iulie. *Anaforaua veliților boieri în pricina de judecată dintre răzeșii de moșia Belciug și stolnicul Ioan Codreanu.*

Pre înălțate doamne

Din luminată poronca înălțâmii tale am cercetat pricina de giudecată ce urmează între Stathachi Carimanate cu răzășii săi de moșiia Belciugul de la țân(utul) Fălciiului, ce să megieșăște pe din sus cu Dăncenii și pe din gios cu Văleni, ce să numesc Stolnicenii, și între dum(nealu)i stol(ni)c(ul) Ion Codrianu, stăpânitorul Vălenilor și a o parte din Dănceni, vrând stol(ni)c(ul) Codrianu a trage în stăpânire(a) sa și locul ce să stăpânește cu numi de Belciug supt numile Vălenilor, ci are de zăstre di pe Jorești, cu cuvânt că aceste părți Belciugul, Dăncenii, ar fi fost într-un trup al Vălenilor, asupra cărieș ceriri a stol(ni)c(ului) Codrianul jăl(uito)r(ii) încă au răspunscă ei pe lângă dovezile ce au pe moșiia lor Belciugul au și necurmată nezăticnită stăpânire de la moșii i strămoșii i părinții lor, și ei pân(ă) astăzi nesupărat(i) de cătră nimini și după însuș mărturisire(a) lui Antohi Jora log(o)f(ă)t di pi care trage stol(nicul) stăpânire(a) în Văleni; și au Ilii clucer, ce-au fost hotarnici (?) în vremea aceia, care mărturii măcar că s-au răsărit din scrisorile lor, dar să dovedește din hotarnica ce au din 7268, în care este iscălit și Manolachi Jora, socru(l) stol(ni)c(ului) Codrianu, după care au și stăpânit pân(ă) la anul 1814, când atunce trăgându-i iarăș în giudecata divanului stol(ni)c(ul) Codrian i s-au dat hotărâre(a) giudecății ca să stăpâniască fiiștecare precum au apucat din vechi și după arătata hotarnică din 7268, cu care hotărâre arătându-să stol(ni)c(ul) Codrian(u) nemulțămit, au rămas să să facă anafora să iasă înnaintea înălțâmii tale; și fiind vremea lucrului li s-au pus vade la 15 no(i)emvr(ie) a acelueș an să-s(e) afle amândouă părțâle să li să de(a) sfârșit, la care vade stol(ni)c(ul) n-ar fi urmat a veni, decât la anul 1815 i-au adus iarăș în giudecata divanului și după multe înfățoșări ce au avut zicând stol(ni)c(ul) Codrian că moșii cu numi de Belciug nu ar fi. Divanul au hotărât că aceste părț(i) să să facă tot un trup și apoi înpărțându-să să-s(e) de(a) giumătate stol(ni)c(ului) Codrianu și giumătate să rămâ(i)e răzășască (…) care să mai tragă stol(ni)c(ul) cumpărăturile ce are cu zapisă și cât va mai rămâne să o înpartă ei jăl(uito)r(ii) răzăș(i) de Belciug și cu răzășii de Dănceni, când

https://biblioteca-digitala.ro

cunoscându-să ei cu totul strâmbătățiți și strămutaț(i) din baștina lor strămoșască au rămas nemulțămiți și apropiindu-să sărbătorile paștil(o)r în sfârșit nu li s-au dat, ci li s-au pus soroc la 10 maiu a anului 1815, la care vade ei vinind, stol(ni)c(ul) n-ar fi fostu următori a veni; Și așa văzând ei că să afanasasc cu cheltuielile prin jalobă cătră înălțime(a) ta au cerșut ca după carte de blăstăm să-s(e) facă cercetare la fața locului spre discoperire(a) adivărului cum s-au strămutat din vechi și cu ce numi s-au stăpânit aceste părți.

După care jalobă dânduli-să luminată cartea înălțimii tale la 1816 av(gus)t 12 cătră preosfințâtul episcop al Hușului ca înpreună cu bo(i)erii cerșuț(i) din parte(a) stol(ni)c(ului) să-s(e) cercetezi după cartea de blăstăm și să-s(e) pu(i)e la cale, iar nepuindu-o acolo la cale cu mărturii de curgire(a) pricinii să să triimată la divan, cu cari nici o lucrare alta nu s-ar fi făcut decât cartea de blăstăm ce li s-au dat, cetindu-s(e) din poronca episcopului de cătră un preot Alexandru știința ce au avut fiișticare, cum că moșiia Belciugul este stăpânită cu nestrămutare de cătră ei jăl(uito)ri(i), au dat-o în scris cerșind jăl(uito)ri(i) ca să li să întăriască stăpânire(a) asupra numitii moșii(a) Belciugul, arătând pe lângă jaloba lor și aceasta:

Întâi o jalobă din let 7268 din partea unui Iordachi Roiu de la Puntișăni ot Tutova dată cătră domnii și buiurdisită la vel log(o)f(ă)t pentru supărare(a) ce ave(a) dispre stol(ni)ce(asa) Ilinca Joroae, că având o moșii alături cu o moșie a stol(ni)ce(sei), pe care având ei și hotarnică de la Antohi Jora log(o)f(ă)t, tatăl lui Necolai Jora, cât au trăit Antohi Jora log(o)f(ă)t și Necolai Jora, soțul stol(ni)ce(sei), au stăpânit cu pace, iar stol(ni)ce(a)sa ș(i)-au lăsat săliștia satului și-ș(i) face casă pe locul lor, cerând să fie oprită și să vie în giudecată.

Al doilea, mărturie hotarnică din 7268 av(gus)t 20 iscălită de Iordachi Costachi pah(a)r(nic) i Manolachi Jora, socrul stol(ni)c(ului) Codrianu i Necolai Tiron vor(ni)c de poartă, Ghiorghi Jă(ve)rdan i Costand(i)n Talpiș, cuprinzătoare că din poronca domnului Ioan Theodor v(oie)vod fiind rânduiț(i) ca să aleagă și să hotărască niște moșii, Vălenii, ce să numesc Stolniceni, și Dăncenii, ce sânt pe apa Bârladului în țân(utul) Fălciiului. Așijderea și o parte de moșie ce să numește Belciugu, care este între Dănceni și între Văleni la mijloc și esti osăbită de Dănceni și de Văleni și să înparte pe cinci bătrâni ci-i arată anumi, începându-s(e) mărime(a) aceștii părț(i) de moșie Belciugu din matca văi(i) Vălenilor în sus pân(ă) în hotarul Dăncenilor, unde au fost o cruce vechi, și nefiind cruce au întrebat pre toț(i) răzășii să adiverească unde au fost ace(a) cruce și s-au aflat un om bătrân ca de 80 ani, anumi Pavăl Ghilțul și au mărturisit cu sufletul lui unde au fost ace(a) cruce, arătând și locul unde au fost. Așijdire și Sămion Cozmița au mărturisit pe carte de blăstăm, fiind amândoi răzăș(i) de Dănceni, a cărora mărturii văzind și adiverindu-să și dintr-o mărturie a răp(o)s(atului) Antohi Jora vel log(o)f(ă)t și Ilii vel clucer că fiind hotarnici au mărturisit un Ștefan Chichiț înaintea lor pentru un nepot a lui Ostahi Soare, anumi Ghiorghi, cum că i-au fost oprit log(o)f(ă)t(ul) Dabija parte de moșie pentru un cal ce i-au fost furat acel Ghiorghi și pe urmă au luat-o iarăș Bodescul și cu Soare la stăpânirea lor, și adiveresc că să începi din matca Vălenilor în sus și păr(ă) în cruce. Deci și ei pe mărturisâre(a) acestor oameni ce au arătat unde au fost cruce, au măsurat locul cu funie de 20 stânj(e)ni, și stânj(ă)n(ul) de opt palme, întâi fruntea locului dispre apa Bârladului pe drumul cel mare, și s-au aflat 15 funii pol, iar mijlocul 18 funii și 5 stânj(e)ni, și capul dispre răsărit p(r)in dumbravă 39

https://biblioteca-digitala.ro

funi(i), puind și p(i)etre hotară la cutetreli măsurile dispre Dănceni, margine(a) pe din sus, iar din gios margine(a) Belciugului tot pe pârău pe matca Vălenilor, însă margine(a) pe din sus pe lângă Dănceni este tot alături cu o parte din Dănceni ce-au ales ei lui Manolachi Jora post(elnic) sin Necolai Jora, din hotarul Dăncenilor pre zapisă ce au avut, iar lungul aceștii moșii Belciugul este din apa Bârladului spre răsărit pân(ă) în hotarul Băsăștilor, unde s-au pus piiatră; Așa au ales și au hotărât moșiia Belciugul, la care hotărâtură s-au întâmplat și Manolachi Jora post(elnic), cum mai pre larg arată aceiaș(i) mărturie hotarnică.

Al triile(a), o carte a divanului din anii 1792 scrisă către isprăv(ni)ci(a) de Fălciiu, cum că un Costand(i)n i Costandachi și alți frați(i) Bușălești au cerșit ca după a săbornicescului hrisov hotărâri să să facă legiuita publicațâe pentru o a cince(a) parte din hotarul aceștii moșii Belciugul, ci este pe apa Bârladului la țân(utul) Fălciiului, ce o cumpărasi de la un Vasile Roiu i Costand(i)n Roiu, poruncindu-să isprăv(ni)ci(ei) ca să rânduiască a să face publicațâe în curgire de 6 luni, în dosul cărie poronci încredințată atât rânduitul mazil, precum și isprăv(ni)cia țân(u)t(u)lui, că s-au urmat facire(a) publicații și n-au (i)ești nimini nici cu o pretenț(i)e.

Al patrăle(a), o mărturie din anii 1792 iuni(e) și 1804. La 1792 un Vasili Stegaru mărturisind că el trăind 102 ani s-au stăpânit moșiia Belciugul de răzășii ce-i arată anumi, luându-ș(i) și tot venitul din tot locul, în dosul căriia la 1804 Trifan Cozmița și Costand(i)n Ghilțul, răzăș(i) din Văleni și Dănceni, mărturisăsc că ei fiind oameni câte de 90 ani, când era câte de 12 ani au mers un Ștefan Poiană și Ghiorghi Bodescul și au făcut crâșmă pe moșiia Belciugul în șăsul Bârladului la drumul cel mare și s-au stăpânit crâșma și s-au luoat dijma di pi ace(a) moșii Belciugul tot acei oameni, pân(ă) când sculându-să stol(ni)ce(a)sa Joroae și ducând o bute de vin au pus-o într-ace(a) crâșmă. Apoi Ștefan Poiană și Ghiorghi Bodescul cu răzășii lor au dat butea afară din crâșmă, unde făcând Joroae și casă pe ace(a) moșie au dus răzășii carte domniască și ș(i)-au mutat stol(ni)ce(a)sa Joroae casa ce făcusă pe moșiia Belciugul, cum mai pre larg aceiaș mărturie.

Al cincilea, o carte a log(o)fiții din 1814 iuli(e) 8, cuprinzătoare că după cercetare(a) ce s-au făcut pricinii aceștie rămâind a stăpâni după hotarnicile din 7268, stol(ni)c(ul) Codrianu au rămas nemulțămit și poroncindu-să să să facă anafora către înălțâmea ta, li să pune vade la 15 no(i)emvr(ie) a acelu(i)eș an, să vie să iasă cu anaforaoa înnaintea înălțâmii tale.

Al șasăle(a), o mărturie din acel an 1814 av(gu)st 15 încredințată la av(gus)st 16 de spat(a)r(ul) Ioan Jora i pah(a)r(nicul) Athanasâe, iscălită cu punire(a) degitilor de un Costand(i)n Țoapă pit(ar) și alții, cuprinzătoare că moșiia Belciugul este alături cu Văleni pe din sus, între Dănceni și între Văleni, stăpânindu-să de răzăș(i) de la Necolai Jora și n-au apucat să să fi tras pe răzăș(i) în vreo giudecată, nici să să întindă Jorăștii cu stăpânire(a) în sus piste matca văi(i) Vălenilor, cum mai pre larg arată mărturiia, adiverind și pominiții bo(i)eri că după carte de blăstăm ș(i)-au încredințat marturii mărturiia lor de adevărată.

Al șaptile(a), o mărturie din curgătoriul an 1817 ghen(a)r 20, iscălită cu punire(a) degitilor și alț(ii) cu însuș mâinile lor, de câț(i)va oamini martori, cuprinzătoare că după cartea de blăstăm ce le-au adus răzășii de Belciug cetinduli-o preot(ul) Alexandru ot Băsăști din poronca preosfinții sale episcopului de Huș(i),

https://biblioteca-digitala.ro

mărturisăsc că de la părinții lor au apucat numindu-să tot Belciug locul ce să stăpânește de răzășii jăl(uito)r(i) și pân(ă) vrâsta care și ei să află tot cu numi de Belciug să stăpânește de cătră răzăș(i), din pârău(l) Vălenilor în sus pân(ă) ci-ș(i) dă coate cu altă hliză iarăș(i) răzășască, anumi Dăncenii, iar din pârău(l) Vălenilor în gios știu că s-a stăpânit de cătră niamul Jorăștilor făr(ă) a trece din pârău cu stăpânire(a) nici o parte nici alta pân(ă) acum, cum mai pre larg arată mărturiia lor data după carte(a) de blăstăm.

Înprotiva cărora întrebându-să și pe dum(nealu)i stol(ni)c(ul) Codrian ce are a răspunde și supt care cuvânt vre(a) ai dipărta pe jăl(uito)ri din stăpânire(a) locului ce-l stăpânesc supt numi de Belciug, dum(nealu)i dar făr(ă) de tăgăduire au arătat că tot locul acel din în vechimi s-au numit satul Belciugul i Stolnicenii și Dăncenii, precum adiverează niște zapisă vechi ce s-au găsit la Safta Micleasca, pe care le-au și înfățoșat înnainte(a) noastră, și pe vremile ce să nume(au) cu aceste numi Belciugul i Stolnicenii și Dăncenii, Văleni nici ca cum nu să pomine(a); apoi părăsându-să numile Belciugului s-au urmat și vânzările din cele de sus numite Văleni i Stolniceni și Dănceni, precum toati scrisorile dovedesc, trecând cumpărăturile lui Scărlit în mâna vor(nicu)lui Lupu Costachi, și de la vor(ni)c(ul) Lupul prin giudecată s-au răscumpărat de Jora, și mai cumpărând log(o)f(ă)t(ul) Jora de pi la răzăș(i) părțâle ce nu-ș(i) vândusă pân(ă) atunce, ar fi cuprins tot locul arătatilor numi Belciugul, Stolniceni i Dănceni supt numile Vălenil(o)r, unde ș(i)-ar fi făcut așăzare(a) sa și ar fi stăpânit făr(ă) de nici o supărare pân(ă) ce răzășii aceștie ce să numesc de Belciug ș(i)-au câștigat ace(a) hotarnică din 7268, care ar fi neadivărată, vrând a dovedi pe lângă aceste arătati și iscălitura lui Manolachi Jora, adică a socrului său din aceiaș(i) hotarnică că n-ar fi adivărată, nepotrivindu-să cu alte iscălituri a lui Manolachi Jora și cu cercetările făcute la fața locului de vr(e)o câț(i)va ani încoace, după care cere ca pe aceștie ce acum stăpânesc locul numit Belciugul să li să rădice cu totu(l) stăpânire(a).

Pre înălțate doamne! După toată cercetare(a) ce s-au făcut de cătră noi, cu toată dreptate(a) cunoaștem că răzășii ce stăpânesc locul numit Belciugul precum s-au stăpânit și de acum să agiută a-l stăpâni, întâi că din celi mai vechi zapisă ce-au înfățoșat stol(ni)c(u)l care le-ar fi găsit la Safta Micleasca să dovedește că moșii cu numi de Belciug au fost acolo.

Al doile(a), că cercetându-s(e) toate zapisele câti au intrat la Jorăști, nici într-unul nu să găsăște să fi cumpărat Jorăștii Belciugul, decât din celelalte hliză numite, apoi dacă Belciugul au fost și la Jorăști n-au intrat, cum poate acum dum(nealu)i să-l tragă în cuprinsul celoralalte hliză.

Al triile(a), că la Jorăști să văd multe zapise de danii și de cumpărătură, iar vreo hotarnică vechi de alegire acelor părț(i) de danii și de cumpărături di pi vremile acele nu să văd, unde măcar că stol(ni)c(ul) răspunde că au fost și s-au p(i)erdut, dar și la aceasta răzășii zix că nu ar fi de crezut, căci precum celelalte scrisori sânt toate, ar trebui să iasă la iv(e)ală și hotarnicile, iar de vremi ce nu est(e), apoi îndestulă dovadă este hotarnica din 7268, când hotărându-ș(i) răzășii Belciugul, zic hotarnicii iscăliț(i) în pominita hotarnică că s-au văzut și altă mărturie a lui Antohi Jora vel log(o)f(ă)t și Ilii clucer, și dovedind sămnile după cartea de blăstăm nu numai că au iscălit și Manolachi Jora post(elnic), socrul stol(ni)c(ului) Codrianu, ce încă ca un clironom ci era lui Antohi Jora log(o)f(ă)t, tot întru acel an întru aceiaș(i) zî și de la

https://biblioteca-digitala.ro

aciiaș(i) hotarnici pah(a)r(nicul) Iordachi și ciealți ș(i)-au luoat mărturii hotarnică pe Văleni, ce s-au numit Stolniceni, în măsuri de stânj(e)ni, arătând anumi la fiiștecare măsuri cât au (i)eșit, alegându-i-să tot atunce și partea din Dănceni alăturea cu Belciugul, cum mai pre larg arată hotarnica sa.

Deci după ce de cătră giudecată s-au văzut că însuș Manolachi Jora în hotarnica Belciugului au iscălit și pe Vălenii săi i partea din Dănceni ș(i)-au luoat mărturie hotarnică, de prisos s-au socotit alte arătări a stol(ni)c(ului) Codrianu, când socrul său ave(a) toate aceste scrisori în mână și nu au făcut pretențiile ce acum le face stol(ni)c(ul) Codrianu, și măcar că mai la urmă au făcut stol(ni)c(ul) Codrianu și acest dovaghilăc că iscălitura socrului său din hotarnica Belciugului, ace(a) din 7268, nu ar fi adevărată, vrând a o dovedi cu alte iscălituri a lui Manolachi Jora, unde nici la aceasta pentru iscăliturile lui Manolachi Jora nu ni-au rămas nicio îndoială că nu sânt întocmai, decât numai la bo(i)erii nu sânt potrivite, că atunce când au iscălit în hotarnica Belciugului era post(elni)ce(l), în celi din urmă iscălituri a sale ave(a) alte bo(i)erii; Apoi dacă în urmă ș(i)-au câștigat el titlu de bo(i)erii, cu aceasta nu poate să zică că hotarnica este re(a) și că nu este iscălitura iscălitura socrului său, când numile și porecla să potrivește cu iscăliturile înfățoșate de stol(ni)c, și când însuș hotarnica ci este în mâna sa pe Văleni de la aciiași hotarnici cum s-au zis dovedește că este Belciugul; pe lângă care hotarnică răspund jăl(uito)ri(i) că și stăpânire necurmată au avut, atât cât au trăit log(o)f(ă)t(ul) Antohi Jora i Necolai Jora i Manolachi Jora i stol(ni)c(ul) Codrianu și până astăzi. Deci cât pentru ceialaltă stăpânire ce arată răzășii de Belciug că au avut, stol(ni)c(ul) Codrianu zice că nu ar fi așa, iar de la hotarnica din 7268 de când sânt 56 ani, singur stol(ni)c(ul) Codrianul nici să înpotrivește a zice că n-au stăpânit, nici poati fiind statornicită stăpânirea lor prin hotarnică.

Așa dar dacă însuș socrul său au priimit a fi Belciug iscălind în hotarnică, după care au și stăpânit atâta sumi de ani luându-ș(i) și Manolachi Jora hotarnică pe Dănceni, ce i s-a ales în partea sa, și pe Văleni, de la acieș(i) hotarnici cum s-au zis, stol(ni)c(ul) Codreanul nu-i poate acum a-i depărta, nici ar sminti ceia ce socrul său au făcut având aceste scrisori în mână, dar fiind că stol(ni)c(ul) Codreanul să arată nemulțămit, hotărârea ce(a) desăvârșit rămâni a să da de cătră înălțâmea ta.

1817 iuli(e)

A înălțâmii tale plecați, slugi.
Balș vel log(o)f(ă)t.
Vasile Costachi vel log(o)f(ă)t.
Alexandru Ianculeu vel vor(ni)c.
Balș vel log(o)f(ă)t.
Andronachi Donici vel vor(ni)c.
Vasile Roset vel vor(ni)c.
Costachi Conachi vel vor(ni)c.
Ioan Tăutu ban.
Întocmai di pi cea adivărată.

1818 fevr(uarie) 22

Ioan Pas(ca)lu.

https://biblioteca-digitala.ro

<La sfârșit>: Copie anaforalii ce au luat Stăthachi cu ai lui răzăși locului ci-l stăpânesc cu numi de Belciug. Anafora din (1)817 iuli(e) și (1)818 fevr(uarie) 15 întărită / No. 95.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 96, copie din 22 februarie 1818.

84. 1817 noiembrie 18. *Mărturie dată de șase locuitori birnici din satul Văleni și preoți despre Sava, diacul de divan, și stăpânirea răzeșilor de Belciug.*

Noi aciști arătați mai gios, întrebați fiind de dum(nea)lui stolnic(ul) Ioan Codrian prin carte de blăstăm, ca să-i arătăm adivărul știnții noastre pentru Sava, diiacu(l) di divan, di au fost drept răzăș în Vălini, Stolnicini, Dăncini, Sirbi și Ciorăști, sau di au fost niam cu acei vechi strămoși a noștri răzăși de Văleni, și cât pintru acaceastă pricină diplină știință avându di la părinții și moșii noștri și di la Pavăl Ghilțul i Simion Cozmița și Trifan Cosmița, precum că acil Sava diiacul nici niam, nici răzăș n-au fost, dicât în vreme ci moșii noștri și părinții s-au giudecatu cu stolniceas(a) Ilinca Joroai la divan pintru arătatili mai sus numi di moșii, l-au tras tovarăș și răzășu făcându-l la locul di moșie ci li-a rămâne din locul ci-l va cuprindi scrisorili Joroa(e)i, pintru ca si ste(a) Sava diiacu(l) să-i agiute în pricina giudecăților cu Joroai.

Cu cugit curat în frica lui Dumnezău adivărul arătându fără a ne puni sufletile cum și pintru co(a)sta din matca Vălinilor în sus ci-i zâc acum Belciugul așa am auzit di la părinții și moșii noștri că ar fi șăzut țiganii Jorăștilor cilor bătrâni, undi li-au fost și damurili și vitili Jorăștilor, iar locul di au fost a Jorăi, au nu, nu știm, dar di cându ni-am rădicat noi în curgire di 40 di ani zâcându pi acești răzăși di Belciug i-am apucat stăpânindu, și aceasta în frica lui Dumnezău adivărul mărturisim, și pintru credința ni-am pus numile și digitili.

1817 no(i)emvr(ie) 18

Eu Cozma Budacul.
Eu Andreiu Budacul. } Lăcuitori birnici din satul Văleni.
Eu Ghiorghi Savin.
Eu Vasile Ghilțu.

Eu Vasile Savin am auzit încă pi tatăl meu Savin Ghilțu spuindu că pi această co(a)stă a Vălinilor ci-i zâc acum Belciugul ar fi șăzut și un Gligori, vătavu al Jorăi, atătându-mi și locul casii lui.

Eu Ioniți Ababii am auzit cili arătati prin mărturiia aceasta di la bătrânii satului.

La faciri(a) aceștii mărt(u)ri(i) m-am întâmplat fați.
Alexandru preot ot Băs(e)ști.
Ierei Ghiorghe Nanes.
Eu preot Ioan am fost față.
Gavril preot.
Erei Ștefan ot Idrici.

Această mărturii cu zâsa numiților oamini arătați după carte de blăstăm s-au scris di mini.

https://biblioteca-digitala.ro

Vasili preot ot Băsășți.

Din poronca preosfințitului stăpân rânduit fiindu eu spri dișchidiri(a) bisăricii nouă din Văleni, după ci am (i)eșit di la slujba sfintii liturghii undi toți oaminii lăcuitori Vălini fiind, dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrian li-au citit o carte di blăstăm a preosfințitului mitropolit în pricinili moșii Vălinilor și pintru cili ci au știut șasi oamini alegându-si au făcut ace(a)stă mărturii, și pintru ca si si criazi au cirut dum(nea)lui stolnic(ul) ca si o încredințăm. Deci întrebând eu pi numiții oamini cu diosăbiti cuvinti duhovnicești, m-au încredințat că întocma după diplină știința lor au dat mărturiia ace(a)sta pi care am adiverit-o și eu cu a mi(a) iscălitură.

1817 no(i)emvr(ie) 18

Theodor Foci prot(oiereu) de la ocolul Crasnii.

<Pe fila 1v. o notă marginală>: Pi lângă aceste(a) s-au mai dovedit că urmașii fraților Savii nu stăpânescu nici unu în Văleni, nici au stăpânit.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 97, original.

85. 1818 fevruarie 15. *Scarlat Callimachi întărește anaforaua veliților boieri din iulie 1817 în pricina de judecată dintre răzeșii de moșia Belciug și stolnicul Ioan Codreanu.*

Io Scărlat Alexandru Calimah v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău domn Țării Moldavii. Nemulțămit arătându-să dumni(alui) stol(ni)c(ul) Ion Codreanul cu socotința giudecății dumn(ealo)r veliții(o)r bo(i)eri cuprinsă mai gios prin anaforaoa aceasta, poroncit-am de s-au scos și la divan de față înaintea noastră și a tot sfat(ul) cu Stathachi Caramanitul, înpreună cu răzășii săi de moșiia Belciugul de la țân(utul) Fălciiului, unde după cetire(a) anaforalii întinzându-s(e) pe masa giudecății harta de starea numitilor moșii și intrând și însumi domniia me(a) în cu amărunt poruncitoare cercetare a pricinii aceștii i a arătărilor și întimpinăril(o)r și dovezilor în scris înfățoșate dispre amândouă părțâle, s-au cunoscut că cu cale și cu dreptate au giudecat dum(nealo)r veliții bo(i)eri. Drept aceia și domniia me(a) asămine hotărâm ca răzășii în putere(a) hotarnicii lor din 7268/1760 av(gus)t 20, să-ș(i) stăpânească moșiia lor Belciugul întocmai după cuprindirea ei, precum și pân(ă) acum au stăpânit. Așijdirea și dum(nealu)i stol(ni)c(ul) Ion Codreanu să stăpâniască moșiile dum(i)s(ale) Vălenii i Dăncenii întocmai după cuprindirea scrisoril(o)r vrednice de credință ce va fi având asupra lor, și oricând dum(nealu)i stol(ni)c(ul) Ion Codreanul va dovedi prin vrednice de credință dovezi că nu stăpânește moșiile dumn(ealui) în celi din învechime firești ali lor hotară și că după ce(a) adivărată spiță de niam răzășii aceștie ce stăpânesc acum cu numi de Belciug nu ar fi chear adivărați(i), nici s-ar trage din niamul celor vechi răzăș(i) de Belciug, atunce prin drumul giudecății îș(i) va căuta dreptul dum(i)s(ale), întărindu-să anaforao(a) aceasta cu al noastră domnească pecete. Pentru care și poroncim dum(nealu)i vel log(o)f(ă)t al Țării de Gios ca hotărârea noastră ace(a)sta să să pu(i)e și în lucrare întocmai. Ace(a)sta hotărâm, întărim și poroncim.

1818 fevr(uarie) 15

https://biblioteca-digitala.ro

V(el) log(o)f(ă)t procit.

L(o)c(ul) P(e)ce(ții) g(os)pod.
Asămine di pi cea adivărată.

1818 fevr(uarie) 22

<ss> Ioan (…).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 96, copie.

86. 1818 februarie 29. *Balș vel logofăt și Ioan Tăutul ban judecă pricina dintre Petrachi Cozmița și stolnicul Ioan Codreanu.*

Pre înălțate doamne

Petrachi Cozmița, strănepot lui Simion Cozmița, ce să trage din bătrânul Pătru Frunteș, cu ai săi, prin jalobă cătră înălțâme(a) ta s-au tânguit jăluindu-să asupra stol(ni)c(u)lui Ioniță Codrianul, cu arătare că osăbit de asuprire(a) ce s-au sârguit a face ca să cuprindă moșie Belciugul din (…)[1] și să o înființăză cu Vălenii, care prin domniasca hotărâre a înălțâmii tali prin întăritura anaforalii s-au dat sfârșit, li-ar fi înpresurând cu n(ici o)[1] dreptate și a opta parte din moșie Vălenii ce ar fi având de pe Simion Cozmița, bunul lor; Pentru care după cerire(a) lor prin jalobă spre a-ș(i) afla îndestulare dreptului lor a li să da întru deplina lor stăpânire acea a opta parte din moșie Vălenii, rânduindu-să în giudecata divanului s-au înfățoșat înnainte(a) noastră căp(i)t(anul) Petrachi Cozmița jăluitoriul cu ai săi ce să trag din Simion Cozmița, cu stol(ni)c(ul) Ioniță Codrianul, stăpânitoriul Vălenilor i a o parte din Dănceni și Sârbi ce le are de la Ilinca Joroae, soțâea lui Neculai Jora stol(nicul), și la cercetare(a) ce cu amăruntul s-au făcut, jăluitoriul Cozmița cu ai săi au arătat că scrisorile lor ce au cuprinzătoare pe părț(i) de moșii ce stăpâne(au) din întâmplari s-au arsu și s-au pierdut, înfățoșând spre dovada acestii arătări a lor o jalobă ce au fost dat cătră domnie un Samson Burghele diiacul i Ion Cozmița, moșul jăl(uito)r(ilor), și alții la 1786 iuni(e) 18 asupra jic(ni)cer(esei) Anița Joroae, soacra pârâtului stol(ni)c Ioniță Codrianul, cu cuprindire că din opt părț(i) ce umbla moșie Vălenii ce să număsc Stolnicenii, jic(ni)ceriasa Joroae ar fi având a trie parte din a opta parte, parte(a) unui Scântei, cu care întinzându-să li s-ar fi luat a trie parte din moșiile lor și că scrisorile deveditoare ce au avut aflându-să la un frate a lor Sava Burghele și vestindu-să boala ciumii la acel Sava din poruncă i s-au arsu casa și toate lucruri(le) și au arsu atunce și scrisorile lor, cu toate acele spre dovedire că are a opta în Văleni, jăluitoriul au arătat la giudecată că numai jalobile ce după vreme au dat niamul său pentru înpresurare(a) ce le face jicniceriasa Joroae, soacra stol(ni)c(ului) Ioniță, acei părți din Văleni, întovărășite și cu carte g(os)pod poroncitoare cătră episcopul Hușului și cătră isprăv(ni)ci(a) Fălciiului di(n) 1786 iuni(e) 19, ca să cercetezi și să li scoată de supt înpresurare acea a opta parte din Văleni; Dar încă au înfățoșat jăluitoriul cu ai săi copie scrisorii ce au dat stol(ni)c(ul) Neculai Jora din 7249 <1741 iulie 1> lui Simion Cozmița și Lupului vameșului, ficiorul Iancului tij fecior Cozmiții, volnicindu-i prin ace(a) scrisoare Jora stol(ni)c(ul) pe Cozmițăști ca să-și stăpâniască parte(a) lor din Văleni și să și-o aliagă ori în parte(a) din sus sau în parte(a) din gios, nefiind parte(a) lor nici

https://biblioteca-digitala.ro

vândută, nici dată danie, cum pre largu să cuprinde prin aceiași scrisoare care arată jăluitorii că fiind pusă zălog de niamul lor la măn(ăsti)r(ea) Sfânta Vineri au rămas de s-au rătăcit, dar n-au contenit și jăluitorii însuș pururе a-ș(i) ceri dreptul lor prin giudecată de la stol(ni)c(ul) Ioniță Codrianul precum și niamurile lor asămine n-au tăcut nici odinioară cerând de la jic(ni)ce(reasa) Joroae.

Pentru care după curgire(a) giudecăților între jăluitorii aceștie și între pârât(u)l stol(ni)c au arătat jăluitorii practicile hotărârilor ce s-au dat di la giudecățile ce au avut la trecutul an 1814 și 1815 cuprinzătoare ca să-ș(i) stăpâniască parte din Văleni, înpotriva cărora arătări și dovezi înfățoșate de jăluitori, stol(ni)c(ul) Ioniță Codrianul spre ai depărta pe jăluitori cu totul de a ave(a) înpărtășire în Văleni sau Stolniceni au arătat un ispisoc din 7217 <1708> sept(embrie) 17 de la domnul Mihai Racoviță v(oie)vod întăritoriu vor(ni)c(ului) Lupul Costachi pe sat întreg Vălenii ce au luat cu schimbu de pah(arnicul) Radu, și după cuprindere(a) acestui ispisoc vr(e)a să înțăliagă stol(ni)c(ul) Ioniță Codrianul întregi Vălenii supt stăpânire(a) sa, însă această socotință a stol(ni)c(ului) să oboară cu alt ispisoc tot a domnului Mihai Racoviță v(oie)vod și tot din acelaș an <7217 / 1709> iuni(e) 30, cu trii luni mai înainte(a) ispisocului arătat, care și acesta să află tot la stol(ni)c(ul) Ioniță Codrianul, prin care să cuprinde că după giudecata ce au avut Antiohii Jora vel log(o)f(ă)t cu vor(ni)c(ul) Lupul Costachi pentru părți de cumpărătură ce ave(a) și cumpăra în Văleni, să dă rămas pe vor(ni)c(ul) Lupul Costachi a nu pute(a) cumpăra mai mult ca unul ce s-au dovedit a ave(a) puțină parte, iar log(o)f(ă)t(ulu)i Antohi Jora să întărește stăpânire(a) pe părți din Văleni, iar nu pe întriagă moșie, prin care acest ispisoc să arată că pomenitul bo(i)eriu Antohi Jora au luat și părțile ce ave(a) vor(ni)c(ul) Lupul Costachi în Văleni cumpărătură cu chip de schimb de la Radul pah(arnic), apoi cum să pute(a) cu trii luni în urma acestui ispisoc să să întăriască stăpânire(a) vor(ni)c(u)lui Costachi pe întreg satul Vălenii, în vremi când ispisocul acesta arată că prin giudecată s-au dovedit că nu are mai mult decât niște puține părți în Văleni, și după acest(e) ispisoace care sânt înprotivitoare anul altu(i)e, nu poate stol(ni)c(ul) Codrianul a pretinderisi întregime(a) Vălenilor și să isterisască pe jăluitori de driapta parte(a) lor.

Și cu toate că stol(ni)c(ul) Codrianul au înfățoșat hotarnica din 7268 av(gu)st 23 a lui Iordachi Costachi vel pah(arnic) i Ștefan Popăsc(u) vor(ni)c de poartă i Neculai Tiron și Gheorghi Jiverd(e)an, cuprinzătoare că din porunca domnului Ioan Theodor v(oie)vod după cercetare(a) ce au făcut la stare(a) locului pe zapisă și ispisoace Bumbărești și Cozmițăștii nu i-ar fi găsât a fi niamuri de Văleni și întregește tot satul Vălenii, numit și Stolniceni, supt stăpânire(a) stol(ni)ces(ei) Ilincăi Joroai, soțâ(i)e stol(ni)c(ului) Neculai Jora, și pe această hotarnică răzămându-să stol(ni)c(ul) Codrianul vo(i)ește a depărta cu totul pe jăl(uito)r(i) supt cuvânt că însuș Simion Cozmița, străbunul jăluitorilor, au priimit această hotarnică, căci s-au și iscălit într-însa.

Dar nici după această hotarnică nu poate înstrăina pe jăl(uito)r(i) de driaptă parte(a) lor ce să dovedește cu toată încredințare(a) că au în Văleni, căci cu șasă ani înnainte(a) aceștii hotarnice, la 7262/1754 iuni(e) 29, să vede carte(a) domnului Matei Ghica v(oie)vod cătră stol(ni)c(ul) Scarlatachi și med(elni)ce(rul) Iordachi Costachi, cuprinzătoare pentru pricina ce au urmat atunce(a) între răzăși(i)

https://biblioteca-digitala.ro

Bumbărești și Cozmițăști cu stol(ni)ce(a)s(a) Ilinca Joroai, vrând și atunce stolniciasa ai depărta pe jăl(uito)r(i) și că după cercetare(a) ce s-au făcut, deși cuprinde ispisocul domnului Mihai Racoviț(ă) v(oie)vod, Vălenii, sat întreg, dar văzându-să la mâna răzășilor scrisoare(a) stol(ni)c(ului) Neculai Jora dată lor de volnicie ca să stăpâniască parte din Văleni, să hotărăște prin această carte rânduiților bo(i)eri ca osăbind și alegând părțâle Jorăi, să dei și Cozmițăștilor parte din Văleni după acea scrisoare, care și această carte g(os)pod ce s-au pomenit să află tot la stol(ni)c(ul) Codrianul.

Deci, dar de vreme ce prin giudecată la Matei Ghica v(oie)vod li s-au hotărât Cozmițăștilor să-și tragă parte după acea scrisoare a Joră, și de vreme ce cel întâi ispisoc al lui Mihai Racoviță v(oie)vod ce s-au pomenit mai sus arată lămurit că Antohi Jora logof(ă)t are părți în Văleni, iar nu satul întreg, și după ce pentru parte(a) Cozmițăștilor din Văleni pururе(a) era pricină și vrajbă, cum pute(au) acei hotarnici la 7268 să întregiască moșie toată Vălenii supt stăpânire(a) Joroai, urmând înprotiva celui întâi ispisoc al lui Racoviță v(oie)vod și înprotiva cărții de poroncă cătră rânduiții a domnului Matei Ghica v(oie)vod, din care să înțălege viderat că aceste nicidecum nu s-au arătat la hotarnici atunce(a), și scrisoare(a) lui Jora stol(ni)c(ul) cătră răzăș(i) fiind zălogită nu s-au aflat de față ca să-s(e) vadă de cătră hotarnici și pentru aceia s-au făcut alunecare cu întregime Vălenilor supt stăpânire(a) Joroai, după care această hotarnică stol(ni)c(ul) Codrianul supt nici un cuvânt nu poate depărta pe jăl(uito)r(ii) Cozmițăști de a nu fi părtaș(i) în Văleni și nici pentru că ar fi iscălit Simion Cozmița într-ace(a) hotarnică, iarăș nu poate opri pretențâe dreptății jăj(uito)r(ilor) în vreme(a) când îndată atunce(a) după hotarnică la 7270 să vedi jalobă pornită din parte(a) tuturor niamurilor și carte(a) domnului Ioan v(oie)vod poruncitoare cătră acii hotarnici cu cuprindire că s-au jăluit răzășii că fiind rânduiți de mai înnainte de părinte(le) domnii sale ca să facă alegire la sat la Văleni, n-au urmat a osăbi parte(a) Joroa(e)i a trie parte din a opta parte din Văleni ce are de pe Scântei, ci iar fi dat a trie parte din tot satul lor, apoi dacă dindată să vede pornire(a) nemulțămirii lor cu acea hotărâtură, ce cuvânt poate ave(a) stol(ni)c(ul) acum pentru că s-au iscălit Simion Cozmița în vreme(a) când să vedi viderat asuprire(a) urmată la ace(a) hotărâtură din neînfățoșare(a) scrisorilor precum mai sus s-au arătat.

Pre înălțate doamne, după toată cercetare(a) ce s-au făcut pricinii aceștie, pe temeiul scrisorii cari s-au dat răzășilor de la stol(ni)c(ul) Neculai Jora și pe cuprindire(a) ispisocului domnului Mihai Racoviță v(oie)vod acel de mai înnainte și pe hotărâre(a) cărții g(os)pod a domnului Matei Ghica v(oie)vod, și după necurmatele pricini și jalobe ce-au urmat până acum, jăluitorii Cozmițăști după toată dreptate(a) să agiută a-și trage întru deplina lor stăpânire a opta parte din tot satul Vălenii, ce-i zâc și Stolnicenii, de la țin(utul) Fălciiului, pe care să și o aliagă deosăbi și să ș(i)-o stâlp(e)ască și cu p(i)etre hotară, iar stol(ni)c(ul) Ioniță Codrianul să să periorisască în cât loc mai rămâne din Văleni cu stăpânire, afară de această a opta parte a jăl(uito)r(ilor) răzăș(i), mai stăpânind stol(ni)c(ul) Codrianu și în Dănțeni[2] șaptizăci stânjăni, cinci palmi, din cap în capul hotarului, precum asămine(a) și din hotarul Sârbii trii sute patru zăci și doi stânjăni și trii palme la frunte(a) locului, iarăș din cap în capul hotarului, precum sânt ales(i) și deosăbiț(i) mai dinnainte stânj(enii) într-aceste hotară, Dăngenii[2] și Sârbii.

https://biblioteca-digitala.ro

Aceasta fiind socotința giudecățâi noastre pe temeiul dovezilor ce s-au văzut, hotărâre(a) cea desăvârșit(ă) rămâne a să da de cătră înălțme(a) ta.

1818 fevr(uarie) 29

A înălțimii tale plecați slugi.
<ss> Balș vel log(o)f(ă)t.
<ss> Ioan Tăutul ban.

<Pe verso-ul filei a doua>: Anaforalili răzășilor di Belciug i Dănceşti / și anaforao(a) din 1818 fevr(uarie) 29 pentru parte(a) Cozmiții, ce cere din Văleni.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 98, original.

---

[1] Pătat.
[2] Dănceni.

87. 1818 februarie 29. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu adresată domnului.*

Pre înălțate doamne[1]

La înfățoșare(a) ce am avut înnaintea domnescului divan al înălțâmii tali cu Stathachi Caramanitul înpreună cu răzășii lui pentru giumătate din sat(ul) Vălenii, ce o stăpânesc cu numi de Belciug, hotărâre(a) înălțâmii tali s-au dat ca răzășii să stăpâniască în puterea hotarnicii din 7268 moșiia lor Belciugul, asămine și sluga înălțâmii tale să să stăpânesc moșiile meli Vălenii și Dăncenii, întocmai după cuprindire(a) scrisorilor vrednice de credință ce voi fi având asupra lor, hotărând măriia ta ca oricând voi dovedi eu prin vrednice de credință dovez(i) că nu stăpânesc moșiile meli arătate în celi din învechimi firești ale lor hotară, și că după adevărate spiță de niam răzășii aceștiia ce stăpânesc cu numi de Belciug nu ar fi chear adevărat(i), nici s-ar trage din neamul celor vechi răzăș(i) de Belciug, atunce prin drumul giudecății să-mi caut dreptul meu.

Pre înălțate doamne, foarte mulțămit am rămas cu hotărârea înălțâmii tale. Dumnezeu să adaugă anii vieții înălțâmii tale, eu de-a pururе(a) aceasta am cerut ca să cerceteză dum(nea)l(o)r veliții bo(i)eri de să află în stăpânirea me(a) tot locul stăpânit de log(o)f(ă)t(ul) Jora și fiiul său Necolai în celi din vechimi hotară, ci-l cuprind scrisorile, măcar câti eu am acum, las a zâce pentru cele p(i)erdute de la prada tătarâlor și oprite de însuș moșii acestora, ce unii s-au făcut de atunce răzăș(i) și alții ș(i)-au înnoit răzășie în arătatili moșii ce au fost vândute de bătrânii lor, cum și pentru acest loc ce să numește Belciug de să stăpânește de cătră adevărații urmaș(i) acelor vechi răzăș(i), ce l-au avut din învechimi sau de să stăpânește de acolisitori.

Asămine și pentru răzășii ce stăpânesc Dăncenii și Sârbii cum și cu numi că să trag și sânt niam acelui vechi răzăș stol(ni)c(ul) Frunteș, am cerut ca să fie cercetat(i) și dovedit(i) care sânt acei niam lui Frunteș și care sânt vândut(i) și care nu sânt, căci cei mai mulți din neamurile stol(ni)c(u)lui Frunteș au vândut părțâle lor lui Scărlet i vornicului Lupu Costachi și log(o)f(ă)t(u)lui Jora, și urmașii lor acești de acum stăpânesc astăzi în Dănceni și în Sârbi cu însuș numili acelor vândut(i) moși a lor, iar unii dintr-acești de acum temându-să că li să vor luoa din

https://biblioteca-digitala.ro

mână părțâle ce stăpâne(au), au plecat mai înnainte și au vândut părțâle acele(a) altor oamini cu totul streini locului, și eu țâi scrisorile, zapisele a moșilor lor prin care au vândut moșiia în mâna me(a) și streinii stăpânesc drept locul meu, nelăsându-mă scrisorile nici a răscumpăra aceli părți de loc ci li cuprind scrisorili meli pân(ă) când nu să vor sfârși prin giudecată pricinile, și dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t(ul) C(ostantin) B(alș) niciodată n-au vrut să facă pătrunzătoare cercetare scrisorilor meli și spițăi cei adevărate după jalobile și cerire(a) me(a), precum au făcut dum(nealu)i log(o)f(ă)t(ul) Grigoraș Sturza înpreună cu cielalț(i) veliț(i) bo(i)eri în trecutul an 1815, ce încă și acum după hotărârea giudecății înălțâmii tale lăsând toate adevăratile meli dovez(i), spița, scrisorile vechi, într-o parte și să uită numai la neadevăratili jăl(uito)r(ilor) mărturii / cu care au trecut 55 ani / ce-i arată răzășii neamul lui Frunteș de pi la hotarnicii lor care pre(a) mult au strâmbătățit pe urmașii log(o)f(ă)t(ului) Jora cu hotarnicile ce-au făcut numai pentru ca să ia și ei plata ostinelii ho(tă)râtului lor, și pe locul ce să numește Ciorăștii și Belciug, cum și pe stâlpitura lui Ciocârlan ce era tot a log(o)f(ă)t(ului) Jora moșie de cumpărătură, le-au făcut acel feli de hotarnici după placere(a) răzășilor, pe care le-au și ținut răzășii 27 ani mistuite; Și după trii ani în urma facirii hotarnicilor le mai dă și altă mărturie că s-ar căde(a) după mărturisâre(a) răzășilor să mai ia a 8 parte din locul ce-au lăsat răzășii în stăpânirea Joră, atunce la ace(a) hotărâtură vicleană supt numi de întreg satul Vălenii, mă îndatorește acum să li mai dau și ace(a) a 8 parte, cu cari hotărâre a dumn(ealui) vel log(o)f(ă)t(ului) mi să ia și ace(a) margine a satului fără apă ce era în stăpânire(a) me(a) de însuș moșii acestor răzăș(i) de Dănceni lăsată urmașilor log(o)f(ă)t(u)lui Jora ca o pomană.

Pre înălțate doamne! Sărăciia me-au fost dărmată, dar muritori de foami nu eram, iar această giudecată ce o caut de la 1801 și pân(ă) acum cu cheltu(i)elili ce am făcut la starea locului ducând tot feliul de stări bo(i)erești spre cercetare păr(ă) și pe dum(nealu)i log(o)f(ă)t(ul) Lupul Balș, și cu ingineri în multe rânduri, și cu cheltu(i)elili ce am făcut în Eș giudecându-mă la divan cu anii întregi, m-au adus în stare să mă număsc muritori de foami. Mă rog înălțâmii tale, fii milostiv asupra me(a), fă această pomană cu mini și cu patru copii ai mei și prin țâdulă g(os)pod să fiu rânduit cu giudecata aceasta ce este învechită și plină de vicleșugurile hotarnicilor și a răzășilor la sfânta mitropolie să să cerceteză cu amăruntul și cu pătrundire a tuturor pricinilor de către preosfințâtul mitropolit și preosfințâia sa episcopul Romanului, înpreună cu dum(nealo)r bo(i)erii cii ceiu giudecători, dum(nea)l(ui) log(o)f(ă)t(ul) Grigoraș Sturza, dumn(ealu)i vel vor(ni)c(ul) Costand(i)n Catargiu și dumn(ealu)i vel vor(ni)c(ul) Necolai Hrisoverghi; după hotărâre(a) ce ai dat înălțâme(a) ta făcând pătrunzătoare cercetare tuturor acelor vechi scrisori ce am și a altor dovez(i) și mărturii ce am găsit, cum și spiților ce au răzășii făcute de hotarnicul lor Popăscul și de Sava dieacul de divan, cum și spița ace(a) făcută în divan cu dovezile scrisorilor vechi, aflând și dovedind atât din scrisorili vechi, cum și din mărturiile vrednice de credință ce am pentru tot locul numitilor numi de moșii sau hliză, și pentru vadul morilo(r) Jorăști ce s-au stăpânit de neamul bo(i)erilor Jorăști sumă de ani păr(ă) la prada tătarâlor, când s-au p(i)erdut scrisorile și au intrat în mâna răzășilor, lămurind și pe răzăș(i) după spiță și după dovezile ce vor fi având ca să-i facă cunoscuț(i) atât pe acei care să trag din cei bătrâni vechi răzăș(i) și care dintr-înșii sânt vânduț(i), cum și care sânt acolisitori, și

https://biblioteca-digitala.ro

pentru cât loc cuprind scrisorile meli și pără în care să și hotără din învechimi au stăpânit bo(i)erii Jorăști păr(ă) la p(i)erdere(a) scrisorilor de la pradă și cât loc și din care hliză sau numi de moșii va rămâne necuprinsă de scrisorile meli și că fără a răzăș(ilor) niam a celor vechi bătrâni răzăș(i) li să cuvini anume, și de vor rămâne cu parte de loc vreunii din răzășii vechi care ș(i)-au vândut părțâli lor altora / precum cred că va rămâne loc necuprins de scrisorili meli, pentru că lipsăsc din scrisorile log(o)f(ă)t(ului) Jora de la pradă/; Mă rog înălțâmii tale să mi să de(a) dreptate(a) ce am a li întoarce acelor cumpărători bani(i) ce au dat și să mi să de(a) părțâle acele de prin toate hlizăle sau moșii ce să vor găsî vândute în stăpânirea me(a), căci eu n-am tăcut și după jalobili meli cu porunca divanului s-au oprit și mezatul acelor răzăș(i) ce au vrut a vinde de istov părțâli lor, hotărând divanul atunce că nu sânt răzășii volnici a vinde pân(ă) nu-ș(i) vor sfârși giudecata ce au cu mine, și ca un amanet au rămas aceli părț(i) în mâna acelor cumpărători.

Și precum vor dovedi și vor afla adivărul întru toate pricinile aceștii giudecăț(i) cu anafora să înștiințăză pe măriia ta, asămine și pentru alte pricini de giudecăț(i) ce mai am, pe care nu le mai pot sfârși. Iarăș mă rog înălțâmii tale ca să să caute tot de mai sus arătații giudecători ca să scap din necazurile acestor giudecăți ce m-au sărăcit cu totul și me-au sfârșit și sănătatea și viiața, și va fi spre veșnică pominire a înălțimii tale și a toatii luminatii familii întru înpărățiia cerească.

(1)818 fevr(uarie) 29

<ss> Ioan Codreanu stolnic[1].

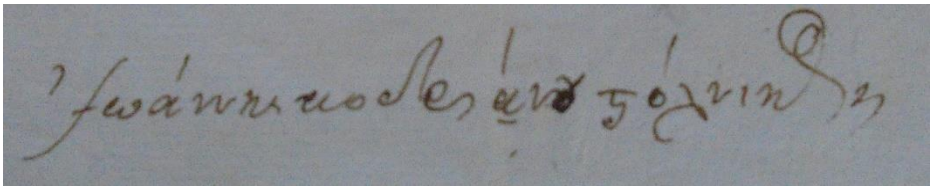

<Pe ultima pagină>: Jaluba data în 29 fevr(uarie) (1)818 după cari s-au făcut țâdulă g(os)pod după înfățoșare(a) cu Petrachi Cozmița pentru a 8 parte în 5 apr(ilie).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 100, redactat în două coloane, prima în grafie greacă și a doua în grafie chirilică, original.

[1] În limba greacă.

87a. <1818 februarie 29>. *Perilipsis de documente.*

1.	7189 <1681> avg(u)st 10	Un zapis a lui Isac cu femeia lui Gafie, fată lui Caraiman, cu ficiorii lor, Andronachi și Darie, scriu că au vândut cucoanei Teodosăicăi Joroaei și fiiului săi Antiohie cămăraș mare o moșie din Ciorăști, care esti pi apa Bârladul(u)i, adecă giumătate de bătrân cu tot venitul în 25 lei.

https://biblioteca-digitala.ro

1bis.		Un zapis a lui Poturac prin care scrie cum că au pus amanet moșie lui de la Costești di pi Horăeta, și din Ciorăștii din gura Albiei, și din Carabet <Cărăbăț>, și din tot locul ci i să va alegi, la dum(nea)ei c(u)c(oa)na Joroae, și dum(nea)ei i-au dat 4 lei pără când va veni să-ș(i) aliagă parte(a) lui și să facă dum(i)s(a)le zapis.
2.	7217 <1709> iuni(e) 30	Un hrisov a domnului Mihaiu Racoviță v(oie)vod prin cari să arată giudecățile ci-au avut log(o)f(ă)t(ul) Antiohie Jora cu vornicul Lupu Costachi de la carile au luat toată vatra satul(u)i Vălenii sau Stolniceni și toati părțile ci-i intriasă în mâna vor(ni)c(u)lui Lupu din moșie Vălenii, Stolniceni, Dănceni și Ciorăști, li-au luat de la vor(ni)c(ul) Lupu.
3.	7240 <1732> fevr(uarie) 8	Un izvod iscălit de mitropolitul și de veliții bo(i)eri a vremii de atunce prin care să arată moșiile ci-au luat stol(ni)c(ul) Neculaiu Jora, fiiul log(o)f(ă)t(u)lui Antiohie Jora și de bani(i) ci-au dat în plata datoriilor părintelui său, între care moșiisă arată și Văleni, i Sârbi, cu moara din Bârlad și cu parte din Ciorăști, moșii ci-au fost în stăpânire(a) părintelui său log(o)f(ă)t(ul) Jora fără pricină.
4.	7245 <1737> maiu 29	Carte(a) domnului Grigorie Ghica v(oie)v(o)d către vor(ni)c(ul) de poartă Gavril Pilat arătătoari de giudecata ci-au avut răzășii de Băsăști cu medelniceriul Neculaiu Jora, la care giudecată Scărlătachi Costachi ꙗ <2> com(i)s au înfățoșat un ispisoc a domnului Mihaiu Racoviță prin care scrie cu hotărâre că după învo(i)elile ce au făcut bătrânii lor bo(i)erii Jorăști să nu fie volnici a cumpăra sau cu danii a intra din capul Vălenil(o)r spre răsărit, unde sânt Băsăștii, nici vor(ni)c(ul) Lupu din malul Bârladului spre apus / unde sânt Sârbii și Ciorăștii și alte moșii Jorăști / nici cu cumpărătur(i), nici cu danii să nu mai încapă, rânduit fiind arătatul vor(ni)c de poartă hotarnic Băsăștilor.
5.	7268 <1760> avg(u)st	Hotarnica făcută de Popăscul pe numeli stolnicesii Ilincăi Joroaei pi Văleni, care au șăzut 27 ani mistuită de acolisitorii răzăș(i), dovada esti scrisoare(a) episcopul(u)i Huș(i)

https://biblioteca-digitala.ro

		și a ispravnicil(o)r de ținu(u)t(ul) Fălciiu, tot atunce făcută hotarnica Belciugul(u)i, iscălind Popăscu și pe Manolachi Jora, fiiul stolnicesei; într-aceiași zi au făcut Popăscu și hotarnica pi Ciorăști, vechil fiind rânduit p(r)in carte domniască hotarnic Vălenil(o)r după jaluba și cerire(a) acolisitoril(o)r răzăși. Dacă încredințatile dovezi mărturisăsc că bo(i)eril(o)r Costăcheşti părți în Ciorăști nu li-au rămas, nici voi(e) să cumpere n-au avut, și stăpânire(a) Jorască au fost pără la hotărâtura Popăscul(u)i a căru(i)e hotarnică chică de sine, măcar căci Popăscu scrie printr-ace(a) hotarnică că scrisorile păhar(ni)cului Iordachi Costachi s-au luat de tătari și dum(nea)ei cucoana Safta Bogdan ar fi arătat dum(i)s(a)le log(o)f(ă)t(u)lui Costandin Balș zapise pi Ciorăști, poati să fie pi moșie Ciorănii, care esti din sus de Docolina, unde au avut bo(i)erii Costăcheşti cumpărături, iar di vor fi zicând de Ciorăști, nu sânt acii oameni răzăși de Ciorăști, nici zapisăle lor adevărate, ce formăluite pot fi tot de Popăscu, și nu mai rămâne îndoială că pi Ciorăști îi stăpânești dum(nea)ei c(u)c(oana) Safta cu ră credință.
6	1805 no(i)emvr(ie) 20	O înștiințare a spat(a)r(u)lui Ștefanachi Sturza ci faci cătră logofeție ce mare, hotarnic Vălenilor fiind rânduit, în care să arată mărturie lui Trifan Cozmița din Viltotești, om vechiu, bătrân răzăș, din niamul stol(ni)c(u)lui Frunteș, carile au mărturisit că stăpânire(a) Jorăștil(o)r au fost pi toți Sârbii și pi Ciorăști.
7.	1814 oc(tom)v(rie) 8	O mărturie prin carte de blăstăm dată de diaconu(l) Vasile Mile din satul Costești, țân(u)t(ul) Tutovii, pentru stăpânire(a) bo(i)eril(o)r Jorăști, c-au fost pi Ciorăști, și de la care vremi au văzut pi bo(i)eriul c(u)c(oanei) Saftii c-au pus stăpânire pi Ciorăști.
8.	(181)[1]4 oc(tom)v(rie) 26	O mărturie dată di cătră Ștefan Cucul, om vechiu bătrân, din satul Onțăștii, țin(u)t(ul) Tutovii, prin carte de blăstăm pentru stăpânire(a) bo(i)erilor Jorăști, c-au fost pi Ciorăști.
9.	1814 oc(tom)v(rie) 8	O mărturie dată di Condurachi Berciu mazâl,

https://biblioteca-digitala.ro

		om vechiu bătrân cu deplină știință, din satul Puntișăni, ţân(u)t(ul) Tutovii, alăturat cu așăzare(a) lăcuinții c(u)c(oanei) Saftii din Chițcani, prin carte de blăstăm arată c-au fost stăpânire bo(i)erilor Jorăști pi Ciorăști.
10.	1814 iuni(e) 19	O carti di giudecată ci-au dat dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Constandin Balș dum(i)s(a)le c(u)c(oanei) Saftii pentru Ciorăști strâmbătățindu-mă, în care arată lungul Ciorăștil(o)r până unde să fie, și dum(nea)ei c(u)c(oana) Safta după ci fără dreptati stăpânești Ciorăștii, apoi să întinde cu Ciorăștii în putere(a) sa îmi stăpânești și capătul moșii Strășăneștii.
11.	1810 dec(em)v(rie) 18	O mărturie de la Dima Niagșooglu, carile au ținut moșie Vălenii și Strășăneștii cu anul de la jicniceriasa Anița Joroae și mărturisăști în ce chip au fost întindere(a) dum(i)s(a)le c(u)c(oanii) Saftii asupra capătului Strășăneștil(o)r.
12.	1814 oc(tombrie) 20	O mărturie de la dum(nea)lui Dumitrachi Jora prin cari arată stăpânire(a) bo(i)erilor Jorăști cum au fost asupra arătatil(o)r moșii.
13.	1814 oc(tom)v(rie) 26	O mărturi a lăcuitorii bătrâni din satul Onțăștii di pi Horăeta prin cari arată cum au apucat și știu din învechime c-au fost stăpânire(a) bo(i)erilor Jorăști pi arătatile moșii.
14.	1814 iuli(e) 17	Cartea de blăstăm ci din poronca divanul(u)i s-au scos asupra lăcuitoril(o)r bătrâni megieși ca să arăti adevărul în ce chip știu ș-au apucat stăpânire(a) bo(i)eril(o)r Jorăști c-au fost asupra pomenitel(o)r moșii.
15.	1814 avg(u)st 17	Carte domniască cătră dum(nea)lui banul Petrachi Negre pentru hotărâtul Strășineștil(o)r.
16	1815 iuni(e) 29	Mărturie dumn(ea)lui banul Petrachi Negre pentru hotărâtul Strășineștil(o)r.
17.	1817 avg(u)st 9	Carte g(os)p(o)d cuprinzătoare de giudecata ci-au avut com(i)s(ul) Enăcachi Lambrino cu medelniceriu(l) Oprișan pentru moșie Onțăștii, Costeștii, Scănteștii, prin care carti hotărăști mărie sa Scarlat Calimah v(oie)v(o)d după putere(a) scrisoril(o)r ci-au văzut atât pomenitilor moșii, cum și Strășăneștil(o)r, să fie stăpânire(a) lor prin cele din învechime

https://biblioteca-digitala.ro

		hotară, dar dum(nea)ei c(u)c(oana) Safta tot în putere(a) sa stăpânești capătul Strășăneștil(o)r

<Pe verso>: 1818 fevr(uarie) 29 / Anaforaoa răzășilor de Belciug și cin(…) ?; Netrec(u)t în opis, cât nici în opis(ul) vechi nu-s trec(u)te.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/147.

_____

[1] Rupt.

88. 1818 aprilie 5. *Scarlat Callimachi voievod poruncește lui Neculai Stratilat, vel logofătul Țării de Sus, și biv vel vornicului Mihail Sturza, să cerceteze spițele de neam ale stolnicului Ioan Codreanu și ale răzeșilor implicați în judecata pentru părțile de moșie din Văleni, Stolniceni, Dănceni și Sârbi.*

Noi Scarlat Alecsandru Calimah v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldaviei.

Cinstiți credincioși bo(i)erii domniei mele, dum(nea)ta Neculai Stratilat vel log(o)f(ă)t al Țării de Sus; dum(nea)ta Mihail Sturza biv vel vor(ni)c.

În pricina de giudecată ce urmiază între dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) Codrianul și între toți răzeșii ci cer părți din Văleni, Stolniceni, Dănceni și Sârbi, ce sânt tot într-o hotar la ținutul) Fălci(u) și a Tutovvii, fiind trebuință a să face cercetare cu dovedite încredințări ca să-s(e) afle după scrisori ce(a) adivărată spiță de pe care trage atât dum(nea)l(ui) stol(ni)c(ul) cât și numiții răzeși, poroncim domnie me(a) dum(nea)v(oastră) ca fără cât de puțină prelungire să intrați în cercetare(a) tuturor scrisorilor a amânduror părților ca să dovediți mai întâi fără îndoială ce(a) adivărată spiță, după care trag și o parte și alta din aceste moșii și apoi după cum vă veți încredința pentru spiță, veți cerceta zapisăle de cumpărături sau de danii ce veți găsi și la o parte și la alta, și atât de doșlășâre(a) spiții, cum și de cercetare(a) ce veți face zapisălor, alcătuind spiță după zapisă și alte scrisori ce veți vide(a) la amândouă părțile prin anafora cuprinzătoare anume de toată curgire(a) pricinii și de părțile ce veți dovedi cuprinse prin zapise, cum și de socotința dum(nea)v(oastră) să avem domnie me(a) pre larg înștiințare. Veți chema spre agiutor și spre nezăbava săvârșirii poroncii aceștie a domniei mele pe dum(nea)l(ui) banul Ioan Tăutul și sulger(ul) Costandin Leondari. Aceasta poroncim.

1818 apr(ilie) 5

(…) proci.

https://biblioteca-digitala.ro

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 99, original.

89. 1818 mai 10. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu către domn în care arată mărturiile date de diaconul Vasile Mile din Costești și a lui Ștefan Roșca din Coroești prin carte de blestem.*

Pre înălțate doamne

Din lăcuitorii vechi bătrâni oameni di p(r)inpregiurul moșii Vălenilor, ce am găsit în anii trecuț(i), cu deplină știință fiind pentru în ce chip și di undi și pără undi au stăpânit bo(i)erii Jorăști mai înnainte de hotărâtul vor(ni)c(u)lui de poartă Ștefan Popăsc(u) pe numita moșâe Vălenii, prin carte de blăstăm ce din poronca luminatului divan scoțind asupra tuturor megieșilor ce vor fi având știință sau scrisori di-a bo(i)erilor Jorăști intrate în mâna lor de la pradă, mi-au dat mărturii cari sânt și încredințate de bo(i)erii isprav(ni)ci ai țin(u)t(u)rilor Tutova și Fălciu, numai trii bătrâni să găsăsc astăzi în viiață, din cari unul anumi Condurachi Berciu, mazil din satul Puntișănii, țin(utul) Tutovii, fiind slabu tare nu l-am putut aduce, iar pe doi cu toată slăbăciune(a) lor, anumi diiacon(ul) Vasâli Mile din satul Costești, și Ștefan Roșca din satul Corueștii di pe Bogdana, înpreună cu scriitoriul mărturiilor lor Savva Popăscu, ci-i nepot arătatul(u)i hotarnic Ștefan Popăscu, din țin(utul) Tutovii, i-am adus ca să mărturisască celi ci dat în scris și prin viu cuvântul lor. Mă rog să să dei poronca înălțâmii tale la locul ce să va socoti ca să-i cercetezi, a cărora mărturisâri să o facă știută înălțâmii tale, și cum a fi mila înălțâmii tale.

A înălțâmii tale pre plecată slugă.

<ss> Ioan Codrian stol(ni)c.

Dum(nealui) vel vor(ni)c de aprozi, să-s(e) facă cuviincioasa duhovnicească cercetare de cătră dicastirion după cerire(a) jăl(uitorulu)i.

(1)818 mai 10
No. 1672

<ss>

<Pe verso>: (1)818 mai 10 / Jaluba și țidula vornicii di aprozi și înștiințare(a) dicastirii în pricina marturilor aduș(i).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 102, original.

https://biblioteca-digitala.ro

90. 1818 mai 10. *Vornicia de aprozi se adresează dicasteriei mitropoliei Moldovei care confirmă autenticitatea mărturilor date de diaconul Vasile Mile din Costești și a lui Ștefan Roșca din Coroești de pe Bogdana.*

Cătră cinstita duhovniceasca decasterie a svintii mitropolii

Din cuprindere(a) alăturatii jalobi ce au dat cătră mărie sa vodă dumn(ealui) stol(ni)c(ul) Ioan Codrianul, să va pliroforisi cinstita duhovniceasca decasterie de arătare și cerire ce faci jăl(uito)r(u)l ca prin cercetare duhovnicească și prin cuget curat să încredințăzi diiaconu(l) Vasâli Mile din sat(ul) Costeștii și Ștefan Roșca din satul Corueștii di pi Bogdana ci i-au adus jăluitoriul, di sânt adivărati mărturisirile lor celi în scris dati prin mărturiile lor la 1814 oct(om)v(rie), au de nu sânt, în pricina bo(i)erilor Jorăști ce au avut pe tot locul numit hotarul Vălenilor pe vreme(a) aceia. Pentru aceia vorniciia de aprozi după poronca măriei sale lui vodă cu cinste faci știut cinstitii duhovnicești decasterii ca să să cercetezi pe numiții de mai sus marturi după toată rânduiala ce urmiazi la asămine pricini și precum vor încredința să aibă vorniciia pre larg înștiințare în dosul țidulii aceștie.

1818 maiu 10

<ss> Iordachi Ghica vel vor(ni)c.

Cătră cinstita vor(ni)ci(e) de aproz(i)

Triimiș(i) fiind cu țâdula cinst(ite)i vor(ni)cii în d(u)hov(ni)ceasca dicasterie pe diaconul Vasâli Milea din sat(ul) Costeștii și pe Stefan Roșca din sat(ul) Corueștii de pe Bogdana, țin(utul) Tutovei, ca să li să facă d(u)hov(ni)ceasca sfătuire și cercetare de sânt adivărate mărturiile ci prin cartea de blestem au mărturisit și au dat în scris jăl(uito)r(u)l. Deci dicasteriia următoare fiind țidulii cinstitei vor(ni)cii în destulă și cu puțină d(u)h(o)v(ni)cească cercetare și sfătuire făcând amândurora, cum și jăl(uito)r(ului) în ființă și log(o)f(ă)t(ului) Costachi, triimisul cinst(itei) vor(ni)cii, arătându-le și puterea jurământului au încredințat diaconul Vasâli și cu Stefan Roșca prin jurământ și prin sărutarea cinstitei cruci că mărturiile ce s-au văzut date de dânșii la mâna jăl(uito)r(u)l(ui) sânt adevărate și scrisă după a lor arătari și fără nici vreo părtinire și cu toată deplină știința lor; pre lângă care au mai arătat că știu bine că pe co(a)sta locul(ui) care acum să numește Belciugul, ei au apucat lăcuința țiganil(o)r Jorii și odăile vitelor Jorii mai înnainte de prada tatarilor cii din urmă, cum și de pe o vale ce-i zic Saca, unde acum să stăpânește de cătră d(umnea)ei Safta Bogdan cu hotarul Docolinii, cum că ar fi avut un preotul Gavril, cumnat diaconului Vasâli, grâu sămănat și după rugăciunea ci i-au făcut lui Neculai Jora i-au iartat dejma, și acestea li-au mărturisit prin sărutarea s(fintei) cruci, pentru care dicasteriia are cinste a face știut.

(1)818 mai 13

<ss> Nicolai iconom.
<ss> Grigori iconom.
<ss> Antonie iconom.
<ss>
De la vorniciia de aprozi

https://biblioteca-digitala.ro

În ființa rânduitului din parte(a) vornicii săvârșindu-să cercetare, carile fiind întocmai, s-au încredințat.

1818 mai 14

<ss> Iordachi Ghica vel vor(ni)c.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 103, original.

90. 1818 iunie 17. *Jalba stolnicului Ioan Codreanu către domn, prin care cere o nouă cercetare de către veliții boieri.*

Pre înălțate doamne!

Din porunca înălțâmii tale prin țâdulă g(os)pod s-au rânduit dumn(ea)lui Neculaiu Strătulat vel log(o)f(ă)t de Țara de Sus și dumn(ea)lui Mihail Sturza biv vel vor(ni)c ca să facă cercetare cu dovediti încredințări ci vor vede(a) la amândouă părțile, să afle cea adevărată spiță de pe care trag eu, cum și răzășii, pe cari să o încredințezi, și apoi după spița ce vor putea dovedi din scrisori să cercetezi toate zapisele de cumpărături și danii ce vor găsi la amândouă părțile din acesti moșâi, Văleni, Stolniceni, Dănceni, Sârbi și Ciorăști cât cuprind și prin anafora să înștiințezi pre larg, atât de toată curgirea pricinii i de părțili ce vor dovedi că cuprind zapisile, cum și de socotința dum(nilo)rsale.

Dumn(ea)lor bo(i)erii rânduiți după poroncă intrând în cercetare(a) scrisorilor amânduror părților au găsit spiță adivărată și neînpotrivită pe care au mai încredințat-o cu iscăliturili dum(nilo)rsale, iar altă mai multă cercetaré nu s-au făcut din pricină că dumn(ea)lui vel log(o)f(ătul) Neculai Stratulat într-aceli zili s-au dus din Iași, și socotind că va fi întoarcerea dum(i)s(a)le în grabă am tot așteptat venirea dum(i)s(a)le ca să facă cercetarea și pentru părțile ce cuprind zapisile mele, ca după poruncă prin anafora să înștiințezi pe înălțimea ta, și văzând că dumn(ea)lui vel log(o)f(tul) Neculaiu Strătulat zăbăvești și dumn(ea)lui vor(ni)c(ul) Mihail Sturza sângur nu vo(i)ește a face această cercetare, eu mă stângu cu cheltuiala șăzând în Iași / las a mai zice pentru ale casăi mele trebuință și enteresuri de la țară cari mă hrănescu / așteptând sfârșitul aceștii giudecăți cari m-au adus în cea de istov sărăcie, și răzășii stăpânescu drept locul meu, luând tot folosul și venitul moșâii numai cu neadevăratele hotarnice a vicleanului vor(ni)c de poartă Ștefan Popăscu și înpreună cu răzășii acolisitoriu, ce-au fost vechil a rânduitului bo(i)eriu hotarnic, carele au făcut aceste nedreptăți; Și eu acel ci am pe moșâe Vălenii cu celelanti numi, înpreună cu toate scrisorile celi adevărate, acest folos văd că mă năcăjescu cu această pricină de giudecată de 17 ani, fără să pot face până acum vr(e)o ispravă după toate dreptățile ce am, mă rog înălțimii tale să fie luminată porunca înălțimii tale la dum(nea)lor veliții bo(i)eri să facă acea cercetare cuprinsă prin țâdula g(os)pod din 5 a trecutii luni apr(ilie) și să înștiențezi pe înălțimea ta, pentru ca să pot lua ce(a) după dreptate înalta hotărârea înălțimii tale.

A înălțimii tale pre plecată slugă.

Ioan Codr(ea)n(u) stol(ni)c.

<Pe fila 1v.>: O rezoluție în limba greacă.

Dum(nealui) vel vor(ni)c de aprozi. Prin cercetare(a) dum(ilo)rsale veliților bo(i)eri cu anafora să avem știre pre larg.

https://biblioteca-digitala.ro

(1)818 iuni(e) 17
No. 2812

<ss>
<Pe verso-ul filei a doua>: Jaluba dată la (1)818 iuni(e) 17.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 104, original, difolio.

91. 1817 iulie 17. *Stolnicul Ioan Codreanu se plânge domnului despre împresurarea moșiei Văleni de către moșia Cojeri a fiilor răposatului Matei Scărlătachi.*

Pre înălțate doamni

În trecuții ani la 1803 neputând suferi supărare(a) ci mi să faci di către răpoosatul Mateiu Scărlătachi cu înpresurare(a) ci să sâle(a) să-i facă moșâii mele Vălenii din țân(u)t(ul) Fălciiului cu moșâe sa Cojării, fiind alăturate, după jaluba ci am dat mării sale întru pomenire domnului Alexandru Costandin Moruz v(oie)vod au rânduit doi bo(i)eri, pi răpoosatul spat(ar) Ștefanachi Sturza și pe dumn(ea)lui spatar(ul) Gavril Iamandi, ban fiind atunce(a), ca să m(e)argă la stare(a) locului să cercetezi cursul hotarălor pintri moșâe me(a) Vălenii și moșâe Cojării, atât din scrisorile amânduror părților, cum și din mărturisire(a) megieșilor lăcuitori vrednici, di credință oameni, să poată afla pi undi din învechime au fost. Și mergând rânduiți bo(i)eri la stare(a) locului, au cetit și toati scrisorile meli, cum și a răpoosatului Mateiu Scărlătache, au cercetat și pi toț(i) lăcuitorii megieși, cari s-au găsit bătrâni și cu știință, aducându-i la locul di pricină pie acie cari s-au hrănit de-a pururе, ș(i)-au adeverit curgire(a) hotarului pintri arătatile moșâi prin sămnile hotară dispărțitoari întri Cojări și Văleni, cari sânt arătati prin scrisorile Vălenilor precum au fost și s-au păzit din vechiu păr(ă) atunce, și cum că nici moșâi, nici părinți răpoosatului Mateiu Scărlătachi, nici însuș răpoosatul Mateiu păr(ă) atunce n-au făcut vreo ceriri sau arătari că moșâe Cojării ar treci din sămnile hotară vechi mai în sus, pe cari le mărturisesc înpregiurași bătrâni vechi, oameni cu știință și cunoscând că fără nici o dreptati voe(a) răpoosatul Mateiu Scărlătachi să să întindă cu moșâe sa Cojării în moșâe Vălenii, însuș atunce au cunoscut că nu poati treci pisti sămnile hotară arătate și mărturisite, bo(i)erii hotarnici me-au dat mărturii arătătoari de urmare(a) ci-au făcut.

La 1810 și la 1811 trebuință fiind a să râdica planul moșâii mele Vălenii din poronca divanului în pricinile de giudecăț(i) ci am cu răzășii, cari îmi stăpânesc o bucată de loc ruptă din Văleni cu numi di Belciug și Dănceni în două rânduri, am dus inginer și bo(i)eri hotarnici; în sfârșit și dumn(ea)lui log(o)f(ă)t(ul) Lupul Balș au fost la stare(a) locului, au văzut și toati sămnile hotară dispărțitoare întri Văleni și Cojeri, iscălind în harta planul ci s-au rădicat în finț a dum(isa)le di către Vasâli Pavlovici, inginer ales, și de la 1803 și păr(ă) în vara trecută nici o supărare cu întindire(a) Cojărilor în moșâe me(a) Vălenii nu mi s-au mai făcut, iar în vara trecută dumn(ea)lui Gheorghie, fiiul răpoosatului Mateiu Scărlătachi s-au întinsu trecând pisti sămnile hotară și di pi drept locul moșâii mele Vălenii au luat tot fânul ci-au găsit cosit cu voe me(a) di către mulți săraci lăcuitori birnici din megieșitul sat Tămășăni, cărora îndestulă pagubă le-au pricinuit, păgubindu-mă și pi mine de

https://biblioteca-digitala.ro

dijma locului. Acum după înștiințare(a) ci-am luat de la pristavul ci-l am pe moșâe Vălenii, cum că dumn(ea)lui Gheorghie Scarlatache în sângură putere(a) copilării sale asămine urmari ca și în anul trecut vo(i)ești să facă. Mă rog înălțimii tale să fiu pus la cale ca să lips(e)ască din mijloc gâlciava și păgubire(a) ci fără dreptate sânt acei săraci lăcuitori cari di nevoi cosăsc neavând loc aiure(a) și-ș(i) pierdu și ostiniala lor și rămân și fără fânul trebuincios pentru iarnă.

A înălțimii tale pre plecată slugă.

Ioan Codrianu stol(ni)c.

Dum(nea)ta vel log(o)f(ă)t cercetând punire la cali după cuviință.

1817 iuli(e) 21

V(el) log(o)f(ă)t .

Io Scarlat Alexandru Calimah v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldaviei.

Cinstiț(i) și credincioș(i) bo(i)erii domnii mele, d(umnea)ta Gavril Iamandi bi(v) vel spat(ar) i d(umnea)ta Ioan Iamandi biv vel ban, săn(ă)tate. Din jaloba aceasta pre largu veț(i) înțălegi arătare(a) și cerire(a) ce faci dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrianu pentru supărare(a) și păgubire(a) ce i să pricinuești despre fii răp(osatulu) Matei Costachi cu înpresurare(a) ce-i fac moșii sali Vălenii cu numele moșii lor Cojării. Deci fiind aceste moșii cu apropieri de târgul Bârladului, unde ai și mai fost d(umnea)ta spat(ar) Gavril Iamandi de ai cercetat după mărturiia ce s-au văzut iscălită de d(umnea)ta din anul 1803 av(gu)st 20, arătătoare de asămine supărare ce s-au fost făcut atunce stol(ni)c(ul) Codrianu de cătră răp(o)s(atul) Matei Costachi și de urmare(a) ce s-au făcut atunce; veț(i) mergi și acum la stare(a) locului și cercetând de va fi jaloba stol(ni)c(u)lui adivărată pentru toată ace(a) pagubă pricinuită lăcuitorilor cum și dum(i)sali stol(ni)c(u)lui câtă veț(i) dovedi prin cercetare(a) ce veț(i) faci, să îndatoriț(i) pe pârâț(i) să o răspundă jăl(u)itoriului și lăcuitorilor fără ce(a) mai mică prelungiri, arătând pârâților să plătiască dreptul și să continiască de a mai pricinui supărări și păgubiri ca să nu ne mai vii jalobă întru aciastă pricină, și pintre Văleni și Cojări după stăpânire(a) ce din vechi s-au urmat prin semnile hotară arătate prin scrisorile Vălenilor și însămnate în planul moșii Vălenilor, să faceț(i) semne dispărțitoare, puind pietrile ce vor fi lipsind de la locurile mărturisite prin scrisori, ca să păzască despărțire(a) amândouă părțile și să lips(e)ască pricinile și gâlcevile, pentru care de urmare(a) ce veț(i) faci dând mărturii să triimetiți și pre largu înștiințare cătră d(umnea)lui vel log(ofă)t, ca mai viind vreo jalobă în pricin(a) aceasta să-s(e) știi urmare(a) ce a-ț(i) făcut spre a să da răspunsu(l) cuviincios.

1818 iuni(e) 23

Vel log(o)f(ă)t.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 105, original, difolio.

92. 1818 iunie 24. *Logofeția scrie răzeșilor de Văleni, Dănceni și Sârbi de la ținutul Fălciului în pricina avută cu stolnicul Ioan Codreanu stabilindu-le vade.*

https://biblioteca-digitala.ro

De la logofeție

Cătră toți răzășii ci stăpânesc părți din satul și moșâe Văleni, ci li zic și Stolniceni, Dănceni și Sârbi de la ț̑in(u)t(ul) Fălciiului și a Tutovii. După toate giudecățile ce ați avut la divan, cum și înainte(a) mării sale cu dumn(ea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codreanul, sfârșit giudecății nu vi s-au dat, rămâind după cuprinderea țâdulii domnești din 5 apr(ilie) a curgătoriului an să să cercetezi spița de esté adivărată, după care spiță și scrisori să să facă cercetare tuturor zapisilor amânduror părților ca să să vadă cât loc din tot hotarul Vălenilor sau numile hlizilor arătate mai sus, cuprind scrisorile dum(nea)lui stol(ni)c(u)lui, și apoi să să dei acea desăvârșit(ă) hotărâre; Și fiind că ace(a) cercetare de cât loc cuprind scrisorile stol(ni)c(u)lui nu s-au făcut, rămâind după vremea lucrului să veniți cu toții la divan ca să să facă acea cercetare, după care să să poată da sfârșit giudecății, vi să scrie la 26 a viitoarii lui oct(om)v(rie) (1)818 cu toate scrisorile și dovezi ci viți fi având să vă aflați la divanu fără sminteală, căci cari din cii ci stăpânesc loc din numele arătatelor hlize sau satul Vălenii nu vor veni va fi adus cu om domnesc.

1818 iunie 24

<ss> L(upu) Balș vel log(o)f(ă)t

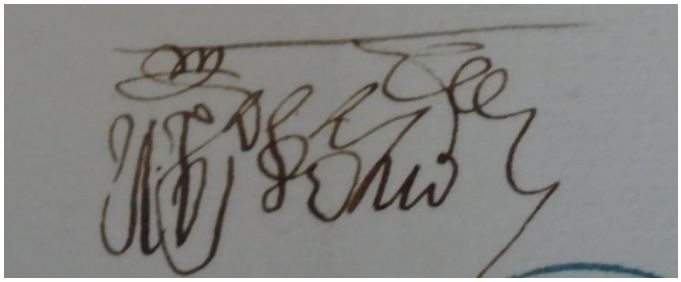

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 106, original.

93. 1819 iunie 13. *Stolnicul Ioan Codreanu se plânge domnului despre împresurarea moşiei Văleni de către moşia Cojeri a fiilor răposatului Matei Costachi. Porunca domnului Scarlat Callimachi din 18 iunie 1819 către Ioan Jora biv vel spătar, Petrachi Negre biv vel agă, Ioan Costachi biv vel spătar şi Ioan Iamandi biv vel ban pentru efectuarea cercetărilor.*

Prea înălțate doamne!

În trecuții ani, la (1)803, neputând suferi supărarea ci mi să face de cătră răpoosatul Mateiu Costache cu înpresurare(a) ci să sâle(a) să-m(i) facă moșâii mele Vălenii din ț̑in(u)t(ul) Fălciiului cu moșâe sa Cojării, ci iaste alături(a), după jaluba ce am dat mării sale întru pomenire domnului Alexandru Muruz v(oie)vod, au rânduit doi bo(i)eri, pe răposatul spat(ar) Ștefanache Sturza și pe dum(nea)lui spat(arul) Gavril Iamandi, ban fiind atunce, ca să meargă la stare(a) locului și să cercetezi cursul hotarului pintri moșâi Vălenii și Cojării, atât din scrisorile amândurora părților, cum și din mărturisire(a) megieșilor lăcuitori vrednici de credință oameni, să poată afla pe unde din învechime au fost; Și mergând rânduiții bo(i)eri la stare(a) locului au cetit și toate scrisorile mele, cum și a răpoosatului

https://biblioteca-digitala.ro

Mateiu Costachi, au cercetat și pe toț(i) lăcuitorii megieși care s-au găsit bătrâni și cu știință, aducându-i la locu(l) de pricină pe acei care s-au hrănit de-a pururе pe arătatele moșâi și au adeverit curgere(a) hotarului pintre arătatele moșâi prin semnile hotară dispărțitoare între Cojări și Văleni, care sânt arătate prin scrisorile Vălenilor, precum au fost și s-au păzit din vechiu pără atunce, și cum că nici moșii, nici părinții răpoosatului Mateiu Costache, nici însuș răpoosatul Mateiu pără atunce n-au făcut vreo cerire sau arătare că moșâi Cojării ar trece din sămnile hotară vechi mai în sus, pe care le mărturisesc înpregiurații bătrâni vechi, oameni cu știință, și cunoscând că fără nici o dreptate voe răpoosatul Mateiu Costache să-s(e) întindă cu moșâe sa Cojări în moșâe Vălenii, însuși atunce au cunoscut că nu poate trece pisti sămnile hotară arătate și mărturisite. Bo(i)erii hotarnici me-au dat mărturie arătătoare de urmarea ce-au făcut.

La (1)810 și (1)811 trebuință fiind a să rădica planul moșâii mele Vălenii din porunca divanului în pricinile de giudecăț(i) ce avem cu răzășii care îmi stăpânesc o bucată de loc ruptă din Văleni, anume den Belciug și Dănceni, în două rânduri am dus bo(i)eri hotarnici cu-n ingineriu; în sfârșit și dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Lupul Balș au fost la stare(a) locului, au văzut și toate sămnile hotară dispărțitoare între Văleni și Cojări, iscălindu și harta, planul ce s-au râdicat în ființa dum(i)s(a)le de cătră Vasilie Pavlovici, inginer ales, și de la (1)803 și până în trecutul an (1)817 nicio supărare cu întindire(a) Cojărilor în moșâe me(a) Vălenii nu mi s-au făcut; Iar în anul (1)817 fiii răpoosatului Mateiu Costache s-au întinsu cu Cojării trecând pisti sămnile hotară și de pi drept locul moșâii mele Vălenii au luat tot fânul ce-au găsit cosit cu vo(i)e me(a) de cătră mulți săraci lăcuitori birnici din megieșitul sat Tămășănii, cărora îndestulă pagubă le-au pricinuit, păgubindu-mă și pe mine de dijma locului. În trecutul an (1)818 aflându-mă tot în Eși, tot pe acelaș locu de Văleni ci-l trag, cu singură putere(a) lor copilărească au pus oameni și-au cosit toată iarba, fânațul ce să afla, făcând trii stoguri mari, pe care l-au carat la casa dum(i)l(o)rsale, și după ce am luat înștiințare de la vătavu(l) moșâii mele Vălenii, am jăluit înălțâmii tale rugându-mă să fiu pus la cale ca să lipsască din din mijlocu gâlcevile ce să pot întâmpla, și mi s-au dat luminată carte(a) înălțimii tale cătră dumn(ea)lor spat(arul) Gavriil Iamandi și banu(l) Ioan Iamandi, carele este și epitrop casii răpoosatului Mateiu Costache, scriinduli-se să meargă la stare(a) locului și prin cercetare de vor găsi jaluba me(a) adivărată, toată acea pagubă pricinuită lăcuitorilor și mie să îndatorească pe pârâți să o răspundă fără prelungire, și să contenească de a mai pricinui supărare și păgubire, și pintri Văleni și Cojări, după ce(a) din vechime urmată stăpânire prin sămnile hotară arătate prin scrisori și însămnate în planul moșâii Vălenilor, ci-i iscălit de dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Lupul Balș, să facă mai cunoscute sămne dispărțitoare puind și p(i)etrile ce să vor găsi scoasă de la locurile mărturisite; Și în curgere de opt luni am tot supărat pe bo(i)erii rânduiț(i) ca să meargă să dei sfârșit aceștii pricini și m-au tot prelungit cu astăz(i), cu mâ(i)ni, c-or merge, și n-au mai mers pâr(ă) acum. Acum vreme(a) coasăi să apropie, fii răpoosatului Mateiu Costache or căuta iarăș să-mi cosască iarba de pe locul meu acela ci-l trag în stăpânire(a) sa fără nici un cuvânt; eu ai răbda mai mult fără giudecată să stăpânească dreptul meu loc nu pot, și pentru ca să nu-m(i) zică giudecata că dum(nea)lor sânt nișți copii și că s-au căzut eu să ceiu de la stăpânire ca să-i facă să înțeleagă nedreapta lor urmare ce-au făcut. Pentru aceasta

https://biblioteca-digitala.ro

și acum adaog a jălui și mă rog și mă rog înălțimii tale ca să mi să dei carte g(os)p(o)d pentru dumn(ea)lor aga Petrachi Negre, spat(arul) Ioan Jora, i spat(arul) Ioan Costachi, și banul Ioan Iamandi, să cercetezi această pricină, cum și pentru pietrile hotară ce-au fost și acum să găsăsc scoasă de cătră cine s-au scos, și să le pu(i)e la loc răzășii de Vitoltești ci să megieșăsc cu Vălenii dispre răsărit, văzind pe dum(nea)lor fii răpoosatului Mateiu Costache că să întind pisti sămnile hotară pe drept locul Vălenilor cu stăpânire(a) și nu li să face nicio oprire și ei asémene(a) urmare au făcut trecând pisti cursul hotarului lor, ta(i)e, strică, puțină pădure ce am dispri Vitoltești pe care o păzăsc cu înnadinși oameni de 20 ani, și precum vor dovedi adevărul din scrisori și prin cartea de blăstăm, să-m(i) dei mărturie cu cari să-m(i) caut giudecata la luminatul divan pentru toată păgubire(a) și supărare(a) ci me-au pricinuit în anii aceștie.

Al înălțâmii tale prea plecată slugă.

<ss> Ioan Codrian stol(ni)c.

D(umnea)ta vel log(o)f(ă)t să-i dai carte g(os)p(o)d după cerire(a) jăl(uito)r(ului). 1819 iuni(e) 13 / No. 500.

V(el) l(o)gof(ă)t.

Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu domn Țării Moldaviei.

Cinst(iți) și credincioș(i) boi(e)rii domnii mele, d(umnea)ta Ioan Jora biv vel spat(ar), i d(umnea)ta Petrachi Negre biv vel agă, i d(umnea)ta Ioan Costachi biv vel spat(ar) și d(umnea)ta Ioan Iamandi biv vel ban, săn(ă)tati. Veți înțălegi din jalobă arătare și cerire ce faci d(umnea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrianu pentru ce(a) fără de cuvânt întinderi a clironomilor răp(osatului) Matei Costachi cu moșie lor Cojării în moșiia sa Vălenii, de pe care loc drept a Vălenilor de la sâni s-au volnicit a lua și fânul în anii arătați(i), și pentru ca să continiască pricinile a să mai întâmpla ceri ca prin a dum(nea)v(oastră) cercetari să-s(e) statornicească pietrile ce lipsescu, să să înpliniască și fânul luat fără de cuvânt. Asemine(a) să să îndreptezi hotarăle Vălenilor și despre Viltotești, care răzeș(i) de Viltotești de la sini volnicindu-să tai(e) pădure(a) apărată de cătră d(u)m(nea)lui stol(ni)c(ul) pe drept trupul Vălenilor. Drept aceia scriem și poroncim du(mnea)v(oastră), mergând la fața locului și în ființa amânduror părților urmând cercetare după adivăr și pe carte(a) de blăstăm ce s-au dat de la preosfințitul mitropolit, pe unde fără îndoire veți adiveri despărțire(a) Vălenilor, atât de cătră Cojări, precum și de cătră Viltotești, nemairămâind niciun fel de pricină să statorniciț(i) și pietri hotară i alte semne spre pacinică stăpânire între amândouă părțile, înplinind și fânul luat de cătră fii răp(osatului) Matei Costachi, și păgubire(a) stricării pădurii de cătră răzășii de Viltotești, iar rămâind pricină de nemulțămiri despre vreo parte cu a du(mnea)v(oastră) cercetari la locul de pricină hotară nu veți puni, ci însemnând în hartă locul de pricină să dați(i) și mărturii cu arătare pre largu cu care viind la divan să va da hotărâri, și până la săvârșire(a) giudecății să arătați(i) fiișticăriia părți să nu să întindă piste veche(a) stăpâniri. Diosăbit în mărturiia ce veți da d(umi)sali stol(ni)c(ului) Codrianu să arătați(i) și păgubire(a) ce să jălui(e)ști că i s-au pricinuit, atât de cătră fii răp(osatului) Matei Costachi, precum și de cătră răzășii de Viltotești.

https://biblioteca-digitala.ro

1819 iunii 18

Vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut la No. 400.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 107, original, pecete octogonală.

94. 1819 iunie 18. *Logofeția cea mare scrie banului Ioan Iamandi să cerceteze pricina dintre stolnicul Ioan Codreanu și fii răposatului Matei Costache pentru împresurarea moșiei Văleni de Cojeri.*

De la logofeției ce(a) mari
Către cinstiti dum(nea)lui ban(ul) Ioan Iamandi

D(umnea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrianu, prin jalobă cătră măriia sa vodă, au făcut arătari pentru supărările ce-i pricinu(i)esc fii răp(osatului) Matei Costachi, întinzându-să cu moșie lor Cojării în driaptă moșie d(umi)sale Vălenii, cum vei înțălegi din jaloba sa, și fiind că d(umnea)tate afli epitrop acelor copii, prin carte(a) mării sale lui vodă ti-ai rânduit înpreună cu alți boi(e)ri spre cercetare(a) pricinii i îndreptare(a) hotarălor între numitele moșii și înplinire(a) venitului ci fără dreptate să va dovedi luat de cătră pârâții copii. Pentru aceasta dar, deosăbit să adaogi a să scrii d(umi)tali ca înpreună cu rânduiții boi(e)ri să stai în cercetari, și aflându-să urmare(a) copiilor răp(osatului) Matei Costachi fără de cuvânt nu numai că hotarăle să-s(e) îndreptezi între aceste moșii ca să lipsască pricinile ce încă și cii ace fără de cuvânt vor fi luat depe drept locul Vălenilor să le arăț(i) ca să întoarcă înnapoi, nefiindu-le de folos călcare(a) de hotară streini ce aducătoare de pricini și supărări, și întru aceasta d(umnea)ta făcând liniștiri și punere la cale, d(umnea)ta te vei cunoaști adivărat ca un părinte și voitoriu de bini copiilor.

1819 iunii 18

<ss> Dimitri Sturz(a) vel log(o)f(ă)t.

https://biblioteca-digitala.ro

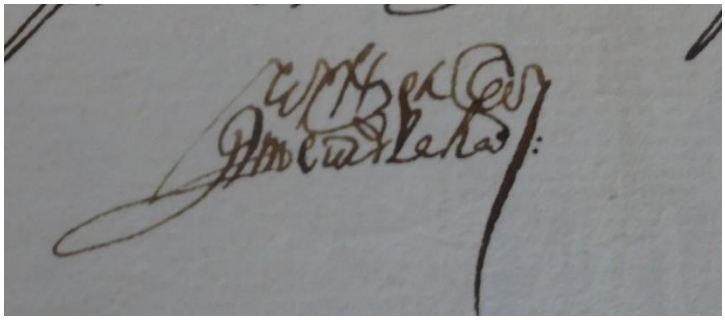

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 108, original.

95. 1819 iunie 22. *Caimacamii scriu spătarului Ioan Jora, agăi Petrachi Negre, spătarului Ioan Costachi și banului Ioan Iamandi să cerceteze pricina dintre stolnicul Ioan Codreanu și fii răposatului Matei Costache pentru împresurarea moșiei Strășinești de moșia Borăști a spătarului Costachi Crupenschi, a Vălenilor de Cojerii fiilor lui Matei Costachi, a moșiilor Fruntișeni și Dealu Mare de a Schitului Grăjdeni.*

Caimăcamii

Cătră cinstiț(i), d(umnea)lui spat(arul) Ioan Jora, i d(umnea)lui aga Petrachi Negre, i d(umnea)lui spat(arul) Ioan Costachi și d(umnea)lui banul Ioan Iamandi.

Fiind că d(umnea)v(oastră) după jalobile d(umi)sali stol(ni)c(ul) Ioan Codrianu sânteț(i) rânduiț(i) a cerceta înpresurare(a) Strășăneștilor despre moșiia Borăștii a d(umi)sali spat(arului) Costachi Crupenschi i înpresurare(a) Vălenilor despre moșiia Cojerii a fiilor săvârșitului Matei Costachi, înpresurare(a) Fruntișenilor și Dialul Mare despre moșiile Schitului Grăjdenii, cum pre largu veț(i) înțălegi din jalubili sale, și ca să nu să prelungiască mai mult aceste pricini, căimăcămiia scrii dum(nea)v(oastră), mergând la arătatile moșii și adunând pe toț(i) acei ci va ceri trebuința să urmaț(i) cu amăruntul cercetari(a) tuturor ponturilor cuprinsă la jalobile sale și cilor dinpotrivă arătări și dovezi a înpotrivnicilor, și precum veț(i) afla și veț(i) dovedi în urmare(a) poroncilor de mai înnainte date, să faceț(i) punere la cale ca să conteniască aceste îndelungate pricini, făcând și hartă și mărturii de curgerile pricinilor, cum la poroncile de mai înnainte să cuprindi.

1819 iuni(e) 22

<ss> Balș log(o)f(ă)t.
<ss>
<ss> Dimitri Sturdz(a) vel log(o)f(ă)t.
<ss>
<ss>
<ss>

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 108bis, original.

https://biblioteca-digitala.ro

96. 1820 martie 18. *Marele logofăt Dimitrie Sturdza porunceşte răzeşilor de Viltoteşti să se prezinte cu actele doveditoare la judecata din 20 mai dintre stolnicul Ioan Codreanu şi răzeşii de Belciug şi Dănceni.*

De la log(o)g(o)f(e)ția cea mari

Cătră răzășii de moșiia Vitolteștii. Fiind că la înfățoșare(a) ce aț(i) avut cu dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrian pentru pricina de hotar ce este între moșiia dum(i)sale Vălenii sau Stolnicenii și între moșiia voastră Vitolteștii, dând atunce pricină hărții ce au arătat dum(nea)lui stol(ni)c(ul) la giudecată că n-ar fi închipuită întocma după stare(a) locului de ingineriul ce au fost cu rânduitul vorn(i)c de poartă Dimitrii Meleghii, nu s-au putut da sfârșit. Acum fiind că la 20 a viitoarii luni maiu ari să să caute giudecata dum(i)sali stol(ni)c(u)lui ce are cu răzășii de Belciug i Dănceni și să să de(a) sfârșit, vi să scrii ca să veniți la arătata vade cu scrisori i dovezi ce-ți fi având să să de(a) hotărârea și pricinii aceștiia pentru dispărțirea hotarului pintre Văleni și Viltotești, pe unde și prin ce sămni ari să-s(e) păzască, căci dacă din voi după sorocul acista nu va fi nici unul cu dovezile ce veți fi având, în urma hotărâtului ce să va da pentru toate înpresurările moșii Vălenii orice arătări veți face nu vor fi ascultate.

1820 mart(ie) 18

<ss> Dimitri Sturdz(a) vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 109, original.

97. 1820 martie 18. *Marele logofăt Dimitrie Sturdza porunceşte lui Stathache mubaengi başa, căpitanul Petrachi Cozmița să se prezinte cu actele doveditoare la judecata din 20 mai cu stolnicul Ioan Codreanu pentru părțile de moşie din Belciug, Dănceni, Sârbi şi Văleni (Stolniceni).*

De la log(o)g(o)f(e)ția cea mare

Cătră mub(a)iengi başa Stathachi cu ai săi răzăşi ce stăpânesc bucata de loc cu nume di Belciugu i căp(i)t(a)n Petrachi Cozmița cu toți ai săi răzăşi ce stăpânesc locurile numite Dănceni şi Sârbi i părți din satul şi hotarul moşii Vălenilor, ce-i zic Stolniceni, de la țin(u)t(ul) Fălciiului şi al Tutovii, după toate giudecățile ce aț(i) avut la divan şi înnainte(a) mării sale Scarlat vod(ă) cu dum(nea)lui stol(ni)c(ul) Ioan Codrian, sfârşit giudecății nu vi s-au dat, rămâind după cuprindirea țidulii domneşti din 5 apr(ilie) a trecutului anu (1)818 să-s(e) cercetezi spița, apoi după spiță şi scrisori amânduror părțil(o)r să-s(e) facă cercetare tuturor zapisălor ca să-s(e) vadă cât loc din tot hotarul Vălenilor sau numele hlizil(o)r arătate mai sus cuprind scrisorile dum(i)sale stoln(i)c(u)lui şi apoi să-s(e) de(a) acea desăvârşit hotărâré, cari cercetare a scrisorilor de cât loc cuprind nu s-au făcut până acum; şi după jaloba ce au dat dum(nealui) stol(ni)c(ul) Ioan Codrian cătră măriia sa v(oie)v(o)d(ul), cerând să-s(e) dea sfârşit aceştii pricini ce de 19 ani să giudecă, vi să scrii la 20 a viitoarii luni mai cu toate scrisorile şi dovezile ce veți fi având să vă aflați la divan fără smintială, căci cari dintr-acei ce stăpânesc locul din arătateli mai

https://biblioteca-digitala.ro

sus hliză din cuprinsul hotarului satului și moșiia Vălenii nu vor veni, vor fi aduși cu omu domnesc.

(1)820 mart(ie) 18

<ss> Dimitri Sturdz(a) vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut.

<ss> Eu Mile, diiaconu(l) din Văleni, unul din răzășii di Belciug, cu acest cinstit sorocul logofiții cii mari am mersu pe la toți răzășii di Belciug și Dăncini di l-au citit.

1820 apr(ilie) 1

<ss> Mile die(a)conu.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 110, original.

98. 1820 martie 18. *Marele logofăt Dimitrie Sturdza poruncește banului Ioniță Iamandi să se prezinte cu actele doveditoare la judecata din 20 mai cu stolnicul Ioan Codreanu.*

De la log(o)f(e)țiia ce(a) mari
Cătră cinst(it) dum(nea)lui ban(ul) Ioniți Iamandi

În trecuta lună iuni(e) (1)819, după jaloba ce au dat dum(nea)l(ui) Ioan Codrian cu arătare pentru supărările ce-i pricinu(i)esc fiii răp(o)satului Mateiu Costachi, întinzându-să cu moșiia lor Cojării în driaptă moșiia dum(i)sali Vălenii, fiind că dum(neata) te afli epitrop acelor copii, ai fost și rânduit înpreună cu alți bo(i)eri prin carte(a) mării sali Scarlat v(oie)v(o)d spre cercetarea pricinii și îndreptare(a) hotarălor între numitele moșii, și pentru înplinire(a) venitului ce fără dreptate să va dovedi luat de cătră pârâții copii. Deosăbit s-au fost scris dumi(tale) să faci cercetari și aflându-să urmare(a) copiilor fără de cuvânt, nu numai hotarăli despărțitoare între aceste moșii ca să lipsască pricinile, ce încă și ceia ci fără de cuvânt vor fi luat de pe drept locul Vălenilor, să le arăți ca să întoarcă înnapoi, nefăcându-le de folos călcare(a) de hotară streine, ce aducătoaré de pricini și supărări și nici o urmare nu să vedi făcută, nici de cătră ciialanți bo(i)eri rânduiț(i), nici de cătră dumi(tale), și fiind că la 20 a viitoarii luni maiu ari să-s(e) caute giudecata tuturor pricinil(o)r moșii Vălenii a dum(i)sali stoln(i)c(ului) cu răzășii de Belciug i Dănceni și alții carii fac înpresurari ca să să de(a) sfârșit, să scrii dumi(tale) și acum să faci cuviincioasa cercetari înștiințând și aicia de liniștirea și punirea la cali ce ai făcut, și te-i cunoaști adevărat ca un părinte și voitor de bine copiilor.

1820 mart(ie) 18

<ss> Dimitri Sturdz(a) vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut.

<Pe verso-ul filei a doua>: De la log(o)f(e)țiia cea mare / Cătră cinst(it) dum(nea)lui Ioniță Iamandi biv vel ban / Bârladul; În pricina înpresurării ci fac Vălenil(o)r cu Cojării; mărturie spăt(arului) Epurian pentru pietrili hotară și alte însămnări.

https://biblioteca-digitala.ro

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 111, original.

99. 1820 martie 18. *Marele logofăt Dimitrie Sturdza poruncește vornicului de poartă Gheorghi Talpeș să se prezinte cu actele doveditoare la judecata din 20 mai cu stolnicul Ioan Codreanu pentru 5 pământuri de la Puțul Cornii din moșia Strășinești.*

De la log(o)f(e)ției cea mari

Cătră vornic(ul) de poartă Gheorghii Talpiș. După jaloba ce au dat dum(nea)lui stolnic(ul) Ioan Codrian cătră măriia sa vodă, ceri să aibă giudecată cu dum(neata) pentru cinci pământuri de la Puțul Cornii, ce sânt cuprinsă în hotarnica moșii dum(i)sale Strășineștii de pe Horăeta, pe cari în putere(a) dum(ita)li vrei să le iei în stăpâniri, și după multili giudecăți ce au avut cu dumi(tale) pentru supărările ce i-ai făcut și în tării dejma ce ai luat ti-au dat rămas, precum încredințazi carte(a) de giudecata isprăv(ni)ci(ei) Tutovii din (1)810 ghen(a)r 20 și alte dovezi ci arată, și dum(itale) neținând în samă niciuna din giudecățile și hotărârili ce vi s-au dat, necontenit superi și stăpânești aceli cinci pământuri; Să scrii dumi(tale) la 20 a viitoarii luni mai cu toate dovezile ce-i fi având să vii fără sminteală să ia sfârșit giudecata, căci neviind vei fi adus cu omu domnesc.

1820 mart(ie) 18

<ss> Dimitri Sturdz(a) vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut.

Cetindu porunca aceasta voi fi următor a mă afla în la divan (…) sorocului.

1820 apr(ilie) 9

<ss> Gheorghi Talpeș vor(ni)c.

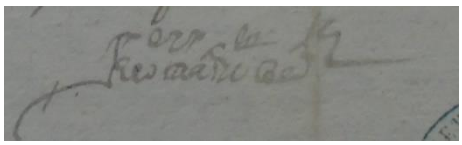

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 112, original.

100. 1820 noiembrie 9. *Vasile Şoitul, arendaşul hlizei stolnicului Ioan Codreanu de la Puțul Cornii de pe Albia, se plânge de împresurare și cosirea ierbii de către serdarul Gociu (58 de căpițe de fân), deși zapisul de arendă a fost întocmit în curtea sa.*

Cu plecăciuni sărut ci(n)stită mâna dum(i)tale cucoani. Facu știut dumitale pentru hliza di la Albie di la Puțu(l) Corni(i), cari me-(a)i vândut-o mii în cinci pământuri ci li-ai în pricină cu vornicu(l) Talpișu, pi mini nu mă îngădui ca să le lucrezu și nu-mi este acum di pământ(tu)rile acele, că le-(a)m știut că le ai în giudecată, dar dumne(a)ta me-(a)i făcut zapisul în curte la sărdariul Gociu, și dumne(a)lui n-au zis nimică, și la vreme(a) coasii s-au pus în dumbravă și au cosit-o

https://biblioteca-digitala.ro

giumătati. Eu am mersu la (el) și l-am întrebat di ci-m(i) cosești iarba pi undi am curițit; dumne(a)lui au d(z)is că vr(e)a să-ș(i) ia pământuri ci li ari în Costeștii despre Horăeta analogu din dumbravă. Eu e-(a)m arătat dumbravă în co(a)stile pământurilor, dumne(a)lui au zis că dumbrava nu este înpărțită și dumne(a)lui vr(e)a să cos(e)ască că unde va vre(a); și eu am numărat căpițile și am găsit 58, și mă rogu cucoani Ioani ca să nu să înprisoari moș(i)e dum(i)tale și eu să nu rămâiu păgubaș. Eu am vinit di tr(e)i orii și nu te-(a)m găsit niciodată ca să-ți arătu dum(i)tale.

1820 no(i)e(m)vrie 9

Și rămân pre plecată slugă.
Vasilie Șoitul

Aceli 36 pământuri din Puțul Corni(i) cătră apus, undi să sfârșesc lățime(a) lor sânt pietri, cari încă să află și acum și să le cauti Vasâli Șoitul, că li va găsi.

Să să ție să-s(a) arăte la dum(nea)l(u)i vel log(o)f(ă)t.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 113, original.

101. 1823 februarie 24. *Jalba spătarului Ioan Codreanu către domnul Ioniță Sandu Sturdza prin care cheamă în judecată pe răzeșii de Belciug, Sârbi, Dănceni, Ciorăști, „stâlpitura lui Ciocârlan" (ultimele două în stăpânirea spătăresei Safta Bogdan) și pe Andrii Bojoranul cu răzeșii săi care împresurau moșia Fruntișeni.*

Pre înălțati doamni

Moșie Vălenii, ce s-au numit și Stolniceni, și Dănceni, din țân(u)t(ul) Fălciiului, care moșie mai din învechime s-au numit tot Văleni, adiverindu-să aceasta din multi zapise foarte vechi și după glăsuire(a) zapisilor acelor adivărați(i) stăpâni vechi răzăși de la 7141, de când încep a vinde acii vechi răzăși părțile lor din numile aceste(a) arătati mai sus lui Scărlet de Zorleni, a căru(i)e urmași toati aceli părți cumpărate de Scărlet supt nume de întreg satul Vălenii, au trecut cu schimbu și cu bani la vor(ni)c(ul) Lupu Costachi, și de la vor(ni)c(ul) Lupu Costachi prin giudecata domnului Mihai Racoviț(ă) v(oie)vod trecu la log(o)f(ătul) Antohie Jora, carile au dat vor(ni)c(u)lui Lupu Costachi înpotriva părților din Văleni, Belciug, Stolniceni sau Dănceni și Ciorăști i Sârbi pe dreaptă moșie sa Cojării cu întreg vad de moară în apa Bârlad(u)lui, afară din toate cumpărăturile i danii a log(o)f(ă)t(u)lui Jora dintr-aceste moșii sau hlize, Văleni, Belciug, Stolniceni, Dănceni, Sârbi și Ciorăști, ce sânt de la anii 7191 și păr(ă) la 7221 când sfârșăște log(o)f(ă)t(ul) Antiohie Jora cuprindere a tuturor părților celor vechi stăpâni răzăși cu cumpărături i danii și cu schimbul arătat, stăpânindu-să aceste nume arătate întregi cu întreg vadul morii pe apa Bârlad(u)lui, supt sângur numile Vălenilor, atât de log(o)f(ă)t(ul) Antiohie Jora, cum și de fiiul său stol(ni)c(ul) Neculaiu, cât au trăit, și de nora sa stolniceasa Ilinca Joroae păr(ă) la 7263, după a însuș acestor răzăși mărturisite și după vrednicile dovezi în curgire di 70 și mai bine de ani, când cu vicleni chipuri cari prin vrednice dovezi sânt dovedite, vor(ni)c(ul) de poartă Stefan Popăscu, vechil făcându-l pah(arnicul) Iordachi Costachi, rânduitul bo(i)eriu hotarnic după

https://biblioteca-digitala.ro

jaluba și cerire(a) acolisătorilor răzăși, hotărăște aceste moșii numite cu patru nume, și strâmbătățând pe casa și urmașii log(o)f(ă)t(u)lui Jora îi e giumătate de sat Vălenii cu toată apa supt nume de Belciug și o dă în stăpânire(a) unor oameni drepți răzăși de Băsăști, cari nici neam cu acei vechi răzăși de Văleni n-au fost, cu cari înpreună să face și arătatul vechil Popăscu răzăș; și după moarte(a) sa acolisâtorii cielanți au lipsit pe urmașii Popăscului din stăpânire(a) Belciugului, și o altă a trie parte locul ci-i supt nume de Dănceni o dă în stăpânire(a) strănepoților răzășilor vânduț(i) ce sânt din neamul stol(ni)c(u)lui Frunteș, carile au fost mai vechiu stăpân și răzăș în arătatile mai sus numite moșii sau hlize; și urmașilor log(o)f(ă)t(u)lui Jora le lasă prin neadevăratele lui hotarnice care au stătut mistuite 27 ani numai o a triie parte din tot locul satului Vălenii, zicând acestor patru nume arătate mai sus. Asémene(a) urmare au făcut și cu moșie Sârbii, iar 600 stânjăni sânt supt numile Ciorăștii și stâlpitura lui Ciocârlan prin neadevăratele lui hotarnice le dă în stăpânire(a) pah(arnicu)lui Iordachi Costachi, rânduitul hotarnic prin carte domnească, care loc numit Ciorăștii și stâlpitura lui Ciocârlan să află în stăpânire(a) dumn(i)sale cucoanei Saftii Bogdan spăt(ărea)s(ă), rămasă de la bo(i)eriu(l) dumn(isa)le, care moșie Vălenii, Dănceștii, Sârbii i Ciorăștii cu stâlpitura lui Ciocârlan, ce-au fost tot în cuprinsul hotarului Vălenilor, loc stăpânit de log(o)f(ă)t(ul) Jora și de urmașii lui, luându-le eu de zăstri de la anii 1801 după putere(a) scrisorilor ci me-au dat soacră-me(a) juc(ni)ce(reasa) Anița Joroae și cumnatul meu Necolaiu Jora, atât din glăsuire(a) scrisorilor ce am luat, cum și din arătările soacră-me(a) i a cumnatului meu, cunoscând înpresurare(a) ce s-au făcut prin vicleana hotarnică a Popăscului, de atunce am pornit jalubi și giudecăț(i) cu tot feliu de cercetări, făcând la stare(a) locului prin bo(i)erii hotarnici ci mi s-au rânduit cu ingineriu, râdicând planul moșiilor și locul arătat. În sfârșit la (1)811 și bo(i)eriul log(o)f(ă)t Lupul Balș la stare(a) locului mergând au pus de-au mai făcut și altă hartă, cercetând și toate pricinile din început și până atunce, cum au cursu, cu cari scrisori, mărturii dovezi și hărți giudecându-mă tot în divan din anii (1)813 și pân(ă) la anii (1)818 apr(ilie) 5; și după toate înfățoșările ce am avut și înainte(a) domnului Scarlat Calimah v(oie)vod sfârșit aceștii pricini nu i-au dat, rânduind mărie sa prin țâdulă g(os)p(o)d bo(i)eri ca să cercetezi spița neamurilor răzăși vânduț(i), făcută în divan cu scrisorilie meli și a răzășilor dovezii ce-au arătat și de vor găsi-o bo(i)erii rânduiț(i) adivărată să o încredințezi, și după ace(a) spiță și zapis i dănii ce am să vadă de cuprind scrisorile meli tot locul cel ceiu stăpânit de log(o)f(ă)t(ul) Jora, numit Văleni, Belciug, Dănceni, Sârbi, stâlpitura lui Ciocârlan și Ciorăști, au de mai rămâne locu necuprinsu și cât și din care nume, și cu anafora să înștiințezi pe mărie sa; și pe spiță au cercetat-o și au și încredințat-o, iar a zapisilor și dănii cercetate au rămas nefăcută păr(ă) acum.

Cheltu(i)elile ce am făcut cu pricina acestor giudecăț(i) de la (1)801 și păr(ă) la (1)818 iuli(e) m-au supus grelilor datorii, am pierdut și vreme(a) altor folosuri ci a-ș fi putut ave(a), stând numai după aceste giudecăț(i). Mă rog să fii porunca înălțimii tale ca să-s(e) aducă pe toț(i) acii răzăși ci stăpânescu locurile Belciug, Dănceni, Sârbi, i pe Andriiu Bujoranul cu ai lui răzăși ci stăpânescu părțile Jorăști din moșie Fruntișanii de pe Horăeta, cu cari am avut giudecăț(i) și este iarăș nesfârșită, cum și pe un Petrachi Cozmița, care mai ceri pisti cât locu au luat ii o a opta parte să ei din Văleni cu un neadevărat răvașu ci zice că este a stol(ni)c(u)lui

https://biblioteca-digitala.ro

Nicolaiu Jora, pe cari răvaș la înfățoșare(a) ce am avut cu numitul Cozmița înnainte(a) domnului Scarlat Calimah în anii (1)818 apr(ilie) 5, cunoscându-l de neadevărat au poruncit mărie sa di i-au luat anaforaua din mână ce ave(a) făcută de dumn(ea)lui log(o)f(ă)t(ul) Costand(in) Balș și me-au dat-o să stei la mâna me(a) până să va sfârși cercetare(a) spițăi și a zapiselor meli de cât locu cuprind, cari Cozmița în 2 rânduri au jăluit mării tale, după cari jalubi mi s-au poruncit să viu ca să mă giudec cu dânsul și de la 20 a trecutii luni dec(em)v(rie) eu mă aflu venit la Eși, numitul Cozmița după ce m-au văzut venit în Eși n-au vrut să stei în giudecată și s-au dus la casa sa având toată nădejde(a) că în luminatile și norocitile zile a domniei înălțimii tale ni să va da sfârșit acestor giudecăț(i) cu dobândire(a) dreptăților ce avem, și va rămâne înălțâmii tale vecinică pomenire.

(1)823 f(ebruarie) 24

A înălțâmii tale pre plecată slugă.
<ss> Ioanu Codrian spat(ar).

Dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t va puni la cale.

1823 fevr(uarie) 29

<ss> (…) vor(ni)c.

Noi Ioan Sandu Sturza v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău domn Țării Moldaviei.

Cinst(iți) credincioș(i) boi(e)rii domnii meli, dum(nea)v(oastră) isprav(ni)ci de ținu(u)t(ul) Fălciiului i de ținu(u)t(ul) Tutovii, săn(ătate). Veți înțălegi din jalobă arătare și cerire ce faci d(umnea)lui spat(arul). Scriem și poroncim dum(neavoastră) să faceți cunoscut răzășilor numitilor moșii ca la 5 zâle a viitoarei luni maiu să să afle la divan cu toate scrisorile și dovezile ce vor ave(a) spre a să înfățoșa în giudecată, luând și în scris de la dânșii că au văzut poronca și că vor fi următori, ca aceia arătându-să la d(umnea)lui vel log(ofă)t la din înpotrivă urmare lor să-s(e) aducă cu zapciu și grele ciuboti.

1823 fev(ruarie) 24
Vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut în condică.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/115, original.

https://biblioteca-digitala.ro

102. 1823 aprilie 23. *Contractul de arendă dintre spătarul Ioan Codreanu și Ioan Nedelcu pentru moșia Strășinești.*

Moșăe Strășăneștii a dumn(ealui) spat(a)r(u)lui Ion Codrianu bez celi 36 pământuri de la Puțul Cornii o am luată în orândă în scurgiri di trii ani cu preț câti una mii trii suti lei pe tot anul să răspundu banii, însă pi anul anul acest dintâi 1823 am să dau banii în două vadeli, adică șasă suti cincizăci lei la 23 apr(ilie) (1)823 și șasă suti cincizăci lei am să-i dau la 15 avg(us)t (1)823, iar pi anii al 2$^{le(a)}$ și al 3$^{le(a)}$ am să dau toți banii una mii trii suti lei pi anu la începire a fiișticărue anu, și până când mi să va da contractul cel după rânduială făcut și din part(a) dumn(ealui) spat(arului), am dat scrisoare(a) me(a) aciasta în cari m-am iscălit cu însuș mâna me(a), primind eu di la dum(nea)lui spat(arul) asămine(a) scrisoari și făr(ă) zăbavă voiu veni spre facire(a) contracturil(o)r.

1823 apr(ilie) 23

<ss> Ioan Nedilcu.

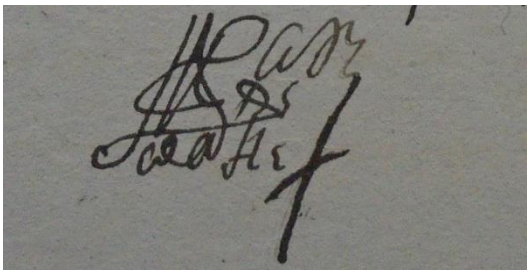

<Pe verso>: Agiutoriu și acoperământu ti-ai făcut nouă.
Cantarea 3 irmos / Întărești doamne pre piiatra mărturisârii tali.
Cântarea 4 irmos / Auzit-au Proorocul.
Cântarea 5 irmos / Pre mini cela ci mă (î)nec.
Cântarea 6 irmos / Strigat-am cu toată inima me(a).
Cântarea 7 irmos / Grișit-am.
Cântarea 8 irmos / Pre carile oștile cerești.
Cântarea 9 irmos / Al zămislirii cei fără de sămânță.
Zapisul lui Ion Nedelcu pentru luare(a) Strășăneștil(o)r în orândă.

(1)823 (…) 1

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/116, original.

103. 1824 aprilie 24. *Porunca Marii Logofeții către răzeșii care stăpânesc părți de moșii în Văleni, Dănceni și Sârbi prin care se fixează termen de judecată la Divan.*

De la logofeție ce(a) mari

Cătră toț(i) răzășii ce stăpânesc părți din satul sau moșâe Văleni, ce le zic și Stolniceni, și Dănceni, și cari stăpânesc giumătate satu cu numi de Belciugu, de la

https://biblioteca-digitala.ro

ținu)t(ul) Fălciiului, i răzășii cari stăpânescu moșâe Sârbii din ținu)t(ul) Tutovii, după toati giudecățile ce a-ț(i) avut la divan, cum și înnainte(a) domnului Scărlat Calimah v(oie)v(o)d, cu dum(nea)lui spat(arul) Ioan Codrian, sfârșit giudecății nu vi s-au dat, rămâind după cuprindire(a) țidulii domnești din 5 apr(ilie) 1818 să să cercetezi spița de esti adivărată, după cari spiță și scrisori să să facă cercetari tuturor zapisilor i dănii și schimburi amânduror părților ca să să vadă cât locu din totu hotarul Vălenilor sau Stolniceni, i Belciug, și Dănceni, și Sârbi, i stâlpitura lui Ciocârlan și Ciorăști, cuprind scrisorile dumisali spat(arului) lui Ioan Codrian, și apoi să să dei sfârșit ace(a) disăvârșit hotărâri; și fiind că ace(a) cercetari de cât loc cuprind scrisorile dumisale spat(arului) nu s-au făcut până acum. După jaluba ce ari dată dum(nea)l(u)i spat(arul) cu ceriri ca să fiț(i) aduși la divan să vi să dei sfârșit giudecății, vi să scrii ca până la sfârșitul viitoarii luni maiu 1824 să vă aflați la divan cu toate dovezile și scrisori ce viț(i) fi având fără smintială, căci cari din acei ce stăpânescu loc din numile arătatilor mai sus moșii sau hlize, cum ș-acei cari mai cer din Văleni o a opta parte nu vor veni, vor fi aduși cu omu domnescu.

1824 apr(ilie) 26

<ss> Carp vel log(o)f(ă)t.

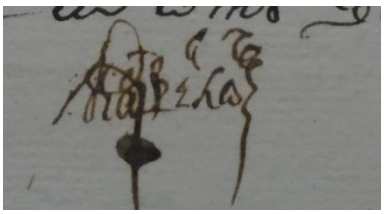

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/117, original.

104. 1824 iunie 10. *Porunca isprăvniciei ținutului Fălciu către răzeșii care stăpânesc părți de moșii în Văleni, Dănceni și Sârbi prin care se amână termenul de judecată la Divan.*

De la isprăv(ni)ciia Fălciiului

Cătră toț(i) răzășii ci-ș(i) stăpânescu o parti di loc din sat și trupul moșâei Vălenilor supt numi de moșâe lor Belciug, și o altă bucată de loc ci să numești Dăncenii, țân(utul) Fălciiului, cum și parte(a) de loc din moșâe Sârbii ce sânt în capul Vălenilor. După jaloba ci au dat dum(nea)l(ui) spat(arul) Ioan Codrian cătră mărie sa vodă cu arătari că după toate giudecățâli și înfățoșării ci au avut cu voi atât la divan, cum și înnainte(a) domnului Scarlat Calimah vodă, sfârșit giudecățâi nu s-au dat, rânduind domnie sa Calimah vodă prin țâdulă domniască din 1818 apr(ilie) bo(i)eri ca să cercetezi spița niamurilor răzășâlor vânduți făcută în divan cu scrisorili dumis(ale) spat(a)r(u)lui și a voastri dovezi, și de vor găsâ-o rânduiții bo(i)eri adivărată să o încredințăzi, și după ace(a) spiți și zapisă i dănii ci vor ave(a) și o parte și alta să vadă di coprind scrisorili ci arid um(nea)l(ui) spat(arul) tot locul numit Văleni, Belciug, Dănceni, Sârbi, stâlpitura lui Ciocârlan și Ciorăști, ci-l(e) ceri dum(nea)l(ui) spat(arul), au di mai rămâni loc necoprinsu și cât și din care numi; și pe spița au cercetat-o bo(i)erii rânduiți și au și încredințat-o, iar a zapisălor

https://biblioteca-digitala.ro

şî dănii cercetari au rămas nefăcută până acum, şî după cerire prin jalubă ci au făcut dum(nea)l(ui) spat(arul) ca să fiţ(i) duşi la divan toţ(i) acei răzăşi ci stăpânesc locurili arătati mai sus, ne scrii mărie sa şî ne poronceşti ca să facim cunoscut tuturor răzăşâlor ci stăpânesc arătatili locuri ca la 5 zili a luni(i) trecuti maiu să vă aflaţ(i) la divan cu toati scrisorili şî dovezili ci viţ(i) fi având spre a vă înfăţoşa în giudecată şi să luăm de la voi în scris că aţ(i) priimit poronca aceasta şi că veţ(i) fi următori ca la ace(a) vremi arătându-s(e) dum(nea)l(ui) spat(arul) la dum(nealui) vel log(ă)f(ă)t, şi dinpotrivă urmare(a) voastră fiind, să fiţi duşi cu zapciu; Dar fiind că pe dum(nea)l(ui) spat(arul) diosăbiti pricini nu l-au lăsat a mergi la divan, pentru aceia nu vi s-au dat de ştiri. Dar acum vi să dă di ştiri şî vi să scrii ca în vreme ci dum(nea)l(ui) spat(arul) va triimito omul dumn(ealui) să vă de(a) de ştiri căci dum(nea)l(ui) s-au pornit la Eşi, voi fără a aştepta mai mult să mergiţ(i) fără smintială. Şi în înştiinţare şi poronca aceasta ci vă triimitim să scrii fiişticari răzăş că au cetit-o şi să iscăliască.

1824 iuni(e) 10

<ss>
<ss>
(…)

ANI, Fond Eforia Şcoalelor din Moldova, I/118, original.

105. 1824 decembrie 6. *Porunca isprăvniciei ţinutului Fălciu către răzeşii care stăpânesc părţi de moşii în Văleni, Dănceni şi Sârbi prin care se amână termenul de judecată la Divan.*

De la isprăv(ni)cia Fălciiului

Cătră toţ(i) răzăşii ci stăpânesc o parti de loc din satul şi trupul moşii Vălenilor supt nume de moşie lor Belciug şi o altă bucată de loc ci să numeşte Dăncenii, ţân(u)t(ul) Fălciului, cum şi parte de loc din moşie Sârbii ci sânt în capul Vălenilor pisti Bârlad, după jaluba ci au dat dumn(ea)lui spat(arul) Ioan Codreanul cătră mărie sa v(oie)vod cu arătare că după toati giudecăţile şi înfăţoşările ci au avut cu voi, atât la divan, cum şi înnainte(a) domnului Scarlat Callimah v(oie)vod, sfârşit giudecăţii nu s-au dat, rânduind domnie sa Calimah v(oie)vod prin ţâdulă domnească din 1818 apr(ilie) 5 bo(i)eri ca să cercetezi spiţa neamurilor răzăşilor vânduţi, făcută în divan cu scrisorile dum(i)sale spat(aru)lui şi a voastre dovezi, şi de vor găsi-o orânduiţii bo(i)eri adivărată să o încredinţăze, şi după ace(a) spiţă şi zapise i dănii ce vor ave(a) şi o parte şi alta să vadă de cuprindi scrisorile ce are dumn(ealui) spatarul tot locul numit Vălenii, Belciug, Dănceni, Sârbi, stâlpitura lui Ciocârlan şi Ciorăştii, ci-l ceri dumn(ea)lui spat(arul), au de mai rămâne loc necuprinsu şi cât şi din care numi; şi pe spiţă au cercetat-o bo(i)erii rânduiţ(i) şi au şi încredinţat-o, iar a zapisilor şi dănii cercetare au rămas nefăcătă până acum. Şi după cerire prin jalubă ce au făcut dumn(ea)lui spat(a)r(ul) ca să fiţ(i) duş(i) la divan toţ(i) acei răzăş(i) ci stăpânesc locurile arătati mai sus, ne scrie mărie sa şi ne poronceşte ca să facim cunoscut tuturor răzăşilor ci stăpânescu arătatile locuri ca la 10 ghen(a)r (1)825 să vă aflaţ(i) la divan cu toati scrisorile şi dovezi ci viţ(i) fi având spre a vă înfăţoşa în giudecată, şi să luăm de la voi înscris că aţ(i) priimit de

https://biblioteca-digitala.ro

la noi poronca aceasta și că viț(i) fi următori ca la ace(a) vremi arătându-să dum(nealui) spat(arul) la dumn(ealui) vel log(o)f(ă)t, și dinpotrivă urmare(a) voastră fiind, atunci să fiți aduși cu zapciu la Eș; și înștiințare(a) și poronca ace(a)sta ci vă triimitem să scrii fiișticare răzăș că au cetit-o și să iscălească.

1824 dec(em)v(rie) 6

<ss> Grigore agă.
<ss> Cuz(a) spatar.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/119, f. 1, original.

106. 1825 ianuarie 6. *Isprăvnicia ținutului Fălciu aduce la cunoștință despre rânduirea lui Vasile Postolachi, răzeș din Viltotești, pentru informarea răzeșilor de termenul fixat la judecată.*

Isprăvnici(a) Fălcii

Rânduindu-să pi Vasăli Postolachi, mazil din sat Viltoteștii, cu această scrisoari ca să dei di știri și să o citiască tuturor răzășilor din dos arătați ș(i)-au urmat datorie poroncii sali unblându o săptămână și mai bini pi la toți, citindu-le ca să-s(e) afli cu toate scrisori(le) și dovezi(le) ce vor ave(a) la luminatul divan în vadeoa hotărâtă pentru ca-s(ă) stei în giudecată cu dum(nea)l(u)i spat(arul) Ioniț(ă) Codrian, dar fiind că numiții răzăși ca unii ci totdiana vo(i)esc a găsî urnele au pus multi pricini înnainti, că nu ar fi având scrisorili aice, nevrând să iscăliască după rânduială. Drept aceia viind mazil(ul) rânduit înnainte(a) is(prăvniciei) și cu unii dintr-înșii spre a fi cunoscut că li s-au dat de știre tuturora să încredințezi cu a no(a)stri iscălituri.

(1)825 ghen(a)r 6

<ss> Cuz(a) spat(ar).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/119, f. 2, original.

107. 1825 martie 15. *Marea Logofeție stabilește un nou termen de judecată între spătarul Ioan Codreanu și răzeșii de Văleni, Dănceni și Sârbi.*

De la logofeție ce mare

Cătră toți răzășii ce stăpânesc părți din satul sau moșie Vălenii, ci le zic și Stolniceni și Dănceni, și cari stăpânesc giumătate de sat a Vălenil(o)r cu nume de Belciugu, de la țân(utul) Fălciiului, i răzășii care stăpânesc moșie Sârbii din țân(utul) Tutovii, după toate giudecățile ce ați avut la divan, cum și înnainte(a) domnului Scarlat Calimah vodă cu dumn(ealui) spat(arul) Ioan Codrian, sfârșit giudecății nu vi s-au dat, rămâind după cuprinderea țâdulei domnești din 5 apr(ilie) 1818 să-s(e) cercetezi spița de este adevărată, după care spiță și scrisori să-s(e) facă cercetare tuturor zapisil(o)r i dănii și schimburi amânduror părțil(o)r ca să-s(e) vadă cât loc din hotarul Vălenil(o)r sau Stolniceni, i Belciugu și Dănceni, și Sârbi, i stâlpitura lui Ciocârlan, și Ciorăști, cuprind scrisorili dum(nealui) spat(arului) Ion Codrian, și apoi să-s(e) dei sfârșit ace desăvârșit hotărâre; și fiind că ace (...) de cât loc cuprind scrisorile spat(aru)lui nu s-au făcut până acum după jaloba ce are dată

https://biblioteca-digitala.ro

dum(nea)l(ui) spat(arul) cu cerire va să fiți aduși la divan ca să vi să dei sfârșit giudecății prin sorocul din 26 apr(ilie) a trecutului anu (1)824, ce vi s-au scris ca la sfârșitul trecutei luni maiu a trecutului anu să viniți la divan cu toate scrisorile și dovezi ce-ți fi având, ca să vi să sfârșască giudecata și n-ați venit; în trecuta lună decemv(rie), când dum(nea)l(ui) spat(arul) Ion Codrianau venit la Eș, iarăș prin ravașul isprăv(ni)ci(ei) Fălciiului, după poronca g(os)p(o)d ce au avut, isprăv(ni)ci(a) v-au făcut știut cu mazilul Vasile Postolache și n-ați venit, după în scris arătare(a) ce face isprăv(ni)ci(a) Fălciiului că voi răzășii arătatel(o)r moșii și părți de moșii totdiauna ați voit a găsi urnele puind multe pricini și că acum nu ați fi având scrisorile aice, cuvinte care nicidecum nu să cred, căci de lipsăsc Coste Grecul și Statachi, dar scrisorile locului numit Belciugu li-au lăsat la cielanți a lor răzăși când s-au dus piste Prut, după știința și încredințare(a) ce faci dum(nea)lui spat(arul). Pe lângă aceasta la dum(nealui) spat(arul) Codrian să află toate scrisorile și spițile de niamuri a voastre în copii încredințate, cum și copiile anaforalil(o)r divanului ce ați luat cuprinzătoare de giudecățile ce ați avut iarăș încredințate, prin care să arată toate scrisorile i mărturii și dovezi a voastre, și dum(nea)l(ui) spat(arul) cu nedejdi că-ți veni n-au jăluit ca să fiț(i) aduș(i) cu om domnesc. Acum dar văzând dum(nea)l(ui) spat(arul) că voi n-ați mai venit și vreme(a) lucrării pământului apropiindu-să făcând rugăminte și un răzăș al vostru Gavril Chichiță, dumn(ealui) spat(aru)lui ca să fiți lasați până la maiu, spat(arul) au făcut arătari și cerire ca la sfârșitul viitoarei luni apr(ilie) să fiți aduș(i). Drept aceia vi să scrie la arătata vade când isprăv(ni)cie Fălciiului vă va faci știut după poronca ce are, negrești fără smintială să veniți la divan ca să vi să de(a) sfârșit aceștii giudecăți ce de mulți ani să tot prelungești, și de nu veți veni, cu hotărâre să știți că veți fi aduș(i) cu om domnesc și nu numai osteniala omului domnesc veți da, dar veți fi îndatoriți a plăti și tot venitul acel(o)r părți de moșii, încă și cheltuiala ce au făcut dum(nea)l(ui) spat(arul) în Eș așteptându-vă, dacă dreptate(a) nu vă va agiuta pre voi.

1825 mart(ie) 15

<ss> V. Balș vel log(o)f(ă)t.

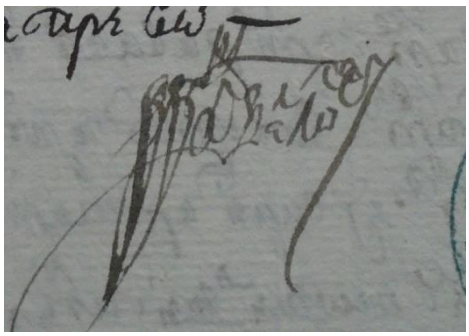

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/120, original.

108. 1825 iunie 19. *Spătarul Ioan Cuza, ispravnicul ținutului Fălciu cercetează și desparte moșiile Tămășăni, Horăști și Ordești (Urdești) ale agăi*

https://biblioteca-digitala.ro

Neculai Greceanu, zestrea de la răposatul boier Costachi Iamandi, de moșia Băseşti a vistiernicului Iordache Catargiu și Cojeri a agăi Gheorghe Costachi.

Copie

Fiind rânduit cu luminată carte(a) prea înălțatului domn Ioan Sandul Sturza v(oie)v(o)d din 1825 mai 27 ca să merg la moșiile Tămășănii, Horăștii și Ordeștii, de la ținutul Fălciiului, a dum(i)s(ale) agăi Neculai Greceanul, ci le are zestre de la răposatul bo(i)er Costachi Iamandi, pentru dispărțirea acestor moșii de cătră moșiea Băsăștii a dum(i)s(ale) visternic(ul) Iordache Catargiu, spre a statornici pietre hotară și alte temelnice semne după linie trasă pe harta inginerească ci are dumis(ale) aga întru rădicarea planului acestor moșii, După ce am mers la starea locului și am statornicit pietre hotară dispărțitoare Ordeștilor, Horăștilor și Tămășănilor de cătră moșiea Băsăștii pe linie trasă la hartă, iscălită de dumisa(le) Teodor Balș vel logofăt, păr(ă) la peatra N. 11, ce s-au pus în dealul Hânciului, dispărțitoare Tămășănilor de Viltotești, cum să va vide(a) la hartă, de acole mergând tot înnainte spre apus piste zarea dealului Tămășănilor, cam pe la capăt(ul) părăului, capătul liniei la un drum ci să disparte din drumul mare ce este a Bârladului, însămnat la hartă capul Tămășănilor; au ieșit dum(nealui) aga Gheorghi Costachi cu arătare că să cunoaște înpresurat intrând în moșiea Cojării a casăi dumnilorsale, care cu nestrămutare din vechiu s-ar fi stăpânit și de cătră dumis(ale) pără acum, arătându-ne că ar fi ș-o peatră hotar vechiu în zarea dealului Tămășănilor. Dici dar stând cu luare aminte și cercetând și prin oameni care au știință, au (i)eșit un Macsim Proca, lăcuitori și răzăși de Viltotești carele au găsit și ne-au dus la ace(a) peatră drept în zarea dealului Tămășănilor la capul piscului cu dovezi ce sp(...) din linie deal și cu șăsăzece stânj(eni) mai înnapoi de la capătul liniei din drumul arătat la hartă mărturisind pomenitul Proca că această peatră e-au arătat tatăl său că este hotar vechiu a moșiei Cojărilor și că pără acolo au stăpânit și părintele dum(nealui) agăi Gheorghe Costache, de unde stând și făcând pravăți s-au cunoscut viderat că acolo și trebu(i)e să fie hotarul vechiu, precum și însuși dum(nealui) vel vornic(ul) Ioan Greceanul, carile au fost față din partea fiiului dumisale au cunoscut rămâind statornică această peatră, și de acum înnainte a fi colțu(l) moșiei Tămășănilor și Cojărilor, neputându-să din zarea Tămășănilor pleca nici o parte nici alta, precum după linie de la hartă să da în prăval pără în drumul ce să arată latu (?) Tămășănilor, și acole la această rămâind cu mulțămiți amândouă părțile cum și răzăși(i) lor de Viltotești care au fost față, nici un cuvânt mai rămâindu-le, sau pus altă peatră lângă cea veche dispărțitoare lui; și cu aceasta s-au îndreptat și liniea celoralante pietre dinnapoi pi la peatra N. 8, și au venit de la peatra N. 11 păr(ă) la peatra pusă în urmă lângă ce(a) veche însămnată la hartă N. 12, doua sute optzeci și patru stânj(eni).

Deci ca să să știe și după vreme îndreptarea acestui hotar că pără la peatra veche găsită în zarea Tămășănilor au să stea cu capătul Tămășănii și Viltoteștii, am dat și dumn(i)s(ale) agăi Gheorghi Costachi această mărturie, dându-să vo(i)e ca să-ș(i) facă și movilă acolo în zare lângă peatră.

1825 iunie 19

Ioan Cuza spatari și ispravnic.

Și eu ocriutoriul fiind față și înpreună lucrători spre credință am iscălit.

https://biblioteca-digitala.ro

Gheorghie Bosie sardari.

Copia aceasta fiind întocmai cu originalul ce l-am văzut astăzi în mâna d(umnealui) aga Gheorghi Costachi proprietariul moșiei Cojării, ținut Fălciul, pe care original l-au fost îmfățoșat la comisia ce era acum înjghebată spre căutarea hotarălor dintre numita moșia Cojerii și Viltoteștii răzășăști, s-au încredințat de cătră mine.

1846 aug(ust) 27

<ss> Mălinescu ban

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/121, copie.

109. 1825 august 16. *Mărturia dată de Lupu și Gheorghe Guțu, mazili din satul Cărpești.*

13

Eu Lupu Guțu, mazâl în vrâstă de 80 ani, și eu Gheorghe Guțu, mazâlu bratu Lupului, în vrâstă de 77 de ani, născuți, crescuți pe locu(l) numitu Cărpești, alăturatu cu Băsăștii, unde și astăzi ne aflămu cu lăcuința, chemați fiind di dum(nea)l(u)i spat(arul) Ionu Codre(a)nu la satu(l) dum(nea)l(ui) Vălenii, ne-(a)u arătatu că cu hotaru(l) ce au pus dum(nea)l(ui) vornicu(l) Ionu Grece(a)nu cheotoare făcând Tămășănilor în parte(a) despre apus din sus despărțitoare de locu(l) Băsăștilor, numitu Viltotești și Cărpești, pe unde acum s-ar fi suind dum(nea)l(u)i aga Gheorghe Costachi cu Cojării dum(isal)e, și că dintr-acel hotar trăgând dum(nea)l(u)i aga Gheorghe brazdă cu plugu(l) pentru ca să despartă pe Cojări de Văleni iar fi luând o bucată de locu cu păduri și dumbravă din trupu(l) Vălenilor; pentru cari dum(nea)l(u)i spătariul voind afla ce locu acu 60-70 ani mai înnainte au fostu cheotoare Tămășănilor și a Cărpeștilor i Viltotești, zâcând Băsăștii prin carte de blăstămu ci ni-au datu de am cetitu, au cerutu de la noi să-i arătămu ace(a) din vechi știință ci vom fi având. Noi aceia ci am știutu și am apucatu din vrâsta tinereților no(a)stre îi dămu în scris în această mărturie a no(a)stră; după prada tătarilor ce di la zioa crucii în vreme(a) lui Crăm Gheri, dumn. sărdariu Iamandachi, ginirele dum(nea)l(ui) banului Scărlătachi Costache, ci să afla pi atunce stăpânu Băsăștilor, au scos hotarnici di i-au diosăbit parte(a) ce ave(a) din Tămășăni alăturând-o cu Cărpiștii și în colțu din sus dispre apus au pus pe(a)tră hotar lângă unu carpănu din sus di drumu despărțitor Cărpeștilor di parte(a) dumn(ealui) din Tămășăni, cari che(a)tră și astăzi să află din sus di drumu lângă acel carpănu, dar răzăș(ii) de Cărpești striga arătând că colțu(l) Tămășănilor ci este de la carpănu mai la vale ca(m) șăzăci șaptezăci stânjăni, dar n-au vrut să-i audă sardariu Iamandache, și de atunci și păr(ă) acumu la hotărâtu(l) dum(isa)li vornicului Ionu Grece(a)nu păr(ă) într-această pe(a)tră arătată, atâtu Tămășănii sta, cum și Cojării, și pe când trăia stolnicu(l) Neculai Jora în Văleni, și dum(nea)l(u)i cu Vălenii dum(i)sali merge păr(ă) într-ace(a) pi(a)tră de lângă carpănu. Eu Lupu Guțu îmi aducu aminte și aceasta că în vreme(a) copelării mele, înainte(a) prăzii mai sus arătati luându-mă tată-meu cu dânsu la pădure am văzutu de la che(a)tră în sus locul acela p(r)in pregiur(ul) chetrii plin de mulți șaranpoi și scânduri de ștejar și amu întrebatu pe

https://biblioteca-digitala.ro

tată-meu a cui să fie lemnu(l) acesta și tată-meu me-(a)u spus că scândurile acele sânt tăiate de Neculai Jora ca să-ș(i) facă zăplaji la casăli dum(isa)li di la Văleni.

Ne-(a)u mai întrebat dum(nea)l(u)i spătariu(l) Ionu Codre(a)nu și de știința ci avemu de stăpânire(a) Jorăi pe Văleni și pentru mo(a)ra de Văleni și Sârbii, pentru care știu aceasta că când iaramu copii înainte(a) prăzii tătarilor veneamu cu tatăl nostru totudeauna de măcinamu la mo(a)ra Jorăi și știu că mo(a)ra să stăpâne(a) numai di Jora, cum și toată lunca Joroaia, făr(ă) să-s(e) amestecatu atunce alții ceneva păr(ă) după prada tătarilor ce din urmă. Aceasta iste știința no(a)stră pe cari întru adivăr cu cugetu(l) curatu în frica lui Dumnezău după carte de blăstămu ci ni s-au citit o mărturisimu.

1825 avg(us)t 16

Eu Lupul Guțu mazâlu adiverezu.

Eu Gheorghe Guțu mazâlu adiverez.

După mărturisâre(a) mazilil(o)r di sus arătați(i) fiindu și eu di fați am iscălit di martur.

<ss> Andrei Bucilă.

Mărturie aceasta după spusuli și zâsa numiților mai sus mazili s-au scris di mine.

<ss> Co. Ghețău căpitanu.

1825 avg(us)t 16

După mărturisâre(a) lor.

<Pe verso-ul filei a diua>: Mărturie data prin carte di blăstăm de doi mazili ot Cărpești pentru dispărțire(a) Cojărilor de Văleni și pentru moara și lunca Jorăi că au stăpânit-o numai Jorăștii / 1825.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/122, original.

110. 1825 august 31. *Jalba spătarului Ioan Codreanu împotriva agăi Gheorghe și comisului Iordache, fiii răăposatului Matei Costachi, pentru împresurarea moșiei Văleni despre Cojeri și alte abuzuri. Porunca domnului Ioniță Sandu Sturza din 1 septembrie 1825 trimisă biv vel vornicului Ioan Palade, biv vel postelnicului Ioan Jora, biv vel postelnicului Ioan Costachi și biv vel spătarului Ioan Iamandi.*

Pre înălțate doamne

Multa păgubitoare ce mi să face de cătră răpoosatul Mateiu Costachi cu înpresureare(a) ci-m(i) face moșii meli Vălenii de la ținu(tul) Fălciiului cu moșâe sa Cojării, întinzându-să în trupul Vălenilor pisti sămnile hotară, m-au sâlit în anul 1803 di-am dat jalubi cu ceriri de mi s-au dat carte g(os)p(o)d cătră răpoosatul bo(i)eriu spat(arul) Ștefanachi Sturz(a) și dum(nea)l(u)i post(elnicul) Gavriil Iamandi, ban fiind, di-au mersu la stare(a) locului și cercetând scrisorile amânduror părților au aflatu sămnile hotară dispărțitoare pintre Văleni și Cojări poruncindu di s-au făcut și sămni gropi și p(r)in copacii ce vine în curgire(a) hotarul(u)i dispărțitoriu pe la locurile ce au socotit, dându-mi și mărturie de urmare(a) ce-au făcut.

https://biblioteca-digitala.ro

În anul 1810 iarăș au adaos a treci piste sămnile hotară luându-mi și fânul ce cosăsă oamenii mii pe acel loc, am jăluit iarăș și luminatul divan au rânduit pe vor(ni)c(ul) de poartă Dimitrii Meleghii cu ingineriu, înpreună mergându au rădicat planul moșii Vălenilor și îndestuli sămni dispărțitoare p(r)intre Văleni și Cojări au făcut după linie ce au tras; răpoosatul Mateiu Costachi a găsit pricină că nu ar fi bună harta făcută de ingeneriul dus de vor(ni)c(ul) de poartă Meleghii. În anul 1811 dum(nea)l(u)i vist(iernicul) Iordachi Catargiu ducând la moșâe dumisale pe răpoosatul bo(i)eriu log(o)f(ă)t(ul) Lupu Balș, vor(ni)c fiind, înpreună cu ingineriul Vasâli Pavlovici, spre rădicare(a) planului Băsăștilor și cercetare(a) pricinilor ce ave(a) cu răzășii, am luat și eu carte(a) luminatului divan cătră răpoosatul log(o)f(ă)t Lupu și mergându la stare(a) locului au pus pe arătatul inginer di-au rădicat planul Vălenilor, mergându însuș răpoosatul log(o)f(ă)t Lupu pe la toate locurile de pricină și p(r)intre Văleni și Cojări, și după glăsuire(a) hotarnicii Vălenilor asupra hotarului dispărțitoriu de Cojări, cari hotarnică îi făcută de răpoosatul pah(a)r(ni)c Iordachi Costachi, și nu esti îndoială că ar fi făcut vreo strâmbătate răpoosatul(u)i banul(u)i Scărlătachi Costachi, stăpânul Cojărilor, în viiață aflându-să, cu vreo înpresurari Cojărilor, fiind de aproape rudenii, căci di i-ar fi făcut nicidecum n-ar fi tăcut banul Scărlătachi ce au luat de la pah(a)r(ni)c(ul) Iordachi Costachi și copii de pe hotarnica ci-au făcut Vălenilor să vedi c-au fost după mulțămire(a) banul(u)i Scărlătachi, pe cari copii au găsit-o răpoosatul spat(ar) Ștefanachi Sturz(a) între scrisorile Cojărilor ci i-au arătat răposatul Mateiu Costachi. / După cari au găsit și din pietrile hotară dovidind și locul pietrilor ce lipsă; au pus dum(nea)l(u)i bo(i)eriu1 arătatu di-au mai îndesât sămnile cu gropi făcându și sămni prin copacii din dumbravă ci-au vinit în linie dispărțitoare ci-au tras ingineriul, și cu această urmari am socotit că voiu rămâne odihnit, am fost numai până în anul 1819, în cari anu dum(nealo)r fiii răpoosatului Mateiu Costachi, aga Gheorghi și com(i)s(ul) Iordachi, au pus di-au tă(i)et din copacii acei însămnați, într-acel anu s-au găsit și o piiatră hotaru din Vale(a) Adâncă scoasă și luată din locul ii, luând dumne(a)lor di pi drept locul Vălenilor câtva fân cosit de orândatariul Costandin Niculau cari țâne moșâe me(a) Vălenii cu anu. Asămine urmari au făcut și în anul 1820 cu luare(a) și cosire(a) fânului di pi acel locu, în arătații ani după înștiințare(a) ce am priimit de la numitul orândatariu am jăluit și mi s-au dat poruncitoare cărți cătră dum(nea)lui spat(arul) Ioan Iamandi, ban fiind, epitrop casăi răpoosatul(u)i Mateiu Costachi aflându-să, ca să miargă la stare(a) locului să îndreptezi dispărțire(a) hotarul(u)i, și câtă pagubă a dovidi că mi-au făcut, să-i facă pe dumn(e)alor să mi-o răspundă, și dum(nea)l(u)i spat(arul) cu astăzi, cu mâini, c-a mergi, n-au mai mersu; și dum(nealo)r aga Gheorghi și com(i)s(u)l Iordache de atunce și până acum în putere(a) dumilorsale au stăpânit locul Vălenilor ci l-au înpresurat. Într-acești doi ani trecuț(i) 1823 și 1824 auzind eu că dumne(a)lui vist(iernicul) Iordachi Catargiu va să aducă doi bo(i)eri mari pentru hotărâtul și cercetare(a) pricinilor ci ari la Băsăști am tot așteptat venire(a) bo(i)erilor să-i rogu să vadă să cercetezi și aciastă pricină. Dumn(e)alor aga Gheorghi și comisul Iordachi Costachi văzând multa me(a) răbdari, fără must(r)ari de cuget în vara aciasta de la sini făcându-să hotarnică au pus oamenii dumilorsale di-au tras brazdă cu plugul pe undi li-au fost vo(i)e, dispărțind Cojării dumilorsali cu îndestul loc din trupul Vălenilor luând în parte(a) dumilorsale fără să aibă vreo dovadă în scrisorile ci-au pe Cojări, au mai tă(i)et și

https://biblioteca-digitala.ro

copacii di p(r)in dumbravă ci mai rămăsăsă din cei însămnați de bo(i)erii hotarnici arătați(i), pe lângă cari mai adaog dumnelor a lua și vitile lăcuitorilor Văleni, le duc la casa dumilorsali de le închidu și fără plată nu le dau drum(ul) fără să facă vitile ce(a) mai mică străcăciuni, din cari viti luate astăzi un cal a unui vătășăl al meu din Văleni nu să mai găsăști.

Milostive doamne nu face toată moșâe Văleni cât am cheltuit cu giudecățile și pricinile ii în curgiri di 24 ani și ca unul ci nu sânt diprinsu a urma fapte copilărești și di-a pururе(a) dreptul meu prin drumul giudecății l-am cerut precum și acum pentru acesti păgubitoare și necontenite supărări ci-m(i) fac dumne(a)lor aga Gheorghi și comis(ul) Iordachi, mă rog să fie poronca înălțimii tale ca să conteniască, și de au vreo pretenții să-ș(i) cauti prin drumul giudecății, iar pentru îndreptare(a) hotarului dispărțitoriu p(r)intre Văleni și Cojări mă rog să mi să de(a) luminată carte(a) înălțâmii tale către dumne(a)lor vor(ni)c(ul) Ioan Paladi i dumi(sale) post(elnicul) Ioan Costachi și spat(arul) Ioan Iamandi, fiind că tot au să miargă din poronca înălțâmii tali la alte moșâii din țân(utul) Fălciiul(u)i, ce sânt cu apropieri de moșie me(a) Vălenii, să miargă la stare(a) locul(u)i Vălenilor să îndreptezi dispărțire(a) p(r)intre Cojări după dovezile ce vor vide și vor găsi pietri hotară mărturisite prin vechi scrisori și mărturii a mulți oameni vechi bătrâni ci mai sânt cu știință și neinteresați(i) cu răzășiile de p(r)inpregiur, iar nu pietri pusă de răzășii de Viltotești și Cărpești, cum și pintre Băsăști și locul Băsăștilor numit Viltoteștii și Cărpeștii, dup(ă) hotărâre(a) luminatului divan prin anaforaoa dată în anul 1824, cuprinzătoare de giudecățile ci-au avut dum(nea)lui vist(iernicul) Iordachi Catargiu i dum(nea)l(u)i aga Neculachi Grecian cu răzășii de Viltotești i Cărpești și Tămășăni, să hotărască despărțire(a) Vălenilor și mari pomeniri va rămâne înălțimii tale.

A înălțimii tale pre plecată slugă.
<ss> Ioan Codrian spat(a)r.

Dum(nea)ta vel log(o)f(ă)t puni la cale. 1825 avg(us)t 31.
<ss>

Noi Ioan Sandul Sturdza v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău domn Țării Moldaviei.

Cinst(i)ț(i) și credincioș(i) bo(i)erii domnii meli, d(umnea)ta Ioan Pălade biv vel vor(ni)c, i d(umnea)ta Ioan Jora biv vel post(elnic), i d(umnea)ta Ioan Costachi biv vel post(elnic) și d(umnea)ta Ioan Iamandi biv vel spat(ar), săn(ă)tate. Veți înțălegi din jalobă arătare și cerire ce faci dum(nea)lui spat(arul) Ioan Codrianu ca să-s(e) facă îndreptare moșii Vălenii de către moșiia Cojării, precum și de către moșii Băsăștii, scoțiindu-să de supt toată înpresurare(a). Să scrii dar ca mergând la fața locului unde față fiind d(umnea)lui jăl(uito)r(ul) spat(ar) și adunând și pe toț(i) megieșii ce va ceri trebuința să cercetați(i) cu amăruntul și în urmare(a) dreptății să faciț(i) despărțire moșii Vălenilor de către moșiile megieșite și pân(ă) când să va da sfârșit cercetării și hotărâre giudecății de la divan, să arătați(i) d(umi)lorsali pârâților ca să conteniască de ai pricinui mai mult supărări d(umi)sali jăl(uito)r(ului), pentru care de cercetare și dovidire adivărului ce veț(i) faci în pricina aceasta, să-i dați(i)

https://biblioteca-digitala.ro

jăl(uito)r(ului) și mărturii cu arătare pre largu cu care nerămâind nemulțămiț(i) să-i sorociț(i) ca să vii în giudecata divanului.

1825 săpt(embrie) 1

Vel log(o)f(ă)t.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/123, original, pecete ovală.

111. 1827 iunie 24. *Ioniță Sandu Sturza poruncește la 24 iunie 1827 biv vel vornicului Ioan Greceanu și biv vel spătarului Ioan Iamandi să cerceteze „socotelile" dintre spătarul Ioan Codreanu cu urmașii serdarului Gheorghi Talpiș și a lui Sava Popăscu, a mazilului Vasile Șoitu.*

Noi Ioanu Sandu Sturdza v(oie)voda, cu mila lui Dumnezău domnu Țării Moldaviei.

Cinstiți credincioși bo(i)erii domnii meli, dum(nea)ta Ioan Grecianu biv vel vor(ni)c i dum(nea)ta Ioan Iamandi biv vel spat(ar), sănătate. Dumi(sale) spat(a)r(ul) Ioan Codrianu prin jalobă cătră domniea me(a) au făcut arătare că de la urmașii sard(a)r(ului) Gheorghi Talpeș și de la urmașii unui Savva Popăsc(u), cum și de la un Vasâli Șoitul mazâl, după giudecățile ce au avut au rămas a tragi o sumă de bani și cu toati că după cerire(a) dum(i)s(ale) spat(a)r(ului) s-au rânduit zapciu cu volniciea domnieai meli spre a înplini dreptul dum(i)s(ale) dar fiind că poati să nască între părțile aceste vreo pricină, scriim domniea me(a) și poroncim dum(nea)v(oastră) ca născând pricină să intrați(i) dum(nea)v(oastră) în pătrunzătoare cercetari și să lămuriți cu amăruntul socotelile ce vor urma, și apoi după lămurire(a) dum(nea)v(oastră) să urmezi zapciul rânduit înplinire, iar când vreo parte va rămâne cu nemulțămiri atunce veț(i) da dum(nea)v(oastră) mărturii de toată lămurire(a) la parte(a) ce să va căde(a) și le veți soroci pe părțile de pricină a veni aice de undi să-s(e) dei hotărâri, aceasta poroncim.

1827 iuni(e) 24

<Pe verso>: Cinstiți credincioșii bo(i)erii domnii meli dum(nea)ta Ioan Grecianu biv vel vor(ni)c i dum(nea)ta Ioan Iamandi biv vel spat(ar), sănătate. N^0 85 / Tutovva.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/124, original.

https://biblioteca-digitala.ro

112. 1827 august 6. *Vornicul Ion Greceanu porncește căminarului Ioan Liga și stolnicului Pascal Gane să cerceteze pricina de judecată dintre spătarul Ioan Codreanu și urmașii spătarului Gheorghi Talpiș pentru 5 pământuri de la puțul Cornii, precum și pentru socoteala de bani cu poroșnicul Costandin.*

Cătră cinstiț(i) dum(nea)l(u)i cam(ina)r Ioan Liga și dum(nea)l(u)i stol(ni)c Pascal Gane

Din luminata carte g(os)pod ci mi-au adus spat(arul) Ioan Codrian și din volnicie g(os)pod ci esti la mâna aprodului rânduit vă viț(i) pliroforisi dum(nea)v(oastră) cetindu-le, și fiind că eu mă aflu zaif de friguri vă poftescu să cercetați pricina de giudecată ci esti între dum(nea)l(u)i spat(a)r(ul) Ioan Codrian și între urmașii sărd(a)r(u)lui Gheorghi Talpiș pentru cinci pământuri de la puțul Cornii din numărul a 36 pământuri ci le cuprindi hotarnica Streșăneștil(o)r, dum(nea)v(oastră) ceriți și de la o parte și de la alta scrisori dovezi ci vor fi având să vă arăti cercetând cu pătrundiri și în ce chip viți înțălegi viți dovidi adivărul cu pre largu arătari vă poftesc să dați(i) în scris. Cum și pentru socotiala di bani ci esti între dum(nea)l(u)i spat(a)r(ul) și între poroșnicul Cost(an)d(in) i alții datornici a dumisali să cercetați(i) cu pătrundiri și precum viț(i) dosloși adivărul de câți bani rămâni fiișticari datornicu să de(a) dumisali spătariul(u)i să aibu în scris înștiințare(a) dum(nea)v(oastră).

(1)827 avg(us)t 6

<ss> Ion Grecean(u) vor(ni)c.

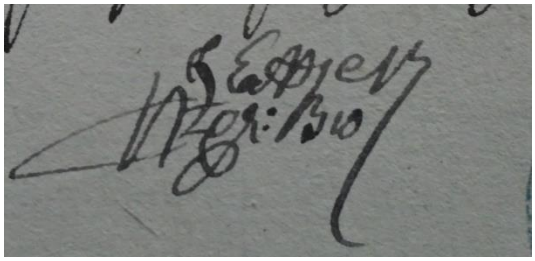

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/125, original.

113. 1827 august 8. *Răspunsul căminarului Ioan Liga și stolnicului Pascal Gane dat vornicului Ion Greceanu în pricina de judecată dintre spătarul Ioan Codreanu și urmașii spătarului Gheorghi Talpiș pentru 5 pământuri de la puțul Cornii, precum și pentru socoteala de bani cu poroșnicul Costandin.*

Cu multă plecăciuni ne închinăm d(umi)t(al)i c(u)c(oane) Ioani

În cinci ciasuri de când ne batim capitili cercetând pricina a cinci pământuri ci pritindirisăști Talpiș de la d(umnealu)i spat(arul) Ioan Codrianu din 36 pământuri di Streșinești. După hârtiili ci ni-au arătat du(mnealu)i spat(arul) să dovidești că nu ari nici un cuvânt Talpiș, precum prin formalnica înștiințari ci vom faci du(mnealu)i vom arăta pri larg, iar acum pentru ciobotili aprodului hotărăști d(umneat)a cini să le plătiască fiind că și el stând aice ari trebuință di cheltuială.

https://biblioteca-digitala.ro

1827 avg(u)st 8

Dumi(tale) pre plecaț(i) slugi,
<ss> Ioan Liga cam(ina)r.
<ss> Pascal Gane stol(ni)c.

Amu văzut celi scrisă, și cât pentru ciubotili aprudului eu nu pot hotărî di vremi ci volniciia guspud ci esti la mâna aprudului hotăresti să o ia di la pârâții datornici și în putere(a) și hotărâre(a) volniciia așa se va urma.

avgus(t)

<ss> Ion Grecean(u) vor(ni)c.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/127bis, original.

114. 1827 august 11. *Ioan Liga căminar și Pascal Gane stolnic cercetează pricina dintre spătarul Ioan Codreanu și urmașii serdarului Gheorghe Talpeș pentru cinci pământuri din Străşineşti de pe Horăeta, ținutul Tutova.*

După scrisoarea dumn(ea)l(u)i vornicului Ion Greceanu din 6 a curgăto(a)rii luni prin care ne scrii ca să cercetăm pricina ce urmează între dumn(ealui) spat(a)r(ul) Ion Codreanu și între urmașii sărd(a)r(u)lui Gheorghi Talpiș pentru cinci pământuri din moșiia Streșăneștii de pe Horiiata care merge pără în valea Albii, țin(u)tul Tutovii, pe care dumn(ea)lui spat(a)r(ul) Ion Codreanu de la let 1801 o are în stăpânirea sa zăstre avându-o de la neamul bo(i)erilor Jorăști și de la let 1802 răposatul sărd(a)r Gheorghii Talpiș au început a pretenderisi arătateli cinci pământuri vrând a li lua în stăpânire(a) sa, neurmându-să la nesăvârșirea giudecății ce-(a)u deșchis cu această pretenții și în puterea sac a pi un drept loc al său în toți anii au dejmuit pe arătateli cinci pământuri.

Am cerut de la dum(nea)lui Iordachi Talpiș, fiiul sărd(a)r(u)lui Gheorghii Talpiș să ne arăte scrisori dovezi cu care cere aceli cinci pământuri din locul cel cuprinde hotarnica Streșăneștilor din 7240 <1732 iunie 10>, și ne-au răspuns că toate hârtiile le are la Iași.

Am cerut de la dumn(ea)lui spat(a)r(ul) Ion Codreanu să ne arăte dovezile ce are pentru aceli cinci pământuri că le-(a)r fi având neamul Tă(l)pișăsc la alt loc, cum și pentru supărările și pagubile ce i-au făcut, și ne-au arătat toată urmarea cea din început au făcut asupra aceștii fără dreptate pretenții a sărd(a)r(u)lui Talpiș.

Întâi, o scrisoare a dumi(sa)li vornicului Iordachi Miclescu, spat(a)r fiind, din 26 iuli(e) 1802, răspunsul ce faci către răposatul bo(i)eriu Ștefănachi Sturza spat(ar), is(pravnic) fiind ținutului Tutovii, hotarnic având-l dumn(ea)lui spat(a)riu(l) Codreanu la moșâili ce luasă de zăstre, după întrebarea prin scris ce ne-au făcut prin care îi scrii cum că în hotarnica paharnicului Paladei <Palade-N.A.> din let 7253 <1745> mai 20, care să află în mâna Tălpeșăștilor și este arătat la ce loc Jorăștii deplin pământurile ce au fost îndatoriți a da Tălpeșăștilor, cum și în hotarnica paharnicului Lupu Costachi din 7267 <1759> iuli(e) 4 dată la mâna sulgeriului Costandin Jora pentru 95 pământuri, 12 pași pol, ce i-au ales din moșiia Costeștii, este pre larg arătat, de pe care hotarnici are dumn(ea)lui spat(a)riu(l) Codreanu copii încredințate, și cetindu-le va înțălegi că aceste cinci pământuri n-au

https://biblioteca-digitala.ro

avut a li lua Tălpișăștii de la Jorăști, ce dintr-a lor baștină și cumpărături, și că de ar fi fost să li de(a) Jorăștii aceli cinci pământuri deosăbit, era de prisosât să li de(a) pe Albiia după mărturiili Streșăneștilor, când Jorăștilor le-au mai rămas în stăpânire încă cincezăci de pământuri tot alăturea cu aceli 27 pământuri ce le-au dat și cum că la giudecata ce-au avut dumn(ea)lui vornic(ul) Miclescu la divan cu sărd(a)r(ul) Talpiș, carele între alte ceriri au făcut și aceasta, cerând să ei aceli cinci pământuri și cu însuș scrisorile lui Talpiș l-au rămas; și, și pentru această pricină în carte(a) de giudecată ce au luat dumn(ea)lui vornic(ul) Miclescu de la devan să arată și cum că rău să acolisăști Talpiș de dumn(ea)lui spat(a)riu(l) Codreanu. După care pliroforii ce au luat bo(i)eriul spat(a)riu(l) Ștefanachi Sturza au dat hotărât răspuns sărd(a)r(u)lui Talpiș să nu să atengă mai mult de aceli cinci pământuri a Streșăneștilor dar n-au înțeles.

Al doile(a), ne-au mai arătat două mărturii încredințate, una de la lăcuitorii bătrâni ca de 80 ani din satul Bogdăneștii, careli s-au hrănit pe arătateli pământuri a Streșăneștilor, dată din let 1802 iuli(e) 25, prin care arată că până atuncea de câte ori s-au hrănit pe aceli pământuri tot vechilii bo(i)erilor Jorăști le-au luat dejmă, cum și cruceriu(l) Talpiș ar fi avut țarină pe acel rând de pământuri ce-i lângă puțul Cornii de unde ceri sărd(a)r(ul) Talpiș să ei cinci pământuri, și vătavul Cozmița a Joră de la Văleni i-au luat dejmă fără să pricinuiască cluceriu(l) Talpiș au dat. Al doile(a) mărturie dată de un preotul Toader și iiconom la anii 1817 maiu 10, care să vede încredințată de dum(nea)lui post(elnicul) Ion Jora, spat(a)riu fiind, și de paharnic(ul) Oprișan, med(elnice)r fiind, prin care arată că mai înnainte cu 22 ani fiind trăitoriu în satul Onțăștii și răzăș în moșâile de pe Horiiata și că ar fi având din vechi știință de curgerea hotarălor moșiilor arătate, l-ar fi întrebat dumn(ea)lui spat(arul) Codre(a)nu cerând să-i arăte pentru arătateli cinci pământuri de lângă puțul Cornii pi Albiia ce le-(a)u avut bo(i)erii Jorăști înpreună cu Streșăneștii pe care li ceri sărd(a)r(ul) Talpiș, și au arătat că mai înnainte când era trăitoriu pe Horăiata au și avut cu anul pe Streșănești cumpărați înpreună cu acel rând 36 pământuri de lângă puțul Cornii de la jâcnecere(a)sa Anița Joro(a)e, stăpânindu-le și dejmuindu-le toate pără în puțul Cornii, și nimine din neamul Tălpeșăsc nu l-au supărat, dar nici măcar pomenind că ar fi având a lua cinci pământuri dintr-aceli 36 n-au auzit.

Al treile(a), ne-au mai arătat că în anul 1809 sărd(a)r(ul) Talpiș au dizbrăcat pe Gheorghii Toderachi mazâl, vătavul dumn(ea)lui spat(aru)lui Codreanu pentru că ar fi apucat mai înnainte a lua dejmă de pe arătateli cinci pământuri și cu toate că sărdar(ul) Talpiș au luat de al doile(a) dejmă de pe aceli pământuri, dar l-au și bătut pi vătav în satul Onțăștii, încredințându-ne pentru dezbrăcarea de straile ce-au găsât pe vătav și de bătaia ce au suferit vătavu(l), atât cu mărturiia ce au dat lăcuitorii din satul Onțăștii, megieșit cu Streșăneștii, la mâna vătavului bătut, încredințată mărturiia de dumn(ea)lui post(elnicul) Ion Jora, ispravnic ținutului Tutovii fiind, cum și din jalubile bătu(tu)lui vătav ce ne-au arătat.

Al patrâle(a), ne-au mai arătat o carte de giudecata ce-au avut de la dumn(ea)l(o)r ispravnicii țin(u)t(u)lui Tutovii în anul 1810 ghin(a)r, când atuncea în putère(a) cărții date de dum(nealu)i logofăt(ul) Iordachi Canta la 1806, scrisă cătră isprăvniciia Tutovii, dumn(ea)lui post(elnicul) Ion Jora, paharnic fiind, și spat(arul) Ioniță Iamande, stolnic fiind, ispravnici ținutului Tutovii aflându-să, au cercetat, au

https://biblioteca-digitala.ro

aflat că Tălpișăștii au avut părți pi vale(a) ce-i zic Albiia și le-au vândut sărd(a)r(ul) Talpiș banului Iordachi Lambrino, și au giudecat pricina aceasta și cu însuș scrisorile sărd(a)r(u)lui Talpiș ce au arătat la isprăv(ni)cie cu nepotul său Gheorghii Gociu, și din zapisul ce au văzut luat de Tălpișăști de la Jorăști cuprinzători de 27 pământuri ce le-(a)u dat din Costești despre Horiiata în rândul al treile(a) de pe care zapis au luat dumni(a)lui spat(a)r(ul) Codre(a)nu copii încredințată de isprăvniciia Tutovii careli s-au văzut de noi, și cu 8 pământuri, 10 paș(i), ce le-(a)u dat Jorăștii din Corlătești cu zapisul din let 7293 <1785> fevr(uarie) 1 de la Pascul sân Vasâli Corlat după arătarea ce faci hotarnica paharnicului Dimitrașcu Paladii s-au înplinit acele 35 pământuri ce au avut să dei Jorăștii; și l-au dovidit pe sărd(a)r(ul) Talpiș de acolisitoră dându-l rămas, cum pre larg în aceiaș carte de giudecată să arată rămâind atuncea să înpline(a)scă isprăvniciia straile vătavului după un răvaș a dumn(ea)l(u)i post(elnicul) Ion Jora prin care scrii dumn(ea)l(u)i spat(arul) Codre(a)nul, careli s-au văzut de noi, și nici pără astăzi n-au mai împlinit nimică de la sărd(a)r(u)l Talpiș.

Al cincile(a), ne-au arătat jaluba din anul 1811 iulii, ce-au dat dumn(ea)lui spat(a)riu(l) către devanul Cnejăei pentru bătaia și dezbrăcare(a) vătavului său și pentru necontenita păgubire și supărare ce-i faci sărd(a)r(ul) Talpiș cu stăpânire(a) acelelor arătate cinci pământuri în putère(a) sa numai, încredințându-să devanul din carte(a) de giudecata isprăvnicii Tutovii ce au arătat dumn(ea)lui spat(a)r(ul) Codre(a)nu, s-au scris carti către isprăvniciia Tutovii să apuci pe sărd(a)r(ul) Talpiș să înpline(a)scă straile sau prețul strailor ce să va dovedi că s-au cheltuit cu straile și sărd(a)r(ul) de va avea ceva mai mult a răspunde prin drumul giudecății îș(i) va căuta, cum și în anul (1)815 în fevr(uarie) și mart(ie) adoogând dumn(ea)lui spat(arul) Codreanu cu jalubili ce au dat arătând cele urmate de sărd(a)r(ul) Talpiș și că nici pără atuncea n-au dat straile vătavului nici s-au învoit cu dânsul pentru băta(i)e și că să supără dumn(ea)lui spat(arul) de către bătutul vătav ca să-i plăte(a)scă straile și cheltuiala și zilile trecute ce au făcut pe la Eși, neputându-să mântui până nu i-au dat 120 lei și că săr(da)r(ul) Talpiș nu contenești cu dejmuire(a), nu numai aceli cinci pământuri, dar toată marginea acea din sus acelor 36 pământuri o dejmuești supt numile acelor cinci pământuri, din care pricină orândatoriul ce avea pe moșiia Streșăneștii cu anul au lăsat-o, și că s-au poruncit de către dumn(ea)lui vel logofăt(ul) Grigoraș Sturza în două rânduri și s-au scris două cărți g(os)pod către ispravnicii Tutovii să înfățoșăzi pe amândouă părțile cu toate hârtiile ce vor fi având și rămâind sărd(a)r(ul) Talpeș din giudecată să înpline(a)scă atât dejmurili ce-au luat din anii trecuți, cât și prețul strailor vătavului, iar pentru bătai să se înpaci cu vătavul, și paharnic(ul) Iordachi Lozinschi au iconomisât de au rămas amândouă poruncitoareli cărți neiscălite, pe care mare(le) spat(ar) Codre(a)nu spre dovadă.

Al șasăle(a), ni-au mai arătat că în anul 1820 sâlit fiind dum(nea)lui spat(arul) Codre(a)nu a-ș(i) vinde moșiia Streșăneștii cu anul, nădăjduind că după sărbătorili paștilor va vine la devan și îș(i) va sfârși giudecata aceasta ca-s(ă) rămâ(i)e orândătoriul moșii sali în pace despre sărd(a)r(ul) Talpeș, și întâmplările urmate l-au gonit peste Prut. Sărd(a)r(ul) Talpeș aflându-să pe lângă moșiia Strășeneștii și în curgire ast(o)r trei ani 1820, 1821 și 1822 i-au stăpânit aceli cinci pământuri și de pe celelalte 31 pământuri i-au luat 81 căpiță fân, făcându-i și alte multe supărări, și orândatoriul numit Vasâli Șoitul au rămas cu 62 lei datoriu

https://biblioteca-digitala.ro

dumn(ea)l(u)i spat(a)r(u)lui din banii ce au avut ai da, negrăind ai plăti păr(ă) nu i să va da fânul și dejma păpușoilor de pe aceli cinci pământuri, cum și banii ce au cheltuit și zili trecute în cinci rânduri adus fiind la isprăvnicie de s-au giudecat cu urmașii sărd(a)r(u)lui Talpeș, de care bani cheltuiți, zili trecute, fânul i dejma păp(u)șoilor au dat numitul Șoitul izvod scris cu mâna lui anume arătând.

După toate aceste arătări ne-au mai arătat dumn(ea)lui spat(a)r(ul) și aceli două copii de pe hotarnicile ce să află între scrisorile casăi sărd(a)r(ului) Gheorghii Talpeș, din care o copie de pe hotarnica din 7253 <1745> mai 22 făcută de paharnic(ul) Dimitrașcu Paladie Tălpeșăștilor pre care scrii că din porunca domnului Ion Neculai vodă ce i-au adus Gheorghii Talpeș i frații lui Vasâli și Costandin, feciorii lui Apostul Talpeș din Horiiata, ca să me(a)rgă la satul Costești ce este la țin(u)t(ul) Tutovii, pe vale(a) Horiții, să-i ale(a)gă părțile lui din cumpărături ce ar avea la acel sat Costești. Mergând au strâns pe toți răzășii și socotind toate cumpărăturile lor pe zapis ce-au arătat, fiind toți răzășii față s-au aflat 35 pământuri cumpărăturile lor, și mai având a lua Tălpeșăștii de la dumn(ea)lui Toader Jora biv vel șătrar și de la frateli său Costandin 35 pământuri, osăbit de așăzământul ce au fost avut întâi la Eși înnainte(a) bo(i)erilor celor mari cu scrisori unii la mâna altora s-au așăzat și înnaintea mai sus arătatului bo(i)eri hotarnic și au dat dumn(ea)lui Toader Jora șătrar și frateli său Costandin un zapis din 7193 <1687> fevr(uarie) 1 de la Pascal, ficiorul lui Vasâli Corlat uricari, în careli cuprinde 8 pământuri, 10 paș(i), aceste li-au dat din Corlătești despre răsărit, și mai rămâind 27 pământuri să mai dei dum(nea)l(o)r Jorăștii Tălpeșăștil(o)r le-au dat din Costești și le-au plinit acea socote(a)lă ce au avut a schimbului și puindu-să aceste 27 pământuri lângă 35 a Tălpeșăștilor s-au făcut toată partea Tălpeșăștilor în Costești 62 pământuri, care stând a li hotărî cu voia și a dumn(ea)l(o)r Jorăștilor și a răzășilor li s-au dat 57 pământuri din patru rânduri ce mergu din apa Horiții spre răsărit rândul al treile(a), rămâind pe din gios de dânșii un rând ce s-au dat în parte(a) dumn(ea)l(o)r Jorăștilor, care după cum au arătat au cuprins acel rând din apa Horiții spre răsărit pără în zarea dealului 57 pământuri după cum s-au arătat mai sus, iar cinci pământuri ce mai rămân să mai ia acéle li s-au dat osăbit la o vale ce-i zic Albiia, puind pietre hotară și la acele 57 pământuri și la aceli 5 din Albiia, arată și pentru urmarea ce au făcut cu alegirea 33 pământuri din Scănteiași și unde le-au dat Tălpeșăștilor, scrii că le-(a)u dat și osăbit izvod de toate zapisăle anumi și în carecâti cuprinde iscălit înpreună cu mărturiia aceasta.

Al doile(a) copie este de pe hotarnica făcută de paharnic(ul) Lupu Costachi din 7267 <1759> iuli(e) 4 încredințată de răposatul aga Petrachi Negre, ban fiind, și de sărd(a)r(ul) Gheorghii Talpeș, vornic de poartă fiind adeverită, ce-i dată la mâna lui Costandin Jora, prin care scrii că din porunca domnului Theodor vodă au orânduit pe Gheorghii Pleșăscu mazil să ei sama între dum(nea)lui Costandin Jora sulger și între răzășii de Costești de pe Horiiata pentru 95 pământuri, 12 ½ paș(i) de Costești de pe vale(a) ce să numești Albiia ce s-au ales parte(a) Jorăștilor la hotărâtura Negrii jâcnicer bez 50 pământuri ce i-au ales despre a paharieștei (!) i bez 27 pământuri ce au dat Tălpișăștil(o)r schimbu tot din Costești despre Horieta, și aceli pământuri de la Albiia măsurând locul, însă 31 pământuri ce merg de curmezișu piste capul piscului ce este între valea Albii și între Saca, și 64 pământuri 12 ½ pași alăturea cu capeteli acelora pe coștișa Albii despre răsărit, din Ruptură în

https://biblioteca-digitala.ro

sus până din sus de puțul Cornii între movila lui Găreță ce este alături cu matca văei Albiei despre răsărit, și s-au pus piiatră în movilă despre partea răzășilor. Așâjdere și la rândul din capul piscului încă s-au pus altă piiatră din gios de puțul Cornii despre apus în în piscu în capul unui rând de pământuri ce merg pe lungul piscului iară a Jorăștilor despre Șănești, și dintr-acea piiatră pe capul piscului în gios să închei aceli 31 pământuri pără într-o piiatră vechi ce este lângă drum în co(a)sta despre apus din dreptul Rupturii, și așa îtru aceste piietre și pără în Ruptură s-au încheiat și s-au cuprins aceli 95 pământuri, 12 ½ paș(i) partea Jorăștilor pe hotărâtura Negrii jâcnicer, și s-au priimit toți răzășii fără de nici o pricină iscălind și răzășii și Tălpeșăștii într-această hotarnică, dând și la mâna răzeșilor altă mărturie hotarnică în care arată părțile răzeșilor și a Tălpeșăștilor unde și la ce loc le-au dat.

Noi așa înțălegim témeiul arătatelor hotarnici ce ne-au arătat dumn(ea)lui spat(a)r(ul) Ion Codreanu lămuresc așa: ace(a) din 7253 <1745> făcută de paharnic(ul) Dumitrașcu Palade lămurește că bo(i)erii Jorăști au dat aceli 35 pământuri Tălpeșăștilor într-acestaș chip, adecă 8 pământuri, 10 paș(i), din Corlătești și 27 din Costești despre Horiiata și s-au plinit socoteala schimbului. Apoi bo(i)eriul hotarnic după ce li înplinești aceli 35 pământuri de la bo(i)erii Jorăști, unești aceli arătate 27 pământuri cu 35 ce mai avea Tălpeșăștii și face număr de 62 pământuri a Tălpeșăștilor în Costești și începe a li arăta pe unde le au, între care zici că au și cinci pământuri în Albiia, însă nu din celi 27 pământuri de la bo(i)erii Jorăști pentru că acele li plenesă la locul arătat mai sus, ce să înțălege curat că acele cinci pământuri au fost din numărul a 35 pământuri ce au avut Tălpeșăștii cumpărătură, pentru care nu să cunosc bo(i)erii Jorăști datori a li arăta unde sânt, neavând niciun amestec la cumpărăturile Tălpeșăștilor.

Acea din 7267 <1759> iuli(e) 4 hotarnică făcută de paharnic(ul) Lupu Costachi pren care hotărăști 95 pământuri a slugeriului Costandin Jora lumine(a)ză și mai bine cu cuvântul ce zâci, bez 50 pământuri ce i-au ales despre apa Horieții i bez 27 pământuri ce au dat Tălpeșăștilor schimbu tot din Costești despre Horiiata, din care cu lămurire să înțălege că acele cinci pământuri ce el hotărăști paharnic(ul) Dumitrașcu Palade Tălpeșăștilor la Albiia sânt din cumpărăturile lor, iar nu din a bo(i)erilor Jorăști. Tot într-această hotarnică a paharnicului Lupu Costachi să vede că pe numărul de 36 pământuri de la puțul Cornii despre Șănești le încungiură și le apără fără a să atinge de dânsăle cât de puțin, fiind cuprinsă în hotarnica Streșăneștilor din let 7240 <1732> iulie 10 făcută de Gavril Pilat vornic de poartă i Mârzacu postel(ni)cel și Toader Hurmuz diiacu, care hotarnică este mai vechi decât arătateli mai sus două hotarnici și nici decum nu să poate crede că bo(i)eriul Palade hotarnicu(l) ar fi dat Tălpeșăștilor aceli cinci pământuri din acele 36 pământuri de Streșănești să sminte(a)scă hotarnica Streșăneștilor și să nu arăte prin hotarnica sa, nici a o gândi cineva nu-i cu cuviință, când bo(i)erii Jorăști ave(au) pe Albiia multe pământuri din care ar fi putut da când nu ar fi înplinit schimbul cu arătateli mai sus 27 pământuri din Costești și 8 pământuri, 10 paș(i) din Corlătești. Iar pentru că sărd(a)r(ul) Gheorghii Talpeș în putére(a) sa au stăpânit nu numai aceli cinci pământuri dar și margine(a) celoralante 31 pământuri în curgere de 20 di ani după jalubile dum(nea)l(u)i spat(a)r(u)lui și arătare(a) orâ(n)dătoriului Vasâli Șoitu; Și pentru 120 lei ce-(a)u dat dum(nea)l(u)i spat(a)r(u)lui Gheorghii Strătilă pentru straile ce i-au luat Gheorghi Talpeș sărd(arul) și cheltuiala ce au făcut cu mergirea și

https://biblioteca-digitala.ro

șederea în Iași spre a să giudeca cu sărd(a)r(u)l Talpeș, cum și pentru păgubire(a) ce-au făcut orândatoriului Vasâli Șoitul, care arătată să vede în izvodul ce au dat numitul Șoitul scris cu mâna sa. După dreptate să cuvine urmașii sărd(a)r(u)lui Talpeș a răspunde toată paguba arătată, pentru că sărd(a)r(u)l Talpeș făr(ă) nici un cuvânt drept s-au acolisât și au supărat pe dum(nea)lui spat(a)r(u)l Codre(a)nu în curgire(a) anilor arătați păgubindu-l de dejma pământuril(o)r arătate de Streșănești și de cheltuielile ce-au făcut și vremi pierdute cu neconteniteli giudecăți când sărd(a)r(ul) Talpeș avea în mâna sa înscris toată știința adevărului pricinii aceștiia și de nestăpânirea neamului său la locul ce-i cere aceli cinci pământuri, dar cât să plate(as)că arătatele păgubiri rămâne să socote(a)scă dumn(ea)lui cornic(ul) Ion Greceanu. Noi după toată cercetare(a) ce am făcut aceștiia pe temeiul arătatelor mai sus hotarnice, mărturii și jalubi ce ne-au arătat dumn(ea)lui spat(a)r(ul) Codre(a)nu tot adevărul ce am putut dosluși fără părtenire înștiințăm.

1827 av(gus)t 11

<ss> Ioan Liga cam(ina)r.
<ss> Pascal Gane stol(ni)c.

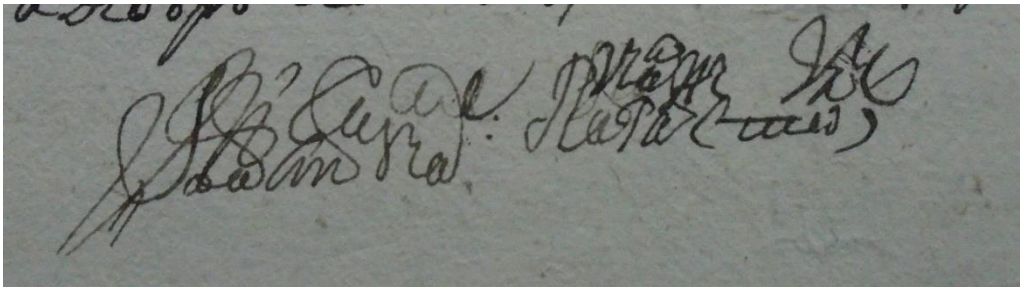

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/125bis, original.

115. 1828 aprilie 5. *Costandin căpitanul, Toader, Maria, Vasâlca, Ioana, Casandra și Zoița, feciorii lui Neculai Ghețău, fac danie comisului Gheorghe Codreanu partea lor ce se va alege din moșia Viltotești, partea mamei lor Safta, fiica lui Postolache Anton pentru binele făcut.*

Noi acești cari mai gios ne vom pune numile și degitile, anumi Costandinu căpitanu(l) și Toader, Marie, Vasâlca, Ioana, Căsandra i Zoița, ci sântemu toți feciorii lui Neculaiu Ghețău, și încredințămu printr-această adivărată scrisoari a no(a)stră precum să-s(e) știe că am datu danii dum(nea)l(u) comisului Gheorghe Codre(a)nu di la Văleni toată parte(a) no(a)stră câtă să va alegi din trupul Viltoteștilor, di la ținu(u)t(ul) Fălciiului, cari parte di moșie o avem moștinire di pi maica noastră Safta, ci este fată lui Postolache Antonu, și hotărâmu printr-această danie ca să rămâie în veci a dumn(ealui) comisului Gheorghe Codre(a)nu și a urmașilor dum(isa)li pentru mult bini ci am avutu noi di la dum(nea)l(u)i, și spre

https://biblioteca-digitala.ro

mai multă încredințare am datu această scriso(a)re a no(a)stră di danie la mâna dum(nea)l(u)i comisului, în cari ne-(a)m pus numile și degitile.

1828 april(ie) 5

<ss> Costand(in) Ghețău căpitanu.
<ss> Toader Ghețău.
Eu Marie Ghețău.
Eu Vasâlca.
Eu Ioana.
Eu Căsandra.
Eu Zoița.

Noi surorili niștiind carte am pus pi frații noștri di ni-au scris numile, iar noi am pus degitili.

Ierei Necolai ot Văleni amu fost fați la aceasta danii și esti adivărată.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/126, original.

116. 1828 aprilie <f. z.>. *Tocmala dintre comisul Gheorghie Codreanu și Costandin căpitanul, Toader, Maria, Vasâlca, Ioana, Casandra și Zoița, feciorii lui Neculai Ghețău.*

Printr-această scrisoari a me(a) dau la mâna ficioril(o)r lui Neculai Ghețău, anumi Co(s)t(a)nd(in) cap(i)t(a)n și Toader, Marie Vasâlca, Ioana, Căsandra și Zoița, încredințezu tocmala ci am făcut cu dum(nea)lor, adică să să știi că m-am alcătuit ca pi câți stânj(e)n(i) di moșii vor ave(a) numiții di sus în trupul moșii Viltoteștil(o)r moșteniri di la părinții lor, m-am învoit a li da pi fiișticari stânjănu câti cincisprezăci lei și spre mai multă încredințări li-am dat zapisul acesta.

1828 apr(ilie)

<ss> G(heorghie) Codre(a)n(u) comis.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/127, original.

117. 1828 noiembrie 28. *Divanul judecătoresc al Cnejiei Moldovei scrie vornicului Ioan Greceanu și postelnicului Ion Jora să cerceteze pricina dintre spătarul Ioan Codreanu și neamul Talpiș pentru moșia Streșinești.*

Copii

Divan(ul) giudecătoresc a Cnejii Moldavii
Cătră cinstiț(i) dum(nealo)r vor(ni)c(ul) Ioan Grecian și post(elnicul) Ion Jora.

Din anforaoa divanului di la anul 1823 din cercetare(a) făcută la fața locul(u)i pre largu vă viț(i) pliroforisi dum(nea)v(oastră) pentru ce(a) fără dreptate stăpânire atât a serd(a)r(u)lui Talpiș, cât și a clironomilor săi pe pământurile din Streșănești ce prin giudecată cunoscut că au fost și sânt drepti a dum(i)s(ale) spat(arului) Ioan Codrian. Drept aceia să scrii dum(nea)v(oastră) ca să cercetați(i) și să socotiți cu bună dreptate și cumpănire ce vinit au putut da pe fiiștecari anu pământurile cuvinite dum(i)s(ale) spat(a)r(u)lui și stăpânite fără dreptate de cătră

https://biblioteca-digitala.ro

Tălpeșăști, precum și alte drepte pretenții a dum(i)sali spat(a)r(u)lui asupra Tălpeș(ă)știl(o)r, și toate lămurindu-le în scris prin dreaptă cumpănire să arătați zapciului triimes ca să-s(e) facă și înplinire de la acei ci să va cuvini, pentru cari cu venire(a) zapciului să aștiaptă și a dum(nea)v(oastră) răspunsu.

1828 no(i)emv(rie) 22

Co(sta)nd(in) Catargiu log(o)f(ă)t.
Vas(i)li Miclescu vor(ni)c.
Beldiman vor(ni)c.
Iordachi Cc spat(ar).

Copie aciasta fiind întocma prescrisă di pe carte(a) cinstitul(u)i divan am adiverit-o.

<ss> Ioan Jora post(elnic).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/128, copie.

118. 1829 martie 2. *Postelnicul Ioan Jora scrie lui Iordache Talpiș și fraților săi să se prezinte în pricina cu spătarul Ioan Codreanu pentru moșia Streșinești.*

Post(e)l(ni)c(ul) Ioan Jora

Cătră cinst(it) dum(nea)l(u)i Iordachi Talpiș i ceelanți frați a dum(i)s(a)le, ficiorii răpoosatul(u)i sărd(a)r Gheorghi Talpiș.

Din carte(a) cinstiitul(u)i divan a Cnejii Mold(o)v(ei) ce am dat-o la mâna înadinsului triimes să v-o arăte vă viți pliroforisi; Drept aceia vi să scrii ca fără mai multă zăbavă să viniț(i) ca să-s(e) dei sfârșit aceștii pricini ci aveț(i) cu dum(nea)l(u)i spat(arul) Ioan Codrian, cari să trăgăniază de mulți ani, ca să știu și eu ce răspunsu am să fac cinstitului divan, că mi să ceri. Să știi și aciasta că de viț(i) prelungi cu venire(a), vă va vini aprod și vă va rădica cu ciuboti.

<ss> Ioan Jora post(elnic).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/129, original.

119. 1829 martie 11. *Postelnicul Ioan Jora scrie călugărilor Tălpișăști să se prezinte împreună cu Gheorghi Gociul în pricina cu spătarul Ioan Codreanu pentru moșia Streșinești.*

Post(e)l(ni)c(ul) Ioan Jora

Cătră cuviosie lor călugării Tălpișăști, ficiorii sărd(a)r(u)lui Gheorghi Talpiș.

Din copie prescrisă di pe carte(a) cinstitului divan a Cnejii Moldavii ci vi s-au trimes vă viț(i) pliroforisi; Drept aceia vi să scrii ca fără mai multă zăbavă să viniț(i) înpreună cu dum(nea)l(u)i sărd(a)r(ul) Gheorghi Gociul di va fi acasă, ca un răzăș și părtaș la pricina aciasta, după spunire(a) dum(i)s(ale) Iordachi, fratile cuviiușii voastre, ca să-s(e) dei sfârșit aceștii pricini cari să trăgăniază de mulți ani,

https://biblioteca-digitala.ro

ca să știu și eu ce răspunsu să facu cinstitul(u)i divan, căci mi să ceri. Viț(i) ști și aciasta că de viț(i) prelungi cu venire(a), va vini isprav(ni)c(ul) de aprozi rânduitul înplinitoriu și va înplini banii ci-i vom socoti cu dreptul, după încredințatile dovezi ce arată dum(nea)l(u)i spat(a)r(ul) Ioan Codrian, atât vinitul acelor cinci pământuri, cum și cheltu(i)elile ce au făcut cu giudecățile ci-au avut cu părintile cuvioșii voastre în curgiri de 20 ani și mai bini, și cuvânt de răspunsu în urmă nu vă mai rămâni. Pe lângă cari viț(i) da și înpliniala vornicii di aprozi și ciubotile înplinitoriului, numai și numai din prelungire(a) ci a-ț(i) făcut și faciț(i), pentru că cinstitul divan esti supărat cu jalubile creditorilor spătariului Codrian și sâlit a înplini bani(i) ci ari a lua spat(a)r(ul) Codrian de la unii și alții, ca să poată plăti creditorilor să-i și vremi de prelungit mai mult nu va rămâni.

1829 mart(ie) 11

<ss> Ioan Jora post(elnic).

Poronca dumn(ea)v(oastră) am priimit cu plecăciune și macar di am și vrut a vini să răspundim, dar fiind scrisorili moșii să află în țânere(a) fratelui nostru Iordache fără care am socotit că nu să poate faci nimică și fiind că nici fratili nostru Iordache nu-i acasă fiind rânduit în slujbe prin chipul cuviincios i să va poronci a vini când atuncea înștiințați fiind vom urma și noi.

<ss> Climent ieromonah.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/130, original.

120. 1829 mart(ie) 26. *Gheorghe Codreanu dă chitanță pentru 26 de lei și 20 parale, bani datorați lui Toader Bogos.*

Două zăci și șasă di lei și două zăci par(ale) am să dau lui Toader Bogosu cu zisa lui Coste Gheț̆au.

<ss> G(heorghe) Codr(ea)n(u).

Di la c(u)c(o)nu(l) Gheorghe din cusuru bani, am priimit.

9 noao stambole săcară, câti un leu stambolu.

17, 20 am plătit lui Bogos cu păduri la Guțu în 21 ghen(a)r 1834.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/131, original.

121. 1829 mart(ie) 30. *Postelnicul Ioan Cuza scrie vornicului de poartă Neculai Buta și lui Necolachi Oai din Băseți să cerceteze partea de moșie a căpitanului Costandin Gheț̆au din Viltotești pe care ar fi avut-o de pe Safta Postolăchioaie, mama sa.*

Isprăv(ni)cie Fălciiului

Cătră vor(ni)c(ul) di poartă Necolai Buta și Necolachi Oai ot Băsăști.

Căp(i)t(a)n(ul) Costand(i)n Ghițău au făcut aratari la isprăv(ni)cie că ari parti di moșii în moșie Viltotești di pi maică-sa Safta Postolăchioae și alti părți a suroril(o)r ei curgători din bătrân(ul) Ciolpan, au făcut ceriri ca să i să aleagă. Drept

https://biblioteca-digitala.ro

acee vi să scrii ca să mergiți la fața locului și să cercetați în ființa tuturor răzășil(o)r și după dovezili din cari vă veți încredința câtă parti să va dovedi că ari, atât il, cât surorile maică-sa, să i-u alegi di cătră ceelanți răzăși și să-i dați mărturii în scris.

1829 mart(ie) 30

<ss> (Ioan) Cuz(a) post(elnic).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/132, original.

122. 1829 aprilie 29. *Vornicul de poartă Neculai Buta alege partea căpitanului Costandin Gheţău din moşia Viltoteşti de pe mama sa Safta Gheţău.*

Di(n) poronca cinst(itei) isprăvnicii fiind iu rânduit ca să mergu la satu(l) Viltoteștii să alegu parte(a) di moșie ci are dum(nealui) căpitanu(l) Costandin Gheţău di pe maică-sa Safta Gheţăoia, pe cari mergând la numiții răzăș(i), strângându-i pe toți fați și fiind măsurişti din pe(a)tră în pe(a)tră și găsându-să parte(a) dispre ră(să)ritu 340 stânjini bez di înpresurari, și făcându-să alegire din toți bătrânii baștină și cumpărături, i s-au ales patru stânjini pol ca să-i stăpâne(a)scă în pace di cătră cielanți răzăș(i) bez o funie a lui Pătrașco Cole, ci i să va alegi la scrisori din danie, cari acei patru stânjăni pol di sus arătați Ciolpanu, Cârji, Bălanu. Și pentru credința i-am datu această mărturie în care au iscălitu și răzăș(i), față fiind, și am întăritu cu a me(a) iscălitu(ră) și eu.

1829 apr(ilie) 29

Eu Toma Lupu, răzăș din ne(a)m(ul) căpitanulu(i) Cost(a)n(tin) Gheţău, faț(ă).

Eu Ion Mâță răzăș din Bălan și din Cârjă, faț(ă).

Eu Costanten Măț(ă) răzăș, faț(ă).

Eu Costanten Postolachi, faț(ă).

Și noi toț(i) răzăș(ii) am fost faț(ă).

Și eu diiacunul Toader am iscălit.

Gheorghi Anton, polc(o)v(nic).

<ss> Neculai Buta vornic di poart(ă), rânduet din poroncă.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/133, original.

123. 1829 mai 3. *Căpitanul Costandin Gheţău scrie comisului Gheorghie Codreanu pentru dania din moşia Viltoteşti.*

Cu plecăciune mă închin dum(neavoa)s(tră),
C(u)co(a)ne Gheorghie

Iată triimitu dum. poronca isprăvnicii di cercetare și mărturie ci au făcut-o vornicul di poartă Neculai Buta, rânduitu din paarte(a) isprăvnicii, și câtu pintru paarte(a) ce s-ar cuvini să traagă și surorile mele din Viltotești, am arătat surorilor mele și să priimescu cu toate, una fiind că nu șăd pe moșia asta și alta fiind că-i un lucru puținu parti(a) no(a)stră m-am învoit cu surorile di le-(a)m dat părțili meli din Igești, din ținutu(l) Covurluiului, și la Viltotești nu să vor atingi nici ca cumu. Și

https://biblioteca-digitala.ro

după datorie nu lipsăscu a înștiința și a triimete dum, triimitu dumitale și danie făcută cu priimire(a) tuturor surorilor mele.

1829 mai 3

Și sânt al dumi(tale) slugă.
<ss> Costand(in) Ghețău căpitanu.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/127, original.

124. 1829 mai 27. *Dimitrie și comisul Gheorghie Codreanu desemnează ca vechil pe spătarul Ioan Codreanu.*

Cinstit divanul giudecătoresc a Cnejiei Moldaviei

Tot hotarul moșii Vălenilor ci li zic și Stolniceni, care să alcătu(i)ește de hlizile lui Belciugu, Dăncenii, stâlpitura lui Ciocârlan, Sârbii și Ciorăștii cu vadul lor de moară ce au în apa Bârladului, de la țin(u)t(u)l Fălciiului și a Tutovii, pe care le avem moștenire de pe strămoșul nostru log(o)f(ă)t(ul) Antohi Jora, carile cu cumpărături, danii și schimbu le-au cuprinsu, după scrisorile vechi și vrednicile de credință mărturii doveditoare ce avem sânt încredințate încă de la anii 7268 de urmașii acelor ce au vândut aceste moșii și de alții cu totul streini neamului lor, cu care s-au unit la aceasta; De când atunce după ce au aflat adivăratul stăpân moșul nostru Neculaiu Jora, fratili maicii noastre, tot vicleșugul acestor acolisitori prin care au făcut această înpresurare, atât el pornind îndată jalubi, au lănțuit cerire dreptului său de la stăpânire cu necurmare, cât și tatăl nostru spat(arul) Ioan Codreanul, din ceasul ci au luat arătatile moșii zăstre, urmând aceste giudecăț(i), n-au contenit nici într-o vreme a ceri dreptul acesta, care însă după toate ostenelile dum(i)sa(ale) în vreme de 28 ani neputându-l câștiga din multile p(i)edici și întâmplări nenorocite, am rămas a moșteni și noi osândire aceasta. Apoi pentru că această pricină cu cheltuielile și ostenelile trebuincioasă ei în vreme de 28 ani au dărmat părinteasca noastră casă și au supus-o la datorii grele cu care am rămas noi însărcinați, ne rugăm cu multă plec(ă)ci(une) cin(s)t(it)ului divan ca să binevoească a poronci să-s(e) aducă înprotivnicii noștri cu care înfățășondu-ne înainte(a) giudecății, să facă după dreptate sfârșitul aceștii pricini. Și fiind că noi măcar de am și luat în stăpânire(a) noastră aceste moșii după buna vo(i)e și rânduire(a) părintelui nostru, dar nu știm încă toate aceli încungiurări doveditoare dreptății noastre, ne rugăm deplin cinst(it)ului divan să priimască și să cunoască a să înfățoșa pentru noi în giudecată părintele nostru cu toate scrisori(le) și dovezile ce avem ca un vechil deplin răspunzător den parte(a) noastră.

(1)829 maiu 27

<ss> Dimitrie Codreanul.
<ss> Gheorghii Codreanu com(i)s.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/134, original, difolio.

125. 1829 iunie 21. *Gheorghie Cozmița, Safta Bodiaca, Gheorghie Anton și răzeșii de Dănceni, Belciug și Sârbi cer Divanului Cnejiei Moldovei fixarea termenului de judecată pentru 30 octombrie.*

https://biblioteca-digitala.ro

Cătră cinstit(u)l giudecătoresc divan a Cneji(ei) Moldavviei

După jalba ci au dat dum(nealo)r Dimitrii și comis(ul) Gheorghii Codrian asupra giudecății ci ari cu noi pentru părțile de moșii Dăncenii și Belciuc de la țin(u)t(ul) Fălciiului, și Sirbii de la țin(u)t(ul) Tutovvii, ci să migieșăști cu moșie dum(ilo)r(sale) Vălenii, cu poroncitor soroc a cinstit(u)lui divan, sântem aduș(i) aici în Eși spre a sta în giudecată cu dum(nealo)r.

Deci fiind că acum este vreme(a) a tot lucru(l) și stând în giudecată multă păgubiri poate a ni să pricinui, și nici hârtiile neavându-le aice toate, ci unile dintr-însele sânt piste Prut la un Statachi mamingi basa.

Ne rugăm cu omilință cinstitului divan să binevoiască a ne slobozi sorocul la 30 a viitoarii luni oct(om)v(rie) (1)829 după vreme(a) lucrului când pân(ă) atunce ne vom aduna și toate hârtiile înprăștiete ci avem și negrești acel soroc noi en vom afla aice la Eși, precum și dum(nealo)r Codrenești rugăm iarăș(i) să fie poronciți ca la pominit(ul) soroc neapărat să să afli aice spre a sta întru înfățoșare(a) giudecății ce de mulți ani să prelungești întri noi, și va fi mari pominiri.

Pre plecați și supuși

Gheorghiie Cozmița i Safta Bodiaca și Ghiorghiie Anton, înpreună cu toți răzăși(i) de moșie Dăncenii, Belciug, de la țin(utul) Fălciiului, Sârbii de la țin(utul) Tutovvii.

(1)829 iuni(e) 21

Eși

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/135, f. 1, original, difolio.

126. 1829 iunie 27. *Divanul judecătoresc al Cnejiei Moldovei scrie isprăvniciei ținutului Fălciu în privința fixării zilei de judecată pentru 15 august 1829 între Gheorghie Cozmița, Safta Bodiaca, Gheorghie Anton și răzeșii de Dănceni, Belciug și Sârbi cu familia Codreanu.*

Divanul giudecătoresc a Cnejii Moldaviei

Cătră cinstita isprăv(ni)cii țin(utului) Fălciiului

Din cuprindire(a) jalobii aceștiia pre largu veți înțălege d(u)m(nea)v(oastră) arătare(a) și cerire(a) ce fac jăluitorii răzăși. Deci find că încă de pi la anu(l) (1)825 să văd soroace și vadele, în care vremi de atuncea până acum vremi au urmat îndestulă spre a aduce scrisorile și a veni și aciia di piste Prut, și nici una nici alta au făcut înțălegându-să prelungire. Pentru aceasta s-au hotărât fiind că acum este și vreme(a) lucrului ca la 15 a viitoarii luni av(gu)st să să afle amândoauă părțile aicea la Divan, dar spre a să purta toată îngrijâre(a) despre lungire și păgubire. Să scrii d(u)m(nea)v(oastră) ca îndată să rânduiți la fața locului cercetător a tot venitului di pe părțile gâlcevite și cu izvod să dați(i) încredințare, apoi și la sorocul arătat d(u)m(nea)v(oastră) să rânduiți zapciu asupra lor spre ai triimete dintr-înșii cu vechilime din parte(a) celoralanți și cu toate scrisorile, iar cartea aceasta să rămână la mâna părâților fiilor spat(a)r(ului) Codreanul cărora să li să dea supt iscăliturile dum(nea)v(oastră) izvod de toati producturile anumi arătătoriu.

<ss>

https://biblioteca-digitala.ro

<ss>
<ss> Ioan Greceanu vor(ni)c.
<ss>
<ss> Gheorghi (…) agă.
1829 iuni(e) 27

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/135, f. 1v., original, difolio.

127. 1830 noiembrie 28. *Postelnicul Ioan Jora cerea isprăvniciei ținutului Tutova la 28 noiembrie 1830 rânduirea unui zapciu pentru ai aduce pe Gheorghi Talpiș și Vasile Șoitu din Rediul Ulii.*

Cătră cinstita isprăv(ni)ciia țân(u)tului Tutovii

D(umnea)l(ui) Ion Codreanu și alțâi cu cărțile cinstitului divan poruncitoari di un an și mai bini, poruncitoari ca să cercetez pricinile ci au cu Gheorghii, fiiu(l) sard(a)r(u)lui Gheorghii Talpiș, căru(i)e în nenumărati rânduri i s-au scris ca să vii întru înfățoșări și nici acum nu s-au supus a vini găsând feliuri di pricini, când că-i în slujbă rânduit, când că-i vreme(a) a tot lucru(l). Pentru aceasta acum nici în slujbă să află rânduit, nici vreme(a) lucrului nu-l poati înpiedeca, că au trecut. D(umnea)v(oast)ră veți binivoi după porunca cinstitului divan ci esti cătră d(umnea)v(oast)ră ca pi toți acie ci-i voiu ceri eu ca să să înfățoșăzi cu acii ci au cii ci au pricini să triimetiți un zapciu ca să-l rădici și să-l aducă numaidicât cu hârtiile ci va fi având cu d(umnea)l(ui) spat(a)r(ul) pricină și cu un diiacon di acolo, cari până mâni sară sâmbătă no(i)emvr(ie) 29 să să afli cu dânșii aice ca să să de(a) sfârșât pricinii ci să trăgăniazi di mulți ani, și zapciu(l) ci să va rândui să i să poruncească să aducă și pi Vasâle Șoitu di la Rădiu(l) Ulii.

(1)830 no(i)emvr(ie) 28

<ss> Ioan Jora post(elnic).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/136, original.

128. 1830 noiembrie 29. *Isprăvnicia însărcinează un călăraș pentru a-i duce la departament pe Gheorghi Talpiș și Vasile Șoitu din Rediul Ulii.*

Isprăv(ni)ci(a)

După înscrisul dum(nealui) post(elnicului) Ioan Jora din 28 a aciștie cătră isprăv(ni)ci(e) prin cari ceri pi d(umnealui) Ghiorghii Talpiș și un diiaconon di acolo, precum și pi Vasâli Șoitul ot Rădiul Ulii, cu hârtii dovezi ci vor fi având în pricina ci au cu d(umnealui) spat(arul) Ioan Codreanul și alțâi, să volnicești pi acest calaraș, cari mergând la numiții și pornind până mâni sară să să afli cu dânșii la dipart(ament), căci zăbovind mai mult sau vinind fără numiț(ii), volnicit să va certa cu bătai(e).

(1)830 no(i)emv(rie) 29

<ss>

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/137, concept.

https://biblioteca-digitala.ro

129. 1835 august 30. *Comisul Gheorghie Codreanu se adresează Divanului de Apel al Țării de Jos de răpirea părților de moșii din „Văleni, Dănceni, stălpitura lui Ciocârlan și Sârbii.*

Jăl(uito)r(ul) cu asămine(a) jalobă în temeiul art(icolului) 302 este dator mai întâi a să înfățoșa la giudecătoriia ținutulă spre legiuitul derector pah. (…).

Cătră cinstitul divan de apelari a Țării de Gios
Comisul Gheorghi Codrianu
Jalubă

De la străbunul meu log(o)f(ă)t(ul) Antiohii Jora am clironomii o moșii anumi Vălenii cari să alcătu(i)ești de hlizile ei sau sau de diosăbitile după vremi numiri de răzășii cei vechi după înpărțălile ce urma a faci între dânșii pe bătrâni, anumi Văleni, Dănceni, stălpitura lui Ciocârlan și Sârbii, cari aceste(a) să ținu una de alta pi apa Bârladului, în țân(u)t(ul) Fălci(ului) și-a Tutovii, cari moșii în întregime tuturor acestor hlize li-au stăpânit atâtu log(o)f(ă)t(ul) Jora, cât și fiiul său stol(ni)c(ul) Neculaiu în toată viața lor, cât și după moarte(a) stol(ni)c(u)lui și soție sa stolniciasa Ilinca în toată pace nesupărați de nimine păr(ă) la prada tătarâlor, când atunce luându-o și pe dânsa roabă cu toati lucrurile ei, i-au arsu și casa și bisărica, și morile ce ave(a) pi moșie sa Vălenii, iar scrisorile aceștii moșii li-au aruncat tătarii și li-au lepădat în ogradă, pe cari strângându-li vătavul stolnicesii ci-l ave(a) în casă, anumi Simion Cozmița (cari din păcati s(e) întâmplasă răzăș mai înainti în aciastă moșii și vândut log(o)f(ă)t(u)l(ui) Joroi) li-au strânsu toati la dânsul și li-au ținut 4 ani. După această vremi apoi întoarsă fiind și stolniceasa din robii la altă moșii a sa Pădurenii, de la țân(u)t(ul) Romanul(u)i, i-au adusu arătatul vătav Cozmița din hârtiile aceștii moșii câti au vrut, iar celi mai buni precum și hotarnica și hrisoavile ce întăre(au) ace(a) hotarnică li-au oprit răzășii la dânșii și nu sau mai găsit pără astăzi. Pi temeiul a acestor hârtii ci le apucasă di la Jorăști întovărășindu-să arătatul vătav și cu niamurile răzășilor acelora ce vândusă moșie aceasta log(o)f(ă)t(u)lui Jora au răpitu trii părți din arătata moșii ș-au pusu stăpâniri pi dânsăle, pi cari au făcut și hotarnici mincinoasă, au plăzmuit și spițe ș-alte hârtii plastografe, unindu-să și cu acii hotarnici a lor, cari fiișticari dintr-înșii ș-au luatu parti din această moșii și s-au făcut răzăși, botezând și cu streini numii trii bucăți din această moșii, una dispre răsărit de Bârlad i-au dat numi de Belciugu, celelanti două dispre apus de Bârlad, unie i-au pusu numile Ciorăștii și altie Docolina, cari amândouă aceste li-au luat hotarnica drept mulțămiri unii asămine hotărâturi. Și de atunce începându niamul meu prin cărți di blăstăm a găsi la urmașii răzășilor și-a hotarnicilor scrisorile aceștii moșii pi cari după cum arătat li-au apucat răzășii di la pradă din casa Joroaii, au început a (…) giudecuiră (?), cari cu necontiniri s-au lănțuit între niamul meu și între răzăși și megieși în toati vremili păr(ă) la anul (1)829; și din pricinuirile ce înfățoșa din vremi în vremi răzășii au rămas păr(ă) acu, și nu mi s-au mai dat ce desăvârșit hotărâre giudecății după dreptățile hârtiilor și a documenturil(o)r ci am, pi îndiosăbită condică anumi acum le arăt toati, precum și toati încungiurările aceștii pricini din vremi în vremi, și toati viclenile chipuri ce au

https://biblioteca-digitala.ro

urmat răzășii într-această pricină pre largu le arăt toati și cu toati dovezile trebuincioasă, pi cari condică ci esti supt N° 4 voiu înfățoșa-o înainte(a) giudecății.

Pentru cari cu adâncă supuniri mă rogu cinst(itu)lui divanu să facă cuviincioasăle poronci înprotivnicilor mei acei cari îmi stăpânescu aceli trii părți din moșie me(a) Vălenii și tuturor megieșilor, și să fiu înfățoșat cu dânșii înainte(a) giudecății ca să-mi pot câștiga dreptul meu sau înainti(a) divanul(u)i sau la giudecătorie țân(utu)lui, dacă vă va mai socoti de cuviință după încungiurările ce ari această pricină.

1835 avg(u)st 30
N° 3

Comis Codre(a)n(u).

<ss> ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/138.

130. 1835 august 30. *Comisul Gheorghie Codreanu se plânge Divanului de Apel al Țării de Jos de împresurarea moșiei Văleni din partea lui Iordache Catargiu (Băsești), aga Gheorghe Iamandi (Petricani), răzeșii de Viltotești și Cărpești, aga Neculai Greceanu „cu Ordeștii sau Tămușănii", Iorgu Costachi (Cojeri), Casandra Costachi (Docolina), care răpise o bucată din hliza Sârbi sub numele Ciorăști.*

Cătră cinst(itul) divan de apelații a Țării de Gios
Comisu(l) Gheorghii Codreanu
Jalubă

Moșie me(a) Vălenii ci o am clironomii de la străbunul meu log(o)f(ă)t(ul) Antohi Jora, de la țin(u)t(urile) Fălci(u) și a(l) Tutovii, di pi apa Bârladului și care să alcătu(i)ești de hlizile sau în părți numirile ci de răzășii cei vechi, Văleni, Dănceni, stâlpitura lui Ciocârlan și Sârbii, în cari să cuprind și 3 părți ci li stăpânescu răzășii vătămanului meu și alții cu re(a) credință și după documenturile ce am esti este înpresurată în ocolitorile ei hotară de megieșii aceștie, d(umnealui) Iordachi Catargiu au înpresurat-o cu Băsăștii, d(umnealui) aga Gheorghi Iamandi cu Petricanii, răzășii de Viltotești cu Viltoteștii, răzășii de Băsășți și de Cărpești cu Cărpeștii, d(umnealui) aga Neculai Greceanu cu Ordeștii sau Tămușănii, d(umnealui) Iorgu Costachi cu Cojării, d(umnea)ei c(u)c(oana) Casandra Costachi cu Docolina, diosăbit că d(umnea)ei și din parte(a) din gios a moșiei din hliza Sârbii mai ari răpită o bucată mari di loc supt alt numi Ciorăștii. Pentru toati însă aceste(a) înpresurări cu neconteniri au urmatu giudecăți în toati vremile, dar din nenorociri nu sau mai putut da hotărâre(a) ce(a) disăvârșit(ă) a mi se da dreptul meu în cuprindere(a) documenturilor ci amu și a îndelungatii stăpâniri ci au avut niamul meu pe întriagă această moșii. Pentru cari cu toată supunire(a) mă rog cinst(itu)lui divanu ca primiindu-să această jalubă să să regularisască spre lucrari la obștiasca hotărâtură ci esti a să faci pentru cuvinita mie îndestulari după hârtiile ce am, iar pentru răpirile ce au făcut înlăuntru aceștii moșii unii și alții și răzășii de Văleni vânduți mai înainti la niamu(l) meu, după ce au furatu hârtiile aceștii moșii de la niamul meu pi cari au făcut și hotarnici mincinoasă, spițe și altile. Prin diosăbită a

https://biblioteca-digitala.ro

me(a) diosăbită a me(a) jalubă ci alăturezu tot acu(m) cu N° 3, pre largu arăt toati viclenile lor chipuri și toati încungiurările pricinii aceștie spre a să lucre celi di cuviință prin canalul giudecătorescu ca să-mi pot câștiga dreptul meu după scrisorile ce am.

1835 avgust 30
N° 2

<ss> Comis Codre(a)n(u).

<ss>

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/139.

131. 1835 octombrie 24, Iași. *Logofeția cea mare a dreptății scrie comisului Gheorghe Codreanu în privința jalbei date împotriva postelnicului Ioan Costachi.*

Log(o)f(e)ția mari a dreptății
Cătră dum(nea)l(ui) comisul Gheorghii Codrean(u)

Aupra jalubii ci ai dat dum(nea)ta pre(a) înălțatului domn cu tânguiri asupra dumn(ealui) post(elnicului) Ioan Costachi pentru că n-au fost următoriu a da în terminul legiuit o jalubă ci i-ai trimis-o la divanul Țării de Gios pentru înpresurari(a) moșiei dum(nea)tali Vălenii din ținutul Fălciiului despre megieși, și că acum în urmă divanul n-ar fi voind a o priimi ace(a) jalubă, au urmat rezoluție înălțimii sali cu No. 1798 din 30 a trecutei luni sept(embrie) în cuprindiri „să va faci întrebare numitului bo(i)eriu de au priimit o asămine și încredințând de aceasta, va fi priimită jaluba jăluitoriului.

Deci log(o)f(e)ția prin adresul cu No. 5804 au făcut întrebari dumn(ealui) postelnicului de aceasta, cari prin răspunsul ce au dat acum la 11 a lunii aceștia încredințazi că cu adevărat au avut priimită arătata jalubă, dar din uitare(a) dumn(ealui) au fost pricina nidări(i) ei în vreme(a) cuvenită la divan; pentru aceasta potrivit rostirii rezoluții înălțimei sali pomenită mai sus să face cunoscut dumn(ea)tali că jalba de înpresurare s-au priimit acum în log(o)f(e)ții și dum(nea)tali de dovadă îț(i) va sluji aceasta.

În lipsa ocârmuitoriului department(ului) caval(e)r Lupu Balș.
<ss>
(...).
Secțiia la 3$^{li(a)}$.
No. 6182
Anul 1835 oct(omv)r(ie) 24 zili
Iașii

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/140, original.

131a. 1835 noiembrie 20, Iași. *Șetrarul D. Chesarie scrie comisului Gheorghe Codreanu.*

https://biblioteca-digitala.ro

Cu plecăciune c(u)c(oane) Gheorghie!

Scrisoarea dumitali din 10 a curgătoarii luni no(i)emvr(ie) priimind și înțălegând celi scrisă, am cinste a faci cunoscut dumitali că eu după făgăduință am făcut lucrare cuvinită, adică s-au răspuns dumitali de către logofiție prin carte(a) cu No 6182 din 24 a trecutei luni oct(ombrie), cari carti va sluji dumitali de adiverință pentru priimire(a) jalubii dum(i)tali de înpresurari și pe lângă jaluba cu No. 2 s-au oprit în log(o)f(e)tii și ace(a) cu No. 3, pentru că tuturor pricinile ce să ating de înpresurări de moșii nu li să pot da curs până la înjghebare(a) comisiil(o)r obșteștil(o)r hotărâturi.

Arătata carti s-au triimes dum(i)t(a)li prin giudecătorie ținutului Tutovvii încă de la 31 a trecutii luni oct(omb)r(ie), iartă întârziere(a) urmată de a răspundi dum(i)t(a)li, pricina fiind: 1. Înbulzâre(a) lucrăril(o)r ci avem, și mai vârtos nădejde(a) că dumne(a)ta vei priimi în vremi numerarisita parti. La orici mă vei socoti distoinic scrie-mi ca să te slujăscu, căci am cinsti a mă numi al d(umitale) mai mic frati și slugă.

<ss> D. Ches(a)rie șatrar.

În 20 no(i)emvr(ie) 1835
Iașii

<Pe verso>: Berlad / Cinst(it) și mie maiu mari ca un frati dum(i)s(ale) c(u)c(onului) Gheorghie Codreanu com(i)s, cu plecăcoini.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/170, original.

132. 1836 septembrie 13. *Jalba comisului Gheorghe Codreanu către Divanul apelativ al Țării de Jos pentru cercetarea pricinilor moșiei sale Văleni.*

Către cinstit divanul apelativ a Țării de Gios

Comisul Gheorghi Codrianu
Jalubă

Din alăturatile pi lângă aciasta două poronci, una din 25 iuni(e) (1)827 a mării sale domnului Ioan Sturdza către răp(o)s(atul) bo(i)eriu spat(arul) Ioan Iamandi, al 2 le(a) din 18 no(i)emv(rie) (1)828 a divanul(u)i giudecătoresc către d(umnea)l(ui) vor(ni)c(ul) Iordachi Costachi poroncitoari ca să-mi dei în stăpâniri și să-mi stâlpiască o bucată de loc din trupul moșiei Vălenii dispre răsărit, ci cu înpresurari apucasă a să stăpâni de răzășii Viltotești de la țin(utul) Fălci(u), pre larg va înțălegi cinst(itul) divan dreptate(a) ci am asupra acești bucăți de loc, cari după toati cercetările și hotărârile giudecătorești și întărituri g(os)pod ci să află și la megieșitele moșii, adică la moșie Băsăștii, ci să stăpânești de d(umnea)l(ui) log(o)f(ă)t(ul) Iordachi Catargiu și de răzășii de Băsăști, precum și după hârtiile și harta inginerească ci esti la d(umnea)l(ui) aga Neculai Grecianu, atingătoari de hotarul ci disparti Vălenii di Băsăști, nu mai puțin și după anaforaoa divanul(u)i din

https://biblioteca-digitala.ro

19 iuni(e) (1)824, întărită de domnu; pentru moșia Băsăștii încă de la (1)824 mi s-au dat dreptati a lua în stăpâniri ace(a) bucată de loc precum arătatile mai sus poronci mărturisesc, pi cari li înfățoșezu. Dar din nenorocite întâmplări nici unu din arătații rânduiți bo(i)eri neputând mergi la fața locul(u)i, stă și astăzi arătatul loc în stăpânire(a) Viltoteștil(o)r; și fiind că domnescul divan au rânduit acu(m) comisii alcătuită de d(umea)l(ui) isprav(ni)c(ul) țin(utului), spat(a)r(ul) Grigori Cuza, de un cilen a giud(e)c(ătoriei), de cam(i)n(a)r(ul) Lascarachi Mihalachi, și de stol(ni)c(ul) Gr(igore) Butuce, ca la fața locului să cercetezi hotarăle moșiei Cojării, cari este alături cu Vălenii mei, și fiind că bo(i)erii rânduiți di stăpâniri la acest feliu de trebi să-ngreuiază a veni, și eu cu aceasta mă păgubescu. Plecat mă rog să mi să dei poroncă către arătata comisii cari ari să fii și la moșie me(a) pentru cercetare(a) mai sus arătată, ca mai întâi să-mi dei în stăpâniri și să-mi stâlpiască arătata bucată de loc pe temeiul documenturil(o)r și poruncil(o)r mai sus pomenite, dându-mi și mărturie hotarnică de această stăpânire, scriind și is(prăvni)cii Fălci(ului) să mă înputerniciască în stăpâniri după cum și poronca g(os)pod ma i sus arătată poroncești.

1836 sept(embrie) 13

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/140, concept; ibidem, I/141.

133. 1836 septembrie 24. *Răspunsul primit de comisul Gheorghe Codreanu pentru jalba prin care a cerut alegerea unei părți din moșia Văleni.*

Dum(i)sale com(is)ului Gheorghi Codreanul.

În numile preînălțatului domnu Mihail Grig(o)r(e) Sturza v(oie)v(o)d, stăpânitoriu Prințăpatului Moldavviei, jud(e)c(ăto)r(ia) țin(u)t(ului) Fălciiului înpărtășăști dumi(tale) știință că jalba ci ai dat către divanul apilativ a Țării de Gios cu cerire a să face alegire unii părți din moșăe Vălenii după acturile ci ai, adică după o carte a divanul(u)i din (1)828 no(i)emvr(ie) 18, și după o carte godpod din 1827 iunii 25, s-au priimit aicia cu pridpisaniia de supt N° 3572, pentru cari să faci dumi(ta)li poftitoarea cerire să binevo(i)ești a ti înfățoșa la această giud(e)c(ăto)r(ie) cu pominitile acturi spre a să din eli mai întâi trebuincioasăle știință și apoi să să înaintească potrivita lucrari.

1836 sept(embrie) 24

<ss> Iamandi agă.
<ss> L(ascarache) Mihalache comis.
<ss> G. Cudră(…).

<Pe verso>: Dum(i)s(a)le com(i)s(u)lui Gheorghii Codrianul. / No. 4137.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/142, original.

134. 1836 octombrie 30. *Comisul Gheorghe Codreanu este înștiințat de termenul fixat pentru cercetare.*

https://biblioteca-digitala.ro

În 17 no(i)em(brie). Am priimit-o.

Dum(nea)l(u)i com(i)s(ului) Gheorghie Codreanul!

Comisie înjghebată den poronca domnescului divanu cu N^{0} 1734, întru mărginiri(a) hotarăl(o)r moșiilor Stoeșăștii, Cojării, Ghermăneștii și Pogăneștii, după din nou poroncă ce au priimit de la domnescul divanu supt N^{0} 2244, dezlegătoari raportului ei asupra înpotrivirii dum(i)s(a)li agăi Costachi Lambrino spre înfățoșare(a) ducumenturilor, au însămnat a să afla la fața locului negreșit la 15 a viitoarii luni no(i)emv(rie) spri începiri(a) cuviincioasă lucrări(i); și dar precum tuturor proprietaril(o)r megieș(i) cu locul în pricină, numai puțin și dumn(eata) să faci poftitoari ceriri a ti afla la însămnatul termen la fața locului cu toată pregătiri(a) rostită prin povesca de la 24 maiu acest an, supt N° 12, binivoind a ave(a) ce mai de aproapi îngrijări în punctul pregătirii de cele tribuencioasă ca să nu întimpini comis(ia) zăticneri în lucrărili sale, iar de priimiri(a) aceștie vei da adiverință aducătoriului aprod.

<ss> Grigori Cuza spat(ar).
<ss> L(ascarache) Mihalache comis.
<ss> Grigori Butuci stol(ni)c.
Derect(or) <ss>.
N° 59
1836 oct(ombrie) 30

1836 no(i)em(brie) 17, Eși. Răspunsu(l) ci am făcut comisiei triimes tot în 17 no(i)em(brie) prin d(umnea)ei Marie Ioanu Alexandru, cari mi-au adus aciastă hârtii.

În adresu(l) aceștii comisii din 30 oct(ombrie), astăzi în 17 no(i)em(brie) am priimit în Eși, prin cari mi să faci și mie chemari ca la trecuta zi 15 no(i)em(brie) să mă aflu la fața locului, apoi fiind că ace(a) vade au trecut păr(ă) a nu priimi eu înștiințare, cu toată cinste(a) rog pe cinst(ita) comisie ca să binivoiască a mai îngădui puțină vremi cu lucrare pără voiu pute(a) veni și eu di la Eși acolo, cari nădăjdu(i)escu că în puțină vremi voiu veni, crezând cin(sti)ta comisăi că di la nici un alt megieșu cu arătatile moșii nu va pute(a) lua mai lămurită știință din scrisori, decât numai dinntr-a meli.

Am iscălit Codr(eanu) com(i)s[1].

Acest răspuns al meu nu s-au triimes.

Am priimit-o în 17 no(i)emv(rie) prin posesorii moșiei meli acești.

<Pe verso>: Dum(i)s(a)li com(i)s(ului) Gheorghii Codrian. / No. 59.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/143, original.

[1] Fragment tăiat.

https://biblioteca-digitala.ro

135. 1836 noiembrie 12. *Comisul Lascarache Mihalache, cilenul judecătoriei Fălciu, scrie comisului Gheorghe Codreanu despre amânarea termenului fixat pentru cercetare.*

Dum(i)s(a)li com(i)s(ului) Gheorghii Codrianu!

Gios iscălitul cilenul com(i)s(iei) înjghebată den poronca domnesculu divanu cu N° 1734 întru mărginiri(a) hotarăl(o)r moșiil(o)r Stoeșăștii, Cojării, Ghermăneștii și Pogăniștii, înpărtășăști dumi(tale) știință că măcar deși la 30 a trecutii luni oct(ombrie) prin povesca cu N^{o} s-au fost însămnat termen tuturor fețăl(o)r proprietari megieși că la 15 a următoarii luni să vă aflați la fața locului cu documenturile trebuitoari spri începeri(a) cuviincioasii lucrări, dar așa precum dumis(ale) spat(arul) Grigori Cuza, unul din cilenurili comis(iei) nu poati a să afla la fața locului la ace(a) zi den pricină că c(u)c(oana) dum(i)s(a)li să află tari bolnavă și den aceasta nu să poati păși cu lucrări în neființa dum(i)s(a)li. De acii să faci dumi(tale) știut ca la termenul de 15 să nu ti înfățoșăz(i) nici dum(nea)ta la fața locului până când comis(ia) va fi îndemânatică de a regularisi viniri(a) acolo, când atunce să va însămna de iznoavă termen tuturor megieșil(o)r, iar di priimiri(a) aceștiia (…) vei bini voi a-i da adeverință aducătoriului aprod.

<ss> L(ascarache) Mihalache comis.

N° 75.

1836 no(i)emv(rie) 12

<Pe verso>: Dum(i)s(ali) com(i)s(ului) Gheorghii Codreanul. / No. 59.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/144, original.

136. 1836 noiembrie 28. *Divanul Apelativ al Țării de Jos dă adeverință comisului Gheorghe Codreanu.*

No. 4591.

Adiverință!

În urmare(a) răzăluții preînălțatului domn pusă, ace(a) întâi asupra jalobii d(umnealu)i com(i)s(ului) Gheorghi Codreanu din 24 săpt(embrie) (1)835, și al 2$^{le(a)}$ asupra anafuralii log(o)f(e)ții dreptății prin cari au supus înălțimii sale dizvinovățătoarile pentru d(umnealu)i com(i)s(ul) încungiurări ci au înp(i)edecat priimire(a) în termenul publicarisât a jalubii d(umnealu)i din 30 av(gus)t (1)835 la divanul Țării de Gios pentru înpresurare(a) ci ar pătimi moșiia d(umnealu)i Vălenii di pi țin(u)t(u)l Fălciu și a Tutovii di pi apa Bârladului, cari s-ar alcătui di(n) hlizile sau di(n) diosăbitili din vechiu în părți numirili ei di răzășii cei vechi, vânduți cătră ne(a)mul d(umnealu)i comisului, anumi Vălenii, Dăncenii, Sârbii și stâlpitura lui Ciocârlan, și cari s-ar înpresura de d(umnealu)i aga Gheorghi Iamandi cu moșiia sa Petricanii, di d(umnealu)i log(o)făt(ul) Iordachi Catargiu cu Băsăștii, de răzășii de Băsăști, ci să zicu Viltotești, și Cărpeștii cu părțile lor, Viltoteștii și Cărpești, di d(umnealu)i aga Neculaiu Greceanu cu Urdeștii și Tămășănii, di răzășii di Tămășăni cu Tămășănii, di d(umnealu)i Iorgu Costachi cu Cojării, di d(um)n(eae)i

https://biblioteca-digitala.ro

c(uc)c(oana) Căsandra Costachi pi din sus cu moșiia Docolina, iar în parte(a) din gios iar fi răpit o parti din Văleni supt alt numi strein Ciorăștii.

Divanul acesta apilativ a Țării di Gios la 18 mart(ie) anul curgătoriu după arătatili jalobi și porunci încheind jurnal, pi temeiul acestuia s-au priimit supt N^{o} răgistrului 2835 arătata jalobă di înpresurari a d(umnealu)i com(i)s(ului) din 30 av(gus)t (1)835, trecându-să și în condica jalobil(o)r di înpresurări pi țân(u)t(ul) Tutovii, supt N° 114, iar d(umnea)l(u)i Codreanului i s-au dat aceasta adiverință supt iscălitura d(i)rectorului divanului și punire(a) peceții.

(1)836 no(i)emv(rie) 28 zili

Derect(or) <ss> Pah. Iordachi (…).

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/145, original.

137. <după 1836>[229]. *Perilipsis de documente.*

Dovezile ce sânt înpotriva cucoanei Saftei Bogdan, care cu rea credință stăpânești părțile Jorăști din moșâia Ciorăștii ci sânt din gios de Sârbi, însă:

1.	6996	Un ispisoc de la Ștefan v(oie)vod scrii că Neagul părcălabul cu fiica sa Marica au vândut a lor dreaptă ocină, un sat pe Bârlad, anumi Ciorăștii, lui Ionașc Frunteș stol(ni)c, căru(i)e îi întărești stăpânirea pe satul Ciorăștii.
2.		Un zapis vechiu a lui Ioan și Onufreiu, ficiorii Frâncului, nepoții lui Frunteș stol(ni)c de Belciug de pe apa Bârladului,

[229] Datarea incertă.

https://biblioteca-digitala.ro

		ţin(u)t(ul) Fălciiului, vând a lor parte din moşăe Sârbii şi Ciorăştii de pe apa Bârladului lui Ionaşc, nepot(u)l hatm(anu)lui Necoară.
3.		Asăminea vinde şi preoteasa Mărica, nepoata lui Frunteş stol(ni)c, din toate satele ce-au fost pe hotarul lui Frunteş, înpregiurul Belciugului şi a Stolnicenilor.
4.	7179 <1671> iuli(e) 15	Un zapis de la o Mărie, fata Măricăi, nepoata lui Andrieş, cu ficiorii săi Costandin, Savin şi Ion, scriu că au dăruit a lor dreaptă moşăi din satul Ciorăştii pe apa Bârladului, ţin(u)t(ul) Tut(o)vvii, lui Vasilie Gheuca ѓ <3> log(o)f(ă)t.
5.	7183 <1675> iuli(e) 4	Un zapis de la Apost(ol), ficiorul lui Simion pe parte(a) lor din moşăe Ciorăştii.
6.	7186 <1678> avg(us)t 20	Un zapis de la Simion orbul cu fraţii lui vând parte(a) lor din moşăe Ciorăştii.
7.	7189 <1681> avg(us)t 10	Un zapis de la Isac ce femeia lui, fata lui Cărăiman, vând partea lor din Ciorăşti.
8.		Un zapis de la Poturac, vindi parte(a) lui din Ciorăşti, din gura Albiei.
9.	7240 <1732> fevr(uarie) 8	Un izvod iscălit de mitropolitul şi de veliţii bo(i)eri a vremii de atuncea, prin care să arată moşăele ce-au luat stol(ni)c(ul) Neculaiu Jora, fiiul log(o)f(ă)t(ului) Antohii Jora, şi de bani(i) ce-au dat în plata datoriilor părintelui său, între care moşăi să arată şi Văleni, Sârbii, cu moara din Bârlad şi cu parte din Ciorăşti, moşăi ce-au fost în stăpânirea tatălui săul log(o)f(ă)t(ul) Jora, fără pricină.
10.	(7)217 <1709> iuli(e) 30	Un hrisov a domnului Mihaiu Racoviţ(ă) v(oie)vod prin care să arată giudecăţile ce-au avut log(o)f(ă)t(ul) Antohi Jora cu vor(ni)c(ul) Lupul Costachi, de la carele au luat toată vatra satului Vălenii sau Stolnicenii şi toate părţile ci intrase în mâna vor(ni)c(ului) Lupul, din Văleni, Stolniceni, Dănceni şi Ciorăşti, le-au luat de la vor(ni)c(ul) Lupul, înprotiva cărora i-au dat log(o)f(ă)t(ul) Jora prin învoeală dreaptă.
11.	7245 <1737> mai 29	Carte(a) domnului Grigorie Ghica v(oie)vod cătră vor(ni)c(ul) de poartă Gavril Pilat arătătoare de giudecata ce-au avut răzăşii de

https://biblioteca-digitala.ro

		Băsăști cu med(elni)ce(ul) Necolaiu Jora, la care giudecată Scărlătache Costache ʁ͡ <2> com., au înfățoșat un ispisoc a domnului Mihaiu Racoviți, prin care scrii cu hotărâre, că după învoelile ce au făcut bătrânii lor, bo(i)erii Jorăști să nu fii volnici a cumpăra sau cu dănii a intra din capul Vălenilor spre răsărit, unde sânt Băsăștii, nici vor(ni)c(ul) Lupul, din malul Bârladului spre apus, nici cu cumpărături, nici cu danii să nu mai încapă, rânduit fiind arătatul vor(ni)c de poartă hotarnic Băsăștilor.
12.	7268 <1760> avg(us)t <f.z.>	Hotarnica pe numele Joroaii, care au șăzut 27 ani mistuită de răzăși, dovada este scrisoarea episcopului de Huși și a ispravnicilor, tot atuncea făcută, și hotarnica Belciugului iscălind și pe Manolache Jora, cum și hotarnica pe Ciorăști, făcută de Popăsăc(u), vechilul pah(arnicului) Iordache Costachi, cari le-au făcut acesti vichilu și niadivărati hotarnice.
13.	1805 no(i)emv(rie) 20	O înștiințare a spat(a)r(u)lui Ștefanachi Sturza ce face către logofeție ce(a) mare / hotarnic fiind rânduit / în care să arată mărturie lui Trifan Cozmița din Viltotești, om vechiu bătrân, răzăș din neamul stol(ni)c(u)lui Frunteș, carele au mărturisit că stăpânirea Jorăștilor au fost pe toți Sârbii și pe giumătate din locul Ciorăștilor păr(ă) la un plop, bez părțile vornicului Lupu pe cari li-au luat Jora cu schimbu.
14.	1814 oc(tom)v(rie) 8	O mărturie prin carte de blăstăm dată de diiaconul Vasile Mile din satul Costeștii, țin(u)t(ul) Tut(o)vii, pentru stăpânirea bo(i)erilor Jorăști pe Ciorăști și de când au văzut pe boieriul c(u)c(oanei) Saftii c-au pus stăpânire pe Ciorăști arată.
15.	1814 oc(tom)v(rie) 26	O mărturie dată prin carte de blăstăm pentru stăpânirea bo(i)erilor Jorăști de cătră Ștefan Cucul, om vechiu bătrân din Onțești.
16.	1814 oc(tom)v(rie) 8	O mărturie dată prin carte de blăstăm pentru stăpânirea bo(i)erilor Jorăști de cătră un Condurachi Berciu, omu vechiu bătrân și cu deplină știință, carele tră(i)ești în satul Puntișănii, lângă așăzarea și satul Chițcanii

https://biblioteca-digitala.ro

		a c(u)c(oanei) Saftii.
17.	1814 iuli(e) 19	Carte de giudecată ce-au dat dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Costandin Balș dum(isa)le c(u)c(oanei) Saftii pentru Ciorăști.
18.	1810 dec(em)v(rie) 18	O mărturie de la Dima Neaxoglu, care au ținut moșăe Vălenii și Streșăneștii cu anul.
19.	1814 oc(tombrie) 20	O mărturie de la dumn(ea)lui Dimitrachi Jora di pi Horăeta.
20.	1814 oc(tom)v(rie) 26	O mărturie a lăcuitorilor bătrâni din satul Onțeștii pentru Ciorăști și Streșănești.
21.	1814 iuli(e) 17	O carte de blăstăm
22.	1814 avg(us)t 17	Carte domnească cătră dum(nea)lui banu(l) Petrache Negre.
23.	1815 iuli(e) 29	Mărturie banului Petrache Negre.
24.	1817 avg(us)t 9	Carte de giudecată comis(u)lui Enacachi Lambrino cu med(elni)ce(rul) Oprișan.
25.	1818 iuni(e) 24	Carte g(os)pod cătră dum(nea)l(ui) post(elnicul) Ioan Paladi i Petrachi Negre ban
26.	1819 iuni(e) 22	Carte(a) bo(i)erilor caimacami cătră dum(nea)l(ui) spat(arul) Ioan Jora, aga Petrachi Negre, spat(arul) Ion Costachi, ban(ul) Ion Iamandi.
27.		Un izvod de zăstri cu iscălitură grecească prin cari arată satile ci dă zăstri, între cari zici și un sat întregu Ciorăștii pi Bârlad, pi acest loc cât să află supt numi de Ciorăștii di lângă Sârbi, nicidecum po(a)ti fi sat fiind un loc puțin și poati că acel întreg satu Ciorăști pi Bârlad să fi(i) la alt locu, iar nu acole, și nu-i loc destul, atâta dovad(ă) numai acel izvod arată cucoana Safta, ci trebu(i)esc alti scrisori cu dovezi mai vrednici di credință, decât a meli să arat, iar zapisăli ci arată cucoana Safta sânt pi Ciorăni, ci sânt mult mai în sus și de (...) di Ciorăști nu-s adivărati.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/146.

138 <după 1843>. *Raportul înaintat Epitropiei învățăturilor publice despre moșia Văleni.*

Cătră cinst(ita) Epitropie a învățăturilor publice
Raport

https://biblioteca-digitala.ro

În urmarea adresului respectivei epitropii din 27 a trecutei luni iulie cu N° 472, prin care se însercinează gios iscălitul ca să meargă la moșia Văleni, ce este dănuită Casei scoalelor de către reposatul comis Gheorghie Codreanu, unde făcând catagrafie lămuritoare de starea ei, atât în privirea câtimei pădurei ce se află pe dânsa, cât și a locului de câmp i a câtimei fălcilor peste tot, precum și de a cere o copie de pe harta acei moșii s-au în original, di se află la d(umnea)lui posesorul; asemene a cerceta dacă d(umnea)lui posesorul au urmat întocmai după contract și de alte observații ce vor mai face să raportez. În urmarea acestui adres sosind în 15 a curgătoarei luni la numita moșie, după cercetarea făcută am descoperit următoarele:

A) Trupul moșiei Vălenii se află în ținut(ul) Fălciul, cu depărtare 5 ceasuri de târgul Hușii, 2 ceas(uri) de târgul Bârladul, ½ ceas de podul Docolinei, ½ ceas de posta Strâmtura și ca 10 minute de drumul cel mare de comunicație între politia Iașii și Galații, eșind și însuși pe această moșie un alt drum lăturalnic de cărăușie la Iași sau la Galați.

B) Această moșie se începe din apa Bârladul și merge spre răsărit până în moșia Viltoteștii (răzășească); despre meazănoapte se hotărăște în lature cu altă moșie răzeșească, anume Dăncenii, iară despre miazăzi cu moșia Stoișeștii a d(umi)sale Rucsanda Costache.

V) În depărtare de 4 până la 500 stânjini de Văleni (spre meazănoapte) este o hliză de 70 stânjini în moșia Dăncenii pomenită mai sus, carea hliză umblă astăzi înpreună cu Vălenii întru un contract și a căria curs în lungime este tot ca acela al Vălenilor.

G) Dupre relațiile priimite, m-am încredințat că documentele moșiei Vălenii ar fi foarte temeinice și cuprinzătoare de o întindere mult mai mare de ceia ce se stăpânește astăzi, încât dezbătându-se de supt împresurări s-ar pute(a) mări cel puțin încă pe cât este. M-am încredințat și de aceia că răposatul spat(a)r Ion Codreanul (~~bătrânul~~), păr(intele) dum. comisului, giudecându-se cu răzeșii de Dănceni i se da ca să se lațască cu Vălenii până în Dănceni cu vreo 500 stânjini de lățime și a cuprinde partea de loc numită Ciocârlanul, dar nemulțemindu-se numai cu atâta și murind, au rămas a i se căuta pretențiile. Asemene și despre moșia Stoișeștii ar fi dovezi atâta de sigure încât proprietarul acei moșii este mulțemit a înturna de bunăvo(i)e vreo 30 fălci de loc înapoi, înse pretenția d(umi)sale spat(a)r(ului) Codreanu au fost a se întinde în lung alături cu Stoișeștii până în moșia d(umi)sale vor(nicului) Neculai Greceanu, unde s-ar afla și piatră de hotar.

D) Tot în dănuirile făcute Casei scoalelor de către reposatul comis Codreanu intră și un alt trup de moșie stearpă de 300 st(ânjeni) în lățime cu nume de Sârbi, ce se începe din apa Bârladul și merge spre apus pân(ă) într-o zare de deal, fiind toată câmp curat; preste curmezișul acestia trece drumul cel mare de comunicație ~~între Iași și Galați~~. Această moșioară este dată în posesie cu deosebit contract încă de la moartea comisului Codreanu de către fostul epitrop, d(umnea)lui vorn(icul) Ioan Costachi. Cuprinderea acestui contract aflându-să la d(umnea)lui vor(nicul), nu este cunoscută.

Luând în privire starea de lăuntru a moșiei Vălenii am aflat următoarele:

a) Pe această moșie se află 18 lăcuitori birnici, 1 preot și un diacon.

https://biblioteca-digitala.ro

v) Pe dânsa se află și o biserică nouă de lemn, ~~însă foarte frumoasă pre cât se poate cere dintr-un asemine(a) material~~, cu catapiteazmă iarăși ~~foarte~~ bună și cu toate celelalte trebuincioase.

g) O crâșmă în sat, carea umblă 250 lei pe an.

d) Încât se mai află și alte acareturi a proprietății de lemn, acoperite cu pa(i)e, anume: o casă cu 4 despărțituri și 1 tindă; 2 grajduri de 5 cai; 1 cuhne cu do(u)ă odăi și o cămăruță; o șură încăpătoare de 10 trăsuri; o casă cu 2 despărțituri și o tindă pentru slugi; do(u)ă pivniță; 3 coșere pentru popușoi. Toate aceste acareturi sânt îngrădite înpregiur cu un gard de nu(i)ele ~~curățite~~ și pari de stejar în periferie de 66 stânjeni domnești; care acareturi (afară de acele 3 coșere) sânt făcute de către posesorul de astăzi cu cheltueala sa, căci la intrarea sa pe moșie era numai o căsuță țărănească în care obicinuea a șede posesorii de mai înainte.

e) După contractul a căru(i)e copie o alăturez aice, d(umnea)lui banul Mălinescu plătește pe tot anul câte 210 # blanci, având a tăie și 180 fălci pădure, ~~prin urmare are să ta(i)e pădurea câtă se află pe această moșie~~.

j) În privirea folosurilor osebite ce are a trage Casa scoalelor ca moștenitoare averei reposatului comis după științele particulare ce am cules, sânt următoarele:

#

700 – cu sinet ce s-au împrumutat d(vorn(icul) Ioan Costachi de la reposatul comis Codreanul la purcederea acestuia la Viena.

a) Această moșie dupre relația ce mi-au dat d(umnea)lui posesorul, banul Iordachi Mălinescul, este de 500 fălci, 78 prăjini, înse 476 fălci, 78 pră(jini), Vălenii, iară 30 făl(ci) arii, 70 st(ânjeni) din Dănceni, și anume:

Fălci	Prăji(ni)	
166	40	pământuri de arat.
52	40	Fânațuri cu bune cu rele (amândo(u)ă pe partea despre apus către apa Bârladul).
118	78	Imașul în care înse intră spinii și cireteii.
169	-	Pădure de trei mâni: a) Pădure mare de carpăn, teiu, mustăreț, ulm și frasin; b) Dumbravă, și c) pădure măruntă de pari, nu(i)ele, haragi și cercuri, care vin în giumătatea moșiei, partea despre răsărit.
506	78	Soma în care intră și lăcuitorii cu locurile lor, care după rădicarea planului dat de către d(umnea)lui banul deoparte potrivit cu rostirea așezemântului.

400 – ce s-au împrumutat d(umnea)lui vorn(icul) din Viena după moartea comisului.

420 – priimiți de la d(umnea)lui banul Ior(dache) Mălinescul, câștiurile moșiei Vălenii pe cii întâi doi ani.

50 – luați (prin termin) pe 4 fălci, 20 prăj(ini), pădure vândută de pe Văleni de d(umnea)lui vorn(icul) câte 6 # și 5 lei prăjina.

200 – acest condeiu se pune pentru moșioara de peste Bârlad, venitul pe 7 ani, socotindu-se prin termin câte 30 # pe an.

240 – se socotește (prin termin) venitul pe 2 ani a moșiei Vălenii, ce s-au luat prin d(umnea)lui vorn(icul) până la intrarea în posesie d(umi)sale banului, când

https://biblioteca-digitala.ro

s-au vândut de către d(umnea)lui epitropul do(u)ă coșere de popușoi, niște săcară și niște nutreț.

50 – de la d(umnea)lui N(eculai) Codreanu împrumutați de la fratele d(umi)sale.

525 – Banii depozați în divan de către d(umnea)lui banul Mălinescul din câștiuri pe doi ani și giumătate.

2585 – Soma peste tot, cu carii nu numai că se despăgubește Casa scoalelor de 1500 # plătiți d(umi)sale log(o)f(ătului) Conachi, dar încă îi va prisosi o soma de 1085 #, afară de dobânzile ce i s-ar cuveni pe arătatele de sus conde(i)e.

Iară tot pământul asupră căruea după scrisori ar avea drit epitropia, se alcătu(i)ește din următoarele fălci:

Fălci	Prăj(ini)	
506	78	Vălenii cum se află astăzi, în care intră și 30 fălci din Dănceni.
500	-	S-ar face întinderea părței de loc numite Ciocârlan până în Dăncenii răzășești spre meazănoapte, loc de câmp cu sat.
150	-	La capătul despre răsărit cu Viltoteștii rezeși și cu Urdeștii d(umi)sale vorn. N(eculai) Greceanul, pădure tânără, bine apărată.
1156	78	

Fălci	prăj(ini)	
1156	78	Soma urmei.
30	-	Despre Stoișești, laturea de către meazăzi cu Huci și loc curat.
150	-	(…) și mai bine partea din Sârbi, ce vin peste Bârlad spre apus de la Văleni.
1336	78	Din care 696 fălci, 78 prăj(ini) sânt stăpânite astăzi.

Către aceste îndresnesc a supune respectivei epitropii din partea și următoarele proiecte, precum:

1) Mai întâiu de toate trebu(i)e cu grăbire a se despecetlui pachetul cu cu documentele primite, după a cărora observație găsindu-se și cvitanția divanului de reclamația făcută pentru înpresurările acestor moșii să se și puie în lucrare cele de cuviință; iară nefiind această cvitanție în pachet să se apuce pe d(umnea)lui vorn(icul) Costachi, la care trebu(i)e să fie și alte hârtii trebuincioase, între care s-ar afla și harta moșiei rădicată cu toate locurile de pretenție.

2) Să se puie în lucrare luarea banilor arătați mai sus, atât de la d(umnea)lui vorn(icul), cât și de la d(umnea)lui N(eculai) Codreanu, împreună și cu proțentele lor. Totodată să se ceară de la divan și socotelile de epitropie a d(umi)sale vornicului.

3) Să se apuce pe d(umnea)lui vorn(icul) ca să deie contracturile de înposesuire a moșioarei Sârbii, adică acei despre apus de Bârlad, spre a se putea vide(a) dintr-însele cu cât au umblat până astăzi.

4) Să se facă cu grăbire protest pentru oprirea vânzerei caselor și a do(u)ă locuri din Bârlad a d(umi)sale repos(atului) comis Codreanu, pre care d(umnea)lui vorn(icul) Ioan Costachi cu drept de legatariu asupra lor li-au scos în vânzare,

https://biblioteca-digitala.ro

trecând casele cu locul lor către d(umnea)lui doctorul Lafari; însе acest legatum i s-au dat supt condiție a stărui întru desbaterea hotarelor moșiei Vălenii și întru aducerea întru înplinire a testamentului, condiții pre care d(umnea)lui nu li-au împlinit.

~~D(umnea)lui banul Mălinescul are prin contractul posesiei sale luate și 180 fălci pădure întru ales de pe moșia Văleni (prin urmare mai toată), încât cu apropierea împlinirei anilor posesiei, d(umnea)lui posesorul au făcut dispoziții a o tă(i)e toată~~ …. și fiind cu oprirea ce i s-au făcut de către Epitropie prin govern este înprotiva dreptăților contractului ce are încuviințat și de sfat, după reclamațiile făcute de d(umnea)lui posesorul la prilejul scoaterei acestei moșii spre vânzare; Apoi socotința mea ar fi ca respectiva epitropie prin o învoeală ce ar face cu d(umnea)lui banul în privirea fălcilor pădurei ce are după contract a mai tăie, care s-ar sui la 124, având tăiet până acum după arătarea d(umi)sale numai 56, prin care li-au vândut cu preț de la 5 și până la 3 lei prăjina, să-l mărginească a nu mai tăie, ca nu fălcile de pădure ce stau încă în socoteala d(umi)sale să rămâie înzestrată moșia, mai vârtos că în apropiere de această moșie se află foarte puține păduri, care și aceste(a) sânt supuse tăierei, încât nu pot ajunge mai mult decât până în trei se-au patru ani, și atuncea pădurea de pe Văleni s-ar putea sui la îndoit preț, ba chiar și moșia Vălenii la înposesuirea ei pe viitorime se va face mult mai folositoare pentru casa scoalei, dacă pe lângă câmp și celelalte adetiuri se vor da posesorilor prin contract câte 3 seau 4 fălci pădure pe tot anul.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/156, concept.

139. 1845 august 10. *Iosif A. Baiardi confirmă primirea unor acte de la căminarul Gheorghe Săulescu, vechilul Epitropiei învățăturilor publice.*

Adresul dumisale căm(ina)r(ului) Gheorghie Săulescu, vechilul epitropie(i) învățăturilor publici l-am primit astăz(i) în nouă av(gu)st anul următori 1845, în alăturare cu copie di pi adiverința divanului apilativ al Țării de Gios, No. 4591, di reclamațâia făcută la 1834 pentru înpresurarea moșâe(i) Vălenii, di a căruia primire să dă aceasta.

(1)845 avgust 10

<ss> I(osif) A. Baiardi

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/151, original.

140. <ante 1846 septembrie 31>. „*Semnele arătătoare hotarelor și a părților întregitoare moșiei Vălenii de la ținutul Fălciiului și Tutova, carea astăzi este proprietatea Casei Scoalelor*”.

Semnele arătătoare hotarelor și a părților întregitoare moșiei Vălenii de la ținutul Fălciiului și Tutova, carea astăzi este proprietate a Casei Scoalelor.

A.

https://biblioteca-digitala.ro

Laturea despre mează-noapte despre răsărit de Bârlad	
1.	Pun(c)tul la rădăcina unui plop ce să află la malul Bârladului.
2.	Pun(c)tul de lângă balta Sberei.
3.	Pun(c)tul la fundul râpei numită a Hudumanului.
4.	Pun(c)tul la o groapă de pe culmea Hudumanului lângă drum.
5.	Pun(c)tul al o rădăcină de plop ce vine lângă respintenile drumurilor care merg, unul la Viltotești și altul la Băsești.
6.	Pun(c)tu(l) doue movile cu o rădăcină în mijloc, ce vin pe lângă drumul Băseștilor.
7.	Pun(c)tul la doi stejari numiți gâlcoși, carii fac astăzi colțul despre răserit între Văleni, Petricani și Băsești.
a.	Pun(c)tul de unde să începea hotarul vechiu despre Petricani la malul Bârladului.
b.	Pun(c)tul pe grindul dinspre întorsătura bălței Zberei, unde au fost piatră de hotar vechiu.
c.	Pun(c)tul de la râpa Hudumanului.
d.	Pun(c)tul a două movilițe gemene.
e.	Rădăcinile adevăraților copaci gâlcoși.
V. *Laturea Vălenilor despre Răserit.*	
	8, 9, 10, 11, 12, Puncturile despărțitoare Vălenilor părțele numite Dăncenii și Belciugul de cătră Băsești. 13. lit. f, g, h, i, k, linia despărțitoare Vălenilor de Viltotești și Tămășeni.
8	Pun(c)tul mărginitoriu celor 70 stânjeni ce stăpânescu astăzi Vălenii sub nume de Dănceni, partea despre meazănoapte la hotarul Băseștilor.
9.	Piatra mărginitoare celor 70 stânjeni precum și moșiei Vălenii, siliștea Dăncenilor la hotarul Băseștilor.
10.	Altă piatră despărțitoare de Băsești.
11.	Piatra despărțitoare de Băsești.
12.	Punctul la fântâna de lângă valea Sotonei, unde se desparte hotarul Vălenilor, siliștea Belciugul de Băsești.
13.	Piatra hotar despărțitoare între Văleni, Viltotești și Băsești și punctul de unde se începe împresurarea ce fac Veltoteștii Vălenilor.
14.	Piatra ce au pus Viltoteștii la colțul împresurărei lor ce facu Vălenilor în partea despre apus.
15.	Colțul împresurărei Viltoteștilor ce răspunde la N. 14 și începutul înpresurărei ce fac Cojerii d(umi)sale aga Gheorghie Costachi în trupul Vălenilor.
16.	Punctul la rădăcina unui copaciu ce vine lângă drumul care merge la Tămășeni pre lângă drumul care trece linia împresurărei Cojerilor.
17.	Pun(c)tul pe piscul Văei Adânci de unde se începe înpresurarea ce facu Cojerii Vălenilor.
f.	Pun(c)tul despre răserit de Gura Corbolei, unde au fost pivnița lui Necolai Jora.
g.	Pun(c)tul de pe piscul Uleului.

https://biblioteca-digitala.ro

h.	Pun(c)tul de la Poștelniță, unde să află astăzi o fântână.
i.	Piatră veche hotar numit a lui Macsim, despărțitoare între Veltotești și Văleni și care astăzi face colț între Tămășeni și Cojeri.
k.	Locul p(i)etrei vechi hotar descoperită la anul 1817, carea face colț între Tămășeni, Veltotești, Văleni și Cojeri, corespunzătoriu cu pietrele de lit. l și No. 13.
C *Linia Vălenilor despre meazăzi despărțitoare de Cojeri începând de la k, s, 18, și 20.*	
s.	Pun(c)tul pe piscul Văei Adânci despărțitoriu Vălenilor de Cojeri, coasta liniei despre amează zi coresponzetoriu cu punctul colțului între Tămășeni și Cojeri la răsărit și amează zi însemnat sub lit(era) K în această Vale Adâncă, din sus de drum au pus piatră hotar hotarnicii de la 7268.
18.	Pun(c)tul în fundul vâlcelei Porcenilor, unde s-au pus piatră hotar la 7268.
19.	Piatră hotar drept gura vâlcelei Porcenilor, din vale de drumul cel mare, pusă la 7268.
20.	Pun(c)tul la malul Bârladului ce face colț Vălenilor despre Cojeri la apus și meazăzi, corespunzător cu hotarele însemnate pe linia laturei Vălenilor despre amează zi alăturea cu Vălenii, cuprinse între lit(era) K și No. 20.
D. *Linia despre apusul Vălenilor, pe apa Bârladului începând de la miazăzi spre meazăzi-noapte.*	
21.	Gura părăului Vălenilor unde se revarsă în Bârlad până în care mărginescu lățimea despre apă a Vălenilor hotarnicii de la 7268 și de unde fac începutul lățimei Belciugului despre apus.
22.	Pun(c)tul la malul Bârladului, lângă un plop mare la gura unei rupturi, până unde mărginesc lățimea Belciugului despre apus hotarnicii de la 7268 și fac începutul celor 70 stânjeni ce dau Jorei cu nume de Dănceni. Cu acest pun(c)t corespund pietrele de sub NN 23, 24 și 9 puse de numiții hotarnici pe linia celor 70 de stânjeni laturea despre meazăzi, până unde mărginesc lățimea Belciugului.
25.	Pun(c)tul la malul Bârladului în lunca unde mărginesc hotarnicii de la 7268 pe cei 70 de stânjeni în partea din sus spre meazăzi-noapte corespunzetoriu cu No. 8, îmformătoare liniei ce desparte pe 70 de stânjeni de siliștea Dăncenilor dată răzeșilor, care linie face coastă numiților Dănceni răzeși în partea despre meazăzi.
26.	Pun(c)tul în dreptul vadului unde au fost iazul Jorei aproape de gura gârlei ce vine din balta Sberei în dreptul locului mo(a)rei Jorei însemnată la N° 27.
28.	Locul pe unde au fost lunca numită a Joroaei.
29.	Pun(c)tul numit la Vadul Judanului.
E. *Hotarăle și semnile moșiei Vălenii, siliștea Sirbilor despre apus de Bârlad.*	
IV. *Laturea despre meazănoapte*	
30.	Pun(c)tul de la malul drept al Bârladului, unde au fost piatră hotar, care

https://biblioteca-digitala.ro

	acum nu se găsește.
31.	Pun(c)tul la marginea bălței lui Crucean în laturea Sirbilor despre meazănoapte.
32.	Pun(c)tul lângă movila de la vale de drumul cel mare a Postei.
33.	Piatră hotar pe pravalul deasupra unei vâlcele, corespunzătoare cu pun(c)tul de la N° 31 de la Balta lui Crucean.
34.	Piatra pe prăvalul despre Valea Sacă.
35.	Piatră hotar aproape de moviliță cu altă piatră hotar pusă din nou în muchea Văei Albiei, care face colț Sirbilor despre Pițcanii d(umi)sale postelnicesei Casandra Costachi la meză-noapte și despre Costești, stăpâniți de d(umnea)lui Lascar Bogdan vornic în partea despre apus.
V. *Laturea Sirbilor despre apus însemnată prin lit(era) r, NN. 35, 36, 37, 38, lit. s.t.*	
36.	Piatra în muchea despre Valea Albiei, capătul de la apus alăturea cu Costeștii, corespunzetoriu cu pun(c)tul de la No 35, și care osebește 342 stânj(eni) și trii palme ce au dat hotarnicii din 7268 Jorei din trupul Sirbilor, de unde în gios se încep Sirbii dați răzeșilor de către acei hotarnici.
37.	Pun(c)tul la locul numit Ruptură, ce-au drumul sapat, pe unde trece linia capătului despre apus, lovind în colțul capătului Străș(i)neștilor, tot muche(a) către Valea Albiei.
38.	Piatră hotar corespunzetoare cu N° 36, ce face colț moșiei Sirbilor răzeși la capătul despre apus între Străș(i)nești, stăpâniți de d(umnealui) vor(nicul) Lascar Bogdan, și între Ciorăști, stăpâniți de Schitul Orgoeștii, închinat Mon(astirii) Neamțului.
VI *Laturea Sirbilor despre amează̆zi alăturea cu Ciorăștii.*	
39.	Pun(c)tul liniei Sirbilor pe laturea despre meazăzi lâângă drumul cel mare a Postei.
40.	Peatră hotar ce desparte pe Sirbi de Ciorăști în coasta despre meazăzi.
q.	Pun(c)tul la locul ariilor ce au fost din îmvechime a proprietarilor de Sirbi.
r.	Pun(c)tul hotarului Sirbilor la malul drept al Bârladului în luncă, care face colț moșiei despre Ciorăști.
s, t, x, Pământul ce-l pretinde epitropia dupre documente de la Ciorăști ca părți ale bătrânului Baltag.	
s.	Pun(c)tul de pe culme ce vine în partea Văei Albiei.
t.	Pun(c)tul de la piatra corespunzetoare cu N° 38, care desparte de pe Ciorăștii de astăzi de către Fisoci.
x.	Pun(c)tul de la malul Bârladului din dreptul ropturei Cojoril(or).
41.	u, v, x, Triunghiul împresurărei Ciorăștilor despre Fisoci.
42.	Siliștea Vălenilor numită astăzi Belciugul.
43.	Siliștea Vălenilor numită din vechiu Stolnicenii.
	m, n, o, r, linia pretenției ce are epitropia asupra moșiei Docolina ce-au Chițcanii pentru partea l(u)i Ciocârlan.
z.	Vadul de moară cuprins în pun(c)tul în actul din 7254 fevr(uarie) 10, arătat în hotarnica d ela 1810, fața 12, până unde se întindea stăpânirea Jorei.

https://biblioteca-digitala.ro

Calculația fălcilor moșiei Vălenii cu părțile pretinse precum și a trupurilor megieșite care vin în contact cu Vălenii, măsurate de subscrisul în conta onorate epitropii a învățăturilor publice.			
	Fălci	Prăj(ini)	Stăn(jeni)
Moșie Vălenii cuprinde:	429	29	2
Partea din Dănceni	33	47	-
Partea din Sirbi	140	-	2
Soma.	602	76	4
Pretențiile interne de la compărtași.			
De la Viltotești	68	1	1
De la Cojeri	28	38	-
De la Petricani	45	49	2
De la Ciorăști	300	14	2
De la Docolina	115	60	-
Soma	558	2	5
Soma din urmă	2095	78	1
Moșiile megieșite ridicate de subscrisul pentru lămurirea împresurărilor.			
Viltoteștii întregi	210	11	2
Tămășănii întregi	350	-	-
Cojerii și Stoeșeștii	1145		
Fisocii	335	48	2
Soma	2040	59	4
Soma totală	4136	58	2
Adică patru mii o sută triizeci și șase fălci, cincizeci și opt prăjini și doi stânjeni.			

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/150, original.

141. <după 1846 septembrie 31>. „*Perilipsul documentelor atingătoare de locul dispărțitoriu la răsărit și meazăzi între Cojeri, Tămășăni, partea de Băsășți numită Viltoteștii și Vălenii*”.

B.

Perilipsul documentelor atingătoare de locul dispărțitoriu la răsărit și meazăzi între Cojeri, Tămășăni, partea de Băsășți numită Viltoteștii și Vălenii.

1825 iunie 19. Copia hotarnicei Cojărilor lămuritoare colțului acestei moșii despre răsărit și meazăzi.

1825 avgust 16. Mărturia a mai multora după cartea de blestem lămuritoare colțului despre răsărit și meazăzi dispărțitoriu între Tămășăni locului de Băsășți, numit Viltoteștii, între Văleni și Cojeri, adică între colțurile a patru moșii.

1846 septemvr(ie) 31. Lămurirea în priivirea hotarului dintre Cojări și Văleni cuprinsă în actul cu această dată supt litera (…)[1], la fața 25.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/148.

https://biblioteca-digitala.ro

[1] Lipsește.

142. 1846 septembrie 31. *Hotarnica moșiei Văleni.*

Hotarnică
Anul 1846 septemvrie 31

În urmarea încunoștiințărilor făcute de d(umnea)l(u)i ingineriul ținutului de Fălciu, Iosif Baiardi, prin giudecătoria ținutală, întrunindu-se comisiea locală pentru a cerceta și a dizbate interesurile moșiei Văleni, carea este proprietatea Casei Scoalelor încă în anul 1844 septemvrie 15, față fiind arbitrul din partea Epitropiei învățăturilor publice, subscrisul banul Iordache Mălinescu, rânduit cu adresul Divanului din 21 avgust 1844, supt No. 3500, eară d(umnea)lui cami(narul) Gheorghie Săulescu, vechilul din partea Epitropiei, rânduit cu vechilimeoa întărită supt N° 665, și iară arbitru din partea d(umi)sale hatmanului Grigorie Ghica pentru Băsăști banul Dimitrie Drăghici, rânduit cu adresul Divanului din 15 iunie 1844, supt N° 3410, și vechilul d(umi)sale hatmanului, cami(na)r(ul) Hristodor Dimopolul cu vechilimeoa întărită supt N° 540, și în ființa ingineriului de ținut Iosif de Baiardi, s-au închiet jurnalul de fața locului ca mai întâi se pășască în lucrare d(umnea)l(u)i ingineriul cu rădicarea planului topografic a Vălenilor însoțit de lămuririle limitrofe cerute de obiect și pregătindu-l să-l înfățoșăze comisie spre înaintirea lucrărilor; Apoi în anul 1845 iunie 22 în urmarea încunoștiințerilor oficioase, earăș(i) întrunindu-se comisiea alcătuită atât din cei de mai sus, cât și din d(umnea)lui stoln(icul) Dimitrie Radu, rânduit hotarnic din partea răzășilor de Viltotești cu adresul Divanului de supt N° 3430, anul 1844, față fiind și polcovnicul Gheorghie Anton, vechil din partea răzășilor de Viltotești, precum și d(umnea)lui Costache Vidră, hotarnic din partea d(umi)sale vornicul Neculai Greceanu, proprietariul moșiei Urdeștii, rânduit cu adresul Divanului de supt N° 1749, iară d(umnea)lui vornicul Neculai Greceanu în persoană, și luându-se mai întâi aminte că după jurnalul închiet la 15 sept(embrie), anul 1844, d(umnea)lui ingineriul din pricina îndeletnicirilor în aseminea lucrări n-au fost îndemânatic a rădica planul, s-au închiet al doile(a) jurnal ca să se mai urnească cercetările până ce d(umnea)lui ingineriul va rădica planul. După aceasta întrunindu-se comisiea în urmarea încunoștiințărilor a triea oară, și în anul acesta 1846 la terminul însămnat de 25 avgust, alcătuită din hotarnicii și vechilii Epitropiei învățăturilor publice și a d(umi)sale hatmanului Grigorie Ghica, arătați mai sus, și din d(umnea)lui sulge(rul) Dimitrie Lupașcu, rânduit hotarnic din partea răzășilor de Viltotești și de Belciug în locul d(umi)sale stol(nicului) Dimitrie Radu, în 26 ale aceștiea, s-au închiet jurnalile respective cu cuprinderea că fiind acum planul moșiei rădicat să i se facă mai întâi aprobațiea și apoi întrunindu-se comisiea să pășască cătră cercetările și debatațiile cerute potrivit unor asemenea închieri, la 27 mergând înpreună cu d(umnea)lui ingineriul, atât hotarnicii, cât și vechilii mai sus arătați s-au început a se face aprobațiea planului de la colțul Vălenilor despre răsărit și amiazăzi de la punctul copacilor gâlcoși și înaintind lucrarea pe linia ce desparte capetele hlizelor de Văleni, numite Dănceni și Belciugul de Băsăști, în partea despre răsărit am sosit cu operațiea până la hotarul de lângă o salcie ce este peste Valea Sotonei de unde se

https://biblioteca-digitala.ro

începe liniea care desparte pe de o parte pe Băsăști și pe de alta pe Văleni de Viltotești, până la care punct s-au fost făcut aprobațiile de către hotarnicul Epitropiei învățăturilor, și de către hotarnicul d(umi)sale hatmanului Grigorie Ghica. De aicea vrând iscălitul hotarnicul Epitropiei se păşască în lucrarea aprobației liniei a do(u)a cu hotarnicul răspectiv a răzăşilor de Viltotești, hotarnicul Băsăștilor d(umnea)lui banul Dimitrie Drăghici făcând pretenția a figura de hotarnic și din partea răzăşilor de Viltotești supt cuvânt că Viltoteștii ar fi tot Băsăști, pentru că la această propunere nu m-am putut uni cu d(umnea)lui nici eu iscălitul, nici hotarnicul răzăşilor de Viltotești, supt cuvânt că nu se poate cunoaște de hotarnic din partea Viltoteștilor pe altă persoană decât pe aceia autorizată de Divan care este d(umnea)lui sulger(ul) Dimitrie Lupaşcu, d(umnealui) banul Dimitrie Drăghici, arbitrul din partea Băsăștilor, s-au tras de la comisie și n-au mai adaos a să mai întruni; deci la 28 ale aceştiea am păşit gios iscălitul cu operația aprobației înpreună cu hotarnicul Viltoteștilor, la 29 cerând gios iscălitul a se păşi cu lucrarea aprobației și către celelalte lături ce mai rămăsăse neobservate ale moşiei Vălenilor, apoi a se adiveri planul, și după aceea a intra în cercetarea documentelor și în debatație d(umnea)lui hotarnicul Viltoteștilor cu carele rămăsăsem după tragerea d(umi)sale banului Dimitrie Drăghici, au cerut ca fără a se sevârși aseminea lucrări și formalități se păşască în debatația documentelor cu asăminea propunere neunindu-se gios iscălitul fiind în contra legiuirilor, d(umnea)lui sluger(ul) Lupaşcu s-au tras de la comisie ca și d(umnea)lui banul Dimitrie Drăghici supt cuvânt că trebuințele ce ar ave(a) nu l-ar (i)erta a stărui mai mult; deci după asăminea înpregiurări potrivit rostirei articulului al 10 a legiuirilor atingătoare de hotărâturi, în ființa părței stăruitoare reclemantă, care aice este Epitropia reprezentată prin vechilul ei, am păşit înpreună cu d(umnea)lui ingineriul către înaintarea lucrărilor și după ce la 30 s-au săvârşit de observat planul și din partea laturilor rămase ale Vălenilor, astăz(i) la 31 avgust adeverindu-l că este întocmai cu starea locului, am păşit după aceasta și în tratație.

Deci cerând de la d(umnea)lui cami(narul) Gheorghie Săulescu, vechilul Epitropiei învățăturilor, a da dovezile și lămurirea pretențiilor ce ar ave(a) Epitropia, d(umnea)lui au înfățoşat dinpreună cu perelipsul documentelor și ecscoziția cuprinzătoare de dovezile și lămuririle acestui proțes din care s-au văzut întinderea reclemațiilor făcute de reposații bo(i)eri Codrinești precum și pretențiile i dreptățile cerute de numiței și că obiectul tratației acestui proțes se înparte în două ramuri:

A) În privirea diferențiilor din lăuntru care caută pe sinpărtaşii ce intră cu stăpânire în acest trup supt nume de Belciug, Dănceni și Sârbi.

V) În privirea hotarelor încungiurătoare acestei moşii care caută pe megieş(i), precum: despre răsărit de Bârlad sânt: Petricanii, Băsăştii, Viltoteştii, Tămăşănii sau Urdeştii i Cojării, despre apus de Bârlad Ciorăştii până în Fisoci, Piscanii sau Docolina, Costeştii și Străş(i)neştii.

Întinderea reclemațiilor și a pretențiilor din data jalobilor cuprinzătoare de pretențiile și reclemațiile ce au făcut proprietarii moşiei Vălenilor carii au fost mai întâi bo(i)erii Jorăşti, apoi bo(i)erii Codrănești, către carii au fost trecut această moşie de zestre și anume mai întâi către răposatul spatar Ioan Codreanu, după aceasta către fiul său comis(ul) Gheorghie Codreanul, clironomul Vălenilor, cel ce

https://biblioteca-digitala.ro

în urmă au dănuit acest fondos ramului de învățătura publică, se vede acest proțes început încă de la anul 1773, precum se adiverește din cartea divanului de la acel an sept(embrie) 28 și lănțuit cu necontenire până la 1836 iulie 19, adecă până și după terminul legiuit la 1834 și 1835 a se da reclemațiile de înpresurări precum se dovidește din jaloba dumisale comis(ului) Gheorghie Codreanu data divanului de apelație a Țării de Gios, eară rostirea pretenției au fost de-a pururea că cu hotărâtura făcută la anul 7258 s-ar fi luat cu nedreptate din trupul Vălenilor hlizele Belciugul, Dăncenii, Sârbii, cu o bucată de loc numită Stălpitura lui Ciocârlan cu hliza numită Ciorăștii, și că trupul Vălenilor s-ar întinde în lățime din Cojări și Fisoci până în Docolina și Petricani, iară în lung din Băsăști, Viltototești și Tămășăști pâna în pravălul Albiei; prin urmare reclemațiile sale s-au întins în privirea celor din lăuntru către toți sânpartașii ce figurează astăz(i) ca răzăș(i) de Văleni supt feliurite numiri a hlizelor și către toți megieșii trupurilor numite mai sus, precum se dovidește din adeverința divanului din acel a Țăriid e Gios, slobozită supt N° 4591, în cuprinderea următoare că s-au priimit jaloba d(umi)sale comis(ului) Gheorghie Codreanu de la 30 avgust 1835 pentru înpresurare(a) ce ar pătimi moșiea d(umi)sale Vălenii din ținutul Fălciu și a Tutovei, de pe apa Bârladului, care s-ar alcătui din hlizele sau de deosăbitele din vechiu în părți numirele ei de răzășii cei vechi vânduți către neamul d(umi)sale comisului, anume Vălenii, Dăncenii, Sirbii și Stălpitura lui Ciocârlan, și care s-ar înpresura de d(umnea)lui aga Gheorghie Iamandi cu moșiea Petricanii, de d(umnea)lui logofăt(ul) Iordache Catargiu cu Băsăștii, de răzășii de Băsăști ce se zic Viltotești și Cărpeștii, cu părțile lor Viltoteștii și Cărpeștii, de d(umnea)lui aga Neculai Greceanul cu Urdeștii și Tămășănii, de răzășii de Tămășăni cu Tămășănii, de d(umnea)lui Iorgu Costache cu Cojării, de dumneai c(u)c(oa)na Casandra Costachi pe din sus cu moșia Docolina, eară în partea din gios s-ar fi răpit o parte din Văleni sub alt nume străin Ciorăștii.

Din asăminea lămurită reclemație ce au făcut d(umnea)l(u)i comis(ul) G. Greceanu, în urmarea legiuirei atingătoare de înpresurări, măcar că proțesul acesta era intrat în curs giudecătoresc cu pretențiili mai sus aratate de mai înainte și când legiuirea în privirea reclemațiilor de înpresurări au privit pe aciea numai carii ar fi avut de reclemat de acoli înainte, eară nu pe acei ce reclemase, precum se lămurește aceasta prin adresul logofiției din 9 mai 1835, No. 2336, către divanul apelativ, în urmarea înaltei rezoluții, prin care să încuviințază căutarea proțesului de înpresurare a moșiilor Cordenii și Mărginenii, care pornisă reclemațiile de la 1832, și apoi n-au fost reclamat la 1834 dezlegarea ce se vede în della instrucțiilor atingătoare de împresurare, păstrată la ingineriul ținutului; Dupre asăminea rezon și în privirea Vălenilor nu s-ar fi putut apăra fețile pârite a nu se înfățoșa în giudecată precum vor acum unii din megieși și din sânpărtași a se apăra cu pretecst că adecă Vălenii alcătuiți de hlizele Dăncenii, Belciugul și Sirbii nu s-ar megieși cu trupurile lor, precum au făcut d(umnea)lui vornicul N. Greceanu, proprietariul de Urdești și Tămășăni, i d(umnea)lui postelnic(ul) Gheorghie[230] Gligorie[231] Iamandi, proprietariul de Petricani, când mai vârtos însuși hotarnicile d(umi)lorsale glăsu(i)esc că se megieșăsc cu cu Vălenii, precum mai gios se va arăta și precum

[230] Scris deasupra numelui Gligorie.
[231] Încercuit.

https://biblioteca-digitala.ro

vor a se apăra și sânpărtașii de Dănceni și Sirbi, când epitropia este megieșă și sânpărtașă atât în Sirbi, chear dupre hotărâtura ce au făcut odinioară acesti răzășii la anul 7268, cât și în Dănceni cu Cojării, de dumneaii c(u)c(oa)na Casandra Costache pe din sus cu moșia Docolina, eară în partea din gios s-ar fi răpit o parte din Văleni sub alt nume străin Ciorăștii.

Di asăminea lămurită reclemație ce au făcut d(umnea)l(u)i comis(ul) G. Grecianu în urmarea legiuirei atingătoare de înpresurări, macar că proțesul acesta era intrat în curs giudecătoresc cu pretențiile mai sus arătate de mai înainte și când legiuirea în privirea reclemațiilor de înpresurări au privit pe aceia numai carii ar fi avut de reclemat de acole înainte, eară nu pe acii ce reclemase, precum se lămurește aceasta prin adresul logofiției din 9 mai 1835, No. 2336, cătră divanul apelativ, în urmarea înaltei rezoluții, prin care să încuviințază căutarea proțesului de înpresurare a moșiilor Cordenii și Mărginenii, care pornisă reclemațiile de la 1832 și apoi n-au fost reclamat la 1834, dezlegarea ce se vede în della instrucțiilor atingătoare de împresurare, păstrată la ingineriul țânutului. Dupre asemenea rezon, și în privirea Vălenilor nu s-ar fi putut apăra fețile părite <pârâte> a nu se înfățoșa în jiudecată precum vor acum unii din megieși și sâmpărtași a se apăra cu pretecst că adecă Vălenii alcătuiți de hlizele Dăncenii, Belciugul și Sirbii nu s-ar megieși cu trupurile lor, precum au făcut d(umnea)lui vornicul N. Greceanu, proprietariul de Urdești și Tămășăni, i d(umnea)lui postelnic(ul) Gheorghie Iamandi, proprietariul de Petricani, când mai vârtos însuși hotarnicile d(umi)lorsale glăsuesc că se megieșăsc cu Vălenii, precum mai gios se va arăta și precum vor a se apăra și sânpartașii de Dănceni și Sirbi, când epitropia este megieșă și sânpărtașă atât în Sirbi chear dupre hotărâtura ce au făcut odinioară acesti răzășii la anul 7268, cât și Dănceni.

Adeverențiile din lăuntru.

I. Din reclemațiea răposatului comis G. Codreanu țitată mai sus înpărțindu-se obiectul acestui proțes în două ramuri; a) cătră megieși; v) cătră simpărtași; gios iscălitul au intrat mai întâi în tratație diferențiilor din lăuntru care privește atât pe răzășii de Belciug, precum și pre acei de Dănceni și Sirbi. Din docomentele și lămuririle ce au înfățoșat vechilul epitropiei să dovidește și anume că tot pământul cuprins supt nume de Văleni, Stolniceni, Belciug, Dănceni și Sirbi, au fost din vechime tot Văleni, și alcătuesc întreg hotarul moșiei cuprinse în docomentele logofăt(ului) Antohi Jora, stăpânită de el și de urmașii săi, și că apoi cu nedreptul au intrat simpartașii de astăz(i) în stăpânirea acestui pământ numai cu pretecstul osăbitelor numiri de trupuri, care în adivăr nu sânt osăbite trupuri, ce hlize în care s-au subîmpărțit această moșie dintru-nceput, precum mai gios se arată.

1. Cât pentru partea însamnată pe hartă între No. 11, 16, 17 până la 20 și de la 21 până la 11 că este Văleni, nu-i nici o îndoială, nici înprotivire din partea cuiva pentru că însuș(i) hotarnicii răzășilor de la 7268 înpreună cu toț(i) răzășii o cunosc de Văleni și cu asămine nume să stăpânesc, încât pentru aceasta nu face trebuința de mai multe dovezi, rămâne acum a se argumenta că înpreună cu aceasta și celelante părți stăpânite supt nume de Belciug, Dănceni și Sârbi, sânt tot Văleni cumpărate cu bună credință de logof(ătul) Antohi Jora.

Aceasta să dovidește pozitiv:

A. Din glăsuirea docomentelor cu care vând vechii moșteni pământul Vălenilor întregi cătră cătră osăbiți cumpărători și anum:

https://biblioteca-digitala.ro

1[0]. Cătră Scărlet de Zorleni; 2. Cătră boeriul Lupu Costache și al 3[le] cătră logof(ătul) Antohi Jora, întărite aceste cumpărături ce cuprind pe întregii Văleni cu două hrisoave a domnului Mihail Racoviță din 7217 <1709> iunie în 30 și 7217 <1708> sept(embrie) 17.

V. Din pozițiile locale ce corespund la glăsuirea docomentelor, precum sânt numirile osăbitelor locuri aflătoare până astăz(i) de la o margine a întregului hotar de Văleni până la altul chiar pe hlizele stăpânite acum de răzăși cu nume de Belciug, Dănceni și Sârbi, așa sânt balta lui Crucean pe Sârbi în partea despre Docolina, lunca Joroaei pe Dănceni, moara Joroei și locul lui Baltag pe Sârbi, damurile vitelor, siliștea ariilor și a țiganilor Jorăsei pe Belciug.

S. Din stăpânirea Jorăi întinsă până în trupurile moșiilor megieșite mărturisâtă și de știutorii de pe atuncea, și

D. Rostită de hotarnicele moșielor megieșite;

E. Și în sfârșit dovedită rostul spiței cei adevărate a Vălenilor făcută de divan la anul 1815 și apoi la anul 1818 din poronca domnului Calimah cercetată și aprobată de marele logof(ă)t N. Strătulat și de marele vornic Mihail Sturza, astăz(i) domn stăpânitoriu.

Dovadă la protasul cuprinsu litera a.

Docomentele cumpărăturilor lui Scărlet.

1. 7141 <1633> iulie 5. Zapisul Măricăi și a surorii sale Grozava, nepoată lui Ioan stolnicul, fetile Balaei din Văleni, prin care vând lui Scărlet dintr-un bătrân a triea parte arătată în spiță lui Ioan Frunteș stolnicul la N. 4.

2. 7145 <1636> octombrie 15. Zapisul de la Stefana, fata lui Ionașu David, arătată în spița lui Popințel la No 3, prin care vinde partea ei de ocină din Văleni lui Scărlet de Zorleni.

3. 7146 <1638> august 30. Actul lui popa Nicoară și a fiilor sei Ioan și Aftiniul, nepoți lui Vrăncean, arătați în spița lui Popințel la No. 5, prin care vând lui Scărlet partea lor din satul Văleni din bătrânul Vrăncean a patra parte cu vad de moară la apa Bârladului, și cu loc de fânațu și de hrană / aceste părți sânt astăz(i) pe Dănceni / și dovidesc că se țin tot de Vălenii Jorei.

4. 7146 <1638> oct(om)v(rie). Actul lui Ioan, ficiorul Frăncului, și cu Brândușa, arătați în spița lui Frunteș la No 4, prin care vând lui Scărlet partea tatului lor din satul Vălenii, Dăncenii și Stolnicenii, și acest act prin asemine rostire a sa face dovadă că vânzătorii se înpărtășa din câtetrele hlizele Vălenilor care de-a pururea se văd a fi rei, dupre cei trii bătrâni și că aceste alcătu(ie)s(c) un trup, drept care se întindea părtășiele rezășilor la trustele aceste.

5. 7136 <1627 septembrie 1-1628 august 31>. Actul lui Ionașcul Băltag cu fimeia lui Grozava, arătați în spița lui Băltag la No, prin care vând lui Scărlet ocina lor de Văleni care au avut-o într-un loc cu Scărlet, și cu vatra satului, și cu loc de dumbravă. Aceasta este o dovadă că partea bătrânului Baltag vine în marginea din gios a Vălenilor, unde este până astăz(i) vatra satului și unde este și dumbrava.

6. 7200 <1691> oct(om)v(rie) 23. Zapisul de la Ciocârlănița cu fiul ei Vlasie, arătată în spița lui Popințel la No. 7, prin care dănu(i)esc medelniceriului Lupu Costache moșiea lor ce vine între hotarul Vălenilor și între a Docolinei în stâlpitura lor, din jumătate de parte a patra parte; aceasta este dovadă că partea

https://biblioteca-digitala.ro

bătrânului Popinţel vine la marginea Vălenilor cea din sus alăturea cu Docolina, că Vălenii trec şi peste Bârlad, că Sârbii sânt tot Văleni, că cumpărăturile Jorei se întindea de la o margine a moşiei până la alta.

7. 7214 <1706> iulie 8. Actul de la Dabija Scărlet prin care face schimb partea sa de Văleni ce este pea pa Bârladului cu cumnată-sa Aniţa Scărlet.

8. 7214 <1706> iulie 8. Actul de la Aniţa Scărlet prin care dă de zestre gineriului său Radu paharnicului satul Vălenii şi partea lor şi acea giumătate de sat Vălenii ce au făcut-o schimb cu cumnatul seu Dabija, pre care zice să o stăpânească din hotar în hotar locul tot. Aice vine de însemnat înţălesul trasului acestuia din hotar în hotar locul tot, adecă din Băsăşti şi peste apa Bârladului până în prăvalul albiei precum se dovedeşte din glăsuirea docomentului din 7196 <1687> oct(om)v(rie) 7, N. 22.

Docomentele cumpărăturilor vornicului Lupu Costache.

9. 7217 <1708> septemvrie 16. Actul de la Radu paharnicul cu soţul său Mariea prin care fac schimb cu vornicul Lupu Costache un sat întreg, anume Vălenii, cu tot venitul şi hotarul.

10. 7217 <1708> septemvrie 17. Hrisovul domnului Mihail Racoviţă întăritoriu schimbului de mai sus pe un sat întreg, anume Vălenii, cu tot venitul şi cu tot hotarul.

11. 7217 <1708> decemvrie 8. Zapisul de la Petcu, feciorul lui Toader Zavu, şi cu soru-sa Avrămiea, arătată în spiţa lui Popinţel la N. 12, prin care vând vornicului Lupu Costache partea lor din Văleni ce este dintr-una cu Ciocârlan, a căruia parte o are vornicul Lupu Costache, adică în partea Dăncenilor şi a Sirbilor pe din sus. Eată şi aceasta o dovadă că Dăncenii şi Sirbii sânt tot Văleni.

Docomentele cumpărăturilor logofătului Antohie Jora.

19. 7191 <1683> iulie 24. Zapisul lui Gheorghiţă, ficiorul lui Neculai Bădărău, arataţi în spiţa lui Frunteş la N° 16, prin care vinde cămărăşului Antohi partea de moşiea din siliştea din Dăncești din Stolniceni şi din Sârbi, a patra parte din partea Cozmiţei călugărului, arătat în spiţa lui Frunteş la No 12.

Şi aice este altă dovadă că vânzătorii se înpărtăşa din trustele hlizele şi despre răsărit de Bârlad şi despre apus de Bârlad, şi totodată se dovideşte că Dăncenii şi Sirbii sânt tot Văleni şi că siliştea arătată sub nume de Dăncești şi Sirbi este tot de Văleni. Pre lângă aceasta se lămureşte din cele mai sus.

A). Că bătrânul Popinţel stăpânea partea din susa Vălenilor, alăturea cu Petricanii şi Docolina. Dovadă actul din 7200 <1691> octomvr(ie) 25, N. 6, şi care parte s-au numit mai cu samă Dănceni, arătat pe hartă între liniile r, e şi N. 30-9.

V). Bătrânul Baltag ţinea pământu(l) în partea din gios a Vălenilor alăturea cu Cojării şi Fisocii, până în pârău, cuprinzind pe Ciorăşti. Dovadă docomentul din 7146 <1637> octomvr(ie) 25, N. 4, care parte s-au numit mai cu samă Vălenii, însămnaţi pe hartă între literele t, k şi N. 38-13, pre această parte au luat-o vornicul Lupu Costache. Dovadă cartea domnului Neculai Alecsandru din 7240 <1732> fevruarie 8, la N. 31, şi numai întru această parte hotarnicii răzăşilor la 7268 <1759 septembrie 1-1760 august 31> au mărginit pe Văleni.

https://biblioteca-digitala.ro

S). Bătrânul Ioan Frunteș stolnicului i-au fost remas partea din mijloc a Vălenilor între Baltag pe din gios și între Popințel pe din sus, însămnat pe hartă între liniile 36-11, 38-13, partea acestui bătrân s-au numit mai cu samă Stolnicenii după boeriea sa de stolnic. Întreita această înpărțire a Vălenilor se dovidește și din docomentul de la 7145 <1636> octo(m)v(rie) 25, N. 4. Iară mai în urmă sub nume de Stolniceni se înțălegea și Dăncenii când agiunsă a se numi moșiea numai cu două nume, adecă Văleni și Stolniceni, precum se cetește în hrisovul domnului Racoviță din 7217 <1709> iunie 30, No 29, și în cartea domnului Neculai Alecsandru de 7240 <1732> fevruar(ie) 8, N. 31.

20. 7292 <1784> fevruarie 4. Zapisul Tofanei călugăriței, fata lui Lupan, arătată în spița lui Frunteș la No 15, prin care vinde lui Antohi Jora partea de moșiea din Văleni ce o are de pe tatul seu Lupan.

21. 7196 <1688> fevruarie 25. Actul lui Grigorie și Nohit cu sora lor Nedelia, fiii popei lui Vărlam, nepoți lui Ionașcu Popințel din sat din Văleni, arătați în spița lui Popințel la No 17, prin care dăru(i)esc lui Antohi cămărașu(l) partea lor din Văleni pe Bârlad a cincea parte din bătrânul Popințel din tot hotarul și din vadul de moară ce este în apa Bârladului. Iată și aice dovadă că partea bătrânului Popințel ce vine pe din susul moșiei, unde sânt astăz(i) Dăncenii, este tot Văleni, că vadul de moară ce se vede astăz(i) pe Dănceni și Sirbi este tot pe Văleni, și că aceste hlize, Dănceni și Sirbi, făcea(u) numai un trup de moșie numit Văleni.

22. 7196 <1687> octomvrie 7. Actul lui Timuș, ficiorul lui Enache Porpușorul, nepotul lui Gheorghie Boldovici cu fimeia și ficiorii lui arătați în spița lui Popințel la N. 16, prin care dănu(i)ește lui Antohi camarașul partea lui și a surorilor lui Mariea și Anastasia de Văleni din siliștea ce se chiamă Dăncești a cincea parte a moșului lor Boldovici, din vatra satului, cu vad de moară în Bârlad, din tot locul din hotar în hotar, care trece și peste Bârlad. Dovadă și aice că Dăncenii și Sirbii sânt Văleni că siliștea de astăz(i) ce se zice a fi pe Belciug era pe Dănceni, însă socotești Văleni și că pe atuncea nu se pomenea de Belciug; că moara vine pe Văleni, nu pe Dănceni și Sirbi, prin urmare că hotarul Vălenilor mergea în lung și peste Bârlad, adecă din Băsăști și până în pravalul albiei, până unde merg astăz(i) Dăncenii și cu Sirbii, că așa trebu(i)e să se înțăleagă că merg și părțile și celelalte, precum s-au văzut la actele aratate mai sus din 7214 <1706> iunie 8, N. 8, și 7217 <1709> septemvrie 16, N. 9, și 7217 <1709> sept(embrie) 17, N. 10, rostitoare că „să se stăpânească din hotar în hotar locul tot”.

23. 7197 <1688 septembrie 1-1689 august 31>. Actul Mariei Mârzoaei, fata lui Onilă, nepoată Cozmiței călugărului, arătată în spița stolnicului Frunteș la No 18, prin care dănuește camarașului Antohie moșiea sa, partea tătâne-seu lui Onilă și a mâni-sa; asăminea Todosiea și Mălina, surorile Mariei Mârzoaei, vând cămărașului părțile lor de pe tată și mama, precum și partea moșului lor Cozmița călugărul din siliștea din Dăncești și Văleni. Dovadă și aice că partea bătrânului Frunteș era pe locurile numite Dăncești și Văleni, că siliștile Dăncești și Văleni se înpreuna (…) ca până astăz(i) și că nu mai poate încăpe(a) în mijloc a triea precum este astăz(i) Belciugul, și eară că Dăncenii și Vălenii sânt tot una.

24. 7198 <1690> iunie 16. Actul lui Vasilache, feciorul lui Gavril, aratat în spița lui Frunteș la No 19, prin care face schimb cu camarașul Antohie un pământ și patru pași în fruntea din Văleni la Bârlad, de aseminea au dăruit un pământ și patru

https://biblioteca-digitala.ro

pași în fruntea din Văleni și Cozmița, fiul lui Enache, aratat în spița lui Frunteș la No 16.

26[232]. 7212 <1703> decemvr(ie) 25. Actul lui Gapie cu fimeia lui Armanca, cu toți ficiorii lor, Ioan, Apostul, Sandu și Grigorașcu, și cu fiicele lor aratate în spița lui Frunteșu la N° 21, prin care dănu(i)esc logofătului Antohie Jora moșiea lor din satul Vălenii și Stolnicenii la apa Bârladului, și de easta parte de Bârlad și de ceia parte, și cu vad de moară din partea Bumbăreștilor răzășilor lui. Dovadă și aice că Dăncenii se numesc și Stolniceni, că bătrânul Frunteșu cuprinde în mijlocul celor doi și pe locul ce astăz(i) se numește Belciugul cu o parte de Dănceni și că și partea lui de Văleni trecea și peste Bârlad în hliza numită Ciorăștii și Sirbii, și căa cei Sirbi se socot aice tot Văleni.

27. 7214 <1705> no(i)emvr(ie) 19. Actul lui Alecsandru, feciorul Trofanei, nepot lui Frunteș de Văleni, arătat în spița lui Frunteșu la N° 22, prin care dănu(i)ește logof(ătului) Antohie Jora partea lui din Văleni ce are de pe moșul seu Frunteșu.

28. 7216 <1708> april(ie) 30. Actul de la Chirieana cu soru-sa Mărica, fetile lui Frunteșu, arătate în spița lui Frunteșu la N° 23, prin care vând logofătului Antohie Jora moșia lor din Văleni ce au de pe moșul lor Constantin Bombariul și de pe tatul lor.

29. 7217 <1709> iunie 30. Hrisovul domnului Mihail Racoviță de giudecata ce au avut-o logofătul Antohie Jora cu vornicul Lupu Costache pentru o parte de moșie ce au fost cumpărat vornicul lângă Văleni ce le zic Stolnicenii de la Radu paharnicul, carele au avut-o de zestre de la socrul seu Stefan Scărlet și de la fratele lui Dabija paharnicul și danie de la Ciocârlănița și Petcul. Prin hrisov i se dă dreptate de au răscumpărat părțile de Văleni de la vornicul Costache. Dovadă și aice că părțile vornicului Lupu Costache au fost lângă Văleni, ce le zic Stolnicenii, adecă Belciugul și Dăncenii de astăz(i).

30. 7221 <1713> maiu 20. Actul lui Grigorie Bumbariul și Ursul, fratele lui, feciori Trofanei, fata lui Dimitrașcu Frunteșu, arătat în spița lui Frunteșu la N° 24, prin care dănu(i)esc logofătului Antohie Jora partea moșului lor Dumitrașcu Frunteșu de Văleni, ce trece peste apa Bârladului de amândouă părțile. Iată și acea dovadă că partea bătrânului Frunteșu ce după dovezile aratate mai sus vine în mijlocul Vălenilor, unde este astăz(i) Belciugul era tot pe Văleni, că precum părțile bătrânului Popințel și a lui Baltag, cum se dovidește din docomentele de supt N° 22 și N° 8, trecea și de ceilaltă parte de Bârlad și cuprindea ca și aceia supt nume de Văleni și pe Dănceni și pe Sirbi.

31. 7240 <1732> fevruarie 8. Actul mitropolitului Nechifor și a bo(i)erilor de divan prin care se dă partea de moștenire lui Nicolai Jora, fiul logof(ătului) Antohie, Vălenii și Sirbii cu partea de Ciorăști. Aice însă este o dovadă că Vălenii întregi, adecă cu Dăncenii, Sirbii și Ciorăști, au trecut de la logof(ătul) Antohie Jora la fiul seu stolnic(ul) Neculai Jora.

32. 7223 <1714> oct(om)vr(ie) 11. Cartea domnului Nicolai Alecsandru cătră Dabija, fostul mare ban, poruncindu-i se meargă la hotarul Vălenilor și a Stolnicenilor de pe apa Bârladului și se tae morile d(umi)sale vornic(ului) Lupu

[232] Numerotarea conform documentului.

https://biblioteca-digitala.ro

Costache de pe Cojeri și Hisoci și se hotărască Vălenii și Stolnicenii. Aicea vinu de însemnat ce(i)a ce s-au zis mai sus că de la o vreme numai părților de gios a Vălenilor se da numele de Văleni, eară părții de sus pe unde au fost stolnicul Ioan Frunteșu și unde sânt astăz(i) Belciugul cu Dăncenii se da nume de Stolniceni și că stăpânirea logof(ătului) Antohie Jora se întindea până în Fisoci, cuprinzind pe Ciorăști, pe care au stăpânit-o și fiul său.

Docomentele și lămuririle pre care le-au înfățoșat d(umnea)lui vichilul epitropiei în privirea părților de peste Bârlad prin care se dovidește mai departe că cumpărăturile log(ofătului) Ant(iohie) Jora cuprind și pământul numit Sârbi și stâlpitura lui Ciocârlan i Ciorăști.

Asupra Sirbilor.

91. 7111 <1603> iunie 14. Actul lui Crucean Bumbariul și a Chiței aratat în spița lui Frunteș la N. 5, prin care pun amanet lui Chicuș stolnicul jiumătate de sat de Sirbi ce este pe apa Bârladului, cu vad de moară / pomenit și în cumpărăturile de mai sus / drept una sută lei, cu termin de două luni de zile, când nedând banii se rămâ(i)e moșia vândută de veci. Asămine au mai vândut 40 pământuri la Ruptura din Cojări tot din hotarul Sirbilor.

92. 7192 <1684> august 14. Actul lui Pavăl, nepot lui Lupan, aratat în spița lui Frunteșu la N° 26, prin care dănu(i)ește cămărașului Antohie partea lui din sat din Sirbi cu vad de moară.

93. 7204 <1696> ianuarie 13. Actul lui Stefan, feciorul Angheluși, fata lui Ionașcu Baltag, aratat în spița bătrânului Baltag la N° 27, prin care vinde hatmanului Antohie o a tria parte de sat din Sirbi ce sânt la ținutul Tutova la apa Bârlad, partea maicei lui Angheluța, zestre de la tatăl seu Baltag. Aicea se dovedește că bătrânul Baltag trage o a tria parte și din Sirbi, precum și din Văleni.

V

Asupra Ciorăștilor.

Iară asupra Ciorăștilor cuprinș(i) în reclemația reposatului comis Gheorghie Codreanu, d(umnea)lui vechilul au înfățoșat și au propus următoarele:

85. 6996 <1487 septembrie 1-1488 august 31> Suret de pe hrisovul domnului Stefan în carele se cuprinde că Neagul părcălabul au vândut un sat pe Bârlad, anume Ciorăști, lui Ioan Frunteșu stolnicul drept op(t)zăci zloți. Acest document dă dovadă că și Ciorăștii făcea parte proprietății ce ave(a) stolnicul Frunteșu în Văleni, care precum s-au văzut au trecut prin vânzările cu(m)părătorilor sei către logof(ătul) Jora.

86. 7179 <1671> iulie 15. Actul Mariei, fata Măricăi, nepoată lui Andrieș Vată, și cu feciorii ei, Savel și Ioan, prin care dănuesc lui Vasilie Gheucă al triile(a) logofăt, partea lor de moșie din sat din Ciorăști, pea pa Bârladului, a șăsa parte, și din a șăsa parte giumătate partea Mariei, fata Măricăi, nepoată lui Andrieș din Vată.

87. 7183 <1675> iulie 4. Actul lui Apostol, ficiorul popei lui Simion, și cu fimeia lui Alecsandra și cu copii lor, prin care vând armașului Caraiman partea lor de moșie din sat din Ciorăști, la țânu(tu)l Tutova, la apa Bârladului, dintr-un bătrân, giumătate din bătrân.

https://biblioteca-digitala.ro

88. 7186 <1678> august 24. Actul lui Silion Orbul și cu frații lui, Vasilie și Ariton, ficiorii lui Frim și a Măricăi, fata lui Andrieș, și ficiorul lui Varlam din Vărlești, prin care trustrei frați dănuesc lui Vasilie Gheucă logofăt al triile(a), partea lor de moșie de moșie din sat din Ciorăști, pe apa Bârlad, țânut(ul) Tutova, din partea lui Andrieș a cincea parte.

a 89. 7199 <1691> august 10. Actul lui Isac și cu fimeia lui Gafiea, fata lui Caraiman, și cu fii lor, Andronache și Darie, prin care vând giupânesei Tudosiica Joroae și fiului seu Antohie cămăraș mare, jiumătate de bătrân din moșiea Ciorăștii ce este la apa Bârlad.

v 89. Fără dată. Înscrisul lui Poturache prin care pune amanet moșiea sa de la Costești pe Horueta și de la Ciorăști din gura Albiei și din Cărăbuș, d(umi)sale giupânesei Joroaei.

31. 7240 <1731 septembrie 1-1732 august 31>. Actul mitropolitului Nechifor și a bo(i)erilor de divan prin care se dă partea de moștenire lui Neculai Jora al doile(a) logofăt, Vălenii, Sirbii și partea de Ciorăști. Tot în acest act de împărțală se dă numitului Jora și o sută nouăzăci pământuri din moșiea Hisocii sau Fisocii, carii vin alăturea cu Ciorăștii și Vălenii.

90. 1814 mart(ie) 15. Cartea domnului Calimah prin care îndatorește pe dumne(ae)i spătăreasa Safta Bogdan să se înfățoșeze în divan cu d(umnea)lui stol(nicul) Ioan Codreanu pentru moșiea Ciorăștii.

Pe lângă docomentele de mai sus au adus d(umnea)lui vechilul a propune și aceste că dacă părțile moștenitorilor în Văleni trec și peste Bârlad precum s-au dovedit prin acturile de supt N. 11, 22, 26, 30, 31; Dacă partea lui Baltag în Văleni vine în partea despre amieazăzi unde sânt astăz(i) mărginițiVălenii la un loc cu părțile lui Scărlet ce au trecut apoi cu întreg satul cum stă astăz(i) cătră vornicul Lupu Costache, precum se arată în docomentul de supt N° 5 și în hrisovul domnului Racoviță de supt N° 10, și așa fiind cursul Vălenilor și peste Bârlad, Ciorăștii, care precum se arată în hartă, stau dincolo de Bârlad, chiar în linia Vălenilor de astăz(i) între N° 40, 38 și literile t, v; dacă dupre docomentul din 7204 <1696> ianuarie 13, N° 93, Baltag din Vălenii de gios au tras a treia parte și peste Bârlad din Sirbi, și dacă dupre docomentul din 7111, N° 91, Crucean Bumbariul / eară un suitoriu a moștenitorilor de Văleni / au vândut 40 pământuri din partea Sârbilor la Ruptura din Cojeri, arătată pe hartă la litera h, unde se ating astăz(i) Fisocii de Cojări, stând în linia Vălenilor, apoi nici o îndoeală logof(ătul) Jora și coborâtorii sei au stăpânit și Ciorăștii înpreună cu Vălenii și Sirbii, precum se dovedește chiar și din docomentile de Ciorăști carele sânt tot de la moștenitorii de Văleni arataţi prin spiță și carii prin actul de înpărțală din 7240, N. 31, au trecut cătră coborâtoriul logofătul Jora Nicolai, al doile(a) logofăt, aseminea se dovedește și din docomentele de Sirbi care se întind până în Ruptura din Cojări, unde se cuprind și Ciorăștii, și din docomentul domnului Neculai Alecsandru din 7223, N° 31, cuprinzătoriu de tânguirea logof(ătului) Jora pentru înecătura ce făcea vornicul Lupu Costache cu ezătura sa de pe Cojări și Fisoci morilor ce avea logof(ătul) Jora în Bârlad pe Văleni și Stolniceni; aseminea se dovidește și din hrisovul domnului Mihail Racoviță din 7217 <1709> iulie 30, în care se arată învoiala sevârșită între vornicul Lupu Costache și între logof(ătul) Antohie Jora de ai lăsa jiumătate de vad de Hisoci și jiumătate de Cojări; deci dacă nu ar fi avut întru a sa stăpânire logof(ătul) Jora Ciorăștii cum putea a se

https://biblioteca-digitala.ro

megieși cu Hisocii și Cojării sau cum pute(a) fi cele 40 pământuri la Ruptura Cojărilor și precum se mărturisăște și de cătră marturii ce au însufleţit prin giurământ la anii 1814, anume diaconul Vasilie Milea, Condurache Berciu și Stefan Cucu.

S

Asupra părţii lui Ciocârlan.

Iară asupra părţei lui Ciocârlan că este între Văleni hliza Sirbii a cărora hotare după stăpânirea de astăz(i) se însamnă între numerii laturilor 30 până la 35, și 38 până la 40, și între Docolina dispărţit pe hartă prin linia de la litera m până la litera r, au înfăţoșat d(umnea)lui vechilul actul din 7200 <1691> oct(om)v(rie) 25, N° 6, de la Ciocârlănița cu ficiorul ei Vlasie, în care scrie că au dat danie medelniceriului Lupu Costache a lor dreaptă moșie ce avea(u) din sus de Văleni și mai în gios de Docolina între hotarul Vălenilor și între a Docolinei în stăpânirea lor.

Altul din 7217 <1708> decemvr(ie) 8, N. 11, de la Petcu și soră-sa Avrămiea prin care vând vornicului Lupu Costache partea lor din Văleni ce este dintr-una cu Ciocârlan.

Hrisovul domnului Mihail Racoviţă din 7217 <1709> 30, N. 29, prin care se întărește logof(ătului) Jora părţile de Văleni răscumpărate de la vornicul Lupu Costache și în care se rostește și daniea de la Ciocârlănița și de la Petcu, care precum se arată în spiţă la N. 7 și 12, se trag din bătrânul Popinţel a căruia parte precum s-au dovedit mai înainte vinea în partea din sus a Vălenilor unde sânt astăz(i) Dăncenii, arătaţi pe hartă între linia de supt litera a și până e și între N. 9 până la 22, care precum se dovidește din docomentul de la 7196 <1687> oct(om)v(rie) 7, N. 22, trece și peste Bârlad, cuprinzind și partea lui Ciocârlan ce3 vine în dreptul liniei hotarului Dăncenilor.

Asemene se mărturisăște această parte a lui Ciocârlan ce vine între Văleni, hliza Sirbii, și între Docolina, că s-au stăpânit de Jora, de cătră marturii ce au însufleţit prin giurământ diaconul Vasilie Milea, Condurache Berciu și Stefan Cucu.

Și eară cât s-ar fi întins stăpânirea Jorei cu hotarul Vălenilor în partea Docolinei și a Petricanilor se poate cunoaște din actul domnului Ioan Necolai de la 7254 <1756> fevruarie 10, cuprins în hotarnica de la 1810, la faţa 12, slobozit cătră stoln(icul) Vasilie Sturza după jaloba cluceriului Scărlătache pentru un vad de moară ce ar fi avut pe moșiea Petricanii la ţânut(ul) Fălciu, pe apa Bârlad, și i s-ar înpresura de cătră hotarul jigniceriului Iordache și a stolnicesei Joroaei, când acest vad de moară este mult mai în sus de linia stăpânirei de astăz(i) la locul însemnat în hartă cu litera z.

Spre închierea vechilul epitropiei au adaos a propune și următoarele:

1) Că precum din argumentele aratate la fieșcare docoment s-au dovedit că trupul Vălenilor se suptînparte în trii părţi dupre cii trii bătrâni cum se închipu(i)esc și pe hartă, care se întind și de iasta parte și de ceia parte de Bârlad, mergând în lungime din Băsăști până în pravalul Albiei, eară în lungime din Cojări și Fisoci până în Petricani și Docolina, dovidită aceasta mai vârtos atât prin spiţa făcută în divan la 1815 și aprobată la 1818, cât și prin polițiile locale ce corespund la glăsuirea docomentelor logof(ătului) Jora precum sânt: numirile osăbitilor locuri

https://biblioteca-digitala.ro

aflătoare până astăz(i) de la o margine a întregului hotar de Văleni până la altul chear pe hlizele stăpânite acum de răzăși cu nume de Belciug, Dănceni și Sirbi; așa sânt: Balta lui Crucean pe Sirbi, alăturea cu Docolina, lunca Joroaei pe Dănceni, moara Joroaei și locul lui Baltag pe Sirbi, damurile vitelor, silișstea ariilor și a țiganilor Joroaei pe Belciug.

2) Că în a treia parte a lui Baltag ce vine la partea din gios a Vălenilor, precum s-au dovedit din docomentul 7156, N. 5.

3) Că în jiumătate de Sirbi a lui Crucean Bumbariul a căruia baltă este până astăz(i) în partea din sus a moșiei lângă partea lui Ciocârlan însemnată pe hartă la N. 31 (4) în partea lui Ciocârlan ce vine între Docxolina și Sârbi.

5) În 40 pământuri vândute la Ruptura din Cojări ce vine alăturea cu Fisocii, însămnat în hartă la litera h.

6) În partea numită Ciorăștii de care s-au vorovit mai sus.

7) În partea lui Pavel, nepotul lui Lupan.

Precum și în părțile aratate prin acturile de supt N° 6, 11, 19, 22, 26, 30, se cuprind atât pământul despre răsărit de Bârlad, aratat pe hartă între liniile de la litera a până la s, și de la N° 20 până la litera k, cât și cel despre apus între liniile de la litera r până șa ș, și de la t până la h, pre care pământ casa scoalelor publice îl cere întru a sa stăpânire, pentru a-l aplica în folosul tinerimei patriei potrivit cu scopul dănuitoriului, fericitul întru aducerea aminte comis Gheorghie Codreanu.

Din care încredințându-se gios iscălitul de întinderea stăpânirei vechilor vânzători, dănuitori și schimbători, precum și a întrunitoriului acelora întru a sa singură stăpânire care au fost cel mai de pe urmă logof(ăt) Jora, că cu adevărat s-au lățit peste întreg trupul Vălenilor, așa precum s-au devinit pe hartă, iară nu mărginit până în pârău și până în apa Bârlad(u)lui, precum se vede astăz(i), au adaos d(umnea)lui vechilul a mai da și următoarele lămuriri:

A. Când și cum au intrat simpartașii de astăz(i) iară în trupul Vălenilor fiind coborâtorii vânzătorilor.

V. Cu ce dovezi vor a sprijini dreptățile ce zic că ar ave(a) asupra pământului ce stăpânesc de Văleni cumpărat odată de la suitorii lor de logof(ătul) Antonie Jora.

Vremea și chipul cum au intrat numiței în urma vânzării acestei moșii dupre reclemațiile și dovezile lăsate de reposatul comisul Codreanul (este precum se cetește ecspoziția reposatului și în docomentele țitate prin memorialul seu) că năvălind tătarii în țară pe după anii 7250 <1741 septembrie 1-1742 august 31> au ars casele și toate acareturile stoln(icului) Neculai Jora, fiul logof(ătului) Antohie, au robit pe văduva sa stolniceasa Elinca prădându-o de toate, până și de docomentele moșiei, însă aceste docomente socotindu-le netrebuitoare lor le-au aruncat gios în mijlocul Taberei, și în asăminea înpregiurare s-au strâns de lăcuitorii Vălenilor ce era(u) înpreună robiți și că după trecerea de 4 ani s-au dat iarăș(i) stolnicesei, însă numai un număr dintr-însele, dară nu toate, lipsind pre lângă altele hotarnica veche încungiurătoare acestei moșii, făcute de logof(ătul) Antohie Jora, precum și hrisovul întăritoriu acestei hotarnice, și că aseminea hârtii s-ar fi îndoit chiar de către aflătorii lor cu scop a se pute(a) face în urmă iară simpartași.

Dovadă că astfeliu de docomente cu adevărat s-au îndosit se vede în ecspoziția făcută de reposatul spătar Ioan Codreanu către domnul Calimah la fața

https://biblioteca-digitala.ro

23, în care se arată câte documente au scos prin carte de blăstăm de la coborâtorii acelor apucători de documente, și eară pentru hotarnica făcută încă din vremea logof(ătului) Jora de care se tângu(i)ește reposatul Codreanu că lipsăște înpreună cu hrisovul, dovadă ar fi și cartea domnului Neculai Alecsandru din 7223 <1714> oct(om)vr(ie) 11, N. 31, poroncitoare a să hotărî moșiea Vălenii, care lipsăște înpreună cu toate lucrările ei, precum și cartea de la domnul Antiohie Constantin din 7209 <1700> sept(embrie) 6, N. 25, poroncitoare a se hotărî părțile de Corlătești și Vălenii hatmanului Antohie Jora.

După ce coborâtorii din vechii vânzători s-ar fi asigurat cu dosirea unor astfeliu de documente și după ce Vălenii au fost remas în părăsire despre clironomii Jorei, care în urma prăzii tatarilor s-au fost strămutat cu lăcuința la țânut(ul) Roman pe moșiea Pădurenii când încă și fiiul mortului stoln(ic) Neculai Jora, Manolache era în nevrâsnicie, favoriți numiței de astfeliu de înpregiurări au început numiții a reclema, însă numai că s-ar ști și ei partași în moșiea Vălenii, pe care o stăpânește casa logof(ătului) Jora. Dovadă cartea domnului Matei Ghica din 7262 <1754> iunie 29, N. 33, însă totodată slujăște acest docoment de dovadă că chiar tânguirea pretendeților au fost că logof(ătul) Jora, precum și coborâtorii sei, stăpânea întreg trupul Vălenilor și lor nu le mai rămăsăse, și iară dovadă că cobărâtorii vânzătorilor au reclemat asupra Vălenilor iară nu asupra altui trup, dupre cum coborâtorii lor de astăz(i) vor a se apăra supt nume de trupuri străine, adecă de Belciug și altele, și că atunce au cunoscut numai Văleni, și din Văleni au cerut părtașii, și iarăș(i) singuri ei arată că Dăncenii și Sirbii fac parte den această moșie Vălenii, dovadă cartea de giudecată din 7260 <1752> iunie 27, N° 32, și cartea domnului Mateiu Ghica din 7262 <1754> iunie 27, N. 33, și iară dovezile aduse la fața 26 și 28, în hotarnica din 1810, a vornicului de poartă Dimitrie Meleghie.

După aceasta pe la 7268 <1759 septembrie 1-1760 august 31> unindu-se pretendatorii cu pah(arnicul) Iordache Costache, megieșul Vălenilor, cu un Stefan Popescu vornic de poartă și cu alții, au făcut pe ascuns hotarnice economicoase asupritoare casei Jorăștilor, pro(i)ectând o uneltire ca aceasta prin care au vrut se manevreze de a da și Vălenii casei Jorei, a căriea scrisori zic ii însuș(i) că au cuprins pe întregii Văleni și că răzășii nu au arătat nici un docoment spriginitoriu pretențiilor sale, însă totodată pentru a face pe coborâtorii vânzătorilor cu moșie au răscroit din trupul Vălenilor mai multe trupuri, mărginind pe Vălenii întregi numai în giumătate de sat până în cel pârău, aratați pe hartă între N° 21-11 și 20 – 15, o lucrare și înprotiva glăsuirei documentelor și înprotiva stăpânirei ce au avut casa Jorei pe întregii Văleni de la 7223 <1714> oct(om)v(rie) 11, N^{o}, 31, până la 1773 sept(e)m(brie) 28, N° 38, în curgere de 60 ani, cum se dovidește din documentele cu datele de mai sus sub N° 31 și 38, fiind toți acei răzăși vânzători față trăitori pe această moșie ca slugi bo(i)erești și ca muncitori sub stăpânirea Jorăștilor.

Apoi din celalalt pământ a Vălenilor ce rămânea dincolo de pârău și de Bârlad numiții hotarnici au osăbit întâiu un trup numindu-l Belciug și mărginindu-l între pârău, Dăncenii și Bârlad, dându-i ființă fără a fi înputerniciți de stăpânire fără docomente și fără să-l fi cerut jăluitorii, dovadă documentul de sub N° 33 și 36; de asemenea au făcut trupuri osăbite pe Dănceni și pe Sirbi, însă numai cu numirea, iară cu stăpânirea l-au lăsat a fi tot un trup cum au fost și sub stăpânirea Jorei, că pre toate aceste le-au împărțit tot câte în cinci bătrâni, precum se dovidește din

https://biblioteca-digitala.ro

hotarnice, și în toate au făcut pe noii moșteni deopotrivă partași și dincoace și dincolo de Bârlad cum s-au fost înpărtășit și vechii vânzători. Pentru asăminea slujbă au făcut de răzăș și pe hotarnicul Popescul, care au cutezat a hotărî fără să fi fost înputernicit de ocârmuire și carele mai în urmă s-au mărturisit singur că nu este răzăș, precum se dovidește din cartea de giudecată de la post(elnicul) Mateiu Costache din 1796 trecută în hotarnica lui Meleghie, fața 31, au folosit și pe d(umnea)lui paharnicul Costache cu părțile Ciocârlăniței despre Docolina și cu părți de Ciorăști despre Fisoci, precum se mărturisăște în hotarnica de la 1810, fața 14, unde este trecută și hotarnica Ciorăștilor făcută de Popescul tot la 7268 <1760> aug(ust) 23. Deși au închipuit numiții asăminea hotarnice, cu toate aceste(a) fiind fără temeiu și înprotiva documentelor n-au cutezat a le scoate la iv(e)ală ci le-au ținut ascunse până la 1773, și după triisprezece ani de la hotărâtura Popescului au început a se înprotivi numiții ca se nu dei dejmă, însă îndată ce jigniceriul Manolache Jora s-au tânguit ocârmuirei la 1773, slobozindu-se poronca divanului îndată numiții pretendatari s-au supus și și au dat dejma, dovadă docomentul din 1773 sept(embrie) și cel din 1774 maiu 26, N° 38, 39.

După moartea și a jigniceriului Manolache, rămâind fiul seu Nicolai nevrâsnic, s-au sculat pretendenții mai cu putere și trăgând pe nevrâsnicul în jiudecata episcopului de Huși și a isprăvniciei de Fălciu acole la anul 1786 scot întâeș dată la iv(e)ală hotarnicile economicoase făcute de Popescu, după trecere de 26 ani când acum murisă și stolniceasa Joroae și fiul seu jigniceriul Manolache înpreună cu însuși hotarnicii.

Dovadă docomentul de la 1786 sept(embrie) 4 la N° 40 și apoi cea ce cavărșăște în hotarnica dată răzășilor de Popescu se vede iscălit și jigniceriul Manolache.

Pentru a dovedi cele până aice rostite, d(umnea)lui vechilul epitropiei au înfățoșat raportul spat(arului) Stefanachi Sturza către logofițiea cea mare din anul 1805 noemvrie 20, N. 44, și hotarnica vornicului porții Dimitrie Meleghie din 1810 decemvr(ie) 23, N. 51, i mărturiile formale date prin sevărșirea giurământului de către știutorii unor asăminea înpregiurări care sânt cuprinse în ecspoziția către domnul Calimah de la fața 35 până la 41.

Cât pentru mai departe dovadă că hotarnicile Popescului făcute pe Văleni, Belciug și celelalte părți sânt economicoase și iscălitura în ele a jigniceriului Manolache neadivărată, au înfățoșat memorialul lăsat de răposatul comis Gheorghie Codreanu cuprinzătoriu de obiecțiile următoare:

1). Că dacă jig(nicerul) Manolachi ar fi fost față la hotărâtura Popescului cum ar fi putut se îngăduească a i să lua patru părți din moșiia Vălenii și încă să și iscălească în hotarnice mulțămire;

2). Că dacă jig(nicerul) Manolache ar fi iscălit în hotarnica Popescului, apoi cum s-ar fi tânguit la 1773, N° 38, înprotiva pretendatarilor cărora au fost dat iscălitură și eară dacă s-au jeluit jig(nicerul) Manolache avându-i răzășii iscălitura în hotarnicile lor de ce au lăsat să li se înplinească dejma, de ce nu s-au aparat atuncea cu iscălitura lui, de ce au ținut hotarnicile ascunse și le-au scos tocmai la 1786, N. 40, după 26 ani când murise jigniceriu(l).

Pre lângă aceasta și însuși hotarnicii de la 1810 arată în hotarnica lor la fața 7 că alăturându-să iscălitura acea din hotarnica Belciugului cu alte adevărate

https://biblioteca-digitala.ro

iscălituri ale lui Manolache Jora pre care le-au scos stoln(icul) Ioan Codreanu, cea din hotarnică nu s-au potrivit cu acea ce s-au cunoscut a fi neadivărată. Asăminea se mărturisăște a fi neadevărată și de către spat(arul) Ioan Jora în răspunsul ce face logofiției la 1814 oct(ombrie) 5, N. 6-78-6.

Și fiind că acum răzășii de Dănceni, Sirbi, nici au venit la comisie, nici au înfățoșat docomente, dar au uneltit chipuri de a se feri de înfățoșare, d(umnea)lui vechilul epitropiei au înfățoșat următoarele docomente pre carele numiții le-au aratat încă la hotărâtura de la 1810, însoțite și de observații, prin care li se viderează mai mult uneltirile vădite mai sus, că adică au căutat se cuprindă moșia coborâtorilor logof(ătului) Jora, și anume la N. 50.

7100 <1592> aug(us)t 20. Actul de la un Grigorie prin care dănuește partea sa de Sirbi lui Dimitrașcu, nepotul seu, arătat în spiță la N. 7, coborâtorii acestui Dimitrașco precum se arată în spiță sânt în urmă trecuți în cânzare către logof(ătul) Jora.

7206 <1697> sept(embrie) 22. Cartea domnului Antioh Constantin poroncind banului Stefan, ce au fost hotnog, ca se jiudece pe Constantin Budacul cu vărul seu Cozmița, răzăși de Văleni, pentru o livadă a lui Crucean. Și această hartă este din acele ce figura mai înainte de a trece prin cumpărături către logof(ătul) Jora, către carele s-au trecut și părțile lui Crucean, precum se arată în spiță.

7266 <1758> iunie 5. Cartea de la domnul Scărlat Grigorie Ghica dată lui Sava diacul de divan cu ai sei, ca se stăpânească moșiile lor de la Fălciu și Tutova, anume Sirbii, Dănceștii, Stolnicenii, Ciorăștii, Vălenii și Olăneștii, pe apa Bârladului.

Această hartă se supune următoarelor obiecții:

a) Că este scoasă în urma prăzei casei Joroaei pe când răzășii au început a unelti pretențiile lor;

v) Dupre lămuririle lăsate de răposatul Codreanu pe aces diac de divan, ca și pe vornicul de poartă Popescu, l-au fost făcut pretendatorii sinrăzăși pentru a-i avea de lucrători la proțesul lor;

c) Prin urmare această hârtie se socoate economicuoasă, scoasă de a putea dovedi prin ea numai netăcere, drept care se și vede rămase fără de lucrare.

7270 <1762> mart(ie) 2. Cartea de jiudecată de la paharnic(ul) Iordachi Costachi pentru pâra ce ar fi avut înaintea sa un Vlasie și Costantin din Băsăști cu Cozmița și cu Ghilțu din Văleni pentru oare care părți de loc ce ar fi avut numiții în Văleni.

Și această hârtie se poate socoti economicoasă și contradictarică numai de a figura netăcerea și pretenții:

1) Că este făcută în urma hotarnicei din 7268 a hotărâturei d(umi)sale paharn(icului) Popescu, care precum se dovidește s-au fost unit înpreună cu răzășii folosindu-se de înpregiurările nefavorabile coborâtorilor casei Jorei de a lua Vălenii prin uneltiri;

https://biblioteca-digitala.ro

Și al 2) dacă însuș(i) hotarnicii cum și jiudecătorii lămuresc în hotarnica dată cu doi ani mai înainte că răzășii n-au înfățoșat nici un document pentru Văleni și îi dau numai Jorei, apoi acuma acea jiudecată au putut se facă între numiții pentru Văleni. Dovedindu-să prin aceasta că Belciugul nu este decât Văleni dacă ar trebui să să-nțăleagă că ii s-au jiudecat acum, nu pentru Belciug, dar pentru Văleni, dupre cum glăsu(i)este hârtiea.

7270 <1762> maiu 26. Cartea de la domnul Grigorie Ioan cătră pahar(nicul) Iordache Costachi, Dimitrache parcalabu(l), ispravnic de Fălciu, și Stefan Popescu vornic de poartă, că după jaloba preotului Dimitrie Burghelea și Simion Burghelea diiacul și cu alții ai lor asupra lui Manolache, fiiul stolnicesei Ilinca Joroae cu cuprindere că având ii o moșie, anume Vălenii, ce se zic și Stolnicenii, împărțitoare pe opt bătrâni, și că dintr-un bătrân ar fi avut cumpărătură a tria parte, și stoln(iceasa) Ilinca partea unui Scăntee, și că nemulțămiți fiind cu hotărâtura de la 7268, când s-ar fi dat stolnicesei a tria parte din tot satul, se poruncește acum numiților bo(i)eri să cerceteze câtă parte ar avea acel Scănteie, că atâta să se deie stolnicesei.

Din asăminea jăluire să descopere următoarele:

1) Că ii singuri anirisăsc hotărâtura de mai înainte; 2) că cu adevărat nu este Belciug și Dănceni precum zic hotarnicii, ce numai Văleni; 3) că n-iu dat întregii Văleni Jorei, precum zic în hotarnică, dară numai a tria parte precum mărturisăsc ii însuși jăluitorii; 4) că sumețindu-să în puterea dieacului de divan și nemulțămiți cu uneltirile mai dinnainte părându-le că au dat pre(a) mult Joroaei, acuma vor a mărgini numai în a 24 parte de Văleni, și toate aceste vor a le face numai cu gura propunând lucruri cu totul neadivărate, precum că Joroae ar ave(a) cumpărătură numai de la acel Scânteie în 24 a, departe de Văleni, când între hârtiile Joroae(i) nu figurează nicidecum vreun Scănteie.

7271 <1763> sept(embrie) 6. Raportul ce fac numiții bo(i)eri de mai sus cătră domnul, în carele zic că la alegerea părților de Văleni a stolnicesei Joroaei, când adică au făcut acea hotarnică economicioasă de la 7268, aducând pe toți bo(i)erii răzășii, carii cerea(u) să li să deie Vălenii, le-au cerut scrisori și au dat samă că n-au, fără numai s-au știut moșteni de la strămoșii lor, că păhar(nicul) Costachi au lăsat în locul seu pe Stefan Popescu și pe doi mazili se aleagă părțile Joroaei și că apoi au iscălit hotarnica pe credința vornic(ului) de poartă, că au cerut de la Joroae să vie cu hotarnica ce au făcut-o și n-au venit, și au cerut răzășii să strice haturile de Văleni a Joroaei și n-au putut, fiind întărite cu hrisoave, și că nefiind hotarnica față ca s-o strice și se o prifacă, au socotit se rămâ(i)e tot așa.

Acest raport cuprinde în sine prihănirile următoarile:

1) Că nu este următoriu poroncii domnești de a lămuri câtă și care ar fi a tria parte din a opta a lui Scânteie, ce zicea răzășii că s-ar cuveni Joroaei.

2) Singur pahar(nicul) Costachi mărturisăște că el n-au fost la hotărâtura de la 7268, ce cu de la sine putere necon(…) au rânduit pe Popescu și pe alții carii figura și răzăși de au făcut ceea ce au voit.

3) Se mărturisăște că iscălitura lui este falsă în hotarnică fiind că el n-au hotărât.

4) Vorbește și aciea neadevărul voind a economisi pe răzăși când zice că stolniceasa Joroaia n-au adus hotarnica, că precum se dovidește din docomentile de

https://biblioteca-digitala.ro

la 1786 sept(embrie) 4 și oct(ombrie) 6 hotarnica aceia fiind economicoasă era în sinul Popescului ce era de față jiudecătoriu și Joro(a)ia nu numai că nu o avea, dar nici știa de dânsa.

5) Că văzindu-se căzut întru o dilimă, nedându-i mâna nici a scoate hotarnica, neavând nici cu ce să o sprijinească, fiind înprotiva glăsuirii docomentilor Joroaei, nici cu ce să o strice, neavând răzășii docomente fără numai vorbe goale și neadivăruri plăsmuite, hotărăște pe întregul și fără consecvență, pe de o parte făcându-se a îmbunătăți hotarnica de la 7268, dară pe de alta totuși o strică hotărând ca Simeon Cozmița cu neamurile lui se mai tragă din vatra satului lăsatu Joroaei încă opta parte.

Dovadă că hotarnica de la 7268 pre carea zice d(umnealui) pahar(nicul) Iordache Costache că cerându-o de la Joroae n-au voit să o dei, nu era la numita ci la Popescu, cel ce înpreună cu pahar(nicul) Costache era rânduit hotarnic, și acum este actul de la 1786, N. 41, când episcopul de Huși și ispravnicii de Fălciu giudecând pe nevrâsnicul Neculai Jora cu răzășii, se oblicește hotarnica pe care o cerea de la Joroae că este ascunsă la Popescu, carele tocmai în această înpregiurare după 16 ani au scos-o la iveală și și făcându-să întrebare de ce au ținut-o ascunsă la sine fiind hotarnica Vălenilor Jorei, el au răspuns că nu ear fi plătit avaietul.

Împresurările

Aceste sânt docomentele și argumentațiile înfățoșate de d(umnealui) vechilul epitropiei, prin care se dovidesc uneltirile ce au întrebuințat părinții simpărtașilor de astăz(i) pentru a putea se însușască pământul ce stăpânesc acum cu nedreptul fiind odată de către suitorii lor vândut și dănuit logof(ătului) Antohie Jora.

Cu aceasta s-au închiet tratația întâiului ram privitoriu la diferențiile din lăuntru cu simpărtașii intrați cu nedreptul, după care gios iscălitul au intrat în cercetarea ramului al doile(a) ce privește la hotarăle încungiurătoare trupului Vălenilor, care obiect caută pe megieșitele moșii cu Vălenii, deci cerând de la d(umnealui) cami(narul) G(heorghe) Săulescu, vechilul epitropiei, a da dovezile și lămuririle pretențiilor ce ar avea epitropia și în ramul acesta din docomentele și ecspoziția ce au înfățoșat, să dovidesc următoarele:

I

Partea despre răsărit de Bârlad

A

Laturea de către meazănoapte

Linia laturei Vălenilor de către meazănoapte despre răsărit de Bârlad merge alăturea cu Petricanii până în Băsăști. Hotarile acestei margini precum se stăpânește astăz(i) sânt:

1) Pun(c)tul la rădăcina unui plop ce se află la malul Bârladului.

2) Pun(c)tul de lângă balta Sberei.

3) Pun(c)tul la fundul râpii, numită a Hudumanului.

4) Pun(c)tul la o groapă de pe culmea Hudumanului, lângă drum.

5) Pun(c)tul la o rădăcină de plop ce vine lângă răspintenele drumului, care merg, unul la Viltotești și altul la Băsăști.

https://biblioteca-digitala.ro

6) Pun(c)tul la două movilecu o rădăcină în mijloc, ce vin pe lângă drumul Băsăștilor.

7) Pun(c)tul la doi stejeri, numiți Gâlcoși, carii fac astăz(i) colțul despre răsărit între Văleni, Petricani și Băsăști.

Însă atât după rostirea hotarnicii de la 1810 la data 5, cât și după mărturisirea a oameni bătrâni trăitori și până astăz(i), precum sint Constantin Cozma, Gheorghie Toma, din Văleni, și polcovinicul Gheorghie Anton din Viltotești cu alții, linia cea adivărată a hotarului despre Petricani este mai pe din sus și anume la pun(c)tul însămnat pe hartă cu litera v, ce vine pe grindul dintre întorsătura bălței Sberii, au mărturisit cei mai de sus că au fost piatră de hotar vechiu care se adiverește și de însa hotarnică a Petricanilor de la 1784 iunie 25, făcută de pah(arnicul) Iordache Lambrino, mazilii Stefan Docan și Ioan Oatu, în care zice că s-au pus piatră hotar din vale de Șleahul Bârlad cam pe marginea bălței Sberei, unde pe din gios se desparte moșia Idriciului i Petricanii de Văleni, de acolo merge linia hotarului drept la două movilițe gemine însămnate pe hartă cu litere d. Aceaste movilițe stau astăz(i) cu 160 stănjăni mai din sus de acele pe lângă care îș(i) face hotarul d(umnealui) proprietariului de Petricani, care în adivăr sânt gemene, eară nu precum acele până la care să întinde cu stăpânirea de astăz(i), de la aceste două movilițe merge hotarul la rădăcina adevăraților copaci gâlcoși însămnați pe hartă cu litera e, care dupre vreme s-au tăet și s-au ars, și care ar sta cu 31 de stănjăni mai spre meazănoapte precum au au mărturisit și acum Ioan Bogos, Gheorghie Ungureanul și Grigorie Jacotă cu alții. Deci în lipsa adevăraților gâlcoși hotarnicii Băsăștilor de la 1825, și anume marele logof(ăt) Andronache Donici, au însămnat pe aceștia ce se văd până astăz(i), carii pre lângă altele nici să văd gâlcoși.

Aice vine de însămnat rostirea hotarnicii Petricanilor țâtată și în hotarnica de la 1810 la fața 12, în care zice că măsurând linia despre amiazăzi au început dintr-un stejar ce să află între movilile gemine în dumbravă în marginirile moșiei din gios în dreptul Vălenilor lângă drumul Băsăștilor, eară movilile sânt hotare veche despărțind moșia Idriciului i Petrecanii de Văleni, și că în malul Bârladului au pus piatră hotar de la vale de Șleahul Bârladului cam pe marginea bălței Sberii, unde pe din gios se desparte moșia Idriciul i Petricanii de Văleni. De unde se dovidește că Vălenii se întind până în Petricani, eară nu până în pârău precum s-au mărginit de hotarnicii de la 7268, cât și din cartea de la domn(ul) Ioan Neculai din anii 7254 <1746> fevruar(ie) 10, cuprinsă în hotarnica de la 1810 la fața 12, cătră stol(nicul) Vasilii Sturza după jaloba cluceriului Scărlătache pentru un vad de moară ce ar fi avut pe moșia sa Petricanii de la țânut(ul) Fălciu pe apa Bârlad și i s-ar înpresura de cătră hotarul jigniceriului Iordachi și stolnicesei Joroaei.

Eară se dovidește că la anul mai sus pomenit, cu stolniceasa Joroae stăpânea Vălenii cu hlizele sale Dăncenii până în Petricani, eară prin anaforaoa divanului de la 1776 iulie se mărginești d(umnea)lui proprietariul de Petrecani a nu se întinde peste vadul morii de la Bârlad.

De unde se face închiere că dacă până la acest vad de moară a jigniceriului Iordache se întindea stăpânirea Joroaei la anul 7254, apoi ar trebui mult mai în sus să meargă linia hotarului Vălenilor și de la punctul însămnat pe hartă la litera a-v- și în colțul despre răsărit de la litera s, precum pretinde odinioară și proprietarul de Băsești în judecata ce au avut cu Petricanii.

https://biblioteca-digitala.ro

V

Laturea Vălenilor despre răsărit

Linia despre răsărit a Vălenilor începând de la partea de meazănoapte merge alăturea cu Băsăşti şi alăturea cu Viltoteşti până în colţul Tămăşănilor despre amează̆zi şi în acea ce priveşte linia Băsăştilor se despart Vălenii dupre stăpânirea de astăz(i) prin pun(c)turile însămnate pe hartă la N. 7, 8, 9, 10, 11, alăturea cu linia ce-i formează̆ apărătura pădurei Băsăştilor. Dovadă̆ că şi până în această linie se întind Vălenii sânt hotarnicele Băsăştilor, una din 7250 <1741 septembrie 1-1742 august 31>, în care să zice că începând din capătul hotarului Cărpeştilor pe culmea dealului despre apus s-au aflat 1360 stânjăni şi apoi zice că au pus piatră în capatul hotarului despre apus, unde să înpreună hotarul Băsăştilor cu hotarul Vălenilor. Alta din 7260 <1752> iulie 24 zile că au tras cu măsura din hotarul Vălenilor de la doi copaci gâlcoşi, ce sint cu bour, mergând în gios spre meazăzi până în hotarul Vălenilor, unde se întâlneşte cu hotarul Viltoteştilor s-au aflat 624 stânjăni, şi tot în această hotarnică la dispărţire(a) cu pietre hotare a părţilor sard(arului) Iamandachi despre răzăşi earăş la fundul despre apus zice că au pus piatră unde se întâlneşte cu hotarul Vălenilor şi aice s-au ales 515 stânjăni, 6 palme, partea sard(arului) Iamandachi.

Două lămuriri se trag din rostirea acestor hotarnice:

a) Că linia hotarului între Băsăşti şi Văleni merge drept pe culmea dealului;

v) Că copacii gâlcoşi cie adevăraţi pe atuncea au avut bouri, când cie de astăz(i) nu au, şi cu aceasta se sprigineşte mărturia oamenilor carii spun că nu sânt aceştiea gâlcoşii, dară mai spre meazănoapte la rădăcinile aratate de dânşii, ce vin în dreptul hotarului la malul Bârladului.

Ce se atinge de hotarăle despărţitoare Vălenilor de Viltoteşti dupre împresurătoarea stăpânire de astăz(i) a Viltoteştilor merge pe linia însemnată pe hartă cu N° 11, 14, 15 şi litera i orăcând în trupul Vălenilor un pătrat neregulat de împresurare format cum se vede pe hartă între N° 15, 11 şi litera I, însă adivăratul hotar despărţitoriu Vălenilor de Viltoteşti este acest tras pe linia punctată, însemnată pe hartă sub N° 11, 12, 13 şi sub litera f, g, h, i, k, care linie începând de la piatra despărţitoare între Băsăşti şi Văleni ~~Viltoteşti~~ / hliza Belciugul / însemnată pe hartă la N. 11, trece pestea valea Sotonei aproape de fântâna din valea aceasta la pun(c)tul însemnat pe hartă cu N° 12, de acole vine la piatra de hotar lângă o salcie însemnată pe hartă cu N. 13, carea face colţul între pământul de astăz(i) a Viltoteştilor şi între Băsăşti şi unde hotarnica Băsăştilor din 7260 <1752> iunie 1 glăsu(i)eşte că să înpreună cu hotarul Vălenilor i a Viltoteştilor şi că până aice începând hotarnicii de atunce a măsura din capătul din sus din hotarul Petricanilor pe culmea dealului despre apus s-au aflat 1360 stânjăni, care măsură socotindu-se luată din adivăraţii gâlcoşi ai timpului aceluia dupre stânjănul de atuncea să înplineşte întocmai la piatra colţare de sub N. 13, de acole trece pe la fundul văei Corbolei, unde dupre însămnările lăsate de răposatul spat(ar) Ioan Codreanul în anul 1806 în luna iulie, Constantin Ghilţul, om bătrân ce ţinea încă minte pe unde se întindea stăpânirea Joroaei, ar fi mărturisit că moşia Jorei, Vălenii, merge ape atuncea spre răsărit mai înainte de gura Corbolei şi că ştie pivniţa lui Neculai Jora, care au fost în gura Corbolei, îi cunoaşte locul precum şi rădăcinile copacilor ce au fost cu bour, pe care l-au tăet Constantin Anton şi îl ştie şi Gheorghie Savin. De acole trece linia

https://biblioteca-digitala.ro

hotarului pe la piscul Uliului, însemnat pe hartă cu litera g, de acole la o fântână ce mai-nainte au fost peștelniță, însemnată pe hartă cu litera h, de acole la piatra veche de hotar arătată pe hartă cu litera i, care s-au descoperit la anul 1819, eară astăz(i) face colt între Viltotești, Tămășăni și Cojări, dupre hotărâtura de la 1825 făcută de d(umnea)lui aga Neculai Greceanu Tămășănilor, de acole merge hotarul la piatra de la litera k, descoperită în anul 1817 prin carte de blestem la rădăcina unui carpăn mai sus de răspintenile drumului ci merge, unul a Băsăștilor la Bârlad și altul drumul mo(a)rei spatar(ului) Mateiu Costachi, care piatră astăz(i) lipsăște, eară locul ei este aratat pe hartă la litera k, precum s-au mărturisit încă și acum de către însuși răzășii de Viltotești, Marin Mățe, Constantin Mățâ, diaconul Gheorghi Anton, polcov(nicul) Gheorghie Anton, Manolachi Anton, Neculai Goian, carii au fost față la descoperirea amânduror p(i)etrilor și acestei de la 1817 și a celii de la 1819.

Dovezi că aceasta este linia hotarului adevărat ce desparte pe Viltotești de Văleni sint următoarele:

1) Hotarnica de la 1810 în care zice la fața 4 că în dreptul colțului moșiei Băsăștilor acel din sus despre moșia Petricanilor stă și colțul Viltoteștilor din jos despre Tămășăni, unde l-au aratat însuși răzășii de Viltotești, care colț a Tămășănilor se vede astăz(i) însemnat pe hartă la litera i, și între aceste două colțuri s-au tras linie dreaptă de către hotarnici prin ingineriul de atuncea, însemnată acea linie și pe hartă de acum între lit(era) i, k, colțul Viltoteștilor despre Tămășăni și N. 7, colțul Băsăștilor despre Petricani. Pe această linie zice hotarnicul s-au însemnat și colțul Vălenilor despărțitoriu de Cojări, făcând sămn groapă în pământ la înpreunarea liniilor și pe linia despre Viltotești s-au tăet colnice pin pădure până la pârâul Vălenilor, care linie merge prin capătul Vălenilor de astăz(i) a hlizelor Belciugul și Dăncenii, precum se stăpânesc aceste(a) acum și prin capitele moșiilor Viltotești și Băsăști.

2) A do(u)a dovadă care întărește pre cea de sus că în adivăr aceasta este linia dispărțitoare Viltoteștilor de Văleni este mărturia ispravnicului de Fălciu spat(arul) Ioan Costachi dată la 1819 sept(embrie) 16 cu cuprindere că „mergând în satul Văleni a d(umi)sale stol(nicul) Ioan Codreanu i-au arătat o piatră de hotar vechiu ce desparte pe Văleni de Viltotești, care nu să pute(a) găsi, ce acuma un vacariu a satului Viltoteștii, anume Macsim Proca, au găsit acea piatră și ca nu cumva vre unii din răzăși să o scoată, m-au rugat se merg însuși să o văd și luând câțiva lăcuitori din Văleni, anume diaconul Arghiri, Constantin Cozma, Vasilie Savin, Dumitrache Iacodin și alții, înpreună cu mine, am mers la locul ce me-au arătat, numit piscul Uleului despre fundătură cam pe coastă și lângă o chizdelniță deasupra pe pisc la locul aratat de numitul vacariu, am pus de au săpat și săpând ca de o palmă am dat de o piatră mare lungăreață a căria vârfu era rupt, pe care dizvălindu-o din pământ am scos-o afară și s-au găsit supt piatră îndestui cărbuni, a cărora molăcime mărturisăsc în vechimea lor, și după toate cercările ce am făcut nu me-au rămas nici o îndoială că nu ar fi acea piatră hotar vechiu, care puindu-se iarăș la loc s-au acoperit cu pământ precum am găsit-o. De la acel loc am mers la deal tot pe acel pisc și din sus di răspintenile drumurilor ce merg, unul a Băsăștilor la Bârlad, altul drumul mo(a)rei răposatului Matei Costachi; me-au mai arătat și altă

https://biblioteca-digitala.ro

piatră hotar supt care earăș s-au găsit cărbuni, pe care piatră au aflat-o d(umnea)lui stoln(icul) în trecutul an 1817 prin carte de blăstăm, i-au spus-o răzășii de Cărpești.

3) Raportul postelnicului Vasilie Rășcanu din 1820 maiu 5 către isprăvnicie prin care arată că mergând dupre porunca ei la Văleni și cercetând au descoperit că hotarul Vălenilor despre Viltotești este în gura Sotonei și merge prin piscul Uleului pe unde stă și piatra și că au mărturisit oamenii bătrâni că pe acolo au apucat stăpânirea Vălenilor, când acum Viltoteștii intră dintru acea piatră cu 150 stânjăni în apărătura Vălenilor, că gardul l-au pus Viltoteștii nu pe hotar și că prin acel pisc au fost și linia făcută de vornicul de poartă Dimitrie Meleghie.

4) Pre lângă aceasta urmează osăbitele porunci ale ocârmuirei întru a stavila și a mărgini pe Viltotești în hotarile liniei mai sus arătate, așa sânt:

1811 iulie 19. Cartea divanului Moldovei către d(umnea)l(u)i vornicul Lupu Balș prin care să rânduește ca mergând la satul Vălenii s-au Stolnicenii a d(umi)sale stoln(icului) Ioan Codreanu să aprobeze harta făcută de rânduitul hotarnic vornic(ul) porții Dimitrie Meleghie în privirea marginilor dispărțitoare Vălenilor de Viltotești și se lămurească locul de pricină.

1812 iunie 12. Poronca ispravnicului de Fălcii către răzășii de Viltotești ca se nu cuteze a trece în pădurea Vălenilor peste linia ce s-au tras de hotarnicii Vălenilor că vor fi certați și înpliniț(i).

1820 april(ie) 23. Poronca ispravnicului de Fălcii către postelnice(l)ul Vasilie Rășcanu cu cuprindere ca să meargă la Viltotești se înplinească de la răzăși lemnile ce s-au dovedit că au tăet trecând linia hotarului pus de vornicul porții Dimitrie Meleghie, rânduit hotarnic.

1820 iulie 24. Poronca logofiții cei mari către isprăv(nicia) de Fălciu ca potrivit cu lămurirea ce au făcut rândutul postelnice(l) Rășcanu la fața locului în urmarea poroncilor de mai înainte a isprăvnicii să mărturisască pe Viltotești dupre cuprinderea hărții de judecată din 1811 august 19, ca să nu treacă peste linia hotarului pus de vorn(icul) porții Meleghie la 1810.

5) Pre lângă aceste de mai sus argumenturi trase atât din poziția locului, cât și din dovezile pozitive, precum pietre vechi de hotar și mărturii a oameni bătrâni știutori stării lucrurilor toate lămuritoare că linia hotarului între Văleni și Viltotești trebu(i)e a păzi direcția pe care o are hotarul și între Băsăști i Văleni, d(umnea)lui vechilul epitropiei au înfățoșat și următoarele:

O jalobă a răposatului comis G(heorghe) Codreanu (a)d(re)sată la 30 sept(embrie) 1836 către divanul de apel a Țării de Gios, prin care cere ca potrivit cu porunca domniască din 25 iulie 1827 a domnului Ioan Sturza către spat(arul) Ioan Iamandi, și potrivit cu adresul divanului giudecătoresc den 18 martie 1828 către vornicul Iordachi Costachi poroncitoare ca se-i dei în stăpânire și se stăpânească o bucată de loc din trupul moșiei Vălenii despre răsărit ce cu înpresurare se stăpânește de răzășii Viltotești, care loc dupre toate cercetările și hotărârile judecătorești și întăriturі domnești ce se află și la megieșitele moșii, precum la Băsăștii logof(ătului) Iordache Catargiu i hârti(…) și hartă inginerească ce este la d(umnea)lui aga Neculai Greceanu, atingătoare de hotarul ce desparte Tămășănii de Văleni și Băsăști, numai puțin și după anaforaoa divanului din 19 iunie 1824 întărită de domnul pentru moșiea Băsăști încă din 1824 i s-au dat dreptate a lua în stăpânire acea bucată de loc, adecă împresurarea arătată pe hartă în patratul neregulat format

https://biblioteca-digitala.ro

între N° 11, 15 și litera i, precum mărturisăsc poroncile mai sus arătate, și cere a se slobozi poruncă cătră comisia alcătuită din ispravnicul ținut(ului) spat(arul) Grigorie Cuza, de asesorul giudecătoriei cam(i)n(arul) Lascarachi Mihalachi și stol(nicul) Grigorie Butucea, ca să stăpânească aratata bucată de loc pe temeiul poroncilor și docomentelor mai sus aratate. În urmarea căria jalobe se văd și lucrările între care este adresul judecătoriei de Fălciu cu data de 24 sept(embrie) 1836, N° 4137, cătră d(umnea)lui comis(ul) Codreanu cu cuprindere că primindu-să corespondența divanului sub N° 3572 se cere de la reposatul acturile cel domnesc din 1827 iunie 25 și a divanului 1828 no(i)emvrie 18. Asemine este adresul comisiei întrunită la fața locului cu data din 30 octomvrie 1836, N. 59, și alta din 12 no(i)emvrie acelueaș an N° 75.

6) Pre lângă aceste(a) d(umnea)lui banul Dimitrie Drăghici, hotarnicul d(umi)sale hatmanului Grigorie Ghica, au înfățoșat la comisia acum întrunită și originalul anaforalei divanului cu data din 12 iunie 1824, întărită de domnul Ioan Sturza prin care se dovidește și se hotărăște că Viltoteștii nu ar fi decât o parte de Băsăști și că răzășilor de Viltotești nu li s-ar cuveni mai mult a trage din Băsăști decât 40 pământuri ale comisului Viltot, și că Băsăștii trebu(i)e a se coborî cu colțul lor în partea despre amează zi la piatra colțului Tămășănilor ce desparte patru unghiuri la 4 moșii, anume Băsăștii, Tămășănii, Vălenii și Cojării.

În urmarea unui asăminea act întărit și cu hrisovul domnesc, logofătul Catargiu la 1825 au și adus hotarnic pe d(umnea)lui logof(ătul) Andronachi Dolici[233], precum se lămurește din adresul cu data din 21 august 1825, cu carele chiamă d(umnea)lui logof(ătul) și pe d(umnea)lui spat(arul) Ioan Codreanu a să afla la hotărâtura, care hotarnică au adus și întru înplinire hrisovul domnesc statornicind pe fața pământului hotarul între Băsăști și Văleni pe linia însemnată pe hartă de la colțul despre meazănoapte a copăcilor gâlcoși prin N° 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 și litera f, g, h, i; cu toate aceste(a) răzășii de Viltotești folosindu-se de împregiurările nenorocite a răposatului comis G(heorghe) Codreanu n-au așteptat a păși peste linia adivăratului hotar și a înpresura din nou locul de Văleni însemnat pe hartă sub patratul neregulat îmformat între N° 11, 14, 15 și lit(era) i, și când pe lângă glăsuirea docomentelor de îmbe părțile, că Vălenii îș(i) dau colț cu Băsăștii, Tămășănii și Cojării, când toate celelalte moșii surori cu Vălenii, eară în cap Tămășănii, precum sânt pe din gios alăturea Cojării și pe din sus hlizile Belciugul și Dăncenii, eară în cap Băsăștii, stau toate în linia aceasta, Viltoteștii, care nu sânt de cât o parte din Băsăști pretend fără nici un temeiu și dreptate a (i)eși din linia trupului lor și a intra în trupul Vălenilor.

Pre lângă aceasta d(umnea)lui vechilul epitropiei au cerut a să lămuri și osăbita părtășie ce ar ave(a) răposatul Codreanu în numitul trup al Viltoteștilor, însă ce să atinge pentru aseminea cumpărături, atât a jigniceresei Joroae, precum și a reposatului comis G(heorghe) Codreanu, din trupul Viltoteștilor, fiind că răzășii de Viltotești n-au vrut a sta față, rămâne ca prin înadinsă comisie luându-se măsurile cuvenite întru a îndatori pre răzăși să steii față, să se facă alegirea și stăpânirea în urma hotărâturei împresurărilor.

Laturea Vălenilor despre amează zi

[233] Donici.

https://biblioteca-digitala.ro

Linia despre amează̆zi a Vălenilor începând din colțul despre răsărit unde să întâlnește cu Tămășănii și Băsăștii sau Viltoteștii însămnat cu litera k, merge spre apus alăturĭea cu Cojării până în apa Bârlad pe linia însemnată cu litera h, N° 17, 18, 19, 20, dovadă că Vălenii îș(i) dau capăt cu Cojării la pun(c)tul de sub litera i, sânt documentele megieșitelor trupuri precum Băsăștii și Tămășănii, eară pentru celelalte trupuri până în Bârlad este hotarnica de la 7268 <1760> august 23, N. 37, prin care să arată că hotărându-să Vălenii, hotarnicii au început despre apus din matca Vălenilor în gios spre drumul cel mare și până în hotarul Cojărilor, drept gura vălcelei Porcenilor, unde s-au pus piatra hotar din deal de drumul cel mare, asăminĕa s-au măsurat și capul hotarului Vălenilor despre răsărit prin pădure, unde să întâlnește în cap cu moșiia Viltoteștii, și s-au făcut un bour într-un copaci, și din acel bour și până în apa Bârladului s-au pus patru pietre hotare, una care s-au numit mai sus lângă drumul cel mare, și a do(u)a s-au pus în dumbrava în fundul vâlcelei Porcenilor, a triea piatră s-au pus în șăsul Bârladului despre apus.

1803 august 20. O mărturie de la spat(arul) Ștefanache și de la banul Gavlil[234] Iamandi, carii cu poronca domnului Alecsandru Constantin Muruz, dupre tânguirea stol(nicului) Ioan Codreanu, mergând se cerceteze la fața locului înpresurarea ce făcea d(umnea)lui Matei Scarlatachi cu moșia sa Cojării moșiei Vălenilor au descoperit că hotarul între aceste trupuri despre amează̆zi este din gura văei Porcenilor în sus de unde să încep Vălenii și în gios să încep Cojării, și că înprotiva acestui hotar d(umnea)lui Scarlatati[235] nu au putut da nici o dovadă și hotărăsc că pe acolo să se urmeze liniea.

Asămini urmează îm[236] privirea statornicirei acestei linii poruncite domnului Scarlat Calimah de la 1818 și a domnului Ioan Sturza de la 1825.

Împresurarea însă ce să vede făcută Vălenilor de către Cojări la capătul despre răsărit și amează̆zi cuprins în triunghiul figurei de supt N. 16, 17, 15, și litera k, i, este fără nici o dreptate și înprotiva chiar a glăsuirii hotarnicii ce are proprietariul de Cojări de la 1825 iunie 19, care zice „că la hotărâtura ce au făcut d(umnea)lui spat(arul) Ioan Cuza, isprav(nicul) de Fălciu, din poronca domnului Sandu Sturza moșiilor Tămășănii, Horești și Urdești a d(umi)sale agăi N. Greceanu spre dispărțirea acestor moșii dă către Băsăștii d(umi)sale logof(ătului) Iordache Catargiu, având a statornici pietre dupre liniia trasă pe harta inginerească iscălită de d(umnea)lui marele logofăt Teodor Balș, mergând până la un drum ce se desparte de drumu(l) mare a Bârladului, adecă din sus de respintenea însămnată pe hartă cu litera k, unde la anul 1817 s-au descoperit piatră hotar vechiu (care însă în urmă au lipsit din loc) și voind a pune tot acolo piatră colțul Tămășănilor au (i)eșit d(umnea)lui aga Gheorghi Costachi cu aratare că să cunoaște împresurat în moșia Cojării a casei dumnelorsale, care s-ar fi stăpânit și de către casa d(umni)losale, arătându-le că ar fi și piatră vechiu hotar în zarea dealului Tămășănilor. Deci stând cu luarea aminte și cercetând și prin oameni care au știință au (i)eșit un Macsim Proca, lăcuitoriu și răzăș din Viltotești, carele au găsit-o și ne-au dus la acea piatră drept în zarea dealului Tămășănilor la capul piscului cu 20 stânjăni din linie mai la

[234] Gavril.
[235] Scarlatachi.
[236] în.

https://biblioteca-digitala.ro

deal și cu 60 stănjăni mai înapoi; de la capătul liniei din drumul arătat la hartă mărturisind pomenitul Proca că această piatră iau arătat-o tatăl seu că este hotaru vechiu a moșiei Cojărilor. Deci statornicind această piatră la anul mai sus aratat ca să fie colț pe viitorime Tămășănilor și Cojărilor, rămâind cu această mulțămiți amândouă părțile, precum și răzășii de Viltotești ce au fost față, sau mai pus o piatră lângă cea veche pe linie, după care s-au îndreptat și linia celoralalte pietre dinapoi a Tămășănilor, adecă așa precum sint însemnate pe hartă începând de la litera i spre răsărit. Această hotarnică a Cojărilor care deși strămută colțul vechiu de la piatra de supt litera k (?) mai sus la piatra de supt litera i cu 60 stănjăni în trupul Vălenilor, mărginește pe d(umnea)lui proprietariul de Cojări a nu se mai întinde mai mult de cât până la liniea de supt litera i, și aice a-ș(i) face colțul; așadar fără nici o dreptate mai cuprinde d(umnea)lui și figura arătată într N. 17, 16, 15, și lit(era) i, k, l, drept care însuș d(umnea)lui aga Gheorghie Costache cunoscând dreptatea casei scoalelor au declarat că face cesie asupra acestui loc și că va da și înscris pentru aceasta Epitropiei învățăturilor publice.

Aice se încheie și tratațiea atingătoare de liniea dispărțitoare între Văleni și Cojări.

II

Partea despre apus de Bârlad

Laturea despre meazăzi.

Hliza Sirbii, care precum s-au aratat, alcătu(i)ește o parte de trupul Vălenilor dupre hotarăle vechi să stăpânește astăz(i), parte de casa scoalelor și anume hliza cuprinsă între linia însemnată cu N^{o} de la 30 până la 35 și d la 36 până la litera z, partea de răzășie în chipuimea arătată pe hartă prin liniile între litera z și N° 36 și între 38 și 40, parte și anume Ciorăști de cătră schitul Orgoești, închinat monastirei Neamțu, care pământ este însemnat pe hartă cu liniile între N° 38 până la 40 și între litera t și u; iară parte(a) numită stâlpitura Ciocârlăniței însămnată pe hartă prin liniile dintre N° 30 până la 35 și între litera m până la r, se stăpânește de cătră d(um)neia proprietara moșiei Docolina, postelniceasa Casndra Costachi.

D.

Laturea Ciorăștilor despre Fisoci cătră ameazăzi.

Această lature se vede împresurată de cătră Fisoci cu triunghiul cuprins între litera y, v, h.

Se dovedește atât din actul de la 7111 <1603> iunie 14 a lui Crucean Bunbariul prin care să vând 40 pământuri la Ruptura din Cojări, care Ruptură se vede la lit(era) h, din actul de la 7204 <1696> ianuarie 13 de la Stefan, ficiorul Angheluși, fata lui Ionașco Baltag, prin care vând hatmanului Antohie a tria parte din satul din Sârbi, și precum s-au dovedit la fața 10 și 16 a acestei hotarnice, Ciorăștii să stăpânea(u) de logof(ătul) Antohie Jora împreună cu Vălenii; deci dacă cele 40 de pământuri de la Crucean Bumbariul era de la Ruptura din Cojări, adecă la o lature a căria linie trebu(i)e să se întindă până în Cojări, care poate fi mai în sus decât acea însămnată pe hartă între lit(era) y și h, ce vine în dreptul marginii din sus a Cojărilor, și dacă Vălenii în partea din gios era(u) moștenirea lui Baltag, precum se vede din actul din 7156 <1647 septembrie 1-1648 august 31> a lui Ionașco

https://biblioteca-digitala.ro

Baltag, și dacă Vălenii partea lui trecea și peste Bârlad precum se dovidește din actele de la 7221 <1713> maiu 20, N. 30, și dacă tot acest Ionașco Baltag ave(a) de ceia parte de Bârlad o a treia parte din Sârbi, se înțălege ca o parte întregitoare moșiei sale din trupul Vălenilor ce-a avea și despre răsărit de Bârlad, apoi ar fi cu neputință ca această linie să să abată de la direcțiea sa ce vine într N. 20, și lit(era) ț, h, y, pre lângă aceste însaș măsură a stănjănilor cuprinș(i) în hotarnica Ciorăștilor din 7268 <1752> august 23, în care se arată că lățimea Ciorăștilor de cătră Bârlad s-au aflat de 29 funii, 10 stănjăni, adecă de 590 stănjăni, care soma măsurându-să în curmeziș de la lit(era) h în sus până la linia ce despărțăște între Sârbii răzășăști, se împlinește soma stănjănilor aratați în hotarnica Ciorăștilor.

Laturea din mijloc a Sirbilor, stăpânită astăz(i) de cătră răzăși.

La această lature se însemnează împresurarea ce se face Sârbilor de cătră Ciorăști, cuprinsă în triunghiul de sub N° 39 și 40 și lit(era) **ч**, q căci dupre mărturisirea a oameni bătrâni siliștile ariilor ce vin însămnate lângă litera q au fost a lăcuitorilor de Văleni; pre lângă aceste(a) atât direcțiea liniei hotarului vădește o asămine împresurare, cât și hotarnica ce au răzășii pe partea lor dovidește prin măsura lățimei Sirbilor cătră Bârlad de 660 stănjăni, soma ce i-ar (i)eși dacă nu s-ar lipi și clinul acesta împresurat de Ciorăști la linia prin capitile Sirbilor în partea despre apus. În această parte urmează stăpânirea negâlcevită pe linia hotarălor însemnată pe hartă culmea dealului Albiei între N° 38, 36, 35.

Partea Ciocârlăniței.

Ce să atinge de partea aceasta care dupre docomentul din 7266 <1757> oct(ombrie) 25, N° 6, să cuvine Casăi scoalelor. Dreptățile și dovezile sprijinitoare pretenției Casei s-au arătat la rândul tratației cuprinsă la fața 12 și 13, lit(era) s.

Cu aceasta să încheie și tratațiea atingătoare de obiectul reclemațiilor de împresurare privitoare la megieșii.

Deci fiind că atât părțile în proțes cu epitropia, precum și arbitrii răspectivi s-au depărtat de la comisie mai înainte până a nu să aproba harta, mai înainte de a înfățoșa perelipsul docomentelor, adiverințele reclemațiilor și adresele împuternicitoare a divanului, cu carele informându-să mai întâi acta obiectului, apoi să fi intrat în cetirea docomentelor în debatațiea lor, și în sfârșit în darea socotinței potrivit cu rostirea anaforalei din 13 martie 1834, N. 1579, înalt întărită, apoi gios iscălitul povățuit de hotărârea articului 10 a legiuirilor de împresurare, au înaintit lucrările comisiei numai în ființa părții stăruitoare, adecă a Epitropiei Învățăturilor Publice îmfățoșată prin d(umnea)lui cami(narul) G(heorghe) Săulescu, formalul ei vechil, ș-au închiet socotința sa totodată închizând dreptatea ce ar fi avut hotarnicii celoralalte părți a da a lor socotință dacă ar fi stăruit până în sfârșit.

<ss> Mălinescu ban.

Inginer a statului <ss> I(osif) A. de Baiardi.

https://biblioteca-digitala.ro

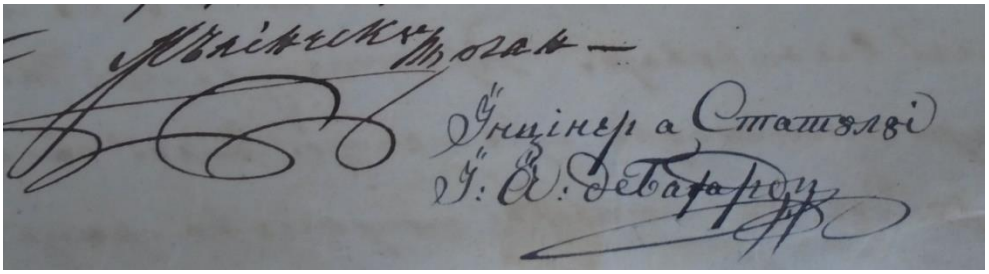

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/152, original.

143. <1846 septembrie 31>. *Hotarnica Viltoteștilor.*

În urmarea încunoștiințărilor făcute de d(umnea)lui ingineriului țânut(ului) de Fălciu Iosif Baiardi prin jiudecătoria țânutală, întrunindu-să comisia locală pentru a cerceta și a dizbate împresurările moșiei Vălenii care este proprietatea Casei Scoalelor, încă în anul 1844 sept(embrie) 15, față fiind arbitrul din partea epitropiei învățăturilor publice, subscrisul banul Iordachi Mălinescu, rânduit cu adresul divanului din 21 august 1844 supt N. 3500, eară d(umnea)lui cam(i)n(arul) Gheorghie Săulescu venit din partea epitropiei, rânduit cu vechilimea(o)a întărită sub N. 665, și eară arbitru din partea d(umi)sale hatmanului Grigorie Ghica pentru Băsăști banul Dimitrie Drăghici, rânduit cu cu adresul divanului în 15 iunie 1844 sub N. 3410, și vechilul d(umi)sale hatmanului cam(i)n(arul) Hristodor Dimopolu, cu vechilimea(o)a întărită sub N. 540, și în ființa ingineriului de țânut Iosif de Baiardi, s-au închiet jurnalul la fața locului ca mai întâi se pășască în lucrare d(umnea)lui ingineriul cu râdicarea planului topografic a Vălenilor însoțit de lămuririle limitrofe cerute de obiect și pregătindu-l se-l îmfățoșeze comisiei spre înaintirea lucrărilor.

Apoi în anul 1845 iunie 22 în urmarea încunoștiințărilor oficioase earăș întrunindu-să comisiea alăcătuită atât din cei de mai sus, cât și din d(umnea)lui stoln(icul) Dimitrie Radu, rânduit hotarnic din partea răzășilor de Viltotești cu adresul divanului de sub N° 3430, anul 1844, față fiind și polcovnicul Gheorghie Anton, vechil din partea răzășilor de Viltotești, precum și d(umnea)lui Costache Vidră, hotarnic din partea d(umi)sale vorn(icului) Neculai Greceanu, proprietariul moșiei Urdești, rânduit cu adresul divanului sub N° 1749, eară d(umnea)lui vornicul Neculai Greceanu în persoană, și luându-se mai întâi aminte că după jurnalul închiet la 15 sept(embrie) anul 1844, d(umnea)lui inginieriul din pricina îndeletnicirilor în asăminea lucrări n-au fost îndemnatic a râdica planul, s-au închiet al doile(a) jurnal ca să se mai urnească cercetările până ce d(umnea)lui ingineriul va râdica planul.

După aceasta întrunindu-să comisiea în urmarea încunoștiințărilor a triea oară și în anul acesta 1846 la terminul însemnat de 25 august alcătuită din hotarnicii și vechilii învățăturilor publice și d(umisale) hatmanului Grigorie Ghica arataţi mai sus, și din d(umnea)lui sluger(ul) Dimitrie Lupașcu, rânduit hotarnic din partea răzășilor de Viltotești și de Belciug în locul d(umi)sale stoln(icului) Dimitrie Radu. În 26 ale acestei s-au închiet jurnalurile răspective cu cuprindere că fiind acum

https://biblioteca-digitala.ro

planul moșiei râdicat, să i să facă mai întâi aprobațiea și apoi întrunindu-să comisiea să păşască către cercetările și debatațiile cerute. Potrivit unor asăminea închieri, la 27 mergând înpreună cu d(umnea)lui ingineriul atât hotarnicii, cât și vechilii mai sus arătați, s-au început a să face aprobațiea planului de la colțul Vălenilor despre răsăritși amează̆zi, de la pun(c)tul copacilor gâlcoși, și înaintind lucrarea pe pe liniea ce desparte capetile hlizelor de Văleni numite Dăncenii și Belciugul de Băsăști, în partea despre răsărit am sosit cu operația până la hotarul de lângă o salcie ce este peste valea Satonei de unde să începe liniea care desparte pe de o parte pe Băsăști, și pe de alta pe Văleni de Viltotești, până la care pun(c)t s-au fost făcut aprobațiile de către hotarnicul Epitropiei învățământurilor și de către hotarnicul hotarnicul d(umi)sale hatmanului Grigorie Ghica. De aice vrând gios iscălitul hotarnicul epitropiei să păşască în lucrarea aprobației liniei a do(u)a cu hotarnicul răspectiv al răzășilor de Viltotești, hotarnicul Băsăștilor, d(umnea)lu(i) banul Dimitrie Drăghici făcând pretenție a figura și de hotarnic din partea răzășilor de Viltotești sub cuvânt că Viltoteștii ar fi tot Băsăști, pentru că la această propunere nu m-am putut uni cu d(umnea)lui, nici eu gios iscălitul, nici hotarnicul răzășilor de Viltotești, sub cuvânt că nu să poate cunoaște de hotarnic din partea răzășilor de Viltotești pe altă persoană, decât pe acea autorizată de divan care este d(umnea)lui sulger(ul) Dimitrie Lupașcu, d(umnea)lui banul Dimitrie Drăghici arbitrul din partea Băsăștilor s-au tras de la comisie și n-au mai adaos a să mai întruni.

Deci la 28 ale acestia am păşit gios iscălitul cu operația aprobației înpreună cu hotarnicul Viltoteștilor, la 29 cerând gios iscălitul a să păși cu lucrarea aprobației și către celelalte lături ce mai rămăsăse neaprobate ale moșiei Vălenilor, apoi a să adiveri planul, și după aceia a intra în cercetarea docomentelor și în debatație. D(umnea)lui hotarnicul Viltoteștilor cu carele rămăsăsemi după tragerea d(umi)sale banului Dimitrie Drăghici au cerut ca fără a să săvârși asămine lucrări și formalități să păşască în debatațiea docomentelor. Cu asăminea propunere neunindu-să gios iscălitul fiind în contra legiuirilor, d(umi)sale sluger(ului) Lupașcu s-au tras de la comisie ca și d(umnea)lui banul Dimitrie Drăghici sub cuvânt că trebuințele ce ar ave(a) nu l-ar (i)erta a stărui mai mult; Deci după aseminea înpregiurări potrivit rostirii art(icolului) 10 a legiuirilor atingătoare de hotărâturi în ființa părții stăruitoare și reclemantă, care aice este Epitropia îmvățăturilor reprezentată prin vechilul ei, am păşit înpreună cu d(umnea)lui ingineriul către înaintirea lucrărilor, și după ce la 30 s-au săvârșit de observat planul și din partea laturilor rămase ale Vălenilor, astăz(i) la 31 august adeverindu-l că este întocmai cu starea locului, am păşit după aceasta și în tratație. Deci cerând de la d(umnea)lui cami(narul) Gheorghi Săulescu, vechilul Epitropiei învățăturilor, a da dovezile și lămurirea pretențiilor ce ar ave(a) epitropia. D(umnea)lui au înfățoșat dinpreună cu perelitul docomentelor și ecspoziția cuprinzătoare de dovezile și lămuririle acestui proțes, din care s-au văzut întinderea reclemațiilor făcute de răposații bo(i)eri Codrănești, precum și pretențiile i dreptățile cerute de numiții și că obiectul tratației acestui proțes să împarte în două ramuri:

a) În privirea diferențiilor din lăuntru, care caută pe simpartașii ce intră cu stăpânirea în acest trup sub nume de Belciug, Dănceni și Sirbi.

v) În privirea hotarilor încungiurătoare acestei moșii care caută pe megieș(i) precum despre răsărit de Bârlad sint Petricanii, Băsăști, Viltotești, Tămășănii,

https://biblioteca-digitala.ro

Urdeștii i Cojării; despre apus de Bârlad, Ciorășții până în Fisoci, Piscanii, Docolina, Costeștii i Strășineștii.

Întinderea reclemațiilor și a pretențiilor.

Din data jalubilor cuprinzătoare de pretențiile și reclemațiile ce au făcut proprietariul moșiei Vălenilor, carii au fost mai întâi bo(i)erii Jorăști, apoi bo(i)erii Codrănești, cătră carii au fost trecut această moșie de zestre, și anume mai întâi cătră răposatul spat(ar) Ioan Codreanu, după aceasta cătră fiiul seu comisul Gheorghie Codreanu, clironomul Vălenilor, cel ce-n urmă au dănuit acest fondos ramului de învățătura publică, ce vede acest proțes început încă de la anul 1773 precum se adiverește din cartea divanului de la acel an, sept(embrie) 28 și lănțuit cu necontenire până la anul 1836 iulie 15, adecă până și după terminul legiuit la 1834 și 1835 a să da reclemațiile de înpresurare, precum se dovidește din jaloba d(umi)sale comis(ul) G(heorghie) Codreanu dată divanului de apelație a Țării de Gios. Eară rostirea pretenției au fost de-a pururea că cu hotărâtura făcută la anul 7268 <1759 septembrie 1-1760 august 31> s-ar fi luat cu nedreptul din trupul Vălenilor hlizele Belciugul, Dăncenii, Sirbii și o bucată de loc numită stâlpitura lui Ciocârlan și hliza numită Ciorășții, și că trupul Vălenilor s-ar întinde în lățime din Cojări și Fisoci până în Docolina și Petricani, eară în lung din Băsășți, Viltotești și Tămășăni până în pravalul Albiei; Prin urmare reclemațiile sale s-au întins în privirea celor din lăuntru cătră toți simpărtașii ce figurează astăz(i) ca răzăși de Văleni sub felurite numiri a hlizelor și cătră toți megieșii trupurilor numite mai sus, precum se dovidește din adiverința divanului de apel a Țării de Gios slobozită supt N° 4591 alăturată în copie la actă.

Deci după ce am tratat pretențiile epitropiei atingătoare de totul trupului Vălenilor, carii privea pe simpartașii de astăz(i) din lăuntru precum să cuprinde în acta generală a acestui proțes însemnată cu litera a, am păsit și în tratația actelor spețiale care privește pe megieși, din care s-au înfățoșat numai d(umnea)lui proprietariul de Băsășți prin vechilul seu cam(i)n(arul) Hrisotodor Dimopolo și hotarnic banul Dimitrie Drăghici și răzășii de Viltotești înpreună cu hotarnicul lor sluger(ul) Dimitrie Lupașcu, care dupre înpregiurările prescrise am păsit însuș în lucrare în ființa părții stăruitoare a Epitropiei învățăturilor publice, înfățoșată prin vechilul ei d(umnea)lui cam(i)n(arul) G(heorghe) Săulescu, potrivit rostirii arti(colului) 10^{le} a legiuirilor atingătoare de hotărâturi. Deci cerând de la d(umnea)lui vechilul a da dovezile și lămuririle ce ar ave(a) epitropia asupra marginii Vălenilor atingătoare de Viltotești au înfățoșat pre lângă perelitul docomentelor și ecspoziția cuprinzătoare de dovezile și lămuririle acestui proțes, din care s-au văzut că ce se atinge de hotarul Vălenilor despre Viltotești dupre împresurătoare a stăpâniri(i) de astăz(i) a Viltoteștilor merge pe linia însămnată pe hartă cu N. 11, 14, 15, și lit(era) i, făcând în trupul Vălenilor un patrat neregulat de înpresurare format cum se vede pe hartă între N. 15, 11 și lit(era) i, însă adivăratul hotar dispărțitori Vălenilor de Viltotești este acel tras pe linia punctată însemnată pe hartă supt N° 11, 12, 13 și lit(era) f, g, h, i, k, care care linie începând de la piatra dispărțitoare între Băsășți și Văleni / hliza Belciugul / însemnată pe hartă la N. 11, trece peste valea Sotonei, apropae de fântâna din valea aceasta la pun(c)tul însămnat

https://biblioteca-digitala.ro

pe hartă cu N. 12, de acole vine la piatra de hotar lângă o salcie însămnată pe hartă cu N° 13, carea face colțul între pământul de astăz(i) al Viltoteștilor și între Băsăști, și unde hotarnica Băsăștilor din 7260 <1752> iunie 1 glăsu(i)ește că să înpreună cu hotarul Vălenilor i a Viltoteștilor și că până aice începând hotarnicii de atuncea a măsura din capătul din sus din hotarul Petricanilor pe culmea dealului despre apus s-au aflat 1360 stănjăni, care măsură socotindu-să luată din adevărații gâlcoși ai timpului aceluia dupre stănjănul de atuncea, să înplinește întocmai la piatra colțară de supt N° 13; de acole trece pe la fundul văei Corbolei, unde dupre însămnările lăsate de reposatul spat(ar) Ioan Codreanu din anul 1806 în luna iulie, Constantin Ghilțul om bătrân ce ținia încă minte pe unde să întindea stăpânirea Joroaei, ar fi mărturisit că moșiea Jorei, Vălenii, merge ape atuncea spre răsărit mai înainte de gura Corbolii și că știe pivnița lui Neculai Jora, care au fost în gura Corbolii, îi cunoaște locul, precum și rădăcinile copaciul(ui) ce-au fost cu bour, pe care l-au tă(i)et Constantin Anton, și îl știe și Gheorghii Savin. De acolo trece linia hotarului pe la piscul Uleului în sămnul pe hartă la lit(era) g, de acole la o fântână ce mai înainte au fost peștelniță, însămnate hartă cu lit(era) k, de acole la piatra veche de hotar arătată pe hartă la lit(era) i, care s-au descoperit la anul 1819, eară astăz(i) face colț între Viltotești, Tămășăni și Cojări dupre hotărâtura de la 1825, făcută de d(umnea)lui aga Neculai Greceanu Tămășănilor, de acole merge hotarul la piatra de la lit(era) k, descoperită în anul 1817 prin carte de blestem la rădăcina unui carpăn mai sus de răspindenile drumului, ce merg, unul al Băsăștilor la Bârlad, și altul drumul morii spat(arului) Mateiu Costachi, care piatră astăz(i) lipsăște, eară locul ei este arătat pe hartă la lit(era) k, precum s-au mărturisit încă și acum de către însuș răzășii de Viltotești, Marin Mâță, Constantin Mâță, diaconul Gheorghie Anton, polcov(nicul) Gheorghe Anton, Manolache Anton, Neculai Goian, carii au fost față la descoperirea amânduror p(i)etrilor, și aceste de la 1817 și acele de la 1819.

Dovezi că aceasta este linia hotarului adevărat ce desparte pe Viltotești de Văleni sânt următoarele:

1) Hotarnica de la 1810 în care zice la fața (a) patra că în dreptul colțului moșiei Băsăștilor, acel din sus de pe moșiea Petricanii, stă și colțul Viltoteștilor din gios despre Tămășăni, unde l-au arătat însuși răzășii de Viltotești, care colț Tămășănilor se vede astăz(i) însemnat pe hartă la lit(era) i, și între aceste două colțuri s-au tras linie dreaptă de către hotarnici prin ingineriul de atuncea, însămnată acea linie și pe harta de acum între lit(era) i, k, colțul Viltoteștilor despre Tămășăni N° 7, colțul Băsăștilor despre Petricani. Pe această linie zice hotarnicul s-au însămnat și colțul Vălenilor despărțitoru de Cojări, făcând sămn groapă în pământ la înpresurarea liniilor și pe linia despre Viltotești s-au s-au tă(i)et și colnic p(r)in pădure până la pârâul Vălenilor de astăz(i) a hlizelor Belciugul și Dăncenii, precum se stăpânesc aceste(a) acum și prin capitele moșielor Viltoteștii și Băsăști.

2) A doua dovadă carea întregește pre cea de sus că în adivăr aceasta este linia dispărțitoare Viltoteștilor de Văleni, este mărturiea isprăvniciei de Fălciu, spatar Ioan Costachi, dată la 1819 sept(embrie) 16 cu cuprindere că mergând în satul Vălenii a d(umi)sale stoln(icului) Ioan Codreanu, i-au arătat o piatră de hotar veche ce desparte pe Văleni de Viltotești, care nu se putea găsi, și acum un vacariu a satului Viltoteștii, anume Macsim Proca au găsit acea peatră și ca nu cumva vreunii din răzăși s-o scoată m-au rugat se merg însuși s-o văd, și luând câțiva

https://biblioteca-digitala.ro

lăcuitori din Văleni, anume diaconul Arghiri, Constantin Cozma, Vasile Savin, Dimitrache Iacodin și alții, înpreună cu mine am mers la locul ce me-au aratat, numit piscul Uleului despre fundătură cam pe coastă, și lângă o chistelniță deasupra pe pisc la locul aratat de numitul vacariu, am pus de au săpat și săpând ca de o palmă am dat de o piatră mare lungăreață a căriea vârf era rupt, pe care dezvălind-o din pământ am scos-o afară și s-au găsit supt peatră îndestui cărbuni a cărora molăciune mărturisăsc învechimea lor, și după toate cercările ce am făcut, nu me-au rămas nici o îndoială că nu ar fi acea peatră hotar vechiu, carea puindu-se earăș(i) la loc, s-au acoperit cu pământ precum am găsit-o. De la acel loc am mers la deal tot pe acel pisc, și din sus de răspintenile drumurilor ce merg, unul a Băsăștilor la Bârlad, altul drumul morii răposatului Matei Costachi, me-au mai arătat și altă piatră hotar supt care earăș(i) s-au găsit cărbuni, pe care piatră au aflat-o d(umnea)lui stoln(icul) în trecutul an 1817 prin carte de blăstăm i-au spus-o răzășii de Cărpești.

3) Raportul postelnicului Vasilie Rășcanu din 1820 maiu 5 cătră isprăvnicie, prin care arată că mergând dupre porunca ei la Văleni și cercetând au descoperit că hotarul Vălenilor despre Viltotești este în gura Satonei și merge prin piscul Uleului pe unde stă și piatra și că au mărturisit oamenii bătrâni că pe acolo au apucat stăpânirea Vălenilor, când acum Viltoteștii intră dintru acea peatră cu 150 stânjăni în apărătura Vălenilor, că gardul l-au pus Viltoteștii nu pe hotar și că prin acel pisc au fost și linia arătată de vornicul de poartă Dimitrie Meleghie.

4) Pre lângă aceste(a) urmează osăbitele poronci ale ocârmuirei a stavila și a mărgini pe Viltotești în hotarile liniei mai sus arătate;

Așa sânt:

1811 iulie 19, cartea divanului Moldovei cătră d(umnea)lui vornicul Lupu Balș, prin care să rându(i)ește ca mergând la satul Vălenii sau Stolnicenii a d(umi)sale stoln(icului) Ioan Codreanu să aprobeze harta făcută de rânduitul hotarnic, vornicul porții Dimitrie Meleghie, în privirea marginilor dispărțitoare Vălenilor de Viltotești și să lămurească locul de pricină.

1812 iunie 10. Poronca ispravnicului de Fălcii cătră răzășii de Viltotești ca să nu cuteze a trece în pădurea Vălenilor peste liniea ce s-au tras de hotarnicii Vălenilor că vor fi certați și înpliniți.

1820 april(ie) 23. Poronca ispravnicului de Fălcii cătră postelnicelu(l) Vasilie Rășcanu cu cuprindere ca să meargă la Viltotești se înplinească de la răzăși lemnile ce s-au dovedit că au tă(i)et trecând liniea hotarului pus de vornicul porții Dimitrie Meleghie rânduit hotarnic.

1820 iulie 24. Poronca logofiției cei mari cătră isprăv(nicia) de Fălcii, ca potrivit cu lămurirea ce au făcut rânduitul postelnicel Rășcanu la fața locului în urmarea poroncilor de mai înainte, isprăvniciea să mărginească pe Viltotești dupre cuprinderea cărții de jiudecată din 1811 august 19, ca să nu treacă peste linia hotarului pus de vornicul porții meleghie la 1810.

5. Pre lângă aceste de mai sus argumenturi trase atât din poziția locului, cât și din dovezile positive precum pietre vechi de hotar și mărturii a oameni bătrâni știutori stării lucrurilor, toate lămuritoare că linia hotarului între Văleni și Viltotești trebu(i)e a păzi direcția pe care o are hotarul și între Băsăști i Văleni, d(umnea)lui vechilul epitropiei au înfățoșat și următoarele:

https://biblioteca-digitala.ro

O jalobă a răposatului comis Gheorghie Codreanu data la 30 sept(embrie) 1836 către divanul de apel a Țării de Gios prin care cere ca potrivit cu poronca domnească din 25 iulie 1827 a domnului Ioan Sturza către spat(arul) Ioan Iamandi, și potrivit cu adresul divanului giudecătoresc din 18 no(i)emvrie 1828 către vornicul Iordachi Costachi, poroncitoare ca sei dei în stăpânire și se stăpânească o bucată de loc din trupul moșiei Vălenii despre răsărit, ce cu înpresurare să stăpânește de răzășii Viltotești, care loc dupre toate cercetările și hotărârile jiudecătorești și întărituri domnești ce să află și la megieșitele moșii, precum la Băsăștii logof(ătului) Iordachi Catargiu, i hârtiile și harta inginerească ce este la d(umnea)lui aga Neculai Greceanu, atingătoare de hotarul ce desparte Tămășănii de Văleni și Băsăști, numai puțin și după anaforaoa divanului din 19 iunie 1824, întărită de domnul pentru moșiea Băsăștii, însă de la 1824 i s-au dat dreptate a lua în stăpânire acea bucată de loc, adecă împresurarea arătată pe hartă în patratul neregulat format între N. 11, 15 și lit(era) i, precum mărturisăsc poroncile mai sus arătate și cere a să slobozi poroncă către comisiea alcătuită din ispravnicul ținutului spat(arul) Grigori Cuza, de asesorul giudecătoriei cam(i)n(arul) Lascarachi Mihalache și stoln(icul) Grigore Butucea, ca să stâlpească aratata bucată de loc pe temeiul poroncilor și a docomentelor mai sus arătate. În urmarea cării jalobe se văd și lucrările, între care este adresul judecătoriei de Fălcii cu data de 24 sept(embrie) 1836, N° 4137 către d(umnea)lui comis(ul) Codreanu cu cuprindere că primindu-să corespondența divanului de sub N° 3572, să cere de la răposatul acturile cel domnesc din 1827 iunie 25 și a divanului (din) 1828 no(i)emvrie 18. Asăminea este adresul comisiei întrunită la fața locului cu data de 30 octomvr(ie) 1836, N. 59, și alta din 12 no(i)emvrie acelueaș an, N° 75.

v) Pre lângă aceste(a) d(umnea)lui banul Dimitrie Drăghici hotarnicul d(umi)sale hatmanului Grigorie Ghica au înfățoșat la comisiea acum întrunită și originalul anaforalei divanului cu data de 19 iunie 1824 întărită de domnul Ioan Sturza, prin care să dovidește și se hotărăște că Viltoteștii nu ar fi decât o parte de Băsăști și că răzășilor de Viltotești nu li s-ar cuveni mai mult a trage din Băsăști decât 40 pământuri ale comisului Viltot, și că Băsăștii trebu(i)e a să coborî cu colțul lor în partea despre amează̆zi la piatra colțului Tămășănilor ce desparte patru unghiuri la 4 moșii, anume Băsăștii, Tămășănii, Vălenii și Cojării.

În urmarea unui asăminea act întărit și cu hrisovul domnesc, logofătul Catargiu la 1825 au și adus hotarnic pe d(umnea)lui logof(ătul) Andronache Donici, precum să lămurește din adresul cu data din 20 august 1825 cu carele chiamă d(umnea)lui logof(ătul) și pe d(umnea)lui spat(arul) Ioan Codreanu a să afla la hotărâtura care hotarnică au adus și întru înplinire hrisovul domnesc statornicind pe fața pământului hotarul între Băsăști și Văleni pe linia însămnată pe hartă de la colțul despre amează̆noapte a copacilor gâlcoși prin N° 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 și lit(erele) f, g, h, i; cu toate aceste răzășii de Viltotești folosindu-să de împregiurările nenorocite a răposatului comis G(heorghie) Codreanu n-au pregetat a păși peste linia neadivăratului hotar și a înpresura din nou locul de Văleni însemnat pe hartă sub patratul neregulat înformat între N° 11, 14, 15 și lit(era) i, și când pe lângă glăsuirea docomentelor de îmbe părțile că Vălenii îș(i) dau colț cu Băsăștii, Tămășănii și Cojării, când toate celelalte moșii surori cu Vălenii, eară în cap Tămășănii, precum sânt pe din gios alăturea Cojării, și pe din sus hlizile Belciugul

https://biblioteca-digitala.ro

și Dăncenii, eară în cap Băsăștii, stau toate în linia aceasta Viltoteștii, carii nu sint decât o parte din Băsăști, pretind fără nici un temeiu și dreptate a (i)eși din linia trupului lor și a intra în trupul Vălenilor.

Pre lângă aceste(a), d(umnea)lui vechilul epitropiei au cerut a să lămuri și osăbita părtășie ce ar avea răposatul Codreanu în numitul trup al Viltoteștilor, însă ce se atinge pentru asemine(a) cumpărături atât a jigniceresei Joroaei, precum și a reposatului comis G(heorghie) Codreanu din trupul Viltoteștilor, fiind că răzășii de Viltoești n-au vrut a sta față, rămâne ca prin înadinsă comisie luându-să măsurile cuvenite întru a îndatori pe răzăși să steie față, să se facă alegirea și stăpânirea în urma hotărâturei împresurărilor. Cu aceasta să închiea și tratația de împresurări privitoare asupra Viltoteștilor.

Fiind că atât părțile în proțes cu Epitropia, precum și arbitrii răspectivi s-au departat de la comisie mai înainte de a îmfățoșa perilipsul docomentelor, adiverințele reclemațiilor și adresele împuternicitoare a divanului cu carele imformându-să mai întâi acta obiectului, apoi se fi intrat în cercetarea docomentelor, în debatația lor, și în sfârșit în darea socotință potrivit cu rostirea anaforalei din 13 martie 1834, N. 1579, înalt întărită, apoi gios iscălitul povățuit de hotărârea articului 10 a legiuirilor atingătoare de stângerea proțesurilor de împresurare, au înaintit lucrările comisiei numai în ființa părții stăruitoare, adecă a Epitropiei învățăturilor publice, îmfățoșată prin d(mneaalui) cam(i)n(arul) G(heorghe) Săulescu, formalul ei vechil, și au încheiet socotința sa, totodată închezind dreptatea ce ar fi avut hotarnicii celoralalte părți a da a lor socotință dacă ar fi stăruit până în sfârșit.

<ss> (Iordache) Mălinescu ban.

Inginer a Statului <ss> I(osif) A(nton) de Baiardi.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/153, original.

144. 1846 septembrie 31. *Hotarnica Băseștilor.*

Hotarnică

Anul 1846 septemvrie 31

În urmarea încunoștințărilor făcute de d(umnea)lui ingineriul țânut(ului) de Fălciu, Iosif Baiardi prin jiudecătoria ținutală întrunindu-să comisiea locală pentru a cerceta și a dezbate împresurările moșiei Vălenii, carea este proprietatea Casei scoalelor, încă în anul 1844 sept(e)m(brie) 15, față fiind arbitrul din partea Epitropiei îmvățăturilor publice, subscrisul banul Iordache Mălinescu, rânduit cu adresul divanului din 21 august 1844, sub N° 3500, iară d(umnea)lui cam(i)n(arul) Gheorghie Săulescu vechilul din partea epitropiei rânduit cu vechilimea(u)a întărită sub N° 665, și eară arbitrul din partea d(umi)sale hatmanului Grigorie Ghica pentru Băsăști, banul Dimitrie Drăghici, rânduit cu adresul divanului din 15 iunie 1844, sub N° 3410, și vechilul d(umi)sale hatmanului cam(i)n(arul) Hristodor Dimopolo cu vechilimea(u)a întărită sub N° 540, și în ființa ingineriului de țânut Iosif de Baiardi s-au închiet jurnalul la fața locului ca mai întâi să pășască în lucrare d(umnea)lui ingineriul cu râdicarea planului topografic a Vălenilor, însoțit de

https://biblioteca-digitala.ro

lămuririle limitroafe cerute de obiect și pregătindu-l se-l înfățoșeze comisiei spre înaintirea lucrărilor.

Apoi în anul 1845 iunie 22 în urmarea încunoștințărilor oficioasă earăș(i) întrunindu-să comisiea alcătuită atât din cei de mai sus, cât și din d(umnea)lui stoln(icul) Dimitrie Radu, rânduit hotarnic din partea răzășilor de Viltotești cu adresul divanului de sub N° 3430, anul 1844, față fiind și polcovnicul G(heorghie) Anton, vechil din partea răzășilor de Viltotești, precum și d(umnea)lui Costache Vidră, hotarnic din partea d(umi)sale vorn(icului) Neculai Greceanu, proprietariul moșiei Urdești, rânduit cu adresul divanului sub N. 1749, eară d(umnea)lui vornic(ul) N(eculai) Greceanu în persoană, și luând mai întâi aminte că după jurnalul închiet la 15 sept(embrie) 1844, d(umnea)lui ingineriul din pricina îndeletnicirilor în asemenea lucrări n-au fost îndemânatic a râdica planul, s-au închiet al doile(a) jurnal ca să se mai urnească cercetările până ce d(umnea)lui ingineriul va râdica planul.

După aceasta întrunindu-să comisiea în urmarea încunoștințărilor a tria oară, și în anul acesta 1846 la terminul însemnat de 25 august, alcătuită de hotarnicii și vechilii Epitropiei îmvățăturilor publice și ai d(umi)sale hatmanului Grigorie Ghica arătați mai sus și din d(umnea)lui sluger(ul) Dimitrie Lupașcu, rânduit hotarnic din partea răzășilor de Viltotești și de Belciug, în locul d(umi)sale stol(nicului) Dimitrie Radu, în 25 ale aceștiea s-au închiet jurnarile[237] respective cu cuprindere că fiind acum planul moșiei râdicat se i să facă mai întâi aprobația și apoi întrunindu-să comisiea să pășască către cercetările și debatațiile cerute.

Potrivit unor asăminea închieri la 27 mergând împreună cu d(umnea)lui ingineriul atât hotarnicii, cât și vechilii mai sus arătați, s-au început a să face aprobația planului de la colțul Vălenilor despre răsărit și amează̆zi de la pun(c)tul copacilor gâlcoși și înaintind lucrarea pe linia ce desparte capetile hlizelor de Văleni numite Dăncenii și Belciugul de Băsăști în partea despre răsărit, am sosit cu operația până la hotarul de lângă o salcie ce este peste valea Satonei, de unde să începe linia carea desparte pe de o parte pe Băsăști și pe de alta pe Văleni de Viltotești, până la care punct s-au fost făcut aprobațiile către hotarnicul Epitropiei îmvățăturilor și de către hotarnicul d(umi)sale hatmanului Grigorie Ghica. De acee vrând gios iscălitul hotarnicul Epitropiei să pășască în lucrarea aprobației liniei a doua cu hotarnicul răspectiv a răzășilor de Viltotești, hotarnicul Băsăștilor d(umnea)lui banul Dimitrie Drăghici făcând pretenție a figura de hotarnic și din partea răzășilor de Viltotești sub cuvânt că Viltoteștii ar fi tot Băsăști; pentru că la această propunere nu m-am uni cu d(umnea)lui nci eu gios iscălitul, nici hotarnicul răzășilor de Viltotești, sub cuvânt că nu să poate cunoaște de hotarnic din partea Viltoteștilor pe altă persoană decât pe acea autorizată de divan, care este d(umnea)lui sluger(ul) Dimitrie Lupașcu, d(umnea)lui banul Dimitrie Drăghici arbitrul din partea Băsăștilor s-au tras de la comisie și n-au mai adaos a să mai întruni. Deci la 28 ale aceștiea am păsit gios iscălitul cu operația aprobației împreună cu hotarnicul Viltoteștilor, la 29 cerând gios iscălitul a să păși cu lucrarea aprobației și către celelalte lături ce mai rămăsesă neobservate ale moșiei Vălenilor, apoi a să adeveri planul și după aceia a intra în cercetarea docomentelor și în

[237] jurnalele.

https://biblioteca-digitala.ro

debatație; D(umnealui) hotarnicul Viltoteștilor, cu carele rămăsesem după tragerea d(umi)sale banului Dimitrie Drăghici au cerut ca fără a să săvârși asăminea lucrări și formalitățisă păşască în debatația docomentelor. Cu asămine propunere neunindusă gios iscălitul, fiind în contra legiuirilor, d(umnea)lui sluger(ul) Lupașcu s-au tras de la comisie ca și d(umnea)lui banul Drăghici, sub cuvânt că trebuințele ce ar avea nu l-ar (i)erta a stărui mai mult. Deci după asăminea împregiurări potrivit rostirei art(icolului) 10 a legiuirilor atingătoare de hotărâturi, în ființa părții stăruitoare și reclemată, care aice este Epitropia reprezentată prin vechilul ei, am păşit împreună cu d(umnea)lui ingineriul către înaintirea lucrărilor, și după ce la 30 s-au săvârșit de observat planul și din partea laturilor rămasă ale Vălenilor, astăz(i) la 31 august adeverindu-l că este întocmai cu starea locului, am păşit după aceasta și în tratație.

Deci cerând de la d(umnea)lui cam(i)n(arul) G(heorghe) Săulescu, vechilul Epitropiee învățăturilor, a da dovezile și lămurirea pretențiilor ce ar avea epitropia, d(umnea)lui au înfățoșat împreună cu perilipsul docomentelor și ecstracția cuprinzătoare de dovezile și lămuririle acestui proțes, din care s-au văzut întinderea reclamațiilor făcute de răposații bo(i)eri Codrenești, precum și pretențiile i dreptățile cerute de numiții, și că obiectul tratației acestui proțes să împarte în două ramuri:

a) În privirea diferențiilor din lăuntru, carea caută pe simpartașii ce intră cu stăpânirea în acest trup sub nume de Belciug, Dănceni și Sirbi.

v) În privirea hotarelor încungiurătoare acestei moșii care caută pe megieși, precum despre răsărit de Bârlad sânt Petricanii, Băsăștii, Viltoteștii, Tămășănii sau Urdeștii i Cojării, despre apus de Bârlad Ciorăștii până în Fisoci, Piscanii sau Docolina, Costeștii și Strășineștii.

Întinderea reclamațiilor și a pretențiilor.

Din data jalobilor cuprinzătoare de pretențiile și reclemațiile ce au făcut proprietarii moșiei Vălenilor carii au fost mai întâiu bo(i)erii Jorăști, apoi bo(i)erii Codrenești, către carii au fost trecută această moșie de zestre și anume mai întâiu către răposatul spatar Ioan Codreanu, după aceasta către fiiul seu comis(ul) Gheorghie Codreanu, clironomul Vălenilor, cel ce în urmă au dănuit acest fondos ramului de Îmvățătura publică, se vede acest proțes început încă de la anul 1773, precum să adiverește din cartea divanului de la acel an sept(embrie) 28, și lănțuit cu necontenire până la 1836 iulie 15, adecă până după terminul legiuit la 1834 și 1835, a să da reclemațiile de împresurări, precum se dovidește din jalobile d(umi)sale comisului G(heorghie) Codreanu data divanului de apelație a Țării de Jos; eară rostirea pretenției au fost de-a pururea că cu hotărâtura arătată la anul 7268 <1759 septembrie 1-1760 august 31> s-ar fi luat cu nedreptul din trupul Vălenilor hlizele Belciugul, Dăncenii, Sirbii cu o bucată de loc numită Stâlpitura lui Ciocârlan, și hliza numită Ciorăștii, și că trupul Vălenilor s-ar întinde în lățime din Cojări și Fisoci până în Docolina și Petricani, eară în lung din Băsăști, Viltotești și Tămășăni până în pravalul Albiei. Prin urmare reclemațiile sale s-au întins în privirea celor din lăuntru către toți simpartașii ce figurează astăz(i) ca răzăși de Văleni sub feliurite numiri a hlizelor și către toți megieșii a trupurilor numite mai sus, precum se dovedește din adeverința divanului de apel a Țării de Gios, slobozită sub N° 4591, alăturată în copie la actă.

Deci după ce am tratat pretențiile Epitropie atingătoare de totul trupului Vălenilor, care privea pe simpartașii de astăz(i) din lăuntru, precum să cuprinde în

https://biblioteca-digitala.ro

acta generală a acestui proțes, însemnată cu lit(era) a, am păşit şi în tratațiea actelor speciale carea privește pe megieşi, din care s-au îmfățoşat numai d(umnea)lui proprietariul de Băsăşti prin vechilul seu cam(i)n(arul) Hristodor Dimopolo şi hotarnic banul Dimitrie Drăghici şi răzăşii de Viltotești în persoană împreună cu hotarnicul lor, sluger(ul) Dimitrie Lupaşcu, carii dupre împregiurările prescrise am păşit însuşi în lucrare în ființa părții stăruitoare a Epitropiei Învățăturilor Publice, îmfățoşată prin vechilul ei d(umnea)lui cam(i)n(arul) G(heorghe) Săulescu, potrivit rostirei art(icolului) 10 a legiuirilor atingătoare de hotărâturi.

Deci cerând de la d(umnea)lui vechilul a da dovezile şi lămuririle ce ar avea epitropia asupra marginei Vălenilor atingătoare de Băsăşti, au îmfățoşat pre lângă perilipsul docomentelor şi ecspoziția cuprinzătoare de dovezile şi lămuririle acestui proțes, din care s-au văzut că linia despre răsărit a Vălenilor începând de la partea de ameazănoapte merge alăturea cu Băsăştii şi alăturea cu Viltoteştii până în colțul Tămăşănilor despre ameazăzi, şi în aceia ce privește linia Băsăştilor se despart Vălenii dupre stăpânirea de astăz(i) prin pun(c)turile însemnate pe hartă la N° 7, 8, 9, 10, 11, alăturea cu linia ce ce îmformează apărătura pădurei Băsăştilor. Dovadă că şi până în această linie să întind Vălenii sânt hotarnicile Băsăştilor, una din 7250 <1741 septembrie 1-1742 august 31>, în care să zice că începând din capătul hotarului Cărpeştilor pe culmea dealului despre apus s-au aflat 1360 stănjăni şi apoi zice că au pus peatră în capătul hotarului despre apus, unde să înpreună hotarul Băsăştilor cu hotarul Vălenilor.

Alta din 7260 <1760> iulie 24 zice că au tras cu măsura din hotarul Vălenilor de la doi copaci gâlcoşi ce sânt cu bour, mergând în gios spre ameazăzi până în hotarul Vălenilor, unde să întâlnește cu hotarul Viltoteştilor, s-au aflat 624 stănjăni, şi tot în această hotarnică la dispărțire(a) cu p(i)etre hotare a părților sard(arului) Iamandachi despre răzăşi la fundul despre apus, zice că au pus o piatră unde să întâlnește cu hotarul Vălenilor, şi aice s-au ales 515 stănjăni şi 6 palme, partea sard(arului) Iamandachi.

Două lămuriri se trag din rostirea acestor hotarnice:

a) Că linia hotarului între Băsăşti şi Văleni merge drept pe culmea dealului;

v) Că copacii gâlcoşi cii adivărați pe atuncea au avut bouri, când cii de astăz(i) nu au; şi cu aceasta să sprijinește mărturia oamenilor carii spun că nu sânt aceştiea gâlcoşii, dar mai spre ameazănoapte la rădăcinile arătate de dânşii, ce vin în dreptul hotarului de la malul Bârladului.

Cu aceasta să închiei şi tratațiea atingătoare de împresurări privitoare asupra Băsăştilor.

Fiind că, atât părțile în proțăs cu epitropia, precum şi arbitrii respectivi, s-au depărtat de la comisie mai înainte până a nu să aproba harta, mai înainte de a înfățoşa perilipsul docomentelor, adeverințele reclemațiilor şi adresele împuternicitoare a divanului cu carele îmformându-să mai întâi acta obiectului, apoi să fi intrat în cetirea docomentelor, în debatația lor şi în sfârşit în darea socotinței, potrivit cu rostirea anaforalei din 13 martie 1834, N° 1579, înalt întărită; Apoi gios iscălitul povățuit de hotărârea art(icolului) 10 a legiuirilor atingătoare de stângerea proțesurilor de împresurare, au înaintit lucrările comisiei numai în ființa părții stăruitoare, adecă a Epitropiei Îmvățăturilor Publice, îmfățoşată prin d(umnealui) cam(i)n(arul) G(heorghe) Săulescu, formalul ei vechil, şi au închiet socotința sa,

https://biblioteca-digitala.ro

totodată închizind dreptatea ce ar fi avut hotarnicii celoralalte părți a da a lor socotință dacă ar fi stăruit până în sfârșit.

<ss> (Iordache) Mălinescu ban.

Inginer a Statului <ss> I. A. de Baiardi.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/154, original.

145. 1846 decembrie 28. *Iosif A. Baiardi calculează fălcile moșiei Văleni cu părțile pretinse și a trupurilor de moșie megieșite.*

Calculația fălcilor moșiei Vălenii cu părțile pretense, precum și a trupurilor megieșite care vinu în contactu cu Vălenii, măsurate de subscrisul în conta onoratei Epitropii a învățăturilor publice.

	Fălci	Prăj(ini)	St(ânjeni)	Lei	Par(ale)
Moșia Vălenii cuprinde	429	29	2		
Partea din Dănceni.	33	47	-		
Partea din Sirbi	140	-	2		
Soma	602	76	4	376	30
Pretențiile interne de la conpartași					
Belciugul	277	67	1		
Dăncenii răzășăști	364	25	-		
Sârbii răzășești	292	65	-		
Soma	934	77	1	467	20
Pretențiile de la megieși					
De la Viltotești	68	1	1		
De la Cojări	28	38	-		
De la Petricani	45	49	2		
De la Ciorăști	300	14	2		
De la Docolina	115	60	-		
Soma	558	2	5	279	
Soma din urmă	2095	78	1	1123	10
Soma din urmă	2095	78	1	1123	10
Moșiile megieșite rădicate de subscrisul pentru lămuririe împresurărilor.					
Viltoteștii întregi	210	11	2		
Tămășănii întregi	350	-	-		
Coșării[1] și Stoeșăștii	1145	-	-		
Fisocii	335	48	2		
Soma	2040	59	4	1020	15
Soma totală	4136	58	2	2143	25
Adică patru mii o sută treizeci și șese fălci, cincizeci și opt prăjini și doi stănjini și se cuvinu două mii una sută patruzeci și trei lei și douăzeci și cinci parale.					

https://biblioteca-digitala.ro

<ss> I(osif) A. Baiardi.
1846 decemvri(e) 28

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/155, original.

Anul 1849 iulie 11
Documentele întimpinătoare și anerisitoare hotarnicei de la 7268 avg(ust) 23
1846 sept(embrie) 31. Hotarnica comisiei întrunite pentru lămurirea tuturor înpresurărilor ce pătimesc Vălenii în care să arată falsitatea acestei hotarnice de la fața 14-19.
Hotarul despre Cojeri lit(era) V, de la fața 25-26.
Pre lângă aceasta să să cetească.
1786 noemvr(ie) 11. Porunca isprăv(niciei) de Fălcii către Eni Focșa arătătoare că hotarnica făcută de vor(nicul) porții Popescul.
1805 noemv(rie) 20. Mărturia spat(arului) Stefan Sturza.
1810 decemv(rie) 11. Perilipsul documentelor ce au înfățoșat răzășii numiți de Văleni la anul mai susu arătat.
1818 apr(ilie) 5.. Țidula domnească pentru a se cerceta spița cumpărăturilor făcute de Jora în Văleni.
1818 apr(ilie) 19. Spița făcută de divan și aprobată.
1818 maiu 10. Țidula vorniciei de aprozi către dicasterie pentru a supune giurământului pe oricarile martur știutori de hotarul vechiu al Vălenilor.
1807 sept(embrie) Mărturia lui Ieni Focșa că Jora stăpânea toată moșia Vălenii cu moara în Bârlad.
1814 octomvr(ie) 5. Raportul spat(arului) Jora pentru neadevărata iscălitură a Jorei în hotarnica de la 7268, cu care voiescu a se agiuta răzășii.
<ss> G(heorghe) Seulescu.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/157, original.

147. 1850 mai 15. „*Perilipsul documentelor lămuritoare liniei hotarului Vălenilor despre Viltoteşti*”.

A.

Anul 1850 maiu 15
Perilipsul documentelor lămuritoare liniei hotarului Vălenilor despre Viltotești.
1810 noemvr(ie) 30. Poronca divanului către vornicul de poartă Dimitrie Meleghe să hotărască moșia Vălenii.
1810 decemvr(ie) 23. Hotarnica arătatului vornic de poartă încungiurătoare Vălenilor, în care să lămurești și linia dispărțitoare între Viltotești și Văleni.
1812 ianuarie 10. Poronca isprăvniciei de Fălciu către Viltotești a nu treci peste linia hotarului Vălenilor însămnată de hotarnicul Dimitrie Meleghe.

https://biblioteca-digitala.ro

1819 septemv(rie) 16. Mărturia ispravnciului de Fălciu, spat(arul) Ioan Costache de p(i)etrile vechi descoperite despre Viltotești și Tămășăni.

1820 april(ie) 23. Poronca isprăvniciei de Fălcii slobozită în urmarea poroncei logofeției către postelnicelul Vasilie Răşcanu ca să stabilezi pe Viltotești de a treci linia hotarului și a înplini semnul ce au fost tă(i)et.

1820 mai 5. Lucrare(a) rânduitului Răşcanu pentru poronca de sus.

7250 <1742> iunie 5. Copia hotarnicei Băsăștilor prin care să arată că Băsăștii să lovesc cu Vălenii, la care să se cetească și lămurirea cuprinsă în hotarnica generală supt litera A cuprinsă la fața 21.

1836 sept(embrie) 24; octomvr(ie) 30; noemvr(ie) 12, Lucrări în privirea hotarului despre Viltotești.

1820 maiu 5. Lămuririle făcute de postelnicelul Vasile Răşcanu după poronca isprăvniciei de mai sus.

1820 iulie 24. Poronca logofeției către isprăvnicia de Fălciu să stavilezi pe Viltotești a nu face înpresurare Vălenilor.

<ss> G(heorghe) Seulescul.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/158, original.

148. 1850 iunie 19, Huși. *Adresă atingătoare pentru moșia Văleni a Casei Școalelor, aflată în posesia sulgerului G. Păun.*

D(umnealui) sulge(rul) G. Păunu, posesorul moșiei Vălenii, s-au tânguit Departament(ului) averilor bisericești și a învățăturilor publice că hotarăle acestei moșii s-ar fi încălcând în savolnicii de către megieși și au cerut brazde pentru p(i)etrele hotară. Departamentul prin adresul cu N. 2795 m-au înputernicit a stărui din partea întru a se face această lucrare. Rog pe cin(stita) isprăv(nicie) a porunci privighetoriului de ocolul Mijlocului sau alt official pre care se va afla de cuviință ca în astă vacanție până mă pot afla la fața locului să vie și să tragă cerutele brazde de marcatură.

Huși
1850
iunie 19

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I/159, original.

https://biblioteca-digitala.ro

INDICE DE NUME

Ababii, Ioniți, 84.
Abote, Pavăl, dvornic, 46.
Adam, Ioan, paharnic, 45.
Adam, Vasile, șetrar, 39a, 65.
Aftiniul, fiul popei Nicoară, 142.
Agachi, vechil, 64, 65.
Agarici, 22, 23.
Agărici, Grigoraș, vornic, 391.
Albul snă Minotici, 17.
Alecsandru Ionuc Frunteș, fiul Trufanii, 18, 142.
Alecsandru Ioan Callimachi, 50.
Alecsandru Ioan Mavrocordat voievod, 47.
Alecsandru sin popa ot Mândrești, ținutul Cohurlui, 4.
Alecsandru zet Costache ot Pătrășcani, 4
Alexa Postolachi, 66.
Alexandru Costandin Moruz voievod, 56, 59, 65, 91, 93, 142.
Alexandru (?) paharnic, 44.
Alexandru Ianculeu vel vornic, 83.
Alexandru preot, 83; ot Băsești, 83, 84.
Alicsandra, femeia lui Apostul fiul popii Simion, 3, 142.
Alicsandru Popovici, 4.
Ana Gaiba, 49.
Anastasia Boldovici, 142.
Andrei Bucilă, 109.
Andrei Budacu, 51, 84.
Andreiaș din Vată, 2, 142.
Andreiaș, feciorul lui Văscan din Vârlezi ot Cohurlui, 4.
Andrieș, 142.
Andrieș Vată, 2, 142.
Andriiu Bujoranul, 101.
Andronachi Donici vel vornic, 83; vel logofăt, 142, 143.
Andronachi, logofătul, 69.
Andronachie, fiul lui Isac și al Gafiei, 5, 87a, 142.
Andrunache Sânpetru, 65.
Anghelachi, Iancul, 77.
Anghelachi, Iancul, stolnic, 47, 48.
Anghelușoaia, fiica lui Ionașco Baltag, 15, 39, 142.
Anița, 39.
Anița Jora, jicnicereasa, 40, 47, 48, 49, 58, 62, 63, 65, 70, 78, 86, 87a, 101, 114,
Anița, soția lui Ștefan Scărlet, 19, 20, 22, 23, 34, 142.
Antioh Cantemir voievod, 16, 142.
Antiohie Jora, fiul Todosăicăi, marele cămăraș, 5, 7, 8, 87a, 142; biv vel cămăraș, 9, 10, 11, 12, 13; jicnicer, 46; hatman, 15; vel logofăt, 17, 18, 21, 25, 26, 33, 38, 39, 65, 78, 80, 83, 86, 87, 87a, 101, 124, 129, 130, 137, 142.
Antohi Codrescu, 53.
Antohi Chiriiac, 66.
Antohi Popa, 65.
Anton, Constantin, 142, 143.
Anton, Gheorghi, diacon, 142, 143.
Anton, Gheorghi, postelnic, 122.
Anton, Gheorghie, 125; polcovnic, 142, 143, 144.
Anton, Ion, 65.
Anton, Manolachi, 142, 143.
Anton, Neculai, 65.
Anton Postolache, 115.
Antonie iconom, 90.
Apostol, fiul lui Gapie și al Armancăi, 17, 33, 142.
Apostol, fiul lui Simion, 137.
Apostol Talpeș 5, 8, 10; vel vornic, 16; vornicul de Horăeta, 17, 31; crucer, 54.
Apostu Țiple, 38, 51, 52, 57, 65.
Apostul, fiul popii Simion, 3, 142.
Armanca, soția lui Gapie, 17, 33, 142.
Asorii, Neculai, 17.
Arghir (?) postelnic, 44.
Arghiri diaconul din Văleni, 142, 143
Arie, 4.
Ariton, fiul lui Ifrim, 4, 142.
Athanasâe paharnic, 83.
Axinia țiganca, 49.
Axintie uricarul, 22, 23.
Avrămie, fiica lui Toader Zavul, 24, 65, 142.

https://biblioteca-digitala.ro

Baiardi, Iosif A., inginerul ținutului Fălciu, 139, 142, 143, 144, 145.
Balaea, mama Măricăi și Grozavei, nepoatele lui Ioan stolnicul,142.
Balasachi Rosăt, 48.
Balș logofăt, 44, 67, 68; vel logofăt, 72, 73, 78, 83, 86, 95.
Balș, Costantin, logofăt, 79, 87a, 137; vel logofăt, 86, 101.
Balș, Lupu, vornic, 63, 142, 143; biv vel vornic, 67, 68, 110; logofăt, 69, 70, 87, 91; vel logofăt, 78, 92, 93, 101, 110, 131.
Balș, Vasile, vel logofăt, 107.
Balș, Vasili, biv ftori logofăt, 22, 24.
Balș, Teodor, vel logofăt, 108, 142.
Baltag (Băltag), 15, 29, 64, 65, 140, 142.
Baltag, Ionașco, 39, 142.
Bandovici (vezi Boldovici), 9.
Barnovschi voievod, 40a.
Băcal, Vasâli, 52, 57.
Bădărău, Gheorghiță, 7, 39, 142.
Bădărău, Nicula , 7.
Bădărău, Nicolai, 39, 142.
Bălan, 122.
Bâtcă Gavril, 5, 10.
Bejan, fiul Aniței și al lui Ștefan Scărlet, 20.
Bejan Hudici vornic glotnii, 26.
Beldiman vornic, 117.
Berciu, Condurachi, mazil din Puntișeni, 87a, 89, 137, 142.
Beșleaga, Gheorghe, 30.
Blănar, Calestru, ot Eși, 39.
Boboc, 52.
Bodac, 5.
Bodacul, Ștefan, din Văleni, 10.
Bodescu, 80, 83.
Bodescul, Ghiorghii, 83.
Bodescul, Ostahie, 38, 65, 83.
Bodiaca, Safta, 125.
Bogdan, Lascar, vornic, 140.
Bogdan, Safta, spătăreasă, 40a, 64, 65, 71, 87a, 90, 101, 137, 142.
Bogdănescul, Giurge, 75.
Bogos, Grigoraș, 52, 65.
Bogos, Ioan, 142.
Bogos, Toader, 120.
Boldovici, 39, 142.
Boldovici, Anastasia, 142.
Boldovici, Gheorghii, 9, 80, 142.
Boldovici, Mariea, 142.
Bolea, Gligori, 25.
Bosie, Gheorghie, serdar, 108.
Bostaca, 6, 7, 10, 11, 13; din Văleni, 17.
Bostachi, 5.
Brânduța, 142.
Bucilă, Andrei, 109.
Budac, 51.
Budacu, Andrei, 51, 84.
Budacu, Cozma, 51, 52, 57, 65, 84.
Budacul, 7, 8, 11; din Văleni, 17.
Budacul, Costantin, ginerele lui Trifan Cozița, 65, 142.
Budacul, Neculai, 65.
Budacul sin Crucean, 9.
Buhuș, medelnicer, 66.
Buhuș, Neculai, hatmanul, 40a.
Bujete Gligorie ot Pencești, 3.
Bujoranul, Andriiu, 101.
Bujoranul, Ion, ot Hulpășeni, 4, 5, 25.
Bujoranul, Pavăl, biv sulger, 18, 19, 20.
Bujoranul, Toader, 4, 5; pârcălabul de Tutova, 17; vornic, 19, 20.
Bumbar Cruceanu, 1, 34, 142.
Bumbar, Dumitrașco, 34.
Bumbar, Enache Cozmița, 34.
Bumbar, Gligorie, 26; Grigorie, 142.
Bumbar, Măriuța, 34.
Bumbar, Ursul, 26, 142.
Bumbariu, Pătru, cel bătrân, 34, 39; 65
Bumbariul, Costachi, 21; Constantin, 142.
Bumbariul, Frunteș, 34.
Bumbărești, 17, 33, 34, 37, 50, 52, 86, 142.
Bunbari (Bumbaru), Costin, 21.
Burchi, Gavril, 43.
Burghele, Sava, 86.
Burghele, Vasâle, 51.
Burghelea Dimitrie, 142.
Burghelea Simion diacul, 142.
Burgheli, Samson, diac, 47, 48, 65, 86.
Bușilă, Vasâli, 52; căpitan, 58, 60, 62, 63, 65.
Bușilești, frați, 83.
Buta, Neculai, vornicul de poartă, 16, 121, 122, 123.
Butuce, Grigore, stolnic, 132, 134, 142, 143.
Butucea, țigan, 14.

https://biblioteca-digitala.ro

Callimachi, Alecsandru Ioan, 50.
Callimachi, Grigore, voievod, 142.
Callimachi, Ioan Teodor, voievod, 37, 37a, 38, 39, 65, 83, 86, 114.
Callimachi, Scarlat Alexandru, 71, 78, 81, 85, 87a, 88, 91, 93, 97, 98, 101, 103, 104, 105, 107, 142.
Calestru Blănar ot Eși, 39.
Calistru, nepot Ghilțului, 38.
Canta, Costantin, vel logofăt, 28.
Canta, Iordachi, logofăt, 114.
Cantacuzino, Iordachi, logofăt, 28.
Cantemir, Antioh, voievod, 16, 142.
Cantemir, Constantin, voievod, 25.
Caracaș, Ioan, 39.
Carimanate (Caramanitul), Statachi, 79, 83, 85, 87, 97, 107, 125.
Carp, fiul lui Moisăi, 9.
Carp Iordachi, 66.
Carp vel logofăt, 103.
Casandra Costachi, 130, 136, 140, 142.
Catargiu, Costandin, vel vornic, 87; logofăt, 117.
Catargiu, Costin, spătar, 46.
Catargiu, Iordache, spătar, 39a, 67; vistiernic, 108, 110, 130; logofăt, 132, 136, 142, 143.
Caterina, fiica Axiniei țiganca, 49.
Catrina Codreanu, soția lui Ioan Codreanu, sora lui Neculai Jora, 52, 53.
Căptari, Ioniță, 54.
Cărăbăț, 31.
Cărăiman armaș, 3, 142.
Cărăiman, 5, 87a,137, 142.
Căsandra Ghețău, 115, 116.
Căzacul, 1.
Cârjă, David, tatăl lui Ion și Lupa, 7, 8, 9, 11, 13, 18.
Cârjă, 122.
Cârje, Ion, 27.
Cârje, Lupa, sora lui Ion, 27.
Cerchez, 39.
Cerchez, Mihalache, jicnicer, 46.
Cernat, Dumitrașcu, 75.
Cernat, Ghiorghii, 75.
Chesarie, D., șetrar, 131a.
Chichiță, 52.
Chichiță, Costandin, postelnicel, 66.
Chichiță, Gavril, 107.
Chichiță, Ștefan, 38, 83.
Chicoș stolnicul, 1.
Chiriiac, Antohi, 66.
Chiriana, fiica lui Frunteș, 21, 142.
Chirilă preotul, 65.
Chisariu, Gheorghie, preot, 65
Chița, 1, 142.
Ciocârlan, 24, 40a, 65, 87, 101, 103, 104, 105, 107, 124, 129, 130, 136, 138, 140, 142, 143, 144.
Ciocârlănița, 14, 25, 39, 65, 80, 142.
Ciolpan, 121, 122.
Climent Talpeș ieromonah, 119.
Coatul, Ștefan, 46a.
Codreanu, comisul, 39.
Codreanu, Catrina, soția lui Ioan Codreanu, sora lui neculai Jora, 52, 53.
Codreanu, Dediul, serdar, 39a, 65.
Codreanu, Dimitrie, 53, 124, 125.
Codreanu, Gheorghe, comis, 115, 116, 120, 123, 124, 125, 129, 130, 131, 131a, 132, 133, 134, 135, 136, 138, 142, 143, 144.
Codreanu, Ioan, biv vel stolnic, 52; stolnic, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 78, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100; spătar, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 117, 118, 119, 124, 126, 127, 128; răposatul, 142, 143, 144.
Codreanu, Neculai, 138.
Codrescu, Antohi, 53.
Cohu, Costantin, 75.
Cole, Pătrașco, 122.
Conache, Costachi, agă, 80, 81; vel vornic, 83.
Conachi, vornic, 38; logofăt, 138.
Conachi, Gavril, vornic, 58, 62.
Condrea, Ion, 65.
Condurachi Berciu, mazil din Puntișeni, 87a, 89, 137, 142.
Constandin Alexandru Ipsilant voievod, 58.
Constantin Anton, 142, 143.
Constantin Cantemir voievod, 25.
Contăș vel sulger, 2.
Corlat uricarul, 5; Vasili Corlat uricarul, 31, 114.

https://biblioteca-digitala.ro

Corne, Ștefan, 5, 8, 10, 11; de Horăeta, 17.
Cornea, 29; puțul Cornii, 54, 82, 99, 100, 102, 112, 114.
Corodoae, fiica lui Pătru Bumbariu, 34.
Cosmița, 1.
Costache Crupenschi ban, 65; spătar, 95.
Costache, Rucsanda, 138.
Costache Star ot Pătrășcani, 4.
Costache Vidră, 142, 143, 144.
Costachi, 4.
Costachi, Casandra, 130, 136, 140, 142.
Costachi Bumbariul, 21; Constantin, 142.
Costachi Conache agă, 80, 81; vel vornic, 83.
Costachi, Gavril, vornicul, 22.
Costachi, Gheorghie, fiul banului Scarlatachi, 40a; agă, 108, 109, 140, 142.
Costachi, Grigoraș, spătar, 58, 59, 60.
Costachi Iamandi ban, 40a; stolnic, 65, 108.
Costachi, Ioan, spătar, 93, 95, 137, 142, 147; (ispravnic de Fălciu), 143; postelnic, 110, 131; vornic, 138.
Costachi, Iordachi, vel medelnicer, 32, 86; biv vel stolnic, 34; biv vel paharnic, 37, 37a, 38, 39, 40a, 65, 83, 86, 87a, 101, 110, 137, 142; vornic, 132, 142, 143.
Costachi, Iorgu, 130, 136, 142.
Costachi Lambrino agă, 134.
Costachi Lupu, vel medelnicer, 14, 65, 142; vel vornic al Țării de Jos, 22, 23, 24, 25, 39, 52, 65, 78, 83, 86, 87, 101, 137; paharnic, 114, 142.
Costachi logofăt, 90.
Costachi, Maria, fiica vornicului Manolachi Roset, mama paharnicului Iordachi Costachi, 40a.
Costachi, Matei, 38, 65, 69; postelnic, 142; spătar, 143.
Costachi, Scărlătache, comis al doilea, 87a,137; ; biv vel stolnic, 32, 34, 86; banul, 37, 40a, 109, 110.
Costachi, Todosăica, 51; stolniceasa, 39a, 65.
Costachi, Vasile, vel logofăt, 83.
Costachi, Vasâli, spătar, 47, 48.
Costachi, Vasilie, biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Fălciu, 32.
Costea Grecu din Viltotești, 62, 63, 65, 107.
Costandachi, Costandin, 83.
Costandin Catargiu vel vornic, 87; logofăt, 117.
Costandin Chichiță, postelnicel, 66.
Costandin Costandachi, 83.
Costandin Cozma, 69, 142, 143.
Costandin, feciorul Măriei, 137.
Costandin Ghețău căpitan, fiul lui Neculaiu, 109, 115, 116, 121, 122, 123.
Costandin Leondari sluger, 35, 88.
Costandin Jora, fratele lui Toader, 31; sulger, 114.
Costandin Niculau, 110.
Costandin porașnicu, 112.
Costandin Racoviță voievod, 32.
Costandin Talpeș (Talpiș), 31; mazil ot Fălciu, 37, 37a, 38, 39, 65, 83, 114.
Costandin Țoapă pitar, 83.
Costantin, 38.
Costantin Balș logofăt, 79, 87a, 137; vel logofăt, 87, 101.
Costantin Budacul, ginerele lui Trifan Cozița, 65.
Costantin Canta vel logofăt, 28.
Costantin Cohu, 75.
Costantin Crucean, 10.
Costantin din Băsești, 142.
Costantin, fiul Măricăi, 2.
Costantin Gându, ginerele lui Pascal căpitan, 31.
Costantin Ghilțu, 51, 52, 57, 83, 142, 143.
Costantin Grecu ot Viltotești, 38.
Costantin Iftimie vătav, 4.
Costantin (Costanten) Mâță, 122, 142, 143.
Costantin (Costanten) Postolachi, 122.
Costantin Puzle, 75.
Costantin Roiul, 38.
Costantin Roset vel vornic, 28.
Costantin stolnic ot Pătrășcani, 4.
Costantin Zbieri, al doilea logofăt, 24.
Coste Ghețău, 120.
Costin Bunbari (Bumbaru), 21.
Costin Catargiu spătar, 46.
Costin, Velicico, vel vornic, 25.

https://biblioteca-digitala.ro

Cotoce, Neculau, țigan, 49.
Coțaru, Vasâli, 8.
Coțofana, Vasilachii, 9.
Covrig, Sandu, 37.
Covrig, Vasâli, 38.
Cozma Budacu, 51, 52, 57, 65, 84.
Cozma, Costandin, 69, 142, 143.
Cozmița, 5, 7, 9, 10, 11, 17, 34, 52.
Cozmița călugărul, 7, 11, 39, 142; din Văleni, 142.
Cozmița de Văleni, 17; tatăl lui Simion și Iancu, 30; 54.
Cozmița, Gheorghie, 125.
Cozmița, Iancu, 30, 34.
Cozmița, Ion, 86.
Cozmița, Petrachi, 30, 40a, 47, 48, 86, 97, 101.
Cozmița, Simion, 30, 34, 35, 38, 39, 65, 83, 84, 86, 129.
Cozmița sin Enachie, 13, 142.
Cozmița, Trifan, 51, 52, 57, 65, 83, 87a, 137.
Cozmița, vărul lui Constantin Budacul, 142.
Cozmița vătavul, 114.
Crăm Gheri, 109.
Crăiț ot Cohurlui, 4.
Crăste (Crăstesc) paharnic, 55.
Cropințchi vornic, 44.
Crucean, 9, 142.
Crucean, Costantin, 10.
Cruceanu Bumbar, 1, 34, 142.
Crupenschi, Costache, ban, 65; spătar, 95.
Crupenschi, Sandul, medelnicer, 22.
Cucul, Ștefan, ot Onțești, 87a, 137, 142.
Curpesche ot Roman, 41.
Cuza, Dumitrașco, biv vel spătar, 22.
Cuza, Ioan, spătar, ispravnic, 108, 142; postelnic, ispravnic de Fălciu, 121.
Cuza, Grigori, spătar, ispravnic de Fălciu, 132, 134, 135, 142, 143.
Cuza spătar, 105, 106.
D. Chesarie șetrar, 131a.
Dabija fost ban, 142.
Dabija logofătul, 38, 83.
Dabija, Mihalachi, 36.
Dabija Scărlet, vel paharnic, 19, 20, 22, 25, 34, 39, 142.
Dabija, Vasile, 34.
Dabija, Toader, fiul lui Mihalachi, 36.
Dabija, Vasili, fiul lui Mihalachi, 36.
Dabija, Veleșcu, post., 36.
Danul (Dan), 38, 65.
Dariie, fiul lui Isac și al Gafiei, 5, 87a, 142.
Darii hotnogul, 14.
Dascălu, Evloghie, 65.
David Cârjă, 7, 8, 9, 11, 13, 18, 27.
David, Ionașu, 142.
Deadiul vel spătar, 22.
Dediul, 1.
Dediul Codreanu serdar, 39a, 65.
Didiul, Ion, 7.
Dima Niacșuoglu (Neacșaolu), 38, 64, 65, 87a, 137.
Dimitrachi pârcălabul, ispravnic de Fălciu, 39a, 142.
Dimitrachi Jora, 87a, 137.
Dimitrașco, nepotul lui Grigorie, 142.
Dimitri Sturza vel logofăt, 94, 95, 96, 97, 98, 99.
Dimitrie Burghelea, 142.
Dimitrie Codreanu, 53, 124, 125.
Dimitrie Drăghici ban, 142, 143, 144
Dimitrie Lupașcu sulger, 142, 143, 144.
Dimitrie Meleghie vornicul de poartă, 38, 62, 63, 66, 67, 68, 69, 80, 96, 110, 142, 143, 147.
Dimitrie Radu stolnic, 142, 143, 144
Dimitriț, 17.
Dimopolul, Hristodor, căminar, 142, 143, 144.
Docan, Ștefan, mazil, 142.
Donici, Andronachi, vel vornic, 83; vel logofăt, 142, 143.
Drăghici, Dimitrie, ban,142, 143, 144
Duca voievod, 25.
Dumitrache Iacodin, 142, 143.
Dumitrachi polcov., 49.
Dumitrașco Bumbar, 34.
Dumitrașco Cuza biv vel spătar, 22.
Dumitrașco Frunteș, 26, 142.
Dumitrașco Racoviță hatman, 22.
Dumitrașcu, 1.
Dumitrașcu Cernat, 75.
Dumitrașcu Talpeș, 40.
Dumitrașcu Paladi paharnic, 31, 114.
Dumitrașcu Scântee ot Bicani, 4.
Dumitrachi hierari, 49.

https://biblioteca-digitala.ro

Dumitru Erodiescul preot, 65.
Dumitru popa ot Dăncești, 38.
Dumitru popa ot Deleni, 39.
Dumitru vel vornic, 47.
Enache Cozmița Bumbar, 34.
Enache Focșa, 65.
Enachie, 13.
Enachie biv paharnic, 2.
Enachi armaș, 19, 20.
Enachi medelnicerul, fiul Aniței și al lui Ștefan Scărlet, 20.
Enachii Porpușorul, 9, 142.
Eni Focșa, 38, 48; mazil, 61, 146.
Erodiescul, Dumitru, preot, 65.
Evloghie Dascălu, 65.
Fecioara Maria, 17.
Foci, Theodor, protoiereul ocolului Crasna, 84.
Focșa, Enache, 65.
Focșa, Eni, 38, 48; mazil, 61, 146.
Frătița, Gheorghie, 24.
Frâncu, 77, 137, 142.
Frunteș, 18, 21, 52, 77, 142; stolnicul, 77, 87, 87a, 101, 137, 142.
Frunteș, Ioan, stolnicul, 142.
Frunteș Bumbariul, 34.
Frunteș, Dumitrașco, 36, 142.
Frunteș, Ionașcu, stolnic, 137.
Frunteș, Pătru, 86.
Furtună comisul, 40a.
G. Greceanu, comis, 142.
G. Păun, posesorul moșiei Văleni, 148.
Gafia, soția lui Isac, fata lui Cărăiman, 5, 87a, 142.
Gaiba, Ana, 49.
Gane, Pascal, stolnic, 112, 113, 114.
Gapie, 10, 17, 33, 142.
Gavril, 1.
Gavril, 13, 142.
Gavril, 38.
Gavril biv vel sulger, nepotul vornicului Lupul Costachi, 22, 23.
Gavril preot, 84; cumnat preotului Vasâli, 90.
Gavril Burchi, 43.
Gavril Chichiță, 107.
Gavril Conachi vornic, 58, 62.
Gavril Costachi, vornicul, 22.
Gavril Hrănage, 51.
Gavril Iamandi, ban, 56, 57, 58, 62, 65, 91, 93, 110, 142.
Gavril Pilat vornic glotnii, 29, 87a, 114, 137.
Gavril preotul, 27.
Gavril Bâtcă, 5, 10.
Gavril Siva de Bârlad, 18.
Gându, Costantin, ginerele lui Pascal căpitan, 31.
Gherghișan vel sulger, 46.
Gheri, Crăm, 109.
Gheorghe Beșleaga, 30.
Gheorghe Codreanu comis, 115, 116, 120, 124, 125, 129, 130, 131, 131a, 132, 133, 134, 135, 136, 138, 142, 143, 144.
Gheorghe Guțu mazil, frate lui Lupu, 109.
Gheorghe Moțoc, 24.
Gheorghe Nohit, 8.
Gheorghe, preotul de Horăeta, 17.
Gheorghe Săulescu căminar, 139, 142, 143, 144, 146, 147.
Gheorghi (...) agă, 126.
Gheorghi Anton diacon, 142, 143.
Gheorghi Anton postelnicul, 122.
Gheorghi Iamandi agă, 130, 136, 142.
Gheorghi, nepotul lui Constantin Ghilțu, 57.
Gheorghi Savin, 84, 142, 143.
Gheorghi Săvescu, 52.
Gheorghi Talpiș (Talpeș), 31; vornic de poartă, 54, 55, 75, 76, 98, 99, 100; serdar, 111, 112, 113, 114, 117, 118, 119, 127.
Gheorghi Talpiș (Talpeș), fiul serdarul Gheorghi, 127, 128.
Gheorghi Toderachi mazil, 114.
Gheorghie Anton, 125; polcovnic, 142, 143, 144.
Gheorghie Bosie serdar, 108.
Gheorghie Chisariu preot, 65.
Gheorghie Cozmița, 125.
Gheorghie, fiul lui Matei (Scarlatachi) Costachi ban, 40a; agă, 108, 109, 110, 140, 142.
Gheorghie Grigoraș, 65.
Gheorghie Frătița, 24.
Gheorghie Scarlatache, fiul lui Matei, 91.
Gheorghie Toma, 142.
Gheorghie Ungureanul, 142.

https://biblioteca-digitala.ro

Gheorghii, fiul lui Ștefan Grecul, 10.
Gheorghii Gociu, 114; serdar, 119.
Gheorghii, nepotul lui Ostahie Soare, 38, 83.
Gheorghii Strătilă spătar, 114.
Gheorghii Strătilă mazil, 75, 76.
Gheorghiț Pavăl, 6.
Gheorghiță comisul, 24.
Gheorghiță Bădărău, 7, 39, 142.
Gheorghiță vornic glotnii, 2.
Gheuca, Vasilie, treti logofet, 2, 137, 142; al doilea logofăt, 4, 142.
Ghețău, Căsandra, 115, 116.
Ghețău, **Costandin**, căpitan, fiul lui Neculaiu, 109, 115, 116, 121, 122, 123.
Ghețău, Coste, 120.
Ghețău, Ioana, 115, 116.
Ghețău, Marie, 115, 116.
Ghețău, Neculaiu, 115.
Ghețău, Safta, soția lui Neculaiu, fiica lui Postolache Anton, 115, 121, 122.
Ghețău, Toader, 115, 116.
Ghețău, Vasâlca, 115, 116.
Ghețău, Zoița, 115, 116.
Ghețe, 17.
Ghica, Grigore al II-lea, 87a, 137.
Ghica, Grigore al III-lea Alexandru, 40a.
Ghica, Grigorie, hatman, 142, 143, 144.
Ghica, Iordachi, biv vel vornic, 90.
Ghica, Scarlat Grigorie, 65, 142.
Ghica, Matei, voievod, 32, 33, 34, 35, 37, 65, 86, 142.
Ghidiu, Vasâle, 54.
Ghilțu, Costantin, 51, 52, 57, 83, 142, 143.
Ghilțu din Văleni, 142.
Ghilțu, Pahomi, 39.
Ghilțu, Pavăl, călugăr, 32, 38, 83, 84.
Ghilțu Savin, 84.
Ghilțu, Vasile, 57, 65, 84.
Ghilțul, Ion, 51.
Ghiorghe Nanes ierei, 84.
Ghiorghie popa, 17.
Ghiorghi Bodescul, 83.
Ghiorghii Boldovici, 9, 80, 142.
Ghiorghii Cernat, 75.
Ghiorghii Juverdian mazil ot Fălciu, 37, 37a, 38, 39, 65, 83, 86.
Giurge Bogdănescul, 75.
Giușcă, Ieremiia polcov., 65.
Gligori, 1, 65.
Gligori, vătavul Jorei, 84.
Gligori Bolea, 25.
Gligori Vârlan, 10.
Gligorie Bujete, 3.
Gligorie Bumbar, 26; Grigorie, 142.
Gligorie, fiul popii Vârlan, 10, 142.
Gligorie sin Mărie ot Pencești, 3.
Gligorașco (Grigoraș), fiul lui Gapie și al Armancăi, 17, 33, 142.
Gociu serdar, 100.
Gociu, Gheorghii, 114; serdar, 119.
Goian, Neculai, 142, 143.
Goroveiu herar, 52.
Grecean vornicul, 69.
Greceanu, G., comis, 142.
Greceanul, Ioan, vornic, 117, 126; vel vornic, 108, 109; biv vel vornic, 111, 112, 113, 114.
Greceanul, Neculai, agă, 108, 110, 130, 132, 136; vornic, 138, 142, 143, 144.
Grecu biv pitar, tatăl lui Pascal, 26.
Grecu, Costea, din Viltotești, 62, 63, 65, 107.
Grecul, Ștefan, 10.
Grigoraș Agărici vornic, 39a.
Grigoraș Costachi spătar, 58, 59, 60.
Grigore agă, 105.
Grigore al II-lea Ghica, 87a, 137.
Grigore al III-lea Alexandru Ghica, 40a.
Grigore Butuce stolnic, 132, 134, 142, 143.
Grigore Callimachi voievod, 142.
Grigori Cuza, spătar, ispravnic de Fălciu, 132, 134, 135, 142, 143.
Grigori din Sârbi, 65.
Grigori, fiul Trofanii, 39.
Grigori iconom, 90.
Grigori Rusul, 65.
Grigorie, 142.
Grigorii Nohit, 9.
Grigorie Ghica hatman, 142, 143, 144.
Grigorie Jacotă, 142.
Grigoraș Bogos, 52, 65.
Grigoraș, Gheorghie, 65.
Grigoraș Sturza logofăt, 79, 87; vel logofăt, 114.
Grozava, fiica Balaei, 142.

https://biblioteca-digitala.ro

Grozava, femeia lui Ionașcu Baltag, 142
Guiul, 1.
Guțăștii, 69.
Guțu, 120.
Guțu, Gheorghe, mazil, frate lui Lupu, 109.
Guțu, Lupu, mazil, frate lui Gheorghe, 109.
Hilimon, fiul Ciocârlăniței, 14.
Hrănage, Gavril, 51.
Hrisoverghi, Neculai, vel vornic, 87.
Hristodor Dimopolul căminar, 142, 143, 144.
Hudici, Bejan, vornic glotnii, 26.
Hurmuz, Toader, diac, 29, 114.
Husain, 42.
Iacob, Ion, 65.
Iacob Petcu, 54.
Iacodin, Dumitrache, 142, 143.
Iacov Stamati, episcop de Huși, 34, 47; mitropolit, 34.
Iacovachi cămăraș, 47.
Iamandache serdar, 3, 91, 109, 142, 144.
Iamandi, agă, 133.
Iamandi, ban, 38.
Iamandi, Costachi, ban, 40a; stolnic, 65, 108.
Iamandi, Gavril, ban, 56, 57, 58, 62, 65, 91, 93, 110, 142.
Iamandi, Gheorghi, agă, 130, 136, 142.
Iamandi, Ioan, ban, 137; biv vel ban, 91, 93, 94, 95, 98; spătar, 110, 132, 142, 143; biv vel spătar, 111.
Iamandi, Ioniță, stolnic, 114; spătar, 114.
Iamandi, Iordache, spătar, 39; stolnic, 46.
Ianacachi (Enăcachi) Lambrino comis, 82, 87a, 137.
Iancu, fiul lui Cozmița 30, 34, 86.
Iancul Anghelachi, 77.
Iancul Anghelachi stolnic, 47, 48.
Ianculeu, Alexandru, vel vornic, 83.
Ieremiia Giușcă polcov., 65.
Ifrim, feciorul Măricăi, 4.
Iftimie, Costantin, vătav, 4.
Iftodie, Ștefan, ot Pătrășcani, 4.
Iisus Hristos, 17.
Ilie dascăl, 64.
Ilie vel clucer, 38, 83.
Ilie Pandazi de Bârlad, 18.
Ilie (Bășină) Roiul, 52.
Ilie Săvăscul, 57, 65.
Ilinca Jora, 28; stolniceasa, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 37a, 39, 65, 78, 80, 83, 84, 86, 87a, 101, 129, 142.
Ioan (...), 85.
Ioan Adam paharnic, 45.
Ioan Bogos, 142.
Ioan Caracaș, 39.
Ioan Codreanu biv vel stolnic, 52; stolnic, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100; spătar, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 117, 118, 119, 124, 126, 127, 128; răposatul 142, 143, 144.
Ioan Costachi spătar, 93, 95, 137, 142 (ispravnic de Fălciu), 143, 147; postelnic, 110, 131; vornic, 138.
Ioan Cuza spătar, ispravnic, 108; postelnic, ispravnic, 121.
Ioan, feciorul Frâncului, 137, 142.
Ioan, fiul Mariei, 142.
Ioan, fiul popei Nicoară, 142.
Ioan Frunteș stolnicul, 142.
Ioan Greceanul, vornic, 117, 126; vel vornic, 108, 109; biv vel vornic, 111, 112, 113, 114.
Ioan Iamandi, ban, 137; biv vel ban, 91, 93, 94, 95, 98; spătar, 110, 132, 142, 143; biv vel spătar, 111.
Ioan Jora spătar, 43, 46, 137; paharnic, 58, 60, 62; biv vel paharnic, 59; spătar, 72, 73, 75, 77, 83, 93, 95, 114, 142, 146; postelnic, 114, 117, 118, 119, 127, 128.
Ioan Liga căminar, 112, 113, 114.
Ioan Nicolae Mavrocordat voievod, 31, 31a, 114, 142.
Ioan Nedelcu, 102.
Ioan Oatu mazil, 142.
Ioan Paladi vornic, 110.
Ioan Pascalu, 83.
Ioan preot, 84.
Ioan Sandu Sturza voievod, 101, 108, 111, 132, 142, 143.
Ioan Teodor Callimachi voievod, 37, 37a, 38, 39, 65, 83, 86, 114.

https://biblioteca-digitala.ro

Ioana Gheţău, 115, 116.
Ion, 1.
Ion a lui Vasilache, 65.
Ion bucătaru, 49.
Ion Anton, 65.
Ion Bujoranul ot Hulpășeni, 4, 5, 25.
Ion Cârje, 27.
Ion Condrea, 65.
Ion Cozmița, 86.
Ion diacul, 11.
Ion Didiul, 7.
Ion Docan, 46a.
Ion, feciorul Măriei, 137.
Ion, fiul lui Gapie și al Armancăi, 17, 33, 142.
Ion, fiul Măricăi, 2.
Ion Ghilțul, 51.
Ion Iacob, 65.
Ion Mâță, 65, 66, 122.
Ion Mirescu (Mărăscu), 24.
Ion Neculce vel vornic, 28.
Ion Racoviță vel comis, 2.
Ion Roiul, 32, 38.
Ion Rotariu, 38.
Ion sin Crăiț ot Cohurlui, 4.
Ion (Ioan) Tăutul paharnic, 28; ban, 83, 86, 88.
Ion Vasâlachi, 66.
Ionașco Baltag, 39, 142.
Ionașcu Frunteș stolnic 137.
Ionașcu Jora, fiul lui Simion, 46; șetrar, 46.
Ionașcu, nepotul lui Necoară hatmanul, 77, 137.
Ionașco Popențea (Popințel), 10, 142.
Ionașco Răciul, 7, 9, 11.
Ionașu David, 142.
Ioniță Căptari, 54.
Ioniță comisul, fiul Aniței și al lui Ștefan Scărlet, 20.
Ioniță Iamandi stolnic, 114; spătar, 114.
Ioniță Jora, 28.
Ioniță Popescu, fiul lui Ștefan Popescu vornicul de poartă, 48, 65.
Ioniță vornicul, 26.
Ioniți Ababii, 84.
Ioniți Ștefan, 75.
Iordache 2 logofăt, 39a.
Iordache Catargiu spătar, 39a, 67; vistiernic, 108, 110, 130; logofăt, 132, 136, 142, 143.
Iordache Iamandi, spătar, 39; stolnic, 46.
Iordache jicnicer, 31a, 142.
Iordache Mălinescu ban, 108, 138, 142, 143, 144.
Iordache Miclescu, 55; căminar, 58, 62; biv vel căminar, 59, 60; spătar, 114.
Iordachi, jicnicer, 142.
Iordachi (...) paharnic, 136.
Iordachi hierarul, 49.
Iordachi Lozinschi paharnic, 114.
Iordachi Canta logofăt, 114.
Iordachi Cantacazino logofăt, 28; vel logofăt, 60.
Iordachi C., spătar, 117.
Iordachi, Carp, 66.
Iordachi comisul, fiul lui Matei (Scărlătache) Costachi, 110.
Iordachi Costachi vel medelnicer, 32, 86; biv vel stolnic, 34; biv vel paharnic, 37, 37a, 38, 39, 40a, 65, 83, 86, 87a, 101, 110, 137, 142; vornic, 132, 142, 143.
Iordachi Ghica vel vornic, 90.
Iordachi Lambrino, ban, 114; biv vel ban, 50; paharnic, 46a, 65, 142.
Iordachi Roiul, 38, 83.
Iordachi Talpeș (Talpeș), fiul serdarului Gheorghi Talpiș, 114, 118, 119.
Iordachi, Toader, 66.
Iordachi vel logofăt, 40a.
Iorgu Costachi, 130, 136, 142.
Iosif A. Baiardi, inginerul ținutului Fălciu, 139, 142, 143, 144, 145.
Ipsilant, Constandin Alexandru, voievod, 58.
Irimiicea vornic glotnii, 2.
Irina, țiganca, fata lui Neculau Cotoce.
Isac,137.
Isac, nepotul lui Toader Jora, 46.
Isac ot Galați, 40.
Isac zet Cărăiman, soțul Gafiei, 5, 87a, 142.
Jacotă, Grigorie, 142.
Jora, 40a, 51, 90, 109, 146.
Jora, Anița, jicnicereasa, 40, 47, 48, 49, 58, 62, 63, 65, 70, 78, 86, 101, 114.

https://biblioteca-digitala.ro

Jora, Antiohie, fiul Todosăicăi, marele cămăraș, 5, 7, 8, 87a, 142; biv vel cămăraș, 9, 10, 11, 12, 13; hatman, 15; vel logofăt, 17, 18, 21, 25, 26, 33, 34, 38, 39, 65, 78, 80, 83, 86, 87, 87a, 101, 124, 129, 130, 137, 142.
Jora, Costandin, fratele lui Toader, 31; sulger, 114.
Jora, Dimitrachi, 87a, 137.
Jora, Ilinca, 28; stolniceasa, 30, 31a, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 37a, 39, 65, 78, 80, 83, 84, 86, 87a, 101, 129, 142.
Jora, Ioan, spătar, 43, 46, 137; paharnic, 58, 60, 62; biv vel paharnic, 59; spătar, 72, 73, 75, 77, 83, 93, 95, 142; postelnic, 114, 117, 118, 119, 127, 128, 146.
Jora, Ionașcu, fiul lui Simion, 46; șetrar, 46.
Jora, Ioniță, 28.
Jora, Manolachi, postelnicul, fiul lui Neculai și al Ilincăi, 38, 39, 142; jicnicer, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 65, 72, 73, 83, 87a, 137, 146.
Jora, Neculai, fiul lui Antiohie Jora; biv vel medelnicer, 27, 30, 87a, 137; al doilea logofăt, 28, 29, 65, 142; biv vel stolnic, 32, 33, 34, 37, 37a, 38, 39, 54, 61, 64, 65, 78, 83, 86, 87, 87a, 101, 109, 129, 137, 142, 143.
Jora, Neculai, 34, 38, 140.
Jora, Neculai, fiul Aniței, 47, 48, 49, 50, 52, 53, 65, 90, 101, 124, 142.
Jora, Simion, 46.
Jora, Toader, 28; vel șetrar, 31, 46; biv vel șetrar, 114.
Jora, Todosăica, 5, 87a, 142.
Jorăști, 53, 54, 55, 65, 83, 84, 87, 87a, 89, 101, 114, 137, 142, 143, 144.
Juverdian, Ghiorghii, mazil ot Fălciu, 37, 37a, 38, 39, 65, 83.
Lafari, doctor din Bârlad, 138.
Lambrino, Costachi, agă, 134.
Lambrino, Ianacachi (Enăcachi), comis, 82, 87a, 137.
Lambrino, Iordachi, ban, 114; biv vel ban, 50; paharnic, 46a, 65, 142.
Lascar Bogdan vornic, 140.
Lascarachi Mihalachi căminar, cilen al judecătoriei Fălciu, 132, 142, 143; comis, 133, 134, 135.
Lăcătușăța, țigancă, 37a.
Leondari, Costandin, sluger, 35, 88.
Leondari, Gu(...), 68.
Liga, Ioan, căminar, 112, 113, 114.
Lozinschi, Iordachi, paharnic, 114.
Lupa Cârje, 27.
Lupan, 8, 12, 17, 39, 142.
Lupan ot Pătrășcani, 4.
Lupan sin Costachi, 4.
Lupașcu, Dimitrie, sulger,142, 143, 144.
Lupașcu vel jitnicer, 2.
Lupu Balș vornic, 63, 142, 143; biv vel vornic, 67, 68, 110; logofăt, 69, 70, 87, 91; vel logofăt, 78, 92, 93, 101, 110, 131
Lupu Costachi vel medelnicer, 14, 65, 142; vel vornic al Țării de Jos, 22, 23, 24, 25, 39, 52, 65, 78, 83, 86, 87, 87a, 101, 137; paharnic, 114, 142.
Lupu Guțu mazil, 109.
Lupul, fiul îi Mohorătoae, 13.
Lupu, Toma, 122.
Lupul vameș, fiul lui Iancu, 30, 34, 65, 86.
Macsim Proca, 108, 142, 143.
Manolachi Anton, 142, 143.
Manolachi Jora postelnicul, fiul lui Neculai și al Ilincăi, 38, 39, 142; jicnicer, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 65, 72, 73, 83, 87a, 137.
Manolachi Oprișan, 75.
Manolachi Petre, 75.
Manolachi Roset vornicul, 40a.
Manolachi vornic, 26.
Manoli, 41.
Manul, 38, 65.
Mardari slugerul, 35.
Maria Costachi, fiica vornicului Manolachi Roset, mama paharnicului Iordachi Costachi, 40a.
Maria, fata Măricăi, nepoată lui Andrieș Vată, 142.
Maria, soția paharnicului Radu, 142.
Mariea Boldovici, 142.
Marica, fiica pârcălabului Neagu, 137.
Mariia, fiica Aniței și a lui Ștefan Scărlet, soția vel paharnicului Radu, 22, 23.
Mariia Mărzoae, fiica lui Onil, 11, 39, 142.
Mariia, sora lui Timuș, 39.

https://biblioteca-digitala.ro

Marie Gheţău, 115, 116.
Marie Ioan Alexandru, 134.
Marin Mâţă, 142, 143.
Marin ot Fălciu, 3.
Mărie, fata Măricăi, nepoata lui Andrieş, 137.
Matei Costachi, 38, 65, 69; postelnic, 142.
Matei Ghica voievod, 32, 33, 34, 35, 37, 65, 86, 142.
Matei Negel, 37a.
Matei Scarlatachi, 56, 91, 142; **Matei Costachi**; 92, 93, 94, 95, 98, 109; spătar, 143.
Mavrocordat, Alecsandru Ioan, voievod, 47, 65, 142.
Mavrocordat, Ioan Nicolae, voievod, 31, 31a, 114, 142.
Mălăeşti preotul, 77.
Mălina, fiica lui Onil, 11, 39, 142.
Mălinescu, Iordache, ban, 108, 138, 142, 143, 144.
Măria, fata Măricăi, 2.
Mărie ot Pencești, 3.
Măria, sora lui Timuș Porpușorul, 9.
Mărica, 2.
Mărica, fata lui Andreiaș, 4, 142.
Mărica, fiica Balaei din Văleni, 142.
Mărica preoteasa, nepoata stolnicului Frunteș, 137.
Mărica, preoteasa preotului Mălăești, nepoata stolnicului Frunteș, 77.
Mărica, fiica lui Frunteș, 21, 142.
Măriuța Bumbar, 34.
Măriuța, fiica lui Onil, 39.
Mărzoae, Maria, fiica lui Onil, 11, 39, 142.
Mârzac postelnicel, 114.
Mâţă Costantin (Costanten), 122, 142, 143.
Mâţă, Ion, 65, 66.
Mâţe, Marin, 142, 143.
Meleghie, Dimitrie, vornicul de poartă, 38, 62, 63, 66, 67, 68, 69, 80, 96, 110, 142, 143, 147.
Mera, 46.
Merăuţă, popa ot Tămășeni, 3.
Miclescu, Iordache, 55; căminar, 58, 62; biv vel căminar, 59, 60; spătar, 114.
Miclescul, Petre, 46.
Miclescu, Safta, 83.
Miclescu, Vasilachi, jicnicer, 77.
Miclescu, Vasili, vornic, 117.
Mihalache Cerchez jicnicer, 46.
Mihai diacon, 18.
Mihai Racoviţă voievod, 23, 25, 34, 39, 40a, 78, 80, 86, 87a, 101, 137, 142.
Mihai Sturza vornic de aprozi, 35; biv vel vornic, 88, 90.
Mihail Grigore Sturza voievod, 133.
Mihalachi Dabija, 36.
Mihalachi, Lascarachi, căminar, cilen al judecătoriei Fălciu, 132, 142, 143; comis, 133, 134, 135.
Mile, diaconul din Văleni, 97.
Mile (Milea), Vasâli, diacon din Costești, 87a, 89, 90, 137, 142.
Mihnei spătar, 61.
Minotici, 17.
Mirescu (Mărăscu), Ion, 24.
Miron ierodiacon, 38.
Miron, popa ot Tomești, 17.
Miron, preotul ot Costești, 5, 7, 9, 11, 13.
Mogâldoae, Salomii, 46.
Mohorătoae, 13.
Moisăi, tatăl lui Carp, 9.
Moruz, Alexandru Costandin, 56, 59, 65, 91, 93, 142.
Moţoc, Gheorghe, 24.
Murguleţ, Ursul, 21.
Musteaţă, Toader, 65.
Nanes, Ghiorghe, ierei, 84.
Nastasia, sora lui Timuș Porpușorul, 9.
Nastasiia, sora lui Timuș, 39.
Neagul pârcălabul, 137, 142.
Necoară hatmanul, 77, 137.
Necolachi Oai ot Băsești, 121.
Necolai ierei din Văleni, 115.
Necula (Neculai) Tiron vornic de poartă, 37, 37a, 38, 65, 83, 86.
Neculai Alexandru Mavrocordat voievod, 47, 65, 142.
Neculai Anton, 65.
Neculai Asorii, 17.
Neculai Budacu, 65.
Neculai Buhuș hatmanul, 40a.
Neculai Buta vornic de poartă, 121, 122, 123.
Neculai Codreanu, 138.

https://biblioteca-digitala.ro

Neculai Goian, 142, 143.
Neculai Greceanul agă, 108, 110, 130, 132, 136; vornic, 138, 142, 143, 144.
Neculai Hrisoverghi vel vornic, 87.
Neculai Jora biv vel medelnicer, 27, 30, 87a, 137; al doilea logofăt, 28, 29, 65; biv vel stolnic, 32, 33, 34, 37, 37a, 38, 39, 54, 61, 64, 65, 78, 83, 86, 87, 87a, 101, 109, 129, 137, 142, 143.
Neculai Jora, 34, 38, 140.
Neculai Jora, fiul Aniței, 47, 48, 49, 50, 52, 53, 65, 90, 101, 124, 142.
Neculai Stratilat (Strătulat), vel logofăt al Țării de Sus, 88, 90, 142.
Neculaiu, 1.
Neculaiu Gheț̆ău, 115, 116.
Neculaiu preot, 57, 65.
Neculau Cotoce țigan, 49.
Neculce, Ion, vel vornic, 28.
Nedelcu, Ioan, 102.
Nedelea, fiica popii Vârlan, 10, 142.
Negel, Matei, 37a.
Negre, Petrachi, ban, 80, 81, 87a, 114, 137; agă, 93, 95, 114, 137.
Neniță, Petre, 54.
Niacșuoglu (Neacșaolu), Dima, 38, 64, 65, 87a, 137.
Nichifor (Nechifor), mitropolit, 28, 65, 87a, 137, 142.
Nicodim călugărul, 14.
Nicula Bădărău, 7.
Nicoară popa, 142.
Nicolai Bădărău, 39, 142.
Nicolai iconom, 90.
Niculau, Costandin, 110.
Nohit, fiul popii Vârlan, 10, 142.
Nohit, Gheorghe, 8.
Nohit, Grigorii, 9.
Nohit, Simion, de Idrici, 18.
Nohitești, 25.
Oai, Necolachi, ot Băsești, 121.
Oatu, Ioan, mazil, 142.
Onil (Onilă), 11, 142.
Onofreiu, feciorul Frâncului, 137.
Oprișan, medelnicer, 114, 87a, 137; paharnic, 114.
Oprișan, Manolachi, 75.
Orbul, Silion, fiul lui Ifrim, 4, 142.
Ostahi Soare, 83.
Ostahie Bodescul, 38, 65.
Pahomi Ghilțul, 39.
Palade, 70; paharnic, 114.
Paladi, Dumitrașcu, paharnic, 31, 114.
Paladi, Ioan, 137; vornic, 110.
Paladi, Pascu, 52.
Paladi vel vistiernic, 40a; paharnic, 55.
Pandeli, Ștefan, 65.
Panaiti logofătul, 46.
Pandazi, Ilie, de Bârlad, 18.
Panțiru, 45.
Papuc, Ursul, 14.
Paraschiva țiganca, 49.
Pascal căpitan, 29, 31.
Pascal, fiul lui Vasili Corlat uricarul, 31, 114.
Pascal Gane stolnic, 112, 113, 114.
Pascal postelnicul de Horăeta, 17.
Pascal sin Grecu biv pitar, 26.
Pascalu, Ioan, 83.
Pascu Paladi, 52.
Patriche Țaul, 4.
Pavăl Abote dvornic, 46.
Pavăl Bujoranu biv sulger, 18, 19, 20.
Pavăl, Gheorghiț, 6.
Pavăl Ghilțu călugăr, 32, 38, 83, 84.
Pavăl, nepotul lui Lupan, 12, 39, 142.
Pavlovici, Vasâli (Vasilie), inginer, 91, 93, 110.
Păladii snă Ghețe, 17.
Pătrășcan, vornic glotnii, 2.
Pătrașco Cole, 122.
Pătrașco snă Dimitriț, 17.
Pătru Bumbariu, 34, 39; stolnic, 65.
Pătru Frunteș, 86.
Păun, G., posesorul moșiei Văleni, 148.
Pârvu, Toader, 74.
Petco, 14.
Petco (Petcu), fiul lui Toader Zavu, 24, 65, 142.
Petcu, 25.
Petcu, Iacob, 54.
Petrache căpitan, 65.
Petrachi Cozmița, 30, 40a, 47, 48, 86, 97, 101.
Petrachi Negre ban, 80, 81, 87a, 114, 137; agă, 93, 95, 114, 137.
Petre, Manolache, 75.
Petre Miclescul, 46.
Petre Neniță, 54.
Petru Bumbariu stolnic, 34, 39.

https://biblioteca-digitala.ro

Pilat, Gavril, vornic glotnii, 29, 87a, 114, 137.
Pleșăscu, Gheorghii, mazil, 114.
Poiană, Ștafan, 83.
Popa, Antohi, 65.
Popa, Ștefan, răzăș de Belciug, 39.
Popa, Vasilii, diac, 25.
Popăscu, Savva, nepotul lui Ștefan Popescu, 89, 111.
Popențea, bătrânul, 10.
Popențea, Ionașco (Popințel), 10.
Popescu, Ioniță, fiul lui Ștefan Popescu vornicul de poartă, 48, 65.
Popescu (Popăscu), Ștefan, vornicul de poartă, 30, 35, 37a, 38, 39, 65, 78, 80, 86, 87, 87a, 89, 90, 101, 137, 142, 146.
Popințel, 142.
Popințel Ionașcu, 142.
Popovici, Alicsandru, 4.
Porpușorul, Enachii, 9, 142.
Postolache Anton, 115.
Postolachi, Alexa, 66.
Postolachi, Costantin (Costanten), 122.
Postolachi, Safta, 121 (vezi Safta Ghețău).
Postolachi, Vasăli, 106, 107.
Potorac, 6, 87a, 137, 142.
Proca, Macsim, 108, 142, 143.
Puzle, Costantin, 75.
Racoviță, Costandin, voievod, 32.
Racoviță, Dumitrașco, hatman, 22.
Racoviță, Ion, vel comis, 2.
Racoviță, Mihai, 23, 25, 34, 39, 40a, 78, 80, 86, 87a, 101, 137, 142.
Racoviță, Radu, vel logofăt, 33, 34, 37.
Racovițești, 53.
Radu, Dimitrie, stolnic, 142, 143, 144.
Radu paharnicul, ginerele Aniței și al lui Ștefan Scărlet, 20, 25, 34, 86, 142; vel paharnic, 22; biv ftori paharnic, 23, 39.
Radu Racoviță vel logofăt, 33, 34, 37.
Radu Tărăbuți, 75.
Raț, 40.
Răcilă, 10.
Răciu, 8.
Răciul, Ionașco, 7, 9, 11.
Rășcanu, Vasile, postelnicel, 142, 143, 147.
Roiul, neam ot Băsești, 52.
Roiul, Costantin, 38, 83.
Roiul, Ilie (Bășină), 52.
Roiul, Ion, 32, 38.
Roiul, Iordachi, 38, 83.
Roiu, Vasile, 83.
Roiul, Vlasie (Vasile), 39, 83.
Roiul, Vasile, diaconul, 38.
Rojniț, Vasilii, 26.
Rosăt, Balasachi, 48.
Roset, Costantin, vel vornic, 28.
Roset, Manolachi, vornicul, 40a.
Roset, Vasile, vel vornic, 83.
Roșca, Ștefan, din Coroești, 89, 90.
Rotariu, Ion, 38.
Rucsanda Costche, 138.
Rucsanda, mătușa lui Ștefan Popescu vornicul de poartă, 38.
Rusul, Grigori, 65.
Safta Bodiaca, 125.
Safta Bogdan spătăreasă, 40a, 64, 65, 71, 87a, 90, 101, 137, 142.
Safta Ghețău, soția lui Neculaiu, fiica lui Postolache Anton, 115, 121, 122.
Safta Miclescu, 83.
Salomiia Mogâldoae, 46.
Samson Burgheli diiac, 47, 48, 65, 86.
Sandu Covrig, 38.
Sandul Crupenschi medelnicer, 22.
Sandul, fiul lui Gapie și al Armancăi, 17, 142.
Sandul, nepotul vornicului Talpeș, 17.
Sandul, șoltuzul de Bârlad, 1.
Sava Burghele, 86.
Sava călugărul, fiul lui Gapie și Armancăi, 33.
Sava diacul de divan, 65, 84, 87, 142.
Savva Popăscu, nepotul lui Ștefan Popescu, 89, 111.
Savel, fiul Mariei, 142.
Savin, fiul Măricăi, 2.
Savin, feciorul Măriei.
Savin, Gheorghi, 84, 142, 143.
Savin, Ghilțu, 84.
Savin, Vasile, 84, 142, 143.
Săulescu, Gheorghe, căminar, 139, 142, 143, 144, 146, 147.
Săvescu, Gheorghi, 52.
Săvăscul, Ilie, 57, 65.
Sânpetru, Andrunache, 65.

https://biblioteca-digitala.ro

Scarlat Alexandru Callimachi voievod, 71, 78, 81, 85, 87a, 88, 91, 93, 97, 98, 101, 103, 104, 105, 107, 142.
Scarlat Grigorie Ghica, 65, 142.
Scărlătache clucer, 31a, 65, 142.
Scărlătachi stolnic, 37a.
Scarlatachi Costachi, comis al doilea, 87a, 137; biv vel stolnic, 32, 34, 86; banul, 37, 40a, 109, 110.
Scarlatachi, Matei, 56, 90, 142; *Costachi, Matei*, 92, 93, 94, 95, 98, 109
Scărlet, Anița, 19, 20, 34.
Scărlet, Dabija, vel paharnic, 19, 20, 22, 25, 34, 39, 142.
Scărlet, 87, 142.
Scărlet din Zorileni, 39, 77, 78, 83, 101, 142.
Scărlet, Ștefan, biv vel armaș, 19, 20, 22, 23, 25, 34, 142.
Scărlet de Horăeta, 6.
Simion, 137.
Simion Cozmița, 30, 34, 35, 38, 39, 65, 83, 84, 86, 129.
Scântee, 142.
Scântee, Dumitrașcu, ot Bicani, 4.
Scântei, 86.
Simeon Soare, 38, 65.
Simion Jora, 46.
Simion Nohit de Idrici, 18.
Silion Orbul, fiul lui Ifrim, 4, 137, 142.
Simion Burghelea diacul, 142.
Simion, fiul lui Cozmița, 30, 34.
Simion, popă, 3, 142.
Siva, Gavril, de Bârlad, 18.
Soare, Ostahi, 83.
Soare, Simeon, 38, 65.
Soare, Vasili, 38, 65.
Stahie ot Tămășeni, 3.
Stamati, Iacov, episcop de Huși, 34, 47; mitropolit, 34.
Star, Costache, ot Pătrășcani, 4.
Stathachi mubaengi baș̦a, 79; Statachi Carimanate, 83; Caramanitul, 85, 87, 97, 107, 125.
Stegaru, Vasili, 83.
Stratilat (Strătulat), Neculai, vel logofăt al Țării de Sus, 88, 90, 142.
Strătilă, Gheorghii, spătar, 114.
Strătilă, Gheorghii, mazil, 75, 76.
Sturza hatman, 28.
Sturza, spătar, 38; vel logofăt, 62.
Sturza, Dimitri, vel logofăt, 94, 95, 96, 97, 98, 99.
Sturza, Grigoraș, logofăt, 79, 87; vel logofăt, 114.
Sturza, Ioan Sandu, voievod, 101, 108, 111, 132, 142, 143.
Sturza, Mihai, vornic de aprozi, 35; biv vel vornic, 88, 90.
Sturza, Mihail Grigore, voievod, 133.
Sturza, Ștefănachi (Ștefan), spătar, 55, 56, 57, 58, 87a; răposatul, 62, 65, 91, 93, 110, 114, 137, 142, 146.
Sturza, Vasile, stolnic, 31a, 65, 142.
Suleiman agă, 41.
Șoitul, Vasilie, mazil, 100, 111, 114, 127, 128.
Ștefan Bodacul din Văleni, 10.
Ștefan cel Mare, 65, 137, 142.
Ștefan Chichiță, 38, 83.
Ștefan Coatul, 46a.
Ștefan Corne, 5, 8, 10,11; de Horăeta, 17.
Ștefan Cucul ot Onțești, 87a, 137, 142.
Ștefan Docan mazil, 142.
Ștefan erei ot Idrici, 84.
Ștefan, fiul Angheluș̦oaei, fiica lui Ionaș̦co Baltag,15, 39, 142.
Ștefan Grecul, 10.
Ștefan hotnog, 142; ban, 142.
Ștefan Iftodie ot Pătrășcani, 4.
Ștefan, Ioniți, 75.
Ștefan Pandeli, 65.
Ștefan Poiană, 83.
Ștefan Popa, răzăș de Belciug, 39.
Ștefan Popescul (Popăscul) vornicul de poartă, 30, 35, 37a, 38, 39, 65, 78, 80, 86, 87, 87a, 89, 90, 101, 137, 142, 146.
Ștefan preotul, 38.
Ștefan Roșca din Coroești, 89, 90.
Ștefan Scărlet, biv vel armaș, 19, 20, 22, 23, 25, 34, 142.
Ștefan țigan, 53.
Ștefan Ulea, 17
Ștefan vornicul, 40a.
Ștefana, fiica lui Ionașu david, 142.
Ștefănachi (Ștefan) Sturza spătar, 55, 56, 57, 58, 87a; răposatul, 62, 65, 91, 93, 110, 114, 137, 142, 146.
Talpeș, 55; crucer, 114.

https://biblioteca-digitala.ro

Talpeș, Apostol, 5, 8, 10, 114; vel vornic, 16; vornicul de Horăeta, 17, 31; crucer, 54.
Talpeș, Climent, ieromonah, 119.
Talpeș (Talpiș), Costandin, fiul lui Apostol, 31; mazil ot Fălciu, 37, 37a, 38, 39, 65, 83, 114.
Talpeș, Dumitrașcu, 40.
Talpeș (Talpiș), Gheorghi, fiul lui Apostol, 31; vornic de poartă, 54, 55, 75, 76, 99, 100; serdar, 111, 112, 113, 114, 117, 118, 119, 127.
Talpeș (Talpiș), Gheorghi, fiul serdarului Gheorghi, 127, 128.
Talpeș (Talpiș), Iordachi, fiul serdarului Gheorghi, 114, 118, 119.
Talpeș (Talpiș), Vasili, fiul lui Apostol, 31, 114.
Tașlica, 1.
Tălpeșăști, 54, 55; călugări, 119.
Tănasie logofăt de taină, 34.
Tănăsoaie, 2.
Tărăbuți, Radu, 75.
Tăutul, Ion (Ioan), paharnic, 28; ban, 83, 86, 88.
Teodor Balș vel logofăt, 108, 142.
Theodor Foci, protoiereul ocolului Crasna, 84.
Timuș, 39.
Timuș, feciorul lui Enachii Porpușorul, 9, 65, 142.
Tiron, Necula (Neculai), vornic de poartă, 37, 37a, 38, 65, 83, 86.
Toader Bogos, 120.
Toader Bujoranul, 4, 5M pârcălabul de Tutova, 17; vornic, 19, 20.
Toader Dabija, fiul lui Mihalachi, 36.
Toader diaconul, 122.
Toader Ghețău, 115, 116.
Toader Hurmuz diac, 29, 114.
Toader Iordachi, 66.
Toader Jora, 28; vel șetrar, 31, 46; biv vel șetrar, 114.
Toader Musteață, 65.
Toader Pârvu, 74.
Toader preotul, 114.
Toader Zavul, 24, 142.
Toderachi, Gheorghi, mazil, 114.
Todosăica Costachi, 51; stolniceasa, 39a, 65.
Todosăica Jora, 5, 6, 87a, 142.
Tofana călugărița, fiica lui Lupan, 8, 142.
Toma, Gheorghie, din Vîleni, 142.
Toma Lupu, 122.
Toma, vărul stolnicului Ioan Codreanu, 53.
Trifan Cozmița, 51, 52, 57, 65, 83, 87a, 137.
Trofana, fiica lui Dumitrașco Frunteș, 26, 142.
Trofana, 39, 142.
Tudosiia, fiica lui Onil, 11, 142.
Țaul, Patriche ot Cohurlui, 4.
Țiple, Apostu, 38, 51, 52, 57, 65.
Țoapă, Costandin, pitar, 83.
Ule, 5.
Ulea, Ștefan, 17.
Ungureanul, Gheorghie, 142.
Urechi vornicul, 46.
Urâta, 39.
Ursachi, 37a.
Ursul, 1, 8.
Ursul Bumbar, 26, 142.
Ursul, fiul Trofanii, 39.
Ursul Murguleț, 21.
Ursul Papuc, 14.
Ursul vornic glotnii, 2.
Vasăli (Vasile) Postolachi, 106, 107.
Vasâlachi, Ion, 66.
Vasâlca Ghețău, 115, 116.
Vasâli Covrig, 38.
Vasâle Burghele, 51.
Vasâle Ghidiu, 54.
Vasâli Băcal, 52, 57.
Vasâli Bușilă, 52; căpitan, 58, 60, 62, 63, 65.
Vasâli Costachi spătar, 47, 48.
Vasâli Mile (Milea) diacon din Costești, 87a, 89, 90, 137.
Vasâli (Vasilie) Pavlovici, inginer, 91, 93, 110, 142.
Varlam din Vărlești, 142.
Vasile Adam șetrar, 39a, 65.
Vasile Balș vel logofăt, 107.
Vasile Costache vel logofăt, 83.
Vasile Dabija, 34.
Vasile Ghilțu, 57, 65, 84.
Vasile Rășcanu postelnicel, 142, 143, 147.

https://biblioteca-digitala.ro

Vasile Roiu, 83.
Vasile Roset vel vornic, 83.
Vasile Savin, 84, 142, 143.
Vasile Sturza stolnic, 31a, 65, 142.
Vasili, nepotul lui Constantin Ghilțu, 57, 65.
Vasili Balș biv ftori logofăt, 22, 24.
Vasili Corlat uricarul, 5, 31, 114.
Vasili Dabija, fiul lui Mihalachi, 36.
Vasili Miclescu vornic, 117.
Vasili preot ot Băsești.
Vasili Stegaru, 83.
Vasilie Șoitul mazil, 100, 111, 114, 127, 128.
Vasilii Popa diac, 25.
Vasilii Rojniț, 26.
Vasilache, 65.
Vasilachi, 3.
Vasilachi Coțofana, 9.
Vasilachi Miclescu jicnicer, 77.
Vasilachie, fiul lui Gavril, 13, 142.
Vasili, 1.
Vasili Roiul diaconul, 38.
Vasili Soare, 38, 65.
Vasili Talpiș (Talpeș), 31, 114.
Vasilie Costachi biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Fălciu, 32.
Vasilie, fiul lui Ifrim, 4, 142.
Vasilie Gheuca treti logofet, 2, 137, 142; al doilea logofăt, 4, 142.
Vasâli Coțaru, 8.
Vată, Andrieș, 142.
Văscan din Vârlezi ot Cohurlui, 4.
Vârlan (Vărlam), popa din Văleni, 10, 142.
Velicico armaș, 19, 20.
Velicico Costin vel vornic, 25.
Veleșcu Dabija post., 36.
Vicol, vel șetrar, 22.
Vidră, Costache, 142, 143, 144.
Viltot comisul, 142, 143.
Vlasie, 39; fiul Ciocârlăniței, 142; din Băsești, 142.
Vlasie Roiul, 39.
Vlasii, fiul Ciocârlăniței, 14, 39, 142.
Vrăncean, 142.
Zavul, 65.
Zavul, Toader, 24, 142.
Zbieri, Costantin, al doilea logofăt, 24.
Zoița Ghețău, 115, 116.

https://biblioteca-digitala.ro

INDICE TOPONIMIC

Albia, apă, 6, 29, 31, 54, 55, 64, 65, 87a, 100, 114, 137, 140, 142, 143, 144.
Banca, 20.
Băsăști, 38, 39a, 46a, 51, 52, 65, 78, 80, 83, 84, 87a, 108, 109, 110, 121, 130, 132, 136, 137, 140, 141, 142, 143, 144, 147.
Bârlad
apă, 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 13, 16, 17, 19, 20, 26, 28, 31a, 33, 34, 38, 39, 39a, 40a, 46a, 50, 51, 58, 61, 62, 63, 65, 69, 70, 72, 80, 83, 87a, 98, 101, 104, 105, 108, 124, 129, 130, 136, 137, 138, 140, 142, 143, 146.
drumul, 69, 108.
localitate, 18, 19, 73, 131a, 138, 143.
șes, 39, 65, 80.
șoltuz, 1.
târg, 1, 57, 64, 91, 138.
Bârjovana, 31.
Bârzăști, 46.
Belciug, 14, 30, 37a, 38, 39, 52, 58, 60, 63, 65, 70, 72, 73, 74, 77, 78, 79, 80, 83, 84, 85, 86, 87, 87a, 90, 91, 93, 96, 97, 98, 101, 103, 105, 107, 125, 129, 137, 140, 142, 143, 144, 145.
Beșicani, silișteе, 19.
Bicani, 4.
Bogdana, apă, 89, 90.
Bogdănești, 54, 76, 114.
Borăști, 29, 64, 65, 82, 95.
Brăiteni, 62, 63.
Călinești, silișteе la Gura Băncii, ținutul Fălciu, 19.
Cărăbăț, 6, 87a.
Cărăbuș, 142.
Cârpești (Cărpești), lângă Băsești, 67, 69, 109, 130, 136, 142, 143, 144.
Cernați, 29, 64, 65.
Cernații Țopei, 29.
Chiștilniță, 69.
Chițcani, 52, 87a, 137, 140.
Chițoc, 25.
Ciocârlan, stâlpitura lui, 24, 40a, 65, 87, 101, 103, 104, 105, 107, 124, 129, 130, 136, 138, 140, 142, 143, 144.
Ciorăni (Ciorăști), 60, 62, 63, 65, 70, 71, 87a, 137.
Ciorăști, 2, 3, 4, 5, 6, 28, 37a, 40a, 58, 65, 77, 79, 80, 87, 87a, 90, 101, 103, 104, 105, 107, 124, 129, 130, 136, 137, 140, 142, 143, 144, 145.
Clicești, 46.
Cohurlui (Covurlui), ținut, 4.
Cojeni, 1.
Cojeri (Cojări), 1, 25, 39, 56, 61, 65, 78, 80, 91, 93, 94, 95, 98, 101, 108, 109, 110, 130, 132, 134, 135, 136, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146.
Corbolei, vale, 142, 143.
Cordeni, 142.
Corlătești pe Horăeta, 16, 21, 31, 114, 142.
Coroești pe Bogdana, 89, 90.
Costești, pe valea Horăeții, 5, 6, 9, 29, 31, 55, 87a, 89, 90, 100, 114, 137, 140, 142, 143, 144.
Covurlui, ținut, 4, 123.
Crasna, ocol, 84.
Crucean, balta lui, 140, 142.
Dănceni (Dănceşti), 7, 8, 9, 10, 11, 14, 21, 26, 30, 34, 35, 37, 37a, 38, 39, 48, 51, 52, 57, 58, 60, 62, 63, 64, 65, 70, 72, 73, 74, 77, 78, 79, 80, 83, 84, 85, 86, 87, 87a, 88, 90, 92, 93, 96, 97, 98, 101, 103, 104, 105, 107, 124, 125, 129, 130, 136, 138 140, 142, 143, 144, 144.
Deleni, 52.
Dialul Mare, 95.
Docolina, 14, 29, 40a, 65, 80, 87a, 90, 129, 130, 136, 138, 140, 142, 143, 144, 145.
Drumul Poștei, 140.
Dubasă, 28.
Fălciu.
ispravnic, 32, 72, 105, 106, 108, 121, 142, 143.
judecătorie, 133, 142, 143, 144.
localitate, 3.
ocolul Mijlocul, 148

https://biblioteca-digitala.ro

ținut, 8, 10, 11, 17, 18, 19, 22, 23, 25, 27, 31a, 32, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 44, 47, 48, 50, 51, 58, 60, 61, 62, 63, 65, 66, 67, 68, 70, 72, 73, 74, 78, 79, 80, 83, 85, 86, 87a, 88, 89, 91, 92, 93, 97, 101, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 110, 115, 121, 124, 125, 126, 129, 130, 131, 132, 136, 137, 138, 140, 142, 143, 146, 147.
Fisoci (vezi și **Hisoci**), 64, 65, 140, 142, 143, 144, 145.
Folteşti, 10.
Fruntişeni, 28, 95; pe Horăeta, 101.
Galaţi, 40, 138.
Găvan, 29.
Gâlcosul, 69.
Geminele, movile, 39 a,46a.
Ghermăneşti, 134, 135.
Grăjdeni, schit, 95.
Gura Băncii, 19.
Gura Corbolei, 140.
Hânciu, deal, 108.
Hiţoci (Fisoci, Hisoci, Jisoci), 25, 28, 142.
Hârtoape, 29.
Horăeta, 6, 10, 16, 17, 28, 29, 31, 54, 76, 82, 87a, 99, 100, 101, 114, 137, 142.
Horăşti, 108, 142.
Huduman, 140, 142.
Hulpăşeni, 4.
Huci, 138.
Huşi,
localitate, 34, 137, 148.
târg, 138.
episcopie, 65, 83, 86, 87a, 137, 142.
Iaşi,
localitate, 16, 22, 23, 25, 26, 31, 32, 39, 40a, 55, 66, 70, 74, 76, 77, 78, 79, 80, 87, 90, 93, 101, 104, 105, 107, 114, 125, 131, 131a, 134, 138.
case, 28.
dugheni, 28.
mănăstirea Sfânta Vineri, 86.
podul Hagioaei, 28.
Idrici, 40a, 65, 46a, 84, 142.
Igeşti, ținutul Covurlui, 123.
Jisoci (Hisoci, Fisoci), 25.
Lipovăţ, 52.
Liurdeşti, 46.
Lohan, apă, 22, 23.
Măciucaşi de Jos, 46.
Măciucaşi de Sus, 46.
Mănăstirea Neamţului, 140, 142.
Mănceşti, 46.
Mândreşti ot Cohurlui, 4.
Mărgineni, 142.
Micleşti, ținutul Fălciu, 14, 61.
Mijlocul, ocol din ținutul Fălciu, 148.
Moldova,
mitropolie, 28, 87, 90
ţară, 16, 23, 25, 32, 34, 35, 37, 40a, 44, 50, 59, 71, 81, 85, 88, 101, 111, 142, 143
Cnejia, 62, 63, 67, 68, 114, 118, 119, 124, 125, 126.
princioat, 133.
Niceia, 4, 17.
Odobeşti, 28.
Olăieşti, 40a.
Olăneşti, 65, 142.
Olteneşti, 22, 23.
Onţeşti, 29, 65, 75, 76, 87a, 114, 137.
Ordeşti, 108, 130.
Orgoeşti, schit închinat Mănăstirii Neamţ, 140, 142.
Pădureni ot Roman, 41, 129, 142.
Pătrăşcani, 4.
Penceşti, 3.
Petricani, 31a, 39a, 40a, 51, 61, 65, 46a, 69, 78, 80, 130, 136, 140, 142, 143, 144, 145.
Piciorăşti pe Bârlad, 77.
Piscul Uleului (Uliului), 140.
Piscani, 142, 142, 143, 144.
Piţcani, 46, 140.
Pogăneşti, 134, 135.
Polişteni, ținutul Tutova, 46.
Popeşti, pe Lohan, ținutul Fălciu, 22, 23.
Porceni, vâlcea, 39, 56, 65, 140, 142.
Poştelniţă, 140.
Prut, apă, 107, 114, 125, 126.
Puntişeni, 52, 83, 87a, 89, 137.
Rădiul Ulii, 127, 128.
Roman,
episcop, 87.
localitate, 52 .
ţinut, 41, 129, 142.
Românești, 46.
Roşieşti, *ocol*, 61.
Ruptură, 1, 46, 65, 114, 140, 142.
Saca, 29, 90, 114.
Saulești, 46.

https://biblioteca-digitala.ro

Sârbi (Sârghi), 1, 7, 10, 12, 15, 17, 21, 25, 26, 28, 30, 33, 34, 35, 37, 37a, 39, 40a, 48, 52, 57, 58, 60, 62, 63, 64, 65, 70, 77, 78, 79, 80, 83, 84, 86, 87, 87a, 88, 90, 92, 97, 101, 103, 104, 105, 107, 109, 124, 125, 129, 130, 136, 137, 138, 140, 142, 143, 144.
Scânteești, 13, 31, 87a, 114.
Sidis, 28.
Sotona (Satona), vale, 140, 142, 143, 144.
Stoești, 134, 135, 138, 140, 145.
Stolniceni, 7, 17, 34, 35, 37, 37a, 39, 67, 68, 70, 77, 78, 83, 84, 86, 87a, 88, 90, 92, 96, 97, 101, 103, 107, 124, 137, 140, 142, 143.
Strășinești pe Horăeta, 28, 29, 52, 54, 55, 58, 60, 62, 63, 64, 65, 75, 76, 82, 87a, 95, 99, 102, 112, 113, 114, 117, 118, 119, 137, 140, 142, 143, 144.
Strâmtura, poșta, 138.
Șănești, 114.
Șerbești, 28.
Șliahul Bârladului, 46a, 142.
Tabără, **142.**
Tămășeni, 3, 65, 69, 91, 108, 109, 130, 136, 140, 141, 142, 143, 144, 147.
Târzii, 52.
Tomești, 17.
Tutova,
ispravnic, 65, 114.
judecătorie, 39, 131a.
ținut, 2, 3, 4, 9, 13, 17, 25, 29, 31, 39, 58, 60, 62, 63, 65, 70, 75, 76, 79, 80, 82, 83, 87a, 88, 89, 90, 92, 93, 97, 107 99, 101, 103, 114, 124, 125, 127, 129, 130, 136, 137, 140, 142.
Țara de Jos, 23, 58, 65, 85, 130, 133, 136, 139, 142, 143, 144.
Țara de Sus, 88, 90, 131, 132, 136.
Uleul, 142, 143.
Unțești, 64.
Urdești, 136, 138, 142, 143, 144 (vezi și **Ordești**).
Vadul Judanului, 140.
Valea Adâncă, 65, 69, 110, 140.
Valea Sacă, 140.
Văleni, sat și moșie, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 37a, 38, 39, 39a, 40a, 44, 45, 46a, 47, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 69, 70, 73, 77, 78, 79, 83, 84, 85, 86, 87, 87a, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 101, 103, 104, 105, 107, 109, 110, 115, 124, 125, 129, 130, 131, 132, 133, 136, 137, 138, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148.
Văleni, biserică, 84, 129, 138.
Vârlești, 142.
Vârlezi ot Cohurlui, 4.
Viena, 138.
Viltotești (Vilțoțești), 27, 38, 39, 39a, 62, 63, 65, 66, 67, 68, 87a, 69, 93, 96, 106, 108, 109, 110, 115, 116, 121, 122, 123, 130, 132, 136, 137, 138, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 147.
Zberii, baltă, 46a, 52, 61, 80, 140 (Sberei).
Zorileni (Zorleni), 39, 77, 78, 101, 142.

https://biblioteca-digitala.ro

https://biblioteca-digitala.ro